

2000 548 MSS

532 पत्र

੧ ਭਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾਪੁ ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਦਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ

੧੦ ॥ ਛੋਪੇਛੰਦਾ ॥ ਰੂਪਸਾਦਿ॥

॥ ਚਕ੍ਰਾਚਿਹਨਅਰੁਚਰਨਜਾਤਮਾ

ਰੂਪਾਤਨਹਿਨਜਿਹਾਰੂਪਰੰਗਅਰੁਰੇਖ

ਏਖਕੋਊਕਹਿਨਸਕਤਿਕਿਹਾਅਚ

ਲਮੂਰਤਿਅਨਭਉਪਕਾਸਅਮਿਤੋਜਿ

ਕਹਿਜੈਗੋਇਉਦੁਇਉਦੁਇਸਾਹਸਾ
ਹਾਇਗਾਇਜੈਗਾਇਭਵਦੁਮਹੀਪ
ਸੁਰਨਰਅਸੁਰਨੇਤਨੇਤਬਨਤਿਦਕਾ
ਤਾਤੁਸਰਬਨਾਮਕਥੈਕਵਨਕਰਮਨਾ
ਮਘਰਨਤਸੁਮਤਾ॥ ੧ ॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾ
ਤਵੰਦਾ॥ ॥ ਨਮਸਤੁਅਕਾਲੇ॥ ਨ
ਮਸਤੁਕਿਪਾਲੇ॥ ਨਮਸਤੁਅਰੁਪੇ॥ ਨਮ

ਸਤਿ ਅਨੂਪੇ॥ ੨॥ ਨਮਸਤਿ ਅਭਿਖੇਨ ੨
ਮਸਤਿ ਅਲੇਖੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਕਾਏ॥ ਨਮ
ਸਤਿ ਅਜਾਏ॥ ੩॥ ਨਮਸਤਿ ਅਗੀਜੇ॥
ਨਮਸਤਿ ਅਭਿਜੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਨਾਮੇ॥ ਨ
ਮਸਤਿ ਅਨਾਮੇ॥ ੪॥ ਨਮਸਤਿ ਅਕਰਮੀ
ਨਮਸਤਿ ਅਧਰਮੀ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਨਾਮੀ
ਨਮਸਤਿ ਅਧਾਮੀ॥ ੫॥ ਨਮਸਤਿ ਅਜੀ

३॥ नमः सती अत्रि ३॥ नमः सती अत्रि
४॥ नमः सती अत्रि ४॥ ६॥ नमः सती अ
५॥ नमः सती अत्रि ५॥ नमः सती अ
६॥ नमः सती अत्रि ६॥ नमः सती अ
७॥ नमः सती अत्रि ७॥ नमः सती अ
८॥ नमः सती अत्रि ८॥ नमः सती अ
९॥ नमः सती अत्रि ९॥ नमः सती अ
१०॥ नमः सती अत्रि १०॥ नमः सती अ

ਸਤੀ ਅਭੂਤੇ ਨਮਸਤਿ ਅਜੂਧੇ ॥ ੮ ॥

੩

ਨਮਸਤਿ ਨਿਕਰਮੇ ਨਮਸਤਿ ਨਿਕਰ

ਮੇ ਨਮਸਤਿ ਨਿਦੇਸੇ ਨਮਸਤਿ ਨਿਦੇ

ਸੇ ॥ ੧੦ ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਨਾਮੇ ਨਮਸਤਿ ਨਿ

ਕਾਮੇ ਨਮਸਤਿ ਨਿਧਾਤੇ ਨਮਸਤਿ ਨਿ

ਧਾਤੇ ॥ ੧੧ ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਧੂਤੇ ਨਮ

ਸਤੀ ਅਭੂਤੇ ਨਮਸਤਿ ਅਲੋਕੇ ਨਮ

ਸਤੰ ਅਜੋਕੇ ॥ ੧੨ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਤਾਏ
ਨਮਸਤੰ ਅਥਾਧੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਮਾ
ਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ੧੩ ॥ ਨਮਸਤੰ
ਅਗਾਧੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਥਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
ਤ੍ਰਿਬਰਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸਰਹੇ ॥ ੧੪
॥ ਨਮਸਤੰ ਪੁਰੋਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਜਹੇ ॥ ਨ
ਮਸਤੰ ਅਰੰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭਿਰੰਗੇ ॥ ੧੫

॥ ਨਮਸਤੁ ਅਰੀਸੇ ॥ ਨਮਸਤੁ ਜਤਰੀਸੇ ॥
 ਨਮਸਤੁ ਜਲਾਸਰੇ ॥ ਨਮਸਤੁ ਨਿਰਾਸਰੇ ॥
 ੧੬ ॥ ਨਮਸਤੁ ਅਜਾਬੇ ॥ ਨਮਸਤੁ ਅਪ
 ਤੇ ॥ ਨਮਸਤੁ ਅਮਜਬੇ ॥ ਨਮਸਤੁ ਸਤੁ
 ਅਜਬੇ ॥ ੧੭ ॥ ਅੰਦੇਸੀ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਨਮ
 ਸਤੁ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੁ ਨਿਧਾਸੇ ॥ ਨਮਸ
 ਤੁ ਨਿਧਾਸੇ ॥ ੧੮ ॥ ਨਮਸਤੁ ਰਬਕਾਲੇ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬਾਦਿ ਆਲੋ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੂਪੇ
ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੂਪੇ, ੧੯॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਥਾ
ਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਥਾਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾ
ਲੋ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲਿ ॥ ੨੦॥ ਨਮੋ ਸਤਿ ਸ
ਤਿ ਦਿਵੈ ॥ ਨਮੋ ਸਤਿ ਅਰੁ ਦਿਵੈ ॥ ਨਮੋ ਸਤਿ ਅ
ਜਨਮੇ ॥ ਨਮੋ ਸਤਿ ਸੁਖ ਨਮੋ ॥ ੨੧॥ ਨਮੋ
ਸਰਬ ਗਤਿ ਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਉਤਿ ਨੇ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੋ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੋ ॥ ੨੨ ॥ 4
ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੋ ਨਮਸਤੋ ਸਤੁ ਦਿਆਲੋ
ਨਮਸਤੋ ਅਬਰਨੋ ਨਮਸਤੋ ਅਮਰਨੋ ॥ ੨
੩ ॥ ਨਮਸਤੋ ਜਗਾਨੋ ਨਮਸਤੋ ਭਿਤਰੀ ਨਮੋ
ਜਰਬ ਪੀਧੋ ਨਮੋ ਸਤੁ ਅਬੀਧੋ ॥ ੨੪ ॥ ਨਮ
ਸਤੋ ਨਿਸਾਕੋ ਨਮਸਤੋ ਨਿਬਾਕੋ ਨਮਸਤੋ ਰ
ਹੀਮੋ ਨਮਸਤੋ ਕਰੀਮੋ ॥ ੨੫ ॥ ਨਮਸਤੋ ਅਨੰ

ਤੇ ਨਾਮਸਤੀ ਮਹੀ ਤੇ ਨਾਮਸਤੋ ਸਤੁ ਰਾਗੋ
ਨਾਮਸਤੀ ਸੁਹਾਗੋ ॥ ੨੬ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਸੋਖੀ
ਨਮੋ ਸਰਬ ਧੋਖੀ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ਨਮੋ
ਰਬ ਹਰਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੋ ਨਮੋ
ਗੁਰੋਗੋ ਨਮੋ ਸਰਬਾਦਿ ਆਲੋ ਨਮੋ ਸਰ
ਬ ਪਾਲੋ ॥ ੨੮ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦਾ, ਰੂਪਾ
ਦਿ ॥ ਅੰਗੁ ਪਰੈ ਅੰਗੁ ਪਰੈ ਅੰਗੁ ਪਰੈ ॥

ਅਭੂਹੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਅਲਿਖਹੈਂ ਅਭੁਖਹੈਂ ॥ ੬
ਅਨਾਮਹੈਂ ਅਕਾਮਹੈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਅਧੇਹੈਂ ਅ
ਭੇਹੈਂ ਅਜੀਤਹੈਂ ਅਭੀਤਹੈਂ ॥ ੩੧ ॥ ਅ
ਮ੍ਹੇਹੈਂ ਨਿਧਾਨਹੈਂ ॥ ਅਬਰਗਹੈਂ ਅਸਰਗ
ਹੈਂ ॥ ੩੨ ॥ ਅਨੀਲਹੈਂ ਅਨਾਦਿਹੈਂ ਅ
ਜੇਹੈਂ ਅਜਾਦਹੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਅਜਨਮਹੈਂ
ਅਬਰਨਹੈਂ ਅਭੂਤਹੈਂ ਅਬਰਨਹੈਂ

੩੪॥ ਅਗੀਜ਼ ਹੈਂ॥ ਅਤ੍ਰਿਜ ਹੈਂ॥ ਅਸੁਤ ਹੈਂ॥
ਅਸੁਤ ਹੈਂ॥ ੩੫॥ ਅਮੀਕ ਹੈਂ॥ ਅਫੀਕ
ਹੈਂ॥ ਅਧੀਧ ਹੈਂ॥ ਅਬੀਧ ਹੈਂ॥ ੩੬॥ ਅਨਿ
ਸੁਤ ਹੈਂ॥ ਅਸੁਤ ਹੈਂ॥ ਅਕਾਲ ਹੈਂ॥ ਅਜਾ
ਲ ਹੈਂ॥ ੩੭॥ ਅਲਾਹ ਹੈਂ॥ ਅਜਾਹ ਹੈਂ॥
ਅਨਿਤ ਹੈਂ॥ ਅਹਿਤ ਹੈਂ॥ ੩੮॥ ਅਲੀਕ
ਹੈਂ॥ ਅਲੀਕ ਹੈਂ॥ ਅਲਿਕ ਹੈਂ॥ ਅਸਿਤ ਹੈਂ॥

१३९॥ ਅਗੀਮਹੈਂ ਅਜੀਮਹੈਂ ਅਭੂਤ
ਹੈਂ ਅਭੂਤਹੈਂ ॥ ੪੦॥ ਅਨੇਕਹੈਂ ਅ
ਜੇਕਹੈਂ ਅਕਰਮਹੈਂ ਅਕੁਰਮਹੈਂ ॥ ੪
੧॥ ਅਜੀਤਹੈਂ ਅਭੀਤਹੈਂ ਅਬਾਹ
ਹੈਂ ਅਗਾਹਹੈਂ ॥ ੪੨॥ ਅਮਾਨਹੈਂ ਅਨਿਧਾ
ਨਹੈਂ ਅਨੇਕਹੈਂ ਅਫਿਰਦੇਕਹੈਂ ॥ ੪੩॥
'ਭੂਜੀਗਾਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ' ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਨੇ ਨਮੋ ਸਰਬ ਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ਨਮੋ
ਦੇਵ ਦੇਵੇ ਨਮੋ ਰੁਪੀ ਅਭੇਦੇ ॥ ੪੪ ॥ ਨਮੋ ਕਾ
ਲਕਾਲੇ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਨੇ ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਦੇ
ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਦੇ ॥ ੪੫ ॥ ਨਮੋ ਨੀਰੀ ਅਨਾਥੇ ॥
ਨਿਸੀਰੀ ਪਾਥੇ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ਨਮੋ ਮਾਨਾ
ਨੇ ॥ ੪੬ ॥ ਨਮੋ ਚੰਦ ਚੰਦੇ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ਨਮੋ
ਮੋਗੀ ਤਗੀ ਤੇ ਨਮੋ ਤਾਨ ਤਾਨੇ ॥ ੪੭ ॥ ਨਮੋ ਨਿ

ਤਾਨਿਤੇ॥ ਨਮੋ ਨਾਦਨਾ ਦੇ॥ ਨਮੋ ਬਾਦ ਬਾਦੇ॥ ੪੬

॥ ਅਨੰਗਿ ਅਨਾਮੇ॥ ਸਮਸਤੀ ਸਰੂਪੇ॥ ਪ੍ਰਭੰਗੀ ਪਾ

ਥੇ॥ ਸਮਸਤੀ ਬਿਭੂਤੇ॥ ੪੭॥ ਕਲਿੰਕੀ ਬਿਨਾਨੇ॥

ਕਲਿੰਕੀ ਸਰੂਪੇ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ॥ ਸਦਰੀ ਪਰਮਾਰੂਪੇ॥

੪੮॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ॥ ਸਦਰੀ ਪਰਮਾਸਿਧੇ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ

ਰਾਜੇ॥ ਸਦਰੀ ਪਰਮਾਸਿਧੇ॥ ੪੯॥ ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਦੇ॥

॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰ ਪਾਦੇ॥ ਨਮੋ ਪਰਮਾਗਿਆਤਾ ਨ

੪੬
ਨਮੋ ਪਰਮਾਗਿਆਤਾ ਨ

ਜੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥ ੫੨ ॥ ਅਭੁਖੀ ਅਭੁਰਮਿ ਅ
ਭੋਗੀ ਅਭੁਗਤੋ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਸਦੰ ਪਰਮਜੁ
ਗਤੋ ॥ ੫੩ ॥ ਨਮੋ ਨਿਤ ਨਾਗਾਇਦੇ ॥ ਕੁਰਕਰਮੇ ॥
ਨਮੋ ਪੇਤ ਅਪੇਤ ॥ ਦੇਵੇ ਸੁਧਰਮੇ ॥ ੫੪ ॥ ਨਮੋ ਰੋਗ
ਹਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਗਾਗੁਧੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਹਜਾਰੀ ॥ ਨਮੋ ਭੂ
ਪਭੂਪੇ ॥ ੫੫ ॥ ਨਮੋ ਦਾਨ ਦਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨਾ
ਨੇ ॥ ਨਮੋ ਰੋਗ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਤੀ ਇਸ ਨਾਨੀ ॥ ੫੬ ॥

ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਮੋ ਜੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰੀ ਨਮੋ ਇਸਦਾਇ
 ਸਟੋ ਨਮੋ ਤੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰੀ ॥ ੫੧ ॥ ਸਦਾ ਸਰਦਾ ਨ
 ਦਾ ਸਰਬੰ ਪਦਾਸੀ ਅਨੂਪੇ ਅਨੂਪੇ ਸਮਸ
 ਤੁਲਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੫੨ ॥ ਸਦਾ ਸਿਧਦਾ ਬੁਧ
 ਦਾ ਬਿਸਕਰਤਾ ਅਧੋਉਰਧ ਅਰਧੀ ਅਧੀ
 ਚਪਹਰਤਾ ॥ ੫੩ ॥ ਪਰਮਪਰਮ ਪਰਮੋ ਸਦਰ
 ਪੇਛਪਾਲੀ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਸਿਧਦਾ ਤਾਦਇਅ

ਲੀ॥੬੦॥ ਅਛੇਦੀ ਅਛੇਦੀ ਨਾਨਾ ਮੰ ਅਕਾਮੰ
॥ ਸਮਸਤ ਪਰਾਜੀ ਸਮਸਤ ਸਤਧਾਮੰ॥ ੬੧
੧॥ ਤੇਰਾ ਜੋਗ ਚਾਰੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਲੇਹੈ॥
ਥਲੇਹੈ॥ ਅਕੁਤੀਤ ਹੈ॥ ਅਭੁਰੈ॥ ੬੨॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ॥
ਅਜੂ ਹੈ॥ ਅਦੇਸ ਹੈ॥ ਅਕੁਜ ਹੈ॥ ੬੩॥ ਭੁਜ
ਗਪੁਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ॥
ਅਨੰਦੀ ਸਰੂਪੇ ਨਮੋ ਸਰਬ ਆਨੇ ਸਮਸਤੀ

ਨਿਧਾਨੇ ॥ ੬੪ ॥ ਨਮਸਤੁ ਨਿਨਾਬੇ ॥ ਨਮਸਤੁ ਪ੍ਰਮਾ
 ਥੇ ॥ ਨਮਸਤੁ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੁ ਅਭਿਜੇ ॥ ੬੫ ॥
 ਨਮਸਤੁ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੁ ਅਪਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰ
 ਬਦੇਸੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬਤ੍ਰੇਸੇ ॥ ੬੬ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜਰਾਜੇ ॥
 ਨਮੋ ਸਾਜਸਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਹਸਾਰੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਹਮਾ
 ਹੇ ॥ ੬੭ ॥ ਨਮੋ ਗੀਤਗੀਤੋ ॥ ਨਮੋ ਪੀਤਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥ ਨਮੋ ਰੋਖਰੋਖੇ ॥ ਨਮੋ ਸੋਖਸੋਖੇ ॥ ੬੮ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕੁੰਦੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ
ਜੀਤੀ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੀਤੀ ॥ ੬੮ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰਿ
ਆਨੀ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ॥ ਨ
ਮੋ ਸਰਬ ਜੰਤ੍ਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬਾ ਵਿਸੀ ॥ ਨਮੋ
ਸਰਬ ਕ੍ਰਿਸੀ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੀਅਨੀ
ਰੰਗੇ ॥ ੧੧ ॥ ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵੀ ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ
ਅਧਿਜੇ ॥ ਅਧਿਜੇ ॥ ਸਮਸਤੰ ਪ੍ਰਸਿਜੇ ॥ ੧੨ ॥

੧

॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੀ ਪਦਾਸੀ ॥ ਸਦਾ ਸਰ
 ਬਦਾ ॥ ਰਿਪਿ ਸਿਧੀ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਚਰਪਟ ਛੰ
 ਦਾ ॥ ॥ ਵਪੁ ਸਾਇ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਮੇ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਮੇ ॥ ਅਖਲ ਜੋਗੇ ॥ ਅਚਲ ਕੁੰਗੇ ॥
 ॥ ੪ ॥ ਅਚਲ ਰਾਜੇ ॥ ਅਟਲ ਸਾਜੇ ॥ ਅਖਲ
 ਧਰਮੀ ॥ ਅਲਖ ਕਰਮੀ ॥ ੫ ॥ ਸਰਬੀ ਦਾਤਾ ॥ ਸ
 ਰਬੀ ਹਿਮਾਤਾ ॥ ਸਰਬੀ ਤਾਨੇ ॥ ਸਰਬੀ ਮਾਨੇ ॥ ੬ ॥

ਸਰਬੰਪਾਦੰ ਸਰਬੰਤਾਦੰ ਸਰਬੰਤੁਗਤਾ
ਸਰਬੰਜਗਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਰਬੰਦੇਵੰ ਸਰਬੰਭੇ
ਵੰ ਸਰਬੰਕਾਲੇ ਸਰਬੰਪਾਲੇ ॥ ੧੮ ॥ ਰੁਆ
ਲਛੰਦਾ ॥ ਵੁਪੁਸਾਦਿ ਆਦਿ ਰੁਪਅਨਾ
ਦਿ ਮੁਰਤਿ ਅਜੋਨ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰਾ ਸਰਬਮਾਨ
ਤਿ ਮਾਨਵੇਦੁ ਅਰੇਵੁ ਆਦਿ ਉਦਾਰਾ ਸਰਬਪਾ
ਲਕ ਸਰਬਪਾਲਕ ਸਰਬਕੋਪਨਿਕਾਨਾ ॥

ਜੋੜ ਤੋੜ ਬਿਰਾਜ ਹੀ ਅਵਤੁਤੁ ਪਾਰਿਸਾਲਾ ॥
 ੧੯॥ ਨਾਮਨਾਮਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨਰੇਖਾ
 ਅਭਿਪੁਰਖ ਉਦਾਰ ਮੁਰਤਿ ਅਜੋ ਨਾਮ ਅਭਿਪੁਰਖ
 ਦੇਸ ਅੰਗਨ ਭੇਸ ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨਰਗਾ ॥ ਜੋੜ ਤੋ
 ਝਾਦਿ ਸਾਂਦਿ ਸਾਹੁ ਇਫੈ ਲਓ ਅਨੁਗਾ ॥ ੨੦॥ ਨਾ
 ਮਕਾਮ ਬਿਹੀਨ ਪੇਖਤ ਧਾਮ ਹੂੰ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਰ
 ਬ ਮਾਂ ਨ ਸਰਬ ਤੁਮਾਨ ਸਦੈ ਵਾਨ ਤਤਾਹਿ ॥ ਏਕ

ਮੁਗਤਿ ਅਨੇਕ ਦਰਸਨ ਕੀ ਨ ਰੂਪ ਅਨੇਕਾ ਖੇਲ
ਖੇਲ ਅਖੇਲ ਖੇਲ ਨ ਅੰਤੁ ਕੋ ਫਿਰਏ ਕਾ ॥੮੧॥
ਦੇਵ ਲੇਵ ਨ ਜਾਨਹੀ ਜਿਹ ਬੇਦ ਅਉਰ ਕਤੇ
ਬਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਜਾਤ ਪਾਤੁ ਜਾਨਈ ਕਿਹ ਜੇਬ
॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ ਜਾ ਕ ਰਿਜ ਨ ਮਾਮਰ ਨ ਬਿਹ
ਨਾ ਚੋੜ ਬੰਨ ਫਿਰੈ ਰ ਤੁਰਚ ਕਾ ਨਹੀ ਪੁਰਤੀ
ਨਾ ॥੮੨॥ ਲੋਕ ਚਉਦਹ ਕੇ ਬਿਖੇ ਜਗੁ ਜਾਪਹੀ

ਜਿਹਜਾਪਾਅਭਿਦੇਵਅਨਾਦਿਪੁਰਤਿਥਾਪਿਥਾਸ
 ਬੈਜਿਹਥਾਪਾਪਰਮਪੁਨੀਤਪੁਰਤਿਪੁਰਨਿਪੁ
 ਰਖਅਪਾਰਾਸਰਬਾਥਿਸੁਰਚਿਯੋਸੁਯੰਲੁਕਗੜਨ
 ਭੰਜਨਹਾਰਾ॥੮੩॥ਕਾਲਹੀਨਕਲਾਸੰਜੁਗਤਿਅ
 ਕਾਲਪੁਰਖਅਦੇਸਾਧਰਮਧਾਮਜੁਲੁਰਮਰਹਤ
 ਅਭੂਤਮਾਲਖਅਭੇਸਾਅੰਗਰਾਗਨਰੰਗਜਾਕ
 ਹਿਜਾਤੁਪਾਤਨਨਾਮਾਗਰਬੰਗੀਜਨਦੁਸਟਭੰਜ

ਨਾਕਤਿਦਾਇਕਕਾਮਾ ॥ ੮੪ ॥ ਅਪਰੂਪਅਮੀ
ਕਾਨਉਸਤਤਿਏਕਪੁਰਖਾ ਅਦੁਸੁਤਾ ਗਰਬਰੀਜ
ਨਸਰਬਉਜਨਾਅਦਿਰੂਪਅਸੁਤਾ ਅਗਹੀਨਾ
ਉਗਾਨਾਤਮਏਕਪੁਰਖਾਅਪਾਰਾ ਜਰਬਲਾਇ
ਕਸਰਬਪਾਇਕਸਰਬਕੋਪਤਿਪਾਰਾ ॥ ੮੫ ॥ ਸ
ਰਬਰੀਤਾਸਰਬਹੰਤਾਸਰਬਤੇਅਨਲੇਖਾਸਰਬ
ਸਾਸਤਨਜਾਨਹੀਜਿਹਰੂਪਰੰਗਅਰੁਰੇਖਾਪਰਮਏ

ਦੁਪੁਰਾਨਾ ਕਹਿ ਨੇਤ ਭਾਖਤ ਨਿਤਾ ਕੋਟਿ

ਸਿਮਰਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ਸਤੁ ਨ ਆਵਈ ਦੁਹਰਿ

ਤਿਹ ॥ ੮੬ ॥ ਅਸੁ ਭਾਰ ਛੁੰਦਾ ॥ ॥ ਤੁਪੁਸਾਇ

॥ ਗੁਨਗਨ ਉਦਾਰਾ ਅਹਿਸਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ॥

ਨ ਅਭਿਗਾ ਉਪਮਾ ਅਨੰਗਾ ॥ ੮੭ ॥ ਅਨ

ਭਵ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਨਿਸਾਦਿਨ ਅਨਾਸਾ ॥ ॥

ਨਬਾਹਾ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹਾ ॥ ੮੮ ॥ ਰਾਜਾ ਨਰਾਜਾ ॥

ਭਾਨਾਨੁ ਭਾਨਾ ਦੇਵਾਨੁ ਦੇਵਾ ਉਪਮਾ ਮਹਾ
ਨਾ ॥ ੮੮ ॥ ਗੋਦਾਨੁ ਗੋਦਾ ਬਾਲਾਨੁ ਬਾਲ
॥ ਰੀਕਨੁ ਰੀਕਾ ਕਾਲਾਨੁ ਕਾਲਾ ॥ ੮੯ ॥ ਅਨ
ਭੂਤ ਮਹਿਗਾ ਮਾਭੁ ਮਭੰਗਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਮ
ਪਾਰਾ ਗੁਨ ਗੁਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ੯੦ ॥ ਅਨਿਗਾਨਿਪ
ਨਾਮਾ ਅਨਿਰਭੈ ਨਿਕਾਮਾ ਅਤਿਦੁਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡ
ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਮਾਖੰਡਾ ॥ ੯੧ ॥ ਮਾਭਲਿ ਸਯਕਰ

ਮਾਮਾਦਿਸਯਧਰਮਾਸਰਬਾਭਰਣਾਢਯ

ਮਾਨਤ੍ਰਿਯਾਢਯਾ ॥੮੩॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦਾ

॥ ਰੂਪਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥

ਕੀਦੋ ਭੰਦਾਰੋ ॥ ਅਪਾਰੋ ॥੮੪॥ ਗਗਿਨੀ

ਕਰੀਅੀ ॥ ਨਿਨਾਗੋ ॥ ਅਕਾਸੋ ॥੮੫॥ ਭੁਜੰਗ

ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਚੰਤ੍ਰਚੰਦ੍ਰਕਰਤਾ ॥

ਚੰਦ੍ਰਕਰਤਾ ॥ ਚੰਤ੍ਰਚੰਦ੍ਰਦਾਨੀ ॥ ਚੰਤ੍ਰਚੰਦ੍ਰਜਾ

ਨੇ॥ ੯੬॥ ਚੋੜ੍ਹ ਚੋੜ੍ਹ ਵਰਤੀ॥ ਚੋੜ੍ਹ ਚੋੜ੍ਹ ਕੁਰਤੀ॥
॥ ਚੋੜ੍ਹ ਚੋੜ੍ਹ ਪਾਲੇ॥ ਚੋੜ੍ਹ ਚੋੜ੍ਹ ਕਾਲੇ॥ ੯੭॥
ਚੋੜ੍ਹ ਚੋੜ੍ਹ ਪਾਸੇ॥ ਚੋੜ੍ਹ ਚੋੜ੍ਹ ਦਾਸੇ॥ ਚੋੜ੍ਹ ਚੋੜ੍ਹ
ਮਾਨਯੇ॥ ਚੋੜ੍ਹ ਚੋੜ੍ਹ ਦਾਨਯੇ॥ ੯੮॥ ਚਾਚ
ਗੀਛੰਦਾ॥ ॥ ਨਜੜੈ॥ ਨਮਿੜੈ॥ ਨਕੁਰਮੀ
ਨਕਿੜੈ॥ ੯੯॥ ਨਕਰਮੀ॥ ਨਕਾਏ॥ ਅ
ਜਨਮੀ॥ ਅਜਾਏ॥ ੧੦੦॥ ਨਕਿੜੈ॥ ਨਮਿੜੈ॥

ਪੁਰੇਹੈ ਪਾਵਿਤ੍ਰੈ ॥ ੧੦੧ ॥ ਪ੍ਰਥੀਸੈ ਅਦੀਸੈ ॥
 ਆਦਿਸੈ ਅਸਿਸੈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਲੁਗਵਤੀਛੰਦਾ
 ਦੁਪਸਾਦਾ ॥ ਕਥਤੋ ॥ ਕਿਆਛੁ
 ਜਦੇਸੈ ॥ ਕਿਆਛੁ ਜਭੇਸੈ ॥ ਕਿਆਰੀਜਕਰੇਸੈ
 ॥ ਕਿਆਭੰਜਭਰੇਸੈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਿਆਭਿਜਲੇ
 ਕੈ ॥ ਕਿਆਦਿਤਸੋਕੈ ॥ ਕਿਆਦੁਸੁਤਬਰਨੈ ॥ ਕਿ
 ਬਿਭੂਤਕਰਨੈ ॥ ੧੦੪ ॥ ਕਿਰਾਜੰਪਭਾਰੈ ॥ ਕਿਧ

ਰਮੀ ਪੁਜਾ ਹੈਂ ਗਿਆ ਸੋ ਕਬਰ ਨੇ ਗਿਆ ਰਬਾ
ਅਤਰ ਨੇ १੫। ਗਿਆ ਗਤਿ ਤੀਹੈ ਗਿਆ
ਬੰਢਤੀਹੈ ਗਿਆ ਸਰੂਪੈ ਗਿਆ ਨਤੁ ਉਅ
ਨੁਪੈ १੦੬। ਗਿਆ ਅਦਿ ਅਦਿ ਵਹੈ ਗਿਆ ਪ
ਅਭੇ ਵਹੈ ਗਿਆ ਚੜ੍ਹੀ ਬਿਹੀ ਨੇ ਗਿਆ ਕੈ ਅਧੀ
ਨੇ १੦੭। ਗਿਆ ਜੀ ਰਜਾ ਕੈ ਰਹੀ ਮੇ ਰਹਾ ਕੈ
ਕਿ ਪਾਕ ਬਿਮੋ ਬਹੈ ਗਿਆ ਕੈ ਫੁਲ ਰੋ ਬਹੈ १੦੮

੧੧ ਕਿਸਾਨੁ ਦਲ ਬੁਨਾਹਹੈ ॥ ਕਿਸਾਨੁ ਜਾਹਹੈ ॥
 ਕਿਕਾਰਨੁ ਕਾਨਿ ਦਹੈ ॥ ਕਿਰੋਜੀ ਦਿਹੈ ਦਹੈ ॥ ੧੦੬ ॥
 ੧੨ ਕਿਰਾਜਾ ਕਰਹੀ ਮਹੈ ॥ ਕਿਕਰ ਮੰਕਰੀ ਮਹੈ ॥ ਕਿਸਰ
 ਬਕਲੀ ਹੈ ॥ ਕਿਸਰ ਬੰਦ ਲੀ ਹੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਕਿਸਰ
 ਬੜਾ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿਸਰ ਬੜਾ ਦਾਨ ਯੈ ॥ ਕਿਸਰ ਬੜ
 ਗਉਨੈ ॥ ਕਿਸਰ ਬੜਾ ਉਨੈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਕਿਸਰ ਬ
 ਬੁਦੇਸੈ ॥ ਕਿਸਰ ਬੜਾ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿਸਰ ਬੜਾ ਰਾਜੈ ॥

ਕਿਸਰਬਤੁ ਸਾਜੈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ ਦੀਨੈ ॥
ਕਿਸਰਬਤੁ ਲੀਨੈ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ ਜਾਹੈ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ
ਭੁਭੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ ਲੇ
ਸੈ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ ਕਾਲੈ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ ਪਾਲੈ ॥ ੧੧
੪ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ ਹੀਤਾ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ ਹੀਤਾ ॥ ਕਿ
ਸਰਬਤੁ ਭੁਖੀ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ ਪੇਖੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਕਿ
ਸਰਬਤੁ ਕਾਜੈ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿਸਰਬਤੁ ਸੇ

ਖੇ॥ ਗਿਸਰਬੜਧੇਖੇ॥ ੧੧੬॥ ਗਿਸਰਬੜੜਾਣੇ॥
 ਗਿਸਰਬੜਪਾਣੇ॥ ਗਿਸਰਬੜਦੇਸੈ॥ ਗਿਸਰਬ
 ਝੁਣੇਸੈ॥ ੧੧੭॥ ਗਿਸਰਬੜਮਾਨਿਯੈ॥ ਸਦੈਦ੍ਰਿਪ
 ਮਾਨਿਯੈ॥ ਗਿਸਰਬੜਜਾਪਯੈ॥ ਗਿਸਰਬੜਥਾਪ
 ਯੈ॥ ੧੧੮॥ ਗਿਸਰਬੜਭਾਨੈ॥ ਗਿਸਰਬੜਮਾਨੈ॥
 ਗਿਸਰਬੜਇੰਦ੍ਰੈ॥ ਗਿਸਰਬੜਚੰਦ੍ਰੈ॥ ੧੧੯॥
 ਗਿਸਰਬੜਲੀਮੇ॥ ਗਿਪਰਸੰਫਹੀਮੇ॥ ਗਿਮਾਕ

ਲਾਅਲਾਮੇ॥ਕਿਸਾਹਿਬਕਲਾਮੇ॥੧੧੨੦॥ਕਿ
ਹੁਸਨਲਵਜੂਹੈ॥ਤਮਾਮੁਲਰੁਜੂਹੈ॥ਹਮੇਸੁਲਸ
ਲਾਮੇ॥ਸਲੀਖਤਮੁਦਾਮੇ॥੧੧੨੧॥ਗਨੀਮੁ
ਲਾਸਿਕਸਤੈ॥ਗਰੀਬੁਲਪਸਤੈ॥ਬਿੰਦੁਲਮ
ਕਾਨੈ॥ਜਮਿਨੁਲਜਮਾਨੈ॥੧੧੨੨॥ਤਮਿਜੁਲਤ
ਮਾਮੇ॥ਰੁਜੂਅਲਨਿਧਾਨੈ॥ਹਰੀਫੁਲਅਜੀਮੇ॥
ਰਜਾਇਕਯਕੀਨੈ॥੧੧੨੩॥ਅਨੇਕੁਲਤਰੰਗਹੈ॥

ਅਭੇਦਹੈਂ ਅਭੰਗਹੈਂ ਅਜੀਜੁਲਾਨਿਦਾਜਹੈਂ

੧੯

ਗਨੀਲਾਖਿਗਾਜਹੈਂ ॥ ੧੨੪ ॥ ਨਿਰੁਕਤੁਸਰੂ

ਪਹੈਂ ਗਤਿਮੁਕਤਿਬਿਭੂਤਹੈਂ ਪੁਰੁਗਤਿਪੁਰਾਹੈਂ

ਸੁਜੁਗਤਿਸੁਧਾਹੈਂ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸਦੇਵੀਸਰੂਪਹੈਂ

ਅਭੇਦੀਅਨੂਪਹੈਂ ਸਮਸਤੋਪਰਾਜਿਹੈਂ ਸਦ

ਸਰਬਸਾਜਹੈਂ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸਮਸਤੁਲਸਲਾਮਹੈਂ

ਸਦੇਵਲਅਕਾਮਹੈਂ ਨਿਬਾਧਸਰੂਪਹੈਂ ਅ

ਗਾਧਿਰੈਂ ਅਨੂਪਹੈਂ ॥ ੧੨੭ ॥ ਓਅੰ ਆਦਿ ਰੂਪੋ
ਅਨਾਦਿ ਸੰਰੂਪੋ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੋ ॥ ਤਿਓਂਗੀ ਤਿ
ਕਾਮੋ ॥ ੧੨੮ ॥ ॥ ਤਿਬਰਗੀ ਤਿਬਾਧੋ ॥ ਅਗੀਜੇ
ਅਗਾਧੋ ॥ ਸੁਲੇਸਰ ਬਲਾਗੋ ॥ ਸੁਸਰ ਬਾ ਅਨਰਾ
ਗੋ ॥ ੧੨੯ ॥ ॥ ਤਿਲੁਗਾ ਤਿਸਰੂਪਹੈਂ ॥ ਅਛਿੰਨੈ
ਅਛੁਤਹੈਂ ॥ ਕਿਨਰਕੰ ਪਦਾਸਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਥੀਉਲਪ
ਦਾਸਹੈਂ ॥ ੧੩੦ ॥ ॥ ਨਿਰਕੋਤ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਸਦੈਵੀਸ

ਦਾਹੈਂ ਅਥਿਭੁਗਾਤਿ ਸਰੂਪਹੈਂ ਪ੍ਰਜਗਾਤਿ ਅਨੂਪਹੈਂ
 ੧੨੩੧ ਅਨਿਰੁਕਤ ਸਦਾਹੈਂ ਅਥਿਭੁਗਾਤਿ ਪ੍ਰਭਾਹੈਂ
 ਅਨਿਰੁਕਤ ਸਰੂਪਹੈਂ ਪ੍ਰਜਗਾਤਿ ਅਨੂਪਹੈਂ
 ੧੨੩੨ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦਾ ॥ ਅਭਿਗਾਹੈਂ ਅਨੰ
 ਗਾਹੈਂ ਅਭੁਖਹੈਂ ਅਲੇਖਹੈਂ ੧੨੩੩ ਅਭੁ
 ਰਾਹੈਂ ਅਕਰਮਹੈਂ ਅਨਾਦਿਹੈਂ ਜਗਾਦਿਹੈਂ
 ੧੨੩੪ ਅਜੋਹੈਂ ਅਬੋਹੈਂ ਅਭੂਤਹੈਂ ਅ

ਪੁਤਰੈਂ ੧੩੫। ਅਨਾਸਰੈਂ ਉਦਾਸਰੈਂ ਅਥੀਧਰੈਂ
ਅਥੀਧਰੈਂ ੧੩੬। ਅਭਗਤਰੈਂ ਭਿਰੰਕਤਰੈਂ
ਅਨਾਸਰੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸਰੈਂ ੧੩੭। ਨਿਚਿਤਰੈਂ ਸੁਨਿ
ਤਰੈਂ ਅਭਿਖਰੈਂ ਅਦਿਖਰੈਂ ੧੩੮। ਅਲੇਖਰੈਂ
ਅਭੇਖਰੈਂ ਅਢਾਹਰੈਂ ਅਗਾਹਰੈਂ ੧੩੯। ਅ
ਸਿਤਰੈਂ ਅਰੀਭਰੈਂ ਅਨੀਲਰੈਂ ਅਨਾਦਿਰੈਂ
ਅਜਾਤਰੈਂ ਅਜਾਦਿਰੈਂ ੧੪੦। ਚਰਪਟਛੰਦਾ

੨

॥ ਫੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਰਬੀਰਤਾ ਸਰਬੀ
 ਰੀਤਾ ਸਰਬੀਖਿਆਤਾ ਸਰਬੀਗਿਆਤਾ ॥ ੧
 ੪੧ ॥ ਸਰਬੀਰਤਾ ਸਰਬੀਕਰਤਾ ਸਰਬੀਪ੍ਰਾ
 ਦਿ ਸਰਬੀਤਾਦਿ ॥ ੧ ੪੨ ॥ ਸਰਬੀਕਰਮੀ ਸਰ
 ਬੀਧਰਮੀ ਸਰਬੀਜਗਤਾ ਸਰਬੀਮੁਕਤਾ ॥ ੧੪
 ੩ ॥ ਹਸਾਦੁਲਛੰਦਾ ॥ ਫੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
 ਨਮੋ ਨਰਕ ਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਦੀਪਕਾਸੇ ॥ ਮਨੀਰੀਸਰੂ

ਪੋ ਅਭੰਗ ਬਿਭੂਤੋ ॥ ੧੪੪ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥ ਪ੍ਰਮਾਥੇ
ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਥੇ ॥ ਅਗਾਧਿ ਸਰੂਪੋ ॥ ਨਿਬਾਧਿ ਬਿ
ਭੂਤੋ ॥ ੧੪੫ ॥ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੋ ॥ ਤਿਭੰਗੀ ਤਿ
ਕਾਮੋ ॥ ਨਿਭੰਗੀ ਸਰੂਪੋ ॥ ਸਰਬੰਗੀ ਅਨੂਪੋ ॥ ੧੪
੬ ॥ ਨਪੋਤੈ ਨਪੁਤੈ ॥ ਨਸਤੈ ਨਸਿਤੈ ॥ ਨਤਾਤੈ ਨਮ
ਤੈ ॥ ਨਜਾਤੈ ਨਪਾਤੈ ॥ ੧੪੭ ॥ ਨਿਸਾਕੰ ਸਰੀ
ਕਹੈ ॥ ਅਮਿਤੋ ਅਮੀਕਹੈ ॥ ਸਦੈਵ ਪ੍ਰਭਾਹੈ ॥ ਅ

ਜੈ ਹੈਂ ਅਜਾ ਹੈਂ ੧੪੮, ਭੁਗਵਤੀ ਛੁੰਦਾ।

੨੨

ਤੁਪਸਾਇ। ॥ ਭਿਜਾ ਹਰਜੁ ਧੁਰ ਹੈਂ ॥ ਭਿ

ਹਾਜਰ ਹਰਜੁ ਰ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸਲਾ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ਸਮ

ਸਤੁ ਲਕ ਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ੧੪੯ ॥ ਭਿਸਾਹਿ

ਬਾਇਆਗ ਹੈਂ ॥ ਭਿਹੁਸਨ ਲਚਾਗ ਹੈਂ ॥ ਭਿ

ਕਾਮਲ ਕਰੀ ਮ ਹੈਂ ॥ ਭਿਰਾਜ ਕਰਹੀ ਮ ਹੈਂ

॥ ੧੫੦ ॥ ਭਿਰੋਜੀ ਦਿਹੀਦੁ ਹੈਂ ॥ ਭਿਰਾਜ ਕਰ

ਹਿੰਦੁਰੈਂ ਕਰੀ ਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ਕਿ ਹੁਸਨਲ
ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ੧੫੧ ॥ ਗਾਨੀ ਮੁਲ ਖਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥
ਗਾਨੀ ਤੁਲ ਨਿਦਾਜ ਹੈਂ ॥ ਹਰੀ ਫੁਲ ਸਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥
ਹਿਰਾਸਲਾ ਫਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥ ੧੫੨ ॥ ਕਲੀ ਕੰ ਪੁਣਾ
ਸਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਦਾਸ ਹੈਂ ॥ ਅਰੀ ਜਲ ਗਾਨੀ ਮ
ਹੈਂ ॥ ਰਜਾਇ ਕਰਹੀ ਮਹੈਂ ॥ ੧੫੩ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਜ
ਬਾਹੈਂ ॥ ਕਿਸਾ ਹਿਤੁ ਕਿਰਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿਨਰ ਕੰ ਪੁਣਾ ਸ

ਹੈਂ १५४॥ ਕਿਸਰਤੁਲਗਵੰਨਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲਰਵੰਨ
 ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲਤਮੀਜਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲਅਜੀਜਹੈਂ
 ॥ १५५॥ ਪਰੰਪਰਮਣੀਸਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲਅਦੀਸਹੈਂ
 ॥ ਅਦੇਸੁਲਅਲੇਖਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸਲਅਭੇਖਹੈਂ ॥ १५६॥
 ॥ ਜੀਮੀਨੁਲਜਮਾਹੈਂ ॥ ਅਮੀਕੁਲਇਮਾਹੈਂ ॥ ਕਰੀ
 ਮੁਲਕਮਾਲਹੈਂ ॥ ਕਿਜਰਅਤਿਜਮਾਲਹੈਂ ॥ १५७॥
 ॥ ਕਿਅਚਲਪ੍ਰਕਾਸਹੈਂ ॥ ਕਿਅਮਿਤ੍ਰੇਸੁਬਾਸ

੨੪
 ਸਮਸਤੁਲਅਦੀਸਹੈਂ ॥

ਹੈਂ ਗਿਅਜ ਬਸਰੂਪ ਹੈਂ ਗਿਅਮਿਤੋ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ

੧੫੮। ਗਿਅਮਿਤੋ ਪਸਾ ਹੈਂ ਗਿਅਤਾਮਪੁਤ ਹੈ

ਗਿਅਚਲਿਅਨੰਗ ਹੈਂ ਗਿਅਮਿਤੋ ਅਭੰਗ ਹੈਂ

੧੫੯। ਮਧੁਕਾਰ ਛੰਦਾ ॥ ਰੂਪਸਾਇਾ ॥

ਮਨਿਮਨਿਪੁਨਾਮਾ ਗੁਨਗਨ ਮੁਦਾਮਾ ਅਰ

ਬਰ ਅਰੀਜਾ ਹਰਿਨਰਪੁਤੰਜਾ ॥ ੧੬੦ ॥ ਅ

ਨਗਨਪੁਨਾਮਾ ਗੁਨਮਨੁਸਲਾਮਾ ਹਰਿਨਰਾ

ਖੰਡਾ ਬਰਨਰ ਅਮੰਡਾ ॥ ੧੬੧ ॥ ਅਨਭੁ

੨੪

ਵ ਅਨਾਸਾ ॥ ਅਨਿਮਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਗੁਨ ਗਨ

ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮੁਦਾਮਾ ॥ ੧੬੨ ॥ ਅ

ਨਛਿਜ ਅੰਗਿ ॥ ਆਸਨ ਅਭਿੰਨੁ ॥ ਉਪਮਾ

ਅਪਾਰਾ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਉਦਾਰਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਜਲ

ਥਲ ਅਮੰਡਾ ॥ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ ਅਭਿੰਨੁ ॥ ਜਲ

ਥਲ ਮਹੰਤਾ ॥ ਦਿਸਾ ਵਿੰਬਿ ਅੰਤਾ ॥ ੧੬੪ ॥

ਅਨਨੁਦਅਨਾਸਾਪਿਤਧਰਸੁਰਾਸਾਅਜ
ਨਬਾਹਾਏਕੈਸਦਾਹਾ॥੧੬੫॥ਓਅੰਕਾਰਿ
ਆਇਕੁਬਨੀਅਨਾਇਆਖਲਖੰਡੁਖਿਆ
ਲਾਗੁਰਬੁਠਅਕਾਲਾ॥੧੬੬॥ਪਰਪਰਪ
ਨਾਮਾਗਿਤਚਰਨਨਾਮਾਅਨਛਿਜਗਾਤਾ
ਆਜਿਜਨਬਾਤਾ॥੧੬੭॥ਅਨਝੰਝਗਾਤਾ
ਅਨਰੀਜਬਾਤਾਅਨਟੁਟਲੰਡਾਰਾਅਨਰ

ਟਾਅਪਾਰਾ ॥ ੧੬੮ ॥ ਆਤ੍ਰੀਠਧਰਮਾਅਤ੍ਰਫੀ
 ਠਕਰਮਾਅਣਬੁਣਅਨੰਤਾਦਾਤ੍ਰਮਹੰਤਾ
 ॥ ੧੬੯ ॥ ਹਰਬੋਲਮਨਾਛੰਦਾ ॥ ਰੂਪਸਾਇ
 ॥ ਕਰੁਣਾਲਯਹੈਂਅਰਘਾਲਯਹੈਂ ॥ ਖਲਖੰ
 ਰੁਨਹੈਂ ॥ ਮਾਹਿਮੀਰੁਨਹੈਂ ॥ ੧੭੦ ॥ ਜਗਤਿਸਦਰ
 ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸਦਰਹੈਂ ॥ ਕਲਿਕਾਠਨਹੈਂ ॥ ਸਰਬਉ
 ਬਾਰਨਹੈਂ ॥ ੧੭੧ ॥ ਸ੍ਰਿਤਕੋਧਰਨਹੈਂ ॥ ਜਗਕੇ

ਕਰਨਹੈਂ॥ ਮਨਮਾਨਿਯਹੈਂ ਜਗਜਾਨਿਯਹੈਂ
११२॥ ਸਰਬੰਤੁਰਹੈਂ॥ ਸਰਬੰਕਰਹੈਂ॥ ਸਰਬਪ
ਸਿਯਹੈਂ॥ ਸਰਬਨਸਿਯਹੈਂ॥ ११३॥ ਕਰੁਣ
ਕਰਹੈਂ॥ ਬਿੰਦੁਰਹੈਂ॥ ਸਰਬੇਸਦਰਹੈਂ॥ ਜਗਤੇਸ
ਰਹੈਂ॥ ११४॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡਸਹੈਂ॥ ਖਲਖੰਡਸਹੈਂ॥ ਪ
ਰਤੇਪਰਹੈਂ॥ ਕਰੁਣਾਕਰਹੈਂ॥ ११५॥ ਅਜਪਾ
ਪਹੈਂ॥ ਅਥਪਾਥਪਹੈਂ॥ ਅਕਿਤਾਕਿਤਹੈਂ॥ ਅੰ

ਮਿਤਾਮਿਤਰੈਂ, ੧੭੬। ਅਮਿਤਾਮਿਤਰੈਂ ਕਰ ੨੬

ਦਾਕਿਤਰੈਂ ਅਕਿਤਾਕਿਤਰੈਂ ਧਰਨੀ ਪਿਤਰੈਂ

੭੭੭੭। ਅਮਿਤਸੁਰਰੈਂ ਧਰਮਸੁਰਰੈਂ ਅਕਿ

ਤਾਕਿਤਰੈਂ ਅਮਿਤਾਮਿਤਰੈਂ, ੧੭੮। ਅਜ

ਬਾਕਿਤਰੈਂ ਅਮਿਤਾਮਿਤਰੈਂ ਨਰਨਾਇਕਰੈਂ

੭੭੭੮। ਅਬਿਸੁਤਰਰੈਂ ਕ

ਰੁਦਾਲਾਜਰੈਂ ਨਿਪਨਾਇਕਰੈਂ ਸਰਬਪਾਇਕਰੈਂ ॥

੧੬੦। ਲੁਢ ਲੁਢ ਜਨਹੈਂ ਅਰੀ ਜਨਹੈਂ ਰਿਪ
ਤਾਪਨਹੈਂ ਜਪ ਜਪਨਹੈਂ ੧੬੧। ਅਕਲੀ ਕ੍ਰਿਤ
ਹੈਂ ਸਰਬਾ ਕ੍ਰਿਤਹੈਂ ਕਰਤਾ ਕਰਹੈਂ ਹਰਤਾ ਹਰਿਹੈਂ
੧੬੨। ਪਰਮਾਤਮਹੈਂ ਸਰਬਆਤਮਹੈਂ ਆ
ਤਮਬਸਹੈਂ ਜਸਕੇ ਜਸਹੈਂ ੧੬੩। ਲੂਜੰਗ
ਪਯਾਤਛੰਦਾ ਨਮੋ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜੇ ਨਮੋ ਚੰਦ ਚੰਦੇ
ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ਨਮੋ ਇੰਦੁ ਇੰਦ੍ਰੇ ਨਮੋ ਅਧਿਕਾਰੇਨ

ਮੋਤੇਜਤੇਜੋ ਨਮੋ ਬਿਦੁ ਬਿਦੁ ਬਿਜਿ ਬਿਜੋ ॥ ੧੮ ॥
 ੪ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਸੀਤਾ ਮਸੀਸਾਂਤਰੂਪੋ ਨਮੋ ਪਰਮਤ
 ਤੀ ਅਤਤੀ ਸਰੂਪੋ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੇਗੋ ਨਮੋ ਗਿਆਨੁ ਗੀ
 ਆਨੇ ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੇ ਨਮੋ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨੇ ॥
 ੧੮੫ ॥ ਨਮੋ ਜੁਪ ਜੁਪੇ ਨਮੋ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੇ ॥
 ਨਮੋ ਭੋਜ ਭੋਜੇ ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਕਲਹ ਕਰਤ
 ਨਮੋ ਸਾਂਤਰੂਪੋ ਨਮੋ ਇੰਦੁ ਇੰਦੁ ਅਨਾਦਿ ਬਿਭੁਤੇ ॥

੨੭
 ਨਮੋ

੧੮੬। ਕਲੰਕਾਰੁ ਪੋ ਅਲੰਕਾਰੁ ਅਲੰਕਾਰੁ ਨ ਮੋਖ
 ਸਾਸੇ ਨ ਮੋਖਾਂ ਕਬੀਰੋ ਅਉਰੀ ਸਰੂਪੋ ਅਨੰਗੀ
 ਅਨਾਮੋ ॥ ਤਿਉਰੀ ਤਿਕਾਲੇ ਅਨੰਗੀ ਅਕਾਸੇ
 ੧੮੭। ਇਕ ਅਛਰੀ ਛੰਦਾ ॥ ਅਜੈ ਅਲੈ ॥
 ਅਭੈ ਅਬੈ ॥ ੧੮੮ ॥ ਅਭੂ ਅਜੂ ਅਨਾਸ
 ਅਕਾਸਾ ॥ ੧੮੯ ॥ ਅਰੀਜਾ ਅਉਜਾ ਅਲ
 ਖਾ ਅਰੁਖਾ ॥ ੧੯੦ ॥ ਅਕਾਲਾ ॥ ਦਿਆਲਾ ॥

ਲੇਖਾ ਅਲੇਖਾ ॥ ੧੮੧ ॥ ਅਨਾਮਾ ਅਕਾਮਾ
 ਅਗਾਹਾ ਅਛਾਹਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਅਨਾਥਾ ਪਾਥਾਥੇ
 ਅਜੇਨੀ ਅਮੇਨੀ ॥ ੧੮੩ ॥ ਨਰਾਗੇ ਨਰੰਗੇ ਨ
 ਰੂਪੇ ਨਰੇਥੇ ॥ ੧੮੪ ॥ ਅਕਰਮੀ ਅਕੁਰਮੀ ਅ
 ਰੀਜੇ ਅਲੇਖੇ ॥ ੧੮੫ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪਯਾਤ ਫੁ
 ਦਾ ॥ ਨਮਾਸਤੁਲਪ ਨਾਮੇ ਸਮਾਸਤੁਲਪ
 ਦਾਸੇ ਅਚੀਜੁਲ ਅਨਾਮੇ ਸਮਾਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥

ਨਿਕਾਮੀ ਬਿਭੂਤੇ ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ਕੁਕਰਮੀ
ਪ੍ਰਦਾਸੀ ਸੁਧਰਮੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧ ॥ ੯੬ ॥ ਸਦਾ
ਸਚਦਾਨੰਦ ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਦਾਸੀ ਕਰੀ ਮਲਕੁ ਨਿੰਦਾ
ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਦਾਸੀ ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ ਗ
ਜਾਇਬ ਗਨੀ ਮੇ ਹਰੀ ਅੰਕਰੀ ਅੰਕਰੀ ਮਲਰਹੀ
ਮੇ ੧੯੧ ॥ ਚੌੜ ਚੌੜ ਦਰਤੀ ਚੌੜ ਚੌੜ ਭੁਗਤੇ
ਸੁਯੰਤੁ ਦਸੁ ਭੁੰ ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ਦੁਕਾਲੀ

ਪ੍ਰਦਾਸੀ ਦਿਅਲਿਸਤੁਪੇ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸਿਰੇ ॥ ੨੯

ਭੰਗੀ ਬਿਛੁੜੇ ॥ ੧੯੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਮ

ਸਾਦਿ ॥ ਉਤਾਰਖਾਸੇ ਦਸਖਤਕਾ ॥ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀਰ

ਛਾਹਮਨੈ ਸਬਲੇਹਦੀਰਛਿਅਾਹਮਨੈ ॥

ਸਰਬਕਾਲ ਜੀਦੀਰਛਿਅਾਹਮਨੈ ਸਰਬ

ਲੋਹਜੀਦੀ ਸਦਾ ਰੁਛਿ ਆਹਮ ਨੈ ਮਾਰੈ ਲਿ
ਖਾਰੀ ਕੇ ਦਸ ਖਤਾ। ਚੁਪੁ ਸਾਹਿ। ਚਉ
ਪਈ। ਪੁਦੁ ਦੇ ਆਦਏ ਕੰਕਾਰਾ। ਜਲ ਬ
ਲਮਹੀ ਅਲਕੀ ਓਪਸਾਰਾ। ਆਦਪੁਰਖ ਅ
ਬਗਤ ਅਬ ਨਾਸੀ। ਲੋਕ ਚੋੜ ਦਸ ਜੋਤਿ
ਪ੍ਰਕਾਸੀ। ੨। ਹਸਤ ਕੀਟ ਕੇ ਬੀਚ ਸਮ
ਨਾ। ਗਵਰੀ ਕ ਜਿਹ ਇਕ ਸਰਜਾਨਾ ਅ

ਦੁਆਲਖਪੁਰਖਆਬਿਗਾਮੀ ਸਭੁਪਟਪਟ
 ਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੨॥ਅਲਖਰੂਪਅਛੈਅਨ
 ਭੇਖਾ॥ਰਾਗਰੰਗਜਿਹਰੂਪਨਰੇਖਾ॥ਬਰਨਾਚਿ
 ਹਨਸਭੁਪੁੰਤੋਨਿਅੰਤਰਆਦਪੁਰਖਅ
 ਦੁਅਬਕਾਰਾ॥੩॥ਬਰਨਾਚਿਹਨਜਿਹਜਾ
 ਤਨਪਾਤਾਜੇਤ੍ਰਮਿੰਤ੍ਰਜਿਹਤਾਤਨਮਾਤਾ॥
 ਸਭੁਤੇਦੁਰਿਸਭੁਨਤੇਨੇਰਾ॥ਜਲਖਲਮਹੀਅ

ਲਜਾਹ ਬਸੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ਅਨਹਦ ਰੂਪ ਅਨਹਦ ਬ
ਨੀ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜਿਹ ਬਸਤ ਕੁਦਾਨੀ ਬ
ਹਮਾ ਬਿਸਨ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇਓ ਨੇਤ ਨੇਤ
ਮੁਖ ਚਾਰ ਬਤਾਇਓ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟ ਇੰਦੁ ਉਪਾਇ
ਦੁਬਨਾਏ ਬਹਮਾਰੁ ਦੁਇ ਪਾਇਖਾ ਪਾਏ ॥
ਲੋਕ ਚੰੜ ਦਸ ਖੇਲ ਰਚਾਇਓ ਬਹੁਨ ਆਪ
ਹੀ ਬੀਚ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ੬ ॥ ਦਨ ਦਦੇ ਦਫ ਨਿ

ੴ ਅਪਾਰਾਧੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਰਚੈ ਸੁਭਚਾਰਾ ਭੂਤ ੩੧

ਭੁਵਿਖ ਭੁਵਨ ਕਹਾਨੀ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਪਟ ਪਟ

ਕੀਜਾਨੀ ॥੧॥ ਤਾਤਮਾ ਤਾਜਿ ਹਜਾਤ ਨ ਪਾਤਾ

॥ ਏਕ ਰੰਗ ਕਾ ਹੂੰ ਨ ਹੀਰਾ ਤਾ ਸਰਬ ਜੋਤ ਕੇ ਬੀ

ਚਸਮਾਨਾ ਸਭ ਹੂੰ ਸਰਬ ਠੇਰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥

੮॥ ਕਾਲ ਰਹਤ ਅਨ ਕਾਲ ਸਰੂਪਾ ਅਲਖ

ਪੁਰਖ ਅਬਗਤ ਅਵਸਤਾ ਜਾਤ ਪਾਤਾ ਜਿਹ

ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨਾ ਅਬਗਤ ਦੇਵ ਅਛੈ ਅਨ
ਕੁਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਕਾਲ ਸਭੁ ਨ ਕੇ ਕਰਤਾ
ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੋਖ ਨ ਕੇ ਹਰਤਾ ॥ ਇਕ ਚਿਤ ਜਿਹਾਇ
ਕਾਛਿ ਨ ਪਿਆਇ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਬੀਚਨ
ਆਇਓ ॥ ੨੦ ॥ ਰੂਪ ਸਾਦਿ ॥ ਕਾਬਿ
ਤਾ ॥ ॥ ਕਤਹੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੁਇ ਕੈ ਚੇਤ ਨਾ ਕੋਚ
ਰਕੀ ॥ ਕਤਹੂੰ ਅਛਿਤ ਹੁਇ ਕੈ ਸੋਦਤ ਅਚੇਤ

ਹੋ ਕਤਹੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਹੁਇ ਕੈ ਮਾਗਤਾ ਫਿਰਤ
 ਭੀਖ ਕਹੂੰ ਮਹਾਦਾਨ ਹੁਇ ਕੈ ਮਾਗਿਓ ਧਨ ਦੇਤ ਹੋ
 ਮਾਗਹੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਨ ਕੋਈ ਜਤ ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਕਹੂੰ
 ਮਹਾਰਾਜ ਨ ਤੇ ਛੀਨ ਛਿਤ ਲੇਤ ਹੋ ਮਾਗਹੂੰ ਬੇਦਰੀ
 ਤ ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਓ ਬਿਖੀ ਤ ਕਹੂੰ ਤਿਗੁਨ ਅਤੀ
 ਤ ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੧॥੧੧॥ ਕਹੂੰ ਜਛ
 ਰੀ ਧਬ ਓਰਗ ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਅ ਧਰ ਕਹੂੰ ਭਏ ਕਿ

ਨਰਾਇਣਾਚਕਹੂੰ ਪੈਤਰਹਾਂ ਕਹੂੰ ਹੁਇ ਕੈ ਹਿੰਦੁਆ
ਗਾਇਤੀ ਕੋ ਗੁਪਤ ਜਾਪਿਓ ਕਹੂੰ ਹੁਇ ਕੈ ਤੁਰਕਾ
ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਬਾਂਗ ਦੇ ਤਰਹਾਂ ਕਹੂੰ ਕੋ ਕਕਾ ਬਹੁਇ ਕੈ ਪੁਰ
ਨਕੋ ਪੜਤ ਮਤ ਕਹੂੰ ਕਰਨ ਕੋ ਨਿਦਾਨ ਜਾਨ ਲੇ
ਤਰਹਾਂ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਗੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾਜਿਓ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਕਹੂੰ
ਤਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਰਹਾਂ ॥੨॥
੨ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਤਾਨ ਕੋ ਦੇਵਾਨ ਮੇ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਕ

ਹੁੰਦਾ ਨਵਾਨ ਕੋ ਗੁਮਾਨ ਮਤ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰਾ ॥ ੩੩ ॥
ਰਾਜਾ ਕੋ ਮਿਲਤਾ ਇੰਦ੍ਰਾ ਪਦਵੀ ਸੀ ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰਾ
ਦਵੀ ਛਪਾਇ ਛੀਨ ਲੇਤ ਹੋ ਕਤ ਹੂੰ ਬਿਚਾਰ
ਅਬਿਚਾਰ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਤ ਹੋ ਕਹੂੰ ਨਿਜ ਨਾਰ ਪਰਨ
ਰਕੇ ਨਿਕੇ ਤ ਹੋ ਕਹੂੰ ਬੇਦਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿ
ਪੀਤ ਕਹੂੰ ਤਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇ
ਤ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ ਪਾਰੀ ਕਹੂੰ ਬਿ

ਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰੀ ਕਹੂੰ ਮਾਰਤਾ ਮਹਾਰੀ ਕਹੂੰ ਨਾ
ਰਕੇ ਨਿਕੇ ਤਹਾ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ਕਹੂੰ ਸਾਰ ਦਾ ਭ
ਵਾਨੀ ਕਹੂੰ ਮੰਗ ਲਾ ਮਜ਼ਾਨੀ ਕਹੂੰ ਸਿਆਮ ਕਹੂੰ
ਜੇ ਤਹਾ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਧਾਮੀ ਕਹੂੰ ਸਰਬ ਠਉਰ ਗਾ
ਮੀ ਕਹੂੰ ਜਤੀ ਕਹੂੰ ਕਾਮੀ ਕਹੂੰ ਦੇਤ ਕਹੂੰ ਲੇਤ ਹੋ
ਕਹੂੰ ਬੇਦਗੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰਿਤ ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿ
ਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ੧

੪) ਕਹੂੰ ਜਟਾ ਧਾਰੀ ਕਹੂੰ ਕੰਠੀ ਧਰੇ ਬਹਮਚਾ
 ਰੀ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਸਾਧੀ ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ ਕਰਤ ਹੋ ਕਹੂੰ
 ਕਾਨਫਾਰੇ ਕਹੂੰ ਡੰਡੀ ਹੁਇ ਪਧਾਰੇ ਕਹੂੰ ਫੂਕ ਫੂਕ
 ਪਾਵਨ ਕਉ ਪਾਥੀ ਪੋਧਰਤ ਹੋ ਕਹੂੰ ਸਿਪਾ
 ਹੀ ਹੁਇ ਕੈ ਸਾਧਤ ਸਿਲਾਹ ਨ ਕੈ ਕਹੂੰ ਛਤੀ ਹੁ
 ਇਕੈ ਅਰਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਹੋ ਕਹੂੰ ਭੂਮ ਭਾਰਕੈ
 ਉਤਾਰਤ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹੂੰ ਭਵ ਭੁਤ ਨ ਕੀ ਭਵ

ਨਾਤਰਤਰਹੋ ॥੫॥੨੪॥ ਕਹੁੰਗੀਤਨਾਦਕੋਨਿ
ਦਾਨਕੋਬਤਾਵਤਹੋਕਹੁੰਨਿਤਕਾਰੀਚਿਤਕਾਰੀ
ਕੋਨਿਧਾਨਹੋਕਤਹੁੰਪਯੁਖਹੁਇਕੈਪੀਵਤਪਿ
ਵਾਵਤਹੋਕਤਹੁੰਮਯੁਖਉਖਕਹੁੰਮਦਪਾਨਹੋ
ਕਹੁੰਮਹਾਸੁਰਹੁਇਕੈਮਾਰਤਮਦਾਸਨਕੋਕਹੁੰ
ਮਹਾਦੇਵਦੇਵਤਾਨਕੋਸਾਮਾਨਹੋਕਹੁੰਮਹਾਦੀ
ਨਕਹੁੰਦੁਬਕੈਅਸੀਨਕਹੁੰਬਿਦਿਮਾਮੋਪ੍ਰਬੀ

ਨਕਹੁੰਤੁ ਮਕਹੁੰਤੁ ਨਹੋ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹੁੰਅਕ
 ਲੰਕਕਹੁੰ ਮਾਰਤ ਮਯੰਕਕਹੁੰ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਜੰਕਕਹੁੰ
 ਸੁਪਤਾ ਕੀ ਸਾਰਹੋ ਕਹੁੰ ਦੇਵ ਪਰਮ ਕਹੁੰ ਸਾਧ
 ਨਾ ਕੇਹਰ ਮਕਹੁੰ ਕੁਤ ਸਤ ਕੁਕਰ ਮਕਹੁੰ ਧਰਮ
 ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰਹੋ ਕਹੁੰ ਪਉ ਨ ਅਹਾਰੀ ਕਹੁੰ ਬਿਦਿ
 ਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰੀ ਕਹੁੰ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ
 ਨਰ ਕਹੁੰ ਨਾਰਹੋ ਕਹੁੰ ਛਤ੍ਰ ਪਾਗੀ ਕਹੁੰ ਛਾਲਾ

ਧਰੋਛੈ ਲਭਾਰੀ ਕਹੂੰ ਛਕਦਾਰੀ ਕਹੂੰ ਛਲਕੇਪ
 ਕਾਰਹੋ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਕੇ ਗਦਯਾ ਕ
 ਹੂੰ ਨਿਤ ਕੇ ਨਚਯਾ ਕਹੂੰ ਨਰਕੇ ਅਕਾਰਹੋ ਕਹੂੰ
 ਬੇਦਬਾਨੀ ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ਕਹੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੂੰ
 ਰਾਨੀ ਕਹੂੰ ਨਾਰਕੇਪ ਕਾਰਹੋ ਕਹੂੰ ਬੇਨਕੇ ਬਜ
 ਯਾ ਕਹੂੰ ਸੇਨਕੇ ਚਰਯਾ ਕਹੂੰ ਲਾਖਨ ਲਦਯਾ ਕਹੂੰ
 ਸੁੰਦਰ ਕੁਮਾਰਹੋ ਸੁਖਤਾ ਕੀ ਸਾਨਹੋ ਕਿਸੀਤ ਨਕੇ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧

ਪਾਨਹੋਕਿਦਾਤਾਮਹਾਦਾਹੋਕਿਦੋਖੀਨਿਰਕਾ
 ਰਹੋ॥੮॥੧੮॥ਨਿਰਜੁਗਨਿਰੂਪਹੋਕਿਸੁਦਰ
 ਸਰੂਪਹੋਕਿਰੂਪਨਕੇਰੂਪਹੋਕਿਦਾਤਾਮਹਾ
 ਦਾਨਹੋ॥ਪਾਨਕੇਬਚਯਾਦੁਸਪੁਤਕੇਦਿਵ
 ਯਾਰੋਗਸੋਗਕੇਮਿਟਯਾਰੋਧੋਮਾਨੀਮਹਾਮਾ
 ਨਹੋ॥ਬਿਦਿਆਕੇਬਿਚਾਰਹੋਕਿਅਦੁਆ
 ਵਤਾਰਹੋਕਿਸਿਧਤਾਕੀਸੂਰਤਿਹੋਕਿਸੁਧਤਾ

੩੬

ਕੀਸਾਨਹੋ ਜੋਬਨਕੇਜਾਲਹੋਕਿਕਾਲਹੁਕੇਕ
ਲਹੋਕਿਸਬਨਕੇਸੁਲਹੋਮਿਬਨਕੇਪਾਨਹੋ।੯
॥੧੯॥ ਕਹੁਬਹਾਮਥਾਦਕਹੁਬਿਦਿਆਕੋ
ਬਿਖਾਦਕਹੁਨਾਦਕੋਨਨਾਦਕਹੁਪੁਰਨਭਗ
ਤਹੋਕਹੁਬੇਦਗੀਤਕਹੁਬਿਦਿਆਕੀਪਤੀ
ਤਕਹੁਨੀਤਐਅਨੀਤਕਹੁਜੁਆਲਾਸੀਜਗ
ਤਹੋਪੁਰਨਪਤਾਪਕਹੁਇਕਾਤੀਕੋਜਾਪਕਹੁ

ਤਾਪਕੋ ਅਤਾਪ ਕਉ ਜੋਗ ਤੇ ਰਿਗਤ ਹੋ ਕਹੁ ਬਰ ३੭

ਦੇਤ ਕਹੁ ਛਲਾ ਸਿਉ ਛਿਨਾਇ ਲੇਤ ਸਰਬ ਕਾਲ

ਰਬ ਠਉਰ ਏਕ ਸੇ ਲੰਤ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ੨੦ ॥

੨੫ ਸਾਇ ਸੁਯੋ ਸਾਵਗ ਸੁਧ ਸੁਹ ਸਿਧਾ

ਕੇ ਦੇਖਿ ਫਿਰਿ ਓਧ ਰਜੋ ਗਜਤੀ ਕੋ ਸੁਰ ਸੁਰਾਰਦ

ਨ ਸੁਧ ਸੁਧਾਇ ਕ ਸਿਤ ਸੁਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੋ

ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਓ ਮਤ ਕੋ ਉਨ ਦੇਖੀਆ

ਤਮਾਨਪਤੀਕੋ ਸੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁ
ਤੇ ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਰਤੀ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਤੋ ਮਤ
ਗਜ ਰੇਜ ਰਸੀ ਗੰਗਾ ਅਨੁਪ ਉਤੰਗ ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ਕੋਟ
ਸੁਰੰਗ ਕੁਰੰਗ ਸੇਕੁ ਦਤ ਪੈ ਨ ਕੇ ਗਤਿ ਨ ਕਉ ਜਾਤ ਨਿ
ਦਾਰੇ ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ ਭੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਨਿਆ
ਦਤ ਸੀਸ ਨ ਜਾਤੁ ਬਿਚਾਰੇ ਏਤੇ ਭਏ ਤੇ ਕਹਾ ਭ
ਏ ਭੂਪਤ ਅਤ ਕੋ ਨਾਗੇ ਹੀ ਪਾਇ ਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੨੨

ਜੀਤੁਟਿਰੈ ਬਬ ਦੇਸਾਦਿਸਾਨ ਕੋਥਾ ਜਤ ਦੋਰ ੩੮
ਮੰਗਨੁਗਾਰੇ ਗੁੰਜਤਗੁੰਜਗਜਾਨ ਕੋਇਦ
ਰਹੀਸਤਹੀਹੈਰਾਜਹਜਰੇ ਭੂਤਭੂਤਿਖਭ
ਦਾਨਕੋਭੂਪਤਕਉਨਗਨੈ ਨਹੀਜਾਤਾ ਬਿਚਾਰੇ
ਸੀਪਤਸੀਭਗਦਾਨਭੁਜੇ ਬਿਨੁਅਤਿਕ
ਉਅਤਿਕੋਥਾਮਸਿਧਾਰੇ ॥ ੩॥ ੨੩॥ ਤੀਰ
ਬਨਾਨਦਾਇਆਦਮਦਾਨੁਸੁਸੰਜਮਨੇਮ

ਮਨੇਕਾ ਬਿਸੇਖੇ ਬੇਦੁਰਾਨ ਕਤੇ ਬਕੁਰਾਨ ਜਿ
ਮੀਨਰ ਮਾਨ ਸਥਾਨ ਕੇ ਪੇਖੇ ਪਉਨ ਅਹਾਰ
ਜਤੀ ਜਤ ਧਾਰ ਸਬੈ ਸੁਖਿ ਰਾਰ ਹਜਾਰ ਕਟੇਖੇ
ਸੀਭੁ ਗਵਾਨੁ ਭੁਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ ਏਕ ਰਤੀ
ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੇਖੇ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਧਾ ਸਿਪਾਹ
ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹੁ ਸਾਜਿ ਸਨਾਹੁ ਦੁਰਜਾਨ ਦ
ਲੋਗੇ ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨੁ ਭਰੇ ਮਨ ਮੇਕ ਰਧਰ ਬਤ

ਪੰਖਹਲੇਨਹਲੈਗੋ ਤੋਰਅਰੀਨਮਰੋਰਮਦਾਸ
ਨਮਾਤੇਮਤੀਗਨਮਾਨਮਲੈਗੋ ਸੀਪਤਸੀਭੁ
ਗਵਾਨਖਿਪਾਬਿਨੁਤਿਆਗਜਹਾਨੁਨਿਦਾ
ਨਚਲੈਗੋ ॥੫॥੨੫॥ ਬੀਰਅਪਾਰਬਰੇਬਰਿ
ਆਰਆਬਿਚਾਰਹਿਸਾਰਕੀਧਾਰਿਭੁਭੁਯਾ
ਤੋਰਤਦੇਸਮਲਿਦਮਦਾਸਨਮਾਤੇਗਜਾ
ਨਕੇਮਾਨਮਲਯਾਗਾਗੇਗੜਨਕੇਤੋਰ

੩੯

ਨਗਰਸੁ ਬਾਤੁ ਨ ਹੀ ਚਕ ਚਾਰੁ ਲਵਯਾ ਸਾਹਿ
ਬਸੀ ਸਭ ਕੋ ਸਿਰਨਾਇ ਕਜਾ ਚਿਕ ਅਨੇ ਕਸੁ ਏ
ਕਾਦੇ ਦਯਾ ॥ ੬ ॥ ੨੬ ॥ ਏਨਾ ਦਦੇ ਦਫ ਨਿ
ਦਨਿਸਾ ਚਰ ਭੂਤ ਭੁ ਦਿਖ ਭੁਵਨ ਜੇ ਪੈਗਾ
ਜੀਵ ਜਿ ਤੇਜ ਲੇਖ ਲੇਖੇ ਪਲਹੀ ਪਲੇਖੇ
ਭੁਖਾ ਪਖ ਪੈਗਾ ਪੁੰਨ ਪਤਾ ਪਨ ਬਾਛ ਜੈਤ
ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੁੰਨ ਪਖ ਪੈਗਾ ਸਾਧ ਸ

ਧੁਹਪਸੀਨਫਿਰੈਜਗਸੰਤਸਭੁਐਅਵਲੋਕਰ
 ਪੈਗੋ॥੧॥੨॥੧॥ਮਾਊਂਇੰਦੁਗਜਾਇਦਨ
 ਰਾਧਪਜੋਨਤਿਲੋਕਕੋਰਾਜੁਕਰੈਗੋਕੋਟਿ
 ਇਸਨਾਨਗਜਾਇਕਦਾਨਅਨੇਕਸੁਮ
 ਬਰਸਾਜਬਰੈਗੋਧੁਹਮਮਹੇਸਰਬਿਸਨਾ
 ਚੀਪਤਿਅਤਿਫਸੇਸਮਫਾਸਪਰੈਹੋਜੋਨ
 ਰਸੀਪਤਿਕੋਪਸਹੈਪਗਤੇਨਰਫੋਰਨਦੇਹਧ

ਰੋਗੇ ॥ ੮ ॥ ੨੮ ॥ ਕਹਾ ਕੁਯੋਜੋਦੁਲੇਰ
ਨਾਮਿਦਕੈਬੈਠਿਗਹਿਓਕਾਪਿਆਨਲਗ
ਇਥਾਨਾਤਾਫਿਰਿਠਲੀਏਸਾਤਾਮੁਦ੍ਰੁ
ਲੋਕਗਾਇਓਪਰਲੋਕਗਾਦੁਗਾਇਓਬਾਸੁ
ਕੀਓਬਾਪਿਆਨਸੇਬੈਠਕੈਮੇਸੇਗੀਮੇਸੇ
ਸੁਬੈਸਾਧਿਤਾਇਓਸਾਬਾਕਹਿਸੁਨਲੇਹੁ
ਸਭੈਜਿਨਯੇਸੁਕੀਓਤਿਨਹੀਪਕੁਪਾਇਓ

॥੯॥ ੨੯॥ ਕਾਹੁ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜਧਰੇ ਸਿਰ
 ਕਾਹੁ ਲੈ ਲਿਗੁ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ਕਾਹੁ ਲ
 ਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ ਕਾਹੁ ਪਛਾ
 ਹਕੋ ਸੀਸ ਨਿਦਾਇਓ ਕੋਊ ਬੁਝਾਨ ਕੋ ਪੁ
 ਜਤ ਹੈ ਪਸ ਕੋਊ ਮਤਾਨ ਕੋ ਪੂਜਨ ਧਾਇਓ
 ਕੂਰਖਿ ਮਾਊਰਾਇਓ ਜਲੁ ਹੀਜਗੁ ਸੀਉ
 ਗਵਾਨ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥ ੩੦॥

੨੫ ਸਾਇਆ ਤੇ ਮਰਛੰਦਾ ਹਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਬਿਹੀ ਨਾ ਦਸਦਾਰ ਚਾਰ ਪਈ ਨਾ ਅਕਲਿਕ
ਰੂਪ ਮਾਧਾਰਾ ਅਨਛਿਜ ਤੇ ਜਉ ਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੩੧
ਮਾਮਨ ਲਿਜ ਰੂਪ ਤੁਰੰਤਾ ਸਾਭੁ ਜਗਤ ਭਗਤ
ਮਹੰਤਾ ਜਸਾਤਿ ਕਕਭੂ ਭ੍ਰਿਤ ਭਾਨਾ ਦਸਦਾਰ
ਰਚਾਰ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ਅਕਲਿਕ ਰੂਪ ਮਾ
ਪਾਰਾ ਸਭੁ ਲੋਕ ਸੋਕ ਉਦਾਰਾ ਕਲਕਲ ਕਰ

ਮਥਿਹੀਨਾ ਸਭੁਕਰਮਧਰਮਪਈਨਾ ॥੩॥੩॥
 ੩॥ ਅਨਾਖੀਰੁ ਅਤੁਲਪਤਾਪਾ ਸਭੁਥਾਪਿਉ
 ਜਿਹਥਾਪਾ ਅਸੂਖੇਦਭੇਦ ਅਫੁਦਾ ਮੁਖਚਾਰ
 ਗਾਵਤਥੇਦਾ ॥੪॥੩੪॥ ਜਿਹਨੇਤ ਨਿਗਮਕ
 ਹੰਤਾ ਮੁਖਚਾਰਬਕਤਾਇਅੰਤਿ ਅਨਤਿਜ
 ਅਤੁਲਪਤਾਪਾ ਅਨਾਖੀਰੁ ਅਮਿਤਮਥਾਪਾ
 ॥੫॥੩੫॥ ਜਿਹਕੀਨਜਗਤੁਪਸਾਰਾਰਚਿਰ

ਬਿਚਾਰਾ ਬਿਚਾਰਾ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਅਖੰਡਾ ਅਤੁ
ਲਪਤਾ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥੬॥੩੬॥ ਜਿਹ ਅੰਤੁ ਤੇ ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡਾ ਕੀਨੇ ਸੁਚੰਦ ਹਖੰਡਾ ਸਭ ਕੀਨ ਜਗਤ
ਪਸਾਰਾ ਅਥਿਯਕਤ ਰੂਪ ਉਦਾਰਾ ॥੭॥੩੭॥
ਜਿਹ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਨਿਸਾਰਾ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ
ਨ ਬਿਚਾਰਾ ਕਈ ਰਾਮਾ ਹਿਸਨ ਰਸੂਲਾ ਬਿਨੁ ਭ
ਗਤ ਕੀਨ ਕੁਲੁਲਾ ॥੮॥੩੮॥ ਕਈ ਸੰਧ ਬਿ

ਯਨ ਗੀਦਾ ਕਈ ਮਛ ਕਛ ਫਨਿਦਾ ਕ
 ਈਦੇਦ ਮਾਇ ਕੁਸਾਰਾ ਕਈ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿ
 ਸਨ ਮਵਤਾਰਾ ॥੮॥੩੮॥ ਕਈ ਇਦ ਬ
 ਰਬਹਾਰਾ ਕਈ ਬੇਦ ਮੋ ਮੁਖਰਾਰਾ ਕਈ ਰੁ
 ਵੰਛੁਦੁ ਸਰੂਪਾ ਕਈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਨੂਪਾ ॥
 ੧॥੪੦॥ ਕਈ ਕੋਕ ਕਾ ਬਭੁਦੰਤਾ ਕਈ
 ਬੇਦ ਭੇਦ ਕਹੰਤਾ ਕਈ ਸਾਸਤੁ ਸਿਮਰਤਿ

ਬਖਾਨਾ ਕਹੁੰ ਕਸਬਤ ਹੀ ਸੁਪੁਰਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥

-੪੧॥ ਕਈ ਨਿਅਗਾਨ ਹੋੜ ਕਰੰਤਾ ਕਈ

ਉਰਧਤਾ ਪਦੁਰੰਤਾ ਕਈ ਉਰਧਦਾ ਹਸੀ

ਨਿਅਸਾ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਲੇਸ ਉਦਾਸਾ ॥ ੧੨ ॥

੪੨॥ ਕਹੂੰ ਨਿਦ ਲੀ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ਕਹੂੰ ਪ

ਉਨਮਾਹਾਰਦਰੰਤਾ ਕਹੂੰ ਤੀਰਥਦਾ ਨਾਮ

ਗਾ ਕਹੂੰ ਜਗ ਕਰਮ ਉਦਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ੪੩॥

ਕਹੁ ਅਗਨ ਹੋਤੁ ਅਨੂਪਾ ਕਹੁ ਨਿਆਇਗਾ
 ਜਾ ਬਿਲੁਤਾ ਕਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਮਾਤਿਰੀਤਿ ਕ
 ਹੁ ਬੇਦਿ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ੪੪ ॥ ਕਈ
 ਦੇਸ ਦੇਸ ਫਿਰੰਤਾ ਕਈ ਏਕ ਠੰਗ ਇਸ ਬੰਤਾ
 ਕਹੁ ਕਰਤ ਜਲਾਹਿ ਜਾਪਾ ਕਹੁ ਜਹਤਤ
 ਨਾਪਰਤਾਪਾ ॥ ੧੫ ॥ ੪੫ ॥ ਕਹੁ ਬਾਜ ਬਨ
 ਹਕਰੰਤਾ ਕਹੁ ਤਾਪਤਨ ਹਸਰੰਤਾ ਕਹੁ ਹਿ

ਹਸਤਧਰਮਾਪਾਰਾਕਹੂੰਰਾਜਗੀਤਉ
ਦਾਰਾ॥੧੬॥੪੬॥ਕਹੂੰਰੋਗਰਹਤਅਕੁਰ
ਮਾਕਹੂੰਕਰਮਕਰਤਅਕਰਮਾਕਹੂੰਸੇਖ
ਬਹਮਸਰੂਪਾਕਹੂੰਨੀਤਰਾਜਅਨੂਪਾ
੧੭॥੪੭॥ਕਹੂੰਰੋਗਸੋਗਾਬਿਹੀਨਾਕਹੂੰ
ਏਕੁਤਗਤਅਪੀਨਾਕਹੂੰਚੰਕਰਜਕੁਮਾਰਾ
ਕਹੂੰਬੇਦਾਬਿਅਸਅਵਤਾਰਾ॥੧੮॥੪

੮) ਕਈ ਬਹਾ ਬੇਦਰਟੀਤਾ ਕਈ ਸੇਖ

੪੫

ਨਾਮ ਉਚਰੀਤਾ ਬੈਰਾਗ ਕਹੂੰ ਸੀਨਿਆਸਾ

ਕਹੂੰ ਫਿਰਤ ਰੂਪ ਉਦਾਸਾ ॥ ੧੯ ॥ ੪੯ ॥

ਸਭ ਕਰਮ ਫੇਕਟ ਜਾਨਾ ਸਭ ਧਰਮ ਨਿਹ

ਫਲ ਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾਸ

ਭਕਰਮ ਭਰਮ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ੫੦ ॥

॥ ਭੁਪਸਾਦਿ ॥

॥ ਲਪਨਰਾਜਛੰ

ਦਾ ॥ ਜਲੇਹਰੀ ॥ ਬਲੇਹਰੀ ॥ ੩
ਰੇਹਰੀ ॥ ਬਨੇਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਰਿਰਿਹਰੀ
॥ ਗੁਫੇਹਰੀ ॥ ਛਿਤੇਹਰੀ ॥ ਨਭੇਹਰੀ ॥ ੨
॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਈਹਾਹਰੀ ॥ ਊਹਾਹਰੀ ॥ ਜਿਮੀਹ
ਰੀ ॥ ਜਮਾਹਰੀ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਅਲਿਖਹਰੀ
॥ ਅਭਿਖਹਰੀ ॥ ਅਦੋਖਹਰੀ ॥ ਅਦੋਖਹ
ਰੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਅਕਾਲਹਰੀ ॥ ਅਪਾਲਹਰੀ ॥

ਅਛੇਦਹਰੀ ਅਛੇਦਹਰੀ॥੫॥੫੫॥ਅ

ਜੰਤ੍ਰਹਰੀ ਅਮੰਤ੍ਰਹਰੀ ਸੁਤੇਜਹਰੀ॥

ਅਤੰਤ੍ਰਹਰੀ॥੬॥੫੬॥ਅਜਾਤਹਰੀ

ਅਪਾਤ੍ਰਹਰੀ ਅਮਿਤ੍ਰਹਰੀ ਅਮਾਤ੍ਰਹ

ਰੀ॥੭॥੫੭॥ਅਰੋਗਹਰੀ ਅਸੋਕਹਰੀ

ਅਭ੍ਰਮਹਰੀ ਅਕਰਮਹਰੀ॥੮॥੫੮॥

ਅਜੇਹਰੀ ਅਭੇਹਰੀ ਅਭੇਦਹਰੀ॥

ਅਛੇਦਹਰੀ॥੬॥੫੯॥ਅਖੰਡਹਰੀ॥
ਅਭਿਰੁਹਰੀ॥ਅਰੰਡਹਰੀ॥ਪਚੰਡਹਰੀ॥
੧੦॥੬੦॥ਅਭੇਦਹਰੀ॥ਅਭਿਦਹਰੀ॥ਅ
ਜੇਦਹਰੀ॥ਅਛੇਦਹਰੀ॥੧੧॥੬੧॥ਭੁਜ
ਹਰੀ॥ਥਪੋਹਰੀ॥ਤਪੋਹਰੀ॥ਜਪੋਹਰੀ॥੧੨
॥੬੨॥ਜਲਸਤੁਹੀ॥ਥਲਸਤੁਹੀ॥ਨਦਿਸ
ਤੁਹੀ॥ਨਦਸਤੁਹੀ॥੧੩॥੬੩॥ਅਧਿਕੁਸ

ਤੁਹੀ ਪਤਸਤੁਹੀ ਠਛਤਸਤੁਹੀ ਏਰ
 ਧਸਤੁਹੀ ॥੧੪॥੬੪॥ ਕੁਜਸਤੁਅੰ ਕੁ
 ਜਸਤੁਅੰ ਰਟਸਤੁਅੰ ਠਟਸਤੁਅੰ ॥
 ੧੫॥੬੫॥ ਜਿਮੀਤੁਹੀ ਜਮਾਤੁਹੀ ॥
 ਕੀਤੁਹੀ ਅਕਾਤੁਹੀ ॥੧੬॥੬੬॥ ਅਰੁ
 ਤੁਹੀ ਅਭੈਤੁਹੀ ਅਭੂਤੁਹੀ ਅਭੈ
 ਤੁਹੀ ॥੧੭॥੬੭॥ ਜਤਸਤੁਹੀ ਬਤਸਤੁ

ਹੈ॥ ਘੁਘੁਮਾਵ ਬਾਸੀ ਲਗੇ ਰੋਲ ਤਉ ਦਾ
 ਸੀ ਮਿਗਤ ਰਵਰਸ ਦੀ ਵਸੇ ਨਸਾਧੇ ਸੀ
 ਮਰਤ ਰੋ॥ ਬੀਦ ਰੇ ਸਧਯਾ ਤਾਹ ਹੀਜ
 ਕੀ ਬਰੁਯਾ ਦੇ ਤਬੀਦ ਰਾਸ ਦੀ ਵਪਾਇ
 ਨਾਗੇ ਹੀ ਫਿਰਤ ਹੈ॥ ਅੰਗ ਨਾ ਅਧੀਨ
 ਕਾ ਅਕ੍ਰੋਧ ਮੇ ਪ੍ਰਥੀ ਨੇ ਕਾਰਿ ਆਨ ਕੇ
 ਬਿਹੀ ਨਛੀ ਨ ਕੇ ਸੇ ਕੇ ਤਰਤ ਹੈ॥ ੧॥

॥११॥ ਭੂਤ ਬਨ ਚਾਰੀ ਛਿਤ ਛੁਓ ਨਾਸ
ਬੈਦੁ ਪਾਪ ਚੀਪਇ ਨਕੇ ਅਹਾਰੀ ਸੋ ਭੂਜ
ਗਜਾਨੀ ਅਤੁਹੈ ਭਿਦੁ ਕੇ ਭਫੁ ਯਾਸ
ਨਲੇ ਭਕੇ ਤਜ ਯਾਇ ਤੇ ਗਉ ਅਨਕੇਜ
ਯਾ ਬਿਖਲੁ ਯਾ ਮਾਨੀ ਅਤੁਹੈ ਨਲੁਓ
ਰਯਾ ਤਾਰਿ ਪੰਛੀ ਕੀ ਬਰੁ ਯਾ ਦੇਤੁ ਬਰੁ
ਲਾ ਬਿਜਲ ਬਿਕਾਸਿ ਮਾਨੀ ਠਨੀ ਅਤੁ

ਹੋ ਜੇਤੋ ਬਰੇ ਗਿਆ ਨੀ ਤਿਨ ਜਾਨੀ ਪੇਬਖਾ
 ਨੀ ਨਾਹਿ ਅੰਸੇ ਨਾਪ ਚਮਨ ਭੂਲ ਆਨੀ ਅਤ੍ਰਹੈ
 ॥੨॥ ੧੨॥ ਭੂਮ ਕੇ ਬਸਯਾ ਤਾਹਿ ਭੂਚਰੀ ਕੇ
 ਜਾਯਾ ਕਹੈ ਨ ਭੂਕੇ ਉਰਯਾ ਸੋ ਚਿਰਯਾ ਕੈ ਬਖਾਸੀ
 ਅਭਾਫਲ ਕੇ ਭਫਯਾ ਤਾਹਿ ਬਾਂਦਰੀ ਕੇ ਜਯਾ
 ਕਹੈ ਅਭਾਦਿ ਸਾਫਿਰਯਾ ਤੇ ਤੇ ਭੂਤ ਕੈ ਪਛਾਨੀਐ
 ਜਲ ਕੇ ਤਰਯਾ ਕੇ ਗੰਗਾਗੰਗੀ ਕਹਤ ਜਗਾ ਆਗਰੇ

ਲੁਛਯਾਸੋਚਕੋਰਸਮਮਾਨੀਐਸੂਰਜਸਿਵਯਾ
ਤਾਹਿਕੋਲਕੀਬਰਾਣੀਦੇਤਰੰਦਮਾਸਿਵਯਾਕੋ
ਕਵੀਕੈਪਹਿਚਾਨੀਐ॥੩॥੧੩॥ਨਾਰਾਇਣ
ਕੋਛਮੰਛਤਿਦੁਆਕਹਤਸਕੁਕਉਲਨਾਭਕ
ਉਲਜਿਹਤਾਲਮੇਰਹਤੁਹੈਗੋਪੀਨਾਥਗੁਜਰਗੁ
ਪਾਲਸਬੈਧੇਨਚਾਗੀਰਿਖੀਕੇਸਨਾਮਕੈਮਹੰਤ
ਲਹੀਅਤੁਹੈਅਸਵਭੁਵਰਐਅਟੇਰੂਕੋਕਨ

ਯਾਨਾ ਮਕੀਸ ਕੋ ਬਧ ਯਾ ਜਮ ਦੂਤ ਕ ਹੀ ਅਤੁ
 ਹੋ ਮੂੜ ਰੂੜ ਪੀਟ ਤਨ ਗੂੜ ਤਾ ਕੋ ਨ ਲੇਦਾ
 ਵੇਖੁ ਜਤਨ ਤਾਹਿ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ ਰਾਮ ਅਤੁ ਹੋ ॥੪॥
 ॥੧੪॥ ਬਿਸਦ ਪਾਲ ਜਗਤ ਕਾਲ ਦੀ ਨਦਿ
 ਆਲ ਬੈਰੀ ਸਾਲ ਸਦਾ ਪਤ ਪਾਲ ਜਮ ਜਾਲ
 ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੋ ਜੋ ਗੀਜਟਾ ਪਾਰੀ ਸਤੀ ਸਾਚੇ
 ਬਰੇ ਬਹਮ ਚਾਰੀ ਧਿਆਨ ਕਾਜ ਲੂਖੀ ਪਿਆ

ਸਦੇਹਪੇਸਹਤਹੈ॥ ਨਿਉਲੀਕਰਮਜਲਹੈ॥
ਮਾਪਦਕਪਦਨਹੈ॥ ਅਧੋਪਾਖਏਕਪਾਇਠਾ
ਛੇਨਬਹਤਹੈ॥ ਮਾਨਵਫਾਨਿਦਦੇਵਦਾਨਵਨ
ਪਾਵੈਭੇਦਬੇਦਮੋਕਤੇਬਨੇਤਨੇਤਕੈਕਹਤੁ
ਹੈ॥ ੫॥ ੧੫॥ ਨਾਰਤਫਿਰਤਮੋਰਬਾਦਰ
ਕਰਤਪੋਰਦਾਮਨੀਅਨੇਕਭਾਉਕਰਿਓਈ
ਕਰਤਹੈ॥ ਚੰਦ੍ਰਮਾਤੇਸੀਤਲਨਸੂਰਜਤੇਤਪਤ

ਤੇ ਜਾਇ ਦਸੋ ਨ ਰਾਜਾ ਲਵ ਲੂ ਮਕੋ ਲੁ ਰਤੈ ॥ ५१

ਸਿਵ ਸੇਤੁ ਪਸੀਆ ਦਿਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਨ ਬੇਦਰ

ਰੀਸ ਨ ਤਕੁ ਮਾਰ ਸੀਤੁ ਪਸਿਆ ਨ ਅਨਤ ਹੈ

ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਅਧੀ

ਨ ਸਦਾ ਜੁਗ ਨ ਕੀਚ ਉਕਰੀ ਫਿਰਾਏ ਈਫਿ

ਰਤ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ਏਕ ਸਿਵ ਲੁ ਏ ਏਕ ਗ

ਏ ਏਕ ਫੇਰ ਲੁ ਏ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੇ ਅਦ

ਤਾਰਕੁੀ ਅਨੇਕਹੈ ਬਹਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸਨ
ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਅੰ ਪਰਾਨ ਕੇਤੇ ਸਿੰ ਮਿਤੁ ਸਮੂਹਨ
ਕੈ ਹੁਇ ਹੁਇ ਬਿਤੁਇ ਹੈ ਮੋਨ ਦੀ ਮਦਾਰ ਕੇ
ਤੇ ਅਸੁਨੀ ਕੁਮਾਰ ਕੇਤੇ ਅਸਾ ਅਵਤਾਰ ਕੇ
ਤੇ ਕਾਲ ਬਸ ਕੁਇ ਹੈ ਪੀਰ ਅੰ ਪਿਕਾਂ ਬਰ
ਕੇਤੇ ਗਨੇਨ ਪਰਤੁਇ ਤੇ ਭੂਮ ਹੀ ਤੇ ਹੁਇ ਕੈ
ਫੇਰਿ ਭੂਮ ਹੀ ਮਿਲੁਇ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਜੋਗੀ

ਜਤੀ ਬਹਮਚਾਰੀ ਬਰੇ ਬਰੇ ਛਤ੍ਰ ਪਾਹੀਛ
 ਤਹੀ ਕੀ ਛਾਇਆ ਕਈ ਕੋ ਸਲੋਚ ਲਤ ਹੈ
 ਬਰੇ ਬਰੇ ਰਾਜ ਨ ਕੇ ਦਾ ਬਾਤਿ ਫਿਰ ਤਿਏ
 ਸਬਰੇ ਬਰੇ ਰਾਜ ਨ ਕੇ ਦੁਪ ਕੋ ਦਲਤ ਹੈ ॥ ਆ
 ਨਸੇ ਮਹੀ ਪਾਓ ਦਿਲੀ ਪਰੈ ਸੇ ਛਤ੍ਰ ਪਾਹੀ ਬ
 ਰੇ ॥ ਅਭਿਮਾਨ ਲੂਜ ਦੀ ਰੁਕੋ ਕਰਤ ਹੈ ਦਾਗ
 ਜੇ ਦਿਲੀ ਸਰਦੂ ਜੇਧ ਨਸੇ ਮਾਨ ਪਾਹੀ ਭੋਗ

ਕੁੰਗਾਭੂਮਾਨੀਤਭੂਮਾਮੇਮਿਲਤਰੈ॥੮॥

੧੮॥ਸਿਜਦੇਕਰੇਅਨੇਕਤੋਪਚੀਕਪਟ

ਕੇਸਪੋਸਤੀਅਨੇਕਦਾਨਿਵਾਦਤਰੈਸੀ

ਸਕੋ॥ਕਹਾਂਕੁਇਓਮਲਜੋਪੇਕਾਫਤਮਨੇ

ਕਹੀਰੁਸੋਤੋਨਰੰਤੁਅਸਟਾਂਗਅਸਤੀ

ਸਕੋ॥ਕਹਾਂਕੁਇਓਰੋਗੀਜੋਪੇਡਾਰਿਓਰਹਿ

ਓਉਰਧਮੁਖਮਨਤੇਨਮੁੰਡਨਿਹਰਾਇਓਮ

ਦਿਸੀਸਕੋ ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ ਸਦਾ ਦਾ ॥
 ਨਾਪਥੀਨ ਏਕੁ ਦਾ ਬਿਹੀਨ ਕੈ ਸੇ ਪਵੈ
 ਜਗਦੀਸਕੋ ॥ ੯ ॥ ੧੯ ॥ ਸੀਸ ਪਟ ਕਤ
 ਜਾ ਕੇ ਕਾਨ ਮੇਖ ਜੂਰਾਧ ਮੈ ਮੁਰਿ ਛਟ ਕਤ
 ਮਿਤ ਪੁਤ੍ਰ ਰੂ ਕੈ ਸੇ ਕਸੈ ਮਾ ਕਕੈ ਚਰਯਾ
 ਫਲ ਦੂਲ ਕੈ ਭਫੁ ਯਾਸਦਾ ਬਨ ਕੈ ਭੁਮ
 ਯਾ ਅਉਰਦ ਸਰਨ ਬੈ ਕਸੈ ਕਹਾ ਕੁਯੇ

ਭੇਰੁ ਜੋ ਘਸਤਸੀਸਾ ਬਿਛਨ ਸੋ ਮਾਟੀ ਕੋ
ਭਛਯਾ ਬੋਲ ਪੁਛਲੀ ਜੋ ਜੋ ਕਸੋ ਕਾਮ
ਨਾ ਅਧੀਨ ਕਾਮ ਕੋ ਧਮੇ ਪਾਈ ਨਏ ਕਭਾ
ਵਨਾ ਬਿਹੀਨ ਕੋ ਜੋ ਭੇਟੈ ਪਰਲੋ ਕਸੋ ॥ ੧
੦ ॥ ੮੦ ॥ ਨਾ ਰਿਓਈ ਕਰਤ ਮੋਰਦਾ ਦਰਕ
ਰਤ ਮੋਰਸਦਾ ਪਨਘੋ ਰਘਾਨ ਕਰਿਓਈ
ਕਰਤ ਹੋਇ ਕਪਾਇਠਾ ਦੇਸਦਾ ਬਨ ਮੋਰਹ

ਤਾਬਿਛਛੁਕਛੁਕਪਾਵਛੁਮਸਾਵਗਪਰਤ
 ਹੋਪਾਹਨਅਨੇਕਜੁਗਾਏਕਠਉਰਬਾਸੁਕ
 ਰੈਕਾਗਅਉਰਚੀਲਦੇਸਦੇਸਨਾਬਿਚਰਤ
 ਹੋਗਾਗਆਨਕੋਬਿਹੀਨਮਹਾਦਾਨਮੇਨ
 ਹੁਜੈਲੀਨਲਾਵਨਾਯਕੀਨਦੀਨਕੈਸੇ
 ਕੋਤਰਤਹੈ॥੧੧॥੮੧॥ਜੈਸੇਏਕੁਸੁੰਗੀਕ
 ਹੁਜੈਗੀਬੈਰਾਗੀਬਨੈਕਬਹੁਮਿਨਿਆਸਭੇ

ਸਬਨ ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ। ਕਹੂੰ ਪਉ ਨ ਮਾਹਾਰੀ
ਕਹੂੰ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਬਾਰੀ। ਕਹੂੰ ਲੋਭੁ ਕੀ ਖੁਆਰੀ
ਸੋ ਅਨੇਕ ਗੁਨ ਗਾਵਈ। ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ
ਕਹੂੰ ਹਾਥ ਪੇਲ ਗਾਵੈ ਬਾਰੀ। ਕਹੂੰ ਰੰਗ ਪਾਰੀ। ਹੁ
ਏ ਕੋ ਲੋਗ ਨ ਲੁਮਾਵਈ। ਕਾਮ ਨਾ ਅਧੀਨ
ਪਰਿਓਨ ਚੜ੍ਹਹੈ ਨਾ ਚਨ ਸੋ ਗਿਆਨ ਕੋਇ
ਹੀ ਨ ਕੋ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਪਾਵਈ॥ ੧੨॥ ੮੨

॥ ਅੰਚ ਬਾਰਗੀ ਦਰਪੁ ਕਾਰੋ ਪਰੇ ਸੀਤ ਕਾਲ ਕੁੰ
 ਚਰ ਅੰਗ ਦਹਾ ਅਨੇ ਕਦਾ ਪੁਕਾਰ ਹੀ ਕਹਾ
 ਕੁਯੋ ਜੋ ਪੇ ਕਲਵ ਤੁਲੀ ਓ ਕਾਸੀ ਬੀਚ ਬੀਰ
 ਚੀਰ ਚੋਰ ਟਾਕੁ ਠਾਰ ਨ ਸੋ ਮਾਰ ਹੀ ਕਿਹਾ
 ਕੁਯੋ ਫਾਸੀ ਰੂਹ ਤੁਝਿ ਓ ਜਜ਼ਬੀ ਗਧਾਰ ਰੂਹ
 ਰੂਹ ਫਾਸ ਠਗ ਮਾਰ ਮਾਰ ਰੂਹ ਹੀ ਤੁਝੇ ਨਰਕ
 ਧਾਰ ਮੁਜ਼ਰੀ ਮਾਨ ਕੇ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ ਭਾਵਨਾ

ਬਿਹੀ ਨਕੈ ਸੋ ਗਿਆ ਨਕੈ ਬਿਚਾਰਹੀ ॥੧੩॥
॥੮੩॥ ਤਾਪ ਕੇ ਸਹੇ ਤੇ ਜੋ ਪੇ ਪਾਣੀ ਐ ਅ
ਤਾਪ ਨਾ ਬਤਾਪ ਨਾ ਅਨੇ ਕਤ ਨ ਪਾਇ
ਲਸਹਤ ਹੋ ਜਾਪ ਕੇ ਕੀਏ ਤੇ ਜੋ ਪੇ ਪਾਯਤ
ਅਜਾਪ ਫੇਵੁ ਦੁਨਾਸ ਦੀ ਵਤੁ ਹੀ ਤੁਹੀ ਉ
ਚਰਤ ਹੋ ਨਭ ਕੇ ਉਤੇ ਤੇ ਜੋ ਪੇ ਨਾ ਗਾਇਣ
ਪਾਯਤ ਅਨਲ ਅਕਾਸ ਪਿਛੀ ਰੋਲ ਬੋਕ

ਰਤਰਹੈ ਅਗਮੇਜਰੇਤੇਗਤਰਾਂਤੁ ਕੀਪਰਤ
 ਕਰਪਤਾਲਕੇ ਬਾਸੀ ਕਿਉਂ ਕੁਜੀਗ ਨਤਰ
 ਤਰਹੈ ॥੧੪॥੮੪॥ ਕੋਉਂ ਕੁਇਓ ਮਿਤ੍ਰੀਆ
 ਸਿਨਿਆਸੀਕੋ ਉਜੋਗੀ ਕੁਇਓ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ
 ਰੀਕੋਉਜਤੀ ਅਨਮਾਨ ਬੋਹੀ ਦੁਤਰਕਕੋ
 ਉਰਾਫਜੀ ਇਮਾਮਸਾਫੀ ਮਾਨਸਕੀ ਜਾਤ
 ਸਬੈਏਕੈ ਪਹਚਾਨ ਬੋਹੀ ਕਰਤਾ ਕਰੀਅਸੇ

ਰਾਜਕਰਹੀਮਓਈਦੂਸਰੇਨਭੇਦਕੋਈਕੁਲ
ਕੁਮਮਾਨਬੋਏਕਹੀਕੀਸੇਵਸਬਹੀਕੋਗੁ
ਰਦੇਦਏਕਏਕਹੀਸਰੂਪਸਬੈਏਕੋਜੋਤਜਾਨ
ਬੋ॥੧੫॥੮੫॥ਦੇਹਰਾਮਸੀਤਜੋਈਪੁਜਾ
ਐਨਿਦਾਜਓਈਮਾਨਸਸਬੈਏਕਪੇਅਨੇ
ਕਕੋਕੁਮਾਵਹੈਦੇਵਤਾਅਦੇਵਜਛਰੀਧ
ਬਤੁਰਕਹੀਦੂਨਿਆਰੇਨਿਆਰੇਦੇਸਨਕੇ

ਭੇਸਕੋ ਪੁਲਾਉ ਹੈ ਏਕੈ ਨੈ ਨਏ ਕੈ ਕਾਨਏ
 ਕੈ ਦੇਹਏ ਕੈ ਬਾਨਖਾ ਕੈ ਬਾਦ ਆਤਮਾ
 ਆਬਕੋਰ ਲਾਉ ਹੈ ਅਲਹ ਅਭੇਖ ਜੇਈ ਪੁ
 ਰਾਨ ਅਕੁ ਰਾਨ ਓਈ ਏਕ ਹੀ ਸਰੂਪ ਸਬੈ ਏਕ
 ਹੀ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥੧੬॥੮੬॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਆਗ
 ਤੇ ਕਨੁ ਕਾ ਕੋਟ ਆਗ ਉਰੇ ਨਿਅਾਰੇ ਨਿਅਾਰੇ
 ਹੁਇ ਕੈ ਫੇਰਿ ਆਗ ਮੇ ਮਿਲਾਹਗੇ ਜੈਸੇ ਏਕ

ਪੂਰਤੇ ਅਨੇਕ ਪੂਰ ਪੂਰ ਤ ਹੈ ਪੂਰ ਕੇ ਕ ਨੂਕਾ
ਫੇਰ ਪੂਰ ਹੀ ਸਮਾਹਰੇ। ਜੈ ਸੇ ਏ ਕ ਨ ਦ ਤੇ ਤ
ਰੰਗ ਕੋਟ ਉਪ ਜਤ ਹੈ ਪਾਨ ਕੇ ਤ ਰੰਗ ਸ ਬੈ ਪਾਨ
ਹੀ ਕ ਹਾਹਰੇ। ਤੈ ਸੇ ਬਿਸਦ ਰੂਪ ਤੇ ਅਭੂਤ ਭੂ
ਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਤਾ ਹੀ ਤੇ ਉਪ ਜ ਸ ਬੈ ਤਾ ਹੀ
ਮੇ ਸਮਾਹਰੇ॥ ੧੭॥ ੮੭॥ ਕੇ ਤੇ ਕਛ ਮਛ ਕੇ
ਤੇ ਉਨ ਕ ਉਕਰ ਤ ਉਛ ਕੇ ਤੇ ਅਛ ਵਛ ਹੁਇ

ਸੋਪਛੁਓਰੁਜਾਹਗੋ ਕੇਤੇ ਨਲੁਬੀਚਅੰਛੁ
 ਪੋਛੁਕਉਕਰੈਗੋਕੁਛਕੇਤਕਪਤਛਹੁਇ
 ਪਚਾਇਖਾਇਜਾਹਗੋਜਲਕਹਾਬਲਕ
 ਹਾਗਗਨਕੇਗਉਨਕਹਾਕਾਲਕੇਬਨਾਏਸ
 ਬੈਕਾਲਹੀਚਬਾਹਗੋਤੇਜਾਜਿਉਅਤੇਜ
 ਮੇਅਤੇਜਜੈਸੇਤੇਜਲੀਨਤਾਹੀਤੇਉਪਜ
 ਸਬੈਤਾਹੀਮੇਸਮਾਹਗੋ ੧੮॥੮੮॥ਕੂਕ

३॥ ਫਿਰ ਤ ਕੇਤੇ ਰੋਵਤ ਮਰਤ ਕੇਤੇ ਜਲ ਮੇਰੁ
ਬਤ ਕੇਤੇ ਆਗ ਮੇਜ ਰਤ ਹੈ ॥ ਕੇਤੇ ਗੰਗਾ ਬਾ
ਸੀ ਕੇਤੇ ਮਦੀ ਨਾਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੀ ਕੇਤ ਕਉ
ਦਾਸੀ ਕੇ ਕੁਮਾਏ ਈ ॥ ਫਿਰ ਤ ਹੈ ॥ ਕਰਵਤ ਸ
ਹਤ ਕੇਤੇ ਕੁਮ ਮੇਗ ਰਤ ਕੇਤੇ ਸੁਆਧੇ ਚੜਤ ਕੇ
ਤੇ ਦੁਖ ਕਉ ਭਰਤ ਹੈ ॥ ਗੈ ਨ ਮੇਉ ਰੂਤ ਕੇਤੇ
ਜਲ ਮੇਰ ਹਤ ਕੇਤੇ ॥ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀ ਨ ਜ ਕਜ ॥

ਰੇਈ ਮਰਤਰੈ ॥ ੧੯ ॥ ੮੯ ॥ ਸੋਧ ਹਾਰੇ ਦੇਵਤ ॥ ੫੯ ॥
ਬਿਰਧ ਹਾਰੇ ਦੇਵਤ ਬਿਰਧ ਹਾਰੇ ਬਿਰਧ ਪਾਥੇ
ਧਾਰੇ ਜਾਪਸੀ ॥ ਧਾਰੇ ਚੰਦ ਨ ਲਗਾਇ
ਹਾਰੇ ਚੰਦ ਮਾਰ ਪੁਜ ਹਾਰੇ ਪਾਹ ਨ ਚੰਦਾਇ
ਹਾਰੇ ਲਾਪਸੀ ॥ ਗਾਹ ਹਾਰੇ ਗੰਗ ਨ ਮਨਾਇ
ਹਾਰੇ ਅਜੀਮ ਵਲੀ ਪਹਾਰੇ ਭੀਤ ਨ ਲਗਾ
ਇਹਾਰੇ ਧੁਪਸੀ ॥ ਗਾਇ ਹਾਰੇ ਗੰਗ ਪੁਬ ਬਜਾ

ਨ ਸੰਬੰਨ ਲੁਮੀ ਅਲੇਖੀ ਅਲੇਖੀ ਅਜੋਨੀਸ
 ਰੂਪੀ ਸਦਾ ਸਿੰਧ ਦਾ ਬੁਧ ਦਾ ਬਿਰਧ ਰੂਪੀ
 ੨॥੯੨॥ ਨਹੀ ਜਾਨ ਜਾਈ ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੀ ਕ
 ਹਾਥਾ ਸਤਾ ਕੋ ਫਿਰੇ ਕਉ ਨ ਲੇਖੀ ਕਹਾਨਾ ਮਤ
 ਕੋ ਕਹਾ ਕੋ ਕਹਾਵੈ ਕਹਾ ਕੋ ਬਖਾਨੋ ਕਹੈ ਮੇਨ
 ਆਵੈ ॥੩॥੯੩॥ ਨਰੀ ਨਸੀ ਨਸੀ ਨਸੀ
 ਤੀ ਨਕਰਾਨਿ ਲੁਰਾ ਮੂਜਨਾ ਨਿਜਾਤੀ ਅਦੈਖੀ

ਅਭੇਖੀ ਅਜੇਨੀ ਸਰੂਪੇ ਨਮੋ ਏਕਰੂਪੇ ਨਮੋ
ਏਕਰੂਪੇ ॥੪॥੯੪॥ ਪਰੇਅੰ ਪਰਾਪਰਮ ਪ੍ਰਿ
ਆਪਕਾਸੀ ਅਛੇਦੰ ਅਛੇ ਆਦਿ ਅਦੈ
ਆਬਿਨਾਸੀ ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੰਗੰ
॥ ਨਮੋ ਆਦ ਅਭੰਗੋ ਨਮੋ ਆਦ ਅਭੰਗੋ ॥
੫॥੯੫॥ ਕਿਤੇ ਹਿਸਨ ਸੇਕੀਟ ਕਟੈ ਉਪਾਏ
ਉਸਾਰੇ ਗੜੇ ਫੇਰਿ ਮੇਟੇ ਬਨਾਏ ॥ ਅਗਾਏ

੬

ਅਭੈਆਇਅਦੈਆਬਿਨਾਸੀ॥੫੦॥ ੬੧
 ਪਰਾਪਰਸਪੁਰਨਪਕਾਸੀ॥੬॥੮੬॥੧
 ਆਪੀਨਾਬਿਆਪੀਅਗਾਥਿਸਰੂਪੇ॥੧
 ਖੰਡਤਪਤਾਪਆਇਅਛੈਬਿਲੁਤੇ॥੧
 ਜਨਮੀਨਮਰਨੀਨਬਰਨੀਨਾਬਿਆਧੇ॥
 ਅਖੰਡੇਪਦੰਡੇਅਦੰਡੇਅਸਾਧੇ॥੧॥੮੭॥
 ਨਨੇਹੀਨਗੇਹੀਸਨੇਹੀਸਨਾਥੇ॥ਉਦੰਡੇਅ

ਮਿਤ੍ਰੇ ਪੁਰਿਤ੍ਰੇ ਪੁਮਾਥਾ ਨ ਜਾਤੇ ਨ ਪਾਤੇ ਨ ਜ
ਤੇ ਨ ਮਿਤ੍ਰੇ ਸੁਭੂਤੇ ਭਾਵਿਖੇ ਭਵਾਨੇ ਅ
ਚਿਤ੍ਰੇ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ਨਰਾਯਣ ਨਰਿਕ ਨਰੂਪਿਨ
ਰੇਖਾ ਨਲੋਭ ਨਚੋਭਿਅ ਭੂਤੀ ਅਭੇਖ
॥ ਨਸਤ੍ਰਿਨ ਮਿਤ੍ਰਿਨ ਨੇਹਿ ਨਗੋਹੀ ਸਦੇ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਸਰਬ ਸਰਬ ਸੁਨੇਹੀ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥
੧੧ ॥ ਨਕਾਮਿਨ ਕਰੋਧਿਨ ਲੋਭਿਨ ਮੋਹੀ ॥

ਅਜੋਨੀਅਛੈਆਹਦੇਅਦੈਅਜੋਹੀਨ ੬੨

ਜਨਮੰਨਮਰਨੰਨਬਰਨੰਨਇਆਧੀਨ

ਰਹੀਨਜੋਰੀਅਛੈਨਿਰਬਿਖਾਧੀ॥੧੦॥

੧੦੦॥ਅਛੈਦੀਅਛੈਦੀਅਕਰਮਿਅਕਾ

ਲੀਆਖੀਰੁਅਛੈਰੁਪਚੀਰੁਆਪਾਲੀਨ

ਬਾਤਿਨਮਾਤੰਨਜਾਤੰਨਕਾਇਅੰਨਨੇ

ਚੰਨਗੇਰੰਨਲੁਗੰਨਲੁਗਇਅੰਨ॥੧੧॥

੧੦੧॥ ਨਰੂਪੀ ਨਰੂਪੀ ਨਕਾਯੀ ਨਕਰਮੀ॥
ਨਕਾਸੀ ਨਪਾਸੀ ਨਲੇਦੀ ਨਲਰਮੀ॥ ਸਦੇਵੀ
ਸਦਾਸਿ ਸਾਧਿ ਰਖੀ ਸਰੂਪੇ॥ ਨਮੋ ਏਕਰੂਪੇ ਨਮੋ
ਏਕਰੂਪੇ॥ ੧੨॥ ੧੦੨॥ ਨਿਉ ਕਤੀ ਪੁਲਾ
ਆਦਾਨ ਉਕਤੀ ਪੁਲਾਧੇ॥ ਅਜੁਗਤੀ
ਅਛੈ ਆਦਿ ਅਛੈ ਸਰੂਪੇ॥ ਬਿਭੁ
ਗਤੀ ਅਛੈ ਆਦਿ ਅਛੈ ਸਰੂਪੇ॥ ਨਮੋ ਏ

ਕਰੁਪੇ ਨਮੋਏ ਕਰੁਪੇ ॥ ੧੩ ॥ ੧੦੩ ॥ ਨਨੇ
 ਹੀ ਨਗੇ ਹੀ ਨਸੇ ਕੀ ਨਸਾ ਕੀ ॥ ਪਰੇ ਅੰ ਪਾ ਦਿਤੀ
 ਪੁਨੀਤੀ ॥ ਅਤਾ ਕੀ ॥ ਨਜਾਤੀ ਨਪਾਤੀ ਨਮਿ
 ਤੀ ॥ ਤੀ ॥ ਨਮੋਏ ਕਰੁਤੀ ਤੀ ॥ ਨਮੋਏ ਕਰੁਤੀ
 ੧੪ ॥ ੧੦੪ ॥ ਨਧਰਮੀ ॥ ਰੁਰਮੀ ॥ ਸਰਮੀ ॥ ਨ
 ਸਾਕੇ ॥ ਨਧਰਮੀ ॥ ਨਚਰਮੀ ॥ ਨਕਰਮੀ ॥ ਨਧ
 ਕੇ ॥ ਨਸੇਤੀ ॥ ਨਮਿਤੀ ॥ ਨਪੁਤੀ ॥ ਸਰੁਪੇ ॥ ਨਮੋਏ

ਦੁਰੁਪੋਨਸੋਆਦਿਰੁਪੋ॥ ੧੫॥ ੧੦੫॥ ਕ
ਹੁੰਕੀਜਕੋਮਜਿਕੇਤੁਰਸਤੁਲੋਕਹੁੰਰੰਕਕੇ
ਰਾਜਕੇਧਰਮਅਲੁਲੋਕਹੁੰਦੇਸਕੇਤੇਸਕੇ
ਧਰਮਧਾਮੋਕਹੁੰਰਾਜਕੇਸਾਜਕੇਬਾਜ
ਤਾਮੋ॥ ੧੬॥ ੧੦੬॥ ਕਹੁੰਅਛੁਕੇਪਛੁਕੇ
ਸਿੰਧਸਾਧੋਕਹੁੰਸਿੰਧਕੇਸੁਧਕੇਇੰਧਲ
ਧੋਕਹੁੰਅੰਗਕੇਰੰਗਕੇਸੀਰੀਦੇਖੋਕਹੁੰਜੀ

ਗਾਕੇਰੰਗਾਕੇਰੰਗਾਧੇਥੇ॥੧੧॥੧੦੧॥ਕਹੂੰਧ
 ਰਮਕੇਕਰਮਕੇਹਰਮਜਾਨੇ॥ਕਹੂੰਧਰਮਕੇ
 ਕਰਮਕੇਭਰਮਜਾਨੇ॥ਕਹੂੰਚਾਰਚੇਸਟਾ
 ਕਹੂੰਚਿਤਰੂਪੀ॥ਕਹੂੰਪਰਮਪਾਰਿਅਕ
 ਹੂੰਸਰਬਰੂਪੀ॥੧੮॥੧੦੮॥ਕਹੂੰਨੇਹ
 ਕੇਰੰਕਹੂੰਦੇਹਦੇਖੀ॥ਕਹੂੰਅਭਿਖਦੀਰੰਗ
 ਕੇਸੋਕਸੋਖੀ॥ਕਹੂੰਦੇਵਥਿਦਿਆਕਹੂੰਦੇ

१६
ਤਬਾਨੀ॥ ਕਹੁ ਜੇਛੁੰਧੁ ਖਾਕਿ ਨ ਠਕਹਾਨੀ॥
੧੮॥ ਕਹੁ ਰਾਜਸੀਸ ਤਕੀਤਾ ਅਸੀਰੋ॥ ਕਹੁ
ਜੋਗਾ ਬਿਦਿਆ ਧਰੇਤਾ ਪਸੀਰੋ॥ ਕਹੁ ਰੋਗਰਹਤ
ਕਹੁ ਜੋਗਜੁਗਤੀ॥ ਕਹੁ ਭੂਮਕੀ ਭੁਗਤਿ ਮੇ
ਭੂਮਭੁਗਤੀ॥ ੨੦॥ ੧੧॥ ਕਹੁ ਦੇਵਕੀ ਨ
ਆ ਕਹੁ ਦਾਨਵੀਰੋ॥ ਕਹੁ ਜੇਛੁੰਧੁ ਬਿਦਿਆ ਧ
ਰੇ ਮਾਨਵੀਰੋ॥ ਕਹੁ ਰਾਜਸੀਰੋ॥ ਕਹੁ ਰਾਜਕੀ ਨ

ਆ ਕਹੁ ਸਿਸਟਿ ਕੀ ਪਸਟ ਕੀ ਰਿਸਟ ਪੰ ੬੪
 ਨਿਆ ॥੨੧॥ ੧੧੧ ॥ ਕਹੁ ਬੇਦ ਬਿਦਿਆ
 ਕਹੁ ਬਿਓਮ ਬਾਂਨੀ ਕਹੁ ਕੋਕ ਕੀ ਕਾਬ ਕਬੈਕ
 ਹਾਨੀ ਕਹੁ ਅਦਸਾਰੰ ਕਹੁ ਭਦਰੁ ਪੀ ਕਹੁ
 ਮੰਦੁ ਬਾਨੀ ਕਹੁ ਛਿੰਦੁ ਸਰੂਪੀ ॥੨੨॥ ੧੧੨ ॥
 ਕਹੁ ਬੇਦ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕਾਬਰੂਪੀ ਕਹੁ ਬੇ
 ਸਟਾ ਚਾਰੰ ਰਿਬੰ ਸਰੂਪੀ ਕਹੁ ਪਰਮ ਪੁਰਾਨ

ਕੋਪਾਰਪਾਵੈ ਕਹੂੰ ਬੈਠ ਕੁਰਾਨ ਕੇ ਗੀਤਗਾ

ਵੈ ॥੨੩॥੧੧੩॥ ਕਹੂੰ ਸੁਧ ਸੇਖੰ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ

ਧਰਮੀ ਕਹੂੰ ਬਿਧ ਮਾਦ ਸਥਾ ਕਹੂੰ ਕਾਲ

ਕਰਮੀ ਕਹੂੰ ਜੁਆਲਾ ਸਰੂਪ ਜਗ ਰਹਤ

ਦੇਹੀ ਕਹੂੰ ਨੇਹ ਦੇਹੀ ਕਹੂੰ ਤਿਆਗ ਗੇਹੀ ॥

੨੪ ॥੧੧੪॥ ਕਹੂੰ ਜੋ ਗਭੇਰੀ ਕਹੂੰ ਰੋਗਾਰ

ਗੀ ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਹਤਾ ਕਹੂੰ ਭੋਗ ਤਿਆ

ਰੀ ਕਹੂ ਰਾਜ ਸਾਜੀ ਕਹੂ ਰਾਜ ਰੀਤੀ ਕਹੂ ਪੁ
 ਰਣ ਪਾਗਿ ਕਹੂ ਪੁ ਮਾਪੀਤੀ ॥ ੨੫ ॥ ੧੧
 ਪੁ ਕਹੂ ਆਰਬੀ ਤੋਰ ਕੀ ਪਾਰਸੀ ਹੋ ਕਹੂ
 ਪਹਲ ਦੀ ਪਸਤ ਦੀ ਸਹੰਸ ਕਿਤੀ ਹੋ ਕਹੂ
 ਦੇਸ ਭਾਖਿ ਆ ਕਹੂ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ਕਹੂ ਰਾਜ
 ਬਿਦਿ ਆ ਕਹੂ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ੧੧੬
 ਆ ਕਹੂ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਦਿ ਆ ਕਹੂ ਤੰਤ੍ਰ ਸਾਰੀ ਕਹੂ

ਜੰਤਰੀਤੰ ਕਹੁ ਸਸਤ ਪਾਰੀ ਕਹੁ ਹੋਮ ਪੂਜ
ਕਹੁ ਦੇਵ ਅਰਚਾ ਕਹੁ ਪੰਗੁਲਾ ਚਾਰਣ
ਗੀਤ ਚਰਚਾ ॥੨੧॥੧੧੧॥ ਕਹੁ ਬੀ ਨਾਥ
ਦਿਆ ਕਹੁ ਗਾਨ ਗੀਤੀ ਕਹੁ ਮਲਿ ਛਤ
ਖਿਆ ਕਹੁ ਬੇਦ ਗੀਤੀ ਕਹੁ ਨਿਰਤਿਾਥ
ਦਿਆ ਕਹੁ ਨਾਗ ਬਾਨੀ ਕਹੁ ਗਾਰਜੁ ਗੁ
ਜ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥੨੨॥੧੧੨॥ ਕਹੁ ਅਛ

ਰਾਖਛਰਾਮਛਰਾਹੋ ਕਹੂੰ ਬੀਰਬਿਦਿ ੬੧
 ਆਅਭੂਤੀਪਭਾਹੋ ਕਹੂੰ ਛੈਲਛਾਲਾਪ
 ਠੇਛੜਧਾਰੀ ਕਹੂੰ ਰਾਜਸਾਜੀਧਿਰਾਜਾਪਿ
 ਕਾਰੀ ॥੨੯॥੧੧੯॥ ਨਮੋਨਾਥਪੁਰੇਸਦਾ
 ਸਿਧਦਾਤਾ ਅਛੈਦੀਅਛੈਆਦਿਅਦੈ
 ਬਿਧਾਤਾ ਨੜਸਤੰਨਗਸਤੰਸਮਸਤੰਸ
 ਰੂਪੋ ਨਮਸਤੰਨਮਸਤੰਤੁਅਸਤੰਅਭੂਤੇ

॥੩੦॥੧੨੦॥ਤੁਪਸਾਦਿਆਪਾਪਜੀਛਿੰਦਾ

॥ਅਬਯਕਤਤੇਜਅਨਕੁਉਪਕਾ

ਸਾਅਛੈਸਰੂਪਅਦੈਅਨਾਸਾਅਨਤੁਟਤੇ

ਜਅਨਖੁਟਭੰਗਾਦਾਦੁਰੰਤਮਰਥ

ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੧॥੧੨੧॥ਅਨਕੁਤਤੇਜਅਨ

ਛਿਜਗਤਾਕਰਤਾਸਦੀਵਹਰਤਾਸਨਾ

ਤਾਅਸਨਅੰਗੁਲਅਨਕੁਤਕਰਮਾਦਾ

ਤਾਦਾਇਆਲਅਨਭੂਤਧਰਮਾ॥੧

੬੮

੨੨॥ਜਿਹਸਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਨਹੀਜਨਮਜਾਤਾ

॥ਜਿਹਪੁਤ੍ਰਕੁਤਨਹੀਮਿਤ੍ਰਮਾਤਾ॥ਜਿ

ਹਕਰਮਕੁਰਮਨਹੀਧਰਮਾਧਿਆਨਾ॥ਜਿਹ

ਨੇਹਗੇਹਨਹੀ॥ਬਿਓਤ੍ਰਬਾਨਾ॥੩॥੧੨੩॥

ਜਿਹਜਾਤਪਾਤ੍ਰਨਹੀਸਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰ॥ਜਿਹ

ਨੇਹਗੇਹਨਹੀ॥ਚਿਹਨਚਿਤ੍ਰ॥ਜਿਹਰੰਗਰੂ

ਮਨਹੀਰਾਗਰੇਖਾ॥ ਜਿਹਜਨਮਜਾਤਨਹੀ
ਭਰਾਭੁਖਾ॥ ੪॥ ੧੨੪॥ ਜਿਹਕਰਮਭੁਰ
ਮਨਹੀਜਾਤਪਾਤਾ॥ ਨਹੀਨੇਹਰੇਹਨਹੀ
ਪਿਤਮਾਤਾ॥ ਜਿਹਨਾਮਥਾਮਨਹੀਬਰਗ
ਬਿਆਪਾ॥ ਜਿਹਰੋਗਜੋਗਨਹੀਸਤੁਸਾਧ
॥ ੫॥ ੧੨੫॥ ਜਿਹਤੁਸਦਾਸਨਹੀਦੇਹਨਾ
ਜਾ॥ ਜਿਹਆਦਿਅੰਤਨਹੀਰੁਪਰਾਸਾ॥

ਜਿਹਰੋਗਸੋਗਨਹੀਜੋਗਜੁਗਾਤਿ ॥ ਜਿਹੜਾ

੬੯

ਸਆਸਨਹੀਲੂਮਭੁੰਗਾਤਿ ॥ ੬ ॥ ੧੨੬ ॥

ਜਿਹਕਾਲਾਬਿਆਲਕਾਟਿਓਨਅੰਗਾ ॥

ਅਛੈਸਰੂਪਅਖੈਅਭੰਗਾ ॥ ਜਿਹਨੇਤਨੇਤ

ਉਚਰੰਤਬੇਦਾ ॥ ਜਿਹਅਲਖਰੂਪਕਥਤਕ

ਤੇਬਾ ॥ ੧ ॥ ੧੨੧ ॥ ॥ ਜਿਹਅਲਖਰੂਪਆਸਨ

ਅੰਤੁਲਾ ॥ ਜਿਹਅੰਮਿਤਤੇਜਅਛੈਅੰਤੁਲ ॥

ਜਿਹਾਧਿਆਨਕਾਜਮੁਨਜਨਅਨੰਤਾ
ਕਈਕਲਪਜੋਗਸਾਧਤਦੁਰੰਤਾ॥੬॥੧
੨੬॥ਤਨਸੀਤਪਾਸਬਰਖਾਜਰੰਤਾਕ
ਈਕਲਪਏਕਆਸਨਬਿਤੰਤਾਕਈਜ
ਤਨਜੋਗਾਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰਾਸਾਧੀਤਤ
ਦੁਪਾਦਤਨਪਾਰਾ॥੬॥੧੨੬॥ਕਈਉ
ਰਧਾਹਦੇਸਨਕੁਮੰਤਾਕਈਉਰਧਮਧ

ਪਦਕੁਲੀਤਾ ਕਈ ਸਿਮਿਤਿ ਸਾਸ
 ਬੁਝਿ ਰੰਤ ਬੇਦਾ ਕਈ ਕੋਕ ਕਾ ਬਕਬ
 ਤਕ ਤੇਬਾ ॥੧੦॥ ੧੩੦॥ ਕਈ ਅਗਨ
 ਹੋ ਬਕਈ ਪਉਨ ਅਗਾਰਾ ਕਈ ਕਰਤ ਕੋ
 ਟਮਿ ਤਕੋ ਅਗਾਰਾ ਕਈ ਕਰਤ ਸਾ ਕਪੇ
 ਪਬਤੁ ਨਹੀ ਤਦ ਪਦੇਦੁ ਹੋ ਕਤਮ
 ਤੁਹਾ ॥੧੧॥ ੧੩੧॥ ਕਈ ਗੀਤ ਗਾਨ

ਰੀਧਕਰੀਤਾ ਕਈ ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਿ
 ਦਿਆਪਰਤੀਤਾ ਕਹੂੰ ਬੇਦਰੀਤਜ
 ਗਿਆਇਕਰਮਾ ਕਹੂੰ ਅਗਨਹੋਤ੍ਰਕ
 ਹੂਤੀਰਥਧਰਮਾ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩੨ ॥ ਕਈਦੇ
 ਸਦੇਸ੍ਰੁ^xਵਿਦਿਆਪਰਤੀਤਾ ਕਈਕਰਤ
 ਭਾਖਰਣੀਤਾ ਕਈਦੇਸਦੇਸ
 ਭਾਂਤਭਾਂਤ ਨਾਇਚਾਰਾ ਨਹੀਨਿਕਤਾ
 ਸਪਾਯਤਨਪਾਹਾ ॥ ੧੩ ॥ ੧੩੩ ॥ ਕਈ

੭

ਤੀਰਥਤੀਰਥਕੁਮਾਕਈਅਗਨਹੋਤਕ
 ਈਦੇਵਕਰਮਾਕਈਕਰਤਬੀਰਬਿਦਿ
 ਅਭਿਚਾਰਾਨਹੀਤਦਪਤਾਸਪਾਯਤਨ
 ਪਾਰਾ॥੧੪॥੧੩੪॥ਕਹੂੰਰਾਜਗੀਤਕਹੂੰ
 ਜੋਧੁਰਮਾਕਈਸੀਮਿਤਸਾਸਤੁਤਿਚਰਤ
 ਸੁਕਰਮਾਨਿਉਲੀਆਦਿਕਰਮਕਹੂੰਹਸ
 ਤਦਾਨਾਕਹੂੰਅਸਮੇਧਾਮਧਕੋਥਧਾਨਾ॥

੧੫॥੧੩੫॥ਕਹੂੰਕਰਤਬ੍ਰਹਮਾਵਿਚਿਅੰ

ਬਿਚਾਰਾਕਹੂੰਜੋਗਾਰੀਤਕਹੂੰਬਿਰਪਤਿ

ਰਾਕਹੂੰਕਰਤਜੋਛੰਗੀਪ੍ਰਥਗਾਨਾਕਹੂੰਸੁ

ਪਦੀਪਕਹੂੰਅਰਘਦਾਨਾ॥੧੬॥੧੩੬

॥ਕਹੂੰਪਿਤਕਰਮਕਹੂੰਬੇਦਗੀਤਾਕਹੂੰਨਿ

ਤਨਾਚਕਹੂੰਗਾਨਗੀਤਾਕਹੂੰਕਰਤਸਾਸ

ਤ੍ਰਾਸੀਮਿਤੁਚਾਰਾਕਹੂੰਕਰਤਸਾਸ

ਨਿਰਾਧਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩੧ ॥ ਕਈ ਨੇਹਦੇ
 ਹ ਕਈ ਗੋਹਦਾਸਾ ਕਈ ਲੁਖਤਦੇਸਦੇ
 ਸਨਉਦਾਸਾ ਕਈ ਜਲ ਨਿਦਾਸ ਕਈ
 ਗਨਤਾਪਾ ਕਈ ਜਪਤਉਰਪਾਲਟਕੰਤ
 ਜਾਪਾ ॥ ੧੮ ॥ ੧੩੮ ॥ ਜਪਤੁਜੇ ਗਕਲ
 ਖਪਜੀਤਾ ਨਹੀਤਦਪਤਾਸਪਾਯਤਾ
 ਤਾ ਕਈ ਕਰਤਕੋਟ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਾਰਾ

ਨਹੀ ਤਦ ਪਾਇਸਾ ਟਿਹੇ ਖੇ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ੧

੯ ॥ ੧੩੯ ॥ ਅਬਿਨੁ ਕੁਰਗ ਤਸਕ ਤਨ

ਹੀ ਪਰਤ ਪਾਨਾ ਬਹੁ ਕਰਤ ਹੋ ਮਸਾਰਜ

ਗਦਾਨਾ ਅਬਿਨੁ ਟਿਕਨਾ ਮਾਇਕਾ ਚੇ

ਮਲੀਨਾ ਫੋਕਟੋ ਸਰਬ ਪਰਮਾ ਬਿਹੀਨ

॥ ੨੦ ॥ ੧੪੦ ॥ ਭੁਪਾ ਜਾਇ ॥

ਤੋਟ ਕਛੈ ਦਾ

। ਜੈ ਜੈ ਪਹੁ ਗਾਇ

ਜੁਹਜੁ ਅੰ ਭੈਰੀ ਪਹੁ ਮੇਰ ਪਯਾਲ ਭੁਮੀ

ਭਾਪਤਾ ਪਸਸਰ ਬਜ ਲੇ ਰਬਲੀ ਧਨ

ਉਚਰਤਾ ਇੰਦ੍ਰ ਕੁਮੇਰ ਬਲੀ ॥੧॥੧੪

੧ ॥ ਅਨਖੇਦ ਸਰੂਪ ਅਭੇਦ ਅਭਿਮੀ ॥

ਅਨਖੰਡ ਅਰੂੜ ਅਛੇਦ ਅਭਿਮੀ ॥

ਨਕਾਲ ਅਪਾਲ ਦਿਅਾਲ ਅਸੁਮੀ ਜਿ

ਰਠਟੀ ॥ ਮੇਰ ਅਕਾਸ ਭੁਮੀ ॥੨॥੧੪

੨॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਚਾਰਿ ਨਰੀ ਗਜਿਹ
ਰਚੀ ਅੰਦੇਦ ਅੰਦੇਦ ਬਰੀ ਸਭੁ ਕੀ ਨ
ਦੀ ਨਾ ਜਿਸੀ ਨ ਜਾਮਾ ਗਜਿਹ ਰਚੀ ਅੰਜਰ
ਬਾਮਕੀ ਨ ਮਕਾ ॥ ੩॥ ੧੪੩॥ ਗਜਿਹ ਰਾਗ
ਨਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਰੁਖੀ ਗਜਿਹ ਤਾਪ ਨ ਸਾਪ ਨ ਸੋ
ਕ ਸੁਖੀ ਗਜਿਹ ਰੋਗ ਨ ਸੋਗ ਨ ਲੋਗ ਨੁਮੀ
ਜਿਹ ਖੇਦ ਨ ਭੇਦ ਨ ਛੇਦ ਨ ਛੁਮੀ ॥ ੪॥ ੧੪

੪॥ ਜਿਹ ਜਾਤੁ ਨ ਪਾਤੁ ਨ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ
 ਜਿਹ ਰਚੀ ਅੰਤ ਨੀ ਚਕੁ ਛਿਤੀ ॥ ਜਿਹ ਰਾਗ
 ਨੇਖ ਨ ਰੋਗ ਭੁਟਾ ॥ ਜਿਹ ਦੇਖ ਨ ਦਾਗ
 ਨ ਦੋਖ ਗਣਿ ॥ ੫॥ ੧੪੫॥ ਜਿਹ ਅੰਤੁ ਹੋਤੇ
 ਬ੍ਰਹਮੰਤੁ ਰਹਿਓ ਦਸ ਰਾਹ ਕਰੀ ਨਦ ਖੰਡ
 ਸਚਿਓ ਰਜ ਰਾਮ ਸਤੇ ਜਾ ਅਤੇ ਜ ਕੀਓ
 ॥ ਅਨੁ ਉਪਦਾਸ ਪਾਪ ਚੰਦ੍ਰ ਲੀਓ ॥ ੬॥

੧੪੬। ਸਿਅਸਿਧਰਬਿਧਨਗੀਦਨਰੀ
ਸਿਅਸਿਧਰਗੀਸੁਬਫਦਿਦਕੁਜੀ।
ਰਚਦੇਵਅਦੇਵਅਭੇਦਨਰੀ। ਨਰਪਾਲ
ਨਿਰਪਾਲਕਰਾਲਾਤਿਰੀ॥੧॥੧੪੭॥ ਕਈ
ਕੀਟਪਤੀਗਤੁਜੀਗਨਰੀ। ਰਚਿਅੰਗੁਜਜੇ
ਤਜਜੇਰਜਭਿਤਕੁਜੀ। ਕੀਏਦੇਵਅਦੇਵ
ਜਰਾਧਪਤੀ। ਅਨਖੰਡਪਤਪਤਿਰਗਤੀ॥

੮॥੧੪੮॥ਪੁਤ੍ਰਜਾਤਨਮਾਤਨਜੋਤਜੁ
 ਤੀਅਜਿਹਤਾਤਨਮਾਤਨਕੁਤਸੁਤੀ
 ਜਿਹਰੋਗਨਸੋਗਨਕੁਗਕੁਅੰਜਿਹਜੀਪ
 ਹਿਕਿੰਨਰਸਛਜੁਅੰ॥੯॥੧੪੯॥ਨਰ
 ਨਾਰਨਪ੍ਰੀਸਕਜਾਹਿਕੀਏਗਣਕਿੰਨ
 ਰਸਛਕੁਜੀਗਦੀਏਗਜਬਾਜਰਥਾਦਿ
 ਕਪਾਤਗਣੀਕੁਦਕੁਤਕੁਦਿਖਕੁਦ

ਨਤੁਅੰ ॥ ੧੦ ॥ ੧੫੦ ॥ ਜਿਹ ਅੰਗੁ ਜਸੇ

ਤਜ ਜੇਰ ਰਜੰ ॥ ਰਚਨੁ ਮਾਕਾ ਸਪਤ

ਲਜ ਲੀ ॥ ਰਚ ਪਾਵ ਕਾ ਪਉਨ ਪਚੰ ਰੁਬ

ਲੀ ॥ ਬਨ ਜਾ ਸੁਕੀ ਓਫਲ ਫੁਲ ਕਲੀ

॥ ੧੧ ॥ ੧੫੧ ॥ ਭੂਅ ਮੇਰਾ ਮਾਕਾ ਸਨਿਦਾ

ਸਾਛੀ ॥ ਰਚ ਰਜਾ ਇਕਾ ਦਸ ਚੰਦ੍ਰਾ ਬਿ

ਤੀ ॥ ਦੁਤਰੰ ਦਿਨੀ ਸਹਦੀ ਪਦਈ ॥

ਜਿਹਧਾਦਕਪਉਨਪਚੰਡੁਮਈ॥੧੨

॥੧੫੨॥ਜਿਹਧੰਗੁਅਖੰਡੁਪਚੰਡੁਕੀਏ॥

ਜਿਹਛੜਉਪਾਇਛਪਾਇਦੀਏ॥ਜਿਹ

ਲੋਕਚਤਰਦਸਚਾਰਚੇ॥ਨਰੀਧਬਦੇ

ਦੁਖਦੇਦਸਚੇ॥੧੩॥੧੫੩॥ਅਨਧੂ

ਤਮਭੂਤਮਛੂਤਮਤੀ॥ਅਨਗਾਧਅ

ਥਿਆਧਅਨਾਦਗਤੀ॥ਅਨਖੇਦਅਭੇ

ਦਮਛਿਦਨਰੀ ਗਜਿਹਚਾਰਚਤਾਇਸ
ਚਕ੍ਰਾਫਿਰੀ, ੧੪, ੧੫੪, ਗਜਿਹਚਾਰਗਨਰੀ
ਗਨਰੇਖਰਗੀ ਗਜਿਹਸੇਗਨਰੇਗਨਰੇਗਜੁ
ਗੀ ਕੂਅਲੰਜਨਰੀਜਨਅਧਿਸਿਰੀ
ਜਿਹਬੰਦਤਦੇਵਅਦੇਵਨਰੀ, ੧੫, ੧੫
੫, ਗਾਣਕਿਨਰਜਛਲੁਜੀਗਰਚੇਅਣ
ਮਾਣਕਸੋਤੀਲਾਲਸੁਚੇਅਨਲੰਜਪ

ਤੁਅਨਰੀਜਾਬਿਤੀ ॥ ਜਿਹਪਾਰਨਪਾਦ
 ਤਪੁਰਮਤੀ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ਅਨਖੀਸਰੂ
 ਪਅਰੰਗਪਤਾ ॥ ਜੈਜੀਪਤਬੇਦਪੁਰਾ
 ਨਸਕੁਆ ॥ ਜਿਹਬੇਦਕਤੇਬਅਨੰਤਕਹੈ
 ॥ ਜਿਹਕੂਤਾ ॥ ਕੂਤਨਕੁਦਲਹੈ ॥ ੧੭
 ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਹਬੇਦਪੁਰਾਨਕਤੇਬਜਪੇ
 ॥ ਸੁਤਸਿੰਧ ॥ ਧੋਖਤਾਪਤਪੇ ॥ ਕੜ

ਕਲਪਨਲੋਤਪਤਾਪਕਰੈ ਨਹੀਨੈ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਪਾਨਪਰੈ, ੧੮, ੧੫
੮, ਜਿਹਫੇਕਟਧਰਮਸਭੈਤਜਿਹੈ
ਇਕਚਿਤਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਕੋਜਪਰੈ ਤੇਉ
ਯਾਤੁਦਸਾਗਰਕੋਤਰਹੈ ਭੁਵਭੁਲਨ
ਦੇਹਪੁਨਰਧਰਹੈ, ੧੯, ੧੫੯, ਇ
ਕਨਾਮਥਿਨਾਨਹੀਕੋਟਕੁਤੀਇਮਥੇ

ਦਉਚਾਰਤਸਾਰਸੁਤੀ ਜੋਉਵਾਰਸਕੇਚਸ

ਕੇਰਸਹੈ ਤੇਉਲੂਲਨਕਾਲਫਸਾਫਸ

ਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ੧੬੦ ॥ ਰੂਪਸਾਦਿ ਨਰਾਜਛੰ

ਦਾ ॥ ਅਰੀਜਆਦਿਦੇਵਹੈਅਭੰਜ

ਭੰਜਜਾਨੀਐਅਭੂਤਭੂਤਹੈਸਦਾ

ਰੀਜਰੀਜਾਨੀਐਅਦੇਵਦੇਵਹੈਸਦ

ਅਭੇਦਭੇਦਨਾਥਹੈਸਮਸਤਸਿਧਿ

ਧਦਾਸਦੀਵਸਰਬਸਾਥਹੈ॥੧॥੧੬੧॥
ਅਨਾਥਨਾਥਨਾਥਹੈਅਭੰਜਭੰਜਹੈਸ
ਦਾਅਰੀਜਰੀਜਰੀਜਹੈਸਦੀਵਸਿ
ਧਿਥਿਧਦਾਅਨੂਪਰੂਪਸਰੂਪਹੈਅ
ਭੰਜਭੰਜਮਾਨੀਐ॥ਸਦੀਵਸਿਧਸੁਧ
ਦਾਪਤਾਪਪਤਨਾਨੀਐ॥੨॥੧੬੨॥ਨ
ਰਗਰੰਗਰੂਪਹੈਨਰੰਗਰਾਗਰੇਖਹੈਅਦਿ

ਮਮਦਾਗਮਦਗਹੈਅਭੂਤਮਭ੍ਰਮਮਭਿ
 ਖਹੈਨਤਾਤਮਾਤਜਾਤਹੈਨਪਾਤਚਿਹ
 ਨਬਰਨਹੈਅਦੇਖਅਜਿਖਅਭੁਖਹੈਸਦੀ
 ਵਾਇਸੁਭਰਨਹੈ॥੩॥੧੬੩॥ਵਿਸਿਭਰ
 ਬਿਸੁਨਾਥਹੈਬਸੇਖਾਬਿਸੁਭਰਨਹੈਅਜਿਮੀ
 ਜਮਾਨਕੇਬਿਖੇਸਦੀਵਕਰਮਭਰਨਹੈ
 ਅਦੇਖਹੈਅਭੁਖਹੈਅਲੇਖਨਾਥਜਾਨੀਐ

॥ ਬਦੀ ਦਸਰ ਬਠਿਰ ਮੇ ਬਜੇ ਖਾਨਾ ਨੀ
 ਐ॥ ੪॥ ੧੬੪॥ ਨਜੀਬ ਮੇ ਨਤੀਬ ਮੇ ਨਮੀ
 ਕੁਬਸਿਆਵਈ॥ ਪੁਰਾਨ ਔਕੁਰਾਨ ਨੇਤ
 ਨੇਤੁਰੈ ਬਤਾਵਈ॥ ਨਕਰਾਮ ਮੇ ਨਕੁਰਾਮ
 ਮੇ ਬਤਾਈ॥ ਐ॥ ਅਰੀਜਾ ਆਇਦੇ ਦਹੈ ਕ
 ਹੋ ਸੁਕੈ ਸੇ ਪਾਈ॥ ਐ॥ ੫॥ ੧੬੫॥ ਅਜੀਮੀਜ
 ਮਾਨਕੇ ਬਿਖੇ ਸਮਸਤ ਏਕ ਜੋਤ ਹੈ॥ ਨਘਾ

ਸੁਰਮ

ਟਹੈ ਨ ਬਾਢਹੈ ਨ ਪਾਟ ਬਾਢਹੈ ਤਹੈ ॥ ੬੦

ਨਹਾਨਹੈ ਨ ਬਾਨਹੈ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਜਾਨੀ

ਐਸਾ ਮਕੀ ਨ ਐਸਾ ਮਕਾਨ ਅਪਮਾਨ ਤੇ

ਜਮਾਨੀ ਐਸਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਨਦੇਹਹੈ

ਨਗੇਹਹੈ ਨ ਜਾਤੁਹੈ ਨ ਪਾਤਹੈ ਨ ਮੰ

ਤੁਹੈ ਨ ਮਿਤੁਹੈ ਨ ਤਾਤਹੈ ਨ ਮਾਤਹੈ ਨ

ਮੀਰਾਹੈ ਨ ਰੰਗਾਹੈ ਨ ਸੰਗਾਹੈ ਨ ਸਾਥਹੈ ਨ

ਦੇਖ ਹੈ ਨਦਾਗ ਹੈ ਨਦੈਖ ਹੈ ਨਦੇਹ ਹੈ
੧॥੧੬੧॥ ਨਾਸਿਖ ਹੈ ਨਾਸਿਖਾਰ ਹੈ
ਨਰਾਤਿ ਹੈ ਨਰਕ ਹੈ ਨਮਾਨ ਹੈ ਨਮਉ
ਤ ਹੈ ਨਸਾਕ ਹੈ ਸੀਕ ਹੈ ਨਜਛ ਹੈ ਨਰੀ
ਧਾਖ ਹੈ ਨਨਰ ਹੈ ਨਨਾਰ ਹੈ ਨਚੋਰ ਹੈ ਨ
ਸਾਹ ਹੈ ਨਸਾਹ ਕੋ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ॥੮॥੧੬੨
ਨਨੇਹ ਹੈ ਨਨੇਹ ਹੈ ਨਦੇਹ ਕੋ ਬਨਾਉ ਹੈ

ਨਛਲਹੈ ਨਾਛਿਦਹੈ ਨਛਲਕੋ ਮਿਲਾ
 ਉਹੈ, ਨਜੀਤਹੈ ਨਮੀਤਹੈ ਨਜੀਤਕੋ ਸਰੂਪ
 ਹੈ, ਨਗਾਗਹੈ ਨਰਗਹੈ ਨਰੇਖਹੈ ਨਰੂਪਹੈ,
 ੲ॥੧੬ ੲ॥ ਨਜੀਤਹੈ ਨਮੀਤਹੈ ਨਤੀਤ
 ਕੋ ਬਨਾਉਹੈ, ਨਛਲਹੈ ਨਾਛਿਦਹੈ ਨਛਾ
 ਮਿਲਾਉਹੈ, ਨਗਾਗਹੈ ਨਰਗਹੈ ਨਰੂ
 ਪਹੈ ਨਰੇਖਹੈ, ਨਕਰਮਹੈ ਨਧਰਮਹੈ ਅਜ

ਨਮਹੈ ਅਭੇਖਹੈ, ੧੦॥੧੧॥, ਨਤਤ
ਹੈ ਨਮਾਤਹੈ ਅਖਿਆਲ ਅਖੰਡ ਰੂਪਹੈ
ਅਛੇਦਹੈ ਅਭੇਦਹੈ ਨਰਿਕਹੈ ਨਭ ਰੂਪਹੈ,
ਪਰਹੈ ਪਾਦਿਤਹੈ ਪੁਨੀਤਹੈ ਪਰਾਨਹੈ ਅਗੀ
ਜਹੈ ਅਤਿਜਹੈ ਕਰੀਮਹੈ ਕੁਰਾਨਹੈ, ੧੧॥
੧੧੧॥ ਅਕਾਲਹੈ ਅਪਾਲਹੈ ਖਿਆਲ
ਹੈ ਅਖੰਡਹੈ ਨਰਗਹੈ ਨਸਗਹੈ ਨਭੇਦ

ਹੈ ਨਉਤਰੁ ਹੈ ਨੀਗਾ ਹੈ ਨਰੰਗਾ ਹੈ ਨਸੀਗਾ ਹੈ ਨ
 ਸਾਬਾ ਹੈ ॥ ਪੁਆ ਹੈ ਪਾਦਿਤਰੁ ਹੈ ਪੁਨੀਤ ਹੈ
 ਪੁਸਾਬਾ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ੧੧੨ ॥ ਨਸੀਤੁ ਹੈ ਨਸੇ
 ਰ ਹੈ ਨਪਾਮਾ ਹੈ ਨਪਾਮਾ ਹੈ ॥ ਨਲੋਤਰੁ ਹੈ ਨਮੋ
 ਹ ਹੈ ਨਨੋਪਾ ਹੈ ਨਕਾਮਾ ਹੈ ॥ ਨਦੇਵ ਹੈ ਨਦੈ
 ਤੁ ਹੈ ਨਨਰਕੇ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਨਛਲ ਹੈ ਨਛਿਦ
 ਹੈ ਨਛਿਦਕੀ ਬਿਉਤ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ੧੧੩ ॥

ਨਕਾਗਾਹੈ ਨਕਸਾਹੈ ਨਲੋਲੁਹੈ ਨਮੋਹਰੈ॥
ਨਦੈਖਹੈ ਨਭੇਖਹੈ ਨਦੁਈਹੈ ਨਦ੍ਰਹਰੈ॥
ਨਕਾਲਹੈ ਨਬਾਲਹੈ ਸਦੀਵਦਾਇਆਲ
ਰੂਪਹੈ ਅਗੰਜਹੈ ਅਭੰਜਹੈ ਅਭਰਮਹੈ
ਅਭੂਤਹੈ॥ ੧੪॥ ੧੧੪॥ ਅਛੇਦਛੇਦ
ਹੈ ਸਦਾ ਅਗੰਜ ਰੰਜ ਰੰਜਹੈ॥ ਅਭੂਤਾ
ਭੇਖਹੈ ਅਰੂਪਰਾਗਰੰਗਹੈ॥ ਨਦੈਖਹੈ ਨ
ਬਲੀ

ਭੇਖਹੈ ਨਕਾਮ ਕੋਧ ਕਰਮਹੈ । ਨਜਾਤਹੈ

ਨਮਾਤਹੈ ਨਚਿਤਾ ਚਿਹ ਨ ਬਰਨਹੈ । ੧੫

॥ ੧੧੫ ॥ ਅਥਿਅੰਤਹੈ ਅਨੰਤਹੈ ਅਨੰਤਤੇ

ਜਜਾਨੀਐ ਅਭੂਮਾ ਅਭਿਜਹੈ ਸਦਾਅ

ਫਿਜਤੇ ਜਮਾਨੀਐ ਨਮਾਧਹੈ ਨਥਿ

ਆਧਹੈ ਅਗਾਧਰੂਪ ਲੇਖੀਐ ਅਵੇਖ

ਹੈ ਅਦਾਗਹੈ ਅਵੇ ਪਤਾਪਧੇਖੀਐ । ੧

੬॥੧੧੬॥ ਨਕਰਮਹੈ ਨਭਰਮਹੈ ਨਥ
ਰਮਕੋਪੁਭਾਉਹੈ ॥ ਨਜੰਤ੍ਰਹੈ ਨਤੰਤ੍ਰਹੈ ਨ
ਸੰਤ੍ਰਕੋਰਲਾਉਹੈ ॥ ਨਛਲਹੈ ਨਛਿਦ੍ਰਹੈ
ਨਛਿਦ੍ਰਕੋਸਰੂਪਹੈ ॥ ਅਭੰਗਹੈ ਅਨੰਗ
ਹੈ ॥ ਅਰੀਜਸੀ ਬਿਭੂਤਹੈ ॥੧੧॥੧੧੧
॥ ਨਕਾਮਹੈ ਨਕੋਧਹੈ ਨਲੋਭਮੋਹਕਾਰਹੈ ॥
ਨਆਧਹੈ ਨਗਾਧਹੈ ਨਥਿਆਧਕੋਥ

ਚਾਹੈ ਨਰਿਗਾਗਾਗੁਪਹੈ ਨਰੂਪਰੇਖਰਾ
 ਗਾਹੈ ਨਰਾਉਹੈ ਨਰਾਉਹੈ ਨਦਾਉਕੋਪਕ
 ਰਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ੧੧੭੮ ॥ ਗਜਾਧਾਪੀ ਨਰਾਧ
 ਪੀਕਰੰਤਸੇਵਹੈ ਸਦਾ ॥ ਸਿਤਸੁਤੀਤਪਸ
 ਪਤੀਬਨਸਪਤੀਜਪਸਦਾ ॥ ਗਰਸ
 ਤਆਦਿਜੇਬਰੇਤਪਸਤੁਪੀ ॥ ਬਿਸੇਖੀਐ
 ਗਥਾਮੰਤ੍ਰਬਿਅੰਤ੍ਰਬਿਅੰਤ੍ਰਕੋਕਰੰਤਪਾਠਪੇਖੀ

ਮੇ॥ ੧੯॥ ੧੧੯॥ ॥ ਅਥਾਧਾਮਾਦਦੇਵ
ਕੀਅਨਾਦਬਾਤਮਾਨੀਐ॥ ਗਜਾਤਪ
ਤਮੰਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਨੇਹਜਾਨੀਐ॥ ਸਦੀ
ਦਸਰਬਲੋਕਕੇਫਿਪਾਲਾਖਿਆਲਮੇਰਹੈ
ਤੁਰੰਤਦੇਹਦੇਹਕੇਅਨੰਤਕੁੰਤਸੋਦਹੈ
॥ ੨੦॥ ੧੮੦॥ ਰੂਪਸਾਇ ਰੂਆਮਲ
ਛੰਦਾ॥ 'ਰੂਪਗਾਨਰੇਖਰੰਗਾਨਜ

ਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀ ਨਾ ਆਦਨਾ ਬੁਝਾਗਾ
 ਧਪੁਰਖ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੁਖੀਨਾ ਜੀਤਾ ਮਿਤ੍ਰ
 ਨਤੀਤ ਜਾਕੇ ਅੰ ਪੁਰਖ ਅਪਾਹਾ ਹਸਤ ਕੀ
 ਟਾਇਖੇ ਬਸੇ ਸਬ ਠਉ ਰੁਮੇ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ॥ ੧੮੧ ॥ ਜਾਤ ਪਾਤ ਨਤਾਤ ਜਾਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮਾ
 ਤ ਨ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਬ ਠਉ ਰੁ ਬਿਖੇਰ ਮਿਓ ਜੀ
 ਹਰ ਫਿਰਿ ਨ ਨ ਚਿਤ੍ਰਾ ਆਇ ਦੇਵ ਉਦਾ

ਰਮੁਰਾਤਿ ਅਗਾਧ ਨਾਥ ਅਨੰਤਾ ਅਧਿਅਮਿ
ਤਿਨ ਜਾਨੀਐ ਅਥਿਖਾਵਦੇ ਵਦੁਰੰਤਾ ॥੨॥
॥੧੮੨॥ ਦੇਵਤੇ ਵ ਨਜਾਨ ਹੀ ਜਿਹ ਮਰਮ
ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਨਕ ਅਉਸਨ ਕੇ ਸਨੀਦੁ ਨਾਮ
ਵਹੀ ਨਹ ਜੇਬਾ ਜਛਾਕਿ ਨਰਮ ਛਮਾਨ ਸਮੁ
ਰਗਉ ਰਗਾਪਾਰਾ ਨੇਤ ਨੇਤ ਪਕਾਰਹੀ ਸਿਵ
ਸੰਕ ਅੰਮੁਖ ਚਾਰਾ ॥੩॥ ੧੮੩ ॥ ਸਰਬ ਸਪ

ਤੁਪਤਾਰਕੇਤਰਸਲੁਜਾਪਹੀਜਿਹਜਾਪ
 ਆਦਿਦੇਵਅਗਾਧਿਤੇਜਅਨਾਦੁਮਰਤਿ
 ਅਤਾਪਾਜੀਤਸੀਤਨਆਦਟੀਕਰਤੰਤਮੀ
 ਤਨਕੀਨਾਸਰਬਠਉਰਗਹਿਓਬਿਰਜਾਪਿ
 ਰਾਜਰਾਜਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੪॥੧੮੪॥ਜੇਛੁਰੀਧਬ
 ਦੇਵਦਾਨੋਨਬ੍ਰਹਮਛਤੀਅਨਮਾਹਾਬੈਸ
 ਨਕੇ॥ਬਿਖੇ॥ਬਿਰਾਜੈਸੂਦ੍ਰਤੀਵਹਨਾਹੀ॥ਗੁ

ਜਗਉਰਨਭੀਲਭੀਕਰਬ੍ਰਹਮਸੇਖਸਰੂਪ॥

ਗਤਿਦਿਦਸਨਮਧਉਰਧਕੁਮਅਕਾਸ

ਅਨੂਪ॥੫॥੧੮੫॥ਜਾਤਜਨਮਨਕਾਲ

ਕਰਮਨਧਰਮਕਰਮਾਧਿਹੀਨਾਤੀਰਥਜਾ

ਤਨਦੇਦਪੂਜਾਗੋਰਕੇਨਅਧੀਨਾਸਰਬਸ

ਪਤਪਤਾਰਕੇਤਰਜਾਨੀਐਜਿਹਜੋਤਾਸੇ

ਸਨਾਮਜਹੀਸਫਨਨਹਿਨੇਤਪੂਰਨਹੋਤਾ॥

੬॥੧੮੬॥ ਜੋਧ ਜੋਧ ਹਟੇ ਸਭੁ ਲੈ ਸੁਗ ਬਿਰੋਧ ੮੧

ਦਾਦ ਨਸਰ ਬਾਗਾਇ ਗਾਇ ਹਟੇ ਗੰਧ ਬ

ਗਦਾਇ ਕਿੰਨਰ ਗਾਰਬਾ ਪੜਤ ਪੜਤ ਸ

ਕੇਮਹਾ ਕਬਗੜਤ ਗਾੜ ਅਨੰਤਾ ਹਾਰਹ

ਰਕਹਿਓ ਸਭੁ ਮਿਲ ਨਾਮ ਨਾਮ ਦਰੀਤਾ ॥੧

੧੮੭॥ ਬੇਦੁ ਲੇਦ ਨਪਾਇਓ ਲਖਿਓ ਨ

ਸੇਬ ਕਤੇਬਾ ਦੇਵਦਾਨੋ ਮੁੜ ਮਾਨੋ ਜਛਨ

ਜਾਨੈ ਜੇਥਾ ਭੂਤ ਭੂਤ ਖਭ ਦਾਨ ਭੂਪਤਾਅ
ਦੁਨਾਥ ਅਨਾਥਾ ਅਗਨ ਬਾਇਜਲੇਥ
ਲੇਖਾਹਿ ਸਰਬ ਭਇਰ ਨਿਦਾਸਾ ॥੮॥੧੮੮
॥ਦੇਹ ਗੋਹਨ ਨੇਹ ਸਨੇਹ ਅਬੇਹ ਨਾਥ ਅ
ਜੀਤਾ ਸਰਬ ਰੀਜੇਨ ਸਰਬ ਭੀਜੇਨ ਸਰ
ਬਤੇ ਅਨਭੀਤਾ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ਸਰਬ
ਹਰਤਾ ਸਰਬਾਦਿ ਅਲਾਅਦੇਖਾ ਚਕ੍ਰਚਿ

ਹਨ ਨਬਰ ਨਜਾ ਕੋ ਜਾਤ ਪਾਤ ਨ ਭੇਖਾ ॥੯॥

੮੮

॥੧੮੯॥ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗ ਜਾ ਕੋ ਰਾਗ ਰੂਪ ਨ

ਰੰਗਾ ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸੁਬ ਘਾਇਕ ਸੁਬ

ਤੇ ਅਨੁ ਲੰਗਾ ਸੁਬ ਦਾਤਾ ਸੁਬ ਗਿਆਤਾ

ਸੁਬ ਕੋ ਪੁਤ ਪਾਲਾ ਦੀ ਨ ਬੰਸ ਦਇਆਲ

ਸੁਆਮੀ ਆਇ ਦੇਵ ਅਪਾਲਾ ॥੧੦॥ ੧੮੯੦॥

ਦੀ ਨ ਬੰਸ ਪੁਬੀ ਨ ਸੀ ਪਤ ਸਰਬ ਕੋ ਕਰਤ

ਰਾਬਰਨਾਚਿਹਨਨਚਲਜਾਕੋਰਲਾਚਿਹ
ਨਮਕਾਰਾਜਾਤਪਾਤਨਗੋੜਗਾਥਾਹੁਪਰੇ
ਖਨਬਰਨਾਸਬਦਾਤਾਸੁਬਾਰਿਆਤਾਸੁ
ਬਹੁਅਕੋਤਰਨਾ॥੧੧॥੧੯੧॥ਦੁਸਟ
ਗੀਜਨਸੋੜਲੰਜਨਪਰਮਪੁਰਖਪੁਆਥਾ
ਦੁਸਟਹਰਤਾਸਿਸਟਕਰਤਾਜਗਤਮੇ
ਜਿਹਗਾਥਾਹੁਤਲੁਬਲੁਦਿਖਲੁਦਨਾਅ

ਪਮਾਨਦੇਵਅਰੀਜਾਅਦਅਤਿਅਨਾ

ਦਸੀਪਤਪਗਮਪੁਰਖਅਭੀਜਾ॥੧੨॥੧

੯੨॥ਸਰਮਕੇਅਨਕਰਮਜੇਤਕਕੀਨਤ

ਉਨਪਸਾਰਾਦੇਵਅਦੇਵਰੀਧਬਕੀਨਰ

ਮਛਕਛਅਪਾਰਾਕੁਮਅਕਾਸਜਲੇਸ

ਲੇਮਹਿਮਾਨੀਅੰਜਿਹਨਾਮਾਦੁਸਟਹਰ

ਤਾਪੁਸਟਕਰਤਾਸਿਸਟਹਰਤਾਕਾਮਾ॥

੧੩॥੧੯੩॥ ਦੁਸਟ ਹਰਨਾ ਸਿਸਟ ਕਰਨ
ਦਿਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮਿਤ ਪਾਲਕ
ਸੋਤ ਪਾਲਕ ਦੀ ਨਦਾਇਆਲ ਮਕੀਦਾ॥
ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਖੰਡਨ ਕਾਲ ਹੀ ਕੇਕਾ
ਲਾ ਦੁਸਟ ਹਰਨ ਪੁਸਟ ਕਰਨ ਸਰਬ
ਕੇ ਪਤਿ ਪਾਲਾ॥੧੪॥੧੯੪॥ ਸਰਬ ਕ
ਰਤਾ ਸੁਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕੇ ਅਨਕਾ ਮਾ ਸੁਖ

ਖੰਡੁ ਸੁਬਦੰਡੁ ਦੁ ਸੁਬਕੇ ਨਿਜ ਭੁਆ

ਸੁਬਭੁਗਤਾ ਸੁਬਜਗਤਾ ਸੁਬਕਰਮ

ਪ੍ਰਬੀਨਾ ਸੁਬਖੰਡੁ ਸੁਬਦੰਡੁ ਦੁ ਸੁ

ਬਕਰਮ ਅਧੀਨਾ ॥੧੫॥੧੬੫॥ ਸੁਬ

ਜਿਮਿਤਨ ਸੁਬਸਾਸਤ੍ਰਨ ਸਰਬਬੇਦ

ਬਿਚਾਰਾ ਦੁਸਟਹਰਤਾ ਬਿਸੁਭਰਤਾ

ਆਦਿਰੂਪਾ ਪਾਗਾ ਦੁਸਟਦੰਡੁ ਦੁਪੁਸ

ਟਖੀਰੁ ਦੁਆਰਾ ਦਿਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮ ਅਕਾਸ
ਜਲੇ ਥਲੇ ਮਹਿ ਜਪਤ ਜਾਪ ਅਖੀਰੁ ॥ ੧੬ ॥
੧੯੬ ॥ ਸਿਸਟ ਚਾਰਾ ਬਿਚਾਰ ਜੇ ਤੇਜਾਨੀ
ਐਸ ਬਿਚਾਰਾ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਸੀ
ਪਾਤਿ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ ਪੁਹਾਰਾ ਅੰਨ ਦਾ
ਤਾਰੀ ਆਨ ਰਿਅਤੁ ਸਬ ਆਨ ਮਹਿੰਦੁ
ਬੇਦ ਬਿਅਸ ਕਰੇ ਕਈ ਗਿਨ ਕੋਟੁ ॥

ਦੁਇਪਾਇਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧੯੧ ॥ ਜਨਮਜਾ
 ਤਾ ਕਰਮਾਗਿਆਤਾਧਰਮਚਾਰਬਿਚਾਰ
 ਏਦਭੇਦਨਪਾਦਈਸਿਵਭਵਅਭਿਮੁਖ
 ਚਾਰਾਕੋਟਇਦੁਇਪਾਇਵਾਇਆਸਸਨ
 ਕਸਨਤਕੁਮਾਰਾਗਾਇਗਾਇਥਕੇਸਥੈਗੁਨ
 ਚਕਤਭੇਮਥਚਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯੮ ॥ ਆ
 ਦਿਅੰਤਿਨਮਧਜਾਕੋਭੂਤਤਭਭਵ

ਨਾਸਤਦੁਆਪਰਤਿਤੀਆਕਲਜਗ
ਚਕਕਾਲਪਧਾਨਾਧਿਆਇਥਿਆਇ
ਥਕੇਮਹਾਮੁਨਗਾਇਗੀਥਕਾਪਾਰਾ
ਹਾਰਹਾਰਥਕੇਸਭੈਨਹੀਪਾਈਐਤਿਹਪਾਰ
॥੧੮॥੧੮੮੮॥ਨਾਰਦਾਦਕਥੇਦਬਿ
ਆਸਕਮੁਨੀਮਹਾਨਅਨੰਤਾਧਿਆਇ
ਧਿਆਇਥਕੇਸਭੈਕਰਕੋਟਕਸਟਦੁਰੰਤ

॥ ਗਾਇਗਾਇਬਕੇਰੀਧਬਨਾਚਅਪਛੁ

ਅਪਾਰਾਜੋਧਸੋਧਬਕੇਮਹਾਸੁਰਪਾਇਓ

ਨਹਿਪਾਰਾ॥੨੦॥੨੦੦॥੨੫ਸਾਦਿ॥

॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਏਕਸਮੇਸੀਆਤਮਾਉ

ਚਰਿਓਮਤਸਿਉਬੈਨਾਸਬਪਤਾਪਜਗ

ਦੀਸਕੋਕਹੋਸਕਲਥਿਪਤੈਨਾ॥੧॥੨੦੧

॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਕੋਆਤਮਾਸਰੂਪਹੈਕਹਾਸਿ

ਸਟਕੋ ਬਿਚਾਰਾ ਕਉ ਨ ਸਰਮ ਕੋ ਕਰਮ
ਹੈ ਕਹੈ ਸਕ ਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ੨ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕਹ ਜੀਤ ਬਕਹ ਮਰਨ ਹੈ
ਕਦਨ ਸੁਰਗ ਕਹਨ ਰਕਾ ਕੋ ਸੁਖ ਝਾਕੇ
ਮੁੜਤਾ ਕਹਾਤ ਰਕਾ ਅਦਤ ਰਕਾ ॥ ੩ ॥ ੨੦
੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕੋ ਨਿੰਦਾ ਜਜ ਹੈ ਕਦਨ
ਕਦਨ ਪਾਪ ਕਹ ਸਰਮਾ ਕਦਨ ਜੋਗ ਕੋ

ਭੋਗ ਹੈ ਕਦ ਨ ਕਰਮ ਅਪਕਰਮ ॥ ੪ ॥ ੨੦

੪ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ॥ ਕਹੈ ਸੁਸਮ ਕਾ ਜੋ ਕਹੈ ਦ

ਮ ਕੋ ਕਹਾ ਕਹੈ ਤਾ ਕੋ ਸੁਰਾ ਦਾ ਤਾ ਕੋ

ਦ ਨ ਕਹੈ ਤੇ ਤ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰਿ ॥ ੫ ॥ ੨੦ ॥ ਦਿਹ

ਰਾ ॥ ॥ ਕਹਾ ਰੋ ਕਰਾ ਜਾ ਕਦ ਨ ਹਰਖ ਜੋਗ

ਹੈ ਕਦ ਨ ਕੋ ਰੋਗੀ ਰਾਗੀ ਕਦ ਨ ਕਹੈ ਤਤ

ਮੁਹਿ ਤਦ ਨ ॥ ੬ ॥ ੨੦ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ॥ ਕ

ਦਨਾ ਸਿਸਟ ਕੋ ਪੁਸਟ ਹੈ ਕਹਾ ਸਿਸਟ ਕੋ
ਬਿਚਾਰਾ ਕਦਨਾ ਸਿਸਟ ਕੋ ਕ੍ਰਿਸਟ ਹੈ
ਕਹੋ ਸਕ ਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੨੦੧ ॥ ਦਿਹ
ਰਾ ॥ ॥ ਕਹਾ ਕਰਮ ਕੋ ਕਰਮ ਹੈ ਕਹਾ ਕੁਰ
ਮ ਕੋ ਨਾਸਾ ਕਹਾ ਚਿਤ ਨ ਕੀ ਚੇਸਟਾ ਕ
ਹਾ ਅਚੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੨੦੨ ॥ ਦਿਹ
ਰਾ ॥ ॥ ਕਹਾ ਨੇ ਮਸਿਸਮ ਕਹਾ ਕਹਾ ਗੀ

ਆਨ ਆਗਿ ਆਨਾ ਕੋਰੀ ਸੋਰੀ ਕਵਨ
 ਕਹਾਧਰ ਮਕੀ ਹਨਾ ॥ ੲ੧ ॥ ੨੦ ॥ ਈਹੋ
 ਹਰਾ ॥ ॥ ਕੋਸੁਰਾਸਿ ਦਰ ਕਵਨ ਕਹਾਜੇ
 ਗਕੋਸਾਰਾ ਕੋਦਾਤਾਰੀ ਆਨੀ ਕਵਨ ਕ
 ਹੋਬਿਚਾਰ ਆਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ੨੧ ॥
 ਰੁਪਸਾਦਿ ॥ ॥ ਈਰਘਾ ਬਿਭੀ ਗੀ
 ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਦੁਰਜਨ ਦਲਦੀਤੁਦਾਅ

ਸੁਹਾਬਿਹੰਰੁਦੁਸਟਨਿਕੰਦਦੁਆਇ
ਬਿਤੇ। ਚਛਰਾਸੁਰਮਾਰਦੁਪਤਤਉਧ
ਰਦੁਨਰਕਨਿਵਾਰਦੁਗੁੜਗਤੇ।
ਅਛੇਅਖੀਤੇਜਪਚੰਦ੍ਰੇਖੰਤਉਦੰਦੰਦੰ
ਲਖਮਤੇਜੈਜੈਹੋਸੀਮਹਾਸੁਰਮਰ
ਦਨਰੀਮਕਪਦਨਛਤਾਛਿਤੇ॥੧॥੨੧
੧॥ ਅਸੁਰੀਹਿਬਿਹੰਰੁਦੁਸਟਨਿਕੰਦ

ਨਪੁਸ਼ਟ ਉਦੰਤੁ ਰੁਪ ਅਤੇ ਚੰਗਾ
 ਰਚੰਤੁ ਸੰਗ ਬਿਹੰਤੁ ਸੁਮ ਬਿੱਧੁਸ
 ਦੁਮਹਥ ਮਥੇ ਦਾਨਵ ਪਹਾਰ ਨਨਰ
 ਕਨਿਦਾਰ ਨਾਅਥ ਮਉਧਾਰਨ ਉਰਥ ਅ
 ਧੇ ਜੈਜੈ ਹੋ ਸੀ ਮਹਥਾ ਸੁਰਮਠ ਦੁ ਨਰੰ
 ਮਕਪਦਨ ਆਦਿ ਬਿਤੇ ॥੨॥੩੧੨॥
 ॥ ਰਾਵਰੁ ਨਦੰ ਕੈ ਬਬਰ ਬਦੰ ਕੈ ਭੁਜਾਫ

ਰੰਕੈ ਤੇਜ ਬਰੀ ਲਿਕੁੜੀ ਆਫਾ ਧੈਆ
ਪੁਸ਼ਪ ਬਾਧੈ ਸੈ ਨਾ ਬਿਮਦ ਨ ਕਾਲ ਅਸੁ
ਰੀ ਅਸਟਾਇ ਪਚਮ ਕੈ ਭੂਖ ਦੁਦਮ
ਕੈ ਅਤਿ ਸਿਤਤੁ ਮਕੈ ਫੁੰਕ ਫਨੀ ਜੈ ਜੈ
ਹੋ ਸੀ ਮਹਾ ਸੁਰਮਰ ਦਨੁ ਰੀ ਮਕ ਪਦਨ
ਦੈ ਤਾ ਜਿ ਦਿ। ੩॥ ੨੧੩॥ ਚੰਗਾ ਸੁਰਚੰ
ਰਦੁ ਮੰਗੁ ਬਿਮੰਗੁ ਮੰਗੁ ਅਖੰਗੁ ਮੰਗੁ

ਨਖਿਤੇ। ਦਾਮਨੀ ਦਮਕਿ ਦੁਸੁ ਜਾਫਰੰ
 ਕਦੁ ਫਦੀ ਫੁਕਾਰੁ ਦੁਜੈ ਪਾਜਿ ਤੇ।
 ਸਰਧਾਰ ਬਿਬੂਖਣੁ ਦਸਟ ਪ੍ਰਕਰਖਣ
 ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਹਰਖਣੁ ਦਸਟ ਮਥੇ ਜੈ ਜੈ
 ਹੋਸੀ ਮਹਾ ਸੁਰਮਰਦ ਨੂਰੁ ਮਾਕਾਸ
 ਤਲ ਉਰਧ ਅਧੇ॥੪॥੨੧॥੪॥ ਦਾਮਨੀ
 ਪ੍ਰਹਾਸ ਨ ਸੁਛ ਬਾਨਿ ਦਾਸ ਨ ਸਿਸਟ ਪ

ਕਾਮਨ ਬੁਝਹਾਤੋ ਰਕਤਾਸੁਰਮਾਚ
ਨਜੁਧਪਮਾਚ ਨ ਨਿਦੈ ਨਰਾਚਨਮ
ਰਮਾਇਤੋ ਸੇਵਤ ਭਾਇਤੀ ਅਨ
ਲਾਇਵਤੀ ਜੇਗਾਜ ਯੰਤੀ ਖੜਕਾ
ਧਰੇ ਜੇਜੇ ਹੋ ਸੀਮਾ ਧਾਸੁਰਮਾਚ ਦਨ
ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਪ੍ਰਮਾ ਕਰੇ ॥ ੫ ॥ ੨੧੫
॥ ਮਾਧਾਓਪਾ ਨਿਵਾਰਨ ਦਸਟ ਪ੍ਰਜਾ

ਰਨ ਸਿਸਟ ਇਬਾਹਨ ਸੁਧ ਮਤੇ ਫਦੀ

ਅਰਦੁ ਕਾਰਦੁ ਬਾਘ ਬਾਕਾਰਦੁ ਸਸਤੁ

ਪ੍ਰਹਾਰਦੁ ਸਾਧ ਮਤੇ ਸੈਹਬੀ ਸਨ ਹਨ ਅ

ਜਟ ਪ੍ਰਬਾਹਨ ਬੋਲ ਨਿਬਾਹਨ ਤੇਜ ਅਤੁ

ਲੀ ਸੈਜੇ ਹੋ ਸੀ ਮਹਾ ਸੁਰ ਮਰਦ ਨੂ ਅ

ਕਾਜ ਪਤਾਲ ਜ ਲੀ ॥੬॥ ੨੧੬ ॥ ਚਾਰ ਰਚ

ਸਕਾਰਨ ਚਿਹੁ ਰਹਾਰਨ ਸੁਮ ਸੁਕਾਰਦੁ ਦੁਪਾ

ਥੇ ਦਾ ਜੁਵੀ ਪਦੰ ਤੇ ਜੋਗ ਜਥੇ ਮਨੁ ਜੁ ਮ
ਥੀ ਤੇ ਗੁਰੁ ਕਥੇ ਕਰਮ ਪਦਾਸਨ ਚੰਦ ਪ
ਕਾਸਨ ਸੁਰਜ ਪਤਿ ਜਨ ਅਸਟ ਕੁਜੇ ਜੈ ਜੈ
ਹੋਸੀ ਮਹਾ ਸੁਰਮ ਰਦਨ ਕੁਮਾ ਬਿਨਾ ਸਨਧਰ
ਮਧੁਜੇ ॥ ੧ ॥ ੨੨੭ ॥ ਪ੍ਰਿਧ ਪਰੁ ਪਾਮੰ ਕਦੁ ਸਸ
ਬੁਝ ਮਕਦੁ ਫਦੁਈ ਅਰਫੁ ਕਾਰਦੁ ਧਰਮ ਧੁਜੇ
ਅਸਟਾਟ ਪਹਾਸਨ ਮਿਸਟ ਨਿਵਾਸਨ ਦੁ

ਸਟ ਪੁਨਾਸਨਚਕੁ ਗਤੇ ਕੇਸਰੀਪਰਵਾ
 ਹੇਸੁਧਸਨਾਹੇਅਗਮਅਥਾਹੇਏਕਾਬ੍ਰਿਤੇਜੈ
 ਜੈਹੋਸੀਮਹਥਾਸੁਰਮਰਦਨਆਦਕੁਮਾਰ
 ਅਗਾਥਾਬ੍ਰਿਤੇ॥੮॥੨੧੮॥ਸੁਰਨਰਮੁ
 ਨਬੰਦਨਦੁਸਟਨਿਕੰਦਨਕ੍ਰਿਸਟਾਬਿਨਾ
 ਸਨਮਿਤਮਥੇਕਵਦੂਕੁਮਾਰੇਅਥਮਉਧਾ
 ਰੇਨਰਕਾਨਿਵਾਰੇਆਦਕਥੇਕਿੰਕਦੀਪ

ਸੋਹਣੁ ਸੁਰਨਰੁ ਸੋਹਣੁ ਸੀਘਰੁ ਸੋਹਣੁ ਬਿਤ
ਲਤਲੇ ਜੈਜੈਹੋ ਸੀਸੁ ਕੁਠਉ ਰਨਿ ਵਾਸਨ ਬ
ਇਪਤਾਲ ਅਕਾਸ ਅਨਲੇ ॥੮॥੨੧੮
ਸੰਕਟੀ ਨਿਵਾਰਨ ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ ਤੇਜ
ਪਰਕਾਖਣ ਤੁੰਦਤ ਬੋ ਦੁਖਦੋਖਦਹੰਤੀਜੁ
ਅਲਜਯੰਤੀ ਆਦਮਨਾਦਮਗਾਧ
ਅਛੋ ਸੁਧਤਾਸਮਰਪਦੁਤਰਕ ਬਿਤਰ

ਕਦੁਤਪਤਪਤਾਪਦੁਜਪਤੁਜਿਦੋ ਜੈ
 ਜੈਹੋ ਸੀਸਸਤੁਪ੍ਰਭਖਦੁਆਦਅਨੀਲ
 ਅਗਾਧਅਭੇ ॥੧੦॥੨੨੦॥ ਚੰਚਲਾ
 ਚਖੀਗੀਅਲਕਤੁਜੀਗੀਤੁਫਤੁਰੀਗਾਦੁ
 ਤਿਛਸਰੇ ਕਰਕਸਾਕੁਠਾਰੇਨਰਕਾਨਿਦੁ
 ਰੇਅਧਮਇਧਾਰੇਤੂਰਕੁਜੇ ਦਾਮਨੀਦਮੰ
 ਕੇਕੇਹਰਲੀਕੇਆਦਅਤੰਕੇਕੁਰਕਥੇ ਜੈ

ਜੇਹੀ ਰਕਤਾਸੁ ਰਖੀ ਝੁਲਿ ਸੁਭ ਚਰ੍ਹ
ਤਨੁ ਸੁਭ ਮਥੈ ॥ ੧੧ ॥ ੨੨੧ ॥ ਬਾਰਜ
ਬਿਲੋਚਨ ਬਿਤਨ ਬਿਲੋਚਨ ਸੋਚਨੁ ਕ
ਉਚਕਸੋ ਦਾਮਨੀ ਪੁਹਾਸੇ ਸੁਕਸਰਨਾ
ਸੇਸੁ ਬਿਤਸੁ ਬਾਸੇ ਦੁਸਟ ਗਸੇ ਚੰਚਲਾ
ਪਾਅਗੀ ਬੇਦ ਪਸੀਰੀ ਤੇਜ ਤੁਰੀ ਗੀਖੀ
ਰਸੁਰੀ ਜੇਜੇ ਹੋਸੀ ਮਹਾਸੁਰ ਮਰਦਨ

ਆਦਾਮਨਾਦਾਅਗਾਥਉਰਖੀ॥੨॥

੨੨੨। ਅੰਟਕਾ ਵਿਗਾਜੈ ਹੁਲੁ ਹੁਲੁ ਬਾ

ਜੈ ਕੁਮਾਰੇ ਤਾ ਜੈ ਸੁਲਤਾਨੀ ਕੋ ਕਲਾਸ

ਨਲਾਨੈ ਕਿਲਖਿ ਖਟਾਨੈ ਸੁਖਉਪਰਾ

ਜੈਮਧਉਰੀ ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦਭੈ ਮਨ

ਤਨੁ ਰਿਝੈ ਸਭੈ ਨਲੁ ਜੈ ਰਹਰਈ ਜੈ ਜੈ

ਹੋਸੀਅਤ ਖਾਸੁਰਮਾਰਦ ਨਚੀਰੁ ਚਕੁਤਨ

ਅਦੁਗੁਰੀ ੧੩, ੧੨੨੩, ਚਾਰੀ ਪੁਜੋਧ
ਨਦੁਸਟ ਬਿਰੋਧ ਨਰੋਸ ਅਰੋਧ ਨਕੁਰ ਬਿ
ਤੋ ਧੂਮਾਛ ਬਿਧੀ ਸਨ ਪੁਲੈ ਪੁਜੀ ਸਨ ਜੋ
ਗ ਬਿਧੀ ਸਨ ਸੁਧਾ ਮਤੋ ਜਾਲ ਪਾਜ ਯੀ
ਤੀ ਸਤੁ ਮਥੀ ਤੀ ਦੁਸਟ ਪਦਾ ਹਨ ਗਾ
ਜ ਮਤੋ ਜੈ ਜੈ ਹੋ ਸੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਮਰਦਨ
ਆਇ ਜੁਗਾਦਿ ਅਗਾਧ ਗਤੋ ॥ ੧੪ ॥

੧੦

੨੨੪॥ ਖੜੀਆ ਦੁਖਤੀਰੀਅਭੈਅਭੰਗੀ

ਆਦਿਅਨੰਗੀਅਗਾਧਗਤੇ॥ ਬਿਰੁ

ਲਾਛਾਬਿਹੰਤੁਦਰਛਰਦੀਰੁਦੁਬਿਜਪੁ

ਚੰਤੁਆਦਿਬਿਤੇ॥ ਸੁਰਨਰਪੁਤਪਾਰ

ਦੁਪਤਤਉਧਾਰਦੁਸਟਨਿਵਾਰਦੁਦੇ

ਖਹਰੇ॥ ਜੈਜੈਹੋਸੀਮਹਾਸੁਰਮਰਦਨ॥ ਬਿ

ਸੁਇਸੁਸਨਸਿਸਟਕਰੇ॥ ੧੫॥ ੨੨੫॥

ਦਾਮਨੀਪਕਾਸੇਉਨਤਨਨਾਸੇਜੇਤਪਕ।
ਸੇਅਤੁਲਬਲੇਦਾਨਦੀਪਕਪਦਸ
ਰਵਰਵਰਖਦੁਸਟਪਧਖਦੁਬਿਤਲ
ਤਲੇਅਸਟਾਇਧਬਾਹਦਬੋਲਨਿ
ਬਾਹਦਸਿਤਪਨਾਹਦਗੁਜਗਤੋ
ਜੇਜੇਹੋਸੀਅਹਖਾਸੁਗਮਰਦਨਆਦਅ
ਨਾਦਅਗਧਿਬਿਤੇ॥੧੬॥੨੨੬॥

ਦੁਖਦੋਖ ਪਭਛੁਣਸੇ ਦੁਕਰਛੁਣਸੀਤਪੁਤ
 ਛੁਣਸੁਧਸਰੇ ਸਾਰੰਗਸਨਾਹੇ ਦੁਸਟਪਦਾ
 ਹੇਅਰਦਲਗਾਹੇ ਦੋਖਹਰੇ ਗੰਜਨਗੁਮਾ
 ਨੇਅਤੁਲਪਦਾਨੇਸੀਤੁਜਮਾਨੇਆਦਿਅੰ
 ਤੇਜੈਜੈਹੋਸੀਅਹਖਾਸੁਰਮਰਦਨਸਾਧਪ
 ਦਛਨਦੁਸਟਹੀਤੇ ॥੧੧॥੨੨੧॥ਕਾ
 ਰਣਕਰੀਲੀਗਰਬਗਹੀਲੀਜੋਤਜਤੀ

ਲੀਤਿਦਮਤੇ॥ ਅਸਟਾਇਧਚਮਕਣਸ
ਸਤੁਮਕਣਦਾਮਨਦਮਕਣਆਇ
ਬਿਤੇ॥ ਰੁਕਰੁਕੀਦਮਕੈਬਾਘਬਬੀਕੈਭੁ
ਜਾਫਰੀਕੈਸੁਧਗਤੇ॥ ਜੈਜੈਹੋਸੀਮਹਾਸੁ
ਰਮਰਦਨਆਇਜੁਗਾਇਅਨਾਦਮਤੇ
॥੧੮॥੨੨੮॥ ਚਫੁਰਾਸੁਰਮਾਰਣਨਰ
ਕਾਨਿਵਾਰਣਪਤਤਤਉਧਾਰਣਏਕਭੁ

ਏਥਾ ਪਾਨ ਬਿਹਰੁਣ ਦੁਸਟ ਪਚੰ ਰੁਣ
 ਖੰਡੁ ਅਖੰਡੁ ਕਾਲ ਕਟੇਯ ਈ ਦਾਨ ਨਚਾ
 ਰੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪਤਤ ਉਧਾਰੈ ਮੰਡੁ ਅਥੇ
 ਜੈ ਜੈ ਹੋ ਸੀ ਮਹਾ ਸੁਰ ਮਰਦ ਨ ਸੁਖ ਬਿਉ
 ਸਨ ਆਇ ਕਥੇ ॥ ੧੯ ॥ ਕਰ ਦੀ ਰਕਤ
 ਸੁਰ ਮਰਦ ਨ ਚੰਦੁ ਚਕੁ ਦਨ ਦਾਨ ਦੁਆਰ
 ਦਨ ਬਿਕਲ ਲਖਥੇ ਸਰਸਾਰ ਬਿਬਰ

ਖਦੁਹਸਨਧਰਖਦੁਅਤੁਲਅਮਰ

ਖਦੁਧਰਮਪੁਜੇਭੁਮਾਛਾਬਿਧੀਸਦੁ

ਸੋਦੁਤਤੁਸਨਸਿਭਨਸਿਭਮਥੇਜੇਜੇ

ਹੋਸੀਮਹਾਧਰਮਦਨਆਦਅਨੀ

ਲਅਗਾਧਕਥੇ॥੨੦॥੨੩੦॥੨੪੫॥

ਦਿ॥ 'ਪਾਧੀਛੰਦਾ' ॥

ਤਮਕਹੋਦੇਵਸਰਬੀਬਿਚਾਰਾਜੀ

੨੪੬

ਸਕੀਓ ਅੰਧ ਕਰਤੇ ਪਸਾਰਾ ਜਦ ਪਾਅ ਭੂ ੧੦੪
ਤੁਅਨੁ ਲੈ ਅਨੰਤਾ ਤਉ ਕਹੋ ਜਥਾ ਮਤ
ਤੈਦੁ ਤੰਤਾ ॥੧॥੨੩੧॥ ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ
ਕਾਦਰ ਫਿਪਾਲਾ ਅਦੈ ਅਕੁਤ ਅਨ
ਭੈ ਦਿਆਲਾ ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ ਦੁਖ ਦੇਖਰ
ਹਤਾ ਜਿਹ ਨੇਤ ਨੇਤ ਸਭ ਏਕ ਦਕਹ
ਤਾ ॥੨॥੨੩੨॥ ਕਈ ਉਚ ਨੀਚ ਕੀ

ਨੋ ਬਨਾਉ ਸਭੁ ਦਾ ਮਾਰ ਜਾ ਕੋ ਪ
ਉਤਾਉ ਸਭੁ ਜੀਵ ਜੰਤ ਜਾਨੰਤ ਜਾਹਿ
ਅਨੁਮੁਖ ਕਿਉਨ ਸੇਵੰਤ ਤਤਾਹਿ ॥ ੩ ॥
੨੩੩ ॥ ਕਈ ਮੁਖ ਪਤੁ ਜਾ ਕਰੰਤਾ
ਕਈ ਸਿਪਸਾ ਪਸੁਰ ਜਾ ਸਿਵੰਤਾ ਕਈ ਪ
ਲਟ ਸੁਰਜ ਸਿਜ ਦਾ ਕਰਾਇ ਪੁਕੁਟੇ ਕ
ਰੂਪ ਦੇ ਕੇ ਲਖਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੩੪ ॥ ਅਨ

ਛਿਜਤੇਜਅਨਭੈਪ੍ਰਕਾਸਾਦਾਤਾਦੁਰੰ ੧੦੫
ਤਅਦੈਅਨਾਸਾਸਭਰੋਗਸੋਗਤੇਰਹਤ
ਰੂਪਾਅਨਭੈਅਕਾਲਅਛੈਜਰੂਪਾ॥੫
॥੨੩੫॥ਕਰੁਣਾਨਿਧਾਨਕਾਮਲਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਾਦੁਖਦੋਖਹਰਤਦਾਤਾਦਿਆਲਾਅੰ
ਜਨਬਿਹੀਨਅਨਭੰਜਨਾਥਾਜਲਥ
ਲਪਭਾਉਸਰਬਤ੍ਰਸਾਥਾ॥੬॥੨੩੬॥

ਜਿਹਜਾਤਪਾਤਨਹੀਭਿਦਭੁਰਮਾ ॥ ਜਿਹ
ਰੰਗਰੂਪਨਹੀਏਕਧਰਮਾ ॥ ਜਿਹਸਤ੍ਰੀਮ
ਤਦੋਊਏਕਸਾਰਾ ॥ ਅਛੈਸਰੂਪਅਬਿਚ
ਲਾਅਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੨੩ ॥ ਜਾਨੀਨਜਾ
ਇਜਿਹਰੂਪਰੇਖਾਕਹਿਬਾਸਤਾਸਕ
ਹਿਕਉਨਭੇਖਾਕਹਿਨਾਮਤਾਸਹੈਕਦ
ਨਜਾਤਾ ॥ ਜਿਹਸਤ੍ਰੀਤੁਨਹੀਖੁਬਭੁਤ

॥ ८ ॥ ੨੩ ॥ ਕਰ ਦੁਆਨਿਧਾਨਕਾਰਦੁ

੧੦੬

ਸਰੂਪਾਜਿਹਚਕ੍ਰਚਿਹਨਨਪੀਰੰਗ

ਰੂਪਾਜਿਹਥੇਦਭੇਦਨਪੀਕਰਮਕ

ਲਾਸਰੂਜੀਵਜੀਤਕੀਕਰਤਪਾਲਾ

੯ ॥ ੨੩ ॥ ਉਰਧੀਬਿਰਹਤਸਿੰਧੀ

ਸਰੂਪਬੁਧੀਅਪਾਲਜੁਧੀਅਨੁਪਾਜਿ

ਹਰੂਪਰੇਖਨਪੀਰੰਗਰਾਗਾਅਨ

ਫਿਜਤੇਜਅਨਭਿਜਅਦਾਗਾ ੧੦
੭੧੨੪੦ ॥ ਜਲਬਲਮਹੀਪਬਨਤਨ
ਦੁਰੰਤਾ ॥ ਜਿਹਨੇਤਨੇਤਨਿਸਦਿਨਭੀ
ਚਰੰਤਾ ॥ ਪਾਇਓਨਜਾਇ ॥ ਜਿਹਪੇਰਪ
ਗਾਦੀਨਾਨਦੇਖਦਾਰੰਤਾਉਦਾਗਾ ੧
੧ ॥ ੨੪੧ ॥ ਕਈਕੋਟਾਇਦੁਜਿਹਪ
ਨਹਾਰਾ ॥ ਕਈਕੋਟਰੁਦੁਰਗੀਯਾਦੁਆ

ਰਾਕਈਬੇਦਾਬਿਆਸਬ੍ਰਹਮਾਮਨੰਤਾ॥

੧੦੭

ਜਿਹਨੇਤਨੇਤਨਿਸਦਿਨਉਚਰੰਤਾ॥੧੨

॥੨੪੨॥ਰੂਪਸਾਦਿ॥ ॥ਸਦਯੋ॥

॥ਦੀਨਨਕੀਪਤਪਾਲਕਰੈਨਿਤ

ਸੰਤਉਬਾਰਗਨੀਮਨਗਾਰੈ॥ਪਾਛਪਾਛ

ਨਗਨਾਗਨਰਾਧਪਸਰਬਸਮੇਸਭ

ਕੋਪਾਤਿਪਾਏ॥ਘੋਖਤਹੈਜਲਮੇਥਲ

ਮੇ ਪਲ ਮੇ ਕਲ ਕੇ ਨਹੀ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ
ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲਦਾਇਆ ਨਿਧਿ ਦੋਖ
ਨਦੇਖਤ ਹੈ ਪਰਦੇਤ ਨਹਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ੨
੪੩ ॥ ਦਾਹਤ ਹੈ ਦੁਖ ਦੋਖ ਨ ਕੇ ਦਲ ਦੁ
ਜਨ ਕੇ ਪਲ ਮੇ ਦਲ ਰੂਹੈ ਖੰਡੁ ਆਖੀ
ਰੁਪ ਚੰਡ ਪਹਾਰਨ ਪੁਰਨ ਪੇਅ ਕੀ ਪਿ
ਤਸਿ ਰੂਹੈ ਪਾਰਨ ਪਾਇ ਸਕੈ ਪਦਮ

ਪਤ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ ॥ ਰੋਜੀ १੦੮

ਹੀ ਰਾਜਾ ਬਿਲੋਕ ਤਰਾਜ ਕਰੈ ਖਰੂਹਾਨ ਕੀ

ਰੋਜੀ ਨਟਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੨੪੪ ॥ ਕੀਟ ਪਤੰਗ

ਕੁਰੰਗ ਭੂਜੰਗ ਮਭੂਤ ਭੂਵਿਖ ਭਵਾਨ

ਬਨਾਏ ॥ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਖਪੇ ਅਹੰ ਮੇਵ ਨਭੇ

ਵਲ ਖਿਓ ਕੁਮਾਸਿ ਉਭਰਾਏ ॥ ਬੇਦ ਪੁ

ਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਹਸੇ ਬਖਸੇ ਕਰਹਾ

ਥਨਆਏਪੂਰਨਪੇਮਪੁਕਾਉਬਿਨਾਪ
ਤਿਸਿਉਕਿਨਸੀਪਦਮਾਪਤਪਾਏ॥੩
॥੨੪੫॥ਆਦਮਨੰਤਮਗਾਧਮਦੇਖ
ਸੁਕੁਤੁਤੁਦਿਖਤਵਾਨਅਭੈਹੈਅੰਤਿ
ਬਿਹੀਨਅਨਤਮਆਪਮਦਾਗਮਦੇ
ਖਆਛਿਦਮਛੈਹੈਲੋਗਨਕੇਕਰਤਾਰ
ਰਤਾਜਲੀਬਲਮੇਤੁਰਤਾਪੁਕੁਵੈਹੈ॥

ਦੀ ਨਦਇਆਲਦਇਆਕਰਸੀਪੜੀ
 ਦਰਸੀਪਦਮਾਪਤਿਏਹੈ॥੪॥੨੪੬
 "ਕਾਮਨਕੋਧਨਲੋਭਨਮੋਹਨਰੋਗਨ
 ਗਨਭੋਗਨਭੈਹੈ॥ਦੇਹਬਿਹੀਨਸਨੇ
 ਹਸਭੋਤਨਨੇਹਬਿਰਥਤਅਗੇਹਮ
 ਫੈਹੈ॥ਜਾਨਕੋਦੇਤਅਜਾਨਕੋਦੇਤ
 ਮੀਨਕੋਦੇਤਜਾਨਕੋਦੈਹੈ॥ਕਾਹੋ

ਕੋਲਤਰੇਤੁਮਗੀਸੁਖਸੰਦਰਸੀਪਦਮਾ
ਪਤਲੇਹੈ॥੫॥੨੪੭॥ਐਗਨਤੇਅਰ
ਸੋਗਨਤੇਜਲਜੋਗਨਤੇਬਹੁਭਾਂਤਬਚ
ਹੈ॥ਸਤੁਅਨੇਕਚਲਾਵਤੁਪਾਵਤੁਉ
ਤਨਏਕਨਲਾਗਨਪਾਵੈ॥ਗਾਪਤਰੇ
ਅਪਨੇਕਹਦੈਕਰਪਾਪਸਬੁਹਨਭੇਟ
ਨਪਾਵੈ॥ਐਰਕੀਬਾਤਕਹਾਕਹਤੋਸੋਸੁ

ਪੋਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥੨੪੮

੧੧੦

॥ ਜਛ ਭੁਜੰਗ ਸੁਦਾਨ ਵਦੇ ਵਾਅਭੇ ਵਤੁ

ਮੇਸਤ ਹੀ ਕਰਾਇਆਵੈ ॥ ਭੂਮਾਅਕਾ

ਸਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ ਜਛ ਭੁਜੰਗ ਸਭੇ ਮਿ

ਰਨਿਆਵੈ ॥ ਪਾਇਸ ਕੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ਪਤਾ

ਹੂ ਕੈ ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤ ਹਭੇ ਦਬਤਾਵੈ ॥ ਯੋਜ

ਬਕੇ ਸਭ ਹੀ ਖੁਜੀਆ ਸੁਰਹਾਰ ਪਰੇ ਹਰਿ

ਹਾਥ ਨਮਾਵੈ॥ ੧॥ ੨੪੯॥ ਨਾਰਦਸੇ
ਚਤੁਰਾਨਨਸੇਰੁਮਨਾਰਿਖਸੇਸਤੁਰੂਮਿ
ਲਿਗਾਇਓਓਬੇਦਕਤੇਬਨਤੇਦਲਖਿ
ਓਸਤੁਹਾਰਪਰੇਹਾਰਿਹਾਥਨਮਾਇਓਓ
ਪਾਇਸਕੈਨਹੀਪਾਰਉਮਾਪਤੁਸਿਧਸ
ਨਾਥਸਨੰਤਨਾਧਿਅਾਇਓਓਧਿਅਨੁਧ
ਰੋਤਿਹਕੈਮਨਮੋਜਿਹਕੈਅਮਿਤੋਜੁਸਤੇ

ਜਗਛਾਇਓ। ੮॥ ੨੫੦॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨ
 ਕਤੇਬਕੁਰਾਨਅਭੇਦਾਨਿਪਾਨਸਭੈਪਚ
 ਹਾਰੇਭੇਦਨਪਾਇਸਕਿਓਅਨਭੇਦਕੋ
 ਦਤਹੈਅਨਛੇਦਪੁਕਾਰੇਰਾਗਾਨਰੂਪਨ
 ਰੇਖਨਰੰਗਨਸਾਕਨਸੋਗਨਸੀਗਾਤਿਹਰੇ
 ॥ਆਦਿਅਨਾਦਿਅਗਾਧਅਭੇਖਅਦੈ
 ਧਜਪਿਓਤਿਨਹੀਕੁਲਤਾਰੇ॥ ੯॥ ੨੫

१॥ ਤੀਰਥਕੋਟਕੀਏ। ਇਸਨਾਨਦੀਏ
ਬਹੁਦਾਂਨਮਹਾਬਿਤਧਾਰੇ। ਦੇਸਫਿਰਿ
ਓਕਾਰਿਭੇਸਤਧੋਧਨਕੇਸਧਰੇਨਮਿਲੇ
ਹਰਿਪਿਆਰੇ। ਨਾਸਨਕੋਟਕਰੇਅਸ
ਟਾਂਗਧਰੇਬਹੁਨਿਪਾਸਕਰੇਮੁਖਕਾਰੇ। ਦੀ
ਨਦਇਆਲਅਕਾਲਭੁਜੇ। ਬਿਨੁਅੰ
ਤਕੋਅੰਤਕੇਧਾਮ। ਸਿਧਾਰੇ॥੧੦॥੨੫॥੨

ਯਾਮਹਾਮਾਨਹੂੰਕੇਮਾਨਹੈਂਗਗਿਆਮਾਨਹੂੰਕੇ
ਗਿਆਮੁੱਤਾਮਹਾਬੁਧਤਾਕੇਦਾਤਾਦੇਦੁਕ
ਲਹੂੰਕੇਕਾਲਮਹਾਕਾਲਹੂੰਕੇਕਾਲਹੈਂ॥੧॥
॥੨੫੩॥ਪੁਰਬੀਨਪਾਰਪਾਦੈਹੰਗਲਾਹਿ
ਮਾਠੈਧਿਆਦੈਗੋਰਗਾਰਦੇਜੀਗੁਨਗਾਦੈ
ਤੇਰੇਨਾਮਹੈਂਜੋਗੀਜੋਗਸਾਧੈਪਉਨਸਾਧ
ਨਾਕਿਤੇਕਥਾਧੈਆਰਥਕੇਆਰਥੀਆ

ਗਾਥੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੋ ॥ ਫਰਕੇ ਫਿਰ ਗਿਆ ਨੈ

ਕੰਧਾਰੀ ਕਰੇ ਸੀ ਜਾਨੈ ਪਛਮ ਕੇ ਪਛਮੀ ਪ

ਛਾਨੈ ਨਿਜ ਕਾਮ ਹੋ ॥ ਮਰਹਟਾ ਮਾਘੇ ਲੇ

ਤੇਰੀ ਮਨ ਸੋ ਤਪਾਸਿਆ ਕਰੈ ਦਿੜਵੈ ਤਿਲੀ

ਗੀ ਪਹਚਾਨੈ ਧਰਮ ਧਾਮ ਹੋ ॥ ਕ॥ ੨੫

੮॥ ਥੀ ਗਾ ਕੇ ਬੀ ਗਾਲੀ ॥ ਫਿਰ ਹੀ ਗਾ ਕੇ ਫਿਰ

ਗਾਵਾਲੀ ਦਿਲੀ ਕੇ ਦਿਲਵਾਲੀ ਤੇਰੀ

ਆਗਿਆਮੇਚਲਤਹੈਂ ਰੋਹਕੇਰੁਹੇਲੇਆਪ
ਦੇਕੇਆਪੋਲੇਬੀਰਬੰਗਾਸੀਬੰਦੇਲੇਪਾਪ
ਪੰਜਕੋਮਲਤਹੈਂ ਗੋਖਾਗੁਨਗਾਵੈਚੀਨ
ਮਚੀਨਕੇਸੀਸਾਨਿਆਵੈਤਿਬਤੀਧਿ
ਆਇਦੋਖਦੇਹਕੇਦਲਤਹੈਂ ਜਿਨੈਤੋਰ
ਧਿਆਇਓਤਿਨੈਪੁਰਨਪਤਾਪਾਇਓ
ਸਰਬਪਨਧਾਮਫਲਫੂਲਸੋਫਲਤਹੈਂ

॥੩॥੨੫੫॥ਦੇਵਦੇਵਤਾਨਕੋਸੁਰੇਸਦਾ
 ਨਦਾਨਕੋਮਹੇਸਰੀਗਧਾਨਕਉਅਉਸ
 ਕਹੀਅਤੁਹੈਗੰਗਮੇਰੰਗੀਨਰਾਗਰੂਪਮੇ
 ਪਈਨਐਰਕਾਹੁਪੈਨਦੀਨਸਾਧਅਧੀ
 ਨਕਹੀਅਤੁਹੈਪਾਣੀਐਨਪਾਰਤੇਜਪੁ
 ਜਮੇਅਪਾਰਸਰਬਾਇਆਕੇਉਦਾਰ
 ਹੋਅਪਾਰਕਹੀਅਤੁਹੈਗਾਥੀਕੀਪੁਕਾ

ਰਪਲਪਾਛੈ ਪਹੁਚਤਤਾਹਿਚੀਟੀਕੀਓ
ਪਾਰਪਾਹਿਲੇਹੀਸੁਨੀਅਤੁਹੈ॥੪॥੨੫੬॥ਕੇ
ਤੇਇਦੁਦੁਆਰਕੇਤੇਬਹਮਾਮੁਖਚਾਰਕੇਤੇ
ਕਿਸਨਾਅਵਤਾਰਕੇਤੇਰਾਮਕਹੀਅਤੁਹੈ
ਕੇਤੇਸਸਰਾਸੀਕੇਤੇਸੂਰਜਪਕਾਸੀਕੇਤੇਮੁੰ
ਡੀਆਉਦਾਸੀਜੋਗਦੁਆਰਦਹੀਅਤੁਹੈ॥
ਕੇਤੇਮਹਾਦੀਨਕੇਤੇਬਿਆਸਸੇਪਬੀਨਕੇ

ਤੇ ਕਮੇਰ ਕੁਲੀ ਨ ਕੇਤੇ ਜਛ ਕਹੀ ਅਤੁ ਹੈ
 ਕਰਤੇ ਹੈ ਬਿਚਾਰ ਪੇ ਨ ਪੂਰਨ ਕੋ ਪਾਵੈ ਪਾਰ
 ਤਾ ਹੀ ਤੇ ਪਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਲਹੀ ਅਤੁ ਹੈ
 ॥੫॥੨੫॥ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ
 ਹੈ ਨ ਪਾਰ ਦਾਰ ਪਾਣੀ ਮੇ ਨ ਪਾਰ ਪੇ ਅਪਾਰ
 ਰ ਕੈ ਬਖਾਨੀ ਮੇ ਅਦੁਆ ਬਨਾਸੀ ਪਰਾ
 ਪੂਰਨ ਪਕਾਸੀ ਮਹਾਰੂਪ ਰੂ ਕੇ ਰਾਸੀ ਹੈ ਅਨਾ

ਸੀ ਕੈ ਕੈ ਮਾਨੀਐ ਜੰਤੁ ਹੂ ਨ ਜਾ ਤੁ ਜਾ ਕੀ
ਬਾਪੁ ਹੂ ਨ ਮਾਇ ਤਾ ਕੀ ਪੁਰਨ ਪਛਾ ਕੀਸੁ
ਛਟਾ ਅਨਾਮਾਨੀਐ ਤੇਜ ਹੂ ਕੈ ਤੰਤੁ ਹੋ ਕੇ
ਰਾਜ ਸੀ ਕੈ ਜੰਤੁ ਹੋ ਕੇ ਮੋਹ ਨੀ ਕੈ ਮੰਤੁ ਹੋ ਕੇ
ਜੰਤੁ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥੬॥ ੨੫੮ ॥ ਤੇਜ
ਹੂ ਕੈ ਤਰ ਹੋ ਕੇ ਰਾਜ ਸੀ ਕੈ ਮੰਤੁ ਹੋ ਕੇ ਸੁਪਤ
ਕੈ ਪਾਹੁ ਹੋ ਕੇ ਸਿਧ ਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਹੋ ਕੇ ਕਾਮ

ਕੀ ਖਾਨਹੋ ਕਿਸਾਪ ਨਾਕੀਸਾਨਹੋ ਬਿਰਕਤ

ਤਾਕੀ ਖਾਨਹੋ ਕਿਸਾਪ ਕੋ ਉਦਾਰਹੋ ਸਿਦਰ

ਸਰੂਪਹੋ ਕਿਰੂਪ ਨਕੋ ਰੂਪਹੋ ਕਿਰੂਪ ਹੁਕੋ

ਰੂਪਹੋ ਕੁਮਤ ਕੋ ਪਹਾਰਹੋ ਦੀ ਨਨਕੋ ਦਾਤ

ਹੋ ਗਨੀਸਾਨਕੋ ਗਾਰਕਹੋ ਸਾਪ ਨਕੋ ਰਛਕ

ਹੋ ਗੁਨਨਕੋ ਪਹਾਰਹੋ ॥੧॥ ੨੫ ਦੀ ਸਿਧ

ਕੋ ਸਰੂਪਹੋ ਕਿਸਾਪ ਕੋ ਬਿਰੂਤ ਹੋ ਕਿਰੂਪ

ਕੇ ਮਾਤੁਤ ਹੋ ਕਿ ਮਾਛੇ ਮਾਥਿਨਾ ਸੀ ਹੋ
ਕਾ ਕੋ ਕਾ ਨੰਦਾ ਹੋ ਕਿ ਖੁਬੀ ਕੋ ਦਿਹੰਦਾ ਹੋ
ਗਾਨੀ ਮਨ ਕੋ ਗਾਰਿਦਾ ਹੋ ਕਿ ਤੇਜ ਕੋ ਪਕਾਸੀ
ਹੋ ਕਾਲੁ ਹੋ ਕੇ ਕਾਲੁ ਹੋ ਕਿ ਸਤ ਨ ਕੇ ਸ
ਲ ਹੋ ਕਿ ਮਿਤ ਨ ਕੋ ਪੋਖਤ ਹੋ ਕਿ ਪਿਤਾ ਕੀ
ਬਾਸੀ ਹੋ ਜੋਗ ਹੁੰਦੇ ਜੰਤ ਹੋ ਕਿ ਤੇਜ ਹੁੰਦੇ ਤੇ
ਤ ਹੋ ਕਿ ਮੋਹ ਨੀ ਕੋ ਮੀਤ ਹੋ ਕਿ ਪੁਰਨ ਪਕਾਸੀ

ॐ ८॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

ਕੋਖੰਡੁਹੈਂ ਮਹੀਪਾਨਕੋ ਮੰਡੁਹੈਂ ਕਿ ਇਸਤੀਹੈਂ
ਨਨਰੁਹੈਂ ॥੮॥ ੨੬੧ ॥ ਇਸਦ ਕੋਲਰਨ
ਹੈਂ ਕਿ ਅਪਦਾ ਕੋ ਹਰਨਹੈਂ ਕਿ ਸੁਖ ਕੋ ਕਰ
ਨਹੈਂ ਕਿ ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਹੈਂ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਨ ਪਾ
ਰਪਾ ਦ੍ਰਾਹੁ ਕੋ ਪਾਰਜਾ ਕੋ ਕੀਜਤਾ ਬਿਚਾਰ
ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਕੋ ਨਿਦਾਸਹੈਂ ॥ ਹੀ ਗਲਾ ਹੀ ਮਾ
ਲੇ ਗਾ ਦੇ ਹਸ ਬੀ ਹਲ ਬੀ ਧਿਆ ਦੇ ਪੁਰਬੀ

ਨਪਾਰਪਾਵੈਆਸਾਤੁਆਨਾਸਹੈਂਦੇਵ

ਨਕੇਦੇਵਮਹਾਦੇਵਹੂਕੇਦੇਵਹੈਨਿਰੰਜਨ

ਅਭੇਦਨਾਥਅਦੈਅਥਿਨਾਸਹੈਂ॥੧੦॥

੨੬੨॥ਅਜਿਨਾਬਿਹੀਨਹੈਨਿਰੰਜਨਪ

ਬੀਨਹੈਕਿਸੇਦਕਆਪੀਨਹੈਕਟਯਾਜ

ਮਜਾਲਕੋਦੇਵਨਕੇਦੇਵਮਹਾਦੇਵਹੂਕੇ

ਦੇਵਨਾਥਹੂਅਕੇਲੁਜਯਾਹੈਸੁਹੀਯਾਮਹਾ

ਬਾਲਕੋ ਰਾਜ ਨਕੋ ਰਾਜਾ ਮਹਾਸਾਜੁ
ਕੇਸਾਜਾ ਮਹਾਸੋਗਾ ਹੁਕੇ ਜੋਗ ਹੋਧਰਯਾ
ਦੁਮਛਾਲਕੋ ਕਾਮ ਨਾਕੇ ਕਰਹੈ ਕਿਉ
ਧਤਾਕੋ ਹਰਹੈ ਕਿਸਿ ਪਤਾ ਕੇਸਾਥੀਹੈ
ਕਿਕਾਲਹੈ ਕਚਾਲਕੋ ॥੧੧॥੨੬੩॥
ਛੀਰਕੇ ਸੀਛੀਰਾ ਦੁਪਛਾਛਕੇ ਸੀਛਕ
ਨੇਰਛੁਪਾਕਰਕੇ ਸੀਛੁ ਬਕਾਲਾਇਦੀਨੇ

ਕੁਲਕੋਹੀਸਨੀਸੀਸੀਹਰੁਮਮੇਹੀਰਾਸੀ ११੯੯
ਹੁਸੈਨਾਬਾਦਹੀਗਾਕੈਸੀਧਾਰਚਲੀਸਾ
ਤੋਸੀਪਰੁਲਕੋਪਾਰਾਸੀਪਲਾਉਗਾਦੁ
ਰੁਪਾਕੈਸੀਰਾਸਪੁਰਸੈਰਾਸੀਸੁਰੰਗਾਬਾ
ਦਨੀਕੋਰਹੀਕੁਲਕੋਚੰਪਾਸੀਚੰਦੇਰੀਕੋ
ਟਚਾਂਦਨੀਸੀਚਾਂਦਾਗਾਕਿਕੀਰਾਤਿਤਿ
ਹਾਰੀਰਹੀਮਾਲਤੀਸੀਕੁਲਕੋ १੨

॥ ੨੬੪ ॥ ਫਟ ਕਸੀ ਕੈ ਲਾਜ ਕਾ ਮਾਊ
ਗਛ ਕਾਂਸੀ ਪੁਰਸੀ ਸਾਸੀ ਸੁਰੰਗਾ ਬਾਦ
ਨੀ ਕੋ ਜੋ ਹੀ ਅਤੁਰੈ ਆਰੀ ਸਾਸੀ ਹਮਾ ਲੈ
ਹਰਹਾਸੀ ਹਲ ਖਾਨੇ ਰਹੰ ਸ ਕੈ ਸੀ ਹਾ
ਜੀ ਪੁਰਦੇ ਖੋਯੋ ਹੀ ਅਤੁਰੈ ਚੰਦ ਨਸੀ ਚੰ
ਪਾਦਤੀ ਚੰਦੁ ਮਾਸੀ ਚੰਦੁ ਗਿਰਚਾਂ ਦ ਨੀ
ਸੀ ਚਾਂਦੁ ਗਾਜੁ ਜੋ ਨ ਜੋ ਹੀ ਅਤੁਰੈ ਆਰੀ

ਜਮਗੀਗਾਧਾਰਬਕਾਨਸੀ ਬਿਲਿਦਾਵਾਦ

ਕੀਰਤਿਤਿਹਾਰੀਕੀਉਜੀਆਰੀਜੋਹੀ

ਅਤੁਹੈ॥੧੩॥੨੬੫॥ਫਰਾਸੀਫਿਰ

ਗੀਫਰਾਸੀਸਕੇਦੁਰੰਗੀਅਕਰਾਨਕੇਮ

ਦੰਗੀਤੇਰੇਗੀਤਗਾਈਅਤੁਹੈ॥ਭੁਖ

ਗੀਕੰਧਾਰੀਗੋਰਗਾਖਰੀਗਾਰਦੇਜਾਚਰੀ

ਪੰਨਕੇਅਹਾਰੀਤੇਰੇਨਾਮੁਧਿਆਈਅ

ਤੁਹੈ ਪੁਰਖ ਪਲਾਉ ਕਾ ਮਰੂਪ ਅੰਕ ਮਾ
ਉ ਸਰਬ ਨ ਉਰੇ ਮੇ ਬਿਰਾਜੈ ਜਹਾ ਜਹਾ ਜ
ਈ ਅਤੁਹੈ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪੀ ਜੰਤਮ ਤੁ
ਤੇ ਅਤਾਪੀ ਨਾ ਬਕੀਰ ਤਿਤਿ ਹਾਰੀ ਕੋ ਨ
ਪਾਰ ਪਾਈ ਅਤੁਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ੨੬੬ ॥

ਰੂਪ ਸਾਹਿਬ

॥ ਪਾਪ ਜੀਵੰਦਾ

॥ ਅਦੁਆਨੰਤ ਉਪਮਾ ਅਤੁਲਾ ਅ

ਫੇਸਰੂਪ ਅਥਿਯ ਕਤ ਨਾਥਾ ਅਜਾਨ ਬ

ਹੁਸਰ ਬਾਪੁ ਮਾਥਾ ॥੧॥ ੨੬੭ ॥ ਜਹੰਤਹ

ਮਹੀਪ ਬਨਤ ਨ ਪਛੁਲਾ ਜੋ ਲੁਭਾ ਬਸਿ ਤਜ

ਹਤ ਹ ਪੁਰੁਲਾ ਬਨਤ ਨ ਦੁਰੰਤ ਖਗਾ ॥

ਗਾ ਮਹਾਨਾ ਜਹੰਤਹ ਪਛੁਲਾ ਸੀ ਦਰਸੁ ਜਾ

ਨਾ ॥੨॥ ੨੬੮ ॥ ਫੁਲ ਤੀ ਪਛੁਲਾ ਲਹਿਲ

ਹਿਤ ਮੋਰਾ ਸਿਰਦੁਰ ਹਿਜਾ ਮਨ ਮਥਹ ਚੇ

ਹਾਕੁ ਜਰ ਤਕ ਮਾਲ ਰਾਜ ਕਰਹੀਆ ਕਰ
ਦਾ ਨਿਧਾਨ ਕਮਲ ਕਰਹੀਆ ॥ ੩ ॥ ੨੬੯
ਜਹ ਤਹ ਬਿਲੋਕ ਤਹ ਤਹ ਪਸੋਹਾ ਅ
ਜਾਨ ਬਾਹਾ ਮਿਤੋ ਜਮੋਹਾ ਹੋਸੀ ਬਿਰਹ
ਤਕਰ ਦਾ ਨਿਧਾਨ ਜਹ ਤਹ ਪਛੁਲ
ਮਿਦਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੭੦ ॥ ਬਨਤ ਨਮ
ਹੀ ਪਜਲ ਬਲ ਮਹਾਨਾ ਜਹ ਤਹ ਪਸੋਹਕ

ਰੁਦਾਨਿਧਾਨਾ ਜਗਮਗਾਤਤੇਜਪੁਰਨ

ਪਦੁਪਾਮੀਬਰਜਮੀਨਜਿਹਜਪਤਜਪ

ਪ॥੫॥੨੧੧॥ਸਾਤੋਅਕਾਸਸਾਤੋਪਤਾ

ਰਾਗਬਿਬਰਿਓਅਦਿਸਾਟਜਿਹਕਰਮਜਾ

ਰਿ॥ਉਸਤਤਸਪੁਰਨੀ॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਹਿ॥ਅਬਿਬਚਿਤ

ਨਾਟਕ ਗਿਰੀ ਬਾਲਿਖ ਯਤੋ॥ ॥ ਰੂਪ
ਦਿ॥ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਬਾਕ ਪਾਤਸਾਹੀ॥ ੧੦
॥ ਦੋਹਰਾ ਨਮਸਕਾਰ ਸੀਖ ਜਗ ਕੋ
ਰੋਜ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਪੂਰਨ ਕਰੋ ਗਿਰੀ
ਬਾਇ ਹਤੁ ਮੁਹਿ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ॥ ੧॥
ਬਿਭੰਗੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੀ ਕਾਲਜੀ ਕੀ
ਉਸਤਤਿ॥ ॥ ਖਗਬੰਤੁ ਬਿਰੰਗੁ

ਲਦਲਖੰਡੁ ਅਤਿ ਰਣੁ ਮੰਡੁ ਬਰਬੰਡੁ ॥

ਭੁਜਦੰਡੁ ਅਖੰਡੁ ਤੇਜ ਪਰੰਡੁ ਜੋਤਿ ਅੰ

ਰੰਭਾਨ ਪਭੰਡੁ ਸੁਖ ਸੰਤਾ ਕਰਣੰਦੁ ਅਤਿ

ਦਰਣੁ ਕਿਲ ਬਿਖਰਣੰਦੁ ਅਸਸਰਣੰ

॥ ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਣੁ ਸਿਸਟਿ ਉਬਾਰਣੁ

ਅਪਤਿ ਪਾਰਣੁ ਜੈ ਤੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਭੁਜੰਗ

ਪਯਾਤ ਛੰਦੁ ॥ ॥ ਜਦਾ ਏਕ ਜੋਤਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੀਸਰੂਪੀ ਮਾਹਾ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਮਹਾ
ਰੂਪ ਰੂਪੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਿ ਅੰਨਰੂਪੀ ਨਿ
ਬਾਣੀ ਕਲੀਕਾਰ ਦੇਵੀ ਨਮੋ ਜਗਤ
ਦੇਵੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਬਕਾਰ ਨਿਤਿ
ਅੰਨਿਰਾਲੀ ਨਾਇਕੀ ਬਿਸੇਖੰਤਰੁਨੀ
ਨਬਾਲੀ ਨਰੰਕਾਰ ਨਰਾ ਅੰਨਰੂਪੀ ਨਰੇਖੀ
ਨਰੰਗੀ ਨਰਾਗੀ ਅਪਾਰੀ ਅਭੇਖੀ ॥੪॥

ਨਰੂਪੀ ਨਰੇਖੀ ਨਰੰਗੀ ਨਰਾਹੀ ਨਨਾਮੀ
 ਨਨਾਮੀ ਮਹਾਜੋਤਿ ਜਾਗੀ ਨਦੇਖੀ ਨ
 ਭੇਖੀ ਨਰੰਕਾਰ ਨਿਤਿ ਘੀ ਮਹਾਜੋਗ
 ਜੋਗੀ ਸੁਪਰਮੀ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਘੀ ॥੫॥ ਅਜੇ
 ਘੀ ਅਭੇਘੀ ਅਨਾਮੀ ਅਨਾਮੀ ਮਹਾਜੋ
 ਗਜੋਗੀ ਮਹਾਕਾਮਕਾਮੀ ਅਲੇਖੀ ਅ
 ਭੇਖੀ ਅਨੀਲੀ ਅਨਾਦੀ ਪਰੇਘੀ ਪਾਵਿ

ਤੇ ਸਦਾ ਨਿਬਖਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸੁਆਦੀ ਅਨ
 ਦੀ ਅਨੀਲਿ ਅਨੀਤੀ ॥ ਅਦੈ ਖੀ ਅਭੇ
 ਖੀ ਮਹੇਸੀ ਮਹਿਤੀ ॥ ਨਰਖੀ ਨਜੋ ਖੀ ਨਵੇਰੀ
 ਨਸੇਰੀ ॥ ਨਕਾਮਿ ਨਰੋਪੀ ਅਜੇ ਨੀ ਅਜੇ
 ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪਰੇ ਅੰ ਪਾਵਿਤ੍ਰੀ ਪੁਨੀਤ ਪੁਰ
 ਤੀ ॥ ਅਜੇ ਪੀ ਅਭੇ ਪੀ ॥ ਭੁਵਿਖੀ ਭੁ
 ਵਾਇ ॥ ਨਰੋਰੀ ਨਸੇਰੀ ॥ ਸੁਨਤਿ ਪੀ ਨਵੀ

ਨਾਅਜਾਯੀਸਹਾਯੀਪਰਮੰਪਬੀਨੀ

੮॥ਸੁਭੁਤੰਤਾਦਿਖਿਤੁਦਾਨਿਤੁ

ਦੇਖੀਨਾਮੋਨਿਬਕਾਰਨਾਮੋਨਿਜੁ

ਰੇਖੀਨਾਮੋਦੇਵਦੇਵਨਾਮੋਰਾਜਰਾਜੀ

ਨਿਰਾਲੇਬਾਨਿਤਪੀਸੁਰਾਜਾਧਿਰਾ

ਜੀ॥੯॥ਅਲੇਖੀਅਭਿਖੀਆਕੁਤੰ

ਅਦੇਖੀਨਾਰੀਨਰੀਨਰੂਪਨਰੇ

ਖੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਮਹਾ ਜੋਗ ਜੋਗੀ ਮ
ਹਾਂ ਕਾਂ ਮਕਾਂ ਮੀ ਮਹਾ ਲੋਗ ਲੋਗੀ ॥ ੧੦ ॥
ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਸੀਤਾਂ ਮਸਿਸਾਂ ਤਕੇ ਯੀ ਕਹੂੰ ਨ
ਰਕੇ ਰੂਪ ਸਾਰੇ ਨਰੇ ਯੀ ਕਹੂੰ ਦੇਵੀ ਯੀ ਦੇ
ਵਤੀ ਦੇਵੀ ਤਰੁ ਪੀ ਕਹੂੰ ਰੂਪ ਅਨੇ ਕਥ
ਰੇ ਅਨੁਪੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹੂੰ ਫੁਲ ਪੈ ਕੈ ਭਲੇ
ਰਾਜ ਫੁਲੇ ਕਹੂੰ ਭਵਰ ਪੈ ਕੈ ਭਲੀ ਭੁੰ

ਤਿਉਲੇ ਕਹੁ ਪਦਨ ਦੇ ਕੈ ਬਹੇ ਬੇਗਿ ॥
 ਐਸੇ ਕਹੇ ਮੈ ਨ ਆਵੈ ਕਥ ਤਾਹਿ ਕੈ ਸੇ ॥
 ੧੨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਦ ਦੇ ਕੈ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਬਾ
 ਜੇ ਕਹੁ ਪਸਾਸੀ ਦੇ ਪਰੇ ਬਾਨ ਰਾਜੇ ॥ ਕ
 ਹੁ ਮਿਗ ਦੇ ਕੈ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮੋਹੇ ਕਹੁ
 ਕਾਮ ਕੀ ਜਿਉ ਪਰੇ ਰੂਪ ਸੋਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਨ
 ਹੀ ਜਾਨਿ ਜਾਈ ਕਛੁ ਰੂਪ ਰੇਖੀ ॥ ਕਹਾ ਬ

ਸਤਾ ਕੋ ਫਿਰੈ ਕਉ ਨ ਲੁਖੀ ਕਹਾ ਨਾਮ
ਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਕੋ ਕਹਾ ਦੇ ਕਹਾ ਮੇ ਬਖਾਨੈ
ਕਹੇ ਮੇ ਨਾਮਾ ਦੇ ॥ ੧੪ ॥ ਨਤਾ ਕੋ ਕੋਈ ਤਾ
ਤਾ ਮਾਤੀ ਨ ਲੁਖੀ ਨ ਪੁਤੀ ਨ ਪੈਤੀ ਨ ਦਾ
ਯਾ ਨ ਦਾ ਯੀ ਨ ਨੇਹੀ ਨ ਗੋਰੀ ਨ ਮੇਨੀ ਨ ਸਾ
ਬੀ ਸਾਹਿਬਾਨਾ ਜੀ ਮਹਾਂ ਨਾਥ ਨਾਥੀ
੧੫ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਾਨ ਪਾਇਤੀ ਪਰੇ ਯੀ ਅ

ਨਾਦੀਅਨੀਲਿਆਸਿਉ ਅਜੇਯੀਅਉ ੧੨੭

ਦੀਅਛੇਦੰਪਵਿਤ੍ਰਪੁਮਾਥੀਮਹਾਂਦੀ

ਨਦੀਨੀਮਹਾਂਨਾਥਨਾਥੀ ੧੨੮ ਅਦਾ

ਰੀਅਦੇਰੀਅਲੇਖੀਅਉਖੀਅਨੰਤ

ਅਨੀਲੀਅਰੂਪੀਅਦੈਖੀਮਹਾਂਤੇਜਤੇ

ਜੀਮਹਾਂਜਪੁਲਜਪੁਲੀਮਹਾਂਮੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰ

ਮਹਾਂਕਾਲਕਾਲੀ ੧੨੯ ਕਰੰਬਾਮਚਾ

ਪਾਪੀ ਰਿਪਾ ਦੇ ਕਰ ਲਿਆ ਮਹਾ ਤੇਜ ਤੇ
ਜੀ ਬਿਰਾਜੈ ਬਿਸਾਲੀ ਮਹਾਂ ਦਾ ਜੁ ਦਾ ਜੀ
ਮੁਜੇ ਹੀ ਮਾਪਾ ਰਾਗ ਜਿਨੈ ਚਰ ਬੀ ਪੀ ਜੀ ਦ
ਜਾਗੀ ਪੀ ਹਜਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਦਾ ਰੂਮਾ ਰੂਮ ਰੁਓ
ਰੂ ਸਿਤਾ ਸਿਤ ਛੋੜੀ ਹਰਾ ਰੂ ਹਰਾ ਸਿਤੁ ਮਾ
ਰੂ ਮਾਨੁ ਰੂ ਮਾ ਹਾਧ ਰਾਸ ਬਦ ਬਜੇ ਸੀਖ
ਮੇ ਸੀ ਪੁਲੈ ਕਾ ਲਕੈ ਕਾ ਲਕੀ ਜਦ ਲਜੈ

ਸਿ॥ ੧੧੯੧ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ਆਪਣੇ

੧੨੮

ਪੀਟ ਬਾਜੀ ॥ ਧੁਣੁ ਮੇ ਘਲਾਜੀ ॥ ਭੁਯ

ਸਦ ਏਦੀ ॥ ਹਾਜ਼ਿ ਯਨੀ ਰਧੇਦੀ ॥ ੨੦ ॥

ਪੁਰੀ ਪੁਰੀ ॥ ਧੁਣੁ ਨੇ ਦਰੇ ਪੀ ॥

ਹਾਂ ਨਾ ਦਨਾਦੀ ॥ ਸੁਰੀ ਨਿ ਬਿਖਾਦੀ ॥ ੨

੧ ॥ ਸਿਰੀ ਮਾਲਰਾਜੀ ॥ ਲਖੇ ਰੁਝ ਲਾਜੀ

ਸੁਭੇ ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰੀ ॥ ਪਰਮੀ ਪਾਦਿਤ੍ਰੀ ॥

੨੨॥ ਮਹਾਂਗਾਰਜਗਰਜੀ ਸੁਣੇ ਦੂਤ
ਲਰਜੀ ਸਦੈਸੇ ਦਸਹੀ ਮਹਾਮਾਨ
ਮੋਹੀ ॥੨੩॥ ਭੁਜੀਗਾ ਪ੍ਰਯਾਤ ਭਛੀਦਾ
॥ ਸਿਜੇਸੇ ਤਜਜੇਹਜੀ ਉਂ^x ਭੁਜੇਦਾ
ਰਚੇ ਅੰਗੁਜੀ ਧੰਗੁ ਬਹਮੰ ਰਣੇਦੀ ॥ ਦਿਸ
ਇਦੇਸਾ ਯੀਜੀਮੀਆਸਾ ਮਾਨੁ ਚਤੁ
ਰਬੇਦ ਕਾਥਿ ਯੀਕਰਾਨੁ ਪੁਰਾਨੁ ॥੨

੪॥ ਰਚੇ ਰੇ ਦਿ ਦਸੰਥ ਪੇਸੁ ਰਚੇ ਦੀ ਠਟੇ
 ਦਈ ਦਦਾ ਨੇ ਰਚੇ ਬੀਰ ਬਿੰਦੀ ਕਰੀ ਲੇ
 ਹਕ ਲੀਲਿ ਪਿਯੋ ਲੇਖਾ ਆਖੀ ਸਬੈ ਜੋ
 ਕੀ ਨੇ ਬਲੀ ਕਾਲ ਗਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਕਈਐ
 ਟਹੁ ਰੇ ਉਘੇ ਬਨਾਏ ਉਪਾਰੇ ਗਏ ਫੇਰਿ
 ਮੋਟੇ ਉਪਾਏ ਗਿਅ ਕਾਲਜੁ ਕੀ ਕਿਨੂ
 ਆਪਣੀ ਆਨਿਯੋ ਬਿਰੇ ਰੇ ਘ

ਨਿਯੋਪੇ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਕਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਸੇ ਕੀਟ ਕੋਟੇ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ ਮੇਟਰੁ
ਠੇਉ ਪਾਏ ॥ ਸਾਹਾਂ ਦੀ ਨ ਕੇਤੇ ਪ੍ਰਥੀ ਮਾਂਝੁ
ਏ ॥ ਸੇ ਮੇ ਆਪਨੀ ਆਪਨੀ ਅੰਤਿਮੁ ਏ ॥ ੨
੧ ॥ ਜਿਤੇ ਮਾਉਲੀ ਮਾਮੀ ਬੀ ਮਾਹੁ ਇਬੀ
ਤੇ ॥ ਗਤਿ ਤਿਯੋ ਕਾਲਜੀ ਤਨ ਤੇ ਕਾਲਜੀ ਤੇ
॥ ਜਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਗੁਇ ਬਿਚਨੁ ਮਾਏ ॥

ਗਤਿ ਤਿਯੋ ਖਾਧਿ ਯੋ ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਘਾਟੇ

੧੩੦

ਕਾਲ ੨ ੨ ੧ ੧ ਜਿਤੇ ਇਦੁ ਸੇਚੀ ਦੁ ਸੇਹੋ ਤਆ

ਏ ੧ ਤਿਤਿ ਥਿ ਕਾਲ ਖਾਧਾ ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਘਾ

ਏ ੧ ਜਿਤੇ ਅਓਲੀਆ ਅੰਬੀਆ ਗਉ

ਸਹੈ ਹੋਂ ੧ ਸਹੈ ਕਾਲ ਕੇ ਅੰਤਿ ਦਾੜਾ ਤ

ਲੇ ਹੋਂ ੨ ੨ ੧ ਜਿਤੇ ਮਾਨਸਾ ਤੁਹਿ ਦਰਾਜਾ

ਸੁਹਾਏ ੧ ਸਹੈ ਖਾਧਿ ਕੇ ਕਾਲ ਜੇ ਲੇ ਤ

ਲਾਏ। ਸਜਿਨੈ ਨਾਮ ਤਾ ਕੋ ਉਚਾਰੈ ਉਬਾਰੈ। ਸਿ
ਨਾਮ ਤਾ ਕੀ ਲਖੇ ਕੋਟ। ਸਾਰੇ। ੩੦। ਰਸ
ਵਲਛੰਦਾ ਰੂਪ ਸਾਇ। ਆਚਮੰਕਰਿ
ਕਿ ਪਾਇ। ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਇ। ਸੁਣਿ ਨੇ
ਵਰਾਇ। ਪੁਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਯਾਇ। ੩੧। ਚਤੁ
ਰਬਾਹ ਚਾਰੀ। ਨਿਜੁ ਟੰ ਸੁਧਾਰੀ। ਗਾਢਾ ਪਾ
ਸਸੋਰੀ। ਜਸੀ ਮਾਨਸੋਰੀ। ੩੨। ਸੁਭਿ ਜੀ ਭੁਜੁ

ਆਲੀ ਸੁਦਾਸ ਕਹਾ ਲੀ ਬਜੀਬ ਬਸੀਖੀ
 'ਉਠੇ ਨਾਦ ਬੀਖੀ' ੩੩ 'ਸੁਲੰਗੁਪਾਸਿਆ
 ਮੀ ਮਹਾਸੋਭਾ ਮੀ ਛੁਬੇ ਚਾਰ ਚਿਤੀ
 ਪਰੇ ਮੀ ਪਾਦਿਤੀ ੩੪ 'ਲੁਜੀਗ ਪ੍ਰਯਾਤਵੀ
 ਦਾ ਸਿਰੀਸੇਤ ਛਤੀ ਸੁਲੰਗਿ ਬਿਰਾਜੀ ਲਖੇ
 ਛੈਲ ਛਾਇਆ ਕਰੇ ਤੇਜ ਲਾਜੀ ਅਥਾਸ
 ਲਾਲ ਨੈਨੀ ਮਹਾਂ ਰਾਜਸੋਹੀ ਅਦੁਰੀ ਅਸਿ

ਮਾਲੀਹਸੀਕੋਟਕੋਰੀ॥ ੩੫॥ ਕਹੂੰਰੂਪਧਾ
ਰੇਮਹਾਰਾਜਸੋਰੀ॥ ਕਹੂੰਦੇਵਕੀਨਿਆਨਕੇ
ਮਾਨਸੋਰੀ॥ ਕਹੂੰਬੀਰਹੁਕੈਧਰਬਾਨਪਾ
ਨੀ॥ ਕਹੂੰਰੂਪਹੁਕੈਬਜਾਏਨਿਜਾਨੀ॥
੩੬॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾਧਨੁਰਬਾਨਧਾਰੇ
ਛਕੇਛੇਲਲੁਾਰੇ॥ ਲਏਖੰਗਮੇਸੇ॥
ਹਾਂਬੀਰਜੇਸੇ॥ ੩੭॥ ਜੁਰੇਜੀਗਜੋਰੀਕਰੇ

ਹੁਧਧੋਰੀ ਭਿਖਾਨਿ ਧਿਦਿਆਲੀ ਸਦ
 ਯੀ ਭਿਖਾਲੀ ॥ ੩੮ ॥ ਸਦਾਏ ਕਰੂਪੀ ਸ
 ਭੈਲੋ ਕਰੂਪੀ ਅਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਯੀ ਸਰਨਿ
 ਯੀ ਸਹਾਯੀ ॥ ੩੯ ॥ ਤੁਧੇ ਖਰਾਪਾਨੀ ਸਹਾਯੋ
 ਕਦਾਨੀ ॥ ਭਾਵਿਖਿ ਅੰਭੁਵੇ ਅੰਨ੍ਹੀ ਨੀ
 ਰਜੁਰੇ ਅੰਨ੍ਹੀ ॥ ੪੦ ॥ ਆਧੋ ਮਾਨੁ ਮੁੰਡੀ ਸੁਭੰਡ
 ਮੁੰਡੀ ਸਿਰੀਸੇ ਤਛੰਡੀ ਲਸਿਹਾ ਬਅਤੀ ॥ ੪

੨॥ ਸੁਣੇ ਨਾਦ ਭਾਗੀ ॥ ਤਸੇ ਛਤ ਪਾਰੀ
ਗਦਿਸਾ ਬਸਤੁ ਰਾਮੀ ॥ ਸੁਣੇ ਦੇਖ ਭਾਜੀ ॥
੪੨॥ ਸੁਣੇ ਗੋਦ ਸੰਦੀ ॥ ਅਨੰਤੀ ਬਿਹੰਦੀ
ਘਟਾ ਜਾਨੁ ਸਿਆਮੀ ॥ ਦੁਤੀ ਅਭਿ
ਰਾਮੀ ॥ ੪੩॥ ਚਤੁਰ ਬਾਹ ਚਾਰੀ ॥ ਕਰੀ
ਟਿਸੁ ਪਾਰੀ ॥ ਗਦਾ ਸੀ ਅਚਲੀ ॥ ਗਦੇ ਪੇਕੂਰ
ਬੰਕਰੀ ॥ ੪੪॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥

ਅਨੁਪਰੁਪਗਜਿਅੰਗਿਨਿਹਾਰਕਾਮਲਾ
 ਜਿਧੀਅਲੋਕਲੋਕਸੋਇਅੰਗਿਤਿ
 ਲੋਕਲੋਕਲੋਇਅੰਗਿ॥੪੫॥ਚੋਮਕਿਚੋ
 ਦੁਸੀਸਿਧੀਰਹਿਯੋਲਜਾਇਈਸਧੀ
 ॥ਸੁਸੋਭਨਾਗਭੂਖਣੰਅਨੇਕਦੁਸ
 ਦੁਖਣੰ॥੪੬॥ਕ੍ਰਿਪਾਦੁਪਾਦੁਧ
 ਰੀਯੀਕਰੋਰਪਾਪਟਾਰੀਯੀਗਦਾਰਿ

ਸਟਪਾਇਯੀ ਕਮਾਨੁ ਬਾਨੁ ਤਾ
ਇਯੀ ॥ ੪੭ ॥ ਸਬਦੁ ਸੰਖ ਬਾਨਿਯੀ ॥ ੫
ਇਕਿ ਘੁੰਘਰ ਗਾਨਿਯੀ ਸਗਨਿ ਨਾਬ
ਤੁਰੀਯੀ ॥ ਉਬਾਰ ਲਾਜ ਮੋਹੀਯੀ ॥ ੪੮
ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਸੋਹੀਯੀ ॥ ਬਿਸੇਖ ਦੇਵ ਮੋ
ਹੀਯੀ ॥ ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵ ਲੀ ॥ ਰਿਪਾ
ਨਿਧਾਨ ਕੇਵਲੀ ॥ ੪੯ ॥ ਸਮਾਇਆ

ਤਿਏ ਕ੍ਰਿਯੀ ਘਰੇ ਸਰੂਪ ਅਨੇ ਕ੍ਰਿਯੀ ਗ੍ਰਿ
 ਪਾਲੁ ਪਾਲੁ ਰਾਜਾਈ ਗਬਿਲੇ ਕਪਾਪਲੁ
 ਜਈ ॥ ੫੦ ॥ ਅਲਿ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸੁਦੇ ਹਯੀ ॥ ੩
 ਨੇ ਮਨੇ ਕ੍ਰਿਸੀ ਹਯੀ ॥ ਕਮਾ ਦੁਬਾ ਦੁਬ
 ਹਯੀ ॥ ਅਨੇ ਕਸਤੂਰ ਹਯੀ ॥ ੫੧ ॥ ॥ ੫੫ ॥
 ਅਕਿ ਪੁੰਘ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਨਦੀ ਨਨਾ ਦਨੂ ਪਰੰ
 ॥ ਪੁਜੁ ਮਾਲ ਬਿੰਦੁ ਲੀਲੁ ਲੀਲਾ ਪਾਵਿਤ੍ਰ

ਪਰਮਾਨਿਰਮਲੀ ॥ ੫੨ ॥ ਤੇਟਕਛੰਦਾ ,

ਦੁਪਸਾਦਿ ਨਦਨੇਦਰਨਾਦਸੁਰੀਨਿਮ

ਲੀ ॥ ਅਖਾਇਜੁਲਜੁਆਲਪਦੰਪਜਲੀ

॥ ਅਦਰਾਕਰਮੰਤਮਹਾਭੁਭਕੀਬਲੀ

ਮਨੋਬਾਘਬਰਾਬਬਕੀ ॥ ੫੩ ॥ ਭੁਦਭੂ

ਤਭਦਿਖਿਭੁਦਾਨਭੁਦੀ ॥ ਕਲਕਾਰਦੁ

ਓਥਾਰਦੁਏਕਤੁਦੀਸਭੁਰੀਜਾਨਿਰੰਤ

ਰਨਿਤ ਨਾਨੀ ਮਦਮੀ ਗਲ ਰੂਪ ਤੁਘੀ ਸਭ
 ਯੀ ॥ ੫੪ ॥ ਵਿੜਦਾ ਜ਼ਕਰਾਲ ਦੇ ਸੇਤ ਉ
 ਧੀ ॥ ਜਿਹ ਲਾ ਜਤ ਦੁਸਟਾ ਬਿਲੋ ਕਜੁ ਧੀ
 ਮਦਮੀ ਤਕੀ ਪਾਣ ਕਰਾਲ ਧਰੀ ਜੈ ਘਸ
 ਦੁਸਰਾ ਸੁਰਘੀ ਭਿਚਰੀ ॥ ੫੫ ॥ ਨਦਰਿ ਕੋ ਕਦ
 ਨੇਦਰਨਾ ਦਹੁ ਘੀ ਚਲ ਚਾਲ ਸਭ ਚਲਕੇ
 ਪਤੁ ਘੀ ਘਾਟੁ ਘੀ ਘਰ ਘਟ ਦੁਘੀ ਰਸੁ

”

ਮਾਨਘਰਾਮੰਟ ਸਰਪਾਗਰਾ

੮॥ ਭੂਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤੁਛੰਦਾ॥ ॥ ਅਘਟ ॥ ੦੧੩੬

ਸਾਵਦੰਜਾਣਾਸਿਆਮੀਸੁਹਾਖੀਅ

ਣੀਨੀਲਨਾਗੀਖੀਲਖੀਸੀਸਨਿਆ

ਇਸੀਅਹਾਂਸੁੰਦਰਾਸਿਆਮੀਅਹਾਂ

ਅਭਿਰਾਮੀਅਹਾਂਰੂਪਰੂਪੀਅਹਾਂਕਾਮ

ਕਾਮੀ॥੫੯॥ ਗਠਿਰੇਚੰਕੁਚਉਦਹੂਪ

ਰੀਖੀਅਧਿਆਣੀਅਇਸੇਕੋਨਖੀਖੀ

ਟਿਰੇਆਇਸਾਣਾ ਕਰੋਕੋਟਕੋਨੈਬ
 ਖੇਲੁਜਬਾਚੈ। ਸਭੁਸੀਸਕੇਸੰਗਾਸੀਕ
 ਲਨਾਚੈ, ੬੦। ਕਰੋਕੋਟਕੋਉਪਰੋਕੋਟ
 ਓਟੀ। ਬਚੈਗੋਨ। ਕਿਉਹੁਕਰੋਕਾਲਚੈ
 ਟੀ। ਲਿਖੰਜੰਤੰਕੇਤੋਪੜੀਮੰਤੁਕੋਟੀ।
 ਬਿਨਾਸਹਨਤਾਕੀਨਹੀਅੰਰਓਟੀ।
 ੬੧। ਲਿਖੰਜੰਤੁਬਾਕੋਪੜੀਮੰਤੁਹਾਰੇ॥

ਕਰੇ ਕਾਲ ਤੇ ਅੰਤ ਲੇ ਕੈ ਬਿਚਾਰੈ ਗਿ
 ਤਿਓ ਤੰਤੁ ਸਾਧੇ ਜਨਮਾ ਬਿਚਾਰਿਓ
 ਭੁਏ ਫਟ ਕਟ ਕਾਜ ਏ ਕੈ ਨਾਮਾਇਓ
 '੬੨' ਗਿਓ ਨਾਸ ਸੁੰਦੇ ਭੁਏ ਬਹਮ

ਚਾਹੀ ਗਿਓ ਕੰਠ ਕੰਠੀ ਜੁਟਾ ਲੀਸਾ
 ਧਾਟੀ ਗਿਓ ਲੀਚ ਕਾਨੁ ਹੀਸੀ
 ਕਾਨੀ ਸਲੇਟ ਕਟਿ ਪਰਾਮ ਕਾਮ

ਨਾਆਯੀ॥੬੩॥ਮਧੁਕੀਟਭੰਗਛੁਸੇਸੇਬਲੀ
ਅੰ॥ਸਮੇਆਪਨੀਕਾਲਤੇਉਦਲੀਅੰ॥ਭੁਟੇ
ਸੁਭਨੈਸੁਭਸੇਦਿਤਬੀਜੀ॥ਤੇਉਕਾਲਕੀਨੇ
ਪੁਰੇਜੇਪੁਰੇਜੀ॥੬੪॥ਬਲੀਪਿਥੀਅੰਮਾਨ
ਧਾਤਾਮਹੀਪੀ॥ਜਿਨੈਰੰਥਚੌਕੀਏਸਾਤਦੀਪੀ
ਭੁਜੰਭੀਮਕੁਥਿਜਗੀਜੀਤਰੰਧੁਯੀ॥ਤਿਨੈਅੰ
ਤਕੇਅੰਤਕੇਕਾਲਖੰਰਿਮੀ॥੬੫॥ਜਿਨੈਦੀ

ਪਦੀਪੰਦੁਗਾਈ ਫਿਰਾਈ ਭੁਜਾਈ ਰੁਦੇਛੇ
 ਟਿਛਬੀਛਿਨਾਈ ਕਰੇਜੰਗ ਕੋਟੀ ਜਸੀ ਅਨੇ
 ਕਲੀਤੋ ਵਹੈਬੀਰਬੀ ਕੇਬਲੀ ਕਾਲਜੀਤੋ
 '੬੬' ਕਈਕੋਟਲੀਨੇ ਜਿਨੇ ਦੁਗਛਾਹੇ ਕਿਤੇ
 ਸੁਰਬੀਰਾਨ ਕੇਸੈ ਨਗਾਹੇ ਕਈਜੰਗ ਕੀਨੇ ਸੁਸਾ
 ਕੇਪਦਾਰੇ ਵਹੈਦੀ ਨਦੇਖੇ ਗਿਰੇ ਕਾਲਮਾਰੇ
 '੬੭' ਜਿਨੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕਰੀਕੋਟ ਜੁਗਿਪੀ ਰਸੀ

ਅਨਗਸੀਤਲੀਤਾਂਤਲੁਗਿਅੰਦਰੈਅੰ
 ਤਕੋਪਾਵਨਾਗੋਪਧਾਰੇਗਿਰੇਦੀਨਦੇਖੇਹ
 ਠੀਕਾਲਮਾਰੇ॥੬੮॥ਜਿਨੈਖੰਗੀਅੰਦਰ
 ਧਾਰੀਅਪਾਰੀਕਰੇਚੰਦਮਾਸੁਰਚੇਰੇਦੁਆਰੀ
 ਜਿਨੈਇਦੁਸੇਜੀਤਕੈਛੋਰਗਾਰੇਵਹੈਦੀ
 ਨਦੇਖੇਗਿਰੇਕਾਲਮਾਰੇ॥੬੯॥ਰਸਾਦਲਛੰ
 ਦਾ॥ਜਿਤੇਰਾਮਹੂਏਸਭੈਅੰਤਿਮੂਏ॥

ਜਿਤੇ ਕਿਸਨ ਹੁਇ ਹੈ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜੈ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥

ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਹੋ ਸੀ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜਾ ਸੀ ॥ ਜਿਤੇ ਬੋਧ ਹੁ

ਇ ਹੈ ਸਭੈ ਅੰਤ ਛੈ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਰਾ

ਜੀ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜਾ ਜੀ ॥ ਜਿਤੇ ਦੁਇ ਤੁਏ ਸੀ ॥

ਤਿਤਿ ਯੋਕਾਲ ਲੇ ਸੀ ॥ ੧੨ ॥ ਨਰ ਸਿੰਘ ਅਵ

ਤਾਰੀ ਵਹੇ ਕਾਲ ਮਾਰੀ ॥ ਬਰੇ ਦੰਡ ਧਾਰੀ ॥ ਹੁਇ

ਓਕਾਲ ਲੁਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਦਿਜੀ ਬਾਵਨੇ ਅੰ

ਹਇਯੋਕਾਲਤੇ ਯੀਅਹਾਂਮਛੁਪੰਡੀਫਾਧਿ

ਓਕਾਲਤੁੰਡੀ ੧੪ ॥ ਜਿਤੇਹੋਇਬੀਤੇਅਤਿ

ਤੇਕਾਲਜੀਤੇਅਜਿਤੈਸਰਨਜੈਹੈਂ ॥ ਤਿਤਿਓ

ਰਾਖਲੇਹੈਂ ॥ ੧੫ ॥ ਕੁਜੰਗਪੁਯਾਤਛੰਦਾ ॥

॥ ਬਿਨਾਸਰਨਤਾਕੀਨਅਉਰੈਉਪਾਯੀ

ਕਹਾਦੇਦਦਈਤੰਕਹਾਰੰਕਰਾਯੀ ॥ ਕਹਾਪ ॥

ਤਸਾਰੰਕਹਾਉਮਰਾਯੀ ॥ ਬਿਨਾਸਰਨਤਾਕੀ

ਨਕੋਟੈ ਉਪਾਯੀ ॥ ੧੬ ॥ ਅਜਿਤੇ ਜੀਵ ਜੀਤ ਦੁ ਨੀਅੰ

੧੪੦

ਉਪਾਯੀ ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਬਲੀ ਕਾਲ ਘਾਯੀ ॥

ਅਬਿਨਾਸ ਰਨਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਔਰ ਓਟੀ ॥ ਲਿਖੰ ਜੰਤ

ਕੇ ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਟੀ ॥ ੧੭ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ

ਅਜਿਤੇ ਕਿਰਾਜ ਰੰਕ ਘੀ ॥ ਹਨੇ ਸੁਕਾਲ ਬੀਕ ਘੀ

ਅਜਿਤੇ ਕਲੋਕ ਪਾਲ ਘੀ ॥ ਨਿਦਾਨ ਕਾਲ ਦਾਲ

ਘੀ ॥ ੧੮ ॥ ਅਧਿਪਾ ਦੁਪਾਦੁ ਜੇ ਜਯੇ ਅਨੰਤ ਬਾ

ਟਤੇਥਧੇ॥ ਜਿਤੇਕਕਾਲਪਿਆਇਹੈ॥ ੧੯

॥ ਬਚਿਤਚਾਰਚਿਤ੍ਰਾਯੀ॥ ਪਰਮਾਯੀ॥ ਪਾਦਿਤ੍ਰਾਯੀ॥

॥ ਅਲੋਕਰੂਪਰਾਜੀ॥ ਸੁਦੇਸੁਪਾਪਤਾਜੀ॥

॥ ੮੦॥ ॥ ਬਿਸਾਲਲਲੋਚਨੀ॥ ਬਿਅੰਤਪਾਪ

ਮੋਚਨੀ॥ ਰਮਕਚੰਦਰਾਰਯੀ॥ ਅਘੀਅਨੇਕਤ

ਰਯੀ॥ ੮੧॥ ॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਿਤੇਲੋਕ

ਪਾਲੀ॥ ਬਿਤੇਜੇਰਕਾਲੀ॥ ਜਿਤੇਸੂਰਚੰਦ੍ਰੀ॥ ਕਹ

ਜਗੰਤ॥ ਜਿਤਜਾਇਹੈ॥

ਇੰਦ੍ਰ ਬਿੰਦ੍ਰੀ, ੮੨, ਲੁਜੰਗ ਪਯਾਤ ਛੰਦਾ।

ਫਿਰੋਰੋ ਦਹੂ ਲੋਕ ਪੰਕਾਲ ਚੌਕੀ ਸਭੈ ਨਾਥ ਨਾਥੇ

ਲੁਮੀ ਭਉਹ ਬੰਕੀ ਕਹਾਰਾ ਮਾਫ਼ਿਸ ਨੰਕਹ ਚੰਦ

ਸੂਰੀ ਸਭੈ ਹਾਥ ਬਾਧੇ ਖਰੇ ਕਾਲ ਹਜ਼ੂਰੀ, ੮੩, ਸ

ਦੇਯਾ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭੁਯੋ ਭੁਗਵਾਨ ਸੁਜਾਗ

ਤਯਾ ਜਗਜਾ ਕੀ ਕਲਾਹੈ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭੁਯੋ

ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿੰਦ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭੁਯੋ ਜੁਗੀਆ

ਹੋ ਕਾਲਹੀ ਪਾਇ ਸੁਰ ਸੁਰ ਹੀ ਧਬਜ ਛਤੁ ਮੰਗ
 ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ ਹੋ ਔਰ ਸ ਕਾਲਸ ਭੈ ਬਾਸਿ
 ਕਾਲ ਕੇ ਏਕ ਹੀ ਕਾ^ਲ ਅਕਾਲਸ ਦਾ ਹੋ ॥ ੮੪ ॥
 ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵ ਨਮੋ
 ਖੜਗ ਧਾਰੀ ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪ ਸਦਾ ਨਿਰਾਖਿ ਕਾਰੀ
 ਨਮੋ ਰਾਜਸੀ ਸਾਤ ਕੀਤਾ ਮਜੇ ਅੰ ਨਮੋ ਨਿਰਾਖਿਕ ॥
 ਰੰਨਮੋ ਨਿਰਜੁਰੇ ਅੰ ॥ ੮੫ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥

ਨਮੋ ਬਾਦਪਾਣੀ ਨਮੋ ਨਿਰਭਯਾਣੀ ਨਮੋ ਦੇ
 ਵਦੇਵੀ ਭਵਾਣੀ ਭਵੇਅੰ ॥ ੮੬ ॥ ਭੁਜੰਗਪ
 ਯਾਤਛੰਦਾ ਨਮੋ ਖਗਬੰਸੰ ਰਿਪਾਣੀ ਕਟਾਰੀ ਸਦ
 ਏਕਰੂਪੰ ਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰੀ ਨਮੋ ਬਾਦਪਾਣੀ
 ਨਮੋ ਦੇਵੰ ਪਾਰਯੰ ॥ ਜਿਨੈ ਚੋਦਹੁ ਲੋਕਜੋਤੀ ਬਿ
 ਥਾਰਿਯੀ ॥ ੮੭ ॥ ਨਮਸਕਾਰਯੰ ਮੋਰਤੀਰੰ ਤੁਫੰ
 ਗੰ ਨਮੋ ਖਗਅਦਰੀ ਅਭੇਅੰ ਅਭੁੰਗੰ ਗਦਾਯੰ

ਗਿਸਟੰਨਮੇਸੇਰਬੀਯੀ॥ ਜਿਨੈਤੁਣੀਪੰਬੀਰਬੀਯੇ
ਨਬੀਅੰ॥੨੨॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਨਮੋਚੰਕ੍ਰਪਾਣਿ
ਅਭੂਤੰਭਪਾਣਿ॥ ਨਮੋਉਗਦਾੜੀ॥ ਮਹਾਂਗਿਸਟਗਾ
ੜੀ॥੨੩॥ ਨਮਤੀਰਤੇਪੀ॥ ਜਿਨੈਸਤ੍ਰਘੋਪੀ॥ ਨਮੋਧੇ
ਪਪਟੀ॥ ਜਿਨੈਦੁਸਟਦਟੀ॥੨੪॥ ਜਿਤੇਸਸਤ੍ਰਨਾ
ਮੀ॥ ਨਮਸਕਾਰਤਾਮੀ॥ ਜਿਤੇਅਸਤ੍ਰਭੇਯੀ॥ ਨਮ
ਸਕਾਰਤੇਯੀ॥੨੫॥ ਸਵੇਯਾ॥ ॥ ਮੇਰਕੋਰੋਤਿ

ਦੁਤੇ ਮਹਿ ਜਾਹਿ ਗਰੀਬ ਨਦਾ ਜਨ ਦੂਸਰ

ਤੋ ਸੋ ਗੁਲੁ ਛਿ ਮੋਹ ਮਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪ ਨ ਭੂਲਨ

ਹਾਰ ਕਹੂੰ ਕੋ ਉਸੋ ਸੋ ਸੇਵ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ਤਿਨ

ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਗਿਹ ਦੇਖੀ ਅਤ ਦੁਬ ਭਰੋ ਸੋ

ਯਾ ਕਲ ਮੇ ਸਭ ਕਾਲ ਫਿ ਪਾਨ ਕੇ ਭਾਰੀ ਭੁਜ

ਨ ਕੇ ਭਾਰੀ ਭਰੋ ਸੋ ॥ ੯ ॥ ਸੁਭ ਨਿਸ਼ਿ ਭੁਸੇ ਕੇ

ਟ ਨਿਸਾ ਚਰ ਜਾਹਿ ਛਿ ਨੇਕ ਬਿਖੇ ਹਨ ਰਹੇ ॥

ਸੁਮਰ ਲੋਚ ਨਚੰਰ ਅਉਮੰਰੁ ਸੇਮਾਹ ਖਸੇਪ
ਲਬੀਚ ਨਿਦਾਰੇ ਚਾਮਰ ਸੇਰਦਾ ਚਿਛਰ
ਸੇਰਕਾ ਤਿਛਦੁ ਸੇ ਝਟਦੈ ਝੜਕਾਰੇ ਅੇਜੇ
ਸੁਸਾਹਿ ਬੁਧਾਇਕ ਹਾਪਰਦਾ ਹਰਹੀਇਹ
ਦਾਸ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ੯੩ ॥ ਸੰਰੁਹੁ ਸੇਮਾ ਧੁਕੀ
ਟਲੁ ਸੇਮਰਸੇ ਅਪਸੇ ਜਿਨਿ ਕੋਟਿ ਦਲੇਹੈ
ਓਟਕਰੀਕ ਬਹੁ ਨ ਜਿਨੈ ਰਦੁ ਚੋਟ ਪਰੀ

ਪਗਦੈ ਨਟ ਲੇਹੈ ॥ ਸਿੰਧਾ ਬਿਖੈ ਜਿਨ ਬੂਡੈ ਨਿ

ਸਾਚਰ ਪਾਦ ਕਥਾ ਦੁਬਹੈ ਨ ਜਲੇਹੈ ॥ ਤੇ ਅਸਤੈ

ਰਬਿ ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਸੁਲਾਜ ਕੇ ਛਾਡਿ ਕੇ ਛਾਡਿ

ਚਲੇਹੈ ॥ ੯ ॥ ੪ ॥ ਰਾਵ ਦੁਸੈ ਮਹਾਰਾਵ ਦੁਸੈ ਪ

ਟਕਾਨੁ ਹੁਸੈ ਪਲ ਬੀਚ ਪਛਾਰੇ ॥ ਬਾਰ ਦਨਾ ਦ

ਅਕੰਪ ਨਸੈ ਜਗ ਸੰਗ ਜੁਰੇ ਜਿਨ ਸਿਉ ਜਮ ਹਰੇ

॥ ਕੁੰਭੁ ਅਕੁੰਭੁ ਸੇਜੀ ਤਸ ਭੈ ਜਗ ਸਾਤ ਹੂ ਸਿੰਧ

ਹਥੀਆਰਪਖਾਰੇ ਜੇਜੇਹੁਤੇਅਕਟੇਬਿਕਟੇ
ਸੁਕਟੇਕਾਰਿਕਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਕੇਮਾਰੇ।੯੫॥ਜੋਕ
ਹੁੰਕਾਲਤੇਲੁਜਕੇਬਾਚੀਅਤਤੋਕਿਹਕੁੰਟਕ
ਹੋਲਜਿਜਈਯੋਆਗੇਹੁੰਕਾਲਧਰੇਅਸਗ
ਜਤਛਾਜਤਹੈਜਿਹਤੇਨਸਿਅਈਯੋਅੰਸ
ਨਕੈਗਯੋਕੋਈਸੁਦਾਵਰੇਜਾਹਿਉਪਾਵਸੋਪਾਵ
ਬਚਈਯੋਜਾਤੇਨਛੂਟੀਅੰਸੁਜਕਹੁੰਹਸਿ

ਤਾਕੀ ਨ ਕਿਉ ਸਰਦਾਗਾ ਤਿਜਈ ਮੇ॥ ੯੬॥

ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਓ ਬਿਸਨ ਜਪੇ ਤੁ ਹਿਕੋ ਟਿਕਰਾ ਮਰਹੀ

ਮਭੁਲੀ ਬਿਧਿ ਧਿਆਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਓਅਰੁ

ਸੁਭੁ ਬਪਿ ਓਤਿ ਹਤੇ ਤੁ ਹਿਕੋ ਕਿਨ ਹੁਨ ਬਚਾਯੋ॥

ਕੋਟਕਰੀਤ ਪਸਾਦਿ ਨ ਕੋਟਿਕ ਕਾਹੁ ਨ ਕੋਰੀਕੋ

ਕਾਮਕਢਾਯੋ॥ ਕਾਮਕਾਮ ਤ੍ਰਿਕ ਸੀਰੇ ਕੋ ਕਾਮਨ

ਕਾਲ ਕੋ ਪਾਉ ਕਿਨ ਹੁਨ ਬਚਾਯੋ॥ ੯੭॥ ਕਰੇ

ਕੋਭਰਕਰੇਤਪਸਾਇਨਕੀਕੋਭੁਕੋਰੀਕੋਕਾਮ
ਨਮੇਰੈ ਤੋਹਿਬਚਾਇਸਕੋਕਹੁਕੋਸੇਕੋਆ
ਪਨਪਾਵਬਚਾਇਨਮੇਰੈ ਕੋਪਕਰਾਲਕੀਪਾ
ਦਕਰੇਰੁਮੇਆਪਟੀਗਿਓਤਿਮਤੋਹਿਟੀਗੇਰੈ,
ਚੇਤਚੇਤਅਜੋਜੀਅਮੈਜਜਕਾਲਕ੍ਰਿਪਾਬਿ
ਨੁਕਾਮਨਮੇਰੈ॥੯੮॥ਤਾਹਿਪਛਾਨਤਰੈਨ
ਮਹਾਂਪੁਜਾਕੋਪਤਪੁਤਿਹੂੰਪੁਰਮਾਹਿਪੁਜ

ਤਰੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਜਿਹ ਕੈ ਪਰਮੈ ਪਰਲੋਕ ਪ ੧੪੬

ਰਾਹੀ ਪਾਪ ਕਰੋ ਪੁ ਮਾਰ ਬਕੈ ਜਿਹ ਪਾਪ ਨ ਤੇ

ਅਤਿ ਪਾਪ ਲਜਾਹੀ ਪਾਇ ਪਰੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ

ਜਲ ਪਾਹ ਨ ਮੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ॥੬੬॥ ਜੋ ਨ

ਭੁਜੇ ਨਹੀ ਮਾਨ ਤ ਜੇ ਨਹੀ ਭਿਖ ਸਜੇ ਨਹੀ ਮੁੰਡ

ਮੁਝਾਇ ॥ ਕੰਠ ਨ ਕੰਠੀ ਕੰਠ ਰਧਰੈ ਨਹੀ ਸੀ ਸਜਟਾ

ਨਕੇ ਜੂਟੁ ਸੁਹਾਇ ॥ ਸਾਹੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਲੇ ਚਿ ਤਿ

ਦੈ ਬਿਨੁ ਦੀ ਨ ਦਿਆਲ ਕੀ ਸਾਂਝ ਸਿਧਾਏ ॥ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਕਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸ ਤਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨ ਭੀ ਜਤ ਲਾਂ
ਰੁਕਟਾਏ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕਾਗਦ ਦੀ ਪਸ ਭੈ ਕਰਿ ਕੈ
ਅਰੁ ਸਾਤੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈ ਹੋ ਕਾਟ ਬਨ
ਸਪਤੀ ਸਗੀ ਲਿਖ ਬੇਹੁ ਕੇ ਲੇਖ ਨ ਕਾਜ ਬਨੈ
ਹੋ ਸਾਹੁ ਸੁਤੀ ਬਕਤਾ ਕਰਿ ਕੈ ਜੁਗਿ ਕੋਟਿ ਗ
ਨੈ ਸਿਕੈ ਹਾਥ ਲਿਖੈ ਹੋ ਕਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨ ਬਿਨਾ

ਬਿਨਤੀ ਨਤਤਉਤੁਮਕੋਪਭ ਨੈਕ ਰਿਝੈਹੁ॥੧੦

੧॥੧੧੨੩੪੫੬੭੮੯੧੦੧੧੧੨੧੩੧੪੧੫੧੬੧੭੧੮੧੯੨੦

ਕਾਲਜੀਕੀਉਸਤਤਿਪਿਥਮਾਧਿਆਇਸੀ

ਪੁਰਨਸੁਭਮਸਤੁ॥੧॥ਅਫਜੂ॥ ॥ਚਉ

ਪਈ॥ ॥ਤੁਮਰੀਮਹਿਮਾਅਪਰਅਪਾ

ਗਾਜਾਕਾਲਹਿਓਨਕਿਨਹੁਪਾਰਾਦੇਵ

ਦੇਵਗਜਨਕੇਗਜਾਦੀਨਾਦਿਆਲਗਾਰੀ

ਬਾਨਿਦਾ ਜਾਗ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ਮੂਕ ਉਚਰੈ ਸਾਸਤ

ਖਾਟਿ ਪਿਗਾਗਿ ਰਨਚਾੜਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧ ਲਖੇ

ਬਧਰੈ ਸੁਨੈ ਜੋ ਕਾਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਚਉ

ਪਈ ॥ ॥ ਕਹਾ ਬੁਧ ਪਤੁ ਤੁਛ ਹਮਾਰੀ ॥

ਬਰਨੈ ਨਸ ਕੈ ਮਾਰਿ ਮਾਜੁ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਹਮ ਨਸ

ਕਤ ਕਰਿ ਸਿਫ ਤਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਆਪ ਲੇਹੁ ਤਮ

ਕਥਾ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਾ ਲਗੈ ਇਹ ਕੀਟ ਬ

ਖਾਨੈ ਆਹਿ ਮਾਤੋ ਰਿਤੁ ਹੀ ਪੁਕੁ ਜਾਨੈ ॥ ਪਿਤ ०੧੪੮

ਜਨਮਾ ਜਿਸ ਪੁਤ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹਾਤ ਦਨਕ ०

ਭੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਤੁਮਰੀ ਪੁਕਾ ਤੁਮੇ ਬਨਿ

ਆਈ ॥ ਅਉਰ ਨੁ ਤੇ ਨ ਹੀ ਜਾਤ ਬਤਾਈ ॥

ਤੁਮਰੀ ਫ਼ਿਅਾ ਤੁਮਰੀ ਪੁਕੁ ਜਾਨੈ ॥ ਉਚਨੀ

ਚਕਸ ਸਕ ਬਤਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਸਿਸ ਨਾਗ ਸਿਰਸ

ਹਸ ਬਨਾਈ ॥ ਵੈਸ ਹੀ ਸਰਸ ਨਾ ਹਸੁ ਹਾਈ ॥

ਹਟਤਅਬਲਗੇਨਾਮਅਪਾਰਾਤੁਮਰੋਤਉ
ਨਪਾਦਤਪਾਰਾ॥੬॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਆਕਹਾਕੋ
ਉਕਹੈ॥ਸਮੁਤੁਬਾਤੁਉਰਤੁਮਤਿਰਹੈ॥
ਉਛਮਉਪਨਬਰਨਾਜਾਣੀ॥ਬਿਰਧਸਰੂਪਹਿ
ਕਹੈਬਨਆਈ॥੭॥ਤੁਮਰੀਧੇਮਭਗਤਿ
ਜਬਗਾਹਿਹੈ॥ਛੋਰਕਥਾਸਬਹੀਤਬਕਹਿ
ਹੈ॥ਅਬਮੇਕਹੈਸੁਅਪਨੀਕਥਾਜੋਢੀਬੀਸ

ਉਪਾਜਿਯਾਜਥਾ ॥ ੮ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ॥ ਪਿਥਮ

ਕਥਾਸੰਛੇਪਤੇਕਹੋਸੁਹਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇੰਬਹੁਰਿ

ਬਰੋਬਿਸਬਾਰਕੈਕਹਿਹੋਸੁਨਾਇੰਦੀ॥

ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਪਿਥਮਕਾਲਜਬਕਰਾਪਸਾਰਾ

ਓਅੰਕਰੁਤੇਸਿਸਾਟਿਉਪਾਰਾਕਾਲਸੈਦਪਥ

ਮੇਭਾਇਓਭੂਪਾਅਧਿਕਅਤੁਲਿਬਲਿਭੂਪਾ

ਨੂਪਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਲਕੇਤਦੁਸਰਭੂਮਭਾਇਓ॥

ਕੂਰਬਰਸਤੀਸਰਜਗਾਨਯੋਕਾਲਪੁਜਚਤੁਰ
ਥਾਨਿਪਸੋਹੈਜਿਹਤੇਲੁਖੇਜਗਤਸਲੁਕੋਹੈ॥੧
੧॥ਸਹਸਰਾਛਜਾਂਕੇਉਲੁਸੋਹੈਸਹਸਪਾਦਜਾ
ਕੇਤਨਸੋਹੈਸੇਖਨਗਪਰਸੋਇਬੋਕਰੈਜਗਤਿ
ਹਸੇਖਸਾਇਉਚਰੈ॥੧੨॥ਏਕਸਦਣੁਤੀਮੇਲ
ਨਿਕਾਰਾਤਾਤੇਮਧੁਕੀਟਭੁਤਨਧਾਰਾਦੁਤੀ
ਆਕਾਂਨਤੇਮੇਲੁਨਿਕਾਰੀਤਾਤੇਲੁਈਸਿਸਟਿ

ਇਹਸਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਭਿਨਕੋਕਾਲਬਹੁਰਬਧਕਰਾ
ਭਿਨਕੋਮੇਦਸਮੰਦਮੋਪਰਾ ॥ ਚਿਕਨਤਾਸਜਲਪ
ਰਤਿਰਰਹੀ ॥ ਮੇਧਾਨਾਮਤਬਹਿਤੇਕਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਧ
ਕਰਮਜੇਪੁਰਖਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਮਦੇਵਤਾਜਗਤਕਹਾਵੈ
ਕੁਕਿਰਤਕਰਮਜੇਜਗਮੇਕਰਹੀ ॥ ਨਾਮਅਸੁਰ
ਭਿਨਕੋਸਭੁਧਰਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਬਹੁਬਿੰਬਾਰਕਹਾ
ਲਰੀਬਖਾਨੀਅਤਾ ॥ ਰੀਥਬਢਨਤੇਅਤਿਰੁਰ

ਮਾਨੀਅਤਾ ਅਤਿਨਤੋਰੋਤਬਹੁਤਨਿਪਆਏ
 ਦੋਛਪਜਾਪਤਿਜਿਨਉਪਜਾਏ॥ ੧੬॥ ਦਸਸ
 ਹੰਸਤਿਹਿਗਿਹਭੁਈਕੀਨਿਆਸਜਿਹਸਮਾ
 ਨਕਹਲਗੋਨਮੀਨਿਆਕਾਲਕਿਅਮੇਮੇਸੀ
 ਤਹਭੁਈ॥ ਤੇਸਭੁਥਿਆਹਨਰੇਸਨਦੁਈ॥
 ੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਬਿਨਤਾਕਦੁਦਿਤਿਅ
 ਦਿਤਿਏਰਿਖਬਰੀਬਨਾਇ॥ ਨਗਨਾਗਾਰਿਪਦੇ॥

ਦਸ ਬਦਈ ਤਲਏ ਉਪਜਾਇ॥ ੧੮॥ ਚਿਪਈ
 ਤਾਤੇ ਸੁਰਜ ਰੂਪ ਕੋ ਧਰਾ॥ ਜਾਤੇ ਬੀਸ ਪਚਰ ਰਹਿ
 ਕਰਾ ਜੋ ਤਿਨ ਕੇ ਕਹਿ ਨਾਮ ਸੁਨਾਉ॥ ਕਥਾ ਬਢ
 ਨਤੇ ਅਧਿਕ ਰਹਾਉ॥ ੧੯॥ ਅਤਿ ਨ ਕੇ ਬੀਸਾ ਬਿ
 ਖੇਰਾ ਭੁਯੋ॥ ਰਾਪ ਬੀਸਾ ਹਿ ਜਿਹ ਜਗਾ ਹਿ ਚਲਯੋ॥
 ਤਾਤੇ ਪੁਬ ਹੋਤ ਭੁਯੋ ਅਜ ਬਰਾ ਅਗਾਰ ਬੀਅ
 ਰੁ ਅਹਾਧ ਨੁਰ ਧਰਾ॥ ੨੦॥ ਜਬ ਤਿਨ ਭੇਸ ਜੋਗ

ਕੋਲਯੋ ਰਾਜਪਾਠਦਸਰਥਕੋਦਯੋ ਹੋਤਭਯੋ
ਵਹਿਮਹਾਧਨੁਰਥਰਾਤੀਨਤਿਆਨਥਰਾਜੀ
ਹਰਚਿਕਰਾ॥ ੨੧॥ ਪ੍ਰਥਮਜਯੋਤਿਹਰਾਮਕੁਮਾ
ਰਾ॥ ਭੁਰਥਲਛਮਨਜਤ੍ਰਥਿਦਾਰਾ॥ ਬਹੁਤਕਾਲ
ਤਿਨਰਾਜਕਮਾਯੋਕਾਲਪਾਇਸੁਰਪੁਰਹਿਸਿਧਾ
ਯੋ॥ ੨੨॥ ਸੀਆਤ੍ਰਥਹਰਿਭੁਏਦੁਇਰਾਜਾ॥
ਰਾਜਪਾਟਉਨਹੀਕਉਛਾਜਾ॥ ਮਦਦੇਸਏਸਦਰ

ਜਾਬਰੀਜਬਾ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇਜਗਕੀਏਤਬਾ॥
 ੨੩॥ ਭਗੀਤਿ ਨੈਬਾਧੇਦੁਇਪੁਰਦਾਏਕਕਸੁਰ
 ਦੁਤੀਅਲਹੁਰਦਾਅਧਿਕਪੁਰੀਤੇਦੋਊਬਿਰਾ
 ਜੀ॥ ਨਿਰਖਿਲਿਕਮਮਰਾਦਤਲਾਜੀ॥ ੨੪॥ ਬਹੁ
 ਤਕਾਲਤਿਨਰਾਜਕਮਾਯੋ॥ ਜਾਲਕਾਲਤਿਮੀਤ
 ਫਸਾਯੋ॥ ਤਿਨਤੇਪੁਤ੍ਰਪੋਤ੍ਰਜੇਦਏ॥ ਰਾਜਕਰਤ
 ਇਹਜਗਕੋਭੁਏ॥ ੨੫॥ ਕਹਾਲਗੇਤੇਬਰਨਸੁਨਾ

ਉਹਤਿ ਨਕੇ ਨਾਮ ਨਸੀਖਿਆ ਪਾਉਹੈ ਹੋਤ ਚਹੁ ਜੁਗ
ਮੇਜੇ ਆਇਹੈ ਹਤਿ ਨਕੇ ਨਾਮ ਨ ਜਾਤੁ ਗਨਾਇ॥ ੨੬॥
ਜੋ ਅਬ ਤਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਲ ਪਾਉਹੈ ਨਾਮ ਜਥਾ ਮਤ
ਲਾਖ ਸੁਨਾਉਹੈ ਕਾਲ ਕੇਤ ਅਰੁ ਕਾਲ ਰਾਇ ਲਨ
ਸਜਿ ਨ ਤੇ ਲੁਏ ਪੁਤ ਪਰ ਅਨਗਨਾ॥ ੨੭॥ ਕਾਲ
ਕੇਤ ਲੁਯੇ ਬਲੀ ਅਪਾਰਾ ਕਾਲ ਰਾਇ ਜਿਨਿ ਨ
ਗਰਨਿ ਕਾਰਾ ਲਾਜ ਸੋਨੈ ਫਦੇ ਸਤੇ ਗਇ ਬਹੀ

ਭੂਪਜਾਬਿਆਹਤਭੁਏ॥ ੨੮॥ ਤਿਹਤੇਪੁਤ੍ਰ

ਭੁਯੋਜੋਧਾਮਾਸੋਢੀਰਾਇਧਰਾਤਿਹਿਨਾਮਾਬੀਸ

ਸਨੋਢਤਾਦਿਨਤੇਬੀਆਪਰਮਪਦਿਤਪੁਰਖਜੂ

ਕੀਆ॥ ੨੯॥ ਤਾਤੇਪੁਤ੍ਰਪੋਤ੍ਰਗੁਇਆਏ॥ ਤੇਜੋ

ਢੀਸਭਜਗਤਕਹਾਏ॥ ਜਗਮੇਅਧਿਕਸੁਭਏ

ਪਸਿਧਾ॥ ਦਿਨਦਿਨਤਿਨਕੇਸਨਕੀਬਿਧਾ॥

੩੦॥ ਰਾਜਕਰਤਭੁਏਬਿਬਿਧਪਕਾਰਾਦੇਸਦੇ

ਸਕੇਜੀਤਨਿਪਾਰਾਜਗਤਹਾਂਤਿਹਧਰਮਚਲਾਯੋ
ਅਤਪਤਕਹਸੀਸਦੁਰਾਯੋ॥੩੧॥ਰਾਜਸੁਅ
ਬਹੁਬਾਰਨਕੀਏ॥ਜੀਤਜੀਤਦੇਸੇਸੁਰਲੀਏ
ਯਾਜਮੇਧਬਹੁਬਾਰਨਕਰੇ॥ਸਕਲਕਲੁਖਨਿਜੁ
ਕਲਕੇਹਰੇ॥੩੨॥ਬਹੁਰਬੀਸਮੇਬਚੈਬਿਖਾਧਾ
ਮੇਟਨਸਕਾਕੇਉਤਿਹੋਸਾਧਾ॥ਬਿਚਰੇਬੀਰਬਨੇਤ
ਅਖੰਡਲਾਗਾਹਿਗਾਹਿਚਲੇਤਿਰਨਰਨਮੰਡਲਾ

੩੩॥ ਧਨ ਅਰੁ ਭੂਮ ਪੁਰਾ ਬਨ ਬੈਰਾ ॥ ਜਿ ਨ ਕ

ਮੁਆ ਕਰਤਿ ਜਗ ਘੇਰਾ ॥ ਮੋਹ ਬਾਦ ਅਹੰਕਾ

ਰਪ ਸਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜੀਤਾ ਜਗ ਸਾਰਾ ॥ ੩

੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕੋ ਭੁਖ

ਐ ਜਾ ਕਾ ਜਗ ਤੁਗੁ ਲਾਮੁ ॥ ਸਭ ਨਿਰਖ ਤਯ ॥

ਕੋ ਫਿਰੈ ਸਭ ਚਲ ਕਰਤ ਸਲਾਮ ॥ ੩੫ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਕਾਲ ਨ ਕੋਊ ਕਰਨੁ ਸੁਮਾਰਾ ॥

ਥੈਰਬਾਦੁਅਹੀਕਾਰੁਪਸਾਰਾ ਲੋਕੁਮਲਇ
 ਹਿਜਗਕੋਹੁਆਜਾਜੋਚਾਹਤਸਭੈਕੋਮੁਅ
 ॥੩੬॥ਇਤਿਸੀਬਚਿਬਨਾਟਕਗੀਬੇ
 ਸੁਲਿਖੀਸਬਰਨਨੰਦੁਤੀਆਧਿਆਉ॥
 ॥ਅਫਜੂ॥ ॥੧੩੭॥
 ਆਤੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਰਚਾ
 ਥੈਰਬਾਦੀਬਿਧਾਤੇਆਪਾਰੀ॥ਜਿਸੇਸਾਧਿ

ਸਾਕਿ ਓਨ ਕੋ ਉਸਧਾਰੀ ਬਲੀਕਾ ਮਰਾਯੀ ਮਹਾਲੇ

ਭੁਮੇਹੀ ਗਾਯੋ ਕਉਨ ਬੀਰ ਸੁਯਾਤੇ ਅਲੋਹੀ ॥ ੧ ॥

ਤਹਾ ਬੀਰ ਬੰਕੇ ਬਕੈ ਆਪ ਮਧੀ ਉਠੈ ਸਸਤੁ ਲੇ

ਲੇ ਮਰਾਜੁ ਧਸੁ ਧੀ ਕਹੂ ਖਪਰੀ ਖੋਲਾ ਖੰਡੇ ਅਪਾਰੀ

ਨਚੈ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਰੁਉਰੂ ਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹੂਣੀ ਸਸੀ

ਸਿਪੁ ਅੰਗੁਰੁ ਮਾਲੀ ਕਹੂ ਰਾਕ ਰੁਉਰੂ ਕਹੂ ਕੀ ਬਿ

ਤਾਲੀ ਚਵੀ ਚਾਵਰੀ ਅੰਕਿਲ ਕਾਰ ਕੰਕੀ ਗੁਬੀ

ਲੁਖਜੁਖੀਥਹੇਬੀਰਬਕੀ॥੩॥ਪਰੀਕਟਕੁਟੀਰੁਲੇਤ
ਛਮੁਛੀ॥ਰਹੇਹਾਥਰਾਹੇਉਭੈਉਰਧਮੁਛੀ॥ਕਹੂੰਧੋਪਰੀ
ਖੋਲਖੀਰੀਖਤੀਰੀ॥ਕਹੂੰਖਤਰੀਅੰਖਗਖੇਤੀਨਿਖੰਗੀ
॥੪॥ਚਦੀਚਾਂਦਰੀਰਾਕਨੀਰਾਕਮਾਰੀ॥ਕਹੂੰਭੈਰਵੀ
ਉਤਉਰਬਕਾਰੀ॥ਕਹੂੰਬੀਰਬੈਤਾਲਬੀਕੇਬਿਹਾਰੀ॥ਕਹੂੰਭੁ
ਤਪੇਤੰਹਸੇਮਾਸਹਾਰੀ॥੫॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਅਹਾ
ਬੀਰਗੰਜੇ॥ਸੁਣੇਮੇਘਲੰਜੇ॥ਝੰਡਾਗਡਗਾਛੇ॥ਅੰਤ੍ਰੇਰੇ

ਸਬਾਢੇ॥੬॥ਕ੍ਰਿਪਾਦੰਕਟਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਰੋਰੋਸਧਾਰੀ॥ਅਹਾਬੀ॥੧੫੬॥
ਰਬੀਕੀ॥ਤ੍ਰਿਰੋਰੋਮਹੰਕੀ॥੭॥ਅਚੇਸੁਰਸਸਤੀ॥ਉਠੀਝਾਰ
ਅਸਤੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਦੰਕਟਾਰੀ॥ਪਰੀਲੋਹਮਾਰੀ॥੮॥ਭੁਜੀ
ਗਪਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਹਲੋਬੀਜੁਨੋਬੀਸਰੋਹੀਦਧਾਰੀ
ਬਹੀਕੋਪਕਾਤੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਦੰਕਟਾਰੀ॥ਕਹੂੰਸੋਹਬੀਅੰਕਹੂੰ
ਸੁੰਧਸੇਲੀ॥ਕਹੂੰਸੇਲਸਾਂਗੀ॥ਭੁਈਰੋਲਪੇਲੀ॥੯॥ਨਰਾਜ
ਛੰਦਾ॥ ॥ਸਰੋਖਸੁਰਸਾਜਿਅੰ॥ਬਿਸਾਰੀਕਿਕਬਾਜਿ

ੴ ਨਿਸੈਕਸਸਤਮਰਹੀਂ ਉਤਾਰਮੀ ਗਫਾਰਹੀਂ ॥ ੧੦ ॥

ਕਛੂ ਨਕਾਨਰਾਖਹੀਂ ਸੁਆਰਿ ਮਰਿਤਾਖਹੀਂ ਸੁਹਾਂਕਹ

ਠਰੇਲਾਯੀ ਅਨੰਤਸਸਤਤੁਲਾਯੀ ॥ ੧੧ ॥ ਹਜਾਰ

ਹੂਰਅੰਬਰੀ ਬਿਰੁਸਕੇ ਸੁਅੰਬਰੀ ਕੂਰਤਾਂਤਿਰੁਲ

ਹੀਂ ਸੁਮਾਰਮਾਰਬੋਲਹੀਂ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹੂੰ ਕੀਮੀ ਰਿਕ

ਟੀਅੀ ਕਹੂੰ ਸਰੋਪਟੀਅੀ ਕਹੂੰ ਸੁਮਾਸਮਛੀਅੀ

ਗਿਰੇ ਸੁਬੰਦੁ ਛੀਅੀ ॥ ੧੩ ॥ ਦੁਮਕਢੇਲਦੁਲ

ਯੀ ਹਰੇ ਲਹਾਲ ਲਾਖੀ ਫੁਟਾ ਕੁਟੁਟਾ ਕਵਾ
 ਹੀ ਮੀ। ਸੁਖੀ ਰਸੇ ਨਗਾ ਹੀ ਮੀ॥ ੧੪॥ ਨਵੀ
 ਨਿਸਾ ਦੁਬਾ ਜਿ ਮੀ। ਸੁਖੀ ਰਸੀ ਰਗਾ ਜਿ ਮੀ
 ॥ ਫਿਪਾ ਦੁਬਾ ਦੁਬਾ ਹੀ॥ ਅਜਾ ਤਮੀ ਗਲਾ ਹੀ
 ॥ ੧੫॥ ਥਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਾ ਜਿ ਯੀ॥ ਨਚਾਰ ਪੈਰ ਤ੍ਰਾ ਜਿ
 ਯੀ॥ ਸੀਤ੍ਰਾ ਰਸ ਸਤ੍ਰਾ ਜਿ ਹੀ॥ ਸੁਨਾ ਦਮੇ ਘਲਾ ਜ
 ਹੀ॥ ੧੬॥ ਹਲੀ ਕਹੂੰ ਮਾਰੀ॥ ਸਰੋਕ ਸਸਤ੍ਰਾ ਹੀ॥

॥ ਤਿਰੇ ਬਿਸਾਹਿ ਜੋ ਦਿਖੀ ॥ ਸਿਧਾਰ ਦੇ ਵਲੋਂ ਦਿਖੀ ॥

੧੧ ॥ ਰਿਸੇ ਬਿਰੁਸ ਧੀਰ ਅੰ ॥ ਸੁਖਾਰਿਤੁ ਰਿਤੀਰ

ਅੰ ॥ ਸਬਦ ਸਿਖ ਬਾਜਿ ਅੰ ॥ ਸੁਖੀਰ ਪੀਰ ਸ

ਜਿ ਅੰ ॥ ੧੨ ॥ ਰਸਾ ਦਲ ਛੰਦਾ ॥ ਤੁਰੀ ਸਿਖ ਬਾ

ਜੋ ॥ ਅਹਾ ਬੀਜ ਜੋ ॥ ਨਰੇ ਤੇ ਦਤਾ ਜੀ ॥ ਅਚੇ

ਸੁਰਗਾ ਜੀ ॥ ੧੩ ॥ ਤਿਸੀ ਤੇ ਜਤੇਰੀ ॥ ਅਨੋ ਬਿ

ਜਤੇਰੀ ॥ ਉਠੈ ਨਦ ਨਾਦੀ ॥ ਧੁਨੀ ਨਿ ਬਿਖਾਦੀ

॥ २० ॥ ਤੁਟੈ ਬੰਗ ਬੋਲੀ ਅਖੀ ਮਾਰ ਬੋਲੀ ਘਕਾ ਧੰਕ ਧੰ ॥ ੧੫੮ ॥

ਕੀ ਭਗਿ ਬੇਹ ਕ ਬੋਲੀ ॥ ੨੧ ॥ ਦਲੀ ਦੀ ਹਗਾਰੀ ਅਮ

ਧੈ ਅੰਗਲਾਰੀ ਘਯੋ ਘੀ ਪਹਾਰੀ ਘਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੀ

॥ ੨੨ ॥ ਨ ਦੀ ਰਕਤ ਪੁਰੀ ਭਫੀ ਗੋਇ ਇਹੂ ਰੀ

ਗਜੇ ਗੋਇ ਦਾਲੀ ਹਸੀ ਖੰ ਪਰਾਲੀ ॥ ੨੩ ॥ ਮ

ਹਾ ਸੂਰਸੇ ਹੀ ਅੰਡੇ ਲੋ ਹੋ ਹੀ ਮਾਹਾਂ ਗਾਰ ਬਗਾਜਿ

ਪੀ ਧੁਇ ਸੋ ਪਲਾਜਿ ਪੀ ॥ ੨੪ ॥ ਛੁਕੇ ਲੋਹ ਛੁ

ਕੀ ਮੁਖੀ ਮਾਰ ਬੋਕੀ ਮੁਖੀ ਮੁਛ ਬੋਕੀ ਗਤਿ ਰੇਛਾ
ਰੁਸੀ ਕੀ ॥ ੨੫ ॥ ਹਕੀ ਹਾਕ ਬਾਜੀ ਗਧੀ ਸੇ ਦੁਸਾ
ਜੀ ਗਚਿ ਰੇ ਚਾਰ ਦੂਕੇ ਮੁਖੀ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ੨੬ ॥
ਹੁਕੇ ਸੂਰਸਾਂਗੀ ਮਨੋ ਸਿੰਧਰੀ ਗੀ ਛੁਹੇ ਛਾਲ ਛੇ
ਕੀ ਗਿਪਾਇ ਕੜਕੀ ॥ ੨੭ ॥ ਹਕੀ ਹਾਕ ਬਾਜੀ
ਨਚੇ ਤੇ ਦਤਾ ਜੀ ਰਸਿ ਰੁਦ੍ਰ ਪਾਰੇ ਗਤਿ ਰੇ ਰੋਸ ਜਗੇ
॥ ੨੮ ॥ ਗਿਰੇ ਸੁਧ ਸੇ ਲੀ ਭੁਈ ਰੇ ਲਪੇ ਲੀ ਪਲੀ

ਹਾਰਨਚੇ। ਰਣਿਬੀਰਸੋਚੇ। ੨੯। ਹਸੇਮਾਸਹ ੦੨੫੯

ਗੀ। ਨਚੇਤੂਤਤਾਗੀ। ਮਹਾਢੀਠਦੂਕੇ। ਅਖੀਮਾਰਤੂ

ਕੇ। ੩੦। ਗਜੇਗੀਦਦੇਵੀ। ਮਹਾਂਅੰਸਕੁਵੀ। ਭੁ

ਲੇਤੂਤਨਾਚੀ। ਰਸਿਰੁਦਰਾਚੀ। ੩੧। ਭਿਰੇਬੇਰਰੁ

ਝੇ। ਮਹਾਂਜੇਧਜੁਝੇ। ਝੰਡਾਗਰਗਾਝੇ। ਬਜੇਬੇਰਥ ੦

ਢੇ। ੩੨। ਗਜੀਗਾਹਬਾਧੇ। ਧਨੁਰਬਾਨਸਾਧੇ। ਬ

ਹੇਆਪਮੋਧੀ। ਰਿਰੇਅੰਧਮੋਧੀ। ੩੩। ਗਜੀਬਾਜ

ਜੁਝੇ ਬਲੀ ਬੈਰਹੁਝੇ ਨਿਝੇ ਸਸਤ ਬਾਰੈ ਉਝੇ ਜੀਤ
ਚਾਰੈ ॥ ੩੪ ॥ ਗਾਜੇ ਆਨਗਾਜੀ ਨਚੇ ਤੁੰਦਤਾਜੀ
ਹਕੀ ਹਾਕ ਬਜੀ ਫਿਰੈ ਸੈ ਨਲੁਜੀ ॥ ੩੫ ॥ ਅਦੀ ਮਤਮ
ਤੋ ਰਸਿ ਰੁੰਦੁ ਰਾਤੋ ਗਾਜੇ ਜੂਹ ਸਾਜੇ ਫਿਰੈ ਰੋਸ ਬਾਜੇ ॥
੩੬ ॥ ਤੁਮੀ ਤੇਜ ਤੇਰੀ ਘਟਿ ਬਿਜ ਬੇਰੀ ਘਰੇ
ਬਾਠ ਬੇਰੀ ਜਲੀ ਜਿਉ ਰੀਰੀ ਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਅਪੋ ਆਪ
ਬਾਹੀ ਉਝੇ ਜੀਤ ਚਾਹੀ ਰਸਿ ਰੁੰਦੁ ਰਾਤੋ ਮਹਾਂ ਮਤ

ਮਾਤ੍ਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ ਅਚੇਬੀਰਬੀਰੀਅ ॥ ੧੬੦

ਭੁਤੰਤੁਆਦਿ ਬਜੀਭੁਰਭੁਕਾਰਭੁਕੇਨੀਸਾ

ਦਿ ॥ ਨਵੰਨੰਦਨੀਸਾਦਗਜੇਗਹੀਰੀ ॥ ਫਿਰੇਰੇਰੇ

ਮੰਤ੍ਰੰਤਨੰਤਛਤੀਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਬਹੇਖੰਗਾਬੇਤੀਖ

ਮਾਲੀਖਤੀਰੀ ॥ ਰੁਲੇਤੰਤੁਮਛੰਮਹਾਜੇਪਜੀਰੀ

॥ ਬਿਧੇਬੀਰਬਾਨਾਬਡੇਮੇਠਿਦਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਮੇਲੋਹ

ਟੀਮਨੇਮੰਤਦਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਓਠੀਕੂਹਜੂਹੀਸਾ ॥ ਰਸਾਰ

ਬਾਜਿਯੀ ਨਕਿਧੋਅੰਤਕੇਕਾਲਕੋਮੇਘਗਜਿਯੀ।
ਉਤੀਤੀਰਉਤੀਰੰਕਮਾਦਿਕਾਕਿਕਿਯੀ। ਬਜੇਲੋਹ
ਕੋਹੰਮਹਾਂਜੀਤੀਮਾਚਿਯੀ। ੪੧॥ ਅਬਿਰਥੇਮਹਾਂ
ਜੰਗਜੋਧਾਜੁਆਦਿ। ਖੁਲੇਖੰਗਖੜੀਅਭੂਤ
ਭਾਖਾਦਿ। ਬਲੀਜੁਭਰੁਭੈਰਸੰਰੁਦ੍ਰਰਤੇ। ਅਲੇ
ਹਥਬੰਖੀਮਹਾਤੇਜਤਤੇ। ੪੨॥ ਭੁਮੀਤੇਜ
ਤੇਰੀਸੁਰਸੀਪ੍ਰਹਾਰੀ। ਰਲੇਰੰਚੁਮੰਡੀਉਠੀਸਸਤ

ਭਾਰੀ ਬਬਕੰਤ ਬੀਰੰ ਕੁਭਕੰਤ ਘਾਪੀ ਮਨੋਜੁ

੨੬੧

ਧਇੰਦ੍ਰਿਜੁ ਟਿਓ ਬਿਤਰਾਪੀ ॥ ੪੩ ॥ ਮਹਾਂਜੁ

ਧਮਚਿਪੀ ਮਹਾਂਸੂਰਗਾਜੋ ਅਪੋਆਪਮੇਸਸ

ਤਸੋਸਸਤਬਾਜੋ ਉਠੇ ਭਾਰਸਾਰੀ ਮਚੇਲੋਹਰੋ

ਹੀ ਮਨੋਪੋਸਤਬਾਸੀਤ ਮਾਰੀਤਸੋਹੀ ॥ ੪੪ ॥

ਰਸਾਦਲਛੰਦਾ ॥ ਜਿਤੋ ਬੈਰਰੁਭੀ ਗਤਿਤੇ

ਅੰਤਜੁਭੀ ਜਿਤੋ ਬੈਤਲਾਜੋ ਗਤਿਤੇ ਅੰਤਿ

ਲਾਜੇ ॥੪੫॥ ਭੁਟੇ ਦੇਹ ਬਰਮੀ ਛੁਟੀ ਹਾਥ
ਚਰਮੀ ਕਹੂੰ ਬੇਤ ਬੇਲੀ ਗਿਰੇ ਸੁਰਟੇ ਲੀ ॥੪
੬॥ ਕਹੂੰ ਮੁਛ ਮੁਖੀ ਕਹੂੰ ਸਸਤ ਸੱਖੀ ਕਹੂੰ ਬੋਲ
ਖੰਗੀ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੰਗੀ ॥੪੭॥ ਗਹੇ ਮੁਛ ਬੰਕ
ਮਰਿਓ ਆਨਹੀ ਕੀ ਛਕ ਛੁਕ ਛਾਲੀ ਉਠੇ ਹਾ
ਲ ਚਾਲੀ ॥੪੮॥ ਕੂਜੀ ਗਛੰਦਾ ਖਲੇ ਖਗ ਖੂ
ਨੀ ਮਹਾਂ ਖੰਗ ਬੇਤੀ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਪੀ ਕੂੜ

ਪ੍ਰੇਤੀ ਬਜੇਰੀ ਕੁਓਰੁ ਉਠੇ ਨਾਦ ਸੰਖੀ ਮਨੋ ਮ
 ਲਜੁਟੇ ਮਹਾਂ ਹਥ ਬੱਖੀ ॥ ੪ ॥ ਛੁਪੇ ਛੰਦਾ
 ॥ ਜਿਨਿ ਸੂਰਨ ਸੰਗਾ ਮਸ ਬਲ ਸਾਮੁ ਰਿਹੈ ਮੰ
 ਰਿਓ ਭਿਨਿ ਸੁਭਟ ਨ ਤੇ ਏਕ ਕਾਲ ਕੋਊ ਜੀਅ
 ਤਨ ਛੁਰਿਓ ਸਬ ਖੜੀ ਖਗ ਖੰਡ ਖੇਤ ਤੇ ਭੂਮਿ
 ਪਾਹੁਟੇ ਸਾਰ ਧਾਰ ਧਰੁ ਮੁਕਤ ਬੰਧਨ ਤੇ
 ਛੁਟੇ ਘੈ ਟੁਕ ਟੁਕ ਜੁਝੈ ਸਬੈ ਪਾਦਨ ਪਾਛੈ ਰਾ

ਗੀ॥ ਜੈਕਾਰ ਅਪਾਰ ਸੁਧਾਰ ਹੁ॥ ਅੰਬਾ ਸਿਵ ਲੋਕ

ਸਿਧਾਗੀ॥ ੫੦॥ ਚੁਭੁ ਪਈ॥ ॥ ਇਹ ਬਿ

ਧਮ ਚਾਘੈ ਰਸਿਗਾ॥ ਮਾ॥ ਸਿਧਏ ਸੁਰ ਸੁਰਿ ਕੇ ਪ

ਮਾ॥ ਕਹਾ ਲਗੈ ਵਹ ਕਥੈ ਲਗਾਈ॥ ਮਾਪਨ ਪ

ਲਾਨ ਬਰਨੀ ਜਾਈ॥ ੫੧॥ ਲੁਜੀਗਾ ਪਯਾਤ

ਛੰਦਾ॥ ॥ ਲਵੀ ਸਰਬ ਜੀਤੇ ਕੁਸੀ ਸਰਬ ਹਾ

ਰੇ॥ ਬਚੇ ਜੇ ਬਲੀ ਪਾਨ ਲੈ ਕੇ ਸਿਧਾਰੇ॥ ਚਤੁਰ

ਬੇਦਪਾਠਿਯੋਕੀਯੋਕਾਸਿਬਾਸਿਯਪਨੇਬਰਖਕੀ

ਨੇਤਹਾਹੀਨਿਵਾਸੀ॥੫੨॥ਇਤਿਸ੍ਰਿਬਚਿਤ੍ਰ

ਨਾਟਕਾਰਿੰਬੇਲਵੀਕੁਸੀਜੁਪਬਰਨਨੰਨਾਮੁ

ਤਿਤੀਆਧਿਆਉਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਕੁਮਸ

ਤੁ॥੩॥ਅਫਜੂ॥੧੮੯॥ਭੁਜੰਗਪਯਾਤ

ਛੰਦਾ॥ ॥ਜਿਨੈਬੇਦਪਾਠਿਯੋਸੁਬੇਦੀਕਹਾ

ਏ॥ਇਨੈਧਰਮਕੇਕਰਮਨੀਕੇਚਲਾਏ॥ਪਠੇ

ਕਾਗਦੀ ਮੰਦਰਾਜਾ ਸੁਧਾਰੀ ਅਪੋਆਪ ਮੋਬੇਰ
ਲਾਵੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨਿਪੀ ਮੁਕਾਲਿ ਘੰਦੁਤ ਸੋ
ਕਾਸਿ ਆਪੀ ਸਬੈ ਬੇਦ ਘੰਦੁਦੁ ਭਾਖੇ ਸੁਨਾ
ਪੀ ਸਬੈ ਬੇਦ ਪਾਹੀ ਚਲੇ ਮੰਦਰੇ ਸੀ ਪਦਮ
ਕੀਯੋ ਆਨ ਕੈ ਕੋਨ ਰੇ ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਧੁਨਿ ਬੇਦ ਕੀ ਰੂਪ
ਤਾ ਤੇ ਕਹਾਈ ਸਬੈ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਸਭਾ ਬੀਚ ਭੁ
ਈ ਪੜੇ ਸਾਮ ਬੇਦੀ ਜੁਜਰ ਬੇਦ ਕੰਥੀ ਗਿਰੀ

ਬੇਦਪਾਨਿਯੀ ਕਰੇ ਭਾਵਹੈ ॥ ੩ ॥ ਰਸਾਵਲ ੧੬੪

ਛੰਦਾ ॥ ਅਸਰ ਬੇਦਪਾਨਿਯੀ ਸੁਦੇ ਪਾਪ

ਨ ਠਿਯੀ ॥ ਰਹਾਈ ਝੁਗਾਜਾ ॥ ਦੀ ਅਸਰ ਬਸਾ

ਜਾ ॥ ੪ ॥ ਲਯੋ ਬਨ ਬਾਸੀ ॥ ਮਹਾ ਪਾਪ ਨਾਸੀ ॥

ਬਿਖੰਭੇ ਸਰੀਯੀ ॥ ਤਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀਯੀ ॥ ੫ ॥ ਰਹੇ ਹੋਰਿ

ਲੋਗ ॥ ਤਜੇ ਸਰਬ ਸੇਰੀ ॥ ਧਨ ਪਾਮਾਤਿ ਆਗੇ ॥

ਪੁਲੀਯੋ ਮਪਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਅਜੁਲਾ ॥ ਬੇਦੀ ਭੁ

ਯੋਪਸਿਨਰਾਜਕਹਪਾਇਕੈ। ਦੇਤੁਭੁਯੋਬਰ
ਦਾਨਹੀਐਗੁਲਸਾਇਕੈ। ਜਬਨਾਨਕਕਲੀਐ
ਹਮਆਨਿਕਹਾਇਕੈ। ਹੋਜਗਤਪੁਜਕਰਿ
ਤੋਹਿਪਰਮਪਦਪਾਇਕੈ॥ ੧॥ ਦੇਹਰਾ॥
॥ ਲਦੀਰਾਜਦੇਬਨਗਏਬੇਦੀਅਨਕੀਨੇਰਾ
ਜਾਭੁਾਂਤਿਭੁਾਂਤਿਤਨਿਭੁਗੀਯੰਕੁਅਕਾਸ
ਕਲਸਮਾਜਾ॥ ੮॥ ਚੁਭਿਪਈ॥ ਤੇਤੀਯਬੇ

ਦਸੁ ਨ ਬੋਤੁ ਮਕੀ ਆਚਰੁ ਬੇਦਸੁ ਨਿਕੁਮੁ
 ਕੋਦੀ ਆਤੀ ਨ ਜਨਮਹ ਮਹੀ ਜਬ ਪਰਿਹੈ
 ਚੋਬੇ ਜਨਮ ਗੁਰੂ ਤੁਹਿ ਕਰਿਹੈ ॥ ੯ ॥ ਉਤਰਾਜ
 ਕਾਨ ਨਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਇਤਾ ਇਨਰਾਜ ਕਰਤ
 ਸੁਖਧਾਯੋ ਕਹਾਲਗੇ ਕਰਿਕਥਾ ਸੁਨਾਉ ॥ ਗਿੰ
 ਥਬ ਫਨਤੇ ਆਪਿ ਕਰੁਹਾਉ ॥ ੧੦ ॥ ਇਤ ਸੀਬ
 ਚਿਤਨਾਟ ਕਾਗਿੰ ਬੇਬੇਦ ਪਾਠੁ ਭੇਟਰਾਜ ਚਤਰ

ਥਾਪਿਆਇਸਾਮਾਖੰਮਸਤੁਸੁਕੁਮਸਤੁ॥ ੪

॥ ਅਫਜੂ॥ ੧੯੯੧॥

॥ ਨਰਾਜਛੇ

ਦਾ॥ ॥ ਬਹੁਰਿਬਿਖਾਧਬਾਧਿਯੀ॥ ਕਿਨੀ

ਨਤਾਹਿਸਾਧਿਯੀ॥ ਕਰੰਮਕਾਛਯੋਤੁਟੀ॥

ਸੁਕੁਮਬੀਸਤੇਗਾਣੀ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਪਕ

ਰਤਕੁਟੇਸੁਦ੍ਰਿਥਿਤਿਛਤੀਬੈਸਨਕਰਮ॥

ਬੈਸਕਰਤਕੁਟੇਛਤੀ॥ ਬਿਤਿਸੁਦ੍ਰਸਾਦਿਜਕ

ਧਰਮ॥੨॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਬੀਸਗਾਵਤਿਨ

ਕੇਗਹਿਗਏ॥ ਜਿਨਮੋਕਰਤਕਿਸਾਨੀਭੁਏ

ਅਹੁਤਕਾਲਇਹਭੁਤਿਬਿਤਾਯੋ॥ ਜਨਮ

ਸਮੇਨਾਨਕਕੋਆਯੋ॥੩॥ ਚੌਹਰਾ॥ ॥ ਤਿ

ਨਬੇਦੀਯਨਕੇਕੁਲਬਿਖੇਪਗਟੈਨਾਨਕਰ॥

ਇਸਭੁਸਿਖਨਕੇਸੁਖਦਏਜਹਤਹੋਭੁਏ

ਸਹਾਇ॥੪॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਤਿਨਇਹਕ

ਲਮੋਧਰਾਚਲਾਯੋਸਲੁਸਾਧਨਕੋਰਾਹੁਬ
 ਤਾਯੋਜੋਤਾਕੋਮਾਗਗਿਮਾਹਿਆਏ। ਤੇਕ
 ਬਹੁਨਹੀਪਾਪਸਿਤਾਏ॥੫॥ ਜੇਜੇਪੀਥਤਦਾਨ
 ਕੇਪਰੇਪਾਪਤਾਪਾਤਿਨਕੇਪੁਤਹਰੇਦੁਖ
 ਭੁਖਕਬਹੁਨਸਿਤਾਏ। ਜਾਲਕਾਲਕੇਬੀਚ
 ਨਆਏ॥੬॥ ਨਾਨਕਅੰਗਦਕੋਬਪਾਧਰਾ
 ਧਰਮਪੁਰਿਗਿਇਹਜਗਮੋਕਰਾਅਮਰ

ਦਾਸਪੁਨਿਨਾਮੁਕਹਾਯੋ ਜਨਦੀਪਕਤੇਦੀ ੨੬੭
ਪਜਗਾਯੋ ੧੧ ਜਬਬਰਦਾਨਿਸਮੇਦਹੁ
ਆਵਾ ਰਾਮਦਾਸਤਬਗੁਰੁਕਹਾਵਾਤਿ
ਹਬਰਦਾਨਿਪੁਰਾਤਾਨਿਦੀਆਮਮਰਦ
ਸਿਸੁਰਪੁਰਿਮਗੁਲੀਆ ੮ ਸੀਨਾਨਕ
ਅੰਗਦਿਕਰਿਮਾਨਾਮਮਰਦਾਸਅੰਗ
ਦਮਹਿਰਾਨਾਮਮਰਦਾਸਰਾਮਦਾਸਕਹਾ

ਯੋਸਾਧਨਿਲਖਾਮੁੜਨਹਿਪਾਯੋ ॥੯॥

ਤਿਨਤਿਨਸਭਹੂਕਰਿਜਾਨਾਇਕਰੂਪ

ਕਿਨਹੂਪਹਿਚਾਨਾ ॥ਜਿਨਿਜਾਨਾਤਿਨ

ਹੀਸਿਧਪਾਈ ॥ਬਿਨਸਮਝੈਸਿਧਹਾਥਨ

ਆਈ ॥੧੦॥ ॥ਗਮਦਾਸਹਰਿਜੋਮਿਲਗ

ਏ ॥ਬੁਰਤਾਦੇਤਮੂਜਨਹਿਭੁਏ ॥ਜਬ

ਅਰਜਨਪੁਤਲੋਕਸਿਧਾਏ ॥ਹਰਿਗੋਬਿ

ਦਾਤਿਹਠਾਂਠਹਰਾਇ॥ ੧੧॥ ਗਰਿਗੋਬਿੰਦਪੁਤ੍ਰ
 ਲੋਕਸਿਧਾਰੇ॥ ਗਰਿਗੋਬਿੰਦਪੁਤ੍ਰਾਤਿਹਠਾਂਠਹਰੇ॥
 ਹਰੀਕ੍ਰਿਸਾਨਿਤਿਨਕੇਸੁਤਦਏ॥ ਤਿਨਤੇਤੇਗ
 ਬਹਾਦਰਪੁਤ੍ਰੇ॥ ੧੨॥ ਅਤਿਲਕਜੰਦੂਰਾਖਾਪ
 ਭਤਾਕਾਕੀਨੋਬਡੋਕਲੂਮਹਿਸਾਕਾਸਾਧ
 ਨਿਹੇਤਿ॥ ਇਤੀਜਿਨਿਕਰੀ॥ ਸੀਸੁਦੀਆਪ
 ਰੁਸੀਨਉਚਰੀ॥ ੧੩॥ ਧਰਮਹੇਤਸਾਕਾਜਿਨਿ

ਕੀਆਸੀਸੁਦੀਆਪਰਸਿਰਬਨਦੀਆ
ਨਾਟਕਚੇਟਕਕੀਇਕੁਕਾਜਾਪੁਲੁਲਗਨ
ਕਹਆਦਤਲਾਜਾ। ੧੪। ਏਹਰਾਠੀਕਰਿ
ਏਰਿਦਿਲੀਸਿਸਿਰਿਪੁਲਪੁਰਕੀਯਾਪਾ
ਨਾਤੇਗਬਹਾਦਰਸੀਕਿਆਕਰੀਨਕਿਨ
ਹੁਆਨ। ੧੫। ਤੇਗਬਹਾਦਰਕੇਚਲਤਉ
ਯੋਜਗਤਕੇਸੋਕਾਹੈਹੈਹੈਸਉਜਗਤੁਯੋਜੋਜੋਜੋ

ਸੁਰਲੋਕਾ ੧੬ ॥ ਇਤਿ ਸੀਬਾ ਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕਾਰੀ
 ਬੇਪਾਤਸਾਹੀ ਬਰਨਨ ਨਾਮਾ ਪੰਚਮੋਧਿ ਆਉ
 ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੫ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੨
 ੧੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਅਬੋਮੇ ਅਪਨੀ ਕਥਾ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ਤਪਸਾਧਤ ਜਿਹੋ ਬਿਧਿ ਮੁਹਿ ਆਨੇ ॥
 ਹੇ ਮਕ੍ਰਿਟ ਪਰ ਬਤ ਹੈ ਜਹਾਂ ਸਪਤ ਸਿੰਗ ਸੋ ਭਿਤ
 ਹੈ ਤਹਾਂ ॥ ੧ ॥ ਸਪਤ ਸਿੰਗ ਤਿਹ ਨਾ ਮੁਕਹਾਵਾ ॥

ਪੰਡਿਤ ਰਾਜ ਜਗਜੋਗੁ ਕਮਾਵਾ ਤੁਹ ਹਮ ਅਧਿ
ਕਤੁ ਪਾਸਿ ਯਾਸਾਧੀ ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਕਾਲ ਕਾਮ
ਰਾਧੀ ॥ ੨ ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਕਰਤੁ ਪਾਸਿ ਯਾ
ਕੁਯੋ ॥ ਦੁਇ ਤੇ ਕਰੁ ਪਰੈ ਗਯੋ ॥ ਤਾਤੁ ਮਾਤੁ
ਪੁਰ ਅਲਖ ਅਰਾਧਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਗ ਸਾਧਨ
ਸਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਜੋ ਕਰੀ ਅਲਖ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਤਾਤੇ ਕੁਯੋ ਪਸੀਨ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਤਿਨ ਪੁਲਕਿ

ਆਇਸਮਹਿਦੀਆ ਤਬਹਮਜਨਮਕ ੧੧੦

ਲੁਮਹਿਲੀਆ ੪ ॥ ਰਿਤਨਲੁਯੋਹਮਰੋਆ

ਦੁਕਹਾ ਬੁਝੀਰਹੀਸੁਤਪਲੁਚਰਨਨਮ

ਹਿ ॥ ਜਿਉਤਿਉਪਲੁਹਮਕੋਸਮਸੁਯੋ ॥ ੧੨

ਮਕਾਰਿਕੈਇਹਲੋਕਪਠਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਅਕਾਲ

ਪੁਰਖਬਾਚਇਸਕੀਟਪੁਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਚੈਪ

ਈ ॥ ॥ ਜਬਪਾਹਿਲੇਹਮਸਿਸਟਿਬ

ਨਾਈ ਦਈ ਤਰਚੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖ ਦਾਈ ਤੇਲੁ
ਜਬਲ ਬਦਰੇ ਹੁੰ ਗਏ ਪੁਜਤ ਪਰਮ ਪੁਰਖ
ਰਹਿ ਗਏ ॥ ੬ ॥ ਤੇਹ ਮੰਤੁ ਮਾਕਿਤ ਨਕ ਮੰਖਾ
ਪੋ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਠਉ ਰਦੇ ਦੁਤਾ ਬਾਧੋ ॥ ਤੇਲੀ ਬਲ
ਪੁਜਾ ਉਰਤਾਏ ॥ ਅਪਨ ਹੀ ਪਰਮੇ ਸਰਕਹਾ
ਏ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਮਾਚੁਤ ਕਰਾਯੋ ॥ ਬਿਸ
ਨ ਅਪਹੀ ਕੋ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਪਾਰ

ਬਹੁਮਬਖਾਨਾ ਪੁਛਕੋ ਪੁਛੁਨ ਕਿਨਹੂੰ ਜਾਨ
 ॥ ੮ ॥ ਤਬ ਸਾਖੀ ਪੁਛ ਅਸਟ ਬਨਾਏ ॥ ਸਾ
 ਖਨ ਮਿਤ ਦੇ ਬੇਠ ਹਰਾਏ ॥ ਤੇ ਕਹੈ ਕਰੋ ਹਮਾਰੀ
 ਪੂਜਾ ॥ ਹਮਾਇਨੁ ਅਵਰ ਨਠਾ ਕੁਰਦੂਜਾ ॥
 ੯ ॥ ਪਰਮ ਤਤਕੋ ਜਿਨ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਿਨ
 ਕਾਰਿ ਈਸਰਾ ਤਿਨ ਹੀ ਕਹੁ ਮਾਨਾ ॥ ਕੇਤੇ ਸੁ
 ਰਦ ਕਹੁ ਮਾਨੇ ॥ ਅਗ ਨਹੋ ਤਕਈ ਪਵਨ

ਪ੍ਰਮਾਣੈ॥ ੧੦॥ ਕਿ ਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ
ਚਾਨਾ ਨਾਤਿ ਕਿਤੇ ਜਲ ਕਰਤਾ ਬਿਖਾ
ਨਾ ਕੇਤਕ ਕਰਮ ਕਰਤ ਰੂਪਾਨਾ ਧਰਮ
ਰਾਜ ਕੋ ਧਰਮ ਪਛਾਨਾ॥ ੧੧॥ ਜੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਖਨ ਮਿਤ ਨਹ ਰਾਏ॥ ਤੇ ਹਿਮਾ ਅਭਿਪ੍ਰ
ਭੁਕ ਹਵਾਏ॥ ਤਾ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਸਰ ਜਾਤੀ
ਭੀ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਪਰਤ ਜੋਤੁ ਭੀ॥

੧੨॥ ਜਬ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਨ ਤਿਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ੧੨॥

ਬਹਾਰਿ ਇਨ ਮਨੁ ਛੁਨਠਹਰਾਨਾ ॥ ਤਿਥੀ

ਬਸਿ ਮਮਤਾ ਹੁਇ ਗਏ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਹ

ਨਠਹਰਏ ॥ ੧੩॥ ਤਬ ਬਹਾਰਿ ਸਿਧ ਸਾਧਨ

ਹਿਰਾਏ ॥ ਤਿਨ ਭੁਧਿ ਪਰਮ ਪਰਖ ਨਹੀ ਪਾਏ

ਜੇਕੋ ਈਹੋ ਤਭੁ ਯੋਜਰਿ ॥ ਸਿਮਾਨਾ ॥ ਤਿ

ਨ ਤਿਨ ਅਪਨੋ ਪ੍ਰਬਲਾਨਾ ॥ ੧੪॥ ਪ

ਰਮਪੁਰਖਾ ਕਿ ਨਹੂੰ ਨਹਪਾਯੋ ਬੈਰਬਾ
ਦਹੀਕਾਰਬਢਾਯੋ ਘੋਰੁਪਾਤ ਆਪਨ
ਤੇਜਲੋ ਘੁਲਕੈ ਪੰਥ ਨ ਕੋ ਉਚਲੋ ॥ ੧੫ ॥
ਮਾਜੀ ਨੀਜੀ ਨਿਤ ਨ ਕਿ ਸਿਖ ਕੋ ਧਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥
ਨਤਿਨ ਆਪਨਾ ਰਾਹੁ ਚਲਾਯੋ ਘਰਮੇਸ
ਰਨ ਕਿ ਨਹੂੰ ਪਾਹਿ ਚਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਉਚਾਰਤੇ
ਲੁਯੋ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਘਰਮਤਤ ਕਿਨ

ਹੂੰ ਨ ਪਾਹਿ ਚਾਨਾ ਆਪ ਆਪ ਭੁਟੀ ਤਰਿਉ
 ਰਸਾਨਾ ਤਬ ਜੇ ਜੇ ਰਿਖ ਰਾਜ ਬਨਾਇਓ ਆਤਿ ਨ
 ਆਪ ਨ ਪੁਨ ਸਿ ਮਿ ਭਿਚ ਲਾਏ ॥ ੧੭ ॥
 ਜੇ ਸਿ ਮਿ ਭਨ ਕੇ ਭੁਟੇ ਅਨ ਰਾਗੀ ਆਤਿ ਨ ਤਿ
 ਨ ਫਿ ਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਿ ਆਗੀ ਆਜਿ ਨ ਮ
 ਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨ ਨ ਠਹਰਾਯੋ ਜੇ ਸਿ ਮ ਭਿਨ
 ਕੇ ਰਾਹ ਨ ਆਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਹੀ ਬੇ

ਦਬਨਾਏ ਸਰਬ ਲੋਕ ਤਿਹ ਕਰਮ ਚਲਾ
ਏ ਸਜਿ ਨਕੀ ਲਿਵ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨ ਲਾਗੀ
ਤੇ ਬੇਦਨ ਤੇ ਭੁਏ ਤਿਆਗੀ ॥ ੧੯ ॥
ਜਿਨ ਮਤ ਬੇਦ ਕ ਤੇ ਬਨ ਤਿਆਗੀ ॥
ਰਬੁ ਹਮ ਕੇ ਭੁਏ ਅਨੁ ਰਾਗੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁ
ਜ ਮਤ ਜੇ ਚਲ ਗੀ ॥ ਭੁਤ ਅਨੇ ਕ ਦਖਨ
ਸੋ ਦਲਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸਾਹਿਤ ਜਾਤ ਨ ਸੀ

ਦੇਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਸੀ ਗਿ ਨ ਛੋੜਨੇ ਹਾਇ ਤੇ ਪਰਮ

ਪ੍ਰੀਤ ਹਜਾਹੀ ਗਤਿ ਨ ਹਾਰਿ ਸਿਉ ਮਤਿ ਰੁਕ

ਛੁਨਾਹੀ ॥੨੧॥ ਜੇ ਜੇ ਜੀ ਪਾਜਾ ਤਨ ਤੇ ਰੋਖ

ਰਮ ਪੁਰਖ ਤਾਜਿ ਤਿਨਾ ਗਾਧਰੇ ਤੇ ਤੇ ਨ ਚਕ

ਕੇ ਰੂਪ ਪਰਗੀ ਧਾਰ ਬਾਰ ਜਗ ਮੇ ਬਖਸ਼ਿ

ਹੀ ॥੨੨॥ ਤੁਬਹਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੰਤੁ ਪਿਯਾ ॥੧੨॥

ਯੋ ਗਤਿ ਨ ਛੁਟੀ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਚਲਾ ॥੧੩॥ ਕਰ

ਮੇਨਖਾਸਿਰਜਟਾਸਦਾਗੀ॥ਪਭੁਕੀਸ਼ਿਅ
ਨਕਛੁ/ਬਿਚਾਰੀ॥੨੩॥ਪੁਨਿਹਰਿਗੋਰ
ਖਕੋਉਪਰਾਜਾ॥ਸਿਖਕਰੋਤਿਨਹੁਬਰਹ
ਜਾ॥ਸਦਨਫਾਰਿਮੁਦੁਮੇਰਾਗੀ॥ਹ
ਰਿਕੀਪੀਤਿਕੀਤਿਨਾਬਿਚਾਰੀ॥੨੪॥
ਪੁਨਿਹਰਿਗਾਮਾਨੀਦਕੋਕਰਾ॥ਭੇਸਬੈਰ
ਗੀਕੋਜਿਨਪਰਾਕੀਠੀਕੀਠਿਕਾਠਕੀਰਾਗੀ॥

ਪਤਕੀ ਕਿਆ ਨ ਕਹੂ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਪੁਰ
 ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਉਪਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਅਪਨੇ
 ਮਾਰਗ ਚਲਾਏ ॥ ਮਹਾ ਦੀ ਨਤ ਬਿਪਲ ਉਪ
 ਰਾਜਾ ॥ ਅਰਬ ਦੇ ਸਕੇ ਕੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ॥ ੨੬ ॥
 ਤਿਨ ਨਤੀ ਏਕ ਪੰਥ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਲਿਗ ਬਿਨ
 ਕੀ ਨੇ ਸਭ ਰਾਜਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਮਾਪ ਨਾਨਾ ਮੁਜ
 ਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਾਹੂ ਨ ਦਿਜਾਏ ॥

੨੧) ॥ ਸਤੁ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਉਰਤੁ ਨਾਪਾ
ਰਬੁ ਹਮਕਾ ਹੂਨ ਪਛਾਨਾ ਤਪਸਾ ਪਤਹ
ਰਿਸੇ ਰਿਬੁ ਲਾਯੋ ॥ ੧ ॥ ਇਸਕਾ ਹਿਰੈ ਇਹ
ਲੋਕ ਪਾਠਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾ
ਚਾ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਸੇ ਅਪਨਾ ਸੁਤ
ਤੇ ਹਿਨਿ ਦਾਜਾ ॥ ਪੀਠੁ ਪੁਰਖ ਕਰ ਬੇਕਰੁ
ਜਾਜਾ ਜਾਹਿ ਤਹਾ ਤੇ ਬਰਮਾ ਚਲਾਇ ॥

ਕ ਬੁਧਿਕਰ ਨ ਤੇਲੇ ਕ ਹਟਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਕ
 ਬਿਬਾਚਾ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਠਾ ਚੁਭੁ ਜੀ ਮੇਜੇ ਰਿਕ
 ਰਿਬਰ ਨ ਕਹਾ ਜਿਹ ਨਿਯਾਇ ॥ ਧੀ ਬਚਲੇ
 ਤੁਬ ਜਗਤ ਮੇਜ ਬਡੁ ਮਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥ ੨੯ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਇਹ ਕਹਾ ਨਿਪ ਭੁਖੇ ਰਿਪ
 ਠਾ ਧੀ ॥ ਤੁਬ ਮੇਜ ਗਤ ਜਨ ਨ ਮੁਖ ਰਿਮਾਇ
 ਧੀ ॥ ਜਿਮਾ ਤਿਨ ਕਹੀ ॥ ਇਨੇ ਤਿਮ ਕਹਿ ਰੀ ॥

ਅਉਰਾ ਕਿਸੁ ਤੇ ਬੈਰ ਨਗਾਹਿਰੈ ॥ ੩੧ ॥ ਜੇਹ
ਮਕੈ ਪਰਮੇਸਰ ਉਚਰਿਰੈ ॥ ਤੇ ਸਭੁ ਨਰਕਿ ਕੇ
ਰਾਮਹਿ ਪਾਰਿਰੈ ॥ ਅਕੈ ਦਾਸੁ ਤਦ ਨ ਕਾਜ
ਨਾ ॥ ਯਾਗੇ ਕੁੰਦੁ ਨਰਿ ਚਪਛਾਨੈ ॥ ੩੨ ॥ ਜੇ
ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਕੈ ਦਾਸਾ ॥ ਦੇਖਾ ਨਿਅਯ
ਜਗਤ ॥ ਤਾਸਾ ਜੋ ਪੁਲਕਨਗਾ ਤਿਕਹਾ
ਸੋ ਕਹਿਰੈ ॥ ਅੰਤਲਗਤੇ ਮੈ ਨਿਨਰਹਿਰੈ ॥

੩੩॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ਕਹਿਯੋ ਪੁਰੁਸੁਤਾ ॥ ੨੭੭

ਖਿਹੋ ॥ ਕਿਸੁ ਨ ਕਾਨਰਾ ॥ ਖਿਹੋ ॥ ਕਿਸੁ ਨ ਲੇਖਭੀ

ਜਹੋ ॥ ਅਲੇਖ ਬੀਜ ਬੀਜਹੋ ॥ ੩੪॥ ਪਪਾਣ

ਪੁਜਹੋ ਨਹੀ ॥ ਨ ਲੇਖ ਭੀ ਜਹੋ ਕਹੀ ॥ ਅਨੰਤ

ਨਾਮ ਗਾਇਹੋ ॥ ਪਰੰਮ ਪਰਖ ਪਾਇਹੋ ॥ ੩੫॥

ਜਟਾਨ ਸੀਸ ਧਾਰਿਹੋ ॥ ਨ ਮੰਦ ਕਾਸੁ ਧਾਰਿਹੋ

॥ ਨ ਕਾਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਧਰੋ ॥ ਕਹਿਯੋ ਪੁਰੁਸੁ ਮੇ ਕਰੋ ॥ ੩

६॥ ^५बुज सुदेव नमः श्री गुरुवाम सरब नमः
श्री नमः पान्न व ज प न अ उर बा प
न व प ॥ ३१ ॥ ग वि अं ति न म पि अ इ र
प ग न ति प इ र न पि अ न अ न व
प र न न म अ न उ च र ॥ ३८ ॥ उ द व न
म र ति यी न म न म ति यी प र म पि
अ न प री यी अ न ति य प ट री यी ॥ ३९ ॥

॥ ਤੁਸੇ ਵਰੁ ਪਗ ਚਿਖੀ ਨ ਆਨ ਦਾਨ ਮਾਚਿਖੀ ॥ ੧੭੮

॥ ਤਵ ਕਨ ਮਉ ਚਾਰੀ ਯੀ ਅਨੰਤ ਦੁਖ ਟਾਰੀ

ਖੀ ॥ ੪੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਨਾ ਖੁਤਿ

ਹਾਰੇ ਧਿਆਇਆ ਦੁੱਖ ਪਾਤਿ ਨ ਨਿਕਟਿ

ਨ ਆਇਆ ਜੇਜੇ ਅਉਰ ਧਿਆਨ ਕੇ ਧਰੀ

॥ ਬਹਿਸ ਬਹਿਸ ਬਾਦ ਨ ਤੇ ਮਰਹੀ ॥ ੪੧ ॥ ਹ

ਮਇਹ ਕਾਜ ਜਗਤ ਮੋ ਆਏ ਧਰਮ ਹੇਤ ਗੁਰ

ਦੇਵਪਠਾਏ ਅਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੁਮਧਰਮੁ ਬਿਥਾ
ਰੋ ਦੁਸਟ ਦੋਖੀ ਅਨਿਪਕਰਿ ਪਛਾਰੋ॥
੪੨॥ ਇਹੈ ਕਾਜ ਧਰਾਹਮ ਜਨਮੀ ਸਜਮ
ਇਲੇਹੁ ਸਾਧੂ ਸਭੁ ਮਨਮੀ ਧਰਮ ਚਲਾਵ
ਨਸਿਤੁ ਉਥਾਰਨਾ ਦੁਸਟ ਸਭੁ ਨ ਕੋ ਮੂਲ
ਉਪਾਰਨਿ॥ ੪੩॥ ਜੇ ਜੇ ਕੁਏ ਪਾਹਿ ਲਮ
ਵਤਾਰਾ ਅਮਾਪੁ ਅਪਾਤਿ ਨ ਜਾਪੁ ਉਚਾਰਾ॥

ਪੁਤ੍ਰਿਏਖੀਕਿਸੀਨ) ਬਿਦਾਰਾਧਰਮਕਰਨ
 ਕੋਰਾਹੁਨਤਾਰਾ) ੪੪) ਜੇਜੇਗਉਜਮੀਬੀਆ
 ਭਏਮੇਮੇਕਰਤਜਗਤਤੇਗਏ) ਮਹਾਪੁਰਖ
 ਕਾਹੁਨਪਛਾਨਾਕਰਮਧਰਮਕੋਕਛੂਨਜਾਨਾ
 ॥੪੫॥ ਅਦਰਨਕੀਆਸਾਕਿਛੂਨਾਹੀਏ
 ਦੇਆਸਥਰੇਮਨਮਾਹੀਆਮਨਮਾਸਥਿ
 ਪਜਤਕਛੂਨਾਹੀਦਾਕੀਆਸਥਰੇਮਨਮਾ

ਗੀ॥੪੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕੋਈ ਪੜਤਿ ਕੁਰਾਨ
ਕੋ ਕੋਈ ਪੜਤ ਪੁਰਾਨ॥ ਕਾਲ ਨ ਸਕਤ ਬਚਾ
ਇਕੋ ਫੋਕਟ ਪਰਮਾਨਿ ਦਾਨ॥ ੪੭॥ ਚੌਪਈ
॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਿਲਿ ਪੜਤ ਕੁਰਾਨਾ॥ ਬਾ
ਚਤ ਕਿਤੇ ਪੁਰਾਨ ਅਜਾਨਾ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਕੋਈ
ਕਾ ਮਨ ਆਦਾ॥ ਦਾਦ ਕਾਲ ਕਾ ਹੁਨ ਬਚਾਦਾ
॥੪੮॥ ॥ ਕਿਉ ਨ ਜਾਤਾ ਕੋਤੁ ਮਠਾਈ॥ ਅੰਤਿ

ਕਾਲਿਜੋਹੋਇਸਹਾਈਯੋਫਕਟਪਗਾਲਖੋਕਰ

੧੮੦

ਭਰਮਾਯੋਇਨਤੇਸਰਤਨਕੋਈਕਰਮਾਯੋ੪੮੯

ਯੋਇਹਕਾਰਨਿਪਭਗਮੇਬਨਾਯੋਯੋਭੇਦੁਭ

ਖਿਯੋਇਹਲੋਕਪਠਾਯੋਯੋਜੋਤਿਨਕਹਾਸੁਸ

ਭਨਉਚਰੋਯੋਯੋਭੁਧਿਭੁਕਭੁਨੈਕਨਕੋਯੋ

੪੦ਯੋਰਸਾਦਲਛੰਦਾਯੋਯੋਨਜਟਾਯੋਭੁਧਾ

ਯੋਯੋਨਮੰਦਕਾਸਦਾਯੋਯੋਜਯੋਤਾਸਨਾਮੀਯੋਸਰੇ

ਸਰਬਕਾਮੀ ॥ ੫੧ ॥ ਨਨੈਨ ਮਿਚਾਉ ਨਾਉਂਤੰ
 ਦਿਖਾਉ ਨਕਕਰ ਮੰਕਮਾਉ ਨਭੇਖੀਕਹਉ
 ॥ ੫੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜੇਜੇ ਕੁਖਸੁਤਨ ਮੇਧਾ
 ਰੈ ਭੇਪੁਲਜਨ ਕਛੁ ਕੈਨ ਬਿਚਾਰੈ ਸਮਝੁ ਲੇਹੁ
 ਸਲੁਜਨ ਮਨਮਾਹੀ ਗਿਉਤਨ ਮੇਪਰਮੇ ਸੁਰਨਾ
 ਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਜੇਜੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਡਿਉਤ ਦਿਖਾਹੀ
 ਤਿਨ ਪੁਲੋਗ ਨ ਮੋਗ ਤਿਨਾਹੀ ਜੀਵਤੁ ਲੁਤ

ਜਗਤ ਕੇ ਕਾਜਾ ਸੁੰਗ ਦੇ ਖਿਕ ਰਿਪੁ ਜਤ ਰਾਜਾ

।੫੪। ਸੁਆਗਨ ਮੇ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਨਾਹੀ ਥੋ ਜਿ

ਫਿਰੇ ਸਭ ਹੀ ਕੋ ਕਾਹੀ ਆਪ ਨੇ ਮਨੁ ਕਰ ਮੇ ਜਿ

ਹ ਆਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਤਿਨੀ ਪਛਾਨਾ ॥੫੫॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਭੁਖਾ ਦਿਖਾਇ ਜਗਤ ਕੇ ਲੋਗਨ

ਕੋ ਬਸਿ ਕੀਨਾ ਅੰਤ ਕਾ ਲਿਕਾਤੀ ਕਟਿ ਯੋ ਬਾ

ਸੁਨਰ ਕੇ ਲੀਨਾ ॥੫੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ

ਜਗਾ ਕੇ ਹੁੰਤਾ ਦਿਖਾ ਦੇ ਲੋਗਾਨ ਮੂੰਹਿ ਆਪਿ
ਕਸਮ ਪਾ ਦੇਂਗਾ ਨਾਸਾ ਮੂੰਹਿ ਕਰੈ ਪੁਰਾਨੀ ਫੋਕ
ਟਪਰ ਮਨ ਕਉ ਹੀ ਕਾਮੀ ॥ ੫੧ ॥ ਫੋਕ ਟਪਰ ਮ
ਜਿ ਤੇਜਗ ਕਰਹੀ ਨਰ ਕਿ ਕੁੰਡੁ ਭੀ ਤਰ ਤੇ ਪਰ
ਹੀ ਹਾਥਿ ਹਲਾਏ ਸੁਰਗਾਨ ਜਾਹੂ ਜੋ ਮਨੁ ਜੀ
ਤਸ ਕਾਨਹੀ ਕਾਹੂ ॥ ੫੨ ॥ ਕਾਥਿ ਧਾਰਾ ਦੋਹ
ਰਾ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਪੁਰੁ ਮੇਜ ਕਹਾ ਜੋ ਕਹਿੰ

ਜਗਮਾਹਿ ਜੋਤਿਹ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋਧਿ ਅਭਿਰੇ ਅੰਤਸੁ

੧੮੨

ਰਗ ਕੋ ਜਾਹਿ ॥ ੫੯ ॥ ਏਹ ਰਾਗ ॥ ਹਰਿਹਰਿ

ਜਨ ਦੁਈ ਏਕ ਹੋ ਬਿਬਾ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਜਲ ਤੇ ਉਪ ਜਤ ਰੰਗ ਜਿਉ ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੇ ਸਮਾਹਿ

॥ ੬੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਬਾਦਿ ਕਰਤ ਹੀ ਕਾਰਾ

॥ ਗੁਣ ਨ ਤੇ ਤਿਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾਰਾ ਬੇਦ ਕਤੇਬ

ਬਿਖੇ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਜਨਮ ਨਾਹੀ

६१॥ आंखुं दिक्कै उडिं ड़ादिखावै आंखुं
रकीपदवी कहपावै आखिमीरमगासुष्ट
नजाही ताहि अनंतमिलै किमबुझी॥ ६
२॥ बहुरिषसवार कहाल उक्कै ही कहै आ
इतबारिषकतिहुमेरहै रसनापरीकै ही
जैकै टा॥ उदपगनततिहपरतसुडै टा॥
६३॥ दैहरा॥ ॥ जसआगि सपुडै कैंडै

ਜਨਮੁ ਧਰਾ ਜਗ ਅਗਿਨਿ ਅਬ ਮੇ ਕਥਾ ਸੀ

੧੮੩

ਛੇਪ ਤੇ ਸਭ ਹੁਕ ਹਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ੬੪ ॥ ਇਤਿ

ਸੀ ਬਚਿਤ ਨਾਟਕ ਗੀਬੇ ਆਗਿ ਆਕਾਲ

ਜਗ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਨ ਨ ਨਾਮ ਖਸਟ ਮੇ ਪਿਆਇ

ਸਮਾਪਤ ਮਸਤ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੬ ॥ ਅਰਜੁ

॥ ੨੧ ॥ ਅਥ ਕਥਾ ਜਨਮ ਕਥਨੀ ਚੋਪਈ

॥ ਮੁਰ ਪਿਤੁ ਮੁਰ ਬਕੀ ॥ ਸਿਪਾਯਾ

ਨਾ ਭੁੰਤਿ ਭੁੰਤਿ ਕੇ ਤੀਰਥ ਨਾਨਾ ਜਗਹੀ
ਜਾ ਤਿ ਬੇਦੀ ਭੁਏ ਪੁੰਨਦਾਨ ਦਿਨਕਰ
ਤੁਥਿ ਭੁਏ ॥੧॥ ਤਹੀ ਪਕਸਹ ਮਾਰਾ ਭੁਯੋ
ਪਟਨਾ ਸਹਰ ਬਿਖੇ ਭੁਵਲਯੋ ਮੰਦੁ ਦੇਸ
ਹਮਕੋ ਲੇਆਏ ਭੁੰਤਿ ਭੁੰਤਿ ਦਾਈ ਅਨ
ਦੁਲਰਾਏ ॥੨॥ ਕੀਨੀ ਅਨਿਕ ਭੁੰਤਿ ਤਨਰੇ
ਛਾਈਨੀ ਭੁੰਤਿ ਭੁੰਤਿ ਕੀ ਸਿਛਾ ਜਬ

ਹਮਧਰਮਕਰਮਮੋਆਇ। ਦੇਵਲੋਕਤਬਧਿ

ਤਾਸਿਧਾਇ॥੩॥ਹਇਤਿਸ੍ਰੀਬਚਿਤ੍ਰਨਾਟਕ

ਹਿੰਦੀਥੇਨਾਮਸਪਤਮੋਧਿਆਇਸਮਾਪਤਮਾ

ਤੁਸੁਤੁਮਸਤੁ॥੧॥ਅਫਜੂ ੨੮੨॥

॥ਅਥਰਾਜਸਾਜਕਥਨੀਸਚੈਪਈ॥

॥ਰਾਜਸਾਜਹਮਪਰਜਬਆਯੋ॥ਜਥਾ

ਕਤਤਬਧਰਮਚਲਾਯੋ॥ਭੁਤਿਭੁਤਿਭਿਬ

ਖੇਲਾ ਸਿਕਾਰਾ ਮਾਰੇ ਗੀ ਫੁਰੇ ਝੁਝੇ ਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥

ਦੇਸ ਚਾਲਹਾ ਮਤੇ ਪੁਨਿ ਤੁਈ ਸਹਰ ਪਾਵਟਾ

ਕੀਰੁ ਪਿਲਈ ਕਾ ਲਿਵੀ ਤਟਿ ਕਰੇ ਬਿਲਾਸ ॥

ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੇ ਪੇਖਿ ਤੁਮਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਹ ਕੇ

ਸਿੰਘ ਘਨੇ ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ ਚੋੜ ਗੀ ਫੁ ਬਹੁ ਭਾਤਿ

ਬਿਦਾਰੇ ਫਤੇਸਾ ਹਕੋ ਪਾਤ ਬਰਾਜਾ ਲੋਹ ਪ

ਰਾਹ ਮਸੇ ਬਿਨੁ ਕਾਜਾ ॥ ੩ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪਯਾਤ

ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਹਾਸਾਹਸੀਸਾਹਸੀਗਾਮਕੋਪੇ ॥
 ਚੇਬੀਰਬੀਰੇਪਿਥੀਪਾਹਿਰੇਯੋਹਠੀਜੀਤਮਲਿਸੁ
 ਗਾਜੀਗੁਲਾਬੀ ॥ ਰਣਦੇਖੀਐਰੰਗਾਰੂਪੰਸਹਾਬੀ ॥
 ੪ ॥ ਹਠਿਯੋਮਾਹਰੀਚੰਦਯੰਗੀਗਾਰਾਮੀ ॥ ਜਿਨੇ
 ਕਿਤੀਯੰਜਿਤੀਯੰਫੌਜਤਾਮੀ ॥ ਕੁਯੇਲਾਲਚੰ
 ਦੰਕੀਏਲਾਲਰੂਪੀ ॥ ਜਿਨੇਗੰਜੀਯੰਗਾਰਬਸਿਧੀ
 ਅਨੂਪੀ ॥ ੫ ॥ ਕੁਪਿਯੋਮਾਹਰੁਕਾਹਰੂਰੂਪਧਾਰੇ ॥

॥ ਜਿਨੈ ਖਾਨਖਾਵੀ ਨੀ ਘੋ ਬੇਤਮਾਰੇ ਕੁਪਿਓ ਦੇ
ਵਤੇ ਸਿਦਮਾਰਾ ਮਜੁਧੀ ਕੀ ਯੋ ਦੇ ਦੁਕੀ ਜਿ
ਉਮਹਾਜੁ ਪਸੁਧੀ ॥ ੬ ॥ ਰਿਪਾਲ ਕੋ ਪੀਘੀ ਕੁਤ
ਕੋ ਸੰਤਾਰੀ ਹਨੀ ਖਾਨਹਯਾ ਤਕੋ ਸੀ ਸਤਾਰੀ ਉ
ਠੀ ਛਿਛਿ ਇਛਿ ਕਦਾ ਮੇ ਜਨੇਰੀ ॥ ੭ ॥ ਨਾਥਾ ਧਨ
ਮੰਟ ਕੀ ਕਾਨਢੇਰੀ ॥ ੮ ॥ ਤਹਾਨੰਦ ਚੰਦੀ ਕੀ ਯੋ ਕੋ
ਭਾਰੋ ਲਗਾਈ ਬਰੰਛੀ ਰਿਪਾਇ ਸੰਤਾਰੋ ਭੁਟੀ ਤੇ

ਗਾਇਖੀਕਚੇਜਮਦੰਦੀਹਨੀਗਾਖੀਅੰਲੋਜ
 ਬੀਸੀਸਨੰਦੀ॥੮॥ਤਹਾਂਮਾਤਲੇਅੰਕਿਪਾਲਕੁ
 ਧੀਛਾਕਿਯੋਛੋਤਛਤੀਕਰਯੋਜੁਧਸੁਧੀਸਰੇ
 ਦੇਹਮਾਖਮਹਾਬੀਰਬਾਣੀਕਰਖਾਨਬਾ
 ਨੀਨਖਾਲੀਪਲਾਣੀ॥੯॥ਹਨਿਯੋਸਾਹਬੀ
 ਚੰਦਖੇਤੀਖਾਤਿਆਣੀਹਨੇਖਾਨਖੂਨੀਖੁਰਾ
 ਸਾਨਲਾਨੀਤਹਾਂਬੀਰਬੀਕੇਤਲੀਲੁਭਾਤਿਆ

ਰੇ ਬਚੇ ਪਾਨ ਲੈ ਕੇ ਸਿਖਾਹੀ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥
ਤਹਾਂ ਸਾਹ ਸਿਗਾ ਮਕੀ ਨੇ ਅਖਾਰੇ ਪਾਨੇ
ਖੇਤ ਮੇ ਖਾਨ ਤੂ ਨੀਲ ਤਾਰੇ ॥ ਨਿਪ ਗੋਪਲਾ
ਯੰ ਖਰੇ ਖੇਤ ਗਾਜੇ ॥ ਗਿਗਾਤੁ ਰੂਮ ਧਿਯੰ ਮ
ਨੇ ਸਿਧ ਗਾਜੇ ॥ ੧੧ ॥ ਤਹਾਂ ਏਕ ਬੀਰੰ ਹਰੀਚੰ
ਦਰੇ ਪਿਯੋ ਕੁਲੀਕੁ ਤਿਸੇ ਖੇਤ ਮੇ ਪਾਵਰੇ ਪਿ
ਯੋ ਅਹਾਰੇ ਸਰੇ ਤੀਰਤੀ ਖੇ ਪਹਾਰੇ ਲਗੇ ਜੇ ਨ

ਕੇਤਾਹਿ ਪਾਰੈ ਪਾਰੈ, ੧੨, ਅਸਾ ਵਲ ਛੰਦਾ ੧੮੭
, ਅਹੀ ਚੰਦੁ ਪੀ ਅਨੇ ਸੁਰਸੁ ਪੀ ਭੁਲੇ
ਬਾਣੁ ਬਾਹੋ ਬਡੇ ਸੇ ਨ ਗਾਹੋ, ੧੩, ਅਰਸਿ ਰੁ
ਦੁਰਾਚੋ ਅਹਾਲੇ ਗਾਚੋ ਅਨੇ ਸਸਤੁ ਪਾਰੀ
ਲਿਟੇ ਭੂਪ ਭਾਗੀ, ੧੪, ਅਤੈ ਜੀਤ ਮੰਲੀ
ਹਰੀ ਚੰਦ ਭੁਲੀ ਹਿਦੈ ਮੇ ਚ ਮਾਰਿ ਯੋ ਸੁਖੇ
ਤੰਤ੍ਰ ਤਾ ਰਿਯੋ, ੧੫, ਅਤਹੋ ਬੀਰ ਬਾਣੀ

ਰਿਸਿਯੋਤੇਜਿਮਾਦਿ ਸਮੁਹ ਬਾਜਰਾਹੇ
ਸੁਰਗੀਸਿਧਾਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪਯਾਤਛੰ
ਦਾ ॥ ਖੁਲੈਖਾਨੁਖੁਨੀਖੁਰਾਸਾਨੁਖੰਗੀ
ਅਰੀਸਮਤੁਪਾਰੀਉਠੀਫਾਲਅੰਗੀ ਭੁਈਤੀ
ਰਛੀਰੰਕਮਾਦੁਕੜਕੇ ਗਿਰੇਬਾਜਤਾਜੀ
ਲਗੇਧੀਰਧੰਕੇ ॥ ੧੭ ॥ ਬਜੀਲੇਰਛੰਕਾਰਧੰ
ਕੇਨਗਾਰੇ ਫੁਹੰਓਰਤੇਧੀਰਧੰਕੇ ਬਕਾਰੇ

ਕਰੇ ਬਾਹੁ ਆਪਾ ਤਸ ਸਤ ਪੁਹਾਰੀ ਸੁਕੀ

ਰਾ ਕਦੀ ਚਾਵਡੀ ਚੀਤ ਕਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਦੋਹਰਾ

” ॥ ਕਹਾਲਗੋ ਬਰਨ ਨ ਕਰੀ ਮਚਿ ਯੋ

ਜੁਧੁ ਆਪਾਰਾ ਜੇ ਲੁਝੈ ਜੁਝੈ ਸਥੈ ਭੁਜੈ ਸੁਰ

ਹਜਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਭੁਜੈ ਗਾਧ ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥

॥ ਭੁਜਿਯੋ ਸਾਹਧਾ ਜੁਤਾਜੀ ਬਿਪਾ

ਯੀ ਚਲਿਯੋ ਬੀਰੀ ਯਾਤੀ ਰੀ ਯਾਨ ਚਲਾ

ਭੀ ਜੀਸੇ ਰੁਢ ਦਾਲੀ ਮਧ ਕਰ ਸੁਜਾਹੀ ਭੁਜੇ
ਸੀ ਗਿਲੇ ਕੈ ਸੁਸਾਰੀ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਚੰਕ
ਤਚੇ ਪਿਯੋਚੇ ਦਗਾਜੀ ਚੰਦੇਲੀ ਹਰੀ ਹਰੀ ਚੰ
ਦੰਗਹੇ ਗਾਥ ਸੇਲੀ ਕਰਿਯੋ ਸੁਆਮਾਧਰਮੀ
ਹਾਰੇ ਸਮਰੁਤ੍ਰਿਯੀ ਗਿਰਿਯੋ ਟੁਕ ਟੁਕ ਕੁਲੇ
ਇਸੇ ਸੁਰਤ੍ਰਿਯੀ ॥ ੨੧ ॥ ਤਹਾ ਖਾਨ ਨੈਜਾਬ
ਭੇਆਨ ਕੈ ਕੈ ਹਨਿ ਓਸਾ ਹਸੀ ਗਾਮ ਕੈ ਸਾਸ

੩ਲੇਕੈ ਕਿਤੇਖਾਨਬਾਨੀਨਹੂਅਸਤੁਤਾਰੇ ॥੧੮੯॥

ਸਹੀਸਾਹਸਿਗਾਮਸੁਰਗੀਸਿਧਾਰੇ॥੨੨॥ਦਿਹ

ਰਾ॥ ॥ਆਰਿਨਿਜਾਬਤਖਾਨਕੋਸੀਗੰਜੁਏਜੁ

ਫਾਰਾਹਾਹਾਇਹਲੇਕੈਕੁਇਯੋਸੁਰਗਲੋਗ

ਜੈਕਾਰਾ॥੨੩॥ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ਲਖੇਸ

ਹਸੰਗਾਮਜੁਏਜੁਫਾਰੀ॥ਤਵੀਕੀਟਬਾਦੰਕ

ਆਦਿਸਭਾਰੀਹਨਿਯੋਏਕਖਾਨੀਖਿਯਾਲਿਖ

ਤੁਹੀ ਭਾਸਿਯੋ ਸਤੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਿਖਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਜੀ
੨੪। ਗਿਰਿਯੋ ਕ੍ਰਮ ਸੋ ਬਾਣੁ ਦੂਜੇ ਸੀਤਾਰਿ
ਯੋ ਸੁਖੰਤੀ ਖਨਿ ਖਾਨ ਕੇ ਤਨੁ ਮਾਰਿਯੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਿ
ਯੋ ਖਾਨ ਖੁਨੀ ਗਹਿਯੋ ਖੇਤ ਤਾਜੀ ਤਜੇ ਮਾ
ਣਤੀ ਜੇ ਲਗੇ ਬਾਣੁ ਬਾਜੀ। ੨੫। ਫੁਟੀ ਮੂ
ਰਛ ਨਾ ਹਰੀ ਚੰਦੀ ਸੀਤਾਰੇ ਗਹਿ ਬਾਣੁ ਕਮਾ
ਣੁ ਕ੍ਰੋਧੇ ਚਮਾਰੇ ਲਗੇ ਅਗਿ ਜਾ ਕੇ ਰਹੇ ਨ ਸੀ

ਭਾਰੀ ਤਨ ਤਿਆਗ ਤੇ ਦੇਵ ਲੋਕੀ ਪਧਾਰੀ।

੨੬। ਦੁਖੀ ਬਾਣੁ ਖੇਚੋ ਇਕ ਬਾਗ ਮਾਰੋ। ਬ

ਲੀ ਬੀਰ ਬਾਜੀ ਨਤਾਜੀ ਬਿਦਾਰੋ। ਅਜਿ ਸੈ ਬ

ਨਲਾਰੀ ਰਹੇ ਨ ਸਿਭਾ ਰੀ। ਤਨ ਬੇਧਿ ਕੈ ਤਾਹਿ ਪ

ਰੀ ਸਿਧਰੀ। ੨੭। ਜਬੈ ਸੁਖ ਮਧਰ ਮੀ ਸੁਬੀਰੀ

ਸਿਭਾਰੋ। ਰੁਕੀ ਰਾਕ ਦੁਨੀ ਭੂਤ ਪੈ ਤੰਬ ਕਾਰੋ।

ਹਸੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਅੰਧ ਸਿੰਧੀ। ਚਦੀ ਚਾ

ਦਰੀਅੰਤੁਰੀਗਿਰਿਬਿੰਦੀ ॥ ੨੮ ॥ ਹਰੀਚੰਦਕੇ
ਪੇਕਮਾਨੁਸੀਭਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮਬਾਜੀਅੰਤਾਦੁ
ਬਾਦਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਦਰੀਅਤਾਕਕੋਤੀਰਮਕੋ
ਚਲਾਯੀ ॥ ਰਖਿਓਦਈਦੇਮੇਕਾਨਛੁਕੈਸਿ
ਧਾਯੀ ॥ ੨੯ ॥ ਗਿਤੀਅਬਾਦਮਾਰਿਯੋਸੁ
ਪੇਟੀਮਝਾਰੀ ॥ ਗਿਧਿਮੀਚਿਲਕਤੰਦੁਆਲ
ਪਾਰੀਪਧਾਰੀ ॥ ਚੁਭੀ ॥ ਚੋਚਰਗੀਕਛੁਪਾਇ

੧੯

ਨਾਮਾਨੀ ਕਲਿ ਕੇ ਦਲਿ ਜਾਨ ਦਾਸੀ ਬਚਾਈ

॥ ੩੦ ॥ ਰਸਾ ਦਲ ਛੰਦਾ ॥ ਸਬੈ ਬਾਣੁ ਲਾ

ਗਿਯੋ ਤਬੈ ਰਸ ਜਾਗਿਯੋ ਕਰੀ ਲੋਕ ਮਾਣੀ ॥ ਹ

ਨਿ ਬਾਣੁ ਤਾਣੀ ॥ ੩੧ ॥ ਸਬੈ ਬੀਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਰ

ਘਿਰ ਲਾਏ ॥ ਤਬੈ ਤਾ ਕ੍ਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਹ ਨਿਯੋਏ

ਕਜੁ ਆਣੀ ॥ ੩੨ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁਜੋ ਧਾ

ਲਤਾਰੇ ॥ ਸੁਕਾਰੇ ਝਰਾਈ ॥ ਦੁਹੈ ਕਾਲ ਘਾਈ ॥

੩੩॥ ਰਵੰਤਿ ਆਗਿ ਭਾਗੇ॥ ਸਥੈ ਤ੍ਰਾਸ ਪਾ
 ਗੇ॥ ਭੁਈ ਜੀਤ ਮੋਗੀ॥ ਸਿਪਾਕਾਲ ਕੇਰੀ॥ ੩
 ੪॥ ਰਵੰਤਿ ਜੀਤਿ ਆਏ॥ ਜਯੰਗੀਤ ਗਾਏ॥
 ਧਨੰਧਾਰ ਬਰਖੇ॥ ਸਥੈ ਸੁਰਹਰਖੇ॥ ੩੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜੁਧ ਜੀਤਿ ਆਏ ਜਥੈ ਟਿ
 ਕੇਨ ਤਿਨ ਪੁਰ ਪਾਵਾ॥ ਕਾਹਲੂ ਰੇ ਮੇਥਾਂ ਧਿਯੋ
 ਆਨ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਗਾਂਵਾ॥ ੩੬॥ ਜੇਜੇ ਨਰ ਤਹ

ਨਾਉਰੇਦੀਨੇ ਨਗਰ ਨਿਕਾਰਾ ਜੇਤਿਹ ਠਉਰ

ਭਲੇਉਰੇਤਿ ਨੈਕਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੩੧॥ ਜਿ

ਪਈ ॥ ॥ ਬਹੁਤਾਇਦਸਾਇਹਭਾਂਤਿਬਿ

ਤਾਏ ॥ ਸੰਤਉਬਾਰਦਸਟਸਕੁਪਾਏ ॥ ਟਾਂਗਟੇ

ਗਕਰਿਹਨੇ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਕੁਕਰਜਿਮਿਤਿਨਤਜੇ

ਪਾਨਾ ॥੩੮॥ ॥ ਇਤਿਸੀਬਚਿਤਨਾਟਕਗੀ

ਥੇਉਗਾਣੀਜੁਪਬਰਨਨਾਮਅਸਟਮੋਧਿ

ਆਇਸਮਾਪਤਮਜਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥ ੮॥ ਅਫ

ਜੂ॥ ੩੨॥ ॥ ਅਥ ਨਦਉਨਕਾਜੁਧਬਰ

ਨਨੀਚੋਪਈ॥ ॥ ਬਹੁਤਕਾਲਇਹਭਾਂ

ਤਿਬਿਤਾਯੋ॥ ਅੀਆਖਾਨਜੀਮੂਕਹਆਇਯੋ

॥ ਅਲਫਖਾਨਨਾਦੋਦੁਪਠਾਦਾ॥ ਭੀਚੰਦ

ਤਨਬੈਰਬਢਾਦਾ॥ ੧॥ ਜੁਧਕਾਜਨਿਪਹ

ਮੇਬੁਲਾਯੋ॥ ਅਸੀਪਤਦਨਕੀਓਸਿਧਾਯੋ॥

ਤਿਨਕਠਗੜਨਵਰਸਪਰਬਾਂਧੋ। ਤੀਰਤੁਫੰਗ १੯੩

ਨਰੇਸਨਸਾਂਧੋ॥ ੨॥। ਬੁਜੀਗਛੰਦਾ॥। ਤਹ ०

ਰਾਜਸਿੰਘੀਬਲੀਤੀਮਰੀਦਾ॥ ਰਜਿਓਰਾਮਸਿੰਘੀ

ਮਹਾਂਤੇਜਵੰਦੀ॥ ਸੁਖੀਦੇਵਗਾਜੀਜਸਾਰਟਰਾ

ਜੀ॥ ਚੜ੍ਹੇਲਾਧਕੀਨੇਕਰੇਸਰਬਕਾਜੀ॥ ੩॥। ਪ੍ਰ

ਥੀਚੰਦਚੜ੍ਹੇਲਾਧਕੀਨੇਕਰੇਸਰਬਕਾਜੀ॥ ਚਲੇਸਿਧਰ

ਮੇਕਾਜਰਾਜੀਸੁਧਾਰੀ॥ ਕਰੀਛੁਕਛੋਅੰਕਿਰਪ ०

ਲਚੰਦਾ ਹਟਾਏ ਸਥੈ ਮਾਰਿ ਕੈ ਬੀਰ ਬਿਦੀ ।

੪॥ ਦੁਤੀ ਯਾਛੋ ਅਛ ਕੈ ਦਹੈ ਮਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ।

ਖਰੇ ਦਾਂਤ ਪੀਸੈ ਫੁਕੈ ਫੁਕ ਬਧਾਰੀ । ਓਤੈ ਵੈਖਰੇ

ਬੀਰ ਬੰਬੈ ਬਜਾਵੈ । ਤਰੇ ਲੂਪ ਠਾਂਢੇ ਬਰੇ ਸੋ ਕੁਪ

ਵੈ ॥ ੫॥ ਤੁਥੈ ਕੁਤੀ ਮਚੰਦੀ ਕੀ ਯੋਕੋ ਪਾਆਪੀ ਹਨੂ

ਮਾਨ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਮੁਖ ਜਾਪੀ । ਸਥੈ ਬੀਰ ਬਲੇ ਹਮੇ

ਕੁਤੀ ਬੁਲਾਯੀ । ਤੁਥੈ ਛੋ ਅਕੈ ਕੈ ਸੁਨੀ ਕੋ ਸਿਧਾਯੀ ॥

੬॥ ਸਬੈ ਕੋ ਪਕੈ ਕੈ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਫੂਕੈ ਚਲੇ ਬਾਸਿ
 ਬੇ ਬਾਰ ਕੋ ਜਿਉ ਫੁਕੂ ਕੋ ਭਹਾਂ ਬਿਝੁ ਡਿਘਾ
 ਲੰਗਰਿ ਯੋ ਬੀਰ ਦਿਆਲੀ ਓਠਿ ਯੋ ਸੈ ਨਲੇ
 ਸੰਗਿ ਸਾਰੀ ਰਿਪਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਮਧੁ ਭਾਰ ਛੰਦਾ
 ਮੁਖਿ ਓ ਰਿਪਾਲੀ ਨਚੇ ਮਗਾਲੀ ਬਜੇ
 ਬਜੰਤਾ ਜੂਰ ਅਨੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜੁੜੀ ਤਜੁ ਆਇ
 ਬਾਹੈ ਰਿਪਾਇ ਜੀ ਅਧਾਰਿ ਜੋ ਪਾਛੁ ਰੇ ਸੋ

ਘੀ॥੯॥ ਲੁਝੇ ਨਿਦਾਣੇ॥ ਤਜੰਤ ਪਰਾਣੀ
ਗਿ॥ ਰਪਰਤ ਰੂਮਾ ਜਾਣੁ॥ ਪੜ੍ਹਮਾ॥੧੦॥
॥ ਰਸਾ ਦਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਗ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋ ਪਿ
ਘੀ॥ ਹਠੀ ਪਾਦ ਕੋ ਪਿਘੀ॥ ਸਰੋ ਪੰਚ ਲਾਣੇ॥
ਬਰੇ ਬੀਰ ਪਾਣੇ॥੧੧॥ ਹਟੇ ਛਤ੍ਰ ਪਾਰੀ॥
ਲਿਟੇ ਰੂਪ ਭਾਰੀ॥ ਅਹੰ ਨਾ ਦਬਾ ਜੇ॥ ਭੁਲੇ
ਸੁਰਗਾ ਜੇ॥੧੨॥ ਗ੍ਰਿਪਾਲ ਰੂਪੀ ਕੀ ਯੋਜੁ

ਸਸੁੰਧੀ ਅਗਾਂਥੀ ਰਗਜੇ ਅਗਸਾਰ ਬਜੇ ॥

੧੩ ॥ ਕਰੋ ਜੁਧ ਚੰਡੀ ਸੁਇਯੋ ਨਾਵਖੰਡੀ ॥

ਚਲਿਯੋ ਸਸਤੁ ਬਾਹੀ ਰਜੋਤੀ ਨਿਬਾਹੀ ॥

੧੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਪ ਕੁਰੇਗਾ ਜਾਸਥੈ ॥

ਕੀਨ ਜੁਧ ਓਪਾਇ ॥ ਸੋਨਕਟੋ ਚਨਕੀਤਥੈ ॥

ਪੋਰਲਈ ਅਰਗਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥

॥ ਚਲੇਨਾਂ ਗਲੁ ਪਾਂਗਲੁ ਦੇਦੜੋ ਲੀ ॥ ਜਸਦੁ ॥

ਰੇਗੁਲੇਰੇਚਲੇਬਾਂਧਵੇਲਿ। ਤਹਾਏਕਬਾ
ਜਿਯੋਮਹਾਬੀਰਦਿਆਲਿ। ਰਖੀਲਾਜ
ਜਨੈਸਬੈ। ਬਿਝੜਵਾਲਿ॥ ੧੬॥ ਤਵੰਕੀ
ਟਤੇਲੋਤੁਫੁੰਗੀਸੰਬੁਰਾਹੇ। ਹਿਦੈਏਕਰਾਵੰਤ
ਕੇਤੰਕਿਆਰੇ। ਗਿਰਿਯੋਤੂਮਾਭੂਮੇਕਾਰਿਯੋ
ਜੁਧਸੁਧੀ। ਤਉਮਾਰਿਬੋਲਿਯੋਮਹਾਂਮਾਨੀ
ਸੁਧੀ॥ ੧੭॥ ਤਜਿਯੋਤੁਪਰੰਬਾਨਪਾਨੰ

ਸੰਤਾਰੇ ਚਤੁਰਬਾਨ ਯੰਯੇ ਸੁਸੇ ਬਿਯੰ ਪਹਾਰੇ १੮੩
 ॥ ਤਿਯੋ ਬਾਣੁ ਲੈ ਬਾਅਪਾ ਦੁਰਲਾਏ ਲਗੇ
 ਆਲਗੇ ਨਾਕ ਛੁਜਾਨਿ ਪਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਤ ਉਲ
 ਉਦਯੁਜਿਯਕੀ ਨੇਉ ਝਾਠੀ ॥ ਤਿਨੈ ਥੇ ਦਕੈ ਬਾਹਿ
 ਕੇ ਬੀਚ ਰਾਹੀ ਪਰੀ ਮਾਰਿ ਤੁੰਗੀ ਛੁਟੀ ਬਾਣੁ ਹੋ
 ਲੀ ॥ ਅਨੋ ਸੂਰ ਬੈਠੇ ਭੁਲੀ ਥੇ ਲਹੋ ਲੀ ॥ ੧੯ ॥
 ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਤੂਮੀ ਸਰੀ ਸਾਂਗਾ ਪੇਲੀ ॥ ਰੰਗੇ ਸੋ ਦੁਬ

ਸਤੁ ਮਨੋ ਫਾਗ ਖੇਲੀ ਲੀਯੋ ਜੀ ਤਿ ਬੈਰੀ ਕੀ
ਆਮਾਨੁ ਰੇਰੀ ਤੇ ਤੁਜਾਇ ਪਾਰੰ ਰਹੇ ਬਾਰਿ
ਕੇਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਭੁਈ ਰਾਤੁ ਗੁਬਾਰ ਕੇ ਅਰਪ
ਜਾਮੀ ਤੁਥੈ ਛੋਰਗੇ ਬਾਰ ਦੇਵੈ ਦਮਾਮੀ ॥ ਸ
ਬੈਰਾਤਿ ਬੀਤੀ ਉਦਿ ਘੋਰਿ ਉਸਰਾਇ ॥ ਚ
ਲੇ ਬੀਰ ਚਾਲਾ ਕਖੰਗੀ ਖਿਲਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਭੁ
ਜਿਯੋ ਅਲਫ ਖਾਨੀ ਨ ਖਾਨਾ ਸੇਭਾ ਰਿਯੋ ॥ ਭ

ਜੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰੰਨ ਧੀਰੀ ਬਿਚਾਰਿ ਘੋਸਨ ਦੀਖੇ
 ਦਿਨ ਅਸਟਕੀ ਨੇ ਮੁਕਾਮੀ ਕੁਲੀ ਕੁਲੀ ਤਿਦੇ
 ਖੋਸ ਬੈਰਾਜ ਧਾਮੀ ॥ ੨੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਇ
 ਤਹ ਮਹੋਇ ਬਿਦਾ ਪਾਰਿ ਮਾਏ ਸੁਲਹ ਨ ਮਿ
 ਤਵੇ ਉਤਹਿ ਸਿਧਾਏ ਸੰਧਿ ਇਨੈ ਉਨ ਕੇ
 ਸੰਗਿ ਕਈ ਹੇਤ ਕਥਾ ਪੂਰਨ ਇਤ ਕੁਈ
 ॥ ੨੩ ॥ ਚੌਹਰਾ ॥ ॥ ਮਾਲ ਸੁਨ ਕਹੰ ਮਾ

ਵਿਕੇ) ਇਹ ਦਿਸਿਕੀ ਯੋਧਿਆਨਾ ਕੁਾਂਤਿ

ਅਨੇਕ ਨਕੇਕ ਰੇਖਰ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਆਨਾ

੨੪) ॥ ਇਤਿ ਸੀਬ ਚਿਤ ਨਾਟ ਕਾਰਿ ਥੇਨ

ਦੇਨ ਬੁਧ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਨੇਮੋ ਧਿਆਇ ਸਾਮਾ

ਪਤਮਾਸਤੁ ਸੁਤੁ ਮਾਸਤੁ ॥ ੯ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੩

੪੪) ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬਹੁਤ ਬਰਖਾਇ ਹੁਤ

੩ ਬਿਤਾਇ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਚੋਰ ਸਬੈ ਗਹਿ ਪਾਇ

ਕੇਤਕਿਛੁ ਜਿਸਹਰਤੇਗਏਭੂਖਮਰ
 ਤਫਿਰਿਆਵਤਭੁਏ॥੧॥ਤਬਲੇਖਾ
 ਨਾਦਿਲਾਵਰਆਏਪੁਤਆਪਨਹਮਓ
 ਰਪਠਾਏਦੁਇਕਘਰੀਬੀਤੀਨਿਸਿਜ
 ਬੈਚੜਤਕਰੀਖਾਨਨਮਿਲਿਤਬੈ॥੨॥
 ਜਬਦਲਪਾਰਨਦੀਕੇਆਯੋਆਨ
 ਆਲਮੇਹੋਮੇਜਗਾਯੋਸਰਪਰਾਸਭੁਰੀ

ਨਰਜਾਗੋ ਗਾਹਿਗਾਹਿਸਸਤ੍ਰਬੀਰਰਿ
ਸਪਾਗੋ॥੩॥ ਛੁਟਨਲਗੀਤੁਫੰਗੀਤੰਬ
ਹੀ ਗਾਹਿਗਾਹਿਸਸਤ੍ਰ ਰਿਸਾਨੇਸਬਹੀ
'ਕੁਰਕੁਤੰਤਿ ਤਿਨਕਰੀਪੁਕਾਰਾ ਸੋਰਸੁ
ਨਾਸਰਤਕੇਪਾਰਾ॥੪॥ ਲੁਜੰਗਪਯਾਤ
ਛੰਦਾ॥ ॥ ਬਜੀਭੇਰਲੁਕਾਰਪੁਕੇਨ
ਗਾਰੇਅਹਾਂਬੀਰਬਾਨੈਤੁਬੀਕੇਬਕਾਰੇ

ਭੁਏ ਬਾਹ ਆਪਾ ਤੁਨ ਚੇ ਮਰਾਲੀ ਗਰਿ ਪਾਸਿ
 ਪੁਕਾਲੀ ਗਰਜੀ ਕਰਾਲੀ ॥ ੫ ॥ ਨਦੀ ਅੰਤਖਿ
 ਯੋ ਕਲਗਾ ਤੀਸ ਮਾਨੀ ਕਰੇ ਸੁਰਮਾਸੀ ਤੁਪਿ
 ਗੰਮ ਮਾਨੀ ਗਇਤੇ ਬੀਰਗਜੇ ਭੁਏ ਨਾਦ ਭਾਰੇ
 ਭੁਜੇ ਖਾਨ ਖੁਨੀ ਬਿਨਾ ਸੰਸਤ ਪੁਰੇ ॥ ੬ ॥ ਨ
 ਗਛੰਦਾ ॥ ਨਿਲਜ ਖਾਨ ਭੁਜਿਯੋ ਗਿ
 ਨੀ ਨਸ ਸਤ ਸਾਜਿਯੋ ਸੁਤਿ ਮਾਗਾ ਥੇਤ ਕੋਚ

ਲੇ ਸੁਖੀ ਰਬੀ ਰਹਾ ਭੁਲੇ ॥ ੧ ॥ ਚਲੇ ਤੁਰੇ ਤੁ
ਰਾਇ ਕੈ ਸਕੇ ਨ ਸਸ ਤੁਓ ਨਾਇ ਕੈ ਨਲੇ
ਹਥਿ ਆਰਗੰਜ ਹੀ ਨਿਹਾਰਨਾ ਹਿਲੇ ਜਹੀ
॥ ੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਰਦਾ ਗਾਉਉ ਜਾਰ ਕੈ
ਕਰੇ ਮਕਾਸ ਭੁਲਾਨਾ ਪੁਭ ਬਲ ਹੀਨ
ਛੁਇ ਸਕੈ ਭਾਜ ਤਭੁਏ ਨਿਦਾਨ ॥ ੯ ॥ ਭ
ਦ ਬਲਈ ਹਾਨ ਪਰਸ ਕੇ ਬਰਦਾ ਹਨਾ ਰਿਸ ॥

ਇਸਾ ਲਿਖਿ ਨਹ ਸਾਜਿਉ ਬਾਨੀ ਯੋਰੋਰਨ
 ਖਾਤ ਬਨਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਗਇਤਿ ਸੀ ਬਚਿ
 ਕਨਾਟ ਕਾਗੀ ਬੇਖਾਨਾ ਦੇ ਕੋ ਅਗਾਖਨ
 ਤਾਸਿ ਤਉ ਨਿਜੈ ਬੇਬਰਨ ਨੀ ਨਾਮ ਦਸ
 ਮੋਧਿ ਅਗਿ ਸਾਮਾ ਪਤਾਸ ਤੁਸਤੁ ਸਤੁ
 ॥ ੧੦ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੩੫੪ ॥ ਹੁਸੈ ਨੀਜੁ
 ਕਥਨੀ ਭੁਜੀਗਾ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਗਾ

ਯੋ ਖਾਨਜਾਦਾ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਭੁਜੀ ਸਕੈ ਜ
ਬਦੈ ਨਾਹਨੇ ਸੂਰਲੇ ਜੀ ਤਹ ਠਕ ਬਾਹ
ਹੁਸੈ ਨੀ ਗਾਰ ਜਿਯੀ ਸਾਥੈ ਸੂਰਲੇ ਕੈ ਸਿਲਾ
ਸਾਜਾ ਸਾਜਿਯੀ ॥੧॥ ਕਾਹਿ ਯੋ ਜੋਰ ਸੈ ਨ ਹੁਸੈ
ਨੀ ਯਾਨੀ ਘਾਸਾ ਮੂਕਟਿ ਕੈ ਟੂਟ ਲੀਨ
ਅਵਾਨੀ ਪੁਨ ਰਿਹੁ ਛਦਾ ਲੀਕੀ ਯੋ ਜੀ ਤਿ
ਜੇਰੀ ਕਰੇ ਬੀਦਿ ਕੈ ਰਾਜ ਮੁੜਾ ਨ ਚੇਰੀ ॥

੨॥ ਪੁਨਰਿ ਦੁਨ ਕੋ ਲੁਟਲੀ ਨੇ ਸੁਧਾਰੀ ਕੋਈ
 ਸਾਮ੍ਹ ਹੋਹੁ ਸਾਕਿ ਯੋ ਨ ਗਵਾਰੀ ਲੀਯੋ ਛੀ
 ਨਾਮੀ ਨਿਦਲ ਬਾਟਿ ਦੀ ਘੀ ਮਹਾ ਪੂਰਿ
 ਘੀ ਕੁਤ ਸਤਿ ਕਾ ਜਕੀ ਘੀ ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਕਿਤ ਕਾ ਦਿਵਸ ਬੀਤਤੁ ਭੁਏ ਕਰ
 ਤੁਓ ਸੇ ਉਤਪਾਤਾ ਗੁਆਲੇ ਗੀ ਘਨ
 ਕੀ ਪਰਤੁ ਭੀ ਆਨ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਾਤੁ

॥४॥ ਜੋ ਦਿਨ ਦਾਇਕ ਨ ਦੇ ਮਿਲਤ ਤਬ
ਆਦਤ ਅਰਗਾਇ ਕਾਲਿ ਤਿਨੁ ਕੇ ਘ
ਰਖਿ ਖੇਡਾਰੀ ਕਲਹ ਬਨਾਇ ॥੫॥ ਜੋ
ਪਈ ॥ ਗੁਆਲੇ ਰੀਘਾ ਮਿਲਨ ਕ
ਹੁਆਇ ਰਾਖ ਸਿਘ ਭੀ ਸਿਰੀ ਸਿਧਾਇ
ਚਤਰ ਬਾਨ ਮਿਲਤ ਭੁਏ ਜਾਮੀ ॥੬॥
ਟਿਗਈ ਲਖਿ ਨ ਜਰਿ ਗੁਲਾਮੀ ॥੬॥

ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜੈਸੇਰਾਦਿਕੇਤੇਜਤੇਰੇਤ

ਅਧਿਕਤਪਤਾਇਰਾਦਿਬਲਕੁਫ

ਨਜਾਨਈਆਪਨਹੀਗਾਰਥਾਇ॥੧॥

ਚੌਪਈ॥ ॥ ਤੈਸੇਹੀਫੁਲਗਲਾਮ

ਜਾਤਿਭਿਯੋਤਿਨੈਨਾਦਿਸਟਤਰੇਆ

ਨਤਭੁਯੋਕਹਲੂਰੀਆਕਟੋਚਸਿਰੀ

ਲਹਿ॥ ਜਾਨਆਨਨਸੋਸਰਿਮਹਿਮਹਿ

॥ ८॥ ॥ ਤਿਨ ਜੋਧਨ ਅਨੋਖੋ ਸਾਥਾ ਤੇ ਦੇਰ
ਹੇ ਹੁਮੈ ਨੀ ਹਾਥਾ ਦੇ ਤਲੇ ਤਾ ਆਪ ਨ ਕੁਰ
ਰਾਨੇ ਤੇ ਪਾਨਿ ਲੇ ਨਿਜਿ ਧਾਮ ਸਿਧਾਨੇ ॥
ਦੀ ਚੇਰੇ ਤੇ ਖੇ ਤੇ ਜਤ ਨ ਤੁਯੋ ਕੁਲਾ
ਬੁਰਾ ਕੁਲੁ ਲਖਤ ਨ ਤੁਯੋ ਛੰਦ ਬੰਦ
ਨਹ ਨੈਕ ਬਿਚਾਰਾ ਜਾਤੁ ਤੁਯੋ ਦੇਤ
ਬਹਿਨ ਗਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦਾਦਾ ਦਾਦ ਤਿਨ

ਨੈਕੁ ਨ ਕਰਾਹਿ ਸਿੰਘਾਹਿ ਘੋਰਿ ਸਸਾਕੁ ਉ

ਰੁਗਾਹਿ ਪੰਦੁਹ ਪਹਰਿ ਗਿਰਦ ਤਿਹੰ ਕੀ

ਘੋਖਾਨ ਪਾਨ ਤਿਨ ਜਾਨ ਨ ਦੀਯੋ ॥ ੧੧ ॥

॥ ਘਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨੁ ਸੁਹਾਇ ਸਾਏ ॥ ਸਾਂਘ ਕ

ਰਨ ਹਿਤ ਦੁਤ ਪਠਾਏ ॥ ਦੁਸ ਨਿਰਖਾਸੀ

ਗਿਸੈ ਨ ਪਠਾਨੀ ॥ ਫੁਲ ਗਾਯੋ ਤਿਨ ਕੀ

ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ਦੁਸ ਸਹੀਸੁ ਅਬ ਹੀ

ਕੇ ਦੇ ਹੁ ਨੰਤਰ ਮੀ (ਚੁ) ਰੁਪ ਰਲੇ ਹੁ
ਸਿਘ ਸੀ ਗਤੀ ਮਾਤੁ ਹਾਪ ਠਾਏ ਗਾਪ
ਲੇ ਸੁਧਰੁ ਦੇ ਲਿਖਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਤਿਨ
ਕੇ ਸੀ ਗਿਨ ਉਨ ਕੀ ਬਨੀ ਤੁਥ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਾ ਬਿਬੁ ਮੇ ਹਿ ਹਗ ਨੀ ਮੇ ਸਿਘਾ ਤਿ
ਫਿਰਿ ਹਾਥ ਨ ਮੇ ਹੇ ਸਬ ਹੁ ਫੇਰਿ ਸਮੇ
ਛਾ ਲਿਖੇ ਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੋਪਾਲੇ ਸੁਮ ਬੈਗ

ਹਿਲੀਜੇ। ਕੇਦਕੀਜੀ। ਮੇਕੈਬਧਕੀਜੇ।

ਤਨਕਤਨਕਜਥਤਿਨਸੁਨਪਾਈ। ਨਿਜਦ

ਲਜਾਤਤੁਯੋਤੁਟਰਾਈ॥ ੧੫॥ ਮਸੁਤਾਰਛੰ

ਦਾ॥ ਜਬਗਯੋਗੁਪਾਲਾਕੁਪਿਯੋਰਿ

ਪਾਲਾਗਹਿ। ਮਤਹੁਸੈਨਾਜੀਮੇਲੁਝੈਨਾ॥ ੧੬॥

ਕਰਿਕੈਗੁਮਾਨਾਜੀਮੇਜੁਆਨਾ। ਬਨੇਤਬ

ਲਾਵੰਦਤੁਦਬਲਾ॥ ੧੭॥ ਬਨੇਨਿਸਾਦਾ

ਨਚੇ ਕਿ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਤਜਾ ਕਾ ਉਠੈ ਤਜਾ ਕ
॥ ੧੮ ॥ ਬੋਲੇ ਨਿਸੀਗਾ ਗੋਲੇ ਨਿਰੰਗਾ ਛੁਟੈ
ਦਿਖਾਨਾ ਲਿਟੈ ਜੁਆਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਰੂਪ ਕ
ਤਜਾ ਕਾ ਕੈ ਬਰਕਤ ਕਾ ਮੋਹ ਬੀਸਤ
ਕਾ ਛੋਹੀ ਛਤਾ ਕਾ ॥ ੨੦ ॥ ਗਨੇ ਸੁਖੀਰਾ ਬ
ਜੇਗੀਰਾ ਬਿਚਰੇ ਨਿਰੰਗਾ ਜੇ ਸੇਖਲੀਗਾ
੨੧ ॥ ਹੁਕੈ ਕਿ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਨਿਸਾ ਦੁਆਰਾ

ਹੋਤਜਾਕਾ। ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਕਾ। ੨੩। ਜੁਝੈ ਨਿਹੰਗਾ।
 ਲਿਟੇ ਮਲੀਗਾ। ਖੁਲੇ ਕਿਸਾਗ। ਜਨੁ ਜਟਾਧਾਰਾ। ੨੪।
 ਸਜੇਗ ਜੀਂਦਾ। ਗਜੇਗ ਜੀਂਦਾ। ਉਤਰੇ ਖਾਨਾ।
 ਲੈਲੈ ਖਾਨਾ। ੨੪। ਵਿਭੰਗੀ ਛੰਦਾ। ਕਪਿਪੰਥੀ।
 ਰਿਪਾਲੀ ਸੋ ਜਿ ਮਗਲੀ ਬਾਹ। ਬਿਸਾਲੀ ਧਰਿਦਰਾ।
 ਯਾਧਾਏ ਸੁਰੰਗੁ ਪਕਰੁ ਰੰਚ ਮਕਤੂਰੀ ਮੁਖ।
 ਲਾਲੀ ਲੈਲੈ ਸੁਰਿਪਾਨੀ ਬਾਣੁ ਕਮਾਲੀ ਸੋ ਜੇਜੁ।

ਆਨੰਤਨਤੰਤੀ। ਰਾਇਰੰਗ ਕਲੋਲੀ ਮਾਰਹੀਥੇ
ਲਜਨੁਗਜਰੋਲੀ ਬਨਸੰਤੀ। ੨੫। ਭੁਜੰਗਛੰ
ਦਾ। ॥ ਤਬੇਕੋਪੀ ਘੰਕਾਗਜੇ ਸੰਕਟੋਚੀ।
ਪੁਖੰਕਤ ਨੰਨਤਜੇ ਸਰਬਜੋਚੀ। ਉਤੇਉ
ਨੀਘੰਖਾਨਥੇਤੰਖਤੰਗੀ। ਅਨੋ ਬਿਹਚਰੇਮਾ
ਸਹੇਤੰਪਿਲੋਗੀ। ੨੬। ਬਜੀਭੁਰਭੂਕ
ਰਤੀਰੰਤਜੁਕੋ। ਮਿਲੇਹਥਿਬਥਿ। ਰਿਪਾਣੀ

ਕਜ਼ਕੋ ਅਜੇਜੀਗਾਨੀਸਾ ਦਕਥੇਕਥੀਰੀ॥
 ਫਿਰੇਰੰਗੁਮੰਦੰਤਨਿਤਛਤੀਰੀ॥ ੨੭॥ ਉਠੈ
 ਪਟਕੀਗੁਰਜੇਪਹਾਰੇ ਰੁਲੇਲੁਖਜੁਖੀਗਿਰੇ
 ਥੀਰਮਾਰੇ ਅਰੇਕਤੀਖੰਘਾਤਨਿਰਘਾ
 ਤਥੀਰੀ॥ ਫਿਰੇਰੰਗੁਮੰਦੰਤਨਿਤਛਤੀਰੀ॥
 ਕ ੮॥ ਬਹੀਬਾਹੁਆਘਾਤਨਿਰਘਾਤਕਾ
 ਏ॥ ਉਠੈਨਦਨਾਦੀਕਜ਼ਕੋਲਿਪਾਣੀਛਕੇ

ਛੋਤਛੋਤ ਤੀਤਜੈ ਬਾਹੁ ਗਾਜੀ। ਬਹੇਜਾਹ
ਪਾਲੀ ਫਿਰੈ ਛੋਤਛੋਤ ਤਾਜੀ। ੨੯। ਛੁਟੇ ਆਪ
ਮੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰਜੁ ਸੁਰੇ। ਅਨੇ ਗੋਜ ਜੁਟੇ ਦੀਤਾਰੇ
ਦੀਤਾਰੇ। ਕਿਧੋ ਸਿੰਘ ਸੇ ਸਾਰ ਦੁਲਿ ਅਰੁਣੇ। ਤਿ
ਸੀ ਭੁਗੰਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਜੁਣੇ। ੩੦। ਹਰੀ
ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ ਤਹਾਏ ਕ ਬੀਰੀ। ਸਹੇ ਦੇਹ ਆਪੀ
ਭੁਲੀ ਭੁਗੰਤਿ ਤੀਰੀ। ਅਹਾ ਕੋ ਪਕੈ ਬੀਰ ਗਈ

ਦੁਸੀਘਾਰੇ ਅਬਰੇਜੁਧਕੈ ਦੇਵਲੋਕੀ ਪਧਾਰੇ

੩੧ ॥ ਹਠਿਯੋ ਗੰਮਤੀ ਕਿਮਤੀ ਲੇਕਿ ਪਾਨੀ

ਲਏ ਗੁਜਰ ਲੇ ਸੁਜਲਾ ਲਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਸੁਰਮਾਮ

ਤਜੋਧਾ ਜੁਝਾਰੀ ॥ ਪਰੀ ਕੁਟਕੁਟੰਊ ਨੀ ਸਸਤ੍ਰ

ਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਰਸਾਦ ਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਸੀਦਾਲ

ਧਾਏ ॥ ਤੁਰੰਗੀ ਨਚਾਏ ॥ ਲਯੋ ਪੋਰਿ ਹੁਸੈ ਨੀਏ

ਹਨਿਯੋ ਸਾਂਗ ਪੋਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਤਿਨ ਬਾਦ ਬਾਹੇ

ਬਰੇ ਸੈਨ ਗਾਹੇ ॥ ਜਿਸੈ ਅੰਗਿ ਲਗਾਇਓ ॥ ਗਤਿ
ਸੈ ਪਾਇ ॥ ਗਤਿ ਮਾਇਓ ॥ ੩੪ ॥ ਜਬੈ ਪਾਦ
ਲਾਗਿਓ ॥ ਤਬੈ ਕੋ ਪਜਾਗਿਓ ॥ ਸੀਤਾ ਰੀਕ
ਮਾਇ ॥ ਹਨੇ ਬੀਰ ਬਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਚੁ
ਕੇ ॥ ਮੁਖੀ ਮਾਕ ਕੇ ॥ ਨਿਤੈ ਸਸਤੁ ਬਾਹੇ ॥ ਦੋਉ
ਜੀਤ ਚਾਹੇ ॥ ੩੬ ॥ ਵਿਸੇਖਾ ਨਜਾਹੇ ॥ ਮਹਾ
ਮੰਦ ਮਾਹੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬਾਦ ਬਰਖੇ ॥ ਸਭੈ ਸੁਰਹਰ ॥

ਖੋ॥੨੧॥ਕਰੈ ਬਾਣ ਅਰਚਾ॥ਧਨੁ ਰਬੇਦਰ

੨੦੮

ਰਚਾ॥ਸੁਸਾਂਗੀ ਸਮਾਲੀ॥ਕਰੈ ਤਉ ਨ ਠਾਮੀ॥੩

੮॥ਬਲੀ ਬੀਰ ਰੁਝੈ॥ਸਮ ਹਸ ਸਤ ਜੁਝੈ॥ਲ

ਗੈ ਧੀਰ ਧਰੈ॥ਸਿਪਾਣਿ ਸੁਨ ਕੈ॥੩੯॥ਕੜ ਕੈ

ਕਮਾਣਿ॥ਭੁਣਿ ਕੇ ਸਿਪਾਣਿ॥ਕੜ ਕਰ ਛੁਟੇ॥

ਭੁਣਿ ਕਾਰ ਉਠੈ॥੪੦॥ਹਠੀ ਸਸਤ ਸੁਰੈ॥ਨਸੀ

ਕਾ ਬਿਚਾਰੈ॥ਕਰੈ ਤੀਰ ਮਾਰੀ॥ਫਿਰੈ ਲੋਹ ਪਾਰੀ

॥ ४१ ॥ नदी से लुपरी गढि रै गौ लु गुरी ।
 छे भेउ पाली । बरै बिरहाली । ४२ ॥ पा
 यज्ञी छंद । ॥ उरग नरग नरग ।
 लालिटे गानि दू छुटे बिरहा लालिटे
 उरग नरग नरग । छुटी द्विपा लु सुठे धर
 गा । ४३ ॥ सुकन सुग बिरहा दंड ।
 बरै बिरहा बिरहा । बिरहा बिरहा ।

ਕਿਤੜਾਕਾ ਸੈਬੀ ਸੜ ਕਧੌਰੀ ਧਹਾਕਿ।

੪੪। ਭੁਜੀਗਪਯਾਤਛੰਦਾ। ਭਹਾ

ਆਪਕੀ ਨੋਹੁਸੈਨੀਉਤਾਰੀ। ਸਭੂਹਾਬਬਾ

ਇਕਮਾਇਸਭਾਰੀ। ਰਪੇਖਾਨਖੁਨੀਕਰੈਲਾ

ਗਜੁਧੀ। ਅਖੀਰਕਤਨੈਇਉਰੇਸੁਰਕੁਧੀ।

੪੫। ਜਾਗਿਯੋਜੀਗਜਾਲਮਸੁਜੋਧਜੁਧਾਰੀ

। ਬਹੇਬਾਦੁਬਾਂਕੇਬਰਛੀਦੁਧਾਰੀ। ਮੀਲੇ

ਬੀਰਬੀਰੀ ਮਹਾਂ ਪੀਰ ਬੀਰ ਕੋ ਬਕਾਬ ਕਿਸੇ
ਲਿਪਾਨੰਤੁ ਨ ਕੋ ॥ ੪੬ ॥ ਭੁਏ ਢੇ ਲਦੁ ਕਾਰ
ਨਦੰ ਨਫੀਰੀ ॥ ਉਠੈ ਬਾਹੁ ਆਪਾ ਤਗਜੈ ਸੁ
ਬੀਰੀ ਨਦੰ ਨਦਨੀ ਸਾਦੁ ਬਜੇ ਆਪਾਰੀ
ਦਲੇ ਤਛੁ ਮਛੀ ਉਠੀ ਸਸਤੁ ਤਾਰੀ ॥ ੪੭ ॥
ਟਕਾ ਟਕਾ ਟੋਪੀ ਟਕਾ ਟਕਾ ਟਕਾ ਲੀ ਮਹਾ
ਬੀਰ ਬਾਨੈ ਬੀਰੈ ਬਕਰਾਲੀ ਨਦੈ ਬੀ

ਰਬੈ ਤਾਲਯੰ ਭੁਤ ਪਰੇਤੀ ॥ ਨਚੀ ਭਾ ਕਦੀ ਜੈ
ਗਣੀ ਉਰਸ ਰੇਤੀ ॥ ੪੮ ॥ ਛੁਟੀ ਜੈ ਗਤਾਰੀ ਮ
ਹਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਜਾਗੇ ॥ ਭਾਗਿਯੋ ॥ ਧਿਆਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭੈ
ਸਿਖ ਭਾਰੇ ॥ ਹਸੇ ਕਿ ਨਰ ਜਛ ਬਿਦਿਆ
ਧਰੇ ਯੀ ॥ ਨਚੀ ਅਛਰਾ ਪਛਰਾ ਚਾਰ ਟੁਝੀ
॥ ੪੯ ॥ ਪਾਰਿਯੋ ਪੋਰ ਜੁ ਸੁਸੈ ਨਾ ਪਰਾਨੀ ॥
ਤਹਾਂ ਖਾਂਹੁ ਸੈ ਨੀ ਮਾਝਿ ਓਥੀ ਰਬਾਨੀ ॥ ਉਤੇ ਬੀ

੨੧°

ਰਧਾਏ ਸੁਖੀਰੰਜ ਸਦਰੀ ਸਤੈ ਬਿਉਤ ਰਾਰੇ
 ਬਗਾਸੇ ਅਸਦਰੀ ॥ ੫੦ ॥ ਤਹਾਂ ਖਾਂਹੁ ਸੈ ਨੀਰਹਿ
 ਘੋੜੇ ਕਠਾਢੀ ਅਨੋਜੁ ਧਖੰਤਿ ਹਨੁ ਭੂਮਾਗਾ
 ਰੀ ॥ ਜਿਸੇ ਕੋ ਪੁਕੈ ਕੈ ਹਠੀ ਬਾਇ ਮਾਰਿ ਪਾ
 ਅਤਿ ਸੈਛੇ ਦਕੈ ਪੇਲ ਪਾਰੈ ਪਧਾਰਿ ਪਾ ॥ ੫੧ ॥
 ॥ ਸਹੇ ਬਾਣੁ ਸੁਹੀ ਸਤੈ ਆਣੁ ਫੁਕੈ ॥ ਚਹੁਰ
 ਹਤੇ ਮਾਰਹੀ ਮਾਰਿ ਕੁਕੈ ॥ ਕੁਲੀ ਕੁਲੀ ਤਿਸੇ ਮ

ਸੜਾਅਉਸਸੜਾਉਰੇਗਰਿਰੇਤਿਸਤਕੋਖ ੨੧੧
ਹੁਸੈਨੀਸਿਧਾਰੇਗਪ੨।ਦੋਹਰਾ। ॥ਜ
ਥੇਹੁਸੈਨੀਜੁਇਯੋਕੁਯੋਸੁਰਮਨਰੋਸੁ।ਕੁ
ਜਿਚਲੇਅਵਰੈਸਥੇਉਨਿਯੋਕਟੋਚਨ
ਜੋਨਾਪ੨।ਚੋਪਈਕੋਪਕਟੋਚਿਸ
ਥੇਮਿਲਿਧਾਏਗਹੀਮਾਤਿਕੀਮਾਤਿਸਹਿਤ
ਰਿਸਾਏਹਰੀਸਿਧਤਬਕੀਮਾਉਠਾਨਾ

ਚੁਨਿਚੁਨਿਹਨੇਪਖਰੀਆਜੁਆਨਾ
 ੫੪। ਨਰਾਛੰਦਾ। ਤਬੈਕਟੈਚਿਕੈ
 ਪੀਯੀਸੰਤੁਰਿਪਾਦਰੋਪੀਯੀਸਰਕ
 ਸਸਤੁਤਾਰਹੀ। ਸੁਮਾਰਿਮਾਰਿਉਚਾਰਿ
 ਹੀ। ੫੫। ਚੰਦੇਲਚੋਪੀਯੀਤਬੈ। ਰਿਸ
 ਤਪਾਤਕੁਸਥੈ। ਜਿਤੇਗਏਸੁਮਾਰੀਯੀ।
 ਬਚੈਤਿਤੇਸਿਧਾਰੀਯੀ। ੫੬। ਦੋਹਰਾ

॥ ਸਾਤ ਸੁਰਨ ਕੇ ਸਹਿਤ ਜੂਝੈ ਸੀ ਗਤ ਰਾਇ ॥
 ਦਰਸੈ ਬੁਨਿ ਜੂਝੈ ਤਿਨੈ ਬਹੁਰ ਜੂਝਤ ਕੁਯੋ ਆ
 ਇ ॥ ੫੭ ॥ ॥ ਹਿੰਮਤ ਹੁੰਦਿ ਤਰਿਯੋ ਤਹਾਂ ਬੀਰ ਥੇ
 ਤਮਿ ਤਾਰਾ ਕੇਤਨ ਕੇਤਨਿ ਘਾਇ ਸਹਿ ਕੇਤਨਿ
 ਕੇਤਨਿ ਤਾਰਾ ॥ ੫੮ ॥ ਬਾਜਤ ਹਾਂ ਜੂਝਤ ਕੁਝ
 ਯੋ ਹਿੰਮਤਿ ਗਯੋ ਪਰਾਇ ਲੋਥਾਇ ਪਾਲ
 ਹਿ ਕੀਨ ਮਿਤ ਕੋ ਪਪਰੇ ਆਰਾਇ ॥ ੫੯ ॥

ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਬਲੀਬੈਠੁਣੈ॥
ਸੁਸੁਹਿਜਾਠਜੁਣੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਠਮਗਾਜੀ॥
ਲਠਿਯੈਸੈਨਭਾਜੀ॥ ੬੦॥ ਮਾਹਾਂਸੈ
ਨਗਾਰੈ॥ ਨ੍ਰਿਭੈਸਸਤ੍ਰਵਾਰੈ॥ ੫ ਨ੍ਰਿਭੈ
ਕਾਲਕੈਕੈ॥ ਚਲੈਜਸਲੈਕੈ॥ ੬੧॥
ਬਜੇਸੀਖਨਾਦੀ॥ ਸੁਠੈਨ੍ਰਿਬਖਾਦੀ॥ ਬਜੇ
ਰੋਹਰੂਦੀ॥ ਹਠੈਸਸਤ੍ਰਕੈਦੀ॥ ੬੨॥

ਪਰੀਤੀ ਰਤਾਰੀ ਜੁਝੇ ਛਤ ਪਾਰੀ ਅਖੰ ਮੁਛਬੀ
 ਕੀ ਅੰਤੋਈ ਰਹੀ ॥ ੬੩ ॥ ਅਖੰ ਮਾਰਿ ਬੋਲੈ
 ਰਣਿ ਭੂਮਿ ਮੁਝੇ ਲੋਹ ਬਿਅਰੰ ਸਿਫਤੈ ਉਠੈ
 ਬਾਜਰਾਰੈ ॥ ੬੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਣੁ ਜੁਝਤ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੇਨਾ ਚਤੁਰੁ ਯੋਗ ਪਾਲਾ ਸੇਨ ਸਬੈ
 ਸਿਰਦਾਰ ਦੇ ਭਾਜਤ ਭਈ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ੬੫ ॥
 ਖਾਨਹੁ ਸੇਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੇ ਹੀ ਮਤ ਰਣੁ ਜੁਝੈ

ਤਾ। ਤੁਹਾਜਿਚਲੇਜੋਧਾਸਬੈਜਿਮਦੇਮੁਕਟਮ

ਹੰਤਾ॥੬੬॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ਇਹਬਿਧਸ

ਤੁਸਬੈਚੁਨਿਮਾਰੇ॥ਰਿਰੇਆਪਨੇਸੁਰਸੀਤੁ

ਰੇ॥ਤੁਹਾਂਪਾਇਲਾਹਿਮਤਕਹਲਹਾਰਾਮ

ਸਿੰਘਗੋਪਾਲਸਿਉਕਹਾ॥੬੭॥॥ਜਿਨਹਿ

ਮਤਅਸਕਲਹਕਢਾਯੋ॥ਪਾਇਲਾਮਾਜੁ

ਹਾਬਦਹਮਾਯੋ॥ਜੁਬਗੁਪਾਲਨੇਸੇਸੁਨਿ

ਪਾਵਨ ਮਾਰਿਦੀ ਯੋਜੀ ਅਤ ਨਉ ਠਾਵਾ। ੬੮

੨੧੪

ਮਜੀਤ ਭਈ ਰਨੁ ਯੋ ਉਝਾਰਾ ਸਿਮਰਿਤਿ

ਕਰਿਸੁ ਘਰੋ ਸਿਧਾਰਾ ਰਾਖਿ ਲੀਯੋ ਹਮਕੋ

ਜਗਰਾਈ ਲੋਹ ਪਟਾ ਅਨਤੈ ਬਰਸਾਈ।

੬੯। ਇਤਿ ਸੀਧਾ ਚਿਤ ਨਾਟ ਕਾਗੀ ਬਹੁ ਸੇ

ਨੀ ਬਧਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਿਮਤ ਸੰਗਤੀਆ ਬਧ

ਬਰਨਨੀ ਨਾਮਾਗੀ ਆਰਾਧਿਅਾਇ ਸਮਾਪਤ

ਮਸਤੁ ਮੁਕੁ ਮਸਤੁ ॥ ੧੧ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੪੨੩

॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜੁਧਕੁਯੋ ਇਹਕੁਤਾਤਿ

ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨਕੋ ਮਾਰੋ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਰਿ

ਸਤਨਾਨ ਦਿਲਾਦਰਤਏ ॥ ਇਤੈ ਸਭਿ ਰਖ

ਠਾਵਤਏ ॥ ੧ ॥ ਉਤੈ ਪਾਨਿ ਓਉਨਿ ਸਿਪਾਜੁ ॥

ਰਾ ॥ ਤਿਹਕੁਲਾਨ ਤੇ ਖੇਦ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਇਤਗਜ

ਸਿਪਾ ਪੀਆਦਲਜੋਰਾ ॥ ਧਾਇ ਪਰੇਤਿ ਨਉ ਪਰ

ਭੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤੈ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਲੁਘੇ ਮਾਝਾ ਜਿਸ ॥ ੨੧੫ ॥
ਰਨਖੰਭੁ ਭੂਮਿ ਰਨਿ ਗਾਝਾ ॥ ਗਾਝਾ ਚਲੈ ਨਹਾਝਾ
ਚਲਿ ਹੈ ਸਾਖੁ ਹਿਸੇ ਲਸ ਮਰ ਮੋਲਿ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਬਾ
ਟ ਚੜੈ ਦਲ ਦੋ ਉਜੜਾਰਾ ॥ ਉਤੈ ਚੰਦੇ ਲਾਇ ਤੈਜਸ
ਵਾਰਾ ਅੰਝੁ ਘੋਬੀ ਰਖੇ ਤਮੋ ਜੁਧਾ ॥ ਉਪ ਜਿਘੋਸ
ਮਰ ਸੁਰਮ ਨਕੁਧਾ ॥ ੪ ॥ ਕੋਪ ਲਰੇ ਦੋ ਉਦਿ ਸਭੁ ਟੁਟ
ਰੇ ॥ ਇਤੈ ਚੰਦੇ ਲਉ ਤੈਜਸ ਵਾਰੇ ॥ ਚੁਲ ਨਗਾਰੇ ਬਜੇ

ਅਪਾਰਾਭੁਤੀ ਮਰੂਪ ਤੈਰੋਂ ਭੁਭਕਾਰਾ ॥੫॥ ਰਸਾਵਲ
ਛੇਦਾ ॥ ਧੁੰਦੋਲ ਬਜੇ ਅਹਾਂ ਸੁਰਗ ਜੋ
ਕਰੇ ਸਸਤ ਪਾਈ ਚੜ੍ਹੇ ਚਿਤਤਾਈ ॥੬॥ ਨਿਭੇ
ਬਾਜ਼ ਰਾਹੋ ਅਪੋ ਪਹਾਰੋ ਕਰੈ ਤੇਗ ਪਾਖੀ ਚ
ੜ੍ਹੇ ਚਿਤਤਾਖੀ ॥੭॥ ਬਕੀ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਨ ਸੀਕਾ
ਬਿਚਾਰੀ ਰੁਲੇ ਭੁਭੁਭੀ ਕਰੈ ਸੁਰਗ ਇਛੀ
੮॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨੈਕ ਨਰਨ ਤੇ ਮਰਿਚ ਲੇ ਕਰੈ

ਨਿਰੁਰਹੈ ਪਾਇਆ ਗਿਰ ਗਿਰ ਪਰੈ ਪਦੰਗ ਤੇ ਬ
 ਰੇ ਬਰੀਗ ਨਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਨਿਰੋਪਈ ॥ ੧੧ ॥ ਇਹ
 ਬਿਪਿਹੋਤ ਲੁਖੈ ਸੰਗਾ ਮਾਜੂ ਝੇਰੰਦ ਨਰ
 ਇਨ ਨਾਮਾ ਤੁਬਜੁਝਾਰੈ ਕਲਹੀਧਯੋ
 ਬੀਰਨ ਪੋਰਿਟ ਸੋਦਿ ਸਲਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਰੋਪਈ
 ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਧਿਯੋ ਕਟਕ ਮੇਝਟ ਕਦੈ ਕਛੂ ਨ ਸੀਕ ਬਿ
 ਚਾਰਾ ਗਾਹਤ ਲੁਖੈ ਸੁਲਟਨ ਬਝੇ ਬਾਹ ਬਿਭ

ਯੋਗਬਿਯਾਨ, ੧੧, ਚੌਪਈ, ॥ ਇਹ ਬਿ

ਧਿਪਨੇਪਰਨਕੋਗਾਰਾਭੁਤੰਤਿਭੁਤੰਤਿਕੇਕ

ਰਿਹਬਿਆਰਾਭੁਨਿਚੁਨਿਬੀਰਪਖਰੀਅ

ਮਾਰੇਅੰਤਿਦੇਵਪੁਰਆਪਪਧਾਰੇ, ੧੨

॥ ਇਤਿਸੀਬਚਿਤਨਾਫਕਾਰੀਬੇਜੁਝਾ

ਸਿਪਜੁਸਬਰਨਨੰਨਾਮਦੁਆਮਦੁਸਮੋਧਿ

ਅਸਿਸਮਾਪਤਮਸਤੁਮਸਤੁਮਸਤੁ, ੧੨ ॥

ਅਫਜੂ ॥੪੩੫॥ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕੋਆਗਮਨ
 ਮੰਦ ਦੇ ਸਾ ਰੋਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋਬ
 ਸਭ ਯੋਜੁ ਬਾਰਾ ॥ ਆਨ ਬਸੇਤ ਬਧਾ ਮਲੁ
 ਬਾਰਾ ॥ ਤਬ ਅਉਰੰਗਮਨ ਮਾਹਿ ਰਿਸਾਵਾ ॥
 ਮੰਦ ਦੇ ਸਕੋ ਪੁਤ ਪਠਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਇਹ ਆਵਤ
 ਸਭ ਲੋਕ ਰਹਾਨੇ ॥ ਬਰੇ ਬਰੇ ਗਿਰਹੇ ਰਲੁਕਾ
 ਨੇ ॥ ਹਮਰੀ ਲੋਗਨ ਅਧਿਕ ਰੁਰਾਇਯੋ ॥ ਕਾ

ਲਕਸਮੀ ਮਰਮਨ ਪਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤ ਕਲੋਕ
ਤਾਜੀ ਸੀ ਗਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਾਇ ਬਸੇ ਗਿਰਦ ਰਜ
ਹੰਤਾਰੇ ॥ ਰਿਤ ਮੁਜੀ ਯਨ ਕੋ ਅਪਿ ਕੁਰਾਨਾ
ਗਿਨੈ ਉਥਾਰਨ ਅਪਨਾ ਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਤਬ
ਅਉਰੰਗਜੀ ਯ ਮਾਂਤਿ ਰਿਸਾਏ ਏਕ ਅਹਦੀ
ਆਈ ਗਾਂਧਾਰੇ ॥ ਹਮ ਤੇ ਲਾਜਿ ਬਿਖਾਖਜੇ
ਗਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਧਾਮ ਗਿਰਾਵਤ ਲੁਏ ॥ ੪ ॥ ਜੇ

ਅਪਨੇ ਗੁਰਤੇ ਮੁਖਾ ਫਿਰਹੈ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਤਿ
 ਨ ਕੋ ਰਿਹਾ ਗਿਰਿਹੈ ਇਹਾਂ ਉਪਹਾਸਨ ਸੁਰਖ
 ਰਬਾਸਾ ਸਭ ਬਾਤ ਨ ਤੇਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥
 ਦੁਖ ਭੁਖਾ ਤਿਨ ਕੋ ਰਹੈ ਲਾਗਿ ਅੰਤ ਸੇਵ
 ਤੇਜੇਹੈ ਤਿਆਗਿ ਜਗਤ ਬਿਖੈ ਕੋਈ ਕਾ
 ਮਨ ਸਰਹੀ ਅੰਤ ਹਿਕੁੰ ਰੁਨ ਰਕ ਕੀ ਪ
 ਰਹੀ ॥੬॥ ਤਿਨ ਕੋ ਜਦਾ ਜਗਤ ਉਪਹਾਸਾ

ਅੰਤਿ ਹਿਕੰਤ ਨਰਕ ਕੀ ਬਾਸਾ ਗੁਰਪਰਗਤੇ
ਜੇ ਬੇਅਸਿ ਧਾਰੇ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਤਿਨ ਕੇ
ਖਕਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਉੜ ਤਿਨ ਕੇ ਨਹੀ
ਢਿਰੈ ਦੁਖ ਦੋ ਮਾਤਿ ਤੁਕੈ ਮਰੈ ਗੁਰਦੇ
ਖੀ ਸਗਕੀ ਮਿਤ ਪਾਵੈ ਨਰਕ ਕੇ ਰੂਠਾਰੇ ਪ
ਛੁਤਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ਥਾ ਬੇ ਕੇ ਬਾ ਬਰਕੇ ਦੋ ਉ
ਆ ਪਕਰੇ ਪਰਮੇ ਸਰਸੋ ਉਦੀ ਨਸਾਹੀ

ਨਕੋ ਪਹਿਚਾਨੇ ਦੁਨੀ ਪਾਤਿ ਉਨਕੋ ਅਨਮਾ ੨੧੯
ਨਕੋ ੧੯ ॥ ਜੇ ਬਾਬੇ ਕੇ ਦਾ ਮਨ ਦੇ ਹੋ ॥ ਤਿਨ ਤੇ
ਗਹਿ ਬਾਬਰ ਕੇ ਲੇ ਹੋ ॥ ਦੇ ਦੇ ਤਿਨ ਕੋ ਬ
ਰੀ ਸਜਾਇ ॥ ਪਾਨਿ ਲੇ ਹੋ ॥ ਗਿਹਿ ਲੂਟਿ ਬਨਾਇ
॥ ੧੦ ॥ ਜਾ ਬਹੁ ਹੋ ॥ ਬਿਮੁਖ ਬਿਨਾਧਨਾ ॥ ਤਾ ਬਿ
ਚਾੜੇ ਹੋ ॥ ਸਿਖ ਨਿਕਹਿ ਮਾਂਗਨਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸਿਖ ਤਿ
ਨੇ ਧਨ ਦੇ ਹੋ ॥ ਲੂਟਿ ਮਲੇ ਛੁਤਿ ਨ ਕੋ ਲੇ ਹੋ ॥ ੧

੧॥ ਜਗਗੁਇਹੈ ਤਿਨ ਦਰਬਾ ਬਿਨਾਸਾ ਤਬ
ਪਰਿਹੈ ਨਿਜਿ ਗੁਰਕੀ ਆਸਾ ਸਬ ਤੇ ਗੁਰਦ
ਰਸ ਨ ਕੇ ਮੇਰੈ ਤਬ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨ ਲਗੈ
ਹੈ ॥ ੧੨॥ ਬਿਦਾ ਬਿਨਾ ਜੈ ਰੈ ਤਬ ਧਾਮਿ ਸ
ਰਿਹੈ ਕੋਈ ਨ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਮੀ ਗੁਰਦਰਦੇ ਈਨ
ਪੁਰੁ ਪੁਰਦਾਸਾ ਦੁਹੰਠ ਉਰਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥
੧੩॥ ਜੇ ਜੇ ਗੁਰਚਰਨ ਨ ਰਤ ਕੁੰਦੈ ਤਿਨ ਕੇ

ਕਸਾਟਿ ਨ ਦੇਖ ਨ ਪੇਹੈ ॥ ਰਿਧਾ ਸਿਧਾ ਤਿਨ ਕੇ ਗਿਰ
 ਮਾਹੀ ॥ ਪਾਪ ਤਾਪ ਛੁੱਟੈ ਸਕੈ ਨ ਛਾਂਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਅਤਿ ਹ
 ਮ ਲੇਛ ਛੁੱਟੈ ਨਹੀ ਛਾਂਹਾਂ ॥ ਅਸਟ ਸਿਧ ਹੁੰਦੇ ਪ
 ਰਿ ਮਾਂਹਾਂ ॥ ਹਾਸ ਕਰਤ ਜੋ ਉਦਮ ਉਠੈ ॥ ਨਦਾਨਿ
 ਪਾਤਿਨ ਕੇ ਪਾਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ਰਿਜਾ ਬੇਗੁਰੂ
 ਤੇ ਤਿਹ ਨਾਮੀ ॥ ਜਿਨ ਦੁਹੈ ਬੇਮੁਖ ਨ ਕੇਧਾਮੀ ॥
 ਸਬ ਸਨਮੁ ਖਗੁਰ ਆਪ ਬਚਾਏ ॥ ਅਤਿਨ ਕੇ

ਰਨ ਬਾਂਕ ਨ ਪਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਉਤ ਅਉਰੰਗਜੀ ਘ
ਅਸਿਕ ਰਿਸਾਯੋ ਚਾਰ ਅਹ ਦੀ ਘਨ ਅਉਰ ਪ
ਠਾਯੋ ਜੇਥੇ ਮੁਖ ਤਾਂ ਤੇ ਬਾਚਿ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
ਗਿਹਿ ਪੁਨਿ ਇਨੈ ਗਿਰਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇਤੁ ਜਿ
ਉ ਜੇਹੁ ਤੇਰੁ ਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਪੁਨਿ ਗੁਰੁ ਅਹ
ਦੀ ਆਹਿ ਜਾਨਾ ॥ ਭੁਭੁਰਾ ਤਿਨ ਸੀਸ ਮੁਠਾਏ
ਪਾਹੁ ਰਿਜਾਨਿ ਗਿਹ ਲੈ ਆਏ ॥ ੧੮ ॥ ਜੇਜੇ ਉ

ਜੇਹੁ ਤੇ ਬਿਨੁ ਆਇਸਾ ਕਰੈ ਅਹੁ ਦੀ ਮਾਹਿਕਿ ੨੨੧

ਨੈਬਤਾਇਸਾ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਿਕ ਰਿਸਹਰਿ ਫਿਰਾਏ

ਕਾਰਉਟ ਜਨੁ ਲੈਨਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਮਾ

ਛੈਲਾ ਗਿਲ ਰਿਕਦਾ ਚਲੇ ਜਾਨੁ ਕ ਸਿਖ

ਸਖਾਵੈ ਭੁਲੇ ਗਛਿ ਕੇ ਤੇ ਬਰਾ ਬਦ ਨ ਚਲਾ

ਏ ਜਨੁ ਗਿਹ ਖਾਨ ਮਲੀਦਾ ਮਾਏ ॥

੨੦ ॥ ਮਸਤ ਕ ਸੁਭੇ ਪਨਹੀ ਯਨ ਪਾਇ ॥

ਜਨੁ ਕਰਿ ਦੀ ਕਾ ਦੁ ਏ ਬ ਨਾਇ। ਸੀ ਸਈਟ
ਕੇ ਪਾਇ ਕਰੇ ਹੀ। ਜਨੁ ਤਿਨ ਭੇਟ ਪੁਰਾਤ
ਨ ਦੇ ਹੀ। ੨੧। ਐਹ ਰਾਗ। ॥ ਕਬਹੂੰ ਰਲ
ਜੁਇਓ ਨਹੀ ਕਛੁ ਦੇ ਜਸੁ ਨਹੀ ਲੀ ਨਾ
ਗਾਂਦ ਬਸਤ ਜਾਨੈਓ ਨਹੀ ਜਮ ਸੋ ਕਿਨ
ਕਹਿ ਦੀ ਨਾ। ੨੨। ਐਪਈ। ॥ ਇਹ ਬਿ
ਧਿ ਤਿਨੇ ਰੁਪ ਉਪਗਾਸਾ ਸਭੁ ਸੰਤ ਨਾਮਿ

ਲਿਲਖਿਯੋਤੁਮਾਸਾਸੰਤਨਕਸਦਿਨਦੇਖਨ

ਪਾਯੋਆਪਹਾਬਦੈਨਾਬਬਚਾਯੋ॥੨੩॥

ਚਾਰਣੀਦੋਹਰਾ॥ ॥ਜਿਸਨੇਸਾਜਨਰਾਖ

ਸੀਦੁਸਮਨਕਵਨਬਿਚਾਰਾਛੁੰਨਸਕੈ

ਤਿਹਛਾਰਿਕੋਨਿਹਫਲਜਾਇਗਵਾਰਾ॥੨

੪॥ਜੇਸਾਸੁਸਰਨੀਪਰੇਤਿਨਕੇਕਵਣ

ਬਿਚਾਰਾਵੰਤਜੀਉਜਿਹਾਖਿਰੈਦੁਸਟਾਅ

ਰਿਸਟਸੀਘਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਇਤਿਸੀ ਬਚਿਤਨਾ

ਟਕਰਿ ਬੇਸਾਹਿ ਜਾਦੇਵ ਅਹਦੀ ਮਾਗ

ਸਨ ਬਰਨਨੀ ਨਾਮ ਤੈਦੁ ਸਮਧਿ ਅਭਿਸ

ਸਾਪਤੁ ਮਸਤੁ ਸੁਤੁ ਮਸਤੁ ॥ ੨੩ ॥ ਅਫਜੂ

॥ ੪੬੦ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਸਰਬਕਾ

ਲਸਤੁ ਸਾਧਉ ਬਾਰੇ ॥ ਦੁਖਦੈ ਕੈ ਦੋਖੀ ਸਤੁ ॥

ਕੈ ਅਦਭੁਤ ਗਤੁ ਗਤੁ ਨ ਦਿਖਰਾਈ ਸਤੁ

ਸੀਕਟਤੇਲਏਬਚਾਈ॥ ੧॥ ਸਭਸੀਕਟਤੇਸੀਤਬ ੨੨੩

ਚਾਏ॥ ਸਬਕੀਟਕਕੀਟਕਜਿਮਪਾਏ॥ ਦਾਸ

ਜਾਨਮੁਰਿਕਰੀਸਾਹਾਇ॥ ਮਾਪੁਹਾਬੁਦੇਲਯੋਬ

ਚਾਏ॥ ੨॥ ਅਬਜੇਜੇਮੇਲੇਮੇਤੁਮਾਸਾ॥ ਸੋਸੋਕਰੇ

ਤੁਮੇਅਰਦਾਸਾ॥ ਜੋਪਛਕਿਪਾਕਟਾਛਦਿਮੇ

ਹੈ॥ ਸੋਤਦਦਾਸਉਚਾਰਤਜੇਹੈ॥ ੩॥ ਜਿਹੁਜਿ

ਹਥਿਮੇਲੇਮੇਤਮਾਸਾ॥ ਚਾਹਤਤਿਨਕੋਕੀ

ਯੋਪਕਾਸਾ ਜੋਜੋਜਨਮ ਪੁਰਬਲੇਹੇਰੇ ਕਹਿਹੇ
ਸੁਪੁਤੁਪਰਕਮਤੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਰਬਕਾਲਹੈ ਪਿਤਾ
ਅਪਾਗਾ ਦੇਵਿਕਾਲਕਾਮਾਤਹਮਾਰਾਮਨੁ
ਆਗੁਰਮੁਰਿਮਨਸਾਮਾਈ ਜਿਨਿਮੋਕੇ ਸੁਭਕਿ
ਆਪੜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਬਮਨੁਸਾਮਨਮਾਯਾ ਬਿਚ
ਰੀ ਗੁਰਮਨੁਆਕਹਕਹਿਯੋ ਸੁਪਾਰੀ ਜੇਜੇਚ
ਰਿਤਪੁਰਾਤਨਲਹੇ ਤੇਤੇਅਥਚਹੀਅਤਹੈਕ

ਹੇ॥੬॥ ਸਰਬਕਾਲ ਕਰਦਾ ਤਬ ਭਰੇ ਸੇਵਕ
ਜਾਨਿਦਾ ਆਰਸਦੁਰੇ ਜੋ ਜੋ ਜਨਮ ਪੁਰਬ ਲੇਖ
ਯੋ ਸੋ ਸੋ ਸਭ ਸਿਮਰਦੁ ਕਰਿ ਦਯੋ॥ ੧॥ ਸੋ ਕੋ
ਇਤੀਹਤੀ ਕਹ ਸੁਧੀ ਜਸ ਪੁਤ ਦਈ ਫਿਪਾਕ
ਰਿਖੁਧੀ ਸਰਬਕਾਲ ਤਬ ਭਰੇ ਦਇਆਲਾ
ਲੋਹਰਛੁਹ ਮਕੋ ਸਬਕਾਲਾ॥ ੮॥ ਸਰਬਕਾ
ਲਰਛੁਹ ਸੁਕਾਲਾ ਲੋਹਰਛੁਹ ਸਰਬਦਾ ਬਿਸ

ਲਾਛੀ ਰੁਤੁ ਯੋਤ ਦਾਸਿ ਪਾਲਖਾਈ ਅੰਤੁ ਫਿਰੇ
ਸਤੁ ਨੁਤੁ ਯੋਰਾਈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਥਿਧ ਜਨ
ਮਨੁ ਪਿਆਰੀ ॥ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕਰੇ ਗੀ ॥ ਬਬ
ਨਾਈ ॥ ਪੁਸ਼ਮੇਸਾਤਿ ॥ ਜੁਗ ਜਿਹ ਥਿਧਿ ਲਗਾ
ਪੁਸ਼ਮੇਦੇ ॥ ਥਿਰ ਰਿਤ ਕੋ ਕਹਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਹਿਲੇ
ਚੰਦੀ ਚ ਰਿਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਤੇ ਰਮਤਾ
ਖਸਨਾਯੋ ॥ ਛੇਰ ਕਥਾ ਤੁਧ ਪੁਸ਼ਮਾਨਾਈ ॥ ਅ

ਬਚਾਹਤਫਿਰਿਕਰੋਬਡਾਈ॥੧੧॥ਅਇਤਿ

ਸੀਬਚਿੜਨਾਟਕਗਿਥੇਜਰਬਕਾਲਕੀ

ਬੇਨਤੀਬਰਨਨੰਨਾਮਚੋਦਸਮੋਧਿਆਇਸ

ਮਾਪਬਮਸਤੁਸੁਭਾਸਤੁ॥੧੪॥ਅਫਜੂ

੧੪੭੧॥

੧੬ਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੋਅ

ਬਚੀਚਰਿਤ੍ਰਉਕਤਿਬਿਲਾਸਾਸੈਧਾ॥

॥ आदि अपारमलेख अनंत अक्ष
ल अक्षेख अलख अनस्य कौसिदस्य
तदये सु तिरररने तमसत तिरुप्ररत्र
सा गदि उ स नि स ग नि सु र कौ दी प सु सि
स दि र री पं च त त प क स ग बौ र ब दू रि
ल र ग दि सु र ग सु र ग प ह दे ख त ये न त म
स ग १ ॥ हे र ग ॥ ॥ दि २ ॥ प सु म रं

ਫਿਪਾਜੋਕਛੁਮਪਰਿਹੋਇ। ਰਚੇਚੰਡਕਾਕੀਕ
 ਥਾਬਾਣੀਸੁਭਸੁਭਹੋਇ॥ ੨॥ ਜੋਤਜਗਮ
 ਗੋਜਗਤਿਮੇਚੰਡਚਮੰਡਪਚੰਡਾ। ਭੁਜਦੰਡਨਦੰ
 ਡਨਿਅਸੁਰਮੰਡੁਨਭੁਇਨਦਖੰਡਾ॥ ੩॥ ਸੋਯ
 " । ਤਾਰਨਲੋਕਉਧਾਰਨਭੁਮਾਰਿਦੇਤਮੀ
 ਪਾਰਨਚੰਡੁਤੁਹੀਰੈ। ਕਾਰਨਈਸਕਲਾਕਮਲ
 ਹਰਿਅਦੁਸੁਤਾਜਹਦੇਖੰਡੁਹੀਰੈ। ਤਾਮਸਤ

ਮਾਮਤਾ ਨਮਤਾ ਕਾਦਿਕਾ ਕਾਦਿ ਕੇਮ ਨਾਮਿ
ਗੁਰੀ ਹੈ ਕੀ ਨਹੈ ਕੰਠ ਨਲੇ ਹਜ ਗਤ ਮੇ ਪਾਰਸ
ਮੁਰਤ ਜਾਹਿ ਫੁਰੀ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਸਦੇ ਹਰਾ ॥ ॥ ੫ ॥
ਗੁਰੁ ਦਕਰ ਨਾਮੁ ਭਭੈ ਹਰ ਨਾਮ ਚੰਡਕਾ ਜਾਸ
ਮਾਰੈ ਚਾਰਿ ਤਖਾ ਚਿਤੁ ਤੁਮ ਕਰੈ ਸਬੁ ਪ੍ਰਯ
ਸਾ ॥ ੫ ॥ ੫ ਨਹਾ ॥ ॥ ਆਇਸਾ ਮਾਥ ਜੇ
ਹੈ ਸਿਰੀਸੁ ਤਉ ਮੇਰੈ ਰਾਗਤ ਨਪੁ ਮੁਦਕਰ ਬ

ਚਨਚੀਨਤਾਮੇਗਚੋ। ਲੁਖਾਂਸੁਲੁਸਤਕਰਿਹੋਧ ੨੨੧
ਰਿਹੋਕਿਤਮੇ। ਅਦਲੁਤਕਥਾਅਪਾਰਸਮਝਕ
ਰਿਚਿਤਮੇ॥ ੬॥ ਸੋਯਾ॥ ॥ ਤੁਸਕਟੰਬ
ਕੋਹਿਕੋਊਦਾਸਅਦਾਸਕੋਤਿਆਗਿਬਸਿਓ
ਬਨਗਾਈ। ਨਾਮਸੁਰਥਮੁਨੀਸਰਬੇਖਸਮੇਤਸ
ਮਾਧਸਮਾਦਲਗਾਈ। ਚੰਦੁਅਖੰਡੁਖੰਡੁਕਰ
ਕੋਪਤਈਸੁਰਰੰਛਨਕੋਸਮੁਹਾਈ। ਬੁਝਹੁਜ ੦

ਇਤਿ ਨੈਤੁ ਮਸਾਧ ਮਗਾ ਪਿਕਥਾ ਕਿਹਤੁ
ਤਿਸੁ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ਯੁਨੀ ਸਰੰਦ
ਚਾ ॥ ॥ ਹਰਿ ਸੋਇ ਰਹੈ ਸਜ ਸੇ ਨਤੁ ਹਾ ਜਲ
ਜਾਲ ਕਰਾ ਲੁਥਿ ਸਾਲ ਜਹਾ ਬੁਝਿਯੋ ਨਾਤੁ
ਸਰੰ ਜਤੇ ਵਿਸੁ ਕਰਤਾ ਸੁ ਤਮੇ ਲੁਤੇ ਦੇਤਰ
ਰੇਜੁ ਗਤਾ ॥ ੮ ॥ ਮਾਧਿ ਕੈਟ ਲੁਨਾ ਮਧਰੇ ਤਿਨ
ਕੇ ਮਾਤਿ ਦੀਰਘ ਦੇਹੁ ਤੇ ਜਿਨ ਕੇ ਮਤਿ ਨੇ

ਖਲੁ ਕੇ ਸਤੁ ਰਿਓ ਹੀ ਅਮੋ ਜਗਮਾਤ ਕੇ ਸਿ ੨੨੮
ਆਨਧ ਰਿਓ ਜੀ ਅਮੋ ॥ ੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥
ਛੁਟੀ ਚੰਡ ਜਗੇ ਬਹਾਮ ਕਰਿਓ ਜੁਪ ਕੇ ਸਾਜੁ
ਦੇਤ ਸਤ੍ਰੈ ਪਾਟਿ ਜਾਗਿ ਜਿਉ ਬਢੇ ਦੇਵਤ
ਨਰਾਜੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਜੁਪ ਕਰਿਓ
ਨਮੋ ਕੁਗਦੰਤ ਨਾਮਾ ਰਾਜ ਕੇ ਅਤ ਦੇਵਤ ਬਲੀ
ਹੈ ਸਾਲ ਕੁਏ ਤਿਨ ਪਿਚਹ ਜਾਗਦੁ ਹੁਲ ਰਤੇ

੬

ਨਹਿ ਬਾਂਹ ਟਲੀਹੈ ॥ ਦੈਤ ਨਰੀ ਝੁਕ ਵਿਬਰਮ ॥
ਗਾਕਾ ਹਿਓ ਹਰਿਸੀਸ ਨਦੇ ਹਉਲੀਹੈ ॥ ਧਰਮ
ਉਰੁ ਪਾਰਿਚਕ੍ਰਮ ਕਾਟ ਕੈ ਜੋਤਿ ਲੈਆਪਨੈ
ਅਰਿਅਲੀਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਦੈਵਨ
ਥਾਪਿਓ ਰਾਜ ਮਥ ਕੈ ਟਲੁ ਕੈ ਮਾਰਿਕੈ ॥ ਦਿ
ਨ ਸਕਲ ਸਾਖਾ ਬੈਠ ਗਾਮੀ ਹਰਿਉ ॥
੧੨ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ

ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ਮਧਕੈ ਟੁਝ ਬਧਹਿ
 ਪਥਾਧਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਨਹੁ ਬਹੁ ਰਿਝੁ
 ਹਿੰਮ ਹਥਾ ਸੁਰਤਿ ਨਤੇ ਰਿਆਕੀ ਆ ਭੁਜਾ
 ਜੋਰ ਕਰਿ ਜੁਸੁ ਜੀਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਲੀਆ ਸੁਰ
 ਸਾਹੁ ਸਿਧਾਰੇ ਰਣਹਿ ਪਚਾਰ ਕੈ ਟੁਕ ਟੁਕ
 ਕਰ ਰਾਰੇ ਅਧਾ ਧਾ ਧਾਰ ਕੈ ॥

੧੩॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾਗਜੁਥ ਕਾਰਿਯੋ ਮਹਿ ਥਾਸੁ
ਰਦਾਸ ਦਮਾਗਿ ਸਕੁ ਸੁਰ ਸੈ ਨਾਗਿ ਰਾਇ
ਓ ਕੈ ਕੈ ਦੁਟੁ ਕਦਏ ਅਰੁ ਖੇਤ ਮਹਾਂ ਬਰਬੀਰੁ ਮ

ਹਾਰਨਾ ਭਾਇਓ ਆਉ ਦੁਤਰੰ ਗਸ ਨਿਓ ਜਿਸਾ ਵਿਓ ੨੩੦
 ਆਛਾ ਬਿਕੋ ਮਨ ਮੇ ਇਹਿ ਆਇਓ ਆਰਿ ਕੈ ਛਤ
 ਨਿਕੇ ਰੁਕੇ ਛੇਤ ਮੇ ਮਾਨ ਹੁਪੇ ਨਿਕੈ ਰਾਮ ਜੂਨਾ ਏਓ
 ੧੪। ਸ੍ਰੈਯਾਨ ਲੋਮਾ ਹਮਾ ਬੁਰਮਾ ਸਤ ਸਤ ਸਤ ਸਤ
 ਕਲ ਦਤ ਜਿਉ ਚੀਰ ਕੈ ਰੂਪੇ ਲੁਥ ਪੇ ਲੁਥ ਰਹੀ
 ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਗਿਰੇ ਗਿਰ ਜੇ ਧਦ ਲੁਾਰੇ ਗੁਦ ਸ
 ਨੇ ਸਿਤ ਲਹੂ ਮੇ ਲਾਲ ਕਰਾ ਲਪਰੇ ਰਨ ਮੇ ਗਜ
 ਰਸਮੇ

੨੩੦
 ਭਾਇਓ

ਕਾਰੋ ਗਜਿਉਦਰਜੀਜਮਮਿਭਵੇਸੀਤੀਥਾਰੋ
 ਅਨੇਕਕਤਾਕਰਿਭਾਰੋ॥ ੧੫॥ ਸਦੈਯਾ ਲੈਸੁਰਸੀ
 ਗਸਈਸੁਰਪਾਲਸੁਕੋਪਕੈਸਤ੍ਰਕੀਸੈਨਪੇਧਾਏ॥
 ਦੇਸੁਪਦਾਰਲੀਇਕਰਦਾਰਹਕਾਰਪਚਾਰਪਹ
 ਰਲਗਾਏ॥ ਸਉਨੀਦੈਤਸੁਰਗਭੁਏਕਥਿਨੇਮ
 ਨਤਾਉਹੈਛਥਿਪਾਏ॥ ਰਾਮਮਨੋਰਨਜੀਤਕੈ
 ਲਾਲਕਦੈਸਿਰਪਾਉਜਥੈਪਹਰਾਏ॥ ੧੬॥ ਸਦੈਯਾ

੦

੨੩

੦॥

ਪਾਇਲਾ ਮਤ ਹੋਰ ਨਮੋ ਇਕਲੋਟ ਤਹੈ ਧਰ ॥ ੨੩੧ ॥

ਨੀ ਬਿਲਲਾਤੋ ਦਉ ਰਤ ਬੀਚ ਕਬੀ ਧਾਠਿ

ਰੈ ਜਿਹ ਦੇਖਤ ਕਾਇ ਰਹੈ ਝੁਰਪਾਤੋ ਅਇਯੋ

ਮਹਿ ਖਾਸੁ ਰਜੁ ਸੁਕੀਯੋ ਤਬ ਜੀ ਬੁਕ ਗਿਰ

ਝੁਝੇਰੀ ਗਰਾਤੋ ਸੋ ਨਪਦਾ ਹਮੇ ਪਾਇ ਪਾ

ਸਾਰ ਕੋ ਸੋਏਹੈ ਸੂਰਮ ਨੋ ਮਦਾ ਮਾਤੋ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋ

ਯਾ ਜੁ ਸੁਕੀਯੋ ਮਹਾ ਸੂਰ ਦ ਨਦ ਦੇਖ

ਤਤਾਨ ਚਲੈ ਨਹੀ ਪੰਥਾ ਸੇ ਨਸਮੁ ਹਚਲਿ
ਲਖਿ ਕੈ ਚਤੁਰਾਨ ਨ ਭੂਲਿ ਗਏ ਸਭੁ ਗਿੰਥਾ
ਮਾਸ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਗਿੰਥੁ ਰਹੈ ਚਟ ਸਾਰ ਪੜੈ ਜਿ
ਮੁਬਾਰਕ ਸਿੰਘਾ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਤਟ ਲੈ ਭਟ ਲੈ
ਧਮਿ ਗਾਲ ਕਿ ਸਿਧ ਬਨਾਵਤ ਕੀ ਥਾ ॥ ੧ ॥
੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ਅਗਨ ਤਮਾਰੇ ਗਨੈ ਕੋ ਭੁਜੇ
ਜੁਸੁਰਕ ਰਿਤਾ ਸਾਧੁ ਰਿਧਿ ਆਨ ਮਨੁ ਸਿ

ਵਾਕੋਤਕੀਪੁਰੀਕੈਲਾਸਾ॥੧੯॥ਜੋਰਠਾਦੇ

੨੩੨

ਦਨਕੋਧਨਧਾਮਸਭਦੈਤਨਲੀਓਛਿਨਾਇ

ਕੈ॥ਦੁਇਕਾਛਸੁਰਧਾ॥ਤੇਬਸੇਸਿਵਪੁਰੀਜਾ

ਇ॥੨੦॥ਜੋਹਰਾ॥ਕਿਤਕਿਦਿਵਸਬੀਤੇਤ

ਹਾਨਾਦਨਨਿਕਜੀਦੇਵਾ॥ਬਿਧਪੁਰਬਸਭ

ਦੇਵਤਨਕਰੀਦੇਵਕੀਸੇਵਾ॥੨੧॥ਰੇਖਤਾ

ਕਰੀਹੈਕੀਕਤਮਾਲੁਮਖੁਦਦੇਵੀਸੇਤੀ

ਲੀਆਮਹਾਸੁਰਹਮਾਰਾਛੀਨਧਾਮਹੈਕੀ
ਜੈਸੇਈਬਾਤਮਾਤਤੁਮਕਉਸੁਹਾਤੁਸਕੁਸੇ
ਵਕਿਕਦੀਮਤਕਆਇਤੇਰੀਸਾਮਹੈਦੀਜੈ
ਬਾਜਦੇਸਹਮੇਮੇਟੀਅੇਕਲੇਸਲੇਸਕੀਜੀਟੇ
ਅਉਸਉਨੈਬਹੁਯਹਕਾਮਹੈਕੁਕਰਕੋਮ
ਰਤਨਕੋਉਨਾਮਲੈਕੈਤਾਹਿਮਾਰਤਹੈਤਾਕੈ
ਲੈਕੈਖਾਵੰਦਕੈਨਾਮਹੈ॥੨੨॥ਦੇਹਰਾਸੁਨ

ਤਬਚ ਨਏਚੰਡਕਾਮਨਮੇਉਠੀਰਿਸਾਇਆਸ
ਭਵੈਤਨਕੇਛੇਕਰਉਬਸਉਦੇਦੁਪਰੀਜਾਇਆ,
੨੩। ਭਵੈਤਨਕੇਬਧਕੇਜਬੈਚੰਡੀਕੀਓਪਕ
ਸਾਗਿੰਘਸਿੰਘਅਉਅਸਤੁਸਤੁਸਤੁਸਤੁਆ
ਇਰੋਪਾਸਾ। ੨੪। ਭਵੈਤਸਿੰਘਾਰਨਕੇਨਮਿਤ
ਕਾਲਜਨਮਾਇਹਲੀਨਾਗਿੰਘਚੰਡਕਾਹ
ਨਉਇਓਸਤੁਨਕਉਦੁਪੁਦੀਨਾ। ੨੫। ਸੈ

੨੩੩

੦

ਯਾਦਾਰੁ ਨਦੀ ਰਪੁ ਦਿਗਜ ਸੇਬ ਲਸਿ ਪਹਿ
ਕੇ ਬਲ ਸਿਪੁ ਧਰੇ ਹੈ ਰੋਮ ਮਨੋ ਸਰਕਾ ਲਹਿ
ਕੇ ਜਨ ਪਾਹ ਨ ਮੀਤ ਪੇਸ਼ਿ ਛਹਰੇ ਹੈ ਮੇਰ ਕੇ
ਮਧਿ ਮਨੋ ਜਮ ਨਾਲ ਰਕੇ ਤਕੀ ਪੁਜ ਪੇਊਰ
ਢਰੇ ਹੈ ਮਨੋ ਮਹਾ ਪਥ ਲੈ ਕੇ ਕਮਾਨ ਸੁਭ
ਧਰਤੁ ਮਤੇ ਨਿ ਆਰੇ ਕਰੇ ਹੈ ॥੨੬॥ ਵੇਹ
ਰਾ ਪੰਟਾਗ ਦਾਤਿ ਸੁਲ ਅਸ ਸੀਖ ਸਰਾਸ

ਨਬਾਨਾ ਚਕ ਬਕ ਕਰ ਮੇਲੀ ਇਜਨਗੀ
 ਖਮਰਿਤ ਤੁਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਚੰਡ ਕੋ ਪਕਰਿ ਚੰ
 ਚਕਾਇਆ ਖੁਸ਼ ਪਕਰਲੀਨਾ ਮੰਨਿ ਕਟਿ ਬਿ
 ਕਟਿ ਪੁਰਦੈ ਤਕੇ ਪੰਟਾ ਕੀ ਬਨ ਕੀਨਾ ॥ ੨
 ੮ ॥ ਫੇਹਰਾ ਸੁਨਿ ਪੰਟਾ ਕੇ ਹਰਿ ਸਬਾਦਿਅ
 ਸਰਨ ਅਸਰਨ ਲੀਨਾ ਚੜ੍ਹੇ ਕੋ ਪਕੈ ਜੂਥ
 ਹੁਇ ਜਤਨ ਜੁਪੁ ਕੋ ਕੀਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮੇਤਾਲੀ

ਸਪਦਮਅਸੁਰਸਾਜਿਯੋਕਟਕਚਤੁਰੰਗਾ
ਕਛੁਬਾਏਕਛੁਦਾਹਨੇਕਛੁਤਟਨਿਪ
ਕੇਸੀਗਾ॥ ੩੦॥ ਭੁਏਇਕਠੇਦਲਪਦਮਦ
ਸਪੰਦ੍ਰਹਅਰੁਬੀਸਾਪੰਦ੍ਰਹਕੀਨੇਦਾਹਨੇ
ਦਸਬਾਏਸੀਗੀਬੀਸਾ॥ ੩੧॥ ਸ੍ਵੈਯਾਦ
ਉਰਸਥੈਇਕਬਾਰਹੀਦੈਤਸੁਆਏਹੀਚੈ
ਰੁਕੇਸਾਮੁਹੇਕਾਰੇਲੈਕਰਿਬਾਨਕਮਾਨਨ

ਤਾਨਪਾਨੇਅਰੁਕੋਪਸੋਸਿੰਘਪਹਾਰੇਚੰਡਸੰਤਾ
 ਰਤਬੈਕਰਦਾਰਹੰਕਾਰਕੈਸਤਸਮੂਹਨਿਦਾ
 ਰੇਘਾਂਰੁਦਜਾਰਨਕੋਅਗਨੀਤਿਪਾਰਬਨੇਜ
 ਨੁਮੇਘਾਬਿਠਾਰੇ, ੩੨, ਦੋਹਰਾ, ਦੋਤਕੋਪ
 ਇਕਸਾਮੁਹੇਗਾਇਓਤੁਰੰਗਮਰੂਰਿਸਨ
 ਮਖਦੇਵੀਕੇਭਾਇਓਸਲਭਦੀਪਅਨੁਹਾਰਾ
 , ੩੩, ਸ੍ਰੇਯਾ, ਬੀਰਬਲੀਸਿਰਦਾਰਦੇ

ਈਤ ਸੁਕ੍ਰੋ ਪਕੈ ਮਿਆਨ ਤੇ ਖਗੁ ਨਿਕਾਰਿ
ਮਏ ਕਦੁ ਇਓ ਤਨ ਚੰਡ ਪਚੰਡ ਕੈ ਦੁਸਰ ਕੇ
ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਰਝਾ ਰਿਓ ਚੰਡ ਸੰਤਾਰ ਤਥੈ
ਬਲੁ ਪਾਰਲੁ ਇਓ ਗਾਹਿ ਨਾਰਿਧਰਾ ਪਾਰਿ
ਮਾਰਿਓ ਜਿਉ ਧੁਈ ਮਾਸਰਤਾ ਤਟਜ
ਇਕੈ ਲੇਪਟ ਕੋ ਪਟਾਸਾ ਬਪਛਾ ਰਿਓ
੩੪ ॥ ਜੋ ਹਰਾ ਦੇਵੀ ਮਾਰਿਓ ਦੇਵ ਤਿਉ

ਲ ਰਿਓਜੁਸਨੁ ਮੁਖ ਆਇ ਪੁਨਿ ਸਤੁ ਨਿਕੀਸੇ ॥ ੨੩੬ ॥
ਨਮੋ ਧਰਮੀ ਸੁਸੰਖ ਬਜਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਸੈਯਾ ॥
ਲੈਕਾ ਰਿਚੈ ਰੁਕਵੈ ਰੁਪੁ ਚੈ ਰੁਮਹਾਂ ਬਰਬੰਤੁਤ
ਬੈਠਿਹ ਕੀਨੈ ॥ ਏਕਹੀ ਬਾਰ ਨਿਹਾਰਹੀ ਕਾ
ਰੁਮੁ ਪਾਰਾਇ ਦਾਰੁ ਸਤੈ ਦਲੁ ਦੀਨੈ ॥ ਵੈਤੁ ॥
ਨੇਰਨ ਮਾਹਿਹ ਨੇਲਖਿ ਸੈਨ ਸਨੈ ਕਾਦਿ ਇਉ
ਮਨਚੀਨੈ ॥ ਜਿਉ ਖਗਾਰਾਜ ਬਰੁ ਅਹਿਰਾਜ

ਸਮਾਜ ਕੈ ਕਾਟ ਕਤਾ ਕਾਰਿ ਲੀਨੋ ॥ ੩੬ ॥ ਦੋਹਰਾ
ਦੇਵੀ ਮਾਏ ਦੇਤ ਬਹੁ ਪੁਬਲ ਨਿਬਲ ਸੇਕੀਨਾ
ਸਸਤ ਪਾਰ ਕਾਰਿ ਕਰਨ ਮੇਚੁ ਮੰਚਾਲ ਕਾਰਿ
ਦੀਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਭੁਜੀ ਚਮੁ ਮਾਹਾ ਸੁਰੀਤ ਕੀ
ਸਰਨਿ ਨਿਜੀ ਸਾਧਾਇ ਜਾਇ ਤਿਨਾਇ ਉ
ਕਾਰਿ ਓਹ ਨਿਓਪ ਦਮ ਭੁਟ ਬੀਸਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁ
ਨਾਹਾ ਸੁਗੁਣਾ ਮਾਤਾ ਮੇਓ ਨਿਓਰਿ ਸਾਇ

ਅਮਾਗਿਆਦੀ ਨੀਸੈ ਨ ਕੋ ਘੋਰ ਦੇਵੀ ਜਾਇ॥

੨੩੭

੩੯॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ਬਾਤੁ ਨੀਪ ਭਕੀ ਸਭੁ ਸੈਨ

ਹਿ ਸੁਰਮਿ ਲੇਇ ਕਮੰਤ ਕਾਰਿ ਓਹੈ ਜਾਇ ਪ

ਰੈ ਚਰ੍ਹੀ ਓਰ ਤੇਧਾਇ ਕੈ ਠਾਟਾਇ ਹੈ ਮਨ ਮਾਧਿ ਕ

ਰਿਓਹੈ ਮਾਰਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਪਰੇ ਮਾਸਿ ਲੈ

ਕਾਰਿ ਮੇਦ ਲੁਇਉ ਬਿਹਰਿ ਓਹੈ ਘੇਰਿ ਲਈ

ਚਰ੍ਹੀ ਓਰ ਤੇਰੇ ਰਸੁ ਚੰਦ ਮਨੋ ਪਰ ਦੇਖ ਪਾਰਿ ਓਹੈ॥

ਮੇ

੪੦) ਸ੍ਰੀਯਾ ਦੇਖਚਸੀ ਮਹਾਸੁਰਕੀਕਰਿ
ਏਰੁਦੰਬ ਪਚੰਦੁਪਾਰਿਓਹੈ ਦਫਨਬਾ
ਮਚਲਾਇਘਨੇਸਰਕੋਪਕੁਆਨਕਜੁਸੁ
ਕਰਿਓਹੈ ਉਜਨਕੁਅਰਿਕੇਤਨਤੇਛੁਟ
ਸਉਨਸਮੁਹਧਰਾਨਪਾਰਿਓਹੈ ਆਠਵੇਸਿ
ਧਪਚਾਇਓਹੁਤੇਮਨੇਯਾਰਨਾਬਿਧਿਨੇਉ
ਗਰਿਓਹੈ ੪੧) ਦੋਹਰਾਕੋਪਕੁਣੀਅਰਿ

ਦਲਥਿਥੇਚੀਰੀਚੜ੍ਹਸੀਭਾਠਾਇਕਮਾਰਕੇਦੇ
 ਤੇਕੀਨੇਚਾਰਾ। ੪੨। ਸ੍ਰੈਯਾ। ਇਹਕੁੰਤਕੇ
 ਜੁਸੁਕਰਿਓਸੁਨਿਕੈਕਦਲਾਸੀਮੇਧਿਆਨ
 ਛੁਟਿਓਹਰਿਕਾ। ਪੁਨਿਚੰਦ੍ਰਸੀਭਾਰਉਤਾਰ
 ਗਦਾਪੁਨਿਸੀਖਬਜਾਇਕਰਿਓਬਰਕਾ।
 ਸਿਰਸਤ੍ਰਨਿਕੇਪਰਚੜ੍ਹਪਾਰਿਓਛੁਟਿਐਸੇ
 ਬਹਿਓਕਰਿਕੇਬਰਕਾ। ਜਨੁਖੇਲਨਕੇਸਰਤ

੨੩੮
 ਕੀਇਦੇ

ਤਟਜਾਇਚਲਾਵਤਰੈ ਛਿਛਲੀਲਰਕਾ
੪੩। ਏਹਰਾਏਖਚਮੁ ਮਹਿਖਾਸੁਰੀ
ਦੇਵੀਬਲਹਿਸੰਤਾਰਾ ਕਛੁ ਸਿੰਘਹਿਕ
ਛੁਚਰਮੈ ਰਾਰੇਸਭੈ ਸਿੰਘਾਰੀ। ੪੪। ਇ
ਕਭਾਜੇਨਿਘਪੇਗਏਕਹਿਓਹਤੀਸਭੁਸੈ
ਨਾ। ਇਉਸਨਿਕੈਕੋਪਿਓਅਸੁਰਚਾੜਿਆ
ਇਓਰਨੇਐਨਾ। ੪੫। ਸੁਏਯਾਤੁਪੁਪੀਸ

ਭੁਸੈ ਨ ਲਖੀ ਜਬ ਤੇ ਮਹਾ ਸੁਰਖ ਭਾਸੀ ਤਾ ॥੨੩੯॥
ਰਿਓ ਏਹ ਪੁਚੈ ਰੁਕੇ ਸਾਖਿ ਜਾਇ ਤਾਇ
ਆਨ ਕੁਭਾਲ ਕਾ ਜਿਉ ਤੁਭਾ ਰਿਓ ਭਾਗ
ਦਰੁਲੈ ਅਪਨੇ ਕਾਰਿ ਚੰਦੁ ਪੁਕੈ ਬਰਿ ਤਾ ਤਨ
ਉਪ ਰਿਤੁ ਰਿਓ ਜਿਉ ਹਨੂ ਮੂਓ ਖਾਰ ਪਹਾ
ਰਕੋ ਰਾਵ ਨ ਕੇਉ ਰਣੀ ਤਗ ਮਾਰਿਓ ॥੪੬॥ ਫੇ
ਰਸ ਰਾਸ ਨ ਕੋ ਗਹਿ ਕੈ ਕਰ ਬੀਰ ਹਨੇ ਤਿਨ ਪਾ

ਨਨਮਾਂਗੋ ਘਾਇਲ ਘੁਮ ਪਰੇਰਨ ਮਾਹਿਕ
ਰਾਹ ਤਹੈ ਗਿਰਸੇ ਰਾਜ ਲੰਗੋ ਸੁਰਨ ਕੇਤਨ
ਕਉਚਨ ਸਾਥਿ ਪਰੇਸਰ ਬੁਝਾਉ ਉਠੇਤ ਹਰੰਗੋ
ਜਾਨੇਦ ਦਾਬਨ ਮਾਝ ਲਗੇਤ ਹਕੀਟਨ ਭ
ਛਕੇਦ ਉਰੇ ਬੁਜੰਗੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ ਕੋਪ ਬੁ
ਰੰਗਨ ਚੰਡ ਪਚੀਰਿ ਸੁਪਰੇਰ ਕੋ ਸਿੰਘਾਧ ਸੀ
ਰਨ ਮੇਂ ਕਰ ਦਾਰ ਲੈਲਾ ਲਕੀਏ ਮਾਹਿਖੇਤ

ਲਗੀ ਬੜ੍ਹਵਾਨ ਲਾਜਿ ਉਥਨ ਮੇ॥ ਤਬ ਘੋਰਲ
 ਈਚਹੁੰ ਓਰ ਤੇ ਦੇਤਨਾ ਇਉਂ ਪਾਆ ਓਪਜੀ
 ਅਨ ਮੇ॥ ਅਨ ਤੇਤਨ ਤੇ ਜੁਚਾਲਿ ਓਜਗਾ ਅਤ
 ਕੇਦਾ ਅਨ ਜਾਨੁ ਚਲੇ ਘਨ ਮੇ॥ ੪੮॥ ਫੁਰਗ
 ਈਧੁ ਜਨੀ ਸਗਾਰੀਆ ਸਿਚੰਡੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਜਥੇ
 ਕਾਰਿ ਲੀਨੋ॥ ਦੇਤ ਅਰੇ ਨਾ ਹਿਥੇ ਖਕਰੇ ਬਹੁਤ
 ਉਥਰ ਬੰਡੁ ਅਹਾਂ ਬਲਕੀਨੋ॥ ਚਕ੍ਰ ਚਲਾਇ

ਦਾਇਓਕਰਿਤੋ ਸਿਰਸਤੁਕੋ ਮਾਰਜੁ ਦਾਕਰਿ
ਦੀਨੈ ਸਉ ਨਤੁ ਪਾਰਚਲੀ ਨਲੁ ਕੋਜੁ ਨੁਸੁਰ
ਕੋਰਾਮਜਲਾਜਲਦੀਨੈ ॥੪॥ ਦੀਸੈਯਾਸ
ਬਸੁਰਸਿਧਾਰਦਏਤਿਹਖੇਤਮਹਾਂਬਰਬੀ
ਰਪ੍ਰਾਕਮਕੋਤੁਹਸਉ ਨਤਸਿਧਤੁਇਓਧ
ਰਨੀਪਰਿਪੰਜਗੀਰੇਅਸਿਕੋਧਮਕੋਜਗ
ਸਾਤਪੁਤ੍ਰਾਪਹਨੇਸਰਤਾਪਸੁਦਾਨਦਸੈਨਕ

ਈਜਮਕੈ। ਬਹੁਰੈ ਅਰਿਸਿ ਪੁਰਕੇ ਦਲ
 ਪੈਠਕੈ ਦਾਮਨ ਜਿਉ ਦੁਰਗਾ ਦਮਕੈ। ੫੦
 । ਦੋਹਰਾ। ਜਬ ਮਹਾਸੁਰ ਮਾਰਿਓ ਸਬ
 ਦੇ ਤਨ ਕੋ ਰਾਜਾ। ਬਬਕਾ ਇਹ ਭਾਜੇ ਸਭੈ
 ਫਗਿਓ ਸਰਸ ਮਾਜਾ। ੫੧। ਕਥਿਤਾ
 । ਮਹਾਬੀਰ ਕਹਰੀ ਦੁਪਹਰੀ ਕੋ ਭਾਨਮਾ
 ਨ ਦੇਵਨ ਕੋ ਕਾਜ ਦੇਵੀ ਫਗਿਓ ਦੇ ਤਮਾ

ਰਿਕੋਆਅਉਰਦਲੁਕੁਜਿਚਜੇਸੇਪਉ
ਨਹੁਤੇਕੁਜੇਸੇਪਾਇਦੁਦੀਨੋਰਾਜਬਲੁ
ਆਪਨੇਸੇਧਾਰਿਕੋਦੇਸਦੇਸਕੋਨਰਸ
ਰੂਰੇਹੇਸੁਰਸਪਾਇਕੀਨੋਅਭਖੇਕਸੁ
ਗਮੰਬੁਲਾਬਿਚਾਰਿਕੋਈਹਾਂਬੁਈਗੁ
ਪਾਤਿਪ੍ਰਗਾਟਿਜਾਇਤਹਾਂਬੁਈਜਹਾਂ
ਬੇਠੇਹਾਰਿਹਾਰਿਅੰਬਾਰਿਕੋਰੂਰਿਕੋਪਰ ॥

ਇਤਿਸੀਮਾਂਰਕੰਡੇਪੁਰਾਨੇਸੀਚੰਡੀਚਰਿਤ

ਉਕਤਬਿਲਾਸਮਹਾਸੁਰਬਧਹਿਨਾਮ

ਦੁਤੀਆਧਿਆਇ॥੨॥ਵੇਹਰਾ॥

ਲੋਪਚੰਡਕਾਹੁਇਗਈਸੁਰਪਤਿਕੋਦੇਰਾਜ

ਾਵਾਨਵਮਾਰਅਭੇਖਕਰਿਕੀਨੇਸੰਤਨ

ਕਾਜ॥੫੩॥ਸ੍ਰੇਯਾਯਾਤੇਪ੍ਰਸੰਨਿਭੁਏ

ਹੈਮਹਾਂਮੁਨਿਦੇਵਨਕੇਤਪਮੇਸੁਖਪਾਵੈ

ਜਗਿ ਅਕਰੈ ਇਕ ਬੇਦਰ ਰੈ ਤਦ ਤਾਪ
ਹਰੈ ਮਿਲਿ ਧਿਆਨ ਹਿਲਾਵੈਂ ਭਾਲਰ
ਤਾਲ ਮਿਦੰਗ ਉਪੰਗਾਰ ਬਾਲੀ ਏਸੁਰ
ਸਾਜ ਮਿਲਾਵੈਂ ਗਿਨਰੀ ਧਾਪ ਗਾਨਕ
ਰੈਗ ਨਿਜ ਛੁਅਪ ਛੁ ਨਿਰਤਾ ਦਿਖਾਵੈਂ
੫੪ ॥ ਸੰਖ ਨਕੀ ਧੁਨ ਘੰਟ ਨਿਕੀ ਕਰ
ਫੂਲ ਨਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਵੈਂ ਅਮਾਰ

ਤੀਕੋਟਕਰੈਬੁਰਸੁਦਰਪੇਖਪੁਰੰਦਰਕੇਬਾਲਿ

੨੪੩

ਜਾਵੈ॥ ਦਾਨਤਦਛਨਦੈਕੈਪਦਛਨਤਾ

ਲਮੇਕੁਕਮਅਛਤਲਾਵੈ॥ ਹੋਤਕੁਲਾਹ

ਲਦੇਦਪੁਗੀਮਲਿਦੇਦਨਕੇਕੁਲਿਮੰਗਲਿ

ਗਾਵੈ॥ ੫੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੇਸੇਚੰਡਪੁਤਾ

ਪੜੇਦੇਦਨਬਢਿਓਪੁਤਾ॥ ੫੬॥ ਤੀਨਲੋਕ

ਜੇਜੇਕਰੈਰੇਰੇਨਾਮਸਤਿਜਾ॥ ੫੭॥ ਇ

ਸੀਭੁਗੰਤਿਸੋਦੇਵਤਨਰਾਜਕੀਯੋਸੁਖਮਾਨ
ਬਹੁਰਸੰਤਨੈਸੰਭੁਦੁਇਦੈਤਬਦੇਬਾਲਿਦ
ਨਾ॥੫੭॥ਦੋਹਰਾ॥ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਕੇਰਾਜਰਿ
ਤਚੜਿਧਾਏਨਿਪਸਿਭੁਸੈਨਾਚਤੁਰੰਗ
ਨਿਰਚੀਪਾਏਕਰਬਹੈਕੁਭੁ॥੫੮॥ਸੋਯਾ
॥ਬਾਜਤਤੁੰਕਪਾਰੀਸੁਨਕਾਨਸੁਸੰਕਪੁਰੰਦ
ਰਮੁੰਦਤਪਉਰੈਸੂਰਮੇਨਾਹਿਰਹੀਦੁਤ

ਦੇਖਕੈ ਜੁ ਧਕੇ ਦੇ ਤੁਝ ਭਏ ਇਕ ਠਉਰੈ ॥ ਕਾਂਧ ॥ ੨੪੬ ॥
ਸਮੁੰਦ ਉਠੇ ਸਿਗਰੇ ਬਹੁ ਭਾਰ ਭਏ ਧਰਨੀਗ
ਤਿਅ ਉਰੈ ਅੰਗੁਹ ਲਿਓ ਦਹ ਲਿਓ ਸੁਰਲੇ
ਕਜ ਬੈਦਲ ਸੁਭ ਨਿਸ਼ਿਕ ਕੇ ਦਉਰੈ ॥ ੫੯ ॥
ਦੇਹਗਾ ਦੇਵ ਸਭੈ ਮਿਲਿ ਕੈ ਤਬੈ ਗਇ ਸਕਪ
ਹਿਧਾਇ ਕਾਰਿ ਓਦੈ ਤਅ ਆਏ ਪੁਬਲ ਕੀਜੈ
ਕਹਾਉ ਪਾਇ ॥ ੬੦ ॥ ਦੇਹਗਾ ਸੁਨਿ ਕੋ ਪਿ

ਓਸੁਰਪਾਲਤਬਕੀਨੋਜੁਧਉਪਾਇ। ਸੇਖਦੇ

ਦਗਨਜੇਹੁਤੇਤੇਸਭੁਲੀਏਬੁਲਾਇ॥੬੧

॥ਸ੍ਰੈਯਾ। ਭੁੰਮਕੋਭੁਰਉਤਾਰਨਕੋਜਗਦੀ

ਸ। ਬਿਚਾਰਕੋਜੁਧੁਠਟਾ। ਗਾਰਜੈਮਦਮਤ

ਕਰੀਬਦਗਾਬਗਪੰਤਲਸੇਜਨਦੰਤਗਟਾ

ਪਹਰੇਤਨੜਾਨ। ਫਿਰੈਤਹਬੀਰਲੀਏਬਰਛੀ

ਕਰਿਬਿਜੁਛਟਾ। ਦਲਦੈਤਨਕੋਅਰਿਦੇ

ਵਨਪੇਉਮਾਤਿਓਆਨੋਘੋਰਘਮੰਡੁਘਟਾ॥

੬੨॥ ਵਿਹਰਾਸਕਲਦੈਤ੍ਰਾਇਕਠੇਭੁਏਕ

ਰਿਯੋਜੁਧਕੋਸਾਜਾ॥ ਅਮਰਪੁਰੀਮਹਿਜਾ

ਇਕੈਘੋਰਿਲੀਓਸੁਰਰਾਜਾ॥ ੬੩॥ ਸ੍ਰੈਯਾ

ਥੋਲਿਕੈਦੁਆਰਾਕਿਦਾਰਸਭੈਨਿਕਸੀਅ

ਸੁਰਾਰਕੀਸੇਨਚਲੀ॥ ਰਨਮੇਤਬਆਨਿਸ਼ਿ

ਕੜਭੁਏਲਖਿਸੜਕੀਪੜਾਜਿਉਸੇਨਹਲੀ॥

ਦੁਆਦੀਰਾਪਾਜਿਉਗਜਬਾਜਹਲੇਰਬ
ਪਾਇਕਾਜਿਉਫਲਫੂਲਕਲੀਦਲਸੀ ॥ ੩
ਕੋਮੇਪਾਬਿਰਾਰਨਕਾਨਿਕਸਿਓਮਾਪਦ ॥
ਮਾਨੇਪਉਨਬਲੀ ॥ ੬੪ ॥ ਪਾਇਤਕੋਪਪ
ਰੰਦਰਵੇਦਰੜੇਉਤਜੁਧਕੋਸੰਭਚੜੇਰਾ
ਮੇਕਰਬਾਨਕਮਾਨਕਿਪਾਨਗਦਾਪਾਰਿ
ਰੇਤਨੜਾਨਤਬੈਤਨਮੇਕੁਬਮਾਰਮ

ਚੀਦੁਹੰਓਰਨਤੇਨਰਹਿਓਭ੍ਰਮਸੁਰਨਕੋਅ
 ਨਮੋਅਬਹੁਜੀਬਕਗਿਝਚਲੇਸੁਨਿਕੋਅ
 ਤਿਮੋਦਬਾਦਿਓਸਿਵਕੋਗਨਮੋਅ ੬੫
 ॥ ਰਾਜਪੁਰੰਦਰਕੋਪਕੀਓਇਤਜੁਪਕੋਦੈ
 ਤਜੁਰੋਉਤਕੋਸੋਅਸਿਅਅਪਟਾਪੁਅ
 ਰੀਅਨਪੋਰਕੋਪੋਰਿਲੀਓਹਰਿਕੋਰ
 ਦਿਤੈਸੋਅਸਕਕਾਅਨਕੋਬਾਨਲਗੇਸਰ

ਫਕਸਲੇ ਅਰਿਕੇ ਉਰੇ ਅਸੇ ਅਨਪਹਾ
ਰਕਚਾਰੇ ਚੋਚਪਸਾਰਚਹੇ ਸਿਸੁਸਾਰਕ
ਜੇਸੇ ॥ ੬੬ ॥ ਸ੍ਰਿਯਾ ॥ ॥ ਬਾਨਲਗੇਲ
ਖਸੁੰਭੁਦਾਇਤਪਸਿਰਨਲੇਕਰਵਾਰਨਕੇ
ਅਰੰਗਾਕੁਮੇਸਤਾਰੀਗਇਦਇਬਹੁਸ
ਉਨਬਾਹੇਓਅਸੁਰਾਰਨਕੇਪ੍ਰਗਟੇਗ
ਨਜੀਬੁਕਾਰੀਝਪਿਸਾਚਸੁਖਰਨਭਾਂ

ਤਿਪੁਕਾਰਨਕਾਸੁਮਨੁਕੁਟਸਾਰਸੁਤੀਤ
 ਟਨਾਤਹੈਪੁਰਬਪਾਪਉਤਾਰਨਕਾ॥੬੭॥
 ਜੁਪਨਿਸੁੰਭੁਭਾਇਅਨਗਚਿਓਅਸਆ
 ਗਨਦਾਨਵਕਾਪੁਕਰਿਓਲੇਖਨਉ
 ਪਰਿਲੇਖਪਗੀਤਹਗੀਯਾਸਿਗਾਣਨਿਮ
 ਸੁਚਰਿਓਗੁਦਬਹੇਸਿਰਕੇਸਨਭੇਸਿਤ
 ਪੰਜਪ੍ਰਵਾਹਪਗਨਪਰਿਓਅਨਹੁਜ

ਟਾਪਰਕੀਜਟਤੇਜਨਰਸਕੇਰੀਗਕੀਰਫ
ਰਿਓਹੈ॥ ੬੮॥ ਬਾਰਸਿਵਾਰਭੁਇਤਿਹਠਉ
ਰਸੁਫੇਨਾਜਿਉਛੜਾਫਿਰੇਤਰਤਾਕਰਅੰਗੁ
ਲਕਾਸਫਰੀਤਲਫੇਭੁਜਕਾਟਭੁਜੀਗਕ
ਰੇਕਰਤਾਹਯਾਨਕੁਪੁਜਾਦੁਆਸੁ
ਉਤੁਤਨੀਗੇਚਕਾਜਿਉਚਕਾਫਿਰੇਗ
ਰਤਾਤਬਉਤੁਨਿਉਤੁਦਹੁਮਿਲਦਾ

ਨਵਮਾਰਕਰੀਰਨਮੇਸਰਤਾ॥ ੬੮॥ ੨੪੮

ਹਰਾਸੁਰਹਾਰੇਜੀਤੋਅਸੁਰਲੀਨੇਸਕ

ਲਸਮਾਜਾਦੀਨੋਇਦੁਲਜਾਇਕੈ

ਮਹਾਂਪੁਬਲਦਲਸਾਜਾ॥ ੧੦॥ ਮੈਯਾ॥

ਛੀਨਉਤਾਰਲਇਓਹੈਕੁਬੇਰਤੇ

ਸੇਸਾਉਤੇਮਨਮਾਧਾਓਹੈਮੀਤ

ਕੁਕੇਸਾਦਿਨੇਸਨਿਖਸਗਨੇਸਜਲੇਸ

ਦੀਓਹੈਭਜਾਈ ਲੋਕਕੀਏਤਿਨਤੀ
ਨਹੁਆਪਨੈਦੈਤਪਨੈਤਹਦੈਠਕੁਰਾ
ਈਯਾਜਾਇਬਸੇਸੁਰਧਾਮਤੇਉਤਿਨਸੁ
ਭਨਿਸੁਭਕੀਫੇਰਿਦੁਹਾਈ॥੧੧॥ਵਿਹ
ਰਾ॥ ॥ਖੇਤਜੀਤਦੈਤਨਲੀਓਗਏਦੇ
ਦਤੇਭਜਾ॥ਇਹੈਬਿਚਾਰਿਓਮਨਬਿਖੇ
ਲੇਹਸਿਦਾਤੇਰਾਜਾ॥੧੨॥ਸੁਖਾ॥ ॥

ਦੇਵਸੁਰੇਸਾਦਿਨੇਸਨਿਸੇਸਮਹੇਸਪੁਰੀਮ
 ਹਿਜਾਇਥਮੇਹੈ। ਤੇਸੁਰੇਤਹਾਂਜਾਇ
 ਦੁਰੇਸਿਰਕੇਸਜੁਰੇਰਨਤੇਜੁਤੁਸੇਹੈ। ਹਾ
 ਲਾਇਹਾਲਮਹਾਂਇਕਹਾਲਸਿਉਲਨ
 ਪੀਜਨੁਕਾਲਗੁਸੇਹੈ। ਬਾਰਹੀਬਾਰਪੁਕ
 ਰਕਹੀਆਇਆਰਤਦੰਤਦਰੀਨਪਸੇ
 ਹੈ॥੧॥੩॥ ਕਾਨੁਪੁਨੀਪੁਨਿਦੇਵਨਕੀਜ

ਬਦਾਨਦਮਾਰਨਕੋਪਨਕੀਨੋਗੁਇਕੈ
ਪਰਤਛਮਹਾਬਰਚੰਡਸੁਖਪਰੇਜੁਧਾਇ
ਖੋਮਨਦੀਨੋਭਾਲਕੇਫਰਕੈਕਾਲੀਭੁ
ਈਲਾਖਿਭਾਛਾਇਕੋਕਾਇਕੋਮਨਭੀਨੋ
।ਵੇਤਸਮੁਹਿਬਿਨਾਸਨਕੋਜਮਰਾਜਤੇ
ਮਿਤਮਨੋਭੁਦਲੀਨੋ॥੧੪॥ਸੇਯਾ॥
।ਪਾਨਕਿਪਾਨਪਰੇਬਲਦਾਨਸੁਕੋਪਕੈ

ਬਿਜਲ ਨਿਉ ਗਾਰਜੀ ਹੈ ਆਰ ਸਮੇਤ ਹ
 ਲਗਾਤੁ ਏ ਗਿਰ ਸੇ ਸਕੇ ਸੀ ਸਧਰਾ ਲਰਜੀ
 ਹੈ ਆਬ ਹਮਾਧ ਨੇ ਸਾ ਦਿਸੇ ਸਤੁ ਨਿਉ ਚੁਨਿ
 ਕੇਹ ਰਿਕੀ ਛੁਤੀ ਆਤੁ ਰਜੀ ਹੈ ਚੰਡੁਪ
 ਚੰਡੁ ਅਖੰਡੁ ਲੀਏ ਕਰਕਾ ਲਕਾਕਾਲ
 ਹੀ ਨਿਉ ਆਰਜੀ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥
 ਨਿਰਖ ਚੰਡੁ ਕਾਤੁ ਸਕੇ ਤਬੈ ਬਚਨੁ ਏ

ਹਕੀਨਾ ਹੋ ਪੁਤੀ ਤੂਕਾ ਲਕਾ ਹੋ ਹੁਜਾ ਅਤ
 ਮੇਲੀ ਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਯਹ ਤੂੰ
 ਤੁਕੋ ਤਾ ਅਹਿ ਗਈ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਰੀਗ
 ਕੀ ਧਾਰ ਮੇਜ ਮਨਾ ਪੇਠੀ ਧਾਇ ॥ ੧੭ ॥
 ਸੇਯਾ ॥ ॥ ਬੈਠਤ ਬੈਰਿ ਰਜਾ ਅ
 ਰਦੇ ਦਨ ਬੁਧਿ ਇਹੈ ਮਨ ਮਧਿ ਬਿਚਾ
 ਰੀ ॥ ਜੁ ਸਕੀਏ ਬਿਨੁ ਫੇਰਿ ਫਿਰੈ ਨਹਿ

ਭੂਮਾਸਭੁੰਨੇ ਅਪਨੀ ਮਦਧਾਰੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰਕ
 ਹਿੰਦ ਅਬਢੀ ਲਬ ਨੇ ਨਹਿ ਮਾਤ ਸੁਨਯ
 ਹਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਦੇਤਨ ਕੇ ਬਧਕ ਜਚ
 ਲੀ ਰਣ ਬੰਗ ਪਚਿਤੁ ਉਜਗ ਨਿਕਾਰੀ ॥
 ੮॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ॥ ਕੰਚਨ ਸੋਤਨ ਖੰਜਨ ਸੇ
 ਦ੍ਰਿਗ ਕੰਜਨ ਕੀ ਭੁਖਾ ਸਕੁਚੀ ਹੈਂ ॥ ਅ
 ਨਨ ਕੀ ਸਰਕੈ ਸਸਨਾਹਿਨ ਅਉਰਕ ਫੁ

२५९ श्रीगोश्वरचरित्रे

ਉਪਮਾਨ ਬਚੀ ਹੈ ॥ ਸਿਰਾਜੁ ਸੇਰ ਕੇ ਚੰਡ
ਬਿਰਾਜਤਾ ਮਾਨੇ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਬੈਠੀ ਸਚੀ
ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਗ
ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਸੋਭਤ ਚੰਡ ਪੁਚੰਡਾ ਚੰਦ੍ਰਹਾ
ਸਕਰਿ ਬਿਧਿ ਪਰੇਜ ਨਜ ਮਲੀ ਨੇਦੰਡਾ
॥ ੨੦ ॥ ਕਿਸੀ ਕਾਜ ਕੇ ਦੇਤ ਇਕੁ ਅੰ
ਇਥ ਹੈ ਤਿਹਨਾਇ ॥ ਨਿਰਖ ਰੂਪ ਬਰਚੰ

ਰੁਕੋਗਿ ਰਿਓਮੁ ਰਛਾ ਖਾਇ॥ ੮੧॥ ਉ
 ਠਿਸੀਭਾਗਿ ਰਿਕ ਰਿਜੈ ਰਕੈ ਕਹੀਚੈ ਰੁਸੈ ਬ
 ਤਾ॥ ਨਿਪਾਤਿ ਇੰਤ ਕੇਲ੍ਹਾ ਤਰੈ ਕਹੀ ਬਚ
 ਨ ਸੁਕਚਾਤੁ॥ ੮੨॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਜਿਨ
 ਬਾਸਿ ਕੀਏ ਅਤਿ ਬਲੁ ਜਾਅ ਖੰਡੁ॥
 ਅਸੋਲ੍ਹ ਪਾਤਿ ਸਿਭ ਰੈਤਾ॥ ਹਿਬੈ ਬਾਰਿ
 ਚੰਡੁ॥ ੮੩॥ ਸੁਨਿ ਰਾਕਸ ਕੀ ਬਾਤ ਕੇ

ਦੇਵੀ ਉਤਰਦੀ ਨਾ ਜੁਧ ਕਰੇ ਬਿਨ ਨਹਿ
ਬਰੋਸੁ ਨਹੁ ਦੇਤ ਮਤ ਹੀ ਨਾ ॥ ੮੪ ॥ ਦੋਹ
ਰਾ ॥ ॥ ਇਹ ਸੁਨਦਾ ਨਦਰ ਪਲਕਾ
ਇਗਾਇਓ ਸੁਭ ਕੇ ਪਾਸਾ ਪਰਪਾਇਨ
ਕਰ ਜੋਰ ਕੇ ਕਰੀ ਏਕ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੮੫ ॥
ਅਉਰ ਰਤ ਨ ਨਿਪਾਸਾ ਮਤੁ ਅਤੀਆ
ਰਤ ਨ ਤੇ ਹੀ ਨਾ ਬਾਧੁ ਏਕ ਬਨ ਮੇ ਬਸੇ ਤਿ

ਹਤੁਮਬਰੋਪਰਬੀਨਾ ॥ ੮੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥

ਸੁਨੀਮਨੋਹਰਿਬਾਤਾਨਿਪਤ੍ਰਾਇਓਪਾਨਿ

ਤਾਹਿਕੋਸੋਸੋਕਹੀਯੇਤ੍ਰਾਤਬਰਨਨਤ ॥

ਹਿਸਰੀਰਕੋ ॥ ੮੭ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਹਰਿ

ਸੋਮੁਖਿਹੈਹਰਿਤੀਦੁਖਹੈਅਲਿਕੈਹਰਿਹ ॥

ਰਖਤ੍ਰਾਹਰਨੀਹੈਲੋਚਨਹੈਹਰਿਸੇਸਰਸੇ

ਹਰਿਸੀਉਰੁਟੇਹਰਿਸੀਬਰੁਨੀਹੈਕੇਹ

ਰਿਸੈ ਕਰਹਾ ਚਲ ਬੇਹਰਿ ਖੇਹ ਰਿਕੀਹ
ਰਿਨੀਤ ਰਨੀਹੈ ਹੋ ਕਰਮੇਹ ਰਿਖੇਹ ਰਿ
ਜੋਹ ਰਿਰੂਪ ਕੀ ਏਹ ਰਿਕੀਧਰ ਨੀਹੈ ॥੮੮
॥ ਕਾਇਤੁ ॥ ॥ ਅੰਨਮੁਰਤੁ ਨ ਕੰਧ ਬੰਜ
ਨਾਖਿਜਾਨੇਅਲਿਵਿਹਤ ਦਿਦਾਨੇ ਬਨੁ
ਲੇਜਿਤ ਬਿਤਹੀ ਕੀਰਾ ਅਉਕਾਧੋਤਿ
ਇਬਕ ਕਲਾਕਲਾਪੀ ਬਨਲੂਟੇਫੂਟੇ

ਫਿਰੈ ਮਨਚੈ ਨਹੂੰ ਨ ਕਿਤਹੀ ਦਾਗਾ ਦਰ
 ਕਗਾਇਓ ਖੇਖਦਾਸ ਨਨਿ ਪਾਂਤ ਰੂਪਹੀ ਕੀਨ
 ਤਜਗਾਫੈਲਰਹੀ ਸਿਤਹੀ ਐਸੀ ਗੁਨਸਾ
 ਗਰਉਜਾਗਰਸੁ ਨਾਗਰਹੈਲੀਨੈ ਮਨਮੇਰੇ
 ਹਰਿਨੈਨਕੋਰਚਿਤਹੀ ॥੮੯॥ ਦਿਹਰਾ
 ਯਾਤਦੈਤਕੀਸ਼ਿਉਨਿਬੋਲਿਓਕ
 ਹੁਸਕਾਤਾ ਚਤੁਰਦੁਤਕਉਤੇਜੀਏਕ

ਮਿਆਦੈ ਤਿਹ ਘਾਤਾ ॥ ੮੦ ॥ ਛੋਹਰ ०
॥ १ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਹੀਉ ਨਦੈ ਤਮ ਬ
ਕੀਜੈ ਏਕ ਬਿਚਾਰਾ ਜੋ ਭਾਇ ਕਰੁ
ਟਸੈ ਨ ਮੇਲੇ ਜਹੁਦੈ ਅਪਿਕਾਰਾ ॥ ੮੧ ॥
॥ ਸੁਏਯਾ ॥ ॥ ਬੈਠਹੁ ਤੇ ਨਿਪ ਮਾਧਿ
ਸਤਾਉ ਠਿਕੈ ਕਰਿ ਜੋ ਰਖ ਹਿਓ ਮਮ
ਜਾਉ ॥ ਥਾਤ ਨ ਤੇ ਰਿਸੁਦਾਇ ਮਿਲਾ

ਇਹੋ ਨਾਤ ਰਿਕੇਸ ਨਤੇਗਾ ਹਿ ਲਿਆਉ ॥ ੨੫੫

॥ ਕੁਪਕਰੈ ਤਬ ਜੁਪਕਰੈ ਰਨ ਸਭਿ ਦੁ

ਤਕੀ ਸਰਤਾਨ ਬਹਾਉ ॥ ਲੋਚਨ ਪੁਸ

ਕਰੈ ਬਲ ਆਪ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾ ਬਹਾਉ

ਉਗਾਉ ॥ ੯੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਉਠੇ

ਬੀਚ ਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਸਿਫ ਕਹੀ ਤੁਮ ਜਾਹਾ

ਗੀ ਤੇ ਆਵੈ ਆਨੀ ਓਧੀ ਤੇ ਜੁਪਕ

ਰਾਗੁ॥ ੯੩॥ ਤਹਾਸੁ ਮਲੋਚਨ ਚਲੇ
ਚਤੁਰੰਗ ਨਦ ਲੁਸਾਜਾ ॥ ਗਿਰਘੋਰਿ ਰ
ਪਨਾਪਾਟਾ ਜਿਉ ਗਰਜ ਗਰਜ ਗਾਜ
ਗਾਜਾ॥ ੯੪॥ ਸੁਮਨੈ ਨਾਗਿ ਰਵਾਜ ਤ
ਟਉ ਚੇਕ ਗੀਪਕਾਰਾ ਕੈ ਬਰ ਸਿਉ ਨਿ
ਪਾਲ ਕੈ ਕੈਲਾਸ ਚੰਡ ਸਿਉ ਤਾਰਾ॥ ੯੫॥
ਰਿਪ ਕੈ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਹੀ ਸਿਧ ਭੁਝੇ

ਅਸਵਾਰਾ ਗਿਰਤੇ ਉਤਰੀ ਬੇਗਦੈ

੨੫੬

ਕਰਮਾਯਾਸਲੁਧਾਰਾ ॥੯੬॥ ਸੈਯ

੦੫

॥ ਕੋਪਕੈਚਰੁਪਚੰਦਰਚੜੀ ॥ ਇਤਨੁ

ਧਕੈਧਮਚੜੈਉਤਸੇਨੀ ॥ ਬਾਨਕ੍ਰਿਪ ०

ਨਨਮਾਰਮਚੀਤਬਦੇਵੀਲਈਬ

ਰਛੀਕਰਧੇਨੀ ॥ ਦਊਰਦਈਅਰਕੇ

ਮਖੀਕਟਿਓਠਦਣੇਜਿਮੁਲੋਹਕੈ

ਨੀਦਾਂ ਤਰੀਗਾ ਜਮੁ ਨਾ ਤਨ ਸਿਆ
ਮਜੋਲੋ ਹੂ ਬਹਿਓ ਤਿਹ ਮਾਰਿ ਤਿਥੈ ਨੀ
ੴ ॥ ਪਾਉਲਗੀ ਰਿਸ ਕੈ ਦ੍ਰਿਗ ਪੁਸ
ਸ ਕੈ ਬਾਲਿ ਮਾਪ ਨੋ ਪਗੁ ਸੀ ਤਾਰਿਓ
ਬਿਸ ਪਚੀ ਸਕ ਵਾਰ ਕਰੈ ਤਿਨ ਕੇ ਹਰਿ
ਕੋ ਪਗੁ ਨੈ ਕੁਨ ਹਾਰਿਓ ਧਾਇ ਗਾ ਦਾਰ
ਹਿਓ ਰਿਕੈ ਫਉ ਜ ਕੋ ਪਾਉ ਸਿਦਾ ਸਿਰ

ਦੈਤ ਕੇ ਮਾਰਿਓ ਗਿਗਾਧ ਰਾਧ ਰਉ ਪਰਿ ੨੫੭
ਭੋਜਨ ਕੇ ਪਾਪੀ ਦੁਖ ਜਪੁ ਹਾਰਿਓ,
੯੮। ਲੋਚਨ ਸੁਮੁਖਿ ਠੇ ਕਿਲਕਾਰ ਲਏ
ਬੰਗ ਦੈਤ ਨ ਕੇ ਕੁਰਮਾ ਗਾਹਿ ਪਾਨ
ਸ਼ਿਪਾਨ ਅਚਾਨ ਕਤਾਨ ਲਗਾਈ ਹੈ
ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਉਗਮਾ ਗਹਿ ਚੰਡੂ ਲਇਓ
ਬਰਿ ਕੇ ਕਰਤੇ ਮਰੁਤੁ ਕੁਟਿਓ ਅਸੁ

ਰਖੁਰਮਾਮਾਨੈਅੰਧੀਬਹੇਧਰਨੀਪਰ
ਛੁਟਖਜੂਰਤੇਟੁਟਪਾਰਿਓਖਰਮਾ।੯
੯)) ਦੋਹਰਾ)) ਸੁਮਨੈਨਜਬ
ਮਾਰਿਓਦੇਵੀਇਹਪਕਾਰਅਸੁਰਸੈ
ਨਬਿਨਚੈਨਹੁਇਕੀਨਹਾਹਾਕਾਰਾ
,੧੦੦)) ਇਤਿਸੀਮਾਰਕੀਡੇਖਰਾਨੇਸੀ
ਚੰਡੀਚਰਿਤ੍ਰਉਕਤਿਬਿਲਾਸਪੁਮ

ਨੈਨ ਬਧਹ ਨਾਮਾ ਤਿਤੀਆ ਧਿਆਇਆ ॥

੨੫੮

੩॥   ॥   ॥ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾ ॥   ॥ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾ ॥

ਨਿਓਜ ਬਦੇਤ ਨ ਕੋਤ ਬਚੇ ਰੁਪਚੇ ਰੁਤ

ਚੀਆਖਆਂ ਹਰਿ ਧਿਆਨੁ ਛੁਟਿ ਓਖ

ਨ ਕੋਸੁ ਨਿਕੋਸੁ ਨਿਟੁਟਿ ਪਗੋਸੁ ਗਈ ਪਖ

ਆਂ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਆਲ ਬਚੀ ਬਜ਼ਵਾਨ

ਲਾਜਿ ਉਕਾਦਿ ਨੇਉ ਪਾਭ ਤਿਹ ਕੀ ਲਖੀ

ਅੰ॥ ਸਤੁ ਛਾਹੁ ਤੁਇਓ ਦੁਲੁ ਦਾ ਨਵ ਕੇ

ਜਿਸੁ ਪੁਸ਼ਪ ਮਹਲਾਹ ਲਕੀ ਮਖੀ ਅੰ॥ ੧

੦੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਉਰ ਸਕ ਲਸੈ ਨਾ

ਜਗੀਬਾਚਿਓ ਸੁਣੇ ਕੇ ਪੋਤਾ ਚੰਬੁ ਬਚਾਇ

ਓਜਾਨਿ ਕੈ ਅਉਰ ਨ ਮਾਰ ਨ ਹੋਤਾ॥ ੧੦੨

॥ ਲਾਜਾਨਿ ਸਾਚਰਾਸੀ ਦਮ ਤਕ ਹੀ ਸੰਤੁ

ਪਾਹਿ ਜਾਇ॥ ਸੁਮਨੈ ਨ ਸੈਨਾ ਸਹਿਤ ਰਾ

ਰਿਓਚੰਡੁਖਪਾਇ॥ ੧੦੩॥ ਸਕਲਕਟੇ
 ਕੁਟਕਟਕਕੇਪਾਇਕਰਬਹੈਕੁਲਾਯੋ
 ਸਨਿਬਚਨਅਚਰਜਹੈਕੋਪਕੀਓਨਿ
 ਪਸੀਲਾ॥ ੧੦੪॥ ਚੋਹਰਾ॥ ॥ ਚੰਡੁਖੁ
 ਰਦੈਦੈਤਬਬਲੀਨੇਸੁਭਹਕਾਰਾਚ
 ਲਿਅਾਏਨ੍ਰਿਪਸਭਾਮਹਿਕਰਿਲੀਨੇ
 ਅਸਚਾਰਾ॥ ੧੦੫॥ ਅਭੁਬੀਦਨਦੇਨ

ਕੀਓ ਬੈਠਾਏ ਨਿਪਤੀਰਾ ਘਾਨਦਏਸੁ
ਖਤੇ ਕਾਹਿਓਤੁ ਮਦੈ ਨ ਮਾਮਬੀਰਾ ॥ ੧੦ ॥
੬ ॥ ਨਿਜਕਟ ਕੋਢੈ ਟਾਹਿਓ ਅਰੁਜ
ਮਧਰਕਰਦਾਰਾ ॥ ਲਿਅਾਵਹੁ ਚੰਡੀਬਾਂ
ਧਕੈ ਨਾਤਰਗੁਰਮਾਰਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ
੧ ॥ ਕੋਪਚਰੇਰਨਚੰਡੀ ਅਉਸੰਗੁਸੁਲੇ
ਚਤੁਰੰਗਨਸੈਨੁਲੀ ॥ ਤਬਸੇਸਕੇਸੀ

ਸਧਰਾਲੁ ਰਜੀ ਜਲਮਾਧਿ ਤਰੰਗਾਨਿ ਨ

੨੬੦

ਦਹਲੀ ਖਰਬਾ ਜਨ ਸੁਰਉਤੀ ਨ ਭਿ

ਕੋਕਾਦਿਕੇ ਮਨ ਤੇਉ ਪਮਾਨ ਟਲੀ ਭੁ

ਦਲੁ ਰਮਾ ਪਾਰ ਨਿਦਾਰਨ ਕੋ ਧਰਨੀ

ਮਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਲੋਕ ਚਲੀ ॥ ੧੦ ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮੰਦ੍ਰ ਦੇ ਤਨ ਦੁਹੰ

ਸਬਲ ਪਬਲ ਦਲੁਲੀ ਨਾ ਨਿਕਟਿ

ਜਾਇਗਿਰਘੋਰਿਕੈਮਹਾਂਕੁਲਾਹਲ
 ਕੀਨਾ॥੧੦੯॥ਸਦਯਾ॥ ॥ਜਬਕ
 ਨਸੁਨੀਪੁਨਿਦੈਤਨਕੀਤਬਿਕੋਪਕੀ
 ਓਗਿਰਜਾਮਨਮੇ॥ਚੜ੍ਹਸਿਘਸੁਸੰਖ
 ਬਜਾਇਚਕੀਸਤਿਅਯੁਧਧਾਰ
 ਤਖੈਤਨਮੇ॥ਗਿਰਤੇਉਤਰੀਦਲਖੈ
 ਰਨਕੇਪਰਯੋਉਪਮਾਉਪਜੀਮਨਮੇ॥

੨੬

॥ ਨਤੁ ਤੇ ਬਹਰੀ ਲਖ ਛੂਟ ਪਰੀਜ ਨੁਕੁ ਕ
 ਕੁਲੀ ਗਾਨ ਕੇ ਗਾਨੇ ਮੇ ॥ ੨੧੦ ॥ ਚੰਡ ਕੁ ਵੀਰ ਤੇ
 ਬਾਨ ਛੂਟੇ ਇਕ ਤੇ ਦਸ ਸਉ ਤੇ ਸਹੀ ਸਤ ਹਬ
 ਦੋ ॥ ਲਛ ਕੁ ਹਾਇਕਾ ਰਿਜਾਇ ਲਗੈ ਤਨ ਦੈ
 ਤਨ ਮਾਂਤੁ ਰਹੇ ਗਾਇ ਗਾਢੇ ॥ ਕੋਕਾ ਦਿਤਾ ਹਿ
 ਸਰਾਹ ਕਰੈ ਅਤਿ ਸੈਉ ਪਾਸਾ ਜੁਲਾਈ ਬਿ
 ਨੁਕਾਢੇ ॥ ਫਾਗਨ ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਭੁਏ

੨੬੧

੦

ਜਨੁ ਪਾਤ ਬਿਹੀ ਨ ਰਵੇ ਤਰ ਠਾਢੇ ॥ ੧੨੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਯਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੁਲ ਈ ਕਰ ਵਾਹੁ ਕਾਰ

ਕੈ ਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੁਹਾਰੇ ਫੇਰਦ

ਈ ਤਨ ਦਉ ਰਕੇ ਗਇ ਰਕੇ ਪਾਇ ਲਕੈ ਨਿ

ਕਸੀ ਅਗ ਪਾਰੇ ॥ ਸੁਇ ਨ ਬੁਰੀ ਬਹਰੈ

ਕਰ ਜੈ ਤਕੈ ਕਉ ਪਾਸ ਕਾਇ ਅਉਰ ਇਚ

ਰੇ ॥ ਧਾਨ ਗੁਮਾਨ ਜੋ ਪਾਇ ਅਪਾਇ ਮਨੈ ਜਿ

ਮੁਆਪਨੀਜੀਤੁ ਨਿਹਾਰੇ, ੧੧੨। ੫੫ ੨੬੨
ਉਕੈਦੈਤਚਲਿਓਜਬਹੀਤਬਦੇਦੀ
ਨਿਖੰਗਤੇਬਾਨਸੁਕਾਏ, ਕਾਨਪਮਾਨ
ਲਉਖੈਚਕਮਾਨਚਲਾਫਤਏਕਅਨੇਕ
ਹੁਇਬਾਏ, ਪੰਡੁਲੇਫਾਲਦੁਈਸੁਖਚਿ
ਦਧਸੇ, ਤਿਹਮਾਪਿਰਹੇਗਾਤਿਗਾਏ, ਮਾ
ਨਹੁਕੁਰਮਪੀਠਪੇਨੀਠਭਏਸਹਸਫਨਕੇਠਨ

ਠਾਢੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸਿੰਘ ਰਿਪ੍ਰਕਰੇ ਆਗੇ
ਭਈ ਕਾ ਰਿਸੇ ਆਸ ਲੇ ਬਰਚੰਡ ਸੀ ਭੁਗਰਿ
ਓ ਆਗਿ ਕੈ ਸੁ ਰਿਕੀਏ ਚਕਰੂਰ ਗਰਿ
ਅਰਿਪੁ ਰਿਮਾਹ ਚਨ ਪਾਗਿ ਓ ਡੇ ਰਿਕੇ
ਘੋ ਰਿਲ ਇਓ ਰਨ ਮਾਹਿ ਸੁਖੰ ਰੁਕੇ ਸੁੰਤ
ਜੁਦਾ ਕਾਰਿ ਮਾਹਿ ਓ ਐਸੇ ਪਾਗਿ ਓ
ਰਿਉ ਪਾਗਿ ਸਿੰਘ ਰਿਕੇ ਰਿਕੇ ਰਿਕੇ

ਆਕਾਟਿ ਰੁਗਿਓ, ੧੧੪, ਸਦੈ ਯਾਨ।

੨੬੩

। ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹੀ ਮੁਖ ਸਿੰਘ ਬਜਾਵਤ

ਜਿਉ ਪਾਨ ਮੇਤ ਜੁਤਾ ਦੁਤ ਮੰਗੀ।

ਚਕਚਕਾਇ ਗਿਰਾਇ ਦਇਓ ਮਾਰੀ

ਤੁਯ ਬਦੇਤ ਬਰੇ ਬਰ ਬੀਰੀ। ਭੂਤ

ਪਿਸਾਚ ਨਿਮਾਸ ਅਹਾਰ ਕਰੈ ਕਿਲਕ ॥

ਚਖਿਲਾ ਰਕੇਤੀ ਗੀਤ ਕੇਤੀ ਰੁਏਤਾਰ

ਦਇਓਅਬਚੰਡਕੋਹਾਬਲਗਾਵਤਚੰਡੀ
॥ ੧੧੫ ॥ ਸੇਯਾ ॥ ਮੁੰਡਮਹਾਂਰਨਮ
ਧਿਹਨਿਓਫਿਰਕੇਬਰਚੰਡਤਬੋਇਹਕੀ
ਨੋਆਰਥਿਦਾਰਦਈਸਕੁਸੈਨਸੁਚੰਡ
ਕਾਚੰਡਸੋਆਹਵਕੀਨੋਲੇਬਰਛੀਕ
ਰਮੇਅਰਕੇਸਿਰਕੇਬਰਮਾਰਜੁਦਾਕਾਰਿ
ਦੀਨੋਲੇਕੇਮਹੇਸਤ੍ਰਿਸੁਲਗਨੇਸਕੋਚੰਡ

ਕੀਓਜਨ ਸੁੰਡਾ ਬਿਹੀਨੇ, ੧੧੬। ਅਇਤਿ
 ਸੀਬ ਚਿਤਨਾਟ ਕੇ ਸੀਚੰਡੀ ਚਾਰਿਤ੍ਰੇਚੰ
 ਰੁਸੰਰ ਬਧਾਹਿ ਚਤੁਰ ਬਧਿ ਆਇ। ੪
 । ਸੋਰਠਾ । ॥ ਘਾਇਲ
 ਪੁਆਤ ਕੋਟ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ਸੁੰਡਾਏ।
 ਮਾਰੇ ਵੇਦੀਘੋਟ ਸੁੰਡਾਟ ਕਟ ਕੇ ਬਿ
 ਕਟ ਆਇ। ੧੧੭। ਚੋਹਰਾ। ॥

੨੬੪

ਰਾਜਗਾਤ ਕੇ ਬਾਤਿ ਇਹ ਕਹੀ ਜੁਤਾਹੀਠ
ਉਰਾ ਅਰਿਹੋ ਜੀਅ ਤਿਨ ਛਾਤ੍ਰ ਹੋ ਕਹਿਓ ਸ
ਤਿਨ ਹਿਅ ਉਰਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਤਿਨੁ ਸੁਖਿ ਕੇ ਚੰ
ਰੁਕਾ ਚਾਹਿ ਬੋਲੀ ਇਹ ਕਹਾਇ ਮਾਨੋ ਅ
ਪਨੀ ਮਤ ਕੋ ਲੀਨੋ ਅਸੁਰ ਫੁਲਾਇ ॥ ੧
੧੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਖਿ ਨਿਸੁਖ ਦੁਖਿ
ਮਾਨਿ ਬੋਲ ਮੰਤ੍ਰ ਤਬ ਕੀਨਾ ਸੇਨਾ ਸਕ

ਲਲਾ ਲਾਇਕੇ ਸੁਭੁਟ ਬੀਚੁ ਨ ਲੀਨਾ ॥ ੧

੨੬੫

੨੦ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੇ ਭੇਜੀ ਏ ਮੀਤ ਨ ਕਹੀ

ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪਾਬਰਾਜਿ ਉਗਿਰ ਭਾਰ ਕੈ ਚੰਡ

ਗਿਹ ਨੈਹ ਕਾਰਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ਭੁਜੇ ਕੇ

ਉਦੁਤ ਗਾਹ ਤੇ ਲਿਖਾ ਦੇ ਤਾਰਿ ਕੇ ਜੀਤਿ

ਓ ਜੀਨ ਪੁਰ ਗੁਤ ਭੁਜ ਬਾਲਿ ਜਾ ਕੇ ਅਮਿਤ

ਹੈ ॥ ੧੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੋ ਦੁਤ ਬਿਦ

ਖੇਦੈ ਤਾ ਇਕੁ ਗਾਇਓ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਾ
ਰਾਜ ਬੁਲਾਵਤ ਸਭੁ ਮੇਥੇ ਗਚਰੇ ਲੇਤਿਹ
ਪਾਸਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਨਿਪਸ਼ਿਭੁ
ਕੋਕੀਨੋ ਆਨ ਪੁਨਾਮਾ ਅਸੁਰ ਸਭੁ ਮ
ਧਿਤਾ ਉਕਰਿ ਕਰਿਓ ਕਰਹੁ ਮਾਮਦਾਮ
॥ ੧੨੪ ॥ ਸਦੇ ਯਾਗ ॥ ॥ ਸੁਉਦਤ ਬਿ
ਦ ਕੀਸ਼ਿਭੁ ਨਿਸ਼ਿਭੁ ਬੁਲਾਇ ਬੇਰਾਇਓ

ਆਦਰੁ ਕੀਨੈ ਯੈ ਸਿਰ ਤਾਜ ਬਡੇ ਗਜ
 ਰਾਜ ਸੁ ਬਾਜ ਦਏ ਰਿਝੁ ਦਾਇਕੈ ਲੀਨੈ
 ਪਾਨ ਲੈ ਦੇ ਤੁਕ ਹੀ ਇਹ ਚੰਡ ਕੇ ਭੰਡ ਕੇ
 ਬਿਨੁ ਭੰਡ ਬਿਗੀਨੈ ਅਮੇ ਸੇਕਾ ਹਿਓ ਤਿਨ
 ਮਾਧਿ ਸੁਭਾ ਨਿਪਾਰੀ ਤੁਕੈ ਮੇਘ ਅਭੰਬਰ
 ਦੀਨੈ ॥ ੨੨੫ ॥ ਅਸੁ ਉਦਤ ਬਿਦ ਕੇ ਸੁ
 ਤ ਨਿਸ਼ਿਭੁਕ ਹਿਓ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਮਹਾਦ

ਲੁਕੈਕੈ ਛਾਰ ਕਰੋ ਗਾਰੁ ਏ ਗਿਰ ਰਾਜ ਹਿ
ਚੰਦ ਪਚਾਰ ਹਨ ਬਲੁ ਕੈ ਕੈ ਕਾਨ ਨ ਮੇ ਨਿ
ਪਕੀ ਸੁਨੀ ਬਾਤੁ ਰੀਸਾਤੁ ਚਲਿਓ ਚਾਨਿ
ਹਿ ਪਾਰਿ ਗੋ ਕੈ ਆਨ ਪਤ ਛਹੋ ਇਸੀ ਤ
ਕਾਇਤ ਕੈ ਕੈ ਕੈ ਚਲਿਓ ਰਨ ਹੇਤ ਜੁਛੈ
ਕੈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥
੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਬਾਜਰਬਈਆਇਕਤੇਏਕਮਹਾਂਬ ੨੬੭
ਲਿਦਨ੍ਹਦਮੋਹਕੋਪਾਇਨਸਾਥਿਮਥਈ
ਆਦੇਖਿਤਿਨੈਸੁਤੁਅੰਗਸੁਦੀਰਪਕ
ਉਚਸਜੇਕਟਬਾਂਧਿਤੁਥਈਆਲੀ
ਨੇਕਮਾਨਨਬਾਨਕਿਪਾਨਸਮਾਨਕੈ
ਸਾਥਲਏਜੁਸਥਈਆ॥੧੨੭॥
ਜੋਹਰਾ॥ ॥ਰਕਤਈਜਦਲਸਾਜਕੈ

ਓਤਰੇਤਟਗਿਰਰਾਜਾਸਦਦੁਕੁਲਾ
ਹਲਸੁਨਿਸਿਦਾਕਰਿਓਜੁਪਕੋਸਾ
ਜਾ॥ ੧੨੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਗੁਇਸਿ
ਪਾਹਿਅਸਦਾਰਗਾਜਗਾਜਕੋਚੀਰ
ਕਾ॥ ਚੁਲੀਧੁਲਦਲਾਪਾਰਹਕ
ਤਿਬੀਜਕੋਧਪਨਮਿਤਾ॥ ੧੨੭॥
॥ ਸੁਧਾ॥ ॥ ਅਦੁਤਦੇਖਕੋਚੀਰ

ਪਚੰਡਕੋ ਸੋ ਦੁਤਾ ਬਿਦਮਾ ਹਾ ਹਾ ਰਿਖਿਓ
 ਹੋਅਗੇ ਹੋ ਸਤੁ ਪਸੇ ਰਨਮਾ ਪਿਸੁਕੁ ਪਕੈ
 ਜੁਧ ਹਿਕੋ ਸਰਖਿਓ ਹੋ ਲੇਉ ਮਾਤਿਓ ਦਲੁ
 ਬਾਦਲੁ ਸੋਕਾ ਦਿ ਨਜਸੁ ਇਮਾਛੁ ਬਿਕੋਪ
 ਰਖਿਓ ਹੋ ਤੀਰਚਲੇ ਇਮਾਬੀਰਨਕੇ ਬਹੁਮੇ
 ਪਾਸਨੇ ਬਲੁਕੈ ਬਰਖਿਓ ਹੋ ॥ ੧੩੦ ॥ ਸੋਧਾ
 ॥ ਬੀਰਨਕੇ ਕਰਤੇ ਹੁਟ ਤੀਰਸਰੀਰ

੨੬੮

ਨਚੀਰ ਕੇ ਪਰਪਰਾਨੇ। ਤੇਰ ਸਰਾਸ ਨ ਫੇਰ ਕੇ
ਕਉਚ ਨ ਮੀਨ ਨ ਕੇ ਰਿਪਾ ਜਿਉ ਬਹਰਾਨੇ।
ਪਾਉ ਲਗੇ ਤਨ ਚੰਡ ਅਨੇ ਕਾਸੁ ਏਤੁ ਚ
ਸਿਓ ਬਾਹਿ ਕੇ ਸਰਤਾਨੇ। ਮਾਨ ਗੁਫਾਰਾ ਪ
ਹਾਰੁ ਕੇ ਸੁਤੁ ਤਫ ਕੇ। ਨਿਕਸੇ ਕਰ ਬਾਨੇ
॥੧੩੧॥ ਬੀਰ ਨ ਕੇ ਕਰ ਤੇ ਫੁਟ ਤੀਰ ਸੁਚੰ
ਰੁਕਾ ਸਿਪਾਨਿ ਜਿਉ ਭੁਭੁਕਾ ਰੀਲੇ

ਕਰਿ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਜਿ ਧਾਨ ਗਦਾ ਗਾਹਿਚ
 ਸੁਛੁਰੀ ਅਉ ਕਟਾਰੀ ਕਾਟ ਕੈ ਦਾਮਨ
 ਛੇਦ ਕੈ ਛੇਦ ਕੈ ਸਿਧਰ ਕੀ ਕਰੀ ਭਿਨਅੰ
 ਬਾਰੀ ਆਨਹੁ ਆਗਲਗਾਇ ਹਨੁਗਾ
 ਜਲੰਕ ਅਵਾਸ ਕੀ ਠਾਰੀ ਅਟਾਰੀ ॥ ੧
 ੩੨॥ ਝੋਰ ਕੈ ਝੋਰ ਕੈ ਦੇ ਤਨ ਕੇ ਮੁਖ ਘੋਰ
 ਕੈ ਚੰਡਾਹਾਂ ਅਸਿਲੀ ਨੈ ਜੋਰ ਕੈ ਕੋਰ ਕੈ

ਠੰਠਕੈ ਵੀਰ ਸੁਰਾਛ ਸਕੋਹ ਤਿਕੈ ਤਿ
ਹਦੀਨੋ ਥੋਰਕੈ ਤੋਰਕੈ ਥੋਰਕੈ ਦਾਨ
ਦਲੇ ਤਿਨਕੇ ਕਰੇਹਾ ਰਚਈਨੋ ਅਉ
ਦਕੋ ਪਾਨਕ ਰਿਓ ਨਿਉ ਦਰੁ ਗਰਿਓ
ਗਰਕੋ ਜਲ ਨਿਉ ਰਿਖੀਪੀਨੋ, ੧੩
੩॥ ਅੰਦੇਯਾ॥ ਅੰਦੇਯਾ ਪ੍ਰਚੋਰੁ ਕੁਦੰਬੁ
ਕਰਗਾ ਹਿਜੁ ਪਦ ਰਿਓ ਨਗਾਨੇ ਭੁਟ

ਆਨੇ ਆਰਦਈ ਸਭ ਦੇ ਤਰੁ ਤਿ
 ਹਸਿ ਦੁਤ ਜੀ ਕੁਕਾਰੀ ਝੁਆਪਾਨੇ
 ਲਲਲੁ ਇਆਨ ਕਦੇ ਖਿਲਵਾਨੀ
 ਕੋ ਦਾਨ ਵਰਿਉ ਰਨਛਾਰੁ ਪਾਨੇ ਅਉ
 ਨਕੇਗਉ ਨਕੇ ਤੇਜ ਪਤਾ ਪਾਤੇ ਪੀਪਰ
 ਕੋ ਜਿਉ ਪਾਤਉ ਰਾਨੇ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸੈਯ
 ॥ ਆਹਵੇ ਮੇ ਖਿਲਵੈ ਬਰਚੰਡ

੨੭੦

ਕਰਧਰ ਕੈ ਹਰਿ ਪੋ ਅਗਮਾਰੇ। ਏਕਨ
ਤੀਰਨ ਚਕਰ ਗਦਾਹ। ਇਏਕਨ ਕੇਤ
ਨ ਕੇ ਹਰਿ ਫਾਰੇ। ਹੈ ਦਲ ਗੈ ਦਲ ਪੈ
ਦਲ ਘਾਇ ਕੈ। ਮਾਰ ਰਬੀ। ਬਿਰਬੀ
ਕਰ ਰਾਰੇ। ਸਿਧੁ ਰੇ ਮੇਧ ਰੇ। ਤਿਹ ਠਉ।
ਜਿਉ ਭੁਮੇ। ਤੁਮਿ ਗਿਰੇ। ਗਿਰ ਭੁਮੇ।
੧੩੫। ਦੋਹਰਾ।

॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੀ ੨੧

ਚਮੁਸਲੁ ਲਾਗੀਲ ਰਿਤਿ ਹੁਕਮਾ
 ਕਾ ਹਿਓ ਦੇ ਤਪੁ ਨਿਘੋ ਰਿਕੈ ਕਰੇ ਚੰਡਕ
 ਨਾਸਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਕਾਨਨ
 ਮੇਸੁ ਨਿਕੈ ਇਹ ਬਾਤੁ ਸੁਖੀ ਰਫਿਰੈ ਕ
 ਰਮੇ ਅਸਿਲੇ ਕੈ ਚੰਡਕੁ ਚੰਡਕੁ ਜੁਸੁ
 ਕਾਰਿ ਓਥਾ ਲਿਕੈ ਅਤ ਹੀਮਨ ਕੁ ਪਤਰੈ
 ਕੈ ਘਾਉ ਲਗੈ ਤਿਨ ਕੈ ਤਨ ਮੇ ਇਮ

ਸਉਦੁਗਿਰਿਓਧਰਨੀਪਰਚੁਐਕੈਆ
ਗਲਗੋਜਿਮੁਕਾਨਨੀਤਨਤਿਉਰਹੀਕਾ
ਨਨਕੀਪੁਨਿਹਾਇਕੈ॥੧੩੭॥ਸੈਯਾ॥
॥ਆਇਸਾਖਾਇਕੈਦਾਨਦਕੈਦ
ਲਚਿਰੁਕੈਸਾਮੁਹੈਆਇਆਰਿਓਹੈਯ
ਰਅਉਸਾਂਗਾਨਿਪਾਨਨਿਲੋਕਰਿਮੇਬ
ਤਈਰਨਜੁਪੁਕਾਰਿਓਹੈਠੇਰਿਓਰੇਨ

ਹਿਆਹਵਤੇਮਨਅਹਿਤਿਹਧੀਰਜਰ ੦੨੧੨
ਦੋਧਰਿਓਏ। ਸਾ ਰੋਕਲਈਚਤੁ
ਓਰਤੇਚੀਰੁਭਾਨਮਨਪਰਬੋ
ਖਪਾਰਿਓਏ॥੧੩੮॥ਕੋਪਕੋਰੰਦੁਪ
ਚੰਰੁਕੁਦੰਦੁਮਹਾਬਲਕੈਬਲਦੰਦੁਸਿ
ਭਾਰਿਓ। ਦਾਮਨਜਿਉਪਾਨਸੇਦਲੀਪੇ
ਠਕੈਕੈਪੁਰਜੇਪੁਰਜੇਦਲੁਮਾਰਿਓ। ਬਾ

ਨ ਨਿਸਾਥ ਬਿਦਾਰਦੇ ਅਰਿਤਾਛ
ਬਿਕੇਕਾਦਿ ਲਾਇ ਬਿਚਾਰਿਓ ਸੂਰਜ
ਕੀ ਕਿਰਨੇ ਸਰਸਾਹਿ ਰੇ ਨਾਮ ਨੇਕਤ
ਹਾਂ ਕਾਰਿ ਰੂਪਾਰਿਓ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ ॥
ਚੰਦਰਮੁ ਬਹਦੈ ਤਨਕੀ ਗਤਿ ਠੇਰਿ
ਪਦੰਤੁਰਦੰਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ਬਾਨ ਨਸੈਦ
ਲੁਛੇਰਦਾਇਓ ਬਲਕੈ ਬਲ ਸਿਧ ਮਹੰ ॥

३१३
 ਭੁਭੁਕਾਗਿਓਆਰਦਏਸਿਰਦਾਰਬਡੇਪਰ
 ਸਉਦੁਬਹਾਇਬਡੇਰਨਪਾਗਿਓਏਕਕੇ
 ਸੀਸਦਾਇਓਧਨਜਿਉਜਨੁਕੋਪਕੇਗਾਜਨੇ
 ਮੰਤ੍ਰਪਾਮਾਗਿਓ॥ ੧੪੦॥ ਏਹਰਾਮ ॥ ਅੰ
 ਰਚਮੁਸਭਦੇਤਕੀਅੰਸੇਦਈਸੀਪਾਰਾ
 ਪਉਨਪੁਤਜਿਉਲਿਕਕੇਰਾਗਿਓਬਾਗਉ
 ਪਾਰਾ॥ ੧੪੧॥ ਅੰਯਾਮ ॥ ਗਾਜਕੇਚੰ

ਗੁਰਗਾਂਥਲਿਮੇਘਸੀਤ੍ਰਿਦਨਾਜਿਉ
ਅਰਪੇਸਾਭਾਰੇਦਾਮਨਸੋਖਗਲੈਕ
ਰਿਮੇਬਹੁਬੀਰਅਧਿਧਰਕੈਧਰਮਾਰੇ
ਪਾਇਲਪੁਮਪਰੇਤਿਹਾਇਉਉਪਮਾ
ਮਨਮੇਕਾਦਿਨੈਅਨੁਸਾਰੇਯਉਨਪ੍ਰਦੰ
ਹਮਨੇਸਰਸਤਾਤਿਹਮਾਧਿਧਸੀਕਰਿਲੈ
ਧਕਰਾਰੇ॥੧੪੨॥ਐਸੇਪਰੇਧਰਨੀਪਰ

ਬੀਰਸੁ ਕੋ ਕੇ ਦੁਖੰ ਰੁਚੁ ਚੰਡ ਹਿ ਭਾਰੇ ਲੇਖ
ਨਉ ਪਰਿ ਲੇਖ ਗਿਰੀ ਬਾਹਿ ਸਉ ਦੁਚ ਲਿਖਿ
ਜਨੁ ਕੋਟ ਪਨਾਰੇ ਲੇਖ ਗਿ ਬਿਆਲੁ ਸੋ ਬਿ
ਆਲ ਬਜਾਵਤ ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਾ ਦਿਯੋ ਮਨ
ਧਾਰੇ ਮਾਨ ਮਹਾਂ ਪਲੇ ਬਹੇ ਪਉਨ ਸੋ ਮਾਧ
ਸਿਮੇ ਭਿਰਹੈ ਗਿਰ ਭੁਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ
। ਲੇਖ ਰੀਸੇ ਮਸਿਦਾਰੁ ਨ ਕਾ ਕਿਰੇ ਰਨ

੨੭੪

ਮੇਅਰਸੋਅਰਦੁੀਹੋ। ਸੁਰਹਨੇਬਲਿ
ਕੈਬਲਦਾਨਸੁਸਉਨਚਲਿਓਬਹਿਥੈ ॥ ੩
ਰਨੀਹੋਅਬਾਂਹਕਟੀਅਪਬੀਚਤੇਸਿਫਸੀ
ਸੋਉਪਮਾਕਾਦਿਨੇਬਰਨੀਹੋਆਪਸਿਮੇ
ਲਰਕੈਸੁਸਨੇਗਿਰਤੇਗਿਰੀਸਰਪਕੀਦੁ
ਇਘਰਨੀਹੋ॥ ੧੪੪॥ ਛੇਹਰਾ॥ ॥ ਸ
ਕਲਪਬਲਦਲਦੈਤਕੋਚੀਦੀਇਓ

ਭਜਾਇ। ਪਾਪਤਾਪਹਰਿ ਜਾਪਤੇ ਜੈਸੇ ਜਾ

੨੭੫

ਤਪਰਾਇ, ੧੪੫, ਸੇਧਾਯਾ, ਭੁਭ

ਤੇ ਜਿਉ ਤਮਪਉ ਨਤੇ ਜਿਉ ਪਨਮੋਰਤੇ ਜਿ

ਉਫਨ ਤਿਉ ਸਕਚਾਨੇ। ਸੁਰਤੇ ਕਾਤ

ਰੁਕਰਤੇ ਚਾਤਰੁ ਸਿਪਤੇ ਸਾਤਰੁ ਏਇ

ਰੁਰਾਨੇ। ਸੁਮਤੇ ਜਿਉ ਜਸ ਬਿਓਗਤੇ ਜਿਉ

ਰਸਪੁਤਕਪੁਤਤੇ ਜਿਉ ਬਿਸੁਹਾਨੇ। ਧਰ

ਮਾਜਿਉਰੁ ਪਤੇ ਤੁਰਮਸੁ ਬੁਧਤੇ ਚੰਦੁ ਕੇਜੁ
ਧਤੇ ਦੇਵ ਪਰਮੇਸਰ ॥ ੧੪੬ ॥ ਫੇਰੁ ਫਿਰੇਸ
ਤੁਧ ਪਤਿ ਕੇ ਕਰਨ ਲੇ ਕਰਦਾ ਰਨੁ
ਧਰੈ ਧਾਰੈ ਏਕ ਲੇਖਾਨ ਕਮਾਨੁ
ਤਾਨ ਕੇ ਤੁਰਨ ਤੇਜੁ ਤੁਰੰਗ ਤੁਰਾਇ ॥
ਸੁਰਉਰੀ ਧਰਤੁ ਰਨ ਤੇ ਪਥਿ ਰਧਰੈ
ਗਦਿ ਮੰਚੁ ਲਛਾਇ ਮਾਨਹੁ ਫੇਰ ਰਚੇਇ

ਸਿਲੇਕਧਰਾਖਟਆਠਅਕਾਸਬ ੨੭੬
 ਨਾਏ॥੧੪੭॥ਚੰਰੁਪਚੰਰੁਕਦੰਰਲੇ
 ਬਾਨਨਿਦੇਤਨਕੇਤਨਤੁਲਿਜਿਉਤੁ
 ਬੇਆਰਗਇਦਦੇਕਰਦਾਰਲੇਦਾ
 ਨਦਮਾਨਗਾਇਉਰੁਪੀਬੇਬੀਰਨ
 ਕੇਸਿਰਕੀਸਿਤਪਾਗਚਲੀਬਾਹਿਸੇਨ
 ਤਉਪਰਤੁਬੇਆਨਹੁਸਾਰਸੁਤੀਕੇਪ

ਦਾ ਹੋਸਤੁ ਰਨ ਕੇ ਜ ਜ ਕੇ ਉਠੈ ਬੂਝੈ ॥ ੨੪

੮॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਦੈਤਨ ਸਾ ਬਗਦਾਗ

ਹਿਹਾ ਬਲੁ ਪਰੈ ਸੁਪੁ ਨਿਸਿਗ ਕ ਰਿ

ਚਰੈ ਆਨ ਰਿਪਾ ਨ ਲਏ ਬਲਦਾਨੁ

ਮਾਰਤ ਬੇਦਲ ਛਾਰ ਕ ਰਿਓਹੈ ਆਗ

ਸਮੇਤ ਰਿਗ ਰਿਓ ਸਿਰਏ ਕ ਕੋਭਾਇ ਸਿਰੈ

ਕ ਬਿਤ ਕੋ ਸਾਰਿਓਹੈ ਪੂਰਨਿ ਪੁੰਨ ਲੁਏ

ਨਬੁਤੇਸਮਨੋਤੁ ਅਟੁਟ ਨਛੜ ਪਾਰਿਓ ੨੭੭
ਹੈ॥ ੧੪੯॥ ਬਾਰਨ ਬਾਰਦਾ ਜਿਉ ਨਿਰ
ਦਾਰ ਮਹਾਂ ਬਲ ਪਾਰਤਬੈ ਇਹ ਕੀਆ
ਆਨ ਲੈ ਬਾਨ ਕੁਆਨ ਕੋ ਤਾਨ ਸੀ ਪਾਰ
ਸਨੇਹ ਤੇ ਸੁਓ ਨਤ ਪੀਆ ਏਕ ਗਏ ਕੁ
ਮਲਾਇ ਪਰਾਇ ਕੋ ਏਕ ਨ ਕੋ ਧਰਾ ਕਿ
ਓਤੁ ਨ ਹੀਆ ਚੀਰ ਕੇ ਬਾਨ ਕਿਥੋ ਕਰ

ਭਾਨ ਹਿ ਦੇ ਖਿ ਕੈ ਦੇ ਤਗਾਈ ਦੁਤ ਦੀ ਅਮ
(੧੨੫੦) ਲੇ ਕਰੇ ਮੇ ਅਸਿ ਕੋ ਪਤੁ ਈ ਅਮ
ਇਧਰ ਮਹਾਂ ਬਲ ਕੋ ਰਨ ਪਾਰਿ ਓਹ ਦੁਇ
ਰਕੈ ਰੁਓ ਰਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਦਾਨ ਦੁ ਤੇ ਕਰ ਗਾਇ
ਦੁਬਾਰੇ ਰਨ ਪਾਰਿ ਓਹ ਕਉ ਤਤ ਕਿ ਤਾਛੁ
ਬਿਕੋ ਰਨ ਪੇਖਤ ਬੈਕਾ ਬਿ। ਇਉ ਮਨ ਮ
ਖਿ ਬਿਚਾਰਿ ਓਹ ਸਾਗਰ ਬਾਂਝਨ ਕੇ ਸਮ

ਏਨਲਮਾਨਪਹਾਰਉਖਾਰਕੇਗੁਰੀਓ।
 ੧੫੧॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਾਰਜਥੈ
 ਸੇਨਾਲਈਤਥੈਦੇਤਇਹਕੀਨਾਸ
 ਸਤਧਾਰਕਰਚੇਰੁਕੇਬਾਧਿਥੈਕੋਮਨ
 ਦੀਨ। ੧੫੨॥ ਸੇਧਾ॥ ॥ ਬਾਹਨਿ
 ਸਿੰਘਭੁਇਆਨਕਰੁਪਲਾਖਿਓਸ
 ਭਦੈਤਮਹਾਂਗੁਰਪਾਇਓਸਿੰਘਲੀਏ

ਕਰਚਕੁਅਉ ਬਕੁ ਸਰਾਸਨਪੜ
ਬਚਿਤੁ ਬਨਾਇਓ ਧਾਇਓ ਜਾਬ
ਲਾਪਾਨਗੇ ਹਮਸੋ ਤਿਨਯੋ ਅਤ
ਜੁਸੁਮਚਾਇਓ ਕੁਧਕੈਸਉ ਦੁਤ
ਬਿਦਕਹੈਰਨਾਇਆਹੀਤਿਚੰਡਕਾ
ਨਾਮਕਹਾਇਓ ॥ ੧੫੩ ॥ ਮਾਰਿਲਾਇ
ਓਦਲਾਅਉਰਤੁ ਜਿਓਤਬਕੈਪਕੈਅ ॥

ਪਨਹੀ ਸੁਭਿਰਿ ਓਹੈ ਚੰਡਿ ਪਦੰ
 ਰਿਸੋ ਜੁ ਪੁਕਾਰਿ ਓਅਸਹਾ ਬਿਛੁ
 ਟਿਓ ਮਨ ਨਾਹਿ ਗਿਰਿ ਓਹੈ ਲੇਕੈ
 ਕੁਦੰ ਕੁਕਰ ਬਲ ਧਾਰਕੈ ਸੋ ਨਾਸ
 ਮੁਹਮੇਐ ਸੇਤਾ ਰਿਓਹੈ ਦੇਵ ਅ
 ਦੇਵ ਸਮੁੰਦੁ ਮਾਥਿ ਓਮਾਨ ਮੇਰ ਕੈ ਮ
 ਧਿਧਾ ਰਿਓ ਸੁਫਿ ਰਿਓਹੈ ॥ ੧੫੪ ॥

ਕੁਧ ਕੈ ਜੁਧ ਕੈ ਦੇ ਤਬ ਲੀਨ ਦਸੇ
ਨਕ ਪੋਰ ਕੇ ਪਾਰ ਪਾਧਾਰਿ ਓਲੇ ਕ
ਰਦਾਰ ਅਉ ਢਾਹ ਸੰਤੁ ਰ ਕੈ ਸਿੰਘ
ਕੈ ਦਉ ਰ ਕੈ ਜਾਇ ਹਕਾਰਿ ਓਲੇ ਆਵ
ਤਪੋ ਪਿਕੈ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਤੇ ਬਾਨ ਲਾਗਿਓ
ਤਨ ਮੂਰਛ ਪਾਰਿਓ ਰਾਮ ਕੈ ਕੁਤਨ
ਜਿਉ ਹਨੂ ਮਾਨ ਕੈ ਸੇਲ ਸਮੇਤ ਧਰਾਪ

ਰਨੁਗਰਿਓ, ੧੫੫॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾਨਾ ॥

੨੮੦

ਫੇਰਉ ਠਿਓ ਕਰਲੈ ਕਰਦਾ ਰੋਕੈ

ਰੂਪ ਚੰਗਾ ਸਿਉ ਜੁਪਾ ਕਰਿਓ ॥ ੧੫ ॥

ਇਲ ਕੈ ਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਤੇ ਬਹੁ ਸੁਉ

ਨਸ ਮੁਹ ਧਰਾਨਾ ਪਰਿਓ ॥ ਸੋਊਪ

ਮਾਕਾ ਬਿਨੈ ਬਰਨੀ ਮਨ ਕੀ ਹਰਨੀ

ਤਿਹਨਾ ਉਪਾ ਰਿਓ ॥ ਗੋਰੂਨ

ਗਾਧਰਕੇ ਬਰਖਾਧਰਨੀਪਰਿਮਾ ०
ਨਹੁਰਗਾਦੁਰਿਓਹੈ ॥ ੧੫੬ ॥ ਸ੍ਰ
ਤਤ ਬਿਦੁਸੋਚੰਡਪਚੰਡਬੁਜੁਤਕ
ਰਿਓਰਨਮਾਧਿਰੁਹੇਲੀਪਪਲਮੇਦ
ਲਮੀਜਾਦਾਇਓਤਿਲਤੇਜਿਮੁਤੇ
ਲਨਿਕਾਰਤਤੇਲੀਸੁਉਦੁਪਾਰਿਓ
ਧਰਨੀਪਰਚੁਰੰਗਰੇਜਕੀਰੇਨੀਓਜਿ

ਉਛੁਟ ਕੇ ਫੇਲੀ ਘਾਉ ਲ ਸੇਤ ਨ ਦੇ
 ਤ ਨ ਕੇ ਯੋਜ ਨ ਦੀ ਪਕਾ ਮਾਧਿਫ ਨੁਸ
 ਕੀ ਬੇਲੀ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸਉ ਦ ਤ ਬਿਦ
 ਕੋ ਸਉ ਨ ਪਾਰਿਓ ਧਰਿ ਸਉ ਨ ਤ ਬਿਦ
 ਅਨੇਕ ਭਏ ਹੋ ਚੰਡਿ ਪਚੰਡਿ ਕੁੰਦੇ
 ਸੁ ਸਿਭੁ ਗਰਿ ਕੇ ਬਾਨਿ ਸਾਧਿ ਸਿਧਾ
 ਰਦ ਏ ਹੋ ਸਉ ਨ ਸੁਹ ਸਮਾਇਗ

ਹੇ ਬਹੁਰ ਸੁਭਤੈ ਹਤਿ ਫੇਰਿ ਲਏਹੈ
ਬਰਦ ਧਾਰਧਰੈ ਧਰਨੀ ਧਰਮਾਨ
ਇ ਬਹੁਰੈ ਮਿਟ ਕੇ ਜੁਗਾਏਹੈ ॥ ੧
੫੮ ॥ ਸੋਧ ॥ ॥ ਜੇ ਤਕ ਸੁਭਿ
ਨਕੀ ਬਿਦ ਗਿਰੈ ਰ ਨ ਤੇ ਤਕ ਸੁਭਿ ਨ
ਤ ਬਿਦ ਬੈਆਈ ਮਾਰਗੀ ਮਾਰਪੁ
ਕਾਰਹ ਕਾਰ ਕੈਚੈ ਤਿਧ ਬੈ ਰੁਕੇ ਸਾ

ਮਾਹਿਧਾਈ॥ ਘੋਖਿਕੈਕੋਕਿਤਾ
 ਛਿਨਮੇਕਦਿਨੇਮਨਮੇਉਪਾਠਹ
 ਗਾਈ॥ ਮਾਨਹੁਸੀਸਮਹਲਕੋਈ
 ਚਸੁਰਤਏਕਅਨੇਕਕੀਝਾਈ॥
 ੧੫੯॥ ਸੁਉਨਤਾਬਿਦਾਅਨੇਕਉ
 ਠੇਰਨਕੁਧਕੈਜੁਧਕੋਫੇਗਜੁਟੇਹੈ॥
 ਚੀਰਿਧੀਚੀਰਿਕਮਾਨਤੇਬਾਨਸੁਤਾਨ

ਕੀ ਅੰਸਸਮਾਨ ਛੁਟੇ ਹੋ ਆਰਥਿ
ਦਾਰਦਏ ਸੁਭੁਏ ਫਿਰਲੇ ਸੰਗਰਾਜਿ
ਮੁਧਾਨ ਕੁਟੇ ਹੋ ਚੰਦੁਏ ਸਿਰਖੀਤੁ
ਜੁਦੇ ਕਰਿ ਬੇਲ ਨ ਭੇਜਨ ਬਿਲਤੁਟੇ ਹੋ
, ੧੬੦, ਆਉਨ ਤਇਦ ਅਨੇ ਕਲੁ
ਏ ਅਸਿਲੇ ਕਰਿ ਚੰਡਿ ਸੁਖੇ ਸੋਭਿਓ ਹੋ,
ਮੁਦਨ ਤੇਉ ਠਿਕੈ ਬਹੁਦਾਨ ਵਧਾਨ

ਬਾਰਦਜਾਨਦੁਠਹੈ ਫੇਰਿਕੁ ਦਿਰਿ
 ਪਚੈਰਿ ਸੀਤਾਰ ਕੈ ਸੁਖਾਨਪਹਾਰਸਿ
 ਘਾਹਸੁਟੇਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਿਰਸਦਿ
 ਨਤੇਦੈ ਬਸਾਨਹੁ ਸੀਤਤਰ ਮਓਠਹੈ
 ॥੧੬੧॥ ਸਦੈ ਘਾਹ ॥ ਸਉਨਤ
 ਇਦਭਰੇ ਇਕਠ ਬਰਚੰਨੁ ਪਚੰਨੁ ਕੈ
 ਪੋਰਿਲਾਇਓਹੈ ਚੰਨੁ ਅਉ ਸਿਖ

ਦੁਹੁਆਲਿ ਕੈ ਸਬ ਦੇ ਤਨ ਕੇ ਦਲ
ਮਾਰਦੁ ਇਓਹੈ ॥ ਫੇਰਿਉ ਠੇਧੁ ਨ ਕੇ
ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਛੁਟਿ ਧਿ
ਆਨੁ ਗਾਇਓਹੈ ॥ ਭੂਲ ਗਏ ਸਰਕੇ
ਅਦੁਸਾਨ ਗੁਮਾਨ ॥ ਨਿਸੁ ਉਨਤ ਬਿ
ਦਗਾਇਓਹੈ ॥ ੧੬੨ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥
ਰਕਤ ਬੀਜ ਸੋਚੇ ਰੁਕਾਇਉ ਕੀ ਨੋ ਬ

ਰਜੁ ਪੁਆ ਅਗ ਨਤੁ ਲੁਏ ਦਾਨ ਵਤੁ ਬੇ
 ਕੁਨ ਬਸਾਇ ਓਲੁ ਪੁਆ ॥ ੧੬੩ ॥
 ਏਯਾ ॥ ॥ ਘੇਖ ਦਸੋ ਦਿਸਤੇ
 ਬਹੁ ਦਾਨ ਵਚੇ ਰੁਪ ਚੇਤਤ ਚੀਅ
 ਖੀਆਂ ਤੁਬਲੇ ਕੇ ਨਿਪਾਨ ਜੁਕਾ
 ਟਦੇ ਅਰੁ ਫੂਲ ਗੁਲਾ ਬਕੀ ਨਿ
 ਉਪਾਖੀਆਂ ਸੁਤਿ ਨਕੀ ਛੀਟ ਪਰੀ

11
ਤਨਚੰਡਕੇ ਸੋਭਿਧਮਾ ਕਵੇ ਨਲਭ
ਆਂ ਜਨੁ ਕੰਚਨ ਮੰਦਿ ਰਮੇ ਜਰੀਆਂ
ਜ ਰਿਲਾਲ ਮਨੀਜੁ ਬਨਾਰ ਖੀਆਂ
੧੯੪। ਕੁਧ ਕੈ ਜੁਧ ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਚੰ
ਰੁਨੇ ਏਤੋ ਕਾਰਿ ਆਧਾਸੋ ਅਭਿਨਾਸੀ
ਦੈ ਤਨ ਕੇ ਬਧ ਕਾਰਨ ਕੋ ਨਿਜੁ ਭਾਲ
ਤੇਜੁ ਆਲ ਕੀਲਾਟ ਨਿਕਾਸੀ ਕਾ

ਲੀਪਤਛਤ੍ਰਈਤਿਹਤੇਰਨਫੈਲਰਹੀ
 ਕੁਯਭੀਰਪ੍ਰਭਾਸੀਆਨਹੁਸਿੰਗ
 ਸੁਮੇਰਕੋਫਰਿਕੋਧਾਰਪਰੀਧਰਪੇਜਮੁ
 ਨਾਸੀ॥੧੬੫॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ਮੇ
 ਰਹਲਿਓਦਹਲਿਓਸੁਰਲੋਕਦਸੋਦਿ
 ਸਭੁਧਰਭਾਜਤਭਾਰੀਚਾਲਿਪਾਰਿ
 ਓਤਿਹਚਉਦਹਲੋਕਮੇਬ੍ਰਹਮਭੂਇ

ਓਮਨਮੋਕੁਮਕੁਾਰੀ। ਧਿਆਨਰਹਿ
ਓਨਜਟੀ। ਸੁਫਟੀ। ਧਰਿਯੋ ਬਾਲਿਕੈ
ਰਨਮੋਕਿਲਕਾਰੀ। ਦੈਤਨਕੇਬਾਧਿਕਾ०
ਰਨਕੇਕਰਕਾਲਸੀਕਾਲੀ। ਕ੍ਰਿਪਾਨ
ਸੰਤੁਸ਼ੀ। ੧੬੬। ਦੋਹਰਾ। ੧੫
ਚੰਡੀਕਾਲੀਦੁਹੁ। ਮਿਲਿਕੀਨ। ਇਹੈ
ਬਿਚਾਰਾਹਉਹ। ਨਿਹਤੁਸਉਨਪੀ

ਅਰਿਦਾ ਲਿਤੁ ਗਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ੧੬ ॥

ਸੈਯਾ ॥

ਕਾਲੀ ਅਉਰੇ ਹ

ਰਿਸੀ ਗਿਏ ਚੰਡਿ ਸੁਖੇ ਰੇ ਸਬੈ ਬਨ

ਜੈ ਸੇਵਦਾ ਪੋ ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨ ਨ ਤੇਜ ਪ

ਭਾਤੇ ਦੇ ਤਜ ਰੇ ਜੈ ਸੇਵੀਟ ਅਵਾ ਪੋ ॥

ਕਾਲ ਕਾ ਸੁਉ ਨ ਪਿਓ ਤਿਨ ਕੋ ਕਦ

ਨੇ ਮਨ ਮੋਲੀ ਪੋ ਭਾਉ ਭਵਾ ਪੋ ॥

ਨਗੁਮਿਧਕੇਨੀਰਸਬੈਮਾਲਿਧਾਇ
ਕੈਜਾਇਪੁਰਹੈਤੁਦਾਪੋ॥੧੬੮॥ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਨੇਅਰੁਕਾਲਕਾਕੋਪਕੈਸੁਇਨਤ
ਬਿਦਨਸੇਇਹਕੀਨੋਖਗਸੰਤਾ
ਰਹਕਾਰਤਥੈਕਿਲਕਾਰਬਿਦਾਰਸ
ਭੈਦਲੁਦੀਨੋਆਮਿਧਸੇਨਆਰਿ
ਓਬਹੁਕਾਲਕਾਤਾਛੁਬਿਮੇਕਾਦਿ

ਇਉਮਨਚੀਨੋ ਮਾਨੋਛੁਧਾਤੁਰਹੁਇ

ਕੈਮਨੁਛੁਸੁਸਾਲਨਲਾਸਹਿਸੋਬਹੁਪ

ਨੋ ॥ ੧੬੮ ॥ ਸੋਢਗਾ ॥

॥ ਜੁਧਰ

ਕੜਬੀਜਕਰਿਯੋਧਰਨੀਪਰਯੋ

ਸੁਰਦੇਖਤਸਾਰੇ ਜੇਤਕਸੋਨਕੀਉ

ਦਗਿਰੈਉਠਤੇਤਕਭੁਧਅਨੇਕਹਿਧ ॥

ਗੋਜੁਗਨਿਅਨਿਫਿਰੀਚਹੁਓਰ

ਤੇ ਸੀ ਸਜਾਟਾ ਕਰਖ ਪਰਭੁ ਰੇ ਸੋਨ
ਤੁਝੁ ਦਪਰੈ ਆ ਰਵੈ ਸਭੁ ਖਗਲੈ ਚੰ
ਰੁਪੁ ਚੰਦੁ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਾਲੀ
ਅਉਚੈ ਰੁਕੁਵੈ ਰੁ ਸਿਤਾਰ ਕੈ ਦੇ ਤਜੁ
ਧਨਿ ਸੀ ਗਿਸਿ ਓਹੈ ਆਗਮਾ ਹਾ
ਰਨਮਾਧੁ ਭੁਈ ਪਾਰੈ ਕਲਉ ਸਾਰ ਸੋ ਸਾ
ਥ ਜਿਓਹੈ ਸਉ ਨਤ ਬਿੰਦ ਗਿਰਿ

ਓਧਰ ਨੀਪਗਇਉ ਅਸਿਸੋ ਅਰ
 ਸੀਸ ਭੁਜਿਓ ਹੋ ਗਮਨੋ ਅਤੀਤ
 ਕਰਿਓ ਚਿਤ ਕਥਨ ਵੰਤ ਸਭੈ ਨਿ
 ਮਾਲਤਾ ਜਿਓ ਹੋ ॥ ੧੧੧ ॥ ਜੋਰਨਾ
 ॥ ਚੰਗੀਦਾਇਓ ਬਿਦਾਰ ਸਉ ਨ
 ਪਾਨਕਾਲੀ ਕਰਿਓ ਗਛ ਨ ਮੇਰੁ ਰਿ
 ਓਮਾਰ ਸਉ ਨਤ ਬਿਦਦਾਨ ਵਸਹਾਂ

१११ २ । गइति सीमा रक्ते पुग
नेसी चैतु च रिउ उ क ति वि लाम
रकत बीज य प हि नाम पी च म पि
आ गि ॥ ५ ॥

॥ सै य ॥ ॥ बुद्ध बरे
उज वै र न ति आ ग रै उ उ नि सु
उ पे ना गि पु रारे ॥ सु उ न त बीज

ਹਨਿਓਦੁਹਨੇਮਿਲਿਅਉਰਮਹਾਂਬੁ
ਟਮਾਰਬਿਦਾਰੇਅਉਉਸਨਿਕੋਉ
ਨਿਕੇਮੁਖਤੇਤਬਬਲਿਉਨਿਓਕ
ਕਿਖਗਸਿਭਾਰੇਅਉਉਹਨਿਹੋਬਰ
ਚੰਗਿਪਚੰਗਿਅਜਾਬਨਮੇਜਿਮੁ
ਸਿਘਪਛਾਰੇ॥੧੧੩॥ਦੁਹਰਾ॥
ਸਕਲਕਟਕਕੇਤੁਟਨਕਦਇ

੨੮੬

ਜੁਧਕੇ ਸਾਜਾ ਸਾਸਤਾ ਪਹਰਕੇ ਇਉਂ ਕ
ਹਿਓ ਗਨਿਹੋ ਚੰਗੁ ਹਿਅ ਆਨੁ ॥ ੧੧੪
॥ ਸੇਧਾ ॥ ॥ ਕੋਪਕੇ ਸੁਭੁ ਨਿਸ਼
ਭਚਦੇ ਪੁਨਿ ਦੁਦਭਕੀ ਦਿਸਹੁ ਦਿ
ਸਧਾਈ ਪਾਇਕ ਅਗਭੁਏ ਮਾਧਿ
ਬਾਜਰਬੀ ਰਬਾਸਾਜਕੇ ਪਾਤਿਬ
ਨਾਈ ॥ ਮਾਤੇ ਮਤੀ ਗਕੇ ਧੰਨ ਨਉ ਪ

ਰਿਸਿੰਦਰਪੁਜਾ ਫਹਰਾਈ ਸਰਸੰਜ
 ਧਰੇ ਹੇਤ ਮਨ ਧਰਿ ਛਾਡਿ ਸਧ ਛੁਇਤ
 ਗਿਰਿ ਰਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹ ਰਾ
 ਸਿੰਭੁ ਨਿਸਿੰਭੁ ਬਨਾਇ ਦਲੁ ਘੇਰਿ ਲ
 ਇਥ ਗਿਰ ਰਾਜਾ ਕਦਰ ਅੰਗ ਕਾਸਿ
 ਕੋਪ ਕਰਿ ਉਠੇ ਸਿਧ ਜਿਉ ਗਾਜਾ ॥ ੧੧
 ੬ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਸਿੰਭੁ ਨਿਸਿੰਭੁ ਸੁਖੀ

ਰਬਲੀ ਮਨਕੋ ਪਛੁਰੇ ਰਨਕੂਮ ਹਿਅਇ
ਦੇਖਨ ਮੇਸੁਕੁ ਅੰਗਉਤੰਗਤੁ ਰਾਕਰਿ
ਤੇਜਧਰਾ ਪਰਧਾਇਐ ॥ ਧੁਰਉਰੀਤਬਤ
ਫਿਨਮੇਤਿਹਕੇਕਨਤਾਪਗਸਲਪਟਾ
ਏ ॥ ਠਉਰਅਤੀਠਕੇਜੇਕਰਬੇਕਹਿਤੇਜ
ਮਨਮਨਸੀਖਨਆਏ ॥ ੧੭੭ ॥ ਵਿਹ
ਗਾ ॥ ॥ ਚੀਤ੍ਰਕਾਲਕਾਸਦਨਮੇਤਨ

੨੮

ਕਭਨਕ ਸੁਨਿਲੀਨਾ ਉਤਰ ਸਿਰ
 ਗਿਰਾਜਤੇ ਮਹਾਂਕੁਲਾਹਲਿਕੀਨਾ
 ੧੧੧੮ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਆਦਤ
 ਦੇਖਿਕੈਚਿਤ੍ਰਪੁਚਿਤ੍ਰਿਕੋਕੋਪਕਰਿਓ
 ਮਨਮੇਅਤਿਦਾਨੇ ਨਾਸਕਰੇਇਹਕੋ
 ਛਿਨਮੇਕਰਿਬਾਨਸਿਉਰਬਰੁਧਨੁ
 ਤਾਨਾਕਾਲੀਕੇਬਕੁਬਿਲੋਕਨਤੇਸੁ

ਉਠਿਓ ਮਨ ਮੇਭੁਮਾ ਜਿਉ ਜਮ ਜਾਨੈ
ਬਾਨਸ ਸੁਹਚਲਾਇ ਦਏ ਕਿਲਕ
ਰਉ ਠਿਓ ਜੁਪੁਲੈ ਪਾਨ ਮਾਨੈ ॥ ੧੧
ੲ। ਬੈਰਨ ਕੇ ਪਾਨ ਸੇਦਲਧੇ ਠਿਓ
ਇਓ ਕਰੇ ਮੇਧ ਨੁਸਾਇ ਕੁ ਐਸੇ ॥ ਸਿ
ਆਮ ਪੁਹਾਰ ਸੇਦੈ ਤਹਨੇ ਤਮਜੈ ਸੇ
ਹਰੇ ਰਵਿਕੀ ਕਿਰਨੈ ਸੇ ॥ ਭੁਜਗਾਈ

ਧੁਜਨੀ ਤਰਿ ਕੈ ਕਾ ਬਿਕੈ ਉਕਹੈ ਤਿਹ
 ਕੀਛਾ ਬਿਕੈ ਸੋ ਕੁਮੈ ਮਕੈ ਸਉ ਨਕੁ ਰਿ
 ਥੁ ਮੁਖ ਦੇਖਿ ਕੈ ਛਾ ਰਿਚ ਲੇਰ ਨ ਕਉ
 ਰਉ ਜੈ ਸੋ ॥ ੧੮੦ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਮਾ
 ਗਿਆ ਪਾਇ ਸੁ ਕੁ ਕਰਿ ਸੁਮ
 ਹਾਂ ਬੀਰ ਧਰਿ ਰਜੈ ਧੋਆ ਏਚੈ ਰਉ
 ਪਰ ਸੁ ਕੈ ਬਨੀ ਠਨੀ ਚੰਡ

ਲੈ ਬਾਨ ਅਉਕ ਮਾਨ ਕਾਲੀ ਰਿਪਾਨ
ਛਿਨ ਮਾਧਿ ਕੈ ਕੈ ਬਲੁ ਸੁਭ ਕੀ ਹਨੀ
ਅਨੀ ਰੂਰਤ ਜਿ ਬੇਤ ਮਹਾਂ ਯੋਤ ਕੀ
ਨੈ ਬਾਨ ਨ ਸੋ ਬਿਚਲ ਬਿਬਰ ਮੇ ਸੇ
ਭਾਜਗੀ ਅਨੀ ਕ ਨੀ ਜੇ ਸੇ ਬਾਹੁ
ਥਲੇ ਮੇ ਸੁਰਹ ਬਹੇ ਪਉਨ ਹੁ ਕੇ ਸੁਰ
ਉ ਰਿਚ ਲੇਹੁ ਇਕੈ ਕੈ ਟਿਕ ਕੀ ਕਨੀ

੧੯੧੧। ਸੈਯਾ।

। ਖਗਲੈਕਾ

੨੯੩

ਲੀ ਅਉਚੀ ਰੀ ਕੁਦ੍ਰਿ ਵਿਲੋਕ ਕੈ ਦਾ
ਨਦ ਇਉਂ ਦਬਟੇ ਹੋ। ਕੇਤਕ ਚਾ ਬਰਾ
ਈ ਮਾਖਿ ਕਾਲਕਾ ਕੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰ
ਚੇ ਰਿਕਟੇ ਹੋ। ਸਉ ਨਤ ਸਿਧ ਭੁਇ
ਓ ਪਰਮੇਰ ਨਛਾ ਭੁਗਾਏ ਇਕ ਦੈਤ
ਫਟੇ ਹੋ। ਸੰਭੁਧੇ ਜਾਇਕ ਹੀ ਤਿਨ ਇ

ਉਥਹੁ ਬੀਰ ਮਹਾਂ ਤਿਹ ਠ ਉਰ ਲਟੈ ਹੈ

॥੧੮੨॥ ਏਹ ਰਾ॥

। ਏ ਖਿਭ

ਇਆਨ ਕਜੁ ਪਕ ਕੀਨੋ ਬਿਸਨ

ਬਿਚਾਰਿ ਸਕਤ ਸਹਾਇ ਹਕੇਨ

ਮਿਤੁ ਭੁਜੀਰਨ ਮੰਦਰਾ ॥੧੮੩॥

ਸੇਯਾ॥

॥ਅਯਾਇਆ ਸ

ਭੇਸਕਤੀ ਚਲਿ ਕੇਤਹਾਂ ਚੰਦ੍ਰਿਪੁਦੀ

ਰੂਪੇਆਈਆਦੇਵੀਕਹਿਓਤਿਨਕੋਕ
 ਰਾਮਦਰੁਆਈਭੁਲੇਜਨੁਬੋਲਪਠਾ
 ਈ। ਤਾਛਾਥਿਕੀਉਪਮਾਅਤਿਹੀਕ
 ਦਿਨੇਅਪਨੇਮਨੇਮੇਲਖਿਪਾਈਆ
 ਨਹੁਸਾਦਨਮਾਸਲਦੀਰਲਿਕੈਜਲ
 ਰਾਸਮੇਆਨਸਾਮਾਈ॥ ੧੮੪॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ॥ ਦੇਖਿਮਹਾਂਦਲੁਦੇਵਨ

ਕੈਬਰਬੀਰਸੁਸਾਮੁਹੇਸੁਪਕੋਧਾਏ॥
ਬਾਨਨਿਸਾਥਿਹਨੇਬਲਕੈਰਨਮੇਬ
ਪੁਆਦਤਬੀਰਗਿਰਾਏ॥ ਦਾਬੁਨਸ ०
ਬਿਬਥਾਇਗਈਕਲਿਅਉਰਗਾਹੇ
ਚਹੁੰਓਰਬਗਾਏ॥ ਗਾਦਨਸੇਰਿਸਕੈ
ਰਨਮੇਪਾਤਿਕੁਲਕਜਿਉਗਿਰਗਾਜ
ਚਲਾਏ॥ ੧੮੫॥ ਫੇਰਲੈਪਾਨਫਿਧਾ

ਨਸੀਤਾ ਰਕੇ ਦੇ ਤ ਨਸੇ ਬਹੁ ਜੁ ਸੁ ਕਾਰਿ
 ਓਹੈ ਆਰਾ ਬਿਦਾਰ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਬਹੁ
 ਭੂਖ ਪਰੇ ਭੁਟ ਸੁਭਿ ਨ ਝੁ ਰਿਓਹੈ ਆਗੁ ਦ
 ਬਹਿਓ ਅਰਸੀ ਸਨ ਤੇ ਕਾਵਿ ਨੇ ਤਿਹ
 ਕੇ ਇਹ ਭਾਉ ਪਾਰਿਓਹੈ ਆਨ ਪਹਾ
 ਰ ਕੇ ਸਿੰਗਹੁ ਤੇ ਪਰਨੀ ਪਰ ਆਨ ਤੁ
 ਸਾਰ ਪਾਰਿਓਹੈ ॥ ੧੮੬ ॥ ਛੋਹਰਾ ॥

ਭਾਜਗਈਧੁਜਨੀਸਰੇਰਹਿਓਨਕ
ਫੁਓਪਾਉਗਾਸੁਭਾਨਿਸਿਕੁਹਿਸੁ
ਕਹਿਓਨਿਓਲੇਤੁਅਉਜਾਹਾ।
੮੧॥ਸੇਯਾ॥ ॥ਆਨਕੇਸੁਕੁ
ਕੋਬੋਲਨਿਸੁਕੁਚਾਲਿਓਨਲਸਾ
ਜਾਮਹਾਬਲਤੇਸੋਭਾਰਥਾਨਿ
ਉਰਨੀਰਿਸਪਾਰਥਕੁਧਕੇ

ਜੁਧ ਕਾ ਰਿਓ ਕਰਨੈ ਸੇ ॥ ਚੰਡਿ ਕੇ ਬਾਨ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਬਕ ॥ ਉਛੈ ਰਿਕੈ ਪਾਰ ਕੁਏ ॥
 ਨ ਕੈ ਸੇ ॥ ਸਾਦਨ ਮਾਸ ॥ ਕਿਸਾਨ ਕੇ ਖੇਤ ॥
 ਉਗਮ ਨੈ ਪਾਨ ਕੇ ਅੰਕੁ ਰਜੈ ਸੇ ॥ ੧੮
 ੮ ॥ ਸੁਏ ਯਾ ॥ ॥ ਬਾਨ ਨਾਸਾ ਬਾਗਿ ॥
 ਰਾਇ ਦਏ ਬਹੁਰੇ ॥ ਅਸਿਲੈ ਕਰਿ ਇਉ ॥
 ਰਨ ਕੀਨੈ ॥ ਆਰੇ ਬਿਦਾਰ ਦਈ ॥ ਧੁਨ ਨੀ ॥

ਸਬਦਾ ਨਦਕੋ ਬਲੁ ਹੋਇ ਗਾਇਓ ਛੀ
ਨੋ ਸੁਭਿ ਨ ਸਮੂਹਿ ਪਾਇਓ ਤਿਹ ਠਉ
ਰਤ ਹਾਂ ਕਾ ਦਿਨੇ ਜਸੁ ਇਉ ਮਨੁ ਚੀਨੋ
ਸਾਤ ਹੀ ਜਾਗ ਰਕੋ ਰਚਿ ਕੋ ਬਿਧਿਆ
ਠਵੋ ਸਿਧ ਕਰਿਓ ਹੋ ਨਦੀਨੋ ॥੧੮੮॥
ਲੇਕ ਹੋਮੇ ਅਸਿ ਚੰਦੁ ਪਚੰਦੁ ਸੁਰੁ ਪਤੁ
ਈਹ ਨ ਮਾਧਿ ਲਗੀ ਹੋ ਫਰਦੁ ਈ ਚਤੁ

ਰੀਗਚਲੁ ਬਲੁ ਕੈ ਬਹੁ ਕਾਲ ਕਾ ਮਾਰਧ
 ਗੀਹੈ ਰੂਪਾ ਦਿਖਾਇ ਬੁਝਾਇ ਅਨਕਾਇ
 ਉਅਸਰਧਾਤਿ ਬੁਝਾਤਿ ਕੀਕਾਤਿ ਹਰੀਹੈ
 ਸਦਿ ਨ ਸੋਲਾ ਲੁਟੀਧਰਨੀ ਸੁਮਨੋਮੰ
 ਗ ਸੁਹੀਕੀ ਸਾਰੀ ਕਰੀਹੈ ॥੧੯੦॥ ਛੇਤੁ
 ਸੀਕੁ ਰਸ ਬੁਝੈ ਅਪਨ ਬਾਣਿ ਬੈਰਿ ਸੋਜੁਤੁ
 ਕੋਢੈ ਰਿਅਰੇਹੈ ਅਯੁਧਧਾ ਰਿਲਰੇਰ

ਨਾਇਉ ਜਨੁ ਦੀ ਪਕਾ ਮਾਧਿ ਪਤੰਗਾ
ਰੇਹੈ ਚੰਡ ਪਚਿਤ ਕਵੰਡੁ ਸਿਕੁ ਰਸਤੇ
ਰਨ ਮਾਧਿ ਦੁਟ ਕਕਰੇਹੈ ਮਾਨ ਮਹਾਂ
ਬਨ ਮੇ ਬਗ ਬਿਰਛ ਨ ਕਾ ਟਿਕੈ ਬਾ
ਦੀ ਜੁਦੇ ਕੋਧ ਰੇਹੈ ॥੧੯੧॥ ਸੈਯਾ
॥ ਮਾਰਨਾਇ ਓਦਲੁ ਅਉਤਾਜਿਓ
ਮਨ ਮੇ ਤਬ ਕੋ ਪਾਨਿ ਉਤਕਰਿਓ ॥

ਚੰਡਕੇਸਾਸੁਰੇਆਨਿਅਰਿਓਅਤਿ
 ਜੁਧਕਾਰਿਓਪਗੁਨਾਰਿਟਰਿਓਹੈ॥ ੨੯੮
 ਰੁਕੇਬਾਨਲਗਿਓਮਖਦੈਤਕੇਸਉਨ
 ਸਮੁਹਧਰਾਨਪਾਰਿਓਹੈ॥ ਮਾਨਹੁਰਾਹ
 ਗਾਸਿਓਨਭੁਭਾਨਸੁਸਉਨਤਕੇਅਤੁ
 ਬਉਨਕਾਰਿਓਹੈ॥ ੨੯੯॥ ਸਾਂਗਾਸੀਭੁ
 ਰਕਰਿਬਲਧਾਰਕੈਚੰਡਕਈਰਿਪਭਾ

ਲਮੇਲੇਸੇ ਜੋਰਕੈਫਰਗਸੀਸਿਰਤਾ
ਨਕੋਪਾਰਭੁਸੀਪਟਫਾਰਅਨੈਸੇ
ਸਉਨਕੀਧਾਰਚਲੀਪਥਉਰਧਸੋਉ
ਪਮਾਂਸੁਭੁਸੀਕਹੁਕੈਸੇਮਾਨਮਹੇਸ
ਕੇਤੀਸਰੇਨੈਨਕੀਜੋਤਉਦੇਤਭੁਸੀਖੁ
ਲਤੇਸੇ॥੧੯੩॥ਦੇਤਨਿਕਾਸਕੈਸਾਂ
ਗਵਹੈਬਲਿਕੈਤਬਚੰਡਪਉਤਕੇਦੀ

ਨੀ। ਜਾਇਲਗੋ ਤਿਹ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇ ਬਹਿ
 ਸੁਉ ਨਧਾਰਿਓ ਅਤਿ ਹੀਛ ਬਿਕੀ ਨੀ
 ਗਇਉ ਉਧਾ ਮਾਉ ਪਜੀ ਮਨ ਮੇ ਕ ਬਿਨੇ
 ਇਹ ਭੁਭੁਭੈ ਈ ਕਹਿ ਦੀ ਨੀ। ਮਾਨਹੁ
 ਸਿੰਗਲ ਦੀ ਪਕੀ ਨਾਰਗਰੇ ਮੇ ਤੈ ਬੋਰਕੀ
 ਪੀਕਨ ਦੀ ਨੀ। ੧੯੪। ਸੈਯਾ।
 ਜੁਧੁ ਨਿ ਸੰਤੁਕ ਰਿਓ ਅਤਿ ਹੀਜ ਸਾਇ

ਆਛਾ ਬਿਕੇ ਬਰਨੈ ਨਾਹਿਉ ਥਿਅਮੰਦ੍ਰ
ਇਥਿਯਾ ਅਰੁਦੈ ਦੁਜਲੀ ਮਨਅ
ਰਜਨਅਉਤਰਨੈ ਬਹੁਦਾਨਦਕੇ
ਬਨਸੁਉਨਕੀਧਾਰਛੁਟੀ ਬੁਲਗੋਸਰਕੇ
ਫਰਨੈ ਜਨਰਾਤਕੇਦੂਰਿ ਬਿਉਸਦ
ਸੋਇਸਫੈਲਚਲੀਰਾਦਿਕੀਕਿਰਨੈ
੧੨੯੫ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕੇਚਕ੍ਰਪਾਸੀਰਨਮੇਰਿਸ

ਕੁਧਕੀਓਬਹੁਦਾਨਦਮਾਰੋਫੇਰਿਗ
 ਦਾਗਹਿਕੈਲਹਿਕੈਚਹਿਕੈਰਿਪਮੈਨ
 ਹਤੀਲਲਕਾਰੋਲੈਕਰਖਗਅਦ
 ਗਮਹਾਂਸਿਰਦੈਤਨਕੇਬਹੁਕੁਪਰ
 ਝਾਰੋਗਮਕੇਜੁਧਸਮੇਹਨੁਮਾਨਜੁ
 ਆਨਮਨੋਗਰੂਏਗਿਰਜੁਗੋ॥੧੯੬॥
 ॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ਦਾਨਦਏਕਬਰਬ

ਲਿਵਾਨ ਜਿਪਾਨ ਲੈਪਾਨ ਹਕਾਰਕੈ
ਧਾਇਓਕਾ ਦੁਕੈ ਖਗ ਸੁਚੰਤੁਕਾ ਮਿ
ਆਨਤੇ ਤਾਤਨ ਬੀਚਤੁ ਲੈਬਰਲਾ
ਇਓ। ਟੂਟਪਾਰਿਓ ਸਿਰਦਾਧਰਤੇਜ
ਸੁਇਆਫੁਬਕੈਕਾਦਿਕੇਮਨਆਇ
ਓ। ਉਚਧਰਾਧਰਤੁਪਾਰਿਤੇਗਿਰਿਓ
ਕਾਕਕਰਾਲਤੁਜੀਗਮਖਾਇਓ। ੧

੩੦

੯੧ । ਸਸੈਯਾ ॥ ॥ ਬੀਰਨਿ ਉਤਕ
 ਦੇਤ ਬਲੀਇਕ ਪ੍ਰੇਰਤੁ ਰੰਗਗਇਓਰਨ
 ਸਾਮੁਹਿ । ਦੇਖਤੁ ਧੀਰਜ ਨਾਹਿਰਹੇਅ
 ਬਿਕੋਸਮਰਬਹੈ ਬਿਸਮਜਾਮਹਿ । ਚੰ
 ਰੁਲੈ ਪਾਨਕਿ ਪਾਨਹਨੇਅਰਿਫੇ ਰਿਦਈ
 ਸਿਰਦਾ ਨਵਤਾਮਹਿ । ਉੰਡਹਿਤੁਤੁਹਿ
 ਉੰਡਹਿਤੁਰਪਲਾਨਕਕਾਨਪਸੀਬਸੁ

ਧਾਮਾਹਿ: ੧੯੮। ਗਇਉਜਬਦੈਤੁਹਤਿਓ
ਬਰਚੰਗੁਸੁਅਉਰਚਾ/ਲਿਓਰਨਮਾਪਿਪਚਾ
ਰੇ। ਕੇਹਰਿਕੇਸਮੁਹਾਇਰਿਜਾਇਕੈਧਾ
ਇਕੈਧਾਇਦੁਤੀਨਕਝੁਗੇ। ਚੰਗੁਲਈ
ਕਰਦਾਰਸੀਭੁਰਹਕਰਕੈਸੀਸਦੁਈਬ
ਲੁਧਾਰੇਜਾਇਪਾਰਿਓਸਿਰਦੁਰਪਰਗਇ
ਜਿਉਟੁਟਤਾਅੰਬਬਾਇਆਰਕੈਮਾਰੇ।

੧੯੯, ਜਾਨ ਨਿਦਾਨ ਕੇ ਜੁਧੁ ਬਨਿ ਓਰ
 ਨਦੈ ਤਸ ਬਹੁ ਹਸ ਬੈਓ ਠਿਧਾਏ ਸਾਰ ਸੋਸ
 ਰਕੀ ਮਾਰ ਮਚੀ ਤਬ ਕਾਇਰ ਛਾਹੁ ਕੈ ਬੈ
 ਤਪ ਗਾਏ ਚੰਦ ਕੇ ਖਗ ਗਦਾ ਲਗ ਦਾਨ
 ਦਰੰ ਚਕਰੰ ਚਕਰੁ ਹੁਇ ਤਨ ਅਧਿ ਗੰਗ
 ਰਲਾਇ ਹਲਾਇ ਮਨੋ ਤਰੁ ਕਾ ਛੀ ਨੇਪੇ
 ਰੁਤੇ ਰੁਤੇ ਗਿਰਾਏ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥

ਪੇਖਚਮੁ ਬਹੁਦੈ ਤਨਕੀ ਪੁਨਿਚੰਡਕਾ
ਆਪਨੇ ਸਸਤੁ ਸੀਭੁਰੇ ਆਖੀਰਨਕੇਤ
ਨਚੀਰਪਟੀਰਸੇਦੈ ਤਹਕਾਰਪਛਾਰਸੀ
ਪਾਰੇ ਆਉਲਗੇ ਤਿਨਕੋਰਨਕੁਮ
ਮੇਟੁਟਪਰੇਧਰਤੇ ਸਿਰਨਿ ਆਰੇ ਆਜੁ
ਸਸਮੇ ਸਤਤਨਮਨੇ ਸਸਸਤੁਟੁਕਜੁ
ਦੇਕਰਗੁਰੇ ॥ ੨੦੧ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ੫

ਏਰਪੁਰੀਰਤਤਏਬਲਧਾਰਸਿਭਾਰਲਈ
ਕਰਦਾਰਕਰੀਕਰਾਕੋਪਦਈਅਨਿਉ
ਭਕੇਸੀਸਬਹੀ। ਇਹ ਭੁਭਰਹੀਤ
ਰਦਾਤੁਰਾਕਉਨਸਰਾਹਕਰੈਕਹਿਤਾ
ਛਿਨਸੋਬਿਬਹੋਇਪਰੇਧਰਨੀਪਰਾ।
ਮਾਨਹੁਸਾਰਕੀਤਾਰਲੇਹਬਚਲਾਈਹੋ
ਸਾਬਨਕੋਸਬੁਨੀਗਰਾ। ੨੦੨। ਗੁਇਤਿ

੨੦੩

ਸੀਆਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕ
ਤਿ ਬਿਲਾਸ ਨਿਸ਼ਿਕੁ ਬਧ ਹਿਧਿਆ
ਇਕਸਟਮੇ ॥ ੬ ॥

ਜਿਹਰਾ ਜਬ
ਨਿਸ਼ਿਕੁ ਰਨ ਮਾਰਿਓ ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਰ
ਕਾਰਾ ਕੁਜ ਦੇਤ ਇਕ ਸਿਛੁ ਪੇਗਾਇ
ਓਤੁਰੰਗ ਮਾਰਿ ॥ ੨੦ ੩ ॥ ਆਨ ਸੁ

ਭੁਪੋਤਿਨਕਹੀਸਕਲਜੁਪਕੀਬਾਤਾਤੁ
 ਬਭਾਜੇਦਾਨਦਸਭੈਮਾਰਲਾਇਓਤੁ
 ਅਭੁਤਾ॥ ੩੦੪॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਸਿ
 ਭੁਨਿਸੁਭਹਨਿਓਸੁਨਿਕੈਬਰਬੀਰਕੈ
 ਚਿਤਨਛੋਤੁਸਮਾਇਓਸਾਜਚਤ੍ਰਿਓਗ
 ਜਬਾਜਸਮਾਜਕੈਦਾਨਦਪੁੰਜਲੀਇਹ
 ਨਆਇਓਭੂਮਤਾਇਆਨਕਲੋ

ਧਰੀਲਖਿਸੁਉਨਸਮੂਹਮਹਾਂਬਿਸ
ਮਾਇਓਮਾਨਹੁਸਾਰਸੁਤੀਉਮਤੀ
ਜਲਸਾਰਕੇਮਿਲਿਬੇਕਹੁਧਾਇ
ਓ॥ ੨੦੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਚੀਤ੍ਰਿਪੁ
ਚੀਤ੍ਰਿਸੁਕੇਹਾਰਿਕਾਲਕਾਮੁਉਸਕਤੀ
ਮਿਲਿਜੁਸੁਕਰਿਓਹੈਦਾਨਦਸੈਨਹ
ਤੀਉਨਹੁਸਭੁਇਉਕਰਿਕੇਮਨ

ਕੋਪ ਭੁਰਿਓ ਹੈ ਅਬਿਧ ਕਬਿਧ ਪਾਰਿਓ ਮ
 ਵਲੋ ਕ ਕੋ ਸੋ ਕ ਕੋ ਪਾਇ ਨ ਆਗੋ ਧਰਿਓ
 ਹੈ ਆਇ ਸ ਕਿਓ ਨ ਭੁਇਓ ਭਾਇ ਭੀਤ ਹ
 ਚੀਤ ਹ ਮਾਨ ਹੁਲੀ ਗਾ ਪਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ੨੦੬ ॥
 ॥ ਸੁਏ ਯਾ ॥ ॥ ਫੇਰਿ ਕ ਹਿਓ ਦਲੋ ਕ
 ਜਬ ਸੁੰਭੁ ਸੁਮਾਨਿ ਚਲੇ ਤਬ ਦੇਤ ਘਨੇ ॥
 ਗਜਗਾਜ ਸੁਖਾ ਜਨ ਕੇ ਅਸਦਾਰ

ਰਬੁਪਾਇਕਕਉਨਗਨੇਤਹਾਘੇਰਿਲਈ
ਚਹੁਓਰਤੇਚੰਡਮਹਾਂਤਿਨਕੇਤਨਦੀਹਬਨੇ
ਮਾਨਹੁਤਾਨਕੇਢਾਇਲਾਇਓਉਮਰੇਘਨ
ਘੇਰਘਮੰਡੁਘਟਾਨਿਸਨੇ॥ ੨੦੭॥
ਦੇਹਰਾ॥ ਚਹੁਓਰਘੇਰੇਪਾਠਿਓਤਬੇ
ਚੰਡਾਇਹਕੀਨਾਕਾਲੀਸੇਹਾਸਿਤਿਨਕ
ਹੀਨੇਨਸੇਨਕਰਿਦੀਨਾ॥ ੨੦੮॥ ॥

ਕਾ ਬਿਤਾ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਰ ਰਾਹੇ ਅਉ ੩੦੬

ਕੇਤ ਕਚ ਬਾਇ ਰਾਹਿ ਕੇਤ ਕ ਬਗਾਇ

ਰਾਹੇ ਕਾਲੀ ਕੋ ਪਤ ਬਹੀ ॥ ਬਾਜ ਗਜ ਲੁ

ਰੇਤੇ ਤੇ ਨਖ ਨ ਸੋਫਾ ਰਾਹੇ ਅਉ ਸੋਰਨ

ਭੈ ਕਰਨ ਲੁ ਇਓ ਆਗੇ ਕ ਬਹੀ ॥ ਲੁ

ਰੇ ਬਹੁ ਬੀਰ ਕਹੁ ਸੁਪਨ ਰਹੀ ਸਰੀਰ ਹ

ਲੁ ਲੁ ਪਹੀ ਮਾਰੇ ਅਪਾਸ ਮੇਦੇ ਬ

ਹੀ ਘੋਖੁ ਸੁਹਰਾ ਸਿਮਨਹਰਖ ਬਢਾ
ਇਸੁਹੁਪੀਜਨ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਜੈਜੈ ਕਾਰ
ਸਬਹੀ ॥ ੨੦੯ ॥ ਕਾਇਤੁ ॥
'ਕੋਧਮਾਨਕ ਹਿਓ ਰਾਜਾ ਸਭੁ ਦੇ ਬਨ
ਕੈ ਅੰਧੇ ਜੁ ਸੁਕੀ ਨ ਕਾਲੀ ਗਾਰਿ ਧੀ
ਗਾਰਿ ਕੈ ਬਲ ਕੈ ਸੰਤੁਰ ਕਰ ਲੀਨੀ
ਕਰਾ ਦਾਰ ਢਾਰ ਪੈਰੈ ਰਨੁ ਮਧਿ ਮਾਰਿ ਮ ॥

ਜਗਿ ਇਉਂ ਚਾਰ ਕੈ ਸਾ ਬਰੁ ਏਉ ॥ ੨੦੭ ॥

ਕੁਕੇ ਸੁਮਹਾਂ ਬੀਰ ਧੀਰ ਜੋ ਧੋਲੀ ਨੇਹ

ਬਿਅਾਰ ਅਪ ਅਪ ਨੇਉ ਭਾਰ ਕੈ

ਅਏ ਸੇਚ ਲੇਦਾ ਨੇਹ ਦਿਸੀ ਰੂਲ ਛੁਪਾ

ਨੋ ਮਾਨੋ ਸਲ ਭੁਓ ਰੂਨ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਖਨ ਸੁ

ਥਾਰ ਕੈ ॥ ੨੧੦ ॥ ਗੋਦੇ ਯਾ ॥ ॥ ਦਾ

ਨਵ ਸੇ ਨ ਲਖੇ ਬਿਦਾਂ ਨ ਸੁਖ ਹਨਿ

ਚੰਡੀਪਦੰਡਿਕੁਮਾਨੋ ਚਕੁ ਅਲਾਤ
ਕੀ ਬਾਤ ਬਧੂਰ ਨਛੜ ਨਹੀ ਸਮਅ
ਉਖਰ ਸਾਨੋ ਤਾਰ ਨਮਾਹ ਸੁਐਂ ਜੋਟਿ
ਗੰਗਲ ਲਭੁ ਉਰ ਨਹੀ ਸਰਤਾ ਹਿ ਬਖਾ
ਨਾ ਅਉਰ ਨਹੀ ਉਪਾਮਾ ਉਪ ਜੈ ਸੁਦੁ
ਹੁ ਰੁਖ ਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਮਾਖਿ ਮਾਨੋ २੧੧ ॥
ਜੁਸੁ ਮਹਾਂ ਅਸੁਰੰਗ ਨਿਸਾਬਤੁ ਇ

ਓਤਬਚੰਡੁਪਚੰਡਹਿਭੁਾਰੀਸੈਨਅਪਾਰ ੩੦੮
ਹਕਾਰਸੁਧਾਰ/ਬਿਦਾਰਸਿਘਾਰਦਈਰਨ
ਕਾਰੀਅੇਤਭੁਇਓਤਹਚਾਰਸਉਕੋਸਲ
ਉਸੋਉਪਮਾਕਦਿਦੇਖਿਬਿਚਾਰੀਪੂਰਨ
ਏਕਘਰੀਨਪਰੀਜਿਗਿਰੇਧਰੇਪੇਬਰਜਿਉ
ਪਤਿਤੁਾਰੀ॥੨੧੨॥ਮਾਰਚਸੁੰਚਤੁਰੰਗਲ
ਈਤਬਲੀਨਹੈਸੁਭਚਸੁੰਤਕੋਆਗਾਚਾ

ਲਪਾਠਿਓਅਵਨੀਸਿਗਰੀਹਰਿਜੂਹਰਿਅਸ
ਨਿਤੇਉਠਿਭੁਗਾਸੁਖਗਇਓਤੁਸਕੈਹਰਿ
ਹਾਰਿਸੁਸੰਕਤਿਅੰਕਮਹਾਭੁਇਓਜਾਗਾਲ
ਗਰਹਿਓਲਪਟਾਇਗਰੇਮਥਿਮਾਨਹੁਮੰਤਕੀ
ਮਾਲਕੋਤਾਗਾ॥੨੧੩॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ਚੰਡਿ
ਕੇਸਾਮਹਿਅਾਇਕੈਸੁਕੁਕਹਿਓਮੁਖਿਸੋਇ
ਹਮੇਸਭੁਜਾਨੀਕਾਲੀਸਮੇਤਸਭੈਸਕਤੀਮ

ਲਿਦੀਨੋਖਪਾਇਸਭੈਦਲੁਬਾਨੀਚੀਰੁਕ
 ਹਿਓਲਖਤੇਉਨਕੋਤੇਉਤਾਛਿਨਗਉਰਕੇ
 ਮਧਿਸਮਾਨੀ। ਜਿਉਸਰਤਾਕੇਪਦਾਹਕੇ
 ਬਚਿਮਿਲੇਬਰਖਾਬਹੁਬੁੰਦਨਪਾਨੀ। ੨
 ੧੪। ਸੇਯਾ। ॥ ਕੋਬਲਿਚੀਰੁਮਹਾਰ
 ਨਮਧਿਸੁਲੈਜਮਦਾੜਕੀਤਾਪਰਿਲਾਈ
 ਬੇਠਾਈ। ਮਠਿਕੇਉਡਮੇਤਿਹਸਉਨਤਜੁਗ

ਸਿਧੁ ਭਾਖਾਈ ਫੀਰ ਪਾਤੁ ਸੁਖਿ ਲੋਕ
ਕੈ ਬੁਧ ਕੀ ਸੁਰ ਕੋ ਮਨ ਮੇ ਫਿਰ ਭਾਖੀ
ਲੇਖ ਪੈ ਲੇਖ ਭਾਖੀ ਪਾਤੁ ਫਿ ਉਸੁ ਮਨ ਸੁਰ
ਲੇਖਾਰੀ ਸੀ ਫੀ ਬੁਧ ਫੀਰ ਪਾਤੁ ਸੁਖਿ ਲੋਕ
ਸਿਧੁ ਭਾਖੀ ਸੀ ਗਾਢ ਭੰਡੁ ਪਾਤੁ ਸੁਖਿ ਲੋਕ
ਕੈ ਬੁਧ ਕੀ ਸੁਰ ਕੋ ਮਨ ਮੇ ਫਿਰ ਭਾਖੀ
ਲੇਖ ਪੈ ਲੇਖ ਭਾਖੀ ਪਾਤੁ ਫਿ ਉਸੁ ਮਨ ਸੁਰ
ਲੇਖਾਰੀ ਸੀ ਫੀ ਬੁਧ ਫੀਰ ਪਾਤੁ ਸੁਖਿ ਲੋਕ

ਚਿਓ ਲੁਥਪੇਲੁਥਸੁਭੀਤੈਭੁਈ

੩੦੧੦

ਸਿਤਗੁਦਅਉਮੇਦਲੇਤਾਹਿਗਚਿਓ

ਹੈਭੁਉਨਰੰਗੀਨਬਨਾਇਮਨੋਕਰਿਮਾ

ਵਿਸਚਿਤਾਬਚਿਤਰਾਚਿਓਹੈ ੨੧੬

।ਸੇਯਾ। ।ਵਿਦਸੁਜਸੁਭਾਇਓ

ਰਨਮੇਉਤਸੁਭਾਇਤੈਬਰਚੰਡਸਿਭਾਗੀ

ਪਾਇਅਨੇਕਭਇਦੁਹੁਕੇਤਨਪਉਰਖ

ਗਾਇਓਸਲੁਦੈਤਕੋਹਾਰੀਗੀਨਕੁਈਬ
ਲਤੇਲੁਜਕਾਂਪਤਸੋਉਪਮਾਕਾਦਿਐਸੇਫਿ
ਚਾਰੀਆਨਹੁਗਾਨੁਕੇਬਲਤੇਲਟੀਪੀ
ਚਮਖੀਜਗਾਮਾਪਨਕਾਰੀ॥੨੧੭॥
ਕੋਪਕੁਈਬਰਚੰਡਮਹਾਂਬਹੁਜਸੁਕ
ਰਿਓਰਨਮੇਬਲਧਾਰੀਲੇਕੈਕ੍ਰਿਪਾਨਮ
ਹਾਂਬਲਦਾਨਪਚਾਰਕੈਸੁਕੁਕੋਉਪਰਿਸੁ

ਗੀ ਸਾਰਸ ਸਾਰਕੀ ਧਾਰ ਬਜੀ ਤੁਨ ਕਾਰ
ਉਠੀ ਤਿਹ ਤੇ ਚਿਨ ਗਾਰੀ ਮਾਨ ਹੁਤੁ ਦ
ਦਮਾਸ ਕੀ ਰੈ ਨ ਲਸੈ ਪਟ ਬੀਜ ਨਾ ਕੀਚ
ਮਕਾਰੀ ॥ ੨੧੮ ॥ ਘਾਇ ਨ ਤੇ ਬਹੁ ਸੁਉ
ਨਪਾਰਿਓ ਬਲ ਛੀ ਨਉ ਇਓ ਨਿਪ ਸਿਕੋ
ਕੈਸੇ ਜੋਤ ਪਾਟੀ ਮੁਖ ਕੀ ਤਨ ਕੀ ਮਾਨੇ
ਪੁਰਨ ਤੇ ਪਾਰਿਦਾਸ ਸਿਜੈ ਸੇ ਚੀ ਡਿਲ ਇ

ਭ

ਓਕਰਿਸਿਉਤੁਭੁਠਾਇਕਰਿਓਕਾਇਨੇਮੁ
ਖਿਤੇਜਸੁਅੇਸੇਰਫਕਗੋਪਿਨਕੇਹਿਤ
ਕਾਨਉਠਾਇਲਇਓਗਿਰਗੋਪਨੁਜੈਸੇ
॥੨੧੯॥ਦੋਹਰਾ॥ ਕਰਤੇਗਿਰ
ਧਰਨੀਪਰਿਓਧਰਤੇਗਾਇਓਅਕਾਸਾ
ਸਿਉਸਿਧਾਰਨਕੇਨਮਿਭਗਈਚੰਡੂਤਿ
ਹਧਾਸਾ॥੨੨੦॥ਸੇਧਾ॥ ਈਰ

ਤਬੈ ਨਉ ਮੰਤ੍ਰ ਲਚੰਡਕਾ ਜੁਪੁਕਾਰਿਓ

ਜਿਸ ਆਗੇ ਨਹੋਉ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨਿਛ

ਤਸ ਚੀਪਤਿ ਅਭਿਰਾਸ ਭੈ ਸੂਰਧੋਖ ਤਜੋ

ਉ ਖੇਚਰ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਦਈ ਕਰਦਾਰ ਕੀਏ ਕ

ਕੋ ਮਾਰ ਕੀਏ ਤਬ ਦੋਉ ਉਠੁ ਦੁਟੂਕ

ਹੋਏ ਮਿਧਾਰਿਓ ਤਨ ਜਿਉ ਕਲਕਤ

ਸੋਚਿ ਰਿਤ ਕੋਉ ॥ ੨੨੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਿਉ ਮਾਰ ਕੈ ਚੰਡ ਕਾ ਉਠੀ ਸੁ ਸਿਖ ਬਜਾ
ਇ ਤਬ ਧੁਨ ਪਾਟਿ ਕੀ ਕਰੀ ਮਹਾਂ ਮੇ
ਦਮਨ ਪਾਇ ॥ ੨੨੨ ॥ ਏਤਰਾ ਜ
ਛਨ ਮੇਹ ਨਿਓ ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਾਰਿਕ
ਰਾਮਾਸਟ ਕਰਨ ਮਹਿ ਸਸਤੁਗਾ
ਹਿ ਸੈਨਾ ਦਈ ਸਿਧ ਪਾਰਾ ॥ ੨੨੩ ॥
॥ ਸੇਧਾ ॥ ਏਤਰੇ ਕੋ ਪਨ ਓਪ

ਰਹੀਰਨੇਮੇਅਸਿਧਾਰਭੁਈਸਮੁਹਾਈ
 ਮਾਰਿਬਿਦਾਰਸਿਧਾਰਦਏਤਬਭੁ
 ਪਾਬਿਨਾਕਰੈਕਉਨਲਗਾਈਕਾਂਪ
 ਉਠੇਅਰਿਤਰਾਸਿਹੀਏਥਰਿਛਾਡਿ
 ਦਈਸਭੁਪਉਰਖਤਾਈਦੇਤਚਲੇ
 ਤਜਿਖੇਤਾਇਉਜੈਜੇਬਢੇਗੁਨਲੋਭ
 ਤੇਜਾਤਪਰਾਈ।੨੨੪।ਸਤਿਨਾਮੁ

ਮਾਰਕੰਡੇਪੁਰਾਨੇਚੰਡੀਚਰਿਤ੍ਰੇਸ਼ੁਭਬਧਹਿ

ਨਾਮਸਪਤਮੋਧਿਅਮ੍ਹਾਇਪੂਰਨਾ ॥

। ਸ੍ਵੈਯੰ ।

। ਭ੍ਰਾਜਿਗਾਇ

ਓਮਪਦਾਜਿਨਕੇਰੁਰਬਹਮਤੇਅ ॥

ਦਿਸਭੁਭੁਭੀਤੋਭੇਈਦੇਦੇਤਪਰਾ

ਇਗਾਏਰਨਹਾਰਨਿਹਾਰਭੁਭੇਬਲੁਰੀ

ਤੋਜੀਬੁਕਗਿਭੁਨਿਰਾਸਭੁਭੇਬਨ

ਬਾਸਗਏਜੁਗਾਜਾਮਨਬੀਤੇਸੀਤਸ
 ਗਾਇਸਦਾਜਗਮਾਇਸੁਸਿਭਨਿਸਿ
 ਭਬਰੇਅਰਿਜੀਤੇ॥੨੨੫॥ਦੇਵ
 ਸਕੁਮਿਲਿਕੈਇਕਠਉਰਸੁਅਛਤ
 ਕੈਕਮਚੰਦਨਲੀਨੋਤਛਨਲਛਨ
 ਦੈਕੈਪਦਛਨਟੀਕਾਸੁਚੰਡਕੇਕੁਲ
 ਮੇਦੀਨੋਤਾਛਬਿਕੋਪੁਨਿਜਿਯੋਤ

ਪੁਤ੍ਰਾਦਾਇਹੈਕਦਿਨਮਨਮੇਲਖਿਲੀ
ਨੋਮਾਨਚੰਡਕੇਮੰਡਲਮੇਸੁਕੁਮੰਗਲ
ਆਨਪਦੇਸਹਿਕੀਨੋ॥੨੨੬॥ਕਦਿ
ਤੁ॥ ॥ਮਿਲਿਕੈਸੁਦੇਵਨਬਡਾਈ
ਕਰੀਕਾਲਕਾਕੀਏਹਜਗਾਮਾਤਭੈਤੋਕ
ਇਓਬਡੁਪਾਪਹੈਦੈਤਨਕੋਮਾਹਰਾਜ
ਦੀਨਤੈਸੁਰੇਸਹੁਕੋਬਡੁਜਸੁਲੀਨੋਜਗ

ਤੇਰੀ ਪਤਾ ਪੁਰੈ ਦੇਤ ਹੈ ਅਸੀ ਸਾਦਿ ॥ ੩੧੫ ॥

ਜਗ ਜਾ ਰਿਖ ਬਾਗਿ ਬਾਗਿ ਰਿਤ ਗਾਹੀ ॥

ਜਿਹੈ ਬਾਗੁ ਮੁਕਉ ਚਰੈ ਕੋ ਜਾ ਪੁਰੈ ॥

ਐਸੇ ਜਸੁ ਪੁਰੈ ਹਿਓ ਚੰਦ ਕਾ ਕੋਤੀ ॥

ਨਲਕੁ ਜੈ ਸੇ ਪਾਰ ਸਾਗਾਰ ਮੇਰੀ ਗਾ ॥

ਜੀ ਕੋ ਅਪੁਰੈ ॥ ੨੨੧ ॥ ਸੇਧ ਜਾ ॥

। ਦੇਹਿ ਅਸੀ ਸਸਲੈ ਸੁਰਨਾ ॥

ਰਿਸੁਧਾਰਿਕੈ ਆਰਤੀ ਦੀ ਪਸਗਾਇ
ਓ। ਫੁਲ ਸੁਗੰਧ ਸੁਆਫਤ ਦਫ਼ ਨਜ
ਛਨ ਜੀਤਕੋ ਗੀਤ ਸੁਗਾਇ ਓ। ਧੁਪਜ
ਗਾਇਕੈ ਸੀਖ ਬਜਾਇਕੈ ਸੀਸ ਨੈਦਾ
ਇਕੈ ਬੈਨ ਸੁਨਾਇ ਓ। ਹੇਜਗਾ ਮਾਇ
ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਇ ਤੈਸੁ ਭੁਕੋ ਘਾਇ ਬ
ਰੋਜ ਸੁਧਾਇ ਓ। ੨੨੮। ਸਕ੍ਰਹਿਸਾ

ਜਿਸਮਾਜਦੈਚੰਡੁਸਮੋਦਮਹਾਮਨ
 ਮਾਹਿਰਈਹੈ। ਸੁਰਸ ਸੀਨਭੁਥਾਪ
 ਕੈਤੇਜਦੈਆਪਤਹਾਤੇਸੁਲੋਪਭੁ
 ਈਹੈ। ਬੀਚਅਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਬਢਿ
 ਓਤਹਕੀਉਪਾਮਾਮਨਤੇਨਗਈਹੈ
 ਧੁਰਕੈਪੁਰਮਲੀਨਹੁਤੋਰਦਿਮਾਨ
 ਹੁਚੰਡਕਾਓਪਦਈਹੈ॥੨੨੮॥

ਕਾਦਿਤੁ॥ ॥ ਪ੍ਰਥਮਾ ਮਥ ਕੈਟਮਦ

ਮਥ ਨਮਾਹਿ ਥਾਸੁਰੈ ਮਾਨਮਰਦ ਨਕ

ਰਨਤਰਨ ਬਰਬੰਡਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦਿਗ

ਧਰਨਧਰਪੁਰਧਾਨੀਕਰਨ ਚੰਡਅਰੁ

ਮੰਡਕੇਮੰਡਕੰਡਕੰਡਕਾ ਰਕਤਈ

ਜਹਰਨਰਕਤ ਭੁਛ ਨਕਰਨਦਰਨਅ

ਨਸੰਤੁਰਨਰਾਰਿਸਮੰਡਕਾ ਸਿਭ

ਬਲੁਧਾਰਸਿਧਾਰਕਰਦਾਰਕਰਿਸਕ

ਲਖਲੁਅਲੁਰਦਲੁਜੈਤਜੈਚੈਰੁਕਾ॥

੨੩੦॥ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਦੇਹਿਸਿਦਾਬ

ਰਮੋਹਿਇਹੈਸੁਸੁਕੁਕਰਮਨਭੇਕਬ

ਹੁੰਨਫਰੋ॥ਨਰੂਰੋਅਰਿਸੋਜਬਜਾਇ

ਲਰੋ॥ਨਿਸਰੈਕਰਮਾਪਨੀਜੀਤਕਰੋ

ਅਰੁਸਿਖਹੈਅਪਨੇਹੀਮਨਕੋਇਹ

ਲਾਲਚਹਉਗੁਨਤਉਉਚਰੋ। ਜਬਆ
ਦਕੀਅਉਧਨਿਦਾਨਬਨੈਅਤਹੀਰ
ਨਮੇਤਬਜੂਸਮਰੋ॥ ੨੩੧॥ ਚੰਡਰ
ਰਿਤਕਦਿਤਨਮੇਬਰਨਿਓਜਭਹੀਰ
ਸਭਦੁਮਈਹੈ। ਏਕਤੇਏਕਰਸਾਲਭ
ਇਓਨਖਤੇਸਿਖਲਉਉਪਮਾਸੁਨਈ
ਹੈ। ਕਉਤਕਹੇਤਕਰੀਕਦਿਨਸਤਿ

ਸੇਕੀਕਥਾਇਹਪੂਰੀਕੁਈਹੈ ਜਾਹਨ
 ਮਿਤਪੜੈਸੁਨਿਹੈਨਰਸੋਨਿਸਚੈਕ
 ਰਿਤਾਹਿਦਈਹੈ॥੨੩੨॥ ਨਿਹਰਾ
 ॥ ਗਰੀਬਸਤਿਸੈਇਅਕਕਾਰਿਓ
 ਜਾਸਮਅਦਰਨਕੋਇਸਨਿਹਨਮਿ
 ਤਕਾਦਿਨਕਹਿਓਸੁਦੇਹਚੰਬੁਕਾਸੈ
 ਇ॥੨੩੩॥

੧ ਏਥਰੀਚਰਿਤ੍ਰ ਲਿ
ਖਯਤੋ॥

॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ॥

॥ ਮਹਿੰਖਦਈਤਸੁਰਖੀ ਬਾਇ
ਯਸੁਲਹਪੁਰਖੀ ਸੁਦੇਵਰਾਜਜੀ
ਤਖੀ ਗਿਲੋਕਰਾਜਕੀਤਖੀ॥

੧ ॥ ਰੁਜੇਸੁਦੇਵਤਾਤਥੈ ਗਿਕਤ

ਹੋਇਕੈ ਸਬੈ ਅਹੇ ਸੁਰਾਚਲੀ ਬਸੈ।
 ਬਿਸੇਖ ਚਿਤ ਮੋੜ ਸੈ॥ ੨॥ ਜੁਗਾਸ
 ਭੇਸ ਧਾਰਕੈ ਭੁਜੇਹ ਬਿਯਾਰ ਝਰ
 ਕੈ ਪੁਕਾਰ ਆਰਤ ਚਲੇ॥ ਬਿਸੁਰ
 ਸੁਰਮਾ ਭੁਲੇ॥ ੩॥ ਬਰਖ ਕਿਤੇਤ
 ਹਾਰਹੇ ਸੁਦਖ ਦੇਹ ਮੋਸਹੇ ਜਗਤ
 ਮਾਤਿ ਪਿਆਪੀ॥ ਸੁਜੈਤ ਪੜਪਾਇ

ਅੰ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇ ਦੁਤਾ ਕੁਏ ਚਰੰ
ਨ ਪੂਜ ਬੇਧੇ ॥ ਸਨੰ ਮੁਖਾਨ ਠੰਢੀ ਅੰ
ਪ੍ਰਦਾ ਮਾਪਾਨ ਪਛੀ ਅੰ॥ ੫ ॥ ਰਸਾ
ਦਲਵੰਦਾ ਤਬੈ ਦੇਵ ਪਾਏ ॥ ਸਭੁ ਜੀ
ਸਨਿ ਆਏ ॥ ਸੁਮਨ ਪਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਸ
ਬੈਸਾ ਪਹਿਰਿ ਖੇ ॥ ੬ ॥ ਕਰੀ ਦੇ ਬਿਅ
ਰਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੈਦ ਚਰਚਾ ॥ ਜਬੈ ਪਾ

ਇਲਾਹੋ॥ ਤੁਏ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹੋ॥ ੧੧॥ ॥ ਬਿ॥ ੩੨੦

ਨੀਤੀ ਸੁਨਾਈ॥ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨੀਰੋਝਾਈ॥ ਸ
ਥੈ ਸਸਤ ਪਾਗੀ॥ ਕਰੀ ਸਿਖ ਪਾਸੁ ਆ
ਗੀ॥ ੮॥ ਕਰੇ ਪਾਟ ਨਾਦੀ॥ ਧੁਨ ਨਿਰ
ਬਿਖਾਦੀ॥ ਸੁਦੇ ਦੇਈ ਤਰਾਜੀ॥ ਸਾਜੀ
ਯੋਜੁ ਪਸਾਜੀ॥ ੯॥ ਚਾੜ੍ਹਿ ਯੋਗ ਜਸੇ
ਸੀ॥ ਰਚੇ ਚਾਰ ਅਨੇਸੀ॥ ਬਲੀ ਰੂਪ ਰੇ

ਏ ਹਠੀ ਚਿਛੁਰੇਏ ॥ ੧੦ ॥ ਅਬਿਨਾਸ
 ਫੁਬੀਰੀ ਚੜ੍ਹੇ ਬੀਰਧੀਰੀ ॥ ਕਰੇ ਇੰਝ
 ਧਾਰੀ ॥ ਪਟਾਨਾ ਨ ਕਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਇ
 ਹਰਾ ॥ ॥ ਬਾਇ ਜਿਤੇ ਰਾਛਸ
 ਨਿਮਿਲਿਛ ਰਤ ਭੁਏ ਅਪਾਰਾਧੁ
 ਲਮਾਲਹੁ ਮੇ ਪਾਤੁ ਉਰਜੇ ਭੁਏ ਸੁਧਾ
 ਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਭੁਜੀਗਾ ਪਾਤੁ ਭੁਏ ॥

॥ ਜਿਤੇ ਦਾਨ ਦੇ ਬਾਨ ਬਾਨੀ ਚਲਾਏ
 ॥ ਤਿਤੇ ਦੇਵਤਾ ਆਪ ਕਾਟੇ ਬਚਾਏ ॥ ਕਿ
 ਤੇ ਛਾਲ ਛਾਹੇ ਕਿਤੇ ਪਾਸ ਪੇਲੇ ॥ ਭੁਰੇ
 ਬਸਤ ਲੇਹੁ ਜਨ ਛਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਯਦੁ
 ਗਾਹੁ ਕੀ ਯੀ ਬੇਤ ਪੁਕ ਨ ਗਾਰੇ ॥ ਕਰੰ ਪਾਟਿ
 ਸੰਪਰਘਾ ਪਾਂਸੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਤਹਾਂ ਗੰਢ ਨੈਗੁ
 ਰਜਗੰਢ ਲੇ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਹਠੀ ਮਾਰਹੀ ਮਾਰਕੇ

ਕੈਪਕਾਰੈ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਥੈ ਅਸਟ ਅਸਟਾਹ
ਬਹਥਿ ਘਾਰੀ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਸਿਰੰਦਾ ਨਦੈ ਦਾ
ਨਕੇਤਾ ਕਿਝਾਰੈ ॥ ਬਬ ਕਿਯੋ ਬਲੀ ਸਿ
ਘਜੁਧੀ ਮਝਾਰੈ ॥ ਕਰੇ ਖੰਡ ਖੰਡੁ ਖੁਜੋਧਾ
ਅਪਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਤੋਟ ਕਛੰਦਾ ਤਬਦਾ
ਨਦਰੋ ਸਭਰੋ ਸਬਹੀ ॥ ਜਗਮਾ ਤਿਕੇ
ਬਾਦੁ ਲਗੇ ਜਬਹੀ ॥ ਬਿਬਿਧਾ ਘੁਸੁ

ਲੈਬਲੀਹਰਖੋ॥ ਘਨਬੁਦਨਜਿਯੋਬਿ ३੨੨
 ਸਖੀਬਰਖੋ॥ ੧੬॥ ਜਨੁਘਰਕੈਸਿਆ ੦
 ਮਘਟਾਘਮਰੀ॥ ਅਸਰੇਸਮਨੀਕ
 ਨਿਤਿਪੁਓਮਿਰੀ॥ ਜਗਮਾਤਬਿਰੁਖ
 ਨਿਮਧਸਿਕੈ॥ ਘਨੁਸਾਇਕਹਾਬਰਾਹਿ
 ਯੋਹਸਿਕੈ॥ ੧੭॥ ਰਣਕੁਜਰਪੰਜਗਿਰਾ
 ਏਦੀਏ॥ ਇਕਖੰਡਮਖੰਡਦੁਖੰਡਕੀ

ਏ॥ ਸਿਰ ਏਕ ਨਿਚੋਟ ਨਿਛੋਟ ਬਹੀ॥ ਤ
ਰਦਾ॥ ਤਰਹੁ॥ ਮੇ॥ ਤਰਦਾ॥ ਰਰਹੀ॥ ੧੮॥
ਤਨ॥ ਤੁਰਹੁ॥ ਮੇ॥ ਰਣ॥ ਭੂ॥ ਮਾਰਿ॥ ਰੇ॥ ਆਇ
ਕ॥ ਭਾ॥ ਜ॥ ਚ॥ ਲੇ॥ ਫਿ॥ ਰ॥ ਕੇ॥ ਨ॥ ਫਿ॥ ਰੇ॥ ਆਇ॥ ਕੇ॥ ਹ
ਬ॥ ਹ॥ ਥ॥ ਯ॥ ਆ॥ ਗੇ॥ ਲੇ॥ ਆ॥ ਨ॥ ਬ॥ ਹੇ॥ ਲ॥ ਰਿ॥ ਕੇ॥
ਮਾਰਿ॥ ਕੇ॥ ਗਿ॥ ਰਿ॥ ਥੇ॥ ਤਰਹੇ॥ ੧੯॥ ਨਰਾ॥ ਜ
ਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਹਾਂ॥ ਸੁਦੈ॥ ਤਰਾ॥ ਜਾ॥

ਸਜੇਸੁ ਸਰਬ ਸਾਜ ਯੀ। ਤੁਰੰਗ ਆਪ ३੨੩

ਬਾਹੀ ਯੀ। ਬਧਿਸੁ ਮਾਤ ਚਾਹੀ ਯੀ॥ ੨੦॥

ਤਬੈ ਦੁਗਾ ਬਕਾਰ ਕੈ। ਕਮਾਨੁ ਬਾਣ

ਧਾਰਿ ਕੈ। ਸੁਘਾਦੁ ਚਾਮਰੰਕੀ ਯੀ। ਉਤਾ

ਰਹਸਤ ਤੇ ਦੀ ਯੀ॥ ੨੧॥। ਤੁਰੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ

ਛੰਦਾ॥ ਤਬੈ ਬੀਰ ਕੋ ਪੀ ਬਿੜਾ ਲਾਛ

ਨਾਮੀ। ਸਜੇ ਸਸੋ ਬੁਢੇ ਹੀ ਚਲੇ ਜੁਧ ਧਾਮੀ॥

ਸਿਰੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਮਾਨ ਘਾ ਯੰ ਪਹਾਰੀ
ਬਲੀ ਸਿੰਘ ਜੋ ਹਾਥ ਜੋ ਮਾਰਿ ਡੁਰੀ ॥ ੨੨
ਬਿਜਲਾ ਲਾਛੁ ਮਾਰੇ ਸੁਪਿੰਗਾ ਛਧਾਏ
ਦੁਗਾਸਾ ਮੁਹੇ ਬੋਲ ਬਾਕੇ ਸੁਨਾਏ ਕਰੀ
ਅੱਤ੍ਰਿ ਜਿਯੋ ਗਰਜ ਕੈ ਬਾਣੁ ਬਰਖੀ
ਮਹਾਂ ਸੂਰਬੀਰੰਤਰੇ ਜੁਧ ਹਰਖੀ ॥ ੨੩ ॥
ਤਬੈ ਦੇਵੀ ਅੰਧਾ ਛਾਣੈ ਸਿਭਾਰੀ ਹ

ਨਿਯੋਦੁਸਟਕੇਘਾਇਸੀਸੀਮੰਝਾਰੀਗਿ ॥ ੩੨੪ ॥
 ਰਿਯੋਝੁਮਝੁਮੰਗਏਪਾਣੁਛੁਟੀਮਨੇ
 ਮੇਰਕੇਸਾਭਦੇਸਿੰਗਟੁਟੀ ॥ ੩੪ ॥ ਗਿ
 ਰੇਬੀਰਪੰਗਾਛੁਟੇਬੀਸੰਘਾਰੇਚ
 ਲੇਅਉਰਬੀਰੰਗਬਿਘਾਰੰਉਘਾਰੇ ॥
 ਤਬੈਰੋਸਦੇਬਿਘੀਸਰੋਘੰਚੁਲਾਏ
 ਗਿਘਨਾਪਾਣੁਕੈਜੁਧਮਧੰਗਿਗਏ ॥

੨੫। ਚੌਪਈ। ॥ ਜੇਜੇਸਤੁਸਾਮੁ ਹੇਅੁ ॥
ਏ। ਸਬੈਦੇਵਤਾਮਾਰਿਗਿਗਾਏ। ਸੈਨਾਸ
ਕਲਜਬੈਹਨਿਤਾਰੀ। ਆਸਰੇਸਕੋਪਾ
ਅਹੰਕਾਰੀ। ੨੬। ਆਪਜੁਧਤੁਬਕੀ
ਆਤੁਦਾਨੀ। ਚੁਨਚੁਨਹਤੇਪਖਰੀਆਬ ॥
ਨੀਕੋਧਜੁਆਲਮਸਤਕਤੇਬਿਗਸੀ।
ਤਾਤੇਆਪਕਾਲਕਾਨਿਕਸੀ। ੨੭। ਮਧੁ

ਭਾਰਵੀਦਾ ॥ ਮੁਖਬਮਤਜੁਆਲਾਨਿ ३੨੫
ਕਸੀਕਪਾਲਾਮਾਰੇਗਜੇਸਾ ਫੁਟੇਰੈਏਸ
॥੨੮॥ ਫੁਟੰਤਬਾਦਾ ਸੁਮਕਤਕਿਪਾ
ਦਾਸਾਂਗੀਪੁਹਾਰਾ ਖੇਲਤਧਮਾਰਾ ॥੨੯॥
ਬਾਹੈਨਿਸੰਗਾਉਠੈਸੁਝੰਗਾ ਭੁਪਕਤੜਾ
ਕਾਉਠੰਤਕਜਾਕਾ ॥੩੦॥ ਬਬਕੀਤਮਾਇ
॥ ਭੁਭਕੀਤਪਾਇਜੁਏਜੁਆਦਾਨਚੇ

ਕਿਕਾਣਾ ॥ ੩੧ ॥ ਰੁਆਮਲਛੰਦਾ ।
ਧਾਈਯੋ ਅਸੁ ਰੇਦੁਤਹ ਨਿਜਕੋ ਪਓ
ਪਬਛਾਇਆ ਸੰਗ ਲੈ ਚਤੁਰੰਗ ਸੈ ਨਾਸੁ
ਧਸਸਤਨ ਚਾਇਾ ਦੇ ਬਿਸਸਤਲਰੋ
ਗਿਰੇ ਰਦੁ ਗੁਣਿ ਜੁ ਭਿਜੁ ਆਣਾ ਪੀਲ
ਰਾਜਾ ਫਿਰੇ ਕਹੂਰਦੁ ਸੁਫਲੁ ਛੁਛ ਕਿਕਾ
ਣਾ ॥ ੩੨ ॥ ਚੀਰਚਾਮਰ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਜਰ

ਬਾਜਰਾਜ ਅਨੇਕਾ ਸੋਸਤੁ ਅਸੋਤੁ

੩੨੬

ਭੇਕ ਹੂਸਰਾਦਾਰੁ ਅਰ ਅਰੇਕਾ ਭੇ

ਗਤੀਰਤੁ ਫੰਗਤ ਬਰਕੁ ਹੁਕ ਬਾਦ

ਅਨੰਤਾ ਬੋਧਿ ਬੋਧਿ ਗਿਰੇ ਬਰੋਛਿਨ

ਸੂਰਸੋਤਾ ਵੰਤਾ ੩੩ ਗਿੰਧ ਬਿਧਿ

ਭੇਤਹਾ ਫਿਕਰੀਤੁ ਅਨ ਸਿਗਲਾ

ਮੰਤੁਦੀਤ ਸੋਪਛੁ ਪਬੈ ਕੀਕ ਬੀਕਰ ਜਾਲਾ

ਛੁਦਮੀਨਛੁਰੰਧਕਾਅਰੁਚਰਮਕਛਪ
ਅਨੰਤਾਨੰਕਬੰਕਸੁਬਰਮਸੋਲਿਤਸੋ
ਦਨੀਰਦੁਰੰਤਾ॥੩੪॥ਨਦਸੁਰਨਦਕਾ
ਸੇਰਥੀਜਾਨਜਹਾਜਾਲਾਦਿਲਾਦਿਮ
ਨੋਚਲੇਧਨਪੀਰਥੀਰਸਲਾਜਾਮੇਲੁ
ਬੀਚਾਫਿਰੈਚੁਕਾਤਦਲਾਲਖੇੜਖਤੰਗਾ
ਗਾਹਿਗਾਹਿਫਿਰੈਫਦਜੋਨਿਝਾਹਿਦਿ

ਰਬ ਨਿਖੰਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅੰਗ ਭੰਗ ਰਿਰੇਕ ੩੨੭

ਹੁੰਬ ਹੁੰਗ ਰੰਗਿਤ ਬਸਤਾ ਚਰਮ ਬਰ

ਮਸਤੇ ਕਹੂੰ ਰਣ ਕੂਮ ਸਸਤੁ ਅਰੁ ਅਸ

ਤਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਧੁਜਾ ਪਤਾ ਕਾਟੂ ਕਟਾਕ ਅ

ਰੇਕਾ ਜੂਝ ਜੂਝ ਪਰੇਸ ਬੈਅ ਰਿਬਾ ਚਿਯੋ

ਨਹੀ ਏਕਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕੋਪ ਕੈ ਮਹਿ ਬੇਸ ਦਾਨ

ਧਾਈਯੋ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ਅਸਤੁ ਸਸਤੁ ਸਿਭ

ਰਸੁਰੂਪਕੈ ਬਿਕਰਾਲਾ ਕਾਲਪਾਣ
ਕ੍ਰਿਪਾਦਲੈ ਤਿਹ ਮਾਠੀ ਘੋਤਤ ਕਾਲਾ
ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਬਿਖੇ ਮਿਲੀ ਤਜ ਬਹਮ
ਰਥਿ ਉਤਾਲਾ ॥ ੩੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਮਾਹਿਖਾਸਰ ਕਹੈ ਮਾਰ ਕਰ ਪਛੁਲਤ
ਭੀਜ ਗਮਾਇ ਤਾਦਿ ਨ ਤੇ ਮਾਹਿਖੇ ਬ
ਲੈ ਦੇਤ ਜਗਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਇਤ

ਸੀ ਬਿਚਿੰਤ ਨਾਟ ਕੇਚੀ ਝੀਚ ਰਿਤੇ ਮਹਿਖ

੨੨੮

ਏਰਬਧਹ ਪ੍ਰਥਮਾਧਿਯਾਇ ਸੰਪੂਰਣਮ

ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੧ ॥ ਅਫਜੂ ॥

॥ ਅਥ ਪੁਰਨੈ ਨਜੁਧ ਕਥਨੀ ॥

॥ ਕੁਲ ਕਛੰਦਾ ॥ ॥ ਦੇਵਿ ਸਤੁ ਬਗਾਜੀ

ਯਾ ਅਨਹਦ ਬਾਜੀ ਯਾ ਕੁਈ ਬਧਾਈ

ਸਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੧ ॥ ੩੮ ॥ ਵਿਦੁਤੁ ਬਾ

ਜੇ ਸਭੁ ਸੁਰਗਾ ਜੇ ਕਰਤ ਬਡਾ ਈਸੁ
ਮਨ ਬਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੪੦ ॥ ਕੀਨੀ ਬਹੁ
ਅਰਚਾ ਜਸੁ ਪੁਨਰ ਚਾਪਾਇਨ
ਲਾਗੇ ਸਭੁ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ੪੧ ॥ ਗਾ
ਏ ਜੈ ਕਰਖਾ ਪੁਹ ਪਨਿ ਬਰਖਾ ਸੀਸਨ
ਦਾ ਆਇ ਸਬੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੪੨ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਲੋਪ ਚੰਡਕ ਸੁਭ ਏਦੈ

ਦੇਵਨ ਕੋਰਾਜੁ ਬਹੁਰ ਸਿਭ ਨੈ ਸਿਭ ਦੁ

ਮੇਦੈ ਤਬ ਢੇ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥੫॥੪੩॥

ਚਉਪਈ ॥ ਸਿਭ ਨਿਸਿਭ ਚੜ੍ਹੇ ਲੈ

ਕੈਦਲਾ ਅਰਿਅਨੇ ਕਜੀਤੇ ਜਿਨਜ

ਲਥਲਾ ਦੇਵਗਾਜ ਕੋਰਾਜਾ ਛਿਨਾਦਾ

ਸੇਸਮਨ ਮੁਕਟ ਭੇਟ ਪਠਾਦਾ ॥੬॥੪

੪॥ ਛਿਨ ਲਧੈ ਮੁਲ ਕੇਸ ਭੰਡਾਰਾ ਦੇ

ਸਦੇਸਕੇਜੀਤਿਨਿਪਾਰਾਜੰਗਾਂਤੰਗਾਂਕਹ
ਦੈਤਪਠਾਏ। ਦੇਸ। ਬਿਦੇਸਜੀਤਿਫਿਰਅੰ
ਏ॥੧॥੪੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਦੇਵਸਬੈਤਾ
ਸਿਤਲੁਏਮਨਮੋਕੀਯੋ। ਬਿਚਾਰਾਸਰਨਲੁ
ਦਾਨੀਕੀਸਬੈਤਾਜਿਪਰੇਨਿਰਧਾਰਾ॥੮॥੪
੬॥ ਨਰਾਜਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਝਾਸਦੇਵਤਾਜੀ
ਅੰ। ਬਸੇਖਲਾਜਲਾਜੀ॥ ॥ ਬਿਸਖਕਾ

ਰਮਕਸੋ। ਸੁਦੇਵਲੋਗਮੋਬਸੋ। ੯॥੪੭

॥ ਤਬੈ ਪ੍ਰਕੋਪਦੇਬਹੁਮ੍ਰੋ। ਚਲੀਸਸਸਤ

ਅਸਤਲੈ। ਸਮੁੰਦਪਾਨਪਾਨਕੈ। ਗਜੀ

ਕਿਪਾਨਪਾਨਲੈ। ੧੦॥੪੮॥ ਰਸਾਦਲ

ਛੰਦਾ। ॥ ਸੁਨੀਦੇਵਬਾਨੀ। ਚੜ੍ਹੀਸਿੰਘ

ਰਾਨੀ। ਸੁਭਿਸਸਤੁਧਾਰੇ। ਸਭੈਪਾਪਟਾਰੇ

॥ ੧੧॥੪੯॥ ਕਰੋਨੰਦਨਾਦੀ। ਮਹਾਂਮੰਦ

ਮਾਦੀ। ਕੁਯੋ ਸੰਖਸਰੀ। ਸੁਦੰਚਾਰਥਰੀ।

੧੨॥੫੦॥ ਉਤੇਦੈਤਧਾਏ। ਬਡੀ ਸੈਨਾ।

ਆਏ। ਮੁਖੰਗਕਤਨੈ। ਬਕੈਬੰਕਬੈ

ਦੀ॥੧੩॥੫੧॥ ਚਰੰਚਾਰਧੂਕੇ। ਮੁਖੰ

ਮਾਰਕੂਕੇ। ਲਏ ਬਾਣਪਾਣੀ। ਸੁਕਾਤੀ

ਫਿਪਾਣੀ॥੧੪॥੫੨॥ ਮੰਡੇ ਮੱਧਜੰਗੀ

ਪੁਹਾਰੀਖਤੀਰੀ। ਕਰਉਤੀਕਟਾਰੀ। ਉ

੩੩

ਠੀਸਸਤੁਤਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ੫੩ ॥ ਸਹਾਬੀਰ ੩੩੧
ਧਾਏ ॥ ਸਰੰਘੰਚਲਾਏ ॥ ਕਰੈਬਾਰਬੈਰੀ
ਫਿਰੋਜਿਅਗਿਗੈਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ੫੪ ॥ ਕੁਜ
ਗਪੁਆਤਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਰੋਧਤਸਟਾਪੀ
ਉਤੇਸਿੰਘਧਾਯੋ ॥ ਏਤੇਸਿੰਘਲੈਹਾਬਦੇਦੀ
ਬਜਾਯੋ ॥ ਪੁਰੀਚਉਦਗੁੰਯੰਗਹਿਯੋਨਾ
ਦੁਪੁਰੀਚਸਕਿਯੋ ॥ ਮੁਖੰਜਧਕੇਮਾਧਿਨੂਰੀ

੧੧) ੫੫ : ॥ ਤਬੈ ਧੁਮ ਨੈਦਿ ਮਾਚਿ ਯੋਸਸ
ਬਧਾਰੀ ਲਏ ਸਿਗਨੋ ਪਾਬਰੇ ਬੀਰਕੁ
ਗੀ ਲਾਯੋ ਬੇਝਿ ਯੋ ਬੀਕੀ ਯੋ ਨਾਦਉਚੀ
ਸੁਣੇ ਗਰਕੁਣੀ ਆਨਿ ਕੇ ਗਰਕੁ ਮੁਚੀ
੧੨) ੫੬ : ॥ ਸੁਣੇ ਨਾਦ ਸੁਦਉ ਕੀ ਯੋ
ਦੇਵਕੋਪੀ ਸਜੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰਧ ਰੇਸੀ ਸ
ਟੇਪੀ ਕੁਈ ਸਿਧੁ ਆਰੀ ਕੀ ਯੋ ਨਾਦ

ਉਚੈ ਸੁਨੇਦੀ ਹਦਾਨ ਦਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮੁਚੈ ॥੧॥

੯॥੫੧॥ ਮਾਗ ਕੋ ਪਦੇਵੀ ਧਸੀ ਜੈ ਨ ਮੋਧੀ ॥ ਕ

ਰੇਖੀ ਰਬੀ ਕੇ ਤਹਾ ਅੰਧ ਅਧੀ ॥ ਜਿਸੈ ਬਾਇ

ਕੈ ਸੁਲਸੈ ਥੀ ਪੁਗਾਰਿਯੋ ॥ ਤਿਨੇ ਫੇਰਿ ਪਾਇ

ਨ ਬਇ ਸਿਭੁ ਗਰਿਯੋ ॥੨੦॥੫੨॥ ਰਸਾ ਦੁਲ

ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਿਸੈ ਬਾਇ ਮਾਗਿਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਮਾ

ਗਰਿਯੋ ॥ ਜਿਥੈ ਸਿੰਘ ਪਾਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਜੈਨ

ਘਾਘੋ ॥ ੨੧ ॥ ੫੯ ॥ ਜਿਤੇ ਘਾਇਰੁ ਲੇ ਗਿ
 ਤੇ ਘਾਇਰੁ ਘਾਲੇ ਸਮੁਹ ਸੰਤੁ ਘਾਘੋ ॥ ਸੁਜਾ
 ਨੇ ਨ ਘਾਘੋ ॥ ੨੨ ॥ ੬੦ ॥ ਜਿਤੇ ਚੁੰਨੁ ਰੁਣੁ
 ਗਿਤੇ ਅੰਤੁ ਚੁੰਨੁ ॥ ਜਿਨੈ ਸਸਤੁ ਘਾਲੇ ॥
 ਤਿਤੇ ਮਾਰੁ ਲੇ ॥ ੨੩ ॥ ੬੧ ॥ ਤੁਥੈ ਸਾਤੁ
 ਕਾਲੀ ॥ ਤਪੀ ਤਿਨ ਜੁ ਵਾਲੀ ॥ ਜਿਸੈ ਘਾ
 ਵਰੁ ਰਿਘੀ ॥ ਸੁਸੁਰੀ ਸਿਧਾਰਿਘੀ ॥ ੨੪ ॥

੬੨॥ ਪਰੀਅਧਮੰਧੀ ਹਨਿਯੋ ਮੈਨ ਜੁਧੀ

ਹਨਿਯੋ ਧੁਮ ਨੈਣੁ ਸੁਨਿਯੋ ਦੇਵ ਗੋਣੁ॥

੨੫॥ ੬੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਭੁਜੀ ਬਿਰੁਥ

ਨਦਾਨ ਦੀ ਗਈ ਭੂਪ ਕੇ ਪਾਸਾ ਧੁਮ ਨੈਣੁ

ਕਾਲੀ ਹਨਿਯੋ ਭੁਜੀਯੋ ਮੈਨ ਨਰਾਸਾ॥੨

੬॥ ੬੪॥ ਗਇਤੀ ਸੀਬ ਚਿਤ ਨਾਟ ਕੇਚੀ

ਗੀਚਾਰਿਤੋ ਧੁਮ ਨੈਣੁ ਬਧਹ ਦੁਤੀਆਧੀ

ਅਗੋਂ ਸਿਪੁਰਣਮਸਤੁ ਸੁਕੁਮਸਤੁ ॥ ੨ ॥

ਅਫਜੂ ਅਥਚੰਡੁ ਮੰਡੁ ਪਕਥਨੀ

॥ ਏਹਰਾ ॥ ॥ ਇਹੋ ਬਿਧਦੈ ਤਸੀ

ਪਾਰਕਰਧਦਲਾ ਚਲੀ ਅਵਾਜਾ ਜੋਖਾ

ਹਕਥਾ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਨੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਤਾਜਾ ॥

੨ ॥ ੬੫ ॥ ਚਉਪਈ ਧੁਮਨੈ ਟਜਬਧ

ਦੇ ਸਿਪਾਰੇ ਚੰਡੁ ਮੰਡੁ ਪਕਥਨੀ

ਅਥਚੰਡੁ ਮੰਡੁ ਪਕਥਨੀ

ਰੁਤਬਭੂਪਹਕਾਰੇ। ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਪਠਾਏ ॥੩੩੪॥

ਸਨੁਮਾਨਾਹੈਗੈਪ੍ਰਤਿਦਏਰਥਨਾਨਾ। ३॥੬॥

੬। ਪ੍ਰਿਥਮਨਿਰਖਿਦੇਬੀਅਹਿਜੇਆਏ।

ਤੇਧਵਲਾਗੀਰਓਰਪਠਾਏ। ਤਿਨਕੀਤਨਕ

ਭਨਕਸੁਨਿਪਾਈ। ਨਿਸਿਰੀਸੋੜਅਸੋੜਲੇ

ਮਾਈ। ३॥੬॥। ਰੂਆਲਛੰਦਾ।

। ਸਾਜਿਸਾਜਿਚਲੇਤਹਾਂਰਣਰਾਛਸੇਦ੍ਰ

ਅਨੇਕਾ ਅਰਥ ਮੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਤੇ ਕਜ
ਟਾਧਰੇ ਸੁ ਅਨੇਕਾ ਕੋ ਪਿਓ ਪੀਦੈ ਸਥੈ
ਕਰਸਾਜਤੁ ਅਸਤੁ ਨਚਾਇ ਧਾਇ ਧਾਇ
ਕਰੈ ਪਹਾਰ ਨਤਿ ਛੁਡੇ ਗਕੰ ਪਾਇ॥ ੪॥
੬੮॥ ਜਸਤੁ ਅਸਤੁ ਲਗੇ ਜਿਤੇ ਸਬ ਫੁ
ਲਮਾ ਲਹੁ ਅੰਗੇ ਗੇ॥ ਕੋ ਪਿਓ ਪਾਇ ਲੋਕਿ
ਅਤੁ ਲੁਤ ਦਾਨਵੀ ਬਿਸਮੇ ਕੁਏ॥ ਦੁਓ

ਰਦਉਰ ਅਨੇਕ ਆਪੁ ਧਫੇਰ ਫੇਰ ਪਹਾ ੩੩੫
 ਰਹੀ ਜੂਝ ਜੂਝ ਗਿਰੇ ਅਰੇਕ ਸੁਮਾਰ ਮਾ
 ਰਪੁ ਕਾਰਹੀ ॥੫॥੬੯॥ ਰੇਲ ਰੇਲ ਜੁਲੇਹ
 ਏਂਦਾ ਨ ਪੇਲ ਪੇਲ ਗਜੇਂਦਾ ਝੇਲ ਝੇਲ
 ਅਨੰਤ ਆਪੁ ਹੇਲ ਹੇਲ ਰਿਧੇਂਦਾ ਗਾਹਿ
 ਗਾਹਿ ਫਿਰੇ ਫੇਰੇ ਜਨ ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਖਤੀ ਗਾ
 ਅੰਗੁਲੀ ਗਾ ਗਿਰੇ ਕਹੂੰ ਏਰੇ ਗਾ ਸੁਰਉਤੀ ਗਾ

॥६॥१०॥ श्रारश्रार टिरे सरत मडा
रिश्रारि रिपाना गेल सेर टुपुनर
नर पुनर सी सपयाना बर नर पुनर
सुसुतुतु चर सेर बर चर दे सपयाना सिखा
ल सगुतु आ सपयाना सर चर ॥१॥११॥
संजि संजि चले ग बिआर नगं जिगं जि
गं नंदु बंजि बंजि स बंजि बंजि नल

ਜਿਭੁਜਿਹਏਦੁ ਮਮਾਰਪੁਕਾਰਕੈਹਥੀ ੩੩੬

ਆਰਹਾਥੀਭੁਰਾ ਧਾਇਧਾਇਪਰੇਨਿ

ਸਾਚਰਬਾਇਸਿਖਅਪਾਰਾ ॥੮॥੧੨॥ਸਿ

ਖਗੋਯਾ ਸੰਗੰਜੀਯੀ ~~ਭਾ~~ਚਜੰਜੀਯੀ ਰਿਖਰਾ

ਜਾਭਾਜਿਭੁਜਿਚਲੇਕਿਤੇਤਜਲਾਜਈ

ਰਨਿਲਾਜਾਭੁਮਿਭੇਰੀਭੁਕੀਅੰਰੁਸੁਕੀ

ਅੰਸੁਨਿਸਾਦਾ ਗਾਹਿਗਾਹਿਫਿਰੇਫਦਜ

ਨਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਗਾਇਦਾ ॥ ੯॥ ੧੩॥ ਬੀਰ
ਕੰਗਨੇ ਬੰਧਹੀ ਅਰੁ ਅੰਛਰੈਂ ਸਿਰਤੇ ਲੁਕਾ
ਬੀਨ ਬੀਨ ਬਰੇ ਬਰੰਗਨ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਫੁਲੇ
ਲਾ ॥ ਪਾਲਿ ਪਾਲਿ ਬਿਦਾਨ ਲੇ ਗੀ ਫੇਰਫੇ
ਰਸੁ ਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ਕੂਕਿ ਪਰੇ ਤਹਾ ਤੇਂ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ
ਰਿਸੁ ਤੀਰਾ ॥ ੧੦॥ ੧੪॥ ਗਾਂਕਿ ਗਾਂਕਿ ਲਰੇ
ਤਹਾਂ ਰਣਰੀ ਤਿਰੀ ਤਿਉ ਟੋ ਦਾਜੀ ਤਿ

ਜੀ ਤਿ ਲਯੋ ਜਿ ਨੇ ਕਈ ਬਾਰ ਇ ਦੁਭੈ ਧੋ
 ਦ੍ਰਾ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਦਰੇ ਕਪਾਲੀ ਬਾਂਟਿ
 ਬਾਂਟਿ ਦਿਸਾਨਾ ਭੁਗਟਿ ਭੁਗਟਿ ਕਰ ਦੁਲਜ
 ਰਪੰਗੁ ਪੰਬ ਬਿਪਸਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧੫ ॥ ਘਾ
 ਇਧਾਇ ਸੰਘਾਰੀ ਅੰਗਿ ਪੁਰਾਜ ਬਾਜਾਮ
 ਨਤਾ ਸੇ ਦੁਕੀ ਸਰਤਾਉ ਠੀਰ ਦੁਖਾਧਿਰੁ
 ਪਦੁਰੰਤਾ ਬਾਦੁ ਅਉਰ ਕਮਾਦੁ ਸੇ ਬੀਸੁ

ਲਤਿਛਕੁ ਨਾਹ ਚੰਡੁ ਮੰਡੁ ਹੋਣੁ ਦੂਰ ਕਰਕੇ
ਪਕਾਲਿ ਦਿਖਾਹੁ ॥ ੧੨ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
॥ ਚੰਡੁ ਮੰਡੁ ਮਾਰੇ ਦੂਰ ਕਾਲੀ ਕੋ ਪਕਰੁ ਦਾਹਾ
ਅਉਰ ਜਿਤੀ ਸੈ ਨਾਹੁਤੀ ਛਿਨ ਮੋਦਈ ਸਿਘਾ
ਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ੧੧ ॥ ਆਇਤਿ ਸੀ ਬਾਚਿਤ ਨਾਟਕੇ
ਚੰਡੀ ਚਰਿਤੇ ਚੰਡੁ ਮੰਡੁ ਬਧਹੁ ਤਿਤੀ ਯੋਧਿਆ
ਆਇ ਸੀ ਪੁਰਣ ਮਸਤੁ ਮੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੩ ॥

॥ ਅਫਜੂ ॥

॥ ਅਥਿਰਕਤਬੀਰ ॥ ੩੩੮

ਜਜੁਧਕਥਨੀ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸੁਨੀਭੂਪਾਇ

ਮਗਾਥਚੰਡੁਮੰਡੁਕਾਲੀਹਨੇ ਬੈਠਕੁਤਸੋਕੁ

ਤਮੰਡਕਰਤਾਇਹੰ ਬਿਧਕੁਏ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥

ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਰਕਤਬੀਜਤਬਭੂਪਬ

ਲਾਘਾ ਅਮਿਤਾਦਿਰਬੁਦੈਤਹਾਂਪਠਾਯਾਬ

ਹੁਬਿਧਦਈ ਬਿਰੁਥਨਸੀਗਾਹੈਰੈਰਥਪੇਦ

ਲਚਤੁਰੀਗਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੬॥ ਰਕਤਬੀਜਦੈਚ
ਲੋਨਗਾਰਾ॥ ਦੇਵਨਲੋਗਲਉਸੁਨਾਪੁਕਾਰਾ॥
ਕੀਪੀਭੂਮਗਗਨਬਹਰਾਨਾ॥ ਦੇਵਨਚੁਤਿ
ਦਿਵਰਾਜਰੁਰਾਨਾ॥ ੩॥ ੮॥ ੧੦॥ ਧਵਲਾਗਿ
ਰਕੇਜਬਤਟਆਏ॥ ਦਿੰਦਭਵੇਲਮਿਦੰਗ
ਬਜਾਏ॥ ਜਬਹੀਸੁਨਾਕੁਲਾਹਲਕਾਨਾ॥
ਉਤਰੀਸਸਤੁਅਸਤੁਲੈਨਾਨਾ॥ ੪॥ ੮੧॥

ਛਹਬਰਲਾਇਬਰਖੀਯੰਬਾਣੀ ਬਾਜਰਾ ੩੩੬
ਜਮਰੁਗਿਰੇਕਿਕਾਣੀ ਛਹਿਛਹਿਪਰੇ
ਸੁਭਟਸਿਰਦਾਰਾ ਜਨਕਰਕਟੇ ਬਿਰੰ
ਛਸੀਗਮਾਰਾ ॥ ੫੮੨ ॥ ਜੇਜੇਸਤੁਸਾਮੁ
ਹੇਭੁਏ ਬਹੁਰਜੀਅਤ ਗਿਹਕੋ ਨਹੀਗਏ
ਜਿਹੰਪਰਪਰਤਭੁਈਤਰਦਾਰਾਇਕਿਇਕਿ
ਤੇਭੁਏਦੋਦੋਚਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ੫੮੩ ॥ ਭੁਜੀਗਪਆ

ਤਛੰਦਾ, ॥ ਇਸੀ ਤੇਜ ਤੇਰੀ ਸੁਰ ਸੰਪਾ
ਰੀ ॥ ਖਮੀ ਦਾ ਮਨੀ ਜਾਣੁ ਭਾਵੈ ਮਝਾਰੀ ॥ ਉ
ਠੇ ਨੰਦ ਨਾਦੀ ਕੜਕੇ ਕਮਾਇ ॥ ਅਚਿ ਯੋ ਲੋਹ
ਕੋਰੀ ਅਕੂਤੰ ਭਯਾਇ ॥ ੧ ॥ ੮੪ ॥ ਬਜੇ ਲੇ
ਰ ਭੇਰੀ ਜੁਝਾਰੇ ਝੰਦੇ ਕੇ ॥ ਪਰੀ ਕੁਟ ਕੁਟ ਲਗੇ
ਧੀਰ ਸੰਕੇ ॥ ਚਦੀ ਚਾਦਨੀ ਯੀ ਨਫੀਰ ਰਣੀ ਕੇ
ਅਨੋ ਬਿਚਰੰ ਬਾਘ ਬੰਕੇ ਬਬਕੀ ॥ ੮ ॥ ੮੫ ॥

॥ ਉਤੇਰੇ ਪੀਯੋ ਸੋ ਦਾ ਬਿੰਦੁ ਬੀਰੀ ਘਹਾਰੇ ॥ ੩੪੦ ॥

ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸੋ ਆਨ ਤੀਰੀ ਉਤੇ ਦ ਉਰ ਦੇ ਦੀ

ਕਰੋ ਖੰਗ ਪਾਤੀ ਗੀਰੀ ਯੋ ਮੁਰਛ ਨਾ ਹੁਮੈ

ਭੁਯੋ ਜਨੁ ਪਾਤੀ ॥ ੮ ॥ ੮੬ ॥ ਛੁਟੀ ਮੁਰਛ

ਨਾਯੀ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੰਜਿ ਯੋ ਘਰੀ ਚਾਰਲ

ਉਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ ਬੰਜਿ ਯੋ ਲਗੇ ਬਾਣੁ ਸੋ ਦੰ

ਗੀਰਿ ਯੋ ਭੂਮਿ ਜੁਧੀ ਉਠੇ ਬੀਰ ਤੇਤੇ ਦੀ

ਏ ਨਾ ਦੁਖ ਪਾ ॥ ੧੧ ॥ ਧੀ ॥ ਬਿਨੋ ਬੀਰ ਬੇਤੇ

ਬਿਤੇ ਕਾਲ ਕੂਟੇ ॥ ਪਰੇ ਚਰੀ ਮਾਰ ਮੀ ਕਹੂੰ

ਗਾ ਕੂਟੇ ॥ ਜਿਤੀ ਭੂ ਮਾਂਧੀ ਪਰੀ ਸੋ ਦ

ਧਾਰੀ ॥ ਜਗੇ ਸੁਰਤੇ ਤੇ ਕੀ ਏ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥

੮੮ ॥ ਪਰੀ ਕੋਟ ਕਟੇ ਰਲੇ ਤੁਛ ਮੁਖੀ ॥ ਕਹੂੰ ਮੀ

ਰ ਤੇਰੀ ਕਹੂੰ ਮਾਸੁ ਮਛੀ ॥ ਕੁਝ ਚਾਰ ਸੈ ਕੋ ਸਲ

ਉ ਬੀਰ ਖੋਈ ॥ ਬਿਦਾਰੇ ਪਰੇ ਬੀਰ ਬਿਦੀ ਬਿ

389

10

10

10

10

10

10

॥ ੮੨ ॥ ਮਹਾਰੋਸ ਗੰਜੇ ਤੁਰੀ ਨਾਦ ਬੰਜੇ
ਤੁਰੋਰੋਸ ਬੁਰੀ ਮਾਛੇ ਛੇਤ ਪਾਰੀ ॥ ੨੬
॥ ੮੩ ॥ ਹਰੇ ਹਾਕ ਬੰਜੀ ਛਿਰੇ ਸੈ ਦੁਭ
ਜੀ ਮਾਰੇ ਲੋਹ ਰੇਹੀ ਛਕੇ ਸੂਰ ਸੇਹੀ ॥ ੧
੧ ॥ ੮੪ ॥ ਗਿਰੇ ਅੰਗ ਭੇਰੀ ਦੰਦ ਜਾਨੁ
ਦੰਗੀ ਕੜੀ ਕਾਰ ਛੁਟੇ ਝੁਟਿ ਕਾਰ ਉਠੇ ॥
੧੮ ॥ ੮੫ ॥ ਕੰਟਾ ਕੰਟ ਬਾਹੈ ਉਭੇ ਜੀ

ਤਚਾਰੀ। ਅਗਾਂਸੀਦਮਾਤੋ। ਤਪੇਤੇਜਤਾਤੇ ੩੪੨
॥ ੧੯॥ ੯੬॥ ਰਸੀਰੁਦਰਾਚੋ। ਉਤੇਜੁ
ਧਮਾਚੋ। ਕਰੈਬਾਦੁਅਰਚਾ। ਧਨੁਰਬੇ
ਦਚਰਚਾ। ੨੦॥ ੯੭॥ ਅਚੇਬੀਰਬੀਰੀ
ਉਠੀਝਾਰਤੀਰੀ। ਗਲੇਗਾਰਫਰੈ। ਨਹੀ
ਨੈਨਮੋਰੈ। ੨੧॥ ੯੮॥ ਸਮੁਹਸਸਤਬ
ਰਖੋ। ਅੰਹਿਖੁਆਸੁਕਰਖੋ। ਕਰੈਤੀਰਮ॥

ਰੀ ਬਹੈ ਲੋਹ ਪਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ੯੯ ॥ ਨਦੀ ਸੇ
ਦੁਪੁਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਗੈ ਦੁਪੁਰੀ ਗਜੈ ਗੈ ਦੁ
ਕਾਲੀ ॥ ਹਸੀ ਖਪਰਾਲੀ ॥ ੨੩ ॥ ੧੦੦ ॥
ਕਹੁ ਬਾਜ ਮਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਸੁਰ ਭਾਰੇ ॥ ਕਹੁ
ਚਰ ਮਢੁਟੇ ॥ ਫਿਰੈ ਗੋਜ ਢੁਟੇ ॥ ੨੪ ॥
੧੦੧ ॥ ਕਹੁ ਬਰ ਮਬੇਧੇ ॥ ਕਹੁ ਚਰ ਮਢੇ
ਦੇ ॥ ਕਹੁ ਪੀਲ ਪਰਮੀ ॥ ਕਟੇ ਬਾਜ ਬਰਮੀ ॥

੨੫॥੧੦੨॥ਬਲੀਬੈਰਰੁਝੇ ਸਮੁਹਸਾਰ ੩੪੩

ਝੁਝੇ ਲਖੇਬੀਰਖੇਤੀ ਨਚੇਭੂਤਪੋਤੀ॥੨

੬॥੧੦੩॥ਨਚੇਮਾਸਹਾਰੀ ਹਸੇਬਿਖੇ

ਮਚਾਰੀ ਕਿਲਕਕਾਰਕੰਕੀ ਅਚੇਬੀਰਬੀ

ਕੀ॥੨੭॥੧੦੪॥ਛੁਭੇਛੜਧਾਰੀ ਅਹਿ

ਖੁਆਸਚਾਰੀ ਉਰੇਛਿਛਇਛੀ ਚ

ਲੇਤੀਗਤਿਛੀ॥੨੮॥੧੦੫॥ਗਣਗੰ

ਧਥੇਯੀ ਚਰੰਚਾਰੁਣੇਯੀ ਹਸੇ ਸਿਧ
ਸਿਧੀ ਮਚੇ ਬੀਰ ਕੁਧੀ ॥ ੨੮ ॥ ੧੦
੬ ॥ ਰੋਕਾ ਰੋਕ ਰੁਕੈ ਹੰਕਾ ਹੰਕ ਹਾਕੈ
॥ ਭੁਕਾ ਭੁਕ ਭੁਕੀ ਮੁਕ ਮੁਕ ਮੁਕੀ
॥ ੩੦ ॥ ੧੦ ॥ ਮਹਾ ਬੀਰ ਗਾਜੇ ਨ
ਦਿਨਾ ਦੁਖਾਜੇ ਧਰਾਰੇ ਮਗਾਜੇ ਦੁਗ
ਦੈਤ ਬੰਜੇ ॥ ੩੧ ॥ ੧੦ ॥ ੮ ॥ ਸਿਧੇ ਛੰਦਾ

॥ ਜੇਤ ਕ ਬਾਣੁ ਰ ਲੇਖ ਰਿਓਰ ਤੇ ॥ ੩੪੪ ॥

ਫੁਲ ਕੀ ਮਾਲਹੁ ਮੇਕੰਠ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਦਾ

ਨਦ ਪ੍ਰੀਗੰਦ ਧੋਖਾ ਮਰੰਤ ਵਛੋਰੁ ਤੁਜੇ ॥

ਦੁਇ ਕਨ ਗਾਜੇ ॥ ਕਿਜ ਰਪੰਜ ਰਿਰੇ ਤਿ

ਹੰਠ ਉਰ ਰੁਰੇ ਸਭ ਸੇਣ ਤੇ ਪੇ ਗਨ ਗਾਜੇ ॥

ਜਾਨੁ ਕਨੀ ਰਧ ਮਧਿ ਛਪੇ ਝੁਮਿ ਝੁਧਰ ॥

ਭੁਖ ਤੇ ਨ ਗਭਾਜੇ ॥ ੩੨ ॥ ੧੦ ॥

ਅਨੋਹਰਛੰਦਾ ॥ ਮਸੀਜਗਨਾ
ਬਕਮਾਨਲੇਹਾਬਪਮਾਥਿਨਸੀਖ
ਸਾਜਿਯੋਜਬਜੁਧੀਗਾਹਤਸੇਦੁ
ਜਿਯਾਹਤਸੁਰਬਬੰਦੀਤਿਸਿਘਕੁ
ਸਿਘੋਰਦੁਕੁਧੀਕਉਚਹਭੇਦਅ
ਤੇਦਿਤਾਅੰਗਸੁਰੰਗਉਤੰਗਸੁਸੇਭਿ
ਤੁਧੀਮਾਨੋਬਿਸਾਲਬੜਦਾਨਲ

ਜੁਆਲ ਸਮੁੰਦ ਕੇ ਮੱਧਿ ਬਿਰਾਜਤ ਉਥੀ

੩੩ ॥ ੧੧੦ ॥ ਬਿਜੇ ਛੰਦਾ ॥ ਪੂਰਰ

ਹੀ ਭਵਤੁ ਰਧ ਨ ਰਧ ਨਿਧੁ ਰਉ ਡੀ ਨ ਭ

ਮੰਡਲ ਛਾਯੋ ॥ ਨੁਰ ਭਰੇ ਮੁਖ ਮਾਰਿ

ਰੋਰਦੁ ਹੂਰ ਨ ਹੋਰ ਹੀਯੋ ਹੁਲ ਸਾਯੋ ॥

ਪੂਰਦੁ ਰੋਸ ਭਰੇ ਅਰਤੁ ਰਦੁ ਪੂਰਿ ਪ

ਰੋਰਦੁ ਭੂ ਮਿਸਹਾਯੋ ॥ ਚੁਰ ਭਏ ਅਰਿ

ਗੁਰੇ ਗਿਰੇ ਭੁਟ ਚੁਰ ਏਜਾ ਨੁਕ ਬੈਦ ਬਨਾ
ਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸੀਰੀ ਤੁਨੰਗਾ ਪੁ
ਅਤੁਛੀ ਦਾ ॥ ॥ ਕਾਗਾੜਦੰਗਾ ਕਾਤੀ
ਕਟਾਰੀ ਕੜਾ ਕੀ ਤਾਗਾਂਦੰਗਾ ਤੀਰੰਤੁਪ
ਕੀਤੜਾ ਕੀ ਤਾਗਾੜਦੰਗਾ ਨਾਗਾੜਦੰਗਾ ਬਾ
ਗਾੜਦੰਗਾ ਬਾਜੇ ॥ ਗਾਗਾੜਦੰਗਾ ਗਾਜੀ
ਮਹਾਂ ਗੰਜ ਗਾਜੇ ॥ ੩੫ ॥ ੧੧੨ ॥

ਸਾਗਦੀਗਾਸੁਰੰਕਾਗਾੜਦੀਗਾਕੋਪੀਪਾਗ
 ਝਦੀਗੀਪਰਮੰਰਦੀਪਾਦਰੋਪੀਸਾਗੜ
 ਦੀਗਾਸਸੜੀਝਾਗਾੜਦੀਗਾਝਾਰੈਬਾਗੜ
 ਦੀਗਾਬੀਰੰਡਾਗਾੜਦੀਗਾਰੁਕਾਰੈ॥੩੬॥
 ੧੧੩॥ਚਾਗਾੜਦੀਗਾਚਉਪੇਬਾਗਾੜਦੀ
 ਗਾਬੀਰੀ॥ਮਾਗਾੜਦੀਗਾਮਾਰੇਤਨੰਤਿਛੁਤੀ
 ਰੀ॥ਗਾਗਾੜਦੀਗਾਗਾਜੇਸੁਬੰਜੇਗਾਹੀਰੈਕਾ॥

ਗੜਦੀਗਕੋਦਯਾਨਕੋਥੇਕਥੀਰੋ॥੩੧

॥੧੧੪॥ਦਾਗੜਦੀਗਦਾਨੋਲੁਗੜ

ਦੀਗਲੁਜੋਗਾਗੜਦੀਗਗਾਜੀਜਾਗ

ੜਦੀਗਗਾਜੋਛਾਗੜਦੀਗਛਉਹੀ

ਛੁਰੇਘੋਛੜਾਕੇ॥੩੨॥੧੧੫॥ਗਾਗੜਦੀ

ਪਲਤੜਾਕੇ॥੩੩॥੧੧੬॥ਗਾਗੜਦੀ

ਗਗਮਾਅਗਜੋਗਾਹੀਰੀ॥ਜਾਗੜਦੀਗਮੀ

ਬੰਸਾ ਗਾਨੁ ਦੇ ਗਾਨ ਫੀਰੀ ਬਾਗਾਨੁ ਦੇ ਗਾਬਾ

ਜੇ ਬੰਜੇ ਥੀਰ ਬੇਤੀ ਨਾ ਗਾਨੁ ਦੇ ਗਾਨਾ ਦੇ

ਮੁਝੁ ਤੇ ਪਰਿਤੀ ॥ ੩੮੯ ॥ ੧੧੬ ॥ ਤਾਰਾ

ਨੁ ਦੇ ਗਾਤੀਰ ਬਾਗਾਨੁ ਦੇ ਗਾਬਾਣੀ ਕਾ

ਗਾਨੁ ਦੇ ਗਾਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ਰਿਪਾਣੀ ॥

ਨਾ ਗਾਨੁ ਦੇ ਗਾਨਾ ਦੇ ਬਾਗਾਨੁ ਦੇ ਗਾਬਾ ਜੇ

ਜਾ ਗਾਨੁ ਦੇ ਗਾਨੁ ਰਿਬਾਗਾਨੁ ਦੇ ਗਾਬਾ ਜੇ

४०॥ ११११॥ गगनगङ्गादं गगनगङ्गा
 दं गगनगङ्गादं गगनगङ्गा
 दं गगनगङ्गादं गगनगङ्गा
 दं गगनगङ्गादं गगनगङ्गा
 दं गगनगङ्गादं गगनगङ्गा
 दं गगनगङ्गादं गगनगङ्गा
 दं गगनगङ्गादं गगनगङ्गा
 दं गगनगङ्गादं गगनगङ्गा

ਧਾਰੀ ਗਤਿ ਤਿਓ ਦੁਗਾ ਸਿਧਾਰੀ ॥

੪੨ ॥ ੧੧੯ ॥ ਜਿਤੇ ਕਸਮ ਤਦਾ ਫੁਰੇ ॥

ਪਦਾ ਹਸ ਨ ਕੇ ਪਰੇ ਜਿਤੀ ਕਿ ਬਿਦੁ ਕ

ਗਿਰੇ ਸੁਖਾਨ ਕਾ ਲਿਕਾ ਕਰੇ ॥ ੪੩ ॥

੧੨੦ ॥ ਰਸਾ ਦਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਗੁਰ ਸੇ

ਦੁਹੀ ਨੀ ਭੁਯੇ ਅੰਗ ਛੀ ਨੀ ਗਿਰਿ

ਯੋ ਅੰਤ ਤੂ ਮੀ ਮਨ ਮੇਘ ਭੂ ਮੀ ॥ ੪੪ ॥

੧੨੧ ॥ ਸਬੈ ਦੇ ਦਹਰਖੇ ॥ ਸੁਮਨ ਪਾਰਬ

ਰਖੇ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦੁ ਮਾਰੇ ॥ ਸਬੈ ਸਿਤ ਉਥਾ

ਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ੧੨੨ ॥ ਭਿਤ ਸੀਬ ਚਿਤ ਨਾਟਕੇ

ਚੰਡੀ ਚ ਰਿਤੇ ਰਕਤ ਬੀਰਜ ਬਧ ਚਤੁਰ

ਬਧਿ ਅਪਸੰਪੁਰ ਦਮਾਸੁ ਸੁਕੁ ਮਸਤੁ

੧੪ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ॥ ਅਥ ਨਿਸ਼ਿਭੁ

ਧਕ ਬਨੀ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਿਭੁ

ਨਿਸ਼ਿਤੁ ਸੁਦੁ ਜਥੈ ਰਕਤ ਬੀਰਜ ਕੇ
 ਨਾਸਾ ਆਪਚੜਤ ਉਜੈ ਰਦ ਲਸਜੇ
 ਪਰਸ ਅਰਪਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ੧੨੩ ॥ ਗੁਰੂ
 ਜੀਗਾ ਪਾਤੁ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਚੜੇ ਇਤ
 ਨੈ ਉਤੁ ਸੁਗਾ ਆਪਾਰੀ ਉਠੇ ਨਦ ਨਾ
 ਦੇ ਸੁਧ ਉਸਾ ਪੁਕਾਰੀ ਭਈ ਅਸਟ
 ਮੈ ਕੋ ਸਲ ਓਛੁੜ ਛਾਯੀ ਭਜੇ ਚੰਦ ਸੁ

ਰੰਗੁ ਰਿਯੋ ਦੇ ਦੁਹਾਯੀ ॥ ੨ ॥ ੧੨੪ ॥ ਭੁਕ

ਭੁਕ ਭੁਕੀ ਫਕ ਫਕ ਫਲੀ ਫਟੀ ਨਖ

ਸਿੰਘੀ ਮੁਖੀ ਰੁਫ ਕੇ ਲੀ ਗੁਮਾਸ਼ੀ ਮਿਰੁਏ

ਰੁਕ ਕਾ ਰੁਕ ਰੁਕੀ ਗਰੇ ਗੋਧ ਬਿਧਿ ਕਿ

ਲਕਾਰ ਕੀ ਕੀ ॥ ੩ ॥ ੧੨੫ ॥ ਖੁਰੀ ਖੇਹਉ

ਠੀਰ ਹਿਯੋ ਗੋਦ ਪੁਰੀ ਘਲੇ ਸਿੰਧ ਬਿ

ਧੰਭੁਏ ਪੰਥ ਚੁਰੀ ਸੁਣੇ ਸੋਰ ਕਾਲੀ ਗਾਰੇ

ਸਸਤ੍ਰਪਾਇ ॥ ਕਿੰ ਲਕਾਰ ਜੇ ਮੀ ਹਨੇ ਜੀ ॥ ੩੫੦

ਗਜੁਆਇ ॥ ੪ ॥ ੧੨੬ ॥ ਰਸਾਵਲਛੰ

ਦਾ ॥ ॥ ਗਜੇ ਬੀਰ ਗਾਜੀ ॥ ਤੁਰੇ ਤੁੰਦ

ਤਾਜੀ ॥ ਮਾਹਿ ਖੁਆ ਜਕਰ ਥੇ ॥ ਸਰੰਧਾਰ

ਬਰਥੇ ॥ ੫ ॥ ੧੨੭ ॥ ਇਤੈ ਸਿੰਘਗ

ਜਿਯੋ ॥ ਮਹਾ ਸਿੰਘ ਬਜਿਯੋ ॥ ਰ ਹਿ

ਯੋ ਨਾਦ ਪੁਰੀ ॥ ਛੁਹੀ ਰੋਇ ਪੁਰੀ ॥

੬॥੧੨੮॥ਸਬੈਸਸਤਸਾਜੋਘ
ਦੰਜੋਮਗਾਜੋਚਲੇਤੇਜਤੈਕੈਅ
ਨਿਤਸਸਤਲੇਕੈ॥੧॥੧੨੯॥ਚਹੁ
ਓਰਦੁਕੈਅਖੰਮਾਰਕੁਕੈਅਨੰ
ਤਸਤਬਜੋਮਹਾਂਬੀਰਗੰਜੋ॥੮॥
੧੩੦॥ਅਖੰਨੈਦਰਕਤੀਧਰੇਪਾ
ਦਸਕਤੀਕੀਏਕੋਧਉਠਾਸਰ

੩੫

ਬਿਸਟਬੰਠਾ ॥ ੮ ॥ ੧੩੧ ॥ ਕਿਤੇਦੁਸ ੩੫੧

ਟਕੁਟੇ ॥ ਅਨੰਤਸਸਤੁਛੁਟੇ ॥ ਕਰੀ

ਬਾਣੁਬਰਖੀ ॥ ਭਰੀਦੇ ॥ ਬਿਹਰਖੀ ॥ ੧੦

॥ ੧੩੨ ॥ ਬੋਲੀ ॥ ਬਿਦਮਛੰਦਾ ॥ ॥

ਕਹਕਹਸੁਕੁਕਤਕੀਖੀ ॥ ਬਹਿਬਹ

ਤਬੀਰਸਬੀਖੀ ॥ ਲਹਲਹਤਬਾਇ

ਬਿਪਾਣੀ ॥ ਗਹਗਹਤਧੇਤਮਸਾ

ਲੁਖੀ, ੧੧੧, ੧੧੨, ੧੧੩, ੧੧੪, ੧੧੫, ੧੧੬, ੧੧੭, ੧੧੮, ੧੧੯, ੧੨੦
੧੨੧, ੧੨੨, ੧੨੩, ੧੨੪, ੧੨੫, ੧੨੬, ੧੨੭, ੧੨੮, ੧੨੯, ੧੩੦
੧੩੧, ੧੩੨, ੧੩੩, ੧੩੪, ੧੩੫, ੧੩੬, ੧੩੭, ੧੩੮, ੧੩੯, ੧੪੦
੧੪੧, ੧੪੨, ੧੪੩, ੧੪੪, ੧੪੫, ੧੪੬, ੧੪੭, ੧੪੮, ੧੪੯, ੧੫੦
੧੫੧, ੧੫੨, ੧੫੩, ੧੫੪, ੧੫੫, ੧੫੬, ੧੫੭, ੧੫੮, ੧੫੯, ੧੬੦
੧੬੧, ੧੬੨, ੧੬੩, ੧੬੪, ੧੬੫, ੧੬੬, ੧੬੭, ੧੬੮, ੧੬੯, ੧੭੦
੧੭੧, ੧੭੨, ੧੭੩, ੧੭੪, ੧੭੫, ੧੭੬, ੧੭੭, ੧੭੮, ੧੭੯, ੧੮੦
੧੮੧, ੧੮੨, ੧੮੩, ੧੮੪, ੧੮੫, ੧੮੬, ੧੮੭, ੧੮੮, ੧੮੯, ੧੯੦
੧੯੧, ੧੯੨, ੧੯੩, ੧੯੪, ੧੯੫, ੧੯੬, ੧੯੭, ੧੯੮, ੧੯੯, ੨੦੦

੩॥੧੩੫॥ ਉਫਟੰਤ ਸੋਦਤ ਛਿੱਛ

ਯੀ ਬਰਖੰਤ ਸਾਇਕ ਤਿਛੁਯੀ

ਬਬਕੰਤ ਬੀਰ ਅਨੇਕ ਯੀ ਗਛਿਕਰੰ

ਤਸਿ ਆਰਬ ਸੇਖ ਯੀ ॥੧੪॥੧੩੬

॥ ਹਰਖੰਤ ਸੋਦਤ ਰੰਗਾਣੀ ਗਬਿਹਰੰ

ਤਦੇ ਬਿਅਭੰਗਾਣੀ ਬੋਬਕੰਤ ਕੇਹ

ਰੰਗੇ ਲਹੀ ॥ ਰਣਰੰਗ ਅਭੰਗਾ ਕਲ

ਹੀਂ ॥ ੧੪ ॥ ੧੩੭ ॥ ਫੁਮ ਫੁਮ ਤੁਫੇ ਲਫੇ
 ਮੰਕਾ ਯੀ ਧਮ ਧਮ ਤਸਾਂਗਾ ਧਮ ਕਾ ਯੀ
 ਬਹ ਬਹ ਤੁਕੁ ਪਾਇਆ ਯੀ ਜੇਝੀ
 ਤਜੇ ਧਜੁ ਆਯੁ ਯੀ ॥ ੧੬ ॥ ੧੩੮ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਭਜੀ ਚਮੁਸ ਬਦਾਨ
 ਦੀ ਸਿਭਾ ਨਿਰਖਾ ਨਿਜ ਨੈਦਾ ਨਿਕਟ
 ਬਿਕਟ ਭਟ ਜੇਹੁ ਤੇ ਤਿਨ ਪਾਤਿ ਬੁਲਿ

ਯੋਥੈਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩੮ ॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦ

॥ ਨਿਸਿਭੁਸਿਭੁਕੋਪਕੋਪਠਿਯੋਸੁ

ਪਾਟਰੋਪਕੋਕਾਰਿਯੋਕਿਸੀਘਜਾ

ਈਯੋਹੁਗਾਹਿਬਾਂਧਿਲਿਆਈਯੋ

॥ ੧੮ ॥ ੧੪੦ ॥ ਚੁੜਿਯੋਸੁਸੈਦੁਸਜਿ

ਕੋਸਕੋਪਸੁਰਗੋਜਕੋਉਠੇਬਜੀ੩ਬ

ਜਿਕੋਚੁਲਿਯੋਸੁਰੇਸੁਲੁਜਿਕੋ ॥ ੧੯

॥ १४१ ॥ ਅਨੰਤ ਸੂਰ ਸੰਗ ਲੈ ਚਾਲਿ
ਯੋ ਸੁਦੰਦਲੀ ਨਦੈ ਹਕਾਰ ਸੂਰਮਾ ਪ
ਰੇ ॥ ਬਿਲਕਦੇ ਦੁਤਾ ਝਰੇ ॥ ੨੦ ॥ १੪੨
॥ ਮਧੁਕਾਰ ਛੰਦਾ ॥ ਕੁਪਿਯੋ ਸੁਰੇ
ਸਾ ਬੁਲਿਯੋ ਮਹੇਸਾ ॥ ਕਿਨ ਬਿਚਾ
ਰਾ ਪੁੰਛੇ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ १੪੩ ॥ ਕੀ
ਜੈ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਕਉ ਨੇਚ ਰਤਾ ਜਾ ਤੇਸ

ਮਾਇਆ ਜੀਤੈ ਬਨਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ੧੪੪

੩੫੪

॥ ਸਕਤੈ ਨਿਕਾਰਾ ਭੁਜੈ ਅਪਾਰਾ ਸੇ

ਬਨ ਜਾਇ ਹਾਨਿ ਹੋਰਿ ਸਾਇ ॥ ੨੩

॥ ੧੪੫ ॥ ਸੋਈ ਕਾਮ ਕੀਨਾ ਦੇਦਨ

ਪ੍ਰਬੀਨਾ ਸਕਤੈ ਨਿਕਾਰਾ ਭੁਜੈ ਅ

ਪਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ੧੪੬ ॥ ਧਿਰ ਧਾਨਿ

ਗਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਚਲੀ ਸੁਕੈ ਤੁਸੀਯ

ਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾਇ ਪਾਇ ਪਾਰ ਕੈ ਉਠੇ
ਮੁਰਿੰਧ ਬਿਪਤਿ ਰਤਾ ਕਦੀ ਰੁਕਾਰ
ਕੈ ਹਸੇ ਸੁਕੰ ਕਬੀ ਕਾਯੰ ਕ ਬਧ ਅੰਧ
ਉਠੰਗੀ ਬਸੇਖ ਦੇਦਤਾ ਬੀਰ ਬਾਣ
ਪਾਰ ਬੁਠੰਗੀ ॥ ੨੫ ॥ ੧੪੭ ॥ ਰਸਾ
ਦਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸਬੈ ਸਕਤ ਮੇਕੈ
ਚਲੀ ਸੀਸ ਨਿਮੇਕੈ ਮਹਾਂ ਅਸਰ

ਧਾਰੇ ਅਹਾਂ ਬੀਰਮਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ੧੨੪

੩੫੫

੮ ॥ ਅਖੀਰ ਕਤ ਨੇਇ ॥ ਬਕੈ ਬੰਕ ਬੰਦੇ

ਧਾਰੇ ਅਸਤੁ ਪਾਇ ॥ ਕਟਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਇ ॥ ੨੭ ॥ ੧੨੪੯ ॥ ਉਤੈ ਦੇ ਤਰਾਜੇ

ਤੁਰੀ ਨਾ ਦੇ ਬਾਜੇ ॥ ਧਾਰੇ ਚਾਰ ਚਰਮੀ

ਸਜੇ ਕੁਰ ਬਰਮੀ ॥ ੨੮ ॥ ੧੨੫੦ ॥ ਚ

ਉਠ ਰਗ ਰਜੇ ॥ ਸਬੈ ਦੇ ਦੁਲ ਰਜੇ ॥ ਛੇ

ਟੇ ਤਿੰ ਛਤੀਰੀ ਕਟੇ ਚਉਰਚੀਰੀ । ੨
੯ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸਰਸਿਰ ਦੁਰੋਤੋ ਮਹਾਂਤੇਜ
ਤੰਤੋ ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੀ ਭੁਰੀਦੇ
ਬਿਹਰਖੀ ॥ ੩੦ ॥ ੧੫੨ ॥ ਇਤੇ ਦੇ ਬਿ
ਮਾਰੇ ਉਤੇ ਸਿਖ ਫਾਰੇ ਗਾਣ ਗੁੜਗ
ਰਜੈ ਸਬੈ ਦੇ ਤਲ ਰਜੈ ॥ ੩੧ ॥ ੧੫੩
॥ ਭਈ ਬਾਣ ਬਰਖਾ ਗਏ ਜੀਤਿ

ਕਰਖਾਸਬੈਦੁਸਟਮਾਰੇ ਅਈਆ
 ਸੰਤਉਬਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ੧੫੪ ॥ ਨਿਸਿਉਸਿ
 ਘਾਰਿਯੋ ਦਲਿਦੈਤਮਾਰਿਯੋ ਸਬੈ
 ਦੁਸਟਭਾਜੋ ॥ ਇਥੈ ਸਿਘਗਾਜੋ ॥ ੩
 ੩ ॥ ੧੫੫ ॥ ਕੁਈਪੁਹਪਬਰਖਾਗਇ
 ਜੀਤਕਰਖਾਜੀਸੰਤਜੀਪੋ ॥ ਤੁਸੈ
 ਤਕੀਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ੧੫੬ ॥ ਇਤਿਸੀਬ

ਚਿਤ ਨਾਟ ਕੇਚੰਡੀਚਰਿਤ ਨਿਸ਼ਿ^ਭਕ
ਹਪੰਚਮੋਧਿਅਾਇਸਿਪੁਰਦਮਸਤੁਸੁ
ਭਮਸਤੁ॥ ੫॥ ਅਮਫਜਾ॥ ॥ ਅਥ
ਸਿਭਜਪਕਥਨੀ॥ ॥ ਭੁਜੰਗਪ
ਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ ਲਪ੍ਰਿਭੁਤਜੁਇ
ਯੇਭਨਿਯੇਸਿਭਰਾਯੀ॥ ਸਜੇਸਸਤੁ
ਅਸਤੁਚਰਿਯੇਚਉਪਚਾਯੀ॥ ਭੁਯੇ

ਨਾਦਉਚੰਗਹਿਯੋ ਪੁਰਗੋਇ ਬਸੇਦੇਦ

੩੫੧

ਤਾਦੈਤਕੀਪਾਯੋਤਨੈਇ ॥੧॥੧੨੫੧॥

ਤੁਰਿਯੋਬਾਰਬਕੰਟਰਿਯੋਦੇਦਰਾਜੀ

ਗਭਿਗੋਪੰਬਸਰਬੀਸਜੇਸੁਕੁਸਾਜੀ ॥੫॥

ਰੇਹੁਦੇਕੋਭਰੇਲਹਕੋਹੀ ਮਨ ਮੇਰਕੋ

ਸਾਤਦੇਸਿਗਾਸੇਹੀ ॥੨॥੧੨੫੨॥ ਸਜਿ

ਯੋਸੇਨੁ ਸੁਭੀਕੀਯੋ ਨਾਦਉਚੰਗਾ ਸੁਣੀ

ਗਰਭੁਣੀਅਨਕੇਗਰਭੁਮੁਚੀਪਰਿ
ਘੋਲਹਕੇਹੀਉਠੀਜਸਤਤੁਰੀਚਦੀ
ਚਾਵਨਾਕਾਕਣੀਘੰਡਕਾਰੀ॥੩॥੧੫
੯॥ਬਹੇਸਸਤੁਅਸਤੀਕਟੇਚਰਮ
ਬਰਮੀਕੁਲੇਕੈਨਿਬਾਹਿਯੋਕੁਟੀਸੁ
ਆਮਧਰਮੀਉਠੀਕੁਹਜੁਹੀਰਿਰੇਚ
ਰਚੀਰੀਕੁਲੇਤਫੁਮਫੁਪਰੀਚਫੁਤੀ

ਗੰ, ੪, ੧੧, ੧੬੦, ॥ ਗਿਰੇ ਅੰਕੁਸਿ ਬਾਰੁਣਿ ॥ ੩੫੮

ਬੀਰਬੇਤੀ ॥ ਨਚੇ ਕੰਧਹੀਣਿ ਕਬਧੀ

ਅਚੇਤੀ ॥ ਉਰੈ ਗਿੰਧ ਬਿੰਧ ਰਤ੍ਨੈ ਕੰਕਬੀ

ਕੀ ॥ ਭੁਕਾ ਭੁਕ ਭੇਰੀ ਰਹਾ ਰੂਹ ਰੁਕੀ ॥ ੫ ॥

੧੬੧ ॥ ਟਕਾਟੁ ਕਟੇ ਮੰਛਹਾ ਫੁਕ ਫੁਕਾ

ਲੀ ॥ ਤਛਾ ਮੁਛ ਤੇਰੀ ਬਕੇ ਇਕਰਾ ਲੀ ॥

ਹਲਾ ਚਾਲ ਬੀਰੀ ॥ ਮਾਧੀ ਮਸਾਰੀ ॥ ੫

ਰੀਹਾਲਹੁਲੰਸੁਇਯੋਲਗਨਾਰੀ॥

੧੬੨॥ ਭੁਕੀਭੁਕਦੀਜੋਗਤੀਯੀਬਿ

ਤਾਲੀ॥ ਨਚੇਕੰਧਹੀਇਕਬੰਧਕਪਾਲੀ

ਹਜੇਦੇਦਸਰਬੀਰਿਸਯੋਦਾਨਦੇਸੀ॥

ਕਿਥੇਅਗਨਜੁਆਲੇਭੁਯੋਆਪ

ਭੁਯੀ॥੧॥੧੬੩॥ ਦੋਹਰਾ॥

॥ ਸੁੰਭਾਸੁਰਜੇਤਿਕਅਸੁਰਪਠਾਏ

ਕੋਪੁ ਬਢਾਇ ਤੇ ਦੇ ਬੀਜੋ ਖਿਤ ਕਰੇ ਬੀ ३੫੮

ਦਤ ਦਾ ਕੀ ਨਿਆਇ ॥ ੮ ॥ ੧੬੪ ॥ ਨ

ਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਬੀਰ ਸੇਣ ਸੇ

ਜਿ ਕੈ ॥ ਚ ਫਿਯੋ ਸੁਕੋ ਪਗੋ ਜਿ ਕੈ ॥ ਚ

ਲਿਯੋ ਸੁਸਤ ਪਾਰ ਕੈ ॥ ਪੁਕਾਰ ਮਾਰ ਮਾ

ਰ ਕੈ ॥ ੯ ॥ ੧੬੫ ॥ ਸਿਰੀਤ ਮਧੁਤਾਰ

ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਕੜਾ ਕਾ ॥

ਤਾਗੜਦੀਤਜਾਕਾਸਾਗੜਦੀਸੁਬੀਰ
ਗਾਗੜਦੀਗਹੀਰਾ॥ ੧੧॥ ੧੬੬॥ ॥ ਨਾਗ
ੜਦੀਨਿਸਾਦਾਸਾਗੜਦੀਜੁਆਦਾ॥
ਨਾਗੜਦੀਨਿਹੰਗਾਘਾਗੜਦੀਪਲੰਗ
॥ ੧੨॥ ੧੬੭॥ ॥ ਤਾਗੜਦੀਤਮਕਿਲਾ
ਗੜਦੀਲਹੰਕਿਕਾਗੜਦੀਕਿਪਾਦਾ
ਥਾਹੇਜੁਆਦਾ॥ ੧੩॥ ੧੬੮॥ ॥ ਖਾਗ

知

ਕਾ ॥ ੧੫ ॥ ੧੧੧ ॥ ॥ ਘਾਗੜਦੀਘਬ
 ਕਾ ਭਾਗੜਦੀਭਭਾਕਾ ਕਾਗੜਦੰਕ
 ਪਾਲਿ ॥ ਨਚੀ ਬਿਕਾਲਿ ॥ ੧੬ ॥ ੧
 ੧੨ ॥ ਨਰਾਜਛੰਦਾ ॥ ਅਨੰਤਦੁ
 ਸਟਮਾਰਖੀ ॥ ਬਿਅੰਤਸੋਕਟਾਰਖੀ
 ਕਮੀਧਅੰਧਉਠੀਅੰ ॥ ਬਿਜੇਖਬਾਣ
 ਬੋਠੀਅੰ ॥ ੧੧ ॥ ੧੧੧ ॥ ੩ ॥ ਕੜਾਕਕ

੩੬

ਰਮਕੰਤੁਧੀ॥ ਸੜਾਕ ਸੇਹ ਬੀਜੁਧੀ॥ ਅਬਿ ੩੬੧

ਅੰਤ ਬਾਇ ਬਰਖੁਧੀ॥ ਅਬਿ ਸੇਖ ਬੀ

ਰਹਰਖੁਧੀ॥ ੧੮॥ ੧੧੪॥ ਸਿਰੀਤ

ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ॥ ਕੜਾਕੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਦੁਖੀ॥ ਜਟਾਜੁਟੀ ਜੁਆ ਦੁਖੀ॥ ਸੁ

ਬੀਰਜਾ ਗੜਦੰਜਰੇ॥ ਲੜਾਕ ਲਾ

ਗੜਦੰਪਰੇ॥ ੧੯॥ ੧੧੫॥ ਸੁਮੀ

ਤੇਗਏਟੀ ਛੁਗੀ ਛਿਪ ਛੁਟੀ ਗੁਰੰਗੁ
ਰਜਗੋਟੀ ਪਲੀਗੀ ਪਿਸਟੀ ॥ ੨੦ ॥ ੧
੧੬ ॥ ਅਕਿਤੇਸੇਣਚੰਟੀ ਅਕਿਤੇਜੀਸ
ਫੁਟੀ ਅਕਰੁਗੁਹਛੁਟੀ ਅਕਰੁਬੀਰਓਨਾ
॥ ੨੧ ॥ ੧੧੧ ॥ ਅਕਰੁਸੁਰਿਲੁਟੀ ਅਕਿ
ਤੇਮਾਰਰੰਟੀ ਭੁਣੇਜਸਭੁਟੀ ਅਕਿਤੇ
ਪੇਟਫੁਟੀ ॥ ੨੨ ॥ ੧੧੮ ॥ ਭੁਜੇਛੁਡਿ

ਬੰਟੀ ਗਿਤੇ ਖੂਨ ਬੰਟੀ ਗਿਤੇ ਦੁਸਟ ਦੰਟੀ ॥ ੨੬ ॥
ਗਿਰੇ ਜਿਯੋ ਹਰੰਟੀ ॥ ੨੩ ॥ ੧੧੮ ॥ ਸ
ਜੇ ਸੁਰਸਾਰੇ ਮਹਿ ਖੁਆਸ ਧਾਰੇ ॥ ਲਏ
ਖੰਗ ਆਰੇ ਮਹਾਰ ਹਧਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ੧੨੦ ॥
॥ ਸਹੀਰੂਪ ਕਾਰੇ ਮਨੋ ਸਿਧ ਧਾਰੇ ॥ ਕ
ਈ ਬਾਰ ਗਾਰੇ ਸੁਮਾਰੀ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ੧
੮੧ ॥ ਲੁਦਾਨੀ ਪਛਾਰੇ ਜਦਾ ਜੇ ਮਿਜਾ

ਗੋ ਬਡੇਈ ਲੁਭਾਰੇ ਹੁਤੇ ਜੇਹੀਏ ਦਾਰੇ
੨੬॥ ੧੮੨॥ ਗਿਕੰਥਾਰਟਾਰੇ ਠਮੰਠਕ
ਠਾਰੇ ਬਲੀ ਮਾਰਡਾਰੇ ਗਿਕੰਥਾਰਟਾਰੇ
ਦੁਰੇ ਗਿਕੰਥਾਰਟਾਰੇ ਗਿਕੰਥਾਰਟਾਰੇ
ਇਆਰੇ ਗਿਕੰਥਾਰਟਾਰੇ ਗਿਕੰਥਾਰਟਾਰੇ
ਬਬਾਰੇ ਗਿਕੰਥਾਰਟਾਰੇ ਗਿਕੰਥਾਰਟਾਰੇ
੪॥ ਗਿਕੰਥਾਰਟਾਰੇ ਗਿਕੰਥਾਰਟਾਰੇ

ਰੋ॥ ਗਿਤੋਆਪੁਬਾਰੋ॥ ਗਜਿਤੋਦੈਤਿਭਾ॥ ੩੬੩
 ਰੋ॥ ੨੯॥ ੧੮੫॥ ਗਤਿਤੋਅੰਤਹਾਰੋ॥
 ਬਰੋਈਅਭਿਆਰੋ॥ ਖਰੋਈਬਰਿਆ
 ਰੋ॥ ਕਰੁਰੀਕਰਾਰੋ॥ ੩੦॥ ੧੮੬॥ ਲਪ
 ਕੇਲਲਾਰੋ॥ ਅਰੀਲੇਅਰਿਆਰੋ॥ ਹ
 ਦੇਕਾਲਕਾਰੋ॥ ਭਜੇਰੋਹਦਾਰੋ॥ ੩
 ੧॥ ੧੮੭॥ ਦਿਹਰਾ॥ ॥ ਸਿੰਹ

ਇੰ ਪਿਦੁ ਸਟ ਪੁਜਾਰ ਕੇ ਸਸਤੁ ਅਸ
ਕਰ ਗਲੀ ਨਾ ਬਾਣੁ ਬੰਦ ਪਿਥਮ
ਕਰ ਪਾਸਿ ਪਾਨਾ ਦੁਨ ਕੀ ਨਾ।
੩੩॥੧੮੮॥ ਗੁਜਾ ਦੁਲਹੰਦਾ।
। ਸੁਇਯੋ ਸਿਉ ਰਾਖੀ ਚਰਿ
ਯੋ ਚਉ ਪਚਾਖੀ। ਸਜੇ ਸਸਤੁ ਪਾ
ਣੀ ਚਰੇ ਜੀ ਗੁਜਾ ਆਇ। ੩੩॥੧੮

੯) ਲਗੇ ਢੋਲ ਢੰਕੇ ਕਮਾਇ ਕੜਕੇ ।

੩੬੪

ਕੁਝੇ ਨਦ ਨਾਂਦੀ ਧੁਣਿ ਨਿਰਬਿਖਾਈ

। ੩੪ ।। ੧੯੦ ।। ਚਮਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ਹ

ਠੇਠੇ ਜਮਾਣੀ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਹੁਕੇ ਸੁਨੀ

ਸਾਣੁ ਢੰਕੇ । ੩੫ ।। ੧੯੧ ।। ਚਹੁ

ਓਰ ਗਰਜੇ ਸਬੈ ਦੇ ਤਲ ਰਜੇ ਸਰੀਧਾ

ਰਬ ਰਖੇ ਮਈ ਆਪਾਣ ਪਰਖੇ । ੩੬

॥ १८२ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਜੇਲਏ
ਸਸਤੁ ਸਾਮੁ ਹੋਧਏ ॥ ਤਿਤੇ ਨਿਧਨ ਕਹੂੰ
ਪਾਪ ਤਿਭੁਏ ॥ ਮੁਖ ਕਤ ਭਈ ਅਸਨ
ਕੀਧਾਰਾ ॥ ਭਭ ਕੇਰੰ ਰੁਖੰ ਰੁਖਿ ਕਰਾਰਾ
॥ ੩੭ ॥ ੧੮੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹੋਰੀਰ
ਥਧੇ ਦਲ ਕਟੇ ਬਚਿਯੋ ਜੀ ਦਤ ਨ ਕੇਇ
ਤਬ ਮਾਧੇ ਨਿਕ ਜਿਯੋ ਨਿਪਾ ਤਿਸੁ ਭ

ਕਰੈਸੋਹਇ॥੩੮॥੧੯੪॥ਜੁਭਿਪਈ

੩੬੫

ਸਿਵਦੁਤੀਇਤਦੁਗਾਬੁਲਾਈਕਾ

ਨਲਾਗਨੀਕੈਸਮੁਝਾਈਸਿਵਕੋਭੇਜਦੰ

ਜੀਅੇਤਹਾਂਦੈਤਗਾਜਇਸਥਿਤਹੈਜ

ਹਾਂ॥੩੯॥੧੯੫॥ਸਿਵਦੁਤੀਜਬਇ

ਅਸੁਨਪਾਦਾਸਿਵਹਿੰਦੁਤਕਰਿਉਤੇਪ

ਠਾਦਾਸਿਵਦੁਤੀਤਾਤੇਭਿਯੋਨਾਮਾਂ॥

ਜਾਨਤ ਸਕਲ ਪੁਰਖ ਅਰੁ ਬਾਂਸਾ ॥ ੪੦

॥ ੧੯੬ ॥ ਸਿਦਕ ਹੀ ਦੇਤ ਰਾਜ ਸੁਨਿ ਬਾ

ਤਾ ਸਾਇਹੋ ਬਿਧਿ ਕਹੈ ਤੁਮੈ ਜਗ ਮਾ

ਤਾ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਦੇ ਕੈ ਰਕੁ ਗਾਈ ॥ ਕੈ ਮਾਂਤੁ

ਹੁਹਮ ਸੰਗਲ ਗਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ੧੯੭ ॥ ਦੇ ਤ

ਰਾਜਾਇ ਹਬਾਤ ਨਮਾਨੀ ॥ ਆਪਚ

ਲੇਖੁ ਤਨ ਆਉ ਮਾਨੀ ॥ ਗਰਜਤ ਕਾਲ

ਕਾਲਿ ਜਿਯੋ ਜਗਾਂ ਪਾਪਾ ਤਿਉ ਯੋ ਮ ३੬੬
ਸੁਰਪਾ ਤਿਉ ਹਾਂ ॥ ੪੨ ॥ ੧੯੮ ॥ ਚਮਕੀਤ
ਹਾਂ ਅਸਿਨਕੀ ਪਾਰਾ ਨਾਚੇ ਕੂਤ ਪੇਤ
ਬੇਤਾਰਾ ਫਰਕੇ ਅੰਧਕ ਬੰਧ ਅਚੇ
ਤਾ ਗਭਿਰੁ ਰੇ ਕੁਲੀਰਦੁ ਕੁਲੀਅਮਨੇਕਾ ॥ ੪
੩ ॥ ੧੯੯ ॥ ਤੁਰਹੀ ਫੋਲ ਨਗਾਰੇ ਬਾ
ਜੋ ਕੁੰਤ ਕੁੰਤ ਜੋ ਪਾਰਣ ਗਾਜੋ ਫੋ

ਛਿਰਫਛਮਰੁਰੁਗਰੁਗੀਅਨਿਨਾਇਨ
ਫੀਰੀਜਾਤਨਗਨੀ॥੪੪॥੨੦੦॥ਮਧ
ਭਾਗ॥ ॥ਹੁੰਕੇਕਿਕਾਣਾਬਿਕੇਨਿਜਾ
ਣਾਸੰਜੇਸੁਬੀਰਾਗੰਜੇਗਾਹੀਰਾ॥੪੫
॥੨੦੧॥ਹੁੰਕੇਨਿਹੁੰਕਾਬਿੰਜੇਉਬਕਾ
ਸੰਜੇਸੁਬਾਹਾਅੰਛੁੰਉਛਾਹਾ॥੪੬॥
੨੦੨॥ਕਟੇਕਿਕਾਣਾਫੁਟੇਚਦਾਣਾ

ਸੁਲਿਸ਼ੜਾਕਾ ਉਠੇਕੜਾਕਾ ॥੪੭॥ ॥੨੦ ॥੩੬੭
 ੩। ਗੰਜੇਜੁਆਣਾ ਬੰਜੇ ਨਿਸਾਇ
 ਸੰਜੇਰਜੇਦਾ ਗੰਜੇਗਜੇਦਾ ॥੪੮॥ ॥੨
 ੪। ਭੁਜੰਗਪੁਆਭਛੰਦਾ ॥ ॥ਫਿ
 ਰੇਬਾਜੀਘੰਤਾਜੀਘੰਤਿਉਤੀ ਗਜੇ
 ਬਾਰੁਣਿਦਾਰੁਣਿ ਗਜਪਤੀ ਬਜੇਸੀ
 ਖਭੇਗੀਉਠੇ ਸਿਖਨਾਦੀ ਰਣਕੈਨਫੀ

ਗੀ ਪੁਣਿ ਨਿਰਥਿ ਖਾਣੀ ॥ ੪੯ ॥ ੨੦੫
॥ ਕੜਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣਿ ਸੜਕਾਰ ਜੇਲੀ ॥ ਉ
ਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰਤੁ ਟੀਰੇ ਲਪੇਲੀ ॥ ਰੁਲੇ ਤੇਛ
ਮਛੀ ਗਿਰੇ ਚਉਰ ਚੀਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਹਥ ਮਥੀ ਕ
ਹੂੰ ਬਰ ਮਥੀਰੀ ॥ ੫੦ ॥ ੨੦੬ ॥ ਰਸਾ ਦਲ
ਛੰਦਾ ॥ ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁਣੇ ॥ ਸਮੁ
ਹ ਸਾਰ ਜੁਣੇ ॥ ਸੰਤੁ ਰੇ ॥ ਥਿਯਾਰੀ ॥ ਬਕੈ

ਮਾਰਮਾਰੀ ॥ ੫੧ ॥ ੨੦੭ ॥ ਜਥੈ ਸਸਤ ੩੬੮
 ਸਜੇ ਮਹਾਂਬੀਰ ਗੰਜੇ ਸਰੰਘ ਛੁਟੇ
 ਕੜਕਾਰੁ ਉਠੇ ॥ ੫੨ ॥ ੨੦੮ ॥ ਜਥੈ ਬਾ
 ਦਿਤੇ ਅੰਗ ਹਸੈ ਗਾਂਧਭੇ ਅੰਗੀ ਟਿਕਾ
 ਗਾਂਧਿਜੁਟੇ ਸਰੀ ਸਿਜੰਢੁਟੇ ॥ ੫੩ ॥
 ੨੦੯ ॥ ਚੁਹੰਢੁ ਰਉਠੇ ਸਰੀ ਬਿਸਟ
 ਬੁਠੇ ਕਰ ਪੀ ਕਰ ਲੀ ਬਕੈ ਬਿਕਰਾ

॥ ५४ ॥ २९० ॥ लु नग प पा त

॥ ५५ ॥ २९१ ॥ कि ते कु गी अं बु ठी अं

॥ ५६ ॥ २९२ ॥ बि स ट बा टा ॥ र टं तु ल जी व ज

॥ ५७ ॥ २९३ ॥ माली प ल टा ॥ नु डे न प जी वी र

॥ ५८ ॥ २९४ ॥ दे दी अ टे दी ॥ सु डे न म म न म म

॥ ५९ ॥ २९५ ॥ न म म न न दी ॥ ५५ ॥ २९६ ॥ ग न न ग न न

॥ ६० ॥ २९७ ॥ म म म म म प दी गी ॥ नु प न न टि ॥

ਜੋ ਪਛੁਟੇ ਖਤੀ ਗੀ ਤੜਕੇ ਤਬ ਲਿਖਤੀ ਕੇ ੩੬੮

ਕਿ ਪਾਇੰਗ ਸਤੜਕਾਰ ਸੇ ਲਿਖਤੀ ਕੇ ਨਿਸ

ਦਿ ॥ ੫੬ ॥ ੨੧੨ ॥ ਨੁਮਾਦੁ ਸਦ ਲਿਖ

ਲਾ ਫੁਕਦਾ ਲਿਖ ਗਾਹੁ ਰੁਗੇ ਗੰਢੇ ਦਾ ਅੰਗ

ਲਚਾਲੀ ਸਟਾਸੰਟ ਸੇ ਲਿਖਹਾ ਖੁ ਨਿਖਰੀ

ਪੁਟੇ ਚਰਮ ਬਰਸੰਢੇ ਨਾਲ ਅੰਗੀ ॥ ੫੭

॥ ੨੧੩ ॥ ਸਮਝਿਓ ਅੰਗੀ ਨਾਲਿਖਹੋ ਬੋਲ

ਕਰੀ ॥ ਨਿਸਾਮਾਦਸਾਜਿ ਦੁਆਸਾਦੁ
ਜੋਗੀ ॥ ਰੂਕੀ ਰੂਕਦੀ ਰਾਮ ਰੂਰੁ ਉਰ ਰੁਕੀ
ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਕੂਤ ਕੂਤ ਕੀ ॥ ੫੮
॥ ੨੧੪ ॥ ਬੇਲੀ ॥ ਬਿਦਾ ਮਛੰਦਾ
॥ ਸਰਬ ਸਤੁ ਅਦਤੁ ਜਿਤੋ ਸਾਭੁ ਕਾ
ਟਿਦੀ ਨ ਦੁਗਾ ਤਿਤੋ ॥ ਅਰਿ ਅਉਰ ਜੇ
ਤਿਕ ਰਾਗੀ ॥ ਤੇਉ ਕਾਟਿ ਤੁ ਮਿਉਤਾਰੀ

ਅੰ॥ ੫੮ ॥ ੨੧੫ ॥ ਸਰਅੰਪਕਾਲੀਛੰ
 ਰੀਅੰਸਰਬਾਸਤ੍ਰਜੰਤੁਬਿਹੰਗੀਅੰ
 ਸਸਤ੍ਰੀਨਜਬੈਨਿਹਾਰਯੋਜੈਸਬ
 ਦਦੇਦਨਉਚਾਰਿਯੋ ॥ ੬੦ ॥ ੨੧੬ ॥ ਨ
 ਭਿਅੰਪਿਬਾਜਨਬਾਜਹੀਅਮਦਿਲੋ
 ਕਿਦੇਵਗਾਜਹੀਲਖਿਦੇਵਬਾਰਿਬਾ
 ਰਹੀਜੈਸਬਦਸਰਬਪੁਕਾਰਹੀ ॥ ੬੧ ॥

37

ਕਰਾਲਾ ॥ ੬੩ ॥ ੨੧੯ ॥ ॥ ਇਤਿਸੀ
ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇਚੰਡੀਚਰਿਤ੍ਰੇ ਸੰਤ
ਬਧਰਖਸਟਮੋਧਿਅਮਪੁਰਣ
ਮਸਤੁਸੁਤੁਮਸਤੁ ॥ ੬ ॥ ॥ ਅਫਜੂ ॥
॥ ਅਥਜੈਕਾਰਸਬਦਕਥ
ਨੀ ॥ ॥ ਬੇਲੀਬਿਦਮਛੰਦਾ ॥
॥ ਜੈਸਬਦਦੇਵਪੁਕਾਰਹੀ ॥ ਸਬਦੂਲ

ਫੁਲ ਨਤਾਰਹੀ ॥ ਘਨ ਸਾਰ ਕੁੰਕ ਮਾਲਿ
ਆਇਕੈ ॥ ਟੀਕਾ ਦੀ ਘੋਰ ਰਖਾਇਕੈ ॥
੧॥ ੨੨੦॥ ਚੌਪਈ ॥ ਉਸਤਤ ਸ
ਬਹੁੰ ਕਰੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਮਕਦ ਬਕੇ
ਜਾਪ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਤੁ ਬਹੁ ਪੁਛੁ ਲਿਤ
ਬੁਝੈ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿ ਸਟ ਨਾ ਸਹੁ ਐਗ
ਏ ॥ ੨॥ ੨੨੧॥ ਸਾਧਨ ਕੋ ਸੁਖ ਬਢੇ

ਅਨੇਕਾ ਦਾ ਨਦ ਦੁਸਟ ਨਬਾ ਰਾ
 ਏਕਾ ਸਿਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗਾ ਮਾਇ
 ਜਹੋਤ ਹੋ ਸਾਧ ਨਹੋ ਹਿ ਸਹਾਇ ॥ ੩ ॥
 ੨੨੨ ॥ ਦੇਵ ਜਿ ਕੀਉ ਸਤਤਾ ॥
 ਭੁਜੀ ਗਘਾ ਭਛੰਦਾ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ
 ਜੁਲੀ ਧਰੀ ਅੰਜੁ ਮਾਲੀ ਨਮੋ ਸਿਭੁ ਹੀ
 ਤੀ ਨਮੋ ਕਰਕਾਲੀ ਨਮੋ ਸੇਵ ਬੀਰ

ਜਾਰਦਰਨੀਧੁਮਹੰਤੀ ਨਮੋਕਾਲ
ਕਾਰੁਪਜੁਆਲਾਜਿਅੰਤੀ ॥ ੪॥ ੭੨
੨੩ ॥ ਨਮੋਅੰਬਕਾਜੰਤੁਹਾਜੇਤਿਰੁ
ਪਾਨਮੋਚੰਡੁਸੰਤੁਰਦਨੀਕੁਪਿਤੁ
ਪਾਨਮੋਚਾਮਰੰਚੀਰਦੀਚੰਤੁਰੁਪ
॥ ਨਮੋਪਰਮਪੁਰਿਅਾਬਿਰਾਜੈਅ
ਨੁਪੀ ॥ ੫ ॥ ੨੨੪ ॥ ਨਮੋਪਰਮਰੁ

ਪਾਨਮੋਕੁਰਕਰਮਾਨਮੋਰਾਜਸਾ
 ਸਾਤਕਾਪਰਮਬਰਮਾਨਮੋਮਹਿ
 ਖਦਈਤਕੋਅੰਤਕਰਦੀਨਮੋ
 ਤੋਖਦੀਸੋਖਦੀਸਰਬਾਇਰਦੀ॥
 ੬॥੨੨੫॥ਗਿਬਿਜਾਲਛਹੰਤੀਕ
 ਰੁਰਾਛਪਾਨਾਗਿਦਿਜਗਿਦਿਆ
 ਰਦਨੀਅੰਨਮੋਜੋਗਮਾਪਾਨ

ਮੋਭੁਈਰਦੀਭਾਗਦੀਅੰਭੁਦਾਨੀ

ਨਮੋਜਗਜੁਲਿਧਰੀਸਰਬਮਾਨੀ

ੴ ॥ ੨੨੬ ॥ ਅਧੀਉਰਧਦੀਅੰ

ਪਾਅਪਾਰੀ ॥ ਰਮਾਰਸਟਰੀਕਾਮ

ਰੁਪਕੁਮਾਰੀ ॥ ਭੁਵੀਭਾਵਨੀਭ

ਈਰਦੀਭੁਤੀ ॥ ਰੁਪਾਨਮੋਹਿੰਗੁ

ਲਾਪਿੰਗੁਲਾਪਿੰਗੁ ॥ ੨੨ ॥

੨੨੭ ॥ ਨਮੋ ਜੁਪ ਨੀ ਬੁਧ ਨੀ ਕੁਰ

੩੭੪

ਕਰਮਾ ਮਹਾਂ ਬੁਧ ਨੀ ਸਿਧ ਨੀ ਬੁਧ ਕ

ਰਮਾ ਪਰੀਪਦ ਮਨੀ ਪਾਰ ਸਿਤੀ ਪਰਮ

ਰੂਪਾ ਸਿਦੀ ਬਾਸਦੀ ਬਾਹਮੀ ਰਿੰਧ

ਕੁਪਾ ॥ ੨੨੮ ॥ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਰਜਨੀ

ਸੁਰਤਦੀ ਮੋਹਿ ਕਰਤਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸ

ਟਲੀ ਪਾਰ ਬਤੀ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਨ

ਮੇਰੀ ਗੁਲਾਪੀ ਗੁਲਾ ਤੋਤੁ ਲਾਪੀ
ਨਮੋ ਕਰਤਿ ਕਿਆ ਨੀ ਸਿਦਾ ਸੀਤਲਾ
ਪੀ ॥ ੧੦ ॥ ੨੨੮ ॥ ਭੁਵੀ ਭਾਰਗਵੀ
ਪੀ ਨਮੋ ਸਸਤੁ ਪਾਇੰਦਾ ਨਮੋ ਅਸਤੁ
ਰਤਾ ਨਮੋ ਤੇਜ ਮਾਇੰਦਾ ਜਪਾ ਅਜ
ਪਾਰਾ ਮਾਇੰਦਾ ਚੰਦ੍ਰਾਪੀ ਸਿਪਾਕਾ
ਲਕਾਪੀ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ॥ ੧੧ ॥

੨੩੦॥ ਨਮੋ ਚਾਪਣੀ ਚਰਮਣੀ ਖੜਗ

੩੧੫

ਪਾਣੀ॥ ਗਾਦਾ ਪਾਣੀ ਚੌੜਣੀ

ਚਿੰੜਮਾਣੀ॥ ਨਮੋ ਸੁਲਣੀ ਸੈਹਬੀ

ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ॥ ਨਮੋ ਗਿਆਨ

ਬਿਗਿਆਨਕੀ॥ ਗਿਆਨ ਗਿਆਤ

੧੨॥ ੨੩੧॥ ਨਮੋ ਪੈਖਣੀ ਸੋਖਣੀ

ਮੰਮੜਾਲੀ॥ ਨਮੋ ਦੁਸਟ ਦੇਖਦਰ

ੴ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਨਮੋ ਜਗਦੁਆਲਾ
ਨਮੋ ਕਾਰਤਿਕਿਆਨੀ ਨਮੋ ਅੰਬ
ਕਾ ਤੋਤਲਾ ਸੀਉਦਾਨੀ, ੧੩॥ ੨੩੨
॥ ਨਮੋ ਦੇਖਦਾ ਹੀ ਨਮੋ ਦੁਖਿ ਅਹਰਤਾ
ਨਮੋ ਸਸਤਦੀ ਅਸਤਦੀ ਕਰਮ
ਕਰਤਾ ਨਮੋ ਰਿਸਟਦੀ ਪਾਸਟਦੀ
ਪਰਮਜੁਆਲਾ ਨਮੋ ਤਾਰੁਦੀ ਅੰ

ਨਮੋ ਬਿੰਧ ਬਾਲਾ ॥ ੧੪ ॥ ੨੩੩ ॥
 ਨਮੋ ਸਿੰਘ ਬਾਹੀ ਨਮੋ ਦੜਗਾੜੀ
 ਨਮੋ ਖੰਗਦੇਰੀ ਭੁੰਮਾਭੁੰਮਾ ਬਾੜੀ ਨਮੋ
 ਰੁੜਗੁੜੀ ਨਮੋ ਸਰਬਾ ਬਿਅਪੀ ਨ
 ਮੋ ਨਿੰਤ ਨਾਗਾਇਦੀ ਦੁਸਟ ਖਾਪੀ
 ੧੫ ॥ ੨੩੪ ॥ ਨਮੋ ਰਿੰਧਰੁਪ ਨਮੋ
 ਸਿੰਧਕਰਦੀ ਨਮੋ ਧੋਖਦੀ ਸੋਖਦੀ

ਸਰਬਕੁਰਦੀ ਨਮੋ ਆਰਜਨੀ ਮਾਰ
ਜਨੀ ਕਾਲਰਾਤੀ ਨਮੋ ਜੋਗਦੁਲੇ
ਧਰੀ ਸਰਬਦਾਤੀ ॥ ੧੬ ॥ ੨੩੫ ॥ ਨ
ਮੋ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸੁਰੀ ਪਰਮ ਕਰਦੀ
ਨਦੀ ਨਿੰਤ ਨਾਗਾਇਤੀ ਦੁਸਟ ਦ
ਰਦੀ ਛਲਾ ਆਛਲਾਈ ਸੁਰੀਜੇ
ਗੁਰੁ ਆਲੀ ਨਮੋ ਬਰਮਦੀ ਚਰਮ

ਦੀਰੁ ਰਕਾਲੀ ॥ ੧੧ ॥ ੨੩੬ ॥ ਨ ੩੧੧

ਮੇਰੇ ਰਕਾਲੀ ਪੁਰਕਾਲੀ ਤਸੀਧਿਆ

ਅਜਿਨੈ ਸੋਹ ਕੈ ਚਉਦਹੂੰ ਲਗਈਧਿ

ਆ ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਗੰਗਨੀ ਸਰਬ

ਅਸਤੁ ॥ ਨਮੋ ਧਾਰਣੀ ਉਬਾਰਣੀ

ਸਰਬ ਅਸਤੁ ੧੮ ॥ ੨੩੭ ॥ ਨਮੋ

ਅੰਜਨੀ ਗੰਗਨੀ ਦੁਸਟ ਗਰਬਾ

ਨਮੋਤੋਖਦੀਧੋਖਦੀਸਤਸਰਬਾਨ
ਮੋਸਕਤਦੀਸੁਲਦੀਖੜਗਧਾਦੀ
ਨਮੋਤਾਰਦੀਕਾਰਦੀਅੰਨ੍ਹਿਧਾ
ਦੀ॥੧੯॥੨੩੮॥ਨਮੋਗੁਪਕਾ
ਲੀਕਪਾਲੀਅਨਦੀਨਮੋਚੰਦਦੀ
ਭਾਨਦੀਅੰਗੁਇਦੀਨਮੋਛੈਲਗੁਪਾ
ਨਮੋਦੁਸਟਦਰਦੀਨਮੋਕਾਰਦੀ

ਤਾਰਣੀ ਸਿਸਟੁਰਣੀ ॥ ੨੦ ॥ ੨

੩੭੮

੩੮ ॥ ਨਮੋ ਹਰਖਣੀ ਬਰਖਣੀ ਸ

ਸਤੁਧਾਰਾ ॥ ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ ਕਾਰਣੀ

ਪੀਅਪਾਠਾ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗਣੀ ਭੋਗਣੀ

ਪ੍ਰਮਪ੍ਰਗਿਆ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵਦਈ ਤਿ

ਆਇਨੀ ਦੇਵਿਦੁਰਗਿਆ ॥ ੨੧

॥ ੨:੪੦ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰਰਪਾਨਮੋ ਚਾਰ

ਨੈਦਾ ਨਮੋ ਸੁਲਣੀ ਸੈਬਣੀ ਬ
ਕਬੈਦਾ ਨਮੋ ਬਿੰਬੁ ਬੰਬੀ ਕਰੀ ਜੈ
ਗੁਰੁ ਆਲਾ ਨਮੋ ਚੰਦੁ ਰੁਮੀ ਮਿਤ੍ਰਾ
ਸੁਰਕ ਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ੨੪੧ ॥ ਨਮੋ ਦੁਸ
ਟ ਪੁਸਟਾਰ ਦ ਨੀਛਿ ਮਕਰਣੀ ਨਮੋ
ਦਾੜਗਾੜਾ ਧਰੀ ਦ ਬਿੰਬ ਹਰਣੀ
ਨਮੋ ਸਾਸਤੁ ਬੇਤਾ ਨਮੋ ਸਸਤੁ ਗਾਮੀ ॥

ਨਮੋ ਜੋਛੁ ਬਿਦਿ ਮਾਧਰੀ ਪੁਰਨੁ ਕਾ
 ਮਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ਰਿਪੁ ਤਾਪੁ ਨੀ
 ਜਾਪੁ ਨੀ ਸਰਬ ਲਗਾ ਥਾਪੁ ਨੀ
 ਥਾਪੁ ਨੀ ਸਰਬ ਜੋਗਾ ਨਮੋ ਲਿਕੁ ਤੇ
 ਸੀ ਨਮੋ ਸਕਤਿ ਪਾਨੀ ਨਮੋ ਕਾਲ
 ਕਾਖੜਗਾਪਾਨੀ ਫਿਪਾਨੀ ॥ ੨੪ ॥
 ੨੫ ॥ ਨਮੋ ਲਿਕੁ ਤੇ ਸਾਨਮੋ ਨਾਗ ਕੋ

ਟੀ ਨਮੋ ਕਾਮ ਰੂਪਾ ਕਾ ਮਿਓ ਫਿ ਆ ਕਰੋ
ਟੀ ਨਮੋ ਕਾ ਲਗਾਤੀ ਕਪਰਦੀ ਕਲਿਅ
ਦੀ ਮਹਾਂ ਰਿਧੰਦੀ ਸਿੰਧਦਾਤੀ ਸ਼ਿਪਾ
ਦੀ ॥ ੨੫ ॥ ੨੪੪ ॥ ਨਮੋ ਚਤੁਰਬਾਹੀ
ਨਮੋ ਅਸਟਬਾਹੀ ਨਮੋ ਪੰਥਦੀ ਸਰ
ਬ ਆਲਮ ਪਨਾਹੀ ਨਮੋ ਅੰਬਕਾਜੀ
ਭੁਹਾ ਕਰਦਿ ਕਿਯਾ ਨੀ ਮਿਤਾਲੀ ਕ

ਪਰਦੀ ਨਮੋ ਸੀ ਕੁਦਾ ਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ੨੪੫

੩੮੦

॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਅਰ ਦਿ ਘਾਗਦ ਨੀ ਦੁਸ

ਟਰੰਤੀ ॥ ਸਿਤਾ ਅੰ ਸਿਤਾ ਰਾਜ ਕੁੰਤੀ

ਅਨੰਤੀ ॥ ਜੁਆਲਾ ਜੰਤੀ ਅਲਾਸੀ

ਅਨੰਦੀ ॥ ਨਮੋ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੀ ਹਰੀ ਸੀਮ

ਕੰਦੀ ॥ ੨੭ ॥ ੨੪੬ ॥ ਜਪੰਤੀ ਨਮੋ ਸੀ

ਗਲਾ ਕਾਲ ਕਾਪੀ ॥ ਕਪਾਲੀ ਨਮੋ

24

ਭੁਵਕਾਲੀਸਿਦਾਖੀ ਗੁਗਾਖੀ ਛਿਮਾਖੀ ੩੮੭

ਨਮੋਧਾਤੀਇਅੀ ਸੁਆਹਾਸੁਧਾਖੀ ਨਮੋਸੀ

ਤਲੇਅੀ ॥ ੨੮ ॥ ੨੪੭ ॥ ਨਮੋਚਰਬਣੀ

ਸਰਬਧਰਮਪੁਜਾਖੀ ਨਮੋਹਿੰਗੁਲਾਪੀਲਾ

ਅੰਬਕਾਖੀ ਨਮੋਦੀਰਘਦਾਤਾ ਨਮੋਸਿ

ਯਾਮਬਰਣੀ ਨਮੋਅੰਜਨੀਗੰਜਨੀਦੇਤ

ਦਰਣੀ ॥ ੨੯ ॥ ੨੪੮ ॥ ਨਮੋਅਰਧਚੰ

ਦੁਇਦੀਚੰਦਰੂੜੀ ਨਮੋਇਦੁਉਰਧਾਨ
ਮੋਦਾੜਗੁੜੀ ਸਸੀਸੇਖਰੀਚੰਦਰੂਲਾਲਾ
ਦੁਨੀ ਭਦੀਤ੍ਰੇਹਰੀਭੂਤਰਾਟੀਕਪਾਨੀ
੩੦ ॥ ੨੪੮ ॥ ਕਾਲੀਕਾਰਣੀਕਰਮਕਰ
ਤਾਕਮਾਛਿਯਾਪਰੀਪਦਮਨੀਪੁਰਣੀਸ
ਰਬਾਇਓਛਿਯਾਜੋਯਾਜੋਗਣੀਜੋਗੀਕ
ਰਤਾਜਯੰਤੀ ਸੁਕੁਸੁਆਮਣੀਸਿਸਟ

ਜਾਸਤੁਰੀਤੀ। ੩੧ ॥ ੨੫੦ ॥ ਪਾਇਤੀਪੁਨੀ ॥ ੩੮੨
 ਤਾਪੁਰਾਦੀਪਰੇਖੀ ॥ ਪੁਰਾਦੀਪਾਰਬਰ
 ਮੀਅਜੇਖੀ ॥ ਅਰੂਪੀਅਨੂਪੀਅਨਾਮੀਅਠਾਮੀ
 ॥ ਅਭੀਤੀਅਜੀਤੀਮਹਾਂਧਰਮਧਾਮੀ। ੩੨ ॥ ੨
 ੧ ॥ ਅਛੇਦੀਅਭੇਦੀਅਕਰਮੀਸੁਧਰਮੀ ॥ ਨਮੋਬ
 ਦਾਪਾਇਧਰੇਚਰਮਬਰਮੀ ॥ ਅਜੇਖੀਅਭੇਖੀ
 ਨਿਰੰਕਾਰਨਿਤਖੀ ॥ ਨਿਰੂਪੀਨਿਬਾਣਿਨਮਿਤਿ

ਪੰਅਕਿਤਿ ਪੰ, ੩੩ ॥ ੨੫੨ ॥ ਗੁਰੀਗਉਰ

ਜਾਕਾਮਗਾਮੀਗੁਪਾਲੀ ਬਲੀਬੀਰਣੀ

ਬਾਦਨਜੋਗਿਯਾਜੁਆਲੀ ਨਮੋਸਤੁਚਰ

ਬਾਇਣੀਗਰਬਹਰਣੀ ਨਮੋਤੋਖਣੀਜੋ

੪੬ ਰਬਭੁਰਣੀ, ੩੪ ॥ ੨੫੩ ॥ ਪਿਲੰਗੀਪ

ਦੰਗੀ ਨਮੋਚਰਚਿਤੰਗੀ ਨਮੋਕੁਾਦਨੀਕੂਤ

ਹੰਤਾਭੁਤਿਗੀ ਨਮੋਕੂਮਿਰੂਪਾਨਮੋਲੋਕਮਾ

ਤਾ ਭੁਦੀਭਾਵਨੀ ਭੁਵਿਖਿਆਤਾ ਬਿਧਾਤਾ

੩੫॥੨੫੪॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਣੀ ਪਰਮਰੂਪੀ ਪਾਇਤੀ

ਪਰੀਖਣੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਗਇਤੀ ਜਟੀਜੁਅ

ਲਪਰੰਤੁ ਮੰਤ੍ਰੀਚਮੰਤ੍ਰੀ ਬਰੰਦਾਇ ਨੀਦੁਸਟਖੰ

ਡੀਅਖੰਡੀ ੩੬॥੨੫੫॥ ਸਬੈਸਿਤ ਉਬਾਰੀਬ

ਰੰਬਿਯੁਹਦਾਤਾ ਨਮੋਤਾਰਣੀ ਕਾਰਣੀ ਲੋਕਮਾ

ਤਾ ਨਮਸਤਿਯੰ ਨਮਸਤਿਯੰ ਨਮਸਤਿਯੰ ਭੁਵਾ

ਨਿਸਦਾਰਾਖਲੇਮੋਕਿਪਾਕੈਕਿਪਾਨੀ॥੩

੧॥੨੫੬॥ਇਤਿਸੀਬਚਿਤਨਾਟਕੇਚੰਡੀ

ਚਰਿਤ੍ਰੇਦੇਬੀਜੂਕੀਉਸਤਤਬਰਨਨੰਸਪਤ

ਮੋਧਿਆਇਸੰਪੁਰਣਮਸਤੁਸੁਕੁਮਸਤੁ॥

੧॥ਅਫਜੂ॥

॥ਅਥਚੰਡੀਚਰਿ

ਤਉਸਤਤਬਰਨਨੀਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ

॥ਭੁਜੰਗਦੀਪਤਚਉਸਠਚਾਰੀਚਲੀ

ਭਾਮਨਾਮੰਡਕਾਰੰਡਕਾਰੀ। ਭੁਰੇਨੇਹਗੇਹੰਗਏਕੀ

ਕਬੀਕੀ। ਰੁਲੇਸੁਰਬੀਰੰਅਹਾੜੀਨਿਸੰਕੀ॥੧॥

੨੫੧॥ ਚਲੇਨਾਰਦਉਹਾਥਬੀਨਾਸੁਹਾਏ। ਬ

ਨੇਬਾਰਦੀਰੰਕੜਉਰੁਬਜਾਏ। ਗਿਰੇਬਾਜਗਾ

ਜੀਗਜੀਬੀਰਬੇਤੀ। ਰੁਲੇਤੋਛੁਮੰਛੀਨਚੇਕੂਤਪੇ

ਤੀ॥੨॥੨੫੮॥ ਨਚੇਬੀਰਬੇਤਾਲਅੰਧੀਕ

ਅੰਧੀ। ਬਧੇਬਧਗੋਪਾਂਗੁਲਿੜਾਣਬੰਧੀ। ਭੁਏ

ਸਾਧਸੰਬੁਹਤੀਤੀਅਤੀਤੇ ਨਮੋਲੋਕਮਾਤਾਤੁ
ਲੇਸਤੁਜੀਤੀ॥੩॥੨੫੮॥ਪੜੈਮੁੜਯਾਕੋਧਨ
ਧਾਮਬਾਢੈਸੁਨੈਸੁਮਸੋਫੀਲਰੈਜੁਧਗਾਢੈਸ
ਗੈਰੈਦਿਜਗੀਜਪੋਜਾਪਯਾਕੋਧਰੈਪਰਮਜੋ
ਗਲਹੈਸਿਧਤਾਕੋ॥੪॥੨੬੦॥ਪੜੈਯਾਹਿਬਿ
ਦਿਯਾਰਥੀਬਿੰਦਿਯਹੇਤੀਲਹੈਸਰਬਸਾਸਤਾ
ਨਕੋਮੰਦਰੇਤੀਜਪੋਜੋਗਸਿਨਿਯਾਸਬੈਰਾਗਕੋਈ

॥ ਤਿਸੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੰਨਿਆਨ ਕੋ ਪ੍ਰੰਨਿ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥

੩੮੫

੨੬੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਜੇਤੁ ਮਰੇ ਧਿਆਨ ਕੋ

ਨਿਤ ਉਠਿ ਧਿਆਇ ਹੋ ਸੰਤਾ ਅੰਤ ਲਹੈ ਦੋ ਮੁਕ

ਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੋਲੁ ਗਵੰਤਾ ॥ ੬ ॥ ੨੬੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ ਨਾਟਕੇ ਚੰਡੀ ਚ ਰਿਤੋ ਚੰਡੀ

ਚ ਰਿਤੋ ਉਸਤਤ ਬਰਨਨੰਨਾ ਮਾ ਅਸਟਮੋ ਧਿ

ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਾਣ ਮਸਤੁ ਸੁਕੁ ਮਸਤੁ ॥ ੮ ॥ ਅਫ

ਜੁ,

॥

ੴ

ਦੁਹ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇ।

॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗ

ਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ਦੁਹ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗੀਤੀ ਜੀ ਕੀ

ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥

॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭੁਗੀਤੀ

ਸਿਮਰ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ਗਏ

ਰ ਅੰਗ ਦੁਹ ਤੇ ਅਮਰ ਦਾਸ ਰਾਮ ਦਾਸੈ ਹੋ

ਈ ਸਹਾਇ ਅਰਜਨ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨੂ
 ਸਿਮਰੈ ਸੀਹਰਿ ਰਾਇ ਸੀਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨਾਧ
 ਆਈ ਮੇਜਿ ਸੁਰਿ ਨੇ ਸਭ ਦੁਖ ਜਗਇ ਭੇ
 ਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰੀਏ ਪਰਨਉ ਨਿਧ ਆਵੈ
 ਧਾਇ ਸਭੁ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫
 ਉੜੀ ॥ ॥ ਖੰਡਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਾਜ ਕੈ ਜਿ
 ਨਿਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ਉਪਾਇ ਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਧ

ਸਨਮਹੇਸਸਾਜਿਕੁਦਰਤੀਦਾਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਬਣਾਇਆਸਿਧਪਰਬਤਸੇਦਨੀਬਿਨੁ
ਬੰਮਾਗਗਾਨਿਰਹਾਇਆਸਿਰਜੇਦਾਨਦੇਵ
ਤੇਤਿਨਅੰਦਰਿਬਾਦੁਰਚਾਇਆਤੈਹੀਦੁ
ਰਗਾਸਾਜਿਕੇਦੈਤਾਦਾਨਸੁਕਰਾਇਆਤੈ
ਥੋਹੀਬਲੁਰਾਮਲੈਨਾਲਬਾਣਦਹਸਰੁਪਾਇ
ਆਤੈਥੋਹੀਬਲੁਕਿਸਨਲੈਕੇਸੁਕੇਸੀਪਕੜਿ

੩੯

ਗਿਰਾਇਆ ਬਡੇ ਬਡੇ ਮਨਿ ਦੇਵਤੇ ਕਈ ਜੁਗ ੩੮੧
ਤਿਨ੍ਹ ਤਨ੍ਹ ਤਾਇਆ ਕਿਨੀ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸੁ ਸਤ ਜੁਗੁ ਬੀਤਿਆ ਅਧਸੀ
ਲੀਤੇ ਤਾਇਆ ਨਚੀ ਕਲ ਸਰੋ ਸਰੀ ਕਲ
ਨਾਰਦ ਰੁਓ ਰੂਪਾਇਆ ਅਕੁ ਮਾਨੁ ਉਤਾਰ
ਨਦੇਵ ਤਿਆ ਮਹਿ ਖਾਸੁ ਰਸਿ ਰੂਪਾਇਆ ਜੀ
ਤਲਏ ਤਿਨ ਦੇਵਤੇ ਤਿਹ ਲੋਕੀ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ

ਵਡਾ ਬੀਰੁ ਅਖਾਇ ਕੈ ਸਿਰਉ ਪਰ ਛੜਾਇ
ਗਾਇਆ ਦਿਤਾਇ ਦਾਨਿ ਕਾਲ ਕੈ ਤਿਨ ਗਿ
ਰਕੈ ਲਾਸੁ ਤਕਾਇਆ ਰੂਹਿ ਕੈ ਹਥ ਦਾਨ ਦੀ
ਦਿਲ ਅੰਦਰਿ ਤਾਸੁ ਦਧਾਆ ਪਾਸ ਦੁਰ
ਗਾਏਇ ਦੁਆਇਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਇਕਾ ਦਿਹਾੜੇ ਨਾਵੁਣਾ ਆਈ ਦੁਰਗਾ ਹਾਇ
ਦੁਖਿ ਰਥਾਸੁਣਾਈ ਅਪਣੇ ਹਾਲ ਦੀ ਛੀਨ

ਲਈ ਠਕੁਰਾਈ ਜਾਤੁ ਦਾਨਵੀ ॥ ਲੋਕੀ
ਤਿਹੀ ਫਿਰਾਈ ਦੋਹੀ ਆਪਣੀ ਬੇਠ
ਵਾਇ ਦੁਆਈ ਤੇ ਅਮਰਾਵਤੀ ॥ ਗਿਰੇ
ਦੇਵ ਭੁਜਾਈ ਸਕੁਨਾ ਰਾਕ ਸਾਂ ॥ ਕਿਨ ਨ ਜਿ
ਤਾਜਾਈ ਮਹ ਬੇਦੈ ਤਨੂ ॥ ਤੇਰੀ ਸਾਂ ਮਤ ਕਾਈ
ਦੇਵੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਹ ॥ ੪ ॥ ॥ ੫ ॥ ਉੜੀ ਦੁਰਗਾ
ਬੈਣ ਸੁਣੰਦੀ ਹਸੀ ਹੜ ਹੜਾਈ ॥ ਓਹੀ ਸੀ

੩੮੮

ਹੁਮੰਗਾਇਆ ਰਾਕ ਸਭੁ ਖਾਣਾ ਚਿਤਾਕ
ਰਹੁ ਨ ਕਾਈ ਦੇਵਨੁ ਆਖਿਆ ਰਹੈ ਈਸ
ਹਮਾਈ ਰਾਕ ਸਿਮਾਰੈ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ
॥ ਰਾਕ ਸਿਮਾਇ ਰਹੈ ਲੇਖੇ ਤਭਿੜ ਨ ਕੇਚਾ
ਇਲਾਸ ਕਨ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਅੰਸੁ ਰਜਨ ਦ
ਰਿਨ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੀਧ
ਰਾਮੁ ਹਿਜੁੜੇ ਦੇ ਲ ਸਿਖ ਨ ਗਾਰੇ ਬਜੇ ॥ ਰਾਕ

ਸਿਆਇਰੋਹਲਤਰਵਾਰੀਬਖੜਸਜੇਜੁ ੩੮੮
ਟੇਸਉਹੋਜੁਧਨੁਇਕਜਾਤਨਜਾਣਨਭ
ਜੇਘੇਤਅੰਦਰਿਜੋਧੇਗਜੇ॥੧॥ਪਉੜੀ
॥ਜੀਗਮੁਸਾਫਾਬਾਜਿਆਰਦਪੁਰੇਨ
ਗਾਰੇਚਾਦੁਲੇਫੂਲਨਨੇਜੇਬੈਰਕਾਨੀਸਾ
ਦੁਲਸਨਿਲਸਾਦੁਲੇਫੂਲਨਗਾਰੇਪ
ਉਦਦੇਉਪਨਜਾਦਜਟਾਦੁਲੇਫੂ

ਰਗਾਦਾਨੇਰਹੇਰਦਨਾਦਵਜਨਖੇਤਭੀਹ
ਦਲੇ।ਬੀਰਪਰੇਤਬਰਛੀਏਜਦਰੂਲਚ
ਮਟੇਆਵਲੇ।ਇਕਦਢੇਤੇਗੀਤੜਫਨਮ
ਦਪੀਤੇਲੋਟਨਿਬਦਲੇ।ਇਕਚੁਦਚੁਦੜ
ੜਉਕਢੀਅਨਰੇਤ।ਦਿਚੋਸੁਇਨਾਰੂਵਲੇ।
ਗਦਾਤਿਸੁਲਾਬਰਛੀਆਂਤੀਰਵਗਨਖਰੇ
ਉਤਾਵਲੇ।ਜਦਰੂਸੇਭੁਜੀਗਮੁਸਾਵਲੇ।ਮ

ਰਜਾਵਨਬੀਰਗੁਹਾਵਲੋ॥੮॥ ਪਉੜੀ॥

ਦੇਖਨਚੰਡਪ੍ਰਚੰਡਨੂਰਣਪੁਰੇਨਗਾਰੇ॥

ਧਾਏਰਾਕਾਸਿਰਹਲੇਚਉਗਿਰਦੇਭਾਰੇ॥

ਹਥੀਤੇਗਾਪਕਾੜਕੋਰਣਾਭਿਵੇਕਰਾ

ਰੇ॥ ਕਦੇਨਨਠੇਜੁਧਤੇਜੋਧੇਜੁਝਾਰੇ॥

ਦਿਲਾਵਿਚਰੇਹਬਢਾਇਕੈਆਰਿਆਰਿਪੁ

ਕਾਰੇ॥ ਆਰੇਚੰਡਪ੍ਰਚੰਡਨਬੀਰਖੇਤਉਤ॥

੩੬੦

ਰੋਗ ਮਾਰੇ ਜਾਪ ਨ ਬਿਜੁਲੀ ਸਿਰ ਰੁਰੁ ਨਾਰੇ
ਦੀਪ ਉਝ੍ਰੀਨ ॥ ਚੋਟ ਪਈ ਦਮਾ ਮੇਦਲ.
ਮੁਕਾਬਲਾ ਦੇਵੀ ਦਸਤ ਨ ਚਾਈ ਜੀ
ਹੁਣ ਸਾਰ ਦੀ ਪੇਟ ਮਲੀ ਦੇ ਲਾਈ ਮਹ
ਖੇਦੈ ਤਨੂ ਗੁਰ ਦੇ ਅੰਦਾ ਖਾਈ ਨਲੇ
ਰੁਕਵੇ ਜੇ ਹੀ ਦਿਲਾ ਵਿਚ ਆਈ ਕਹੀ
ਸੁਣਾਇ ਕੈ ਚੋਟੀ ਜਾਣਾ ਦਿ ਖਾਈ

੩੬

ਤਾਰੇ ਸੁਮਕੇਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟਾ ॥ ੩੮੧

ਦਨ ਨਗਾਰੇ ਅਦੀ ਆਜੁਟੀ ਆਂ ਸੁਹਲ

ਈ ਆਤਰਵਾਰੀ ਸੁਰੇ ਸੀਪਾਰੇ ॥ ਵਗੇ ਰਤੁ ਝੁਲਾ

ਰੀ ਜਿਉਗੇ ਰੁਥਾ ਬੜਾ ॥ ਦੇਖਨ ਬੇਠ ਅਟਾ

ਰੀ ਨਾਰੀ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਪਾਈ ਸੁਮਸਦਾਰੀ ਦੁਰ

ਗਾਦਾ ਨਵੀ ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਲਖਨਗ ॥

ਰੇਵ ਜਨ ਆਮੋ ਸਾਮਦਿ ॥ ਰਾਕਸ ਰੇਣ ਨਭੇ
ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵੀ ॥ ਵਾਹਨਵਾਰੇ ਰੇਵਾਰੀ

ਜਨ ਰਹੇ ਰਹੇ ਲੇ ਸੀ ਗਾਂਵਾਂ ਗੁਗ ਜਨ ਸਭੇ
ਸੁਰਸੇ ਤਾਇ ਤਾਇ ਕੈ ਬਰਛੇ ਨਦੁ ਰਗਾ
ਸਾਮਦਿ ॥ ੧੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪਰੇ ਨਗਾਰੇ ਦੇ
ਹਰੇ ਰਣ ਸੀ ਗਲੀ ਆਲੇ ਪੁਤ੍ਰਿਲ ਪੇਟੇ ਪੁਹਰੇ ਸਿ
ਰਦਾਰ ਜਟਾਲੇ ਉਖਲੀ ਆਂ ਨਾਸਾ ਜਿਨਾ ਮੁਹਿ
ਜਾਪਨ ਆਲੇ ਧਾਏ ਦੇਵੀ ਸਾਂ ਮਦਿ ਬੀਰ ਮੁ
ਛਲੀ ਆਲੇ ਸੁਰਪਤ ਜੇਹੇ ਲੜ ਹਟੇ ਬੀਰ

ਫਲੇਨਟਾਲੇ ਗੰਜੇ ਦੁਰਗਾਘੇ ਰਿਕੈਜਦੁਘ

੩੮੨

ਈਅਰਕਾਲੇ ॥ ੧੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟਪਈ

ਖਰਚਾ ਮੀਦੁਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਘੋਰਲਈਵਰਿ

ਆਮੀਦੁਰਗਾ ਆਇਕੈ ॥ ਰਾਕਸਵਰੇ ਅਲਾਮੀ

ਭੁਜਨਜਾਦਦੇ ॥ ਅੰਤਹੋਏ ਸੁਰਗਾਮੀ ਮਾਰੇਦੇ

ਦੁਬਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਣਤੁਪੁਰੇ

ਨਗਾਰੇ ਦਲਾਉੜੀ ਦਿਆ ॥ ਪਾਏ ਮਹਾਖਲਤਾਰੇ

ਦੇਵਾਂਦਾਨਦਾ ਵਾਹਨਫਟਕਰਾਰੇਰਾਕਸਿਰੰਹ
ਲੋਜਾਪਨਤੇਗੀਆਰੇਮਿਆਨੋਧੁਗੀਆਂਜੋਧੇ
ਵਰੇਮਨਰੇਜਾਪਨਖੇਤਾਵਿਠਿਾਦੇਦੀਆਪਸ
ਵਰੇਪਥਾਜਦੇਹੇਤਾ ਕਦੇਨਆਖਨਹਾਰੇਧਾਵੁ
ਨਸਾਮਦੇਤਾ ਦੁਰਗਾਸਭੁਸੰਘਾਰੇਰਾਕਸਿਖੜਗ
ਲੈ॥੧੫॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਉਮਲਲਬੇਜੋਧੇਮਾਰੁ
ਬਜਿਆਬਦਲਜਿਉਮਹਿਖਾਸੁਰਰਣਵਿ

ਚਿਗਾਜਿਆ ਗਇਦੁ ਜੇਹਾ ਜੇਧਾ ਮੇਥਉਤੁ
 ਜਿਆ ਕਉਤੁ ਵਿਚਾਰੀ ਦੁਰਗਾ ਜਿਨਰ
 ਦੁਸਾਜਿਆ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਜੇਫਲ ਨਗਾਰੇ
 ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਤੀਰ ਗਫਿਰੈ ਰੈ ਬਾਰੇ ਅਮੇ
 ਸਾਮਦਾ ਅਗ ਦੁਤ ਬੀਰ ਸਿਧਾਰੇ ਲਗ
 ਦੀ ਕੈਬਰੀ ਗਰਿਗੇਜਾ ਦੁਖ ਨਾਰੇ ਮਾਰੇ ਬਿ
 ਜੁਦੇ ਮੁਲੀ ਦਾਲੀ ਦੇਤ ਅਹ ਜੇ ਸਭਿਸੁ

ਰਮੇ ਸੁਤੇ ਜਾਣ ਜਟ ਲੇ ਭੰਗਾਂ ਖਾਇ ਕੈ ॥ ੧੧ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਰੰ ਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਨਾਲਿ

ਧਉ ਸਾਭੁ ਗੀ ॥ ਕੜਕ ਉਠਿ ਆਫਉ ਜਤੇ ਵ

ਰਾ ਅਹੰ ਕਾਰੀ ॥ ਲੇ ਕੈ ਚਾਲਿ ਆਸੁ ਰਮੇ ਨਾਲਿ

ਦੁਹਾਰੰ ਗੀ ॥ ਮਿਅਨ ਖੰਡਾ ਸੁਹਿ ਆਮਹ

ਸਰਭੁ ਗੀ ॥ ਉਮਲ ਲਥੇ ਸੁਰਮੇ ਮਾਰ ਮਚੀ ਕਰਾ

ਰੀ ॥ ਜਾਧੇ ਚਲੇ ਰਤੁ ਦੇ ਸਲ ਲੇ ਜਟ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥

੮) ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਟਪਈਜਮਧਾਣੀਦੁ
ਲਾਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਪੁਹਿਲਈਕ੍ਰਿਪਾਣੀਦੁਰ
ਗਾਮਿਮਾਨਤੋ ॥ ਚੰਡੀਰਾਕਸਿਖਾਣੀਦੁਹੀ
ਦੈਤਨੁ ॥ ਕੋਪਰਚੁਰਚਦਾਣੀਲਬੀਕਰਗਲੇ
॥ ਪਾਖਰਤੁਰਾਪਲਾਣੀਰੜਕੀਧਰਤਜਾਇ
ਲੇਦੀਅਪਾਸਿਧਾਣੀ ॥ ਸਿਗਾਂਧਉਲਦਿਅ
॥ ਕੁਰਮਸਿਰਲਹਿਲਾਣੀਦੁਸਮਨਮਾਰਿਕੈ ॥

ਵੇਰੇਗਨ ਤਿਖਾਣੀ ਮੁਏ ਖੇਤ ਵਿਚਾ ਸਰਦ ਵਿ
ਰਾਖਤੀ ਘਾਣੀ ਲੋਹੁ ਮਿਜਦੀ ਸੁ ਰੇਜੁਗ
ਕਹਾਣੀ ਚਲ ਗਤੇ ਗਾਣੀ ਸਥਿਧਣ ਖੇਤ
ਦਿਹਾਣੀ ਅਹ ਖੇਦੈ ਤਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਇਤੀ
ਅਹ ਖਾਸਰਦੈ ਤ ਮਾਰੇ ਦੁਰਗਾ ਅਸਿਅ
ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਗਾਣੀ ਸਿੰਘ ਨਚਾਇ
ਅਸ ਮਾਰੇ ਵੀਰ ਜਟਾਣੀ ਦਲ ਵਿਚਿ

ਅਗਲੇ ਸੰਗ ਨਨਾਹੀ ਪਾਣੀ ਦਲੀਹ
 ਕਾਰਕੈ ਜਣ ਕਰੀ ਸਮਾਇ ਪਠਾਣੀ ਸੁ
 ਏਕੈ ਰਾਗਨੂ ਰਤੂ ਦੇ ਹੜਦਾਣੀ ਚਲੇਬ
 ਰਖੇਤਾ ਪੀਤਾ ਫੁਲੁ ਇਅਾਣੀ ਪੁਮਨ ਸੁ
 ਰਮੇ ॥ ੨੦ ॥ ਹੋਈ ਅਲੋਪੁਤ ਦਾਨੀ ਦੇਵ
 ਨੁਰਾਜ ਦੇ ਾਈ ਸਰਦੀ ਬਰਦਾਨੀ ਹੋਈ
 ਜੇਤ ਦਿਨਾ ਸੁਭ ਨਿ ਸੁਭ ਗੁਮਾਨੀ ਜਨ

ਮੇਸੂਰਮੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰਦੀਰਜਧਾਨੀਤਕੀਜਿਤਨੀ ॥

੨੧ ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਤਿ ਪਾਵਦਾਦਰੁਜੇਧੀਮਤਾ

ਪਕਾਇਆ ॥ ਸਿਜਪਟੇਲੰਪਾਖਰਾਭੇਤ੍ਰਸਿਦਾਸਾ

ਜੁਬਦਾਇਆ ॥ ਜਮੇਕਟਕਅਛੁਹਣੀਅ

ਸਮਾਨੁਗਰਦੀਛਾਇਆ ॥ ਰੋਹਸਿਭਨਿਸਿਭਸਿ

ਧਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਭਨਿਸਿਭ

ਅਲਾਇਆ ॥ ਦਰੁਜੇਧੀਸੀਘਰਵਾਏ ॥ ਰੋਹਦਿ

ਖਾਲੀ ਦਿਤੀ ਆਵ ਰਿਆ ਮੀਤੁ ਰੇ ਨ ਚਾਏ ॥੧॥ ੩੯੬
ਰੇ ਦਮਾ ਮੇ ਦੋਹਰੇ ਜਮ ਬਾਹੁ ਏ ਜਿਉ ਅਰੜਾਏ
॥ ਦੇਉ ਦਾ ਨੋ ਲੁਝੁਣ ਆਇ ॥ ੨੩ ॥ ੫੬੩ ॥
॥ ਦਾਨ ਦੇਉ ਅਨਾਗੀ ਸਿਧ ਰੁਚਿ ਆ ਫੁਲ
ਖਿੜੇ ਜਣ ਬਾਗੀ ਬਾਣੇ ਜੋ ਧਿਆ ਭੂਤਾਇ
ਲਾਂਕਾਗੀ ਗੋਸਤ ਭੁਖਿਆ ਹੁਮੜੁ ਪੁਮੜੁ ਜਾ
ਗੀ ਪਤੀ ਸੁਰਿਆ ॥ ੨੪ ॥ ਸਟ ਪਈ ਨਗਾਰੇ

ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਾਦਿਤੇ ਦੇਉ ਕੁਗਾਈ ਮਿਥਿ
ਕੈ ਰਾਕਸੀ ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾਈ ਦੋਹੀਆ
ਪਦੀ ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਸਾਂਮਤ ਕਾਈ ਦੇਵਾਂ ਰੁਗਦਿ
ਆਆ ਦੀ ਚੰਡ ਚੜਾਈ ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ ॥੨
੫॥ ਪਉੜੀ ਆਈ ਫੇਰ ਕੁਦਾਨੀ ਖਬਰੀ
ਪਾਈ ਆਂ ਦੇ ਤਦੁ ਰੁ ਅਕੁ ਮਾਨੀ ਹੋਏ
ਕਠੇ ਲੋਚਨ ਸੁ ਮਗੁ ਮਾਨੀ ਗਾਇ ਬੁਲਾਇ

ਅਸਾ ਜਗਾ ਵਿਚ ਵਡਾ ਦਾਨੋ ਅਪਕਹਾਇ ॥ ੩੯ ॥
ਅਸਾ ਸਟਪਈ ਖਰਚਾ ਮੀ ਦੁਰਗਾ ਲਿਆ
ਦੁਇ ॥ ੨੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕੜਕਉ ਠੀ
ਰਣਚੰਡੀ ਫਉਜਾ ਦੇ ਖਕੈ ॥ ਪੁਰਿ ਮਿਆਨੋ ਖੰ
ਡਾ ਹੋਈ ਸਾਮੰਦਾ ॥ ਸਭੇ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ ਪੁਸਰ
ਨੈ ਦੁਇ ॥ ਜਣ ਲੈ ਕਟੇ ਆਰੇ ਦਰ ਖਤ ਬਾ
ਢੀਆਂ ॥ ੨੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਚੋਬੀ ਧਉਸ

ਬਜਾਈ ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਰੋਹਤਾ ਨੀਆ
ਈਉਤੇ ਰਾਕ ਸਾਂ ਖਬੋ ਦ ਸਤ ਨਚਾਈ ਸੀਹਤ
ਸਾਰਦੀ ਬਹੁਤੀ ਆਦੇਤ ਨਲਾਈ ਕੀਤੀ ਰੰਗ
ਲੀ। ਭਾਈਆਂ ਮਾਰਨ ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ ਜਾ
ਇਕੋ ਰੋਹੋ ਇਚਲਾਈ ਰਾਕ ਸਿਰਾਇਨੂ
ਜਮਪੁਰਦੀ ਆਪਾ ਠਾਈ ਲੋਚਨ ਧੂਮਨੂ ਜਾ
ਧੇਇਤੀ ਸਾਈ ਮਾਰਨ ਉਕੁਦੀ। ੨੮। ੫

ਉੜੀ ॥ ਭੰਨੇ ਦੇ ਤਪੁ ਕਾਰੇ ਰਾਜੇ ਸੁਭ ਬੈਠੇ ਛੇਰ ॥ ੩੯੮ ॥
ਨਸੁ ਮਸੰਘਾਰੇ ਸਦੈ ਸਿਪਾਹੀਆ ॥ ਚੁਦਿ ਚੁਦਿ
ਜੋਧੇ ਮਾਰੇ ਅਦਿਰ ਬੇਤ ਦੈ ॥ ਜਾਪਨ ਅੰਬ ਰਿਤਾ
ਰੇ ਡਿਗਨ ਸੁਰ ਮੇ ॥ ਗਿਰੇ ਪਰ ਬਤ ਕੁਰੇ ਮਾਰੇ ਬਿਜੁ
ਦੇ ॥ ਦੇਤਾਂ ਦੇ ਦਲ ਹਾਰੇ ਦਹ ਸਤ ਖਾਇ ਕੈ ॥ ਬ
ਚੇ ਸੁ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਰਹ ਦੇ ਰਾਇ ਬੈ ॥ ੩੯੯ ॥ ਪਉੜੀ
॥ ਰੋਹ ਰੋਇ ਬੁਲਾਏ ਰਾਕ ਸਿਰਾਇ ਨੈ ਬੈਠੇ

ਮਤਾ ਪਕਾਈ ਦੁਰਗਾ ਲਿਆਵੁਣੀ ਚੰਡਮ
ਠੁਮੰਡਪਠਾਏ ਬਹੁਤਾ ਕਟਕੁਦੈ ਜਾਏ ਛਪਰਛ
ਏ ਬਦੁਣੀਆ ਕੇ ਜਮਾ ਜੇਤੇ ਗਾਇ ਬੁਲਾਏ ਚਲੇ
ਚੜ੍ਹਨੇ ਜਦੁ ਜਮ ਪੁਰਪਕੜ ਚਲਾਏ ਸਕੁਮ
ਰਨੇ, ੩੦, ਪਉੜੀ, । ਫੋਲ ਨਗਾਰੇ ਦਾਏ
ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਰੋਹ ਰੁਹੇਲੇ ਆਏ ਉਤੇਰਾ ਕ
ਸਾਂ ਸਭ ਨੀਤੁ ਰੇਨ ਚਾਏ ਬਰਛੇ ਪਕਾੜਿ ਕੈ

॥ ਸਾਹੁ ਤੇ ਮਾਰਗਿ ਰਾਏ ਅੰਦਰ ਖੋਤ ਦੋ ਭੀਰੀ ॥ ੩੮੮ ॥

ਛਰ ਬਾਰਿ ਲਾਈ ਬੁਰੀ ਦੇਵਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ਭਿਰੀ

ਸੀਖ ਵਜਾਏ ਸੀਘਰਿ ਰਚਿਆ ਭਾਇਤ ਭਿਤੀ

ਰਚਲਾਏ ਦੁਰਗਾ ਪਨ ਖਲੋ ਗਜਿ ਨੀਦ ਸਤ ਉਠਾ

ਏ ਰਹੇ ਨਜ਼ੀਵ ਦੋ ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਖਪਾਏ ਦੋ ਨੋ ਦੇਵ

ਤਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸ਼ਿਕੁ ਨਿਸ਼ਿਕੁ ਰਿਸਾਏ ਮਾਰੇ ਦੋ ਤ ਸੁਣ

॥ ਜੋਧੇ ਸਕੁ ਬੁਲਾਏ ਅਪਦੇ ਮਜਲ ਸੀ ਗਜਿ ਨੀ

ਦੇ ਭਿਭੁਜਾਏ ਏ ਦੁਜੇ ਹਵੇ ਤੇ ਈਸਾ ०
ਗਗਿਗਾਏ ਪਲਾਵਿਚਿ ਦੇ ਵਤਾ ਓ
ਨੀ ਦਸਤੀ ਦਸਾਤਿ ਵਜਾਏ ਤਿਨਾ
ਚਿਤਕਾਰਾ ਫਿਰਸੁਦੁ ਬੀਜ
ਚਲਾਏ ਬੀਜੇ ਗਾਇਹੇ ਸੰਜ ਪਏ
ਲਾਪਾਏ ਚਿਲਕਤੁ ਪੀਆਆ ਫੁਲ
ਨਾਨਾ ਰਜਾਏ ਰਾਕਸਗੋਲਾ ਕਦ

ਨਕਿ ਨੋਹ ਦਾਏ ਚਾਫਾ ਮਚਾਇ ਕੋ ਸੀ
 ਲਤੇਈ ਦਾਨਾ ਆਏ ਹੁਣ ਸੰਘਾਰਿ
 ਦੇਖਣਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਤੀ
 ਭੰਡ ਉਭਾਰੀ ਨੇੜੇ ਆਇ ਕੋ ਗਿਤ
 ਘਰੀ ਆਸਵਾਰੀ ਦੁਰਗਾ ਸੋਰ
 ਸੁਣਾ ਖਬੈ ਦਸਤ ਉਭਾਰੀ ਗਾਇ
 ਫਿਰਾਇ ਕੋ ਸੇ ਨਾਸਕਾ ਸੰਘ

੦

ਰੀਸੁਨੁਵਤਬੀਜਦੀ॥ਜਨੁਮਦ
ਖਾਇਮਦਾਰੀਪੁਮਨੁਸੁਰਮੇ
ਅਗਨੁਤਪਾਉਪਸਾਰੀਰੁਣ
ਅਹਾਨੁਦਿਚਿ॥ਜਾਏਏਕੁਡਿ
ਡਾਰੀਸੁਤੇਫਾਰਨੁ॥੩੪॥ਸਦੁ
ਤਬੀਜਹੰਕਾਰੋਰਹਦੇਸੁਰਮੇਜੋਧੇਜੇਰੁਮੁਨ
ਰੇਦਿਸਨੁਏਤਦਿਚਿ॥ਸਤੁਨੀਦਸਤਉਭਾ

ਰੇਤੇਗਾਧੁਹਿਕੈ॥ ਮਾਰੇਮਾਰਪੁਕਾਰੇਅਇਸਮ
 ਦੇ॥ ਸੀਜਾਵੇਠਾਇਕਾਰੇਤੇਗੀਉਭਰੇ॥ ਘਟ
 ਘੜਨਿਠਠਿਅਾਰੇਜਾਇਬਦਾਇਕੈ॥
 ੩੫॥ ਸਟਪਈਜਮਧਾਣੀਦਲਾਂਮੁਕਾਬ
 ਲਾ॥ ਪੁਮਰਬਰਗਸਤਾਣੀਦਲਦਿਚਿ
 ਪਤੀਓ॥ ਸਦੇਤੁਰਾਪਲਾਣੀਰਿਗਨਸੁਰ
 ਮੇ॥ ਉਠਿਉਠਿਮੰਗਨਿਪਾਣੀਘਾਇਲਪੁ

ਮਦੇ ਏਦਰੁ ਮਾਗਦਿ ਹਾਦੀ ਉਪਰਾ ਕਸਾਂ ।
ਬਿਜਲਾ ਜਿਉ ਤਰਲਾ ਦੀਉ ਕੀ ਦੇਵਤਾ ॥ ੩ ॥
੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਬੀਧ ਉਸ ਉਤਾਰੀ ਦ
ਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੁਭੇ ਸੈ ਨਾਮਾਰੀ ਪਲਾ ਦਿਉ
ਦਾ ਨਦੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾ ਨੇਮਾਰੇ ਰੋਹ ਬਢਾਇ ਕੈ
ਸਿਰਿ ਦਿਉ ਤੇਗ ਦੁਗਾਈ ਸਦਾ ਦੁਤ ਬੀਜ ਦੇ
॥ ੩ ॥ ਅਗਦਤ ਦਾ ਨੇਕ ਰੋਹ ਏਲੇ ਹੁਆ

ਜੋਧੇਜੇਰੁ ਮੁਨਾਰੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਦੈ ਦੁਰਗਾ
 ਨ ਲਲਕਾਰੇ ਆਦੁ ਨ ਸਾਮਦੈ ਦੁਰਗਾ ਸਭ
 ਸੰਘਾਰੇ ਗਾਥਾ ਸਾਮਦੈ ਰਤੁਦੈ ਪਰਨਾਲੇ
 ਤਿਨ ਤੇਰੁ ਰਿਪਇ ਉਠੇ ਕਾਰਿ ਆਰੇ ਗਾਥਾ
 ਸਹਜੁ ਹਜ਼ਾਰਿ ॥ ੩੮ ॥ ਧਗਾ ਸੰਗਲੀ ਆ
 ਲੀ ਸੰਘਰਦਾਇ ਆ ਬਰਛੀ ਬੀਬਲੀ ਆ
 ਲੀ ਸੁਰੇ ਸੰਘਰੇ ਭੇੜਿ ਮਾਰਿ ਆ ਬੀਬਲੀ ਦੁ

ਰਗਾਦਾ ਨਦੀ ਮਾਰਮਚੀ ਮੁਹਰਾਨੀ ਅੰਦਰਿ
ਖੇੜਦੈ। ਜਦ ਨਟਲ ਖੇਛਾ ਲੀਛੋ ਲਿਬਜ
ਇਕੋ ਰੋਹੁ ਫਾਥੀ ਜਾਲੀ ਲੋਥੀ ਜਮਧਰੀ
ਪਦ ਵਿਚਿ ਜਿਉ ਛੰਛਾ ਲੀਤੇ ਗਾਂਗਸੀ
ਆਪੁ ਮਰਆਰਿ ਜਿ ਆਲੀ ਬਣੀਆਂ
ਕੇ ਜਮਾਂ ॥ ੩੯ ॥ ਧਗਾ ਸੁਲਿਬ ਜਾਈ ਆਦ
ਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਪੁਹਿ ਮਿਅ ਨੇਲਈ ਆਜੁ

ਆਨੀ ਸੁਰਮੇ ਸਦੁ ਦੁਤ ਬੀਜ ਬਧਾਈਆਂ ੪੩
ਅਗ ਦੁਤ ਸੁਰਤਾਂ ਦੁਰਗਾ ਸਉਹੇ ਆਈ
ਆਂ ਰੋਹ ਬਢਾਇ ਕੈ ਸਭੁ ਨੀਆ ਦੁਵ
ਗਾਈਆਂ ਤੇ ਗਾਂਧੁ ਹਿਕੈ ਦੁਰਗਾ ਸਭੁ
ਬਚਾਈਆਂ ਦੁਲ ਸਿਭੁ ਲਕੈ ਦੇਵੀਆ
ਪਚਲਾਈਆਂ ਤਕਿਤ ਕਿਦਾ ਨਵੀ
ਲੋਹੁ ਨਾ ਲਿਖੁ ਬਾਈਆਂ ਤੇ ਗਾਂਧੀਆਂ

ਸਾਰਬਤੀ ਜਣ ਨਾਈਆਂ ਮਿਲ ਕੇ ਦੇਵੀ
 ਆਂ ਸਭੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਈ ਆਂ ਅੰਦਰਿ ਥੋੜ
 ਦੇ ਗਤਿ ਦੂਫੇ ਰਿਸਦਾਈ ਆਂ ਹੋਈ ਆਂ ਸੁਰ
 ਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਰੀਸੰਘ ਰਿਰਚਿ ਆ
 ਫੇਲ ਸਿਖ ਨ ਗਾਰੇ ਦਾਇਕੈ ॥ ਗੁਰੂ ਚਰਿਤਾਰੀ
 ਕਾਲ ਕਾਮ ਨ ਬਹਲਾ ਰੇ ਸਬਦਾਇਕੈ ॥ ਨਿ
 ਕਲੀ ਮਥਾਫੇੜਿ ਕੈ ਜਣ ਫਤੇ ਨੀ ਸਾਦ ਬਜ

ਇਕੋ ਜਾਗਸੁਜੰਮੀਜੁਪਨੂਜਰਦਾਣਜਣ
 ਮਰੜਾਇਕੋਦਲਾਇਚਿਘੇਰਾਘਾਤਿਮਾਜ
 ਦਸੀਹਤੁਰਿਆਗਾਇਦਾਇਕੋਆਪਾਇ
 ਸੁਲਾਹੋਇਆਤਿਹੁਲੋਕਾਤੇਖੁਨਸਾਇਕੋਰੋਹ
 ਸਿਧਾਈਆਂਚਕਪਾਨਕਰਨੰਦਾਖੜਗਉਠਾਇ
 ਕੋਅਗੈਰਾਕਸਥੈਠੋਰੋਹਲੇਤੀਰੀਤੇਗੀਛਹਬਰਿ
 ਲਾਇਕੋਪਕੜਪਛਾੜੇਰਾਕਸਾਂਦਲਦੈਤਾਮੀ

ਦਰਿਜਾਇ ਕੈ। ਬਹੁ ਕੇਸੀ ਪਕੜ ਪਛਾੜਿ ਅ
ਨਿਤਿ ਨ ਅੰਦਰਿ ਸੁਮਰ ਚਾਇ ਕੈ। ਬਡੇ ਬਡੇ
ਰੁਦੁ ਸੁਰ ਮੇਗਾ ਹਿੰਦੁ ਟੀ ਦਏ ਚਲਾਇ ਕੈ। ਰ
ਣਕਾਲੀ ਗੁਸਾਖਾਇ ਕੈ। ੪੧ ਪਉੜੀ।
ਦੁਹਾਰੀ ਪਾਰਾ ਖਹਿ ਜੁੜੇ ਅਣੀਆ ਰਚੇਈ
ਅੰ। ਸੁਹਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਤਿ ਖੀਆ ਨਾਲ ਲੋਹੁ
ਧੋਈ ਅੰ। ਗੁਰਾਂ ਸਦ ਦੁਤ ਬੀਜ ਨੁਪਾਤਿ ਘੋ

ਰਿਖਲੋਈਆਂ ਲਾੜਾ ਦੇਖ ਨ ਲਾੜੀਆਂ ਚ
 ਉਗਿਰਦੇ ਹੋਈਆਂ ॥੪੨॥ ਚੌਥੀ ਧਉ ਸਾਧਾ
 ਈ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦਸਤੀ ਧੁਹ ਨ ਚਾਈ
 ਆਂ ਤੇਗਾ ਨਗੀਆ ਸੁਰਿਆ ਦੇ ਤ ਨ ਲਾਈਆਂ
 ਗੋਸਤ ਗਿਧੀਆਂ ਬਿਧ ਦਰਾੜੀਆਂ ਈਆਂ
 ਮਰਦਾਂ ਪੋਜ਼ਿਆਂ ਜੋਗਣੀਆਂ ਮਲਿਧਾ
 ਈਆਂ ਲੋਹੁ ਕੁਖ ਦਾ ਫਉ ਜਾ ਮਰਹਟਾਈਆਂ

ਦੇਵਦਾਨਵਾ ਭੁਜਦੀਕ ਥਾਸੁਣਾਈ
ਅੰਗਜੇ ਬਿਭਥੈ ਭੁਈਨਪਉਦੈ ਪਾਈਆ
ਬੁੰਦਾਰਕਤਦੀਆ ਕਾਲੀਖੇਤਖਪਾਈ
ਅੰਸੁਰਸੁਰਤਾ ਬਹੁਤੀ ਸਿਰੀ ਬਿਹਾਈ
ਆਪੜੀਆਂ ਕਾਲਕੀਆਂ ਜਾਇਨਜਾਏ
ਮਾਈਆਤੁਤੇਸੁਰਮੇ॥੪੩॥ ਸਿੰਕੁਸੁਣੀਕ
ਰਹਾਲੀਸੁਣਵਤਬੀਜਦੀ ਰਣਦਿਚਿ

ਕਿਨੈਨਲੀਦੁਰਗਾਅਵਦੀ। ਬਹੁਤੇਬੀ ੪੬
ਰਜਟਾਂਲੀਉਠੇਆਖਕੈ। ਚੋਟਾਂਪਾਨਤਬਾਲੀ
ਜਸਾਜੁਧਨੂ। ਬਰਿਬਰਿਪਿਥਮਿਚਾਲੀਦਲਾ
ਚੜ੍ਹਦਿਆਨਾਉਜਿਟੇਹੈਹਾਲੀਸਹਦਰੀ
ਆਉਦਿਚਿ। ਧੁੜਿਉਤਾਹਾਪਾਲੀਛੜੀਤੁਰੰਗ
ਸਾਂਜਾਇਪੁਕਾਰੁਚਾਲੀਧਰਤੀ। ਇੰਦੁਥੈ॥੪
੪॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਹਰਿਮਿਲਿਆਆਹਰੀ

ਆਸੈ ਦੁਸੁ ਰਿਅਾਂ ਸਾਜੀ ਚਲੇ ਸਉ ਹੇ ਦੁਰਗ
ਸਾਹ ਜਨ ਦੁਕਾ ਬੈਹਾ ਜੀ ਤੇਰੀ ਤੇ ਗੀਜ ਮਧ
ਜੀਰ ਦੁਦੰਡੀ ਭਾਜੀ ਗਇਕ ਪਾਇਲ ਪੁਮਨ
ਸੁਰਮੇ ਜਨ ਦੁਮਕ ਤਬ ਕਾਜੀ ਗਇਕ ਬੀਰ ਪਰ
ਤੇਬਰ ਛੀਇ ਜਿਉ ਤੁਕ ਪਉ ਨਿਦਾਜੀ ਗਇ
ਕ ਦੁਰਗਾ ਸਉ ਹੇ ਖਨ ਸਕੈ ਖਨ ਸਾਇਨ ਤਾਜੀ
ਗਇਕ ਪਾਦ ਨ ਦੁਰਗਾ ਸਾਮਣੇ ਜਿਉ ਭੁਖਿਆ

ਏਪਾਜੀ ਕਦੇ ਨ ਰਜੇ ਜੁਝ ਤੇ ਰਜ ਹੋ ਰਾਜੀ ॥ ੪੭ ॥

॥ ੪੪ ॥ ਬਜੇ ਸੰਗਲੀ ਆਲੇ ਸੰਘਰੜ ਹਰੇ ॥

ਰਹੇ ਜੁਥੇ ਤਜਟਾਲੇ ਗਠਾਜੇ ਝਿਕੇ ॥ ਨੇਜੇ

ਬੀਬਲੀ ਆਲੇ ਦਿਸਨਿ ਓਰੜੇ ॥ ਚਲੇ ਜਦ

ਜਟਾਲੇ ਨਾਦ ਦਰੀ ਗਾਨੂ ॥ ੪੬ ॥ ਪਉੜੀ

॥ ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਦਾਨਵੀ ਸੁਲਹੋਈਆ

ਕੀ ਗਾ ॥ ਦਾਛੜ ਪਤੀ ਸੁਰਿ ਆਂਦਿ ਚਿਖੇਤ

ਖੜੋਗਾ ਪੁਰੇ ਸਿਖਾ ਦੁਆਤਿ ਖੀਅਾਂ
ਕਢਲਾਹ ਨਿਅੰਗਾ ਪਹਲਾ ਦਲਾਂ ਮਿਲਿ
ਦਿਅਾ ਭੇੜ ਪਾਇਆ ਨਿਰੰਗਾ ॥ ੪੭ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਫਉਜਾ ਆਈ ਆਬੀਰ
ਚੜੇ ਕੰਧਾਰੀ ਸਜੁ ਕਮਿਅੰਨ ਕਢੀ ਆਤਿ
ਖੀਅਾਂ ਤਰਵਾਰੀ ਕਜੁ ਕਉਠੇ ਰਣ ਮਾਚਿਅਾ
ਦੁਰੇ ਹੰਕਾਰੀ ਸਿਰਪੜ ਬਾਹਾਂਗ ਨਲੇ ਫੁਲ ਜੇ

ਹੈ ਬਾਜ਼ੀ ਜਾਧੇ ਕਟੇ ਬਾਢੀ ਆਰੁ ਖਬੀ ਦਨਿ

ਆਰੀ ॥ ੪੮ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੀ ਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਜਸਟ

ਪਈ ਖਰਦੁ ਰਕਉ ॥ ਤਕ ਤਕ ਕੈ ਬਰਦੁ ਗਸਾ

ਹਤਕ ਮਾਰੇ ਭਲੇ ਜੁਝਾਰ ਕਉ ॥ ਪੈਦਲ ਮਾਰੇ ਹਾ

ਥੀ ਆਸੀ ਗਰਬ ਗਿਰੇ ਅਸੁ ਰਕਉ ॥ ਜੋਹਨ ਸੰਜਾ

ਬਾਗੜਾਂ ਜਟੁ ਲਗੇ ਫੁਲ ਅਨਾਰ ਕਉ ॥ ਗੁਸੇ ਅ

ਈ ਕਾਲਕਾ ਹਥਿ ਸਜੇ ਲੈ ਤਰਦੁ ਰਕਉ ॥ ਏਦੁ ਪ

ਰਉਓਤ ਪਾਰਹਰਿ ਨਾ ਕੁਸਿਕਾਈ ਹਜਾਰ ਕਉ
ਸਿਦਾ ਇਕਾ ਰਹੀ ਕੀਧਾਰ ਕਉ ਸਦ ਰਹਮ
ਤਤੇਰੇ ਦਾਰ ਕਉ ॥੪੯॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਾਕੀਧਾਰਾ ਮਹਿ ਜੁੜੇ ਸਟਪਈ ਜਮ ਪਾਣ
ਕਉ ਤਦ ਪਿੰਗਾਨ ਸੁਭ ਨਚਾਇਆ ਭਾ
ਲਉ ਪਾਰਿ ਬਰਗਸਤਾ ਦੁਕਉ ਫੜੀ ਬਿਲ
ਦਮੰਗਾਇਉ ਸਦੁ ਰਮਾਇ ਸਕਰਿ ਮੁਲਤਾਨ

ਕਉ ਗੁਸੇਆਈ ਸਾਮਣੈ ਰਹਿ ਅੰਦਰਿ
 ਘਤਨ ਘਾਟ ਕਉ ਆਗੈ ਤੇਗ ਦੁਗਾਈ
 ਦੁਰਗ ਸਾਹਬ ਦੁਸੰਭੁ ਨ ਬਹੀ ਪਲਾਟ ਕਉ
 ਰਜ ਕੀ ਉਜਾਇ ਕੈ ਪਰਤ ਕਉ ਬਢ ਪਾਖਰ
 ਬਢ ਕਿਕਾਟ ਕਉ ਬੀਰ ਪਲਾਟੈ ਡਿਗਿਅ
 ਕਾਰਿ ਸਿਜ ਦਾਸੰਭੁ ਸੁਜਾਟ ਕਉ ਸਾਬਾਸ
 ਲੈਣ ਖਾਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸ ਤੇਰੇ ਤਾਟ ਕਉ

ਉਤਰੀਫਾਂਪਾਨਚਬਾਨਕੋਉਸਦਰਹਮਤ
 ਕੈਫਾਂਪਾਨਕਉਸਦਰਹਮਤਤੁਰਨਚਾਦਕੋ
 ਉ॥੫੦॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੁਰਗਾਮਤੈਦਾਨ
 ਦੀਗਹਸੰਘਾਰਿਕਥੋ॥ਓਰੜਉਠੇਸੁਰਮੇਅ
 ਰਾਹੇਮਥੋ॥ਕਟੂਤੁਫੰਗੀਕੈਬਰੀਦਲਗਾਹਿ
 ਨਿਕਥੋ॥ਦੇਖਨਿਜੰਗਫਰੇਸਤੇਅਸਮਾਨ
 ਲਥੋ॥੫੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੁਹਾਕੰਧਾਰਾ

ਮੁਹਜੁੜੇਦਲਪੁਰੇਨਗਾਰੇ ਚਰੜਅਏਸੁ
ਰਸੇਸਿਰਦਾਰਗਦਿਅਾਰੇਲੇਕੈਤੇਗਾਂਬ
ਰਛੀਆਹਥਿਅਾਰਉਭਾਰੇਟੋਪਪਟੇਲਾ
ਪਾਖਰਾਂਗਲਿਸਿਜਸਦੁਰੇਲੇਕੈਬਰਛੀ
ਦੁਰਗਸਾਹਬਹੁਦਾਨਦੁਮਾਰੇਚੜੇਰਬੀਗ
ਜਘੜਿਈਮਾਰਭੁਇਤੈਰਾਰੇਜਾਦੁਹ
ਲਦੁਈਸੀਖਨਾਲਿਵਿਨਦੜੇਉਤਾਰੇ।੫

੪੯੦

੨੭ ਪਤਿਜੀਹਾ ਦੁਹਾਰੰ ਪਾਰਾਂ ਅਹਿ ਜੁੜੇ
ਨਾਲ ਪਤਿਸਾ ਕੁਰੀਹਾ ਲਈ ਕੁਰਾਉਤੀ
ਦੁਰਗਾ ਸਾਹਵਰ ਜਾਗਨ ਕੁਰੀਹਾ ਲ
ਈ ਰਾਜੇ ਲੰ ਕੁਨਰ ਤੁਪੀ ਐਪਿਆ
ਰੀਹਾ ਲੰ ਕੁਪਲਾਣੇ ਰਿਗਿਆਉਪ
ਸਾਈਚਾਰੀਹਾ ਰੁਬਰ ਤੁਨਾਲਹੁ ਨਿ
ਮਲੀਬਰ ਛੀਦੁ ਪਾਰੀਹਾ ਜਾਣੁਰ

੦

੪੧

ਜਾਦੀਉਤਰੀਪੈਨਸੁਹੀਸਾਰੀ॥੫੩॥੫

੪੯੯

ਉੜੀ॥

॥ ਦੁਰਗਾਅਤੇਦਾਨਦੀਭੇੜ॥

ਇਆਸਬਾਹੀ॥ ਸਸਤਪੁਰੁਤੇਦੁ

ਰਚ॥ ਸਾਹਰਾਹਸਰਨੀਬਾਹੀ॥

ਸੰਤਨਿਸੰਤਸੰਤਪਾਰਿਆਵਬ

ਜੇਹੇਸਾਹੀ॥ ਫਉਜਾਂਰਾਂਕਸਿਅ

ਰੀਆਂਦੇਖਰੋਵਨਿਧਾਹੀ॥

ਹਿਰਕੁਚੇਪਾਹਦੇਛਡਪੜੇਰਾ
ਹੀਭੁਜਦੇਹੋਏਆਰੀਅਨਿਲ
ਕਣਕਨਨਾਹੀਪਛਾਪਛਿੜੀ
ਲੰਭਨਿਲੰਭਪਠਾਇਆਜਮਦੇਧ
ਅਨਾਇਦੁਸਦਬੁਲਾਇਆਰਾ
ਜਮਭਥੇਖੋਨਾਇਰਪਰ
ਛੜਫਿਰਾਇਆਰਾਜੇਇਦੁ

ਏਹ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾਂ ਛਾਇਆ ਜੁ

ਸੁਭ ਗੁਆਤ ਦਾ ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ

ਬਣਾਇਆ ਸੇਠ ਪਉੜੀਆ

ਫੇਰਨ ਜੁਨੀਆਇਆ ਜਿਨਾਇ ਹ

ਗਾਇਆ ਪੁਪੁ॥

੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੀਭਗਉਤੀ

ਜੀਸਗਇ ਅਥਗਿਅਨਪਰਬਧਗਿ
ਬਲਿਖਖਤੇ॥ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦

॥ ਤੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ ਦੂਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ ॥ ਨਮੋਨਾਥਪੁਰੇਸਦਾਸਿਧ
ਕਰਮੀਅਛੇਦੀਅਭਿਦੀਸਦਾਏਕਥ
ਰਮੀਕਲਿਕੀਬਿਨਾਨਿਹਕਲਿਕੀਸਰੂਪੇ॥
ਅਛੇਦੀਅਭਿਦੀਅਥੇਦੀਅਨੂਪੇ॥ ੧॥

ਨਿਮੋਲੋਕਲੋਕੇਸੁਰੀਲੋਕਨਾਥੋਸਦੈਦੰਸ

ਦਾਸਰਬਸਾਥੀਅਨਾਥੋਨਮੋਏਕਰੂਪੀਅਨੇ

ਕੀਸਰੂਪੋਸਦਾਸਰਬਸਾਹੀਸਦਾਸਰਬਰੂਪੋ

॥੨॥ਅੰਛੇਦੀਅਭੇਦੀਅਨਾਮੀਅਠਾਮੀਸ

ਦਾਸਰਬਦਾਸਿਧਦਾਬੁਧਧਾਮੀਅਜੀਤੀ

ਅਮੀਤੀਅਕੀਤੀਅਕੂਮੀਅਖੇਦੀਅਭੇ

ਦੀਅਛੇਦੀਅਕਰਮੀ॥੩॥ਅਗਾਧੇਅਬਾ

ਧੇਅਰੀਤਿਅਨੰਤੰਅਲੇਖੰਅਰੁਖੰਅਰੁ
ਤੰਅਰੀਤੰਅਨਰੰਗੰਨਰੁਪੰਜਜਾਤੰਨਪਾਤੰ
ਨਸਤੰਨਮਿਤੰਨਪੁਤੰਨਮਾਤੰ॥੪॥ਅ
ਰੁਤੰਅਰੁਰੀਅਭਿਖੰਭਵਾਨੰਪਰੇਯੰ
ਪੁਨੀਤੰਪਾਦਿਤੰਪਧਾਨੰਅਰੀਜੇਅਭੰਜੇ
ਅਕਾਸੰਅਕਾਸੰਅਨੰਤੰਬਿਅੰਤੰਅ
ਰੁਮੇਅਰੁਰਮੰ॥੫॥ਨਹੀਜਾਨਜਾਇਕਛੁ

ਰੁਪਰੇਖੀ ਕਹਾ ਬਸੁਤਾ ਕੋ ਫਿਰੈ ਕਉ ਨ ਭੇਖੀ

ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾ ਦੈ ਕਹਾ ਮੇ ਬ

ਖਾਨੇ ਕਹੈ ਮੇ ਨ ਆਵੈ ॥ ੬ ॥ ਅਜੋ ਨੀ ਅਜੋ ਪ

ਰਮ ਰੁਪੀ ਪਧਾਨੈ ਅਛੇ ਦੀ ਅਭੇ ਦੀ ਅਰੁ

ਪੀ ਮਹਾਂਨੈ ਅਸਾਧੇ ਅਗਾਧੇ ਅਰੰਜੁਲ

ਗਨੀ ਮੇ ਅਰੰਜੁਲ ਅਗਾਧੇ ਰਹਾ ਕੁਲਰ

ਹੀ ਮੇ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ ਸਿਧ ਦਾ ਬੁਧ

ਦਾਤਾ ਨਮੋਲੋਕੇ ਸੁਦਰੰਲੋਕ ਗਿਆਤਾ ਅ
ਛੇਦੀ ਅਭੈ ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਨੰਤੀ ਅਛੇਦੀ
ਅਛੈ ਆਦਿ ਅਦੈ ਦੁਰੰਤੀ ॥ ੮ ॥ ਨਰਾਜਛੰ
ਦਾ ॥ ਅਨੰਤ ਆਦਿ ਦੇ ਦੁਰੰਤੀ ਗਥਿ ਅੰ
ਤਰੁ ਰਮਭੇ ਦੁਰੰਤੀ ਅਗਾਧਿ ਬਿਅਧਿ ਨਾਸ
ਹੈ ॥ ਸਦੇ ਦੁਸਰ ਬਪਾਸ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਬਚਿਤ
ਚਿਤ ਰਾਪ ਹੈ ਅਖੰ ਰੁਦੁ ਸਟਖਾ ਪਰੈ ॥ ਅ

ਭੇਦ ਅਧਿਕਾਲ ਹੈ ਸਦੇ ਦੁਸਰ ਬਪਾਲ
 ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਅਖੰਡ ਚੰਡ ਰੂਪ ਹੈਂ ਪਰ ਚੰਡ
 ਸਰਬ ਸੂਪ ਹੈਂ ਕਾਲ ਹੁੰਕੇ ਕਾਲ ਹੈਂ ਸਦੇ ਦੁ
 ਰੰਦੁ ਪਾਲ ਹੈਂ ॥ ੧੧ ॥ ਖਿਪਾਇਆਲ
 ਰੂਪ ਹੈਂ ਸਦੇ ਦੁਸਰ ਬਰੂਪ ਹੈਂ ਅਨੰਤ
 ਸਰਬ ਆਸ ਹੈਂ ਪਰੇ ਦੁਪਰ ਮਪਾਸ ਹੈਂ ॥ ੧੨ ॥
 ਅਵਿਸਟ ਅੰਤੁ ਪਿਆਨ ਹੈਂ ਸਦੇ ਦੁ

ਸਰਬ ਮਾਨਹੈਂ ॥ ਫਿ ਪਾਲਕਾਲਹੀ ਨਹੈਂ
ਸਦੇਦੁਸਾਧ ਅਧੀ ਨਹੈਂ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ਭੁਜ
ਸਤੁਯੀ ਭੁਜ ਸਤੁਯੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਾ
ਧਿ ਬਿਅਧਿ ਨਾਸਨੀ ॥ ਪਰੇਖੀ ਪਰਮਉਪਾ
ਸਨੀ ॥ ਝਿਕਾਲ ਲੋਕ ਮਾਨਹੈਂ ॥ ਸਦੇਦੁ ਪੁਰਖ
ਪ੍ਰਧਾਨਹੈਂ ॥ ੬ ॥ ੧੪ ॥ ਭੁਬ ਸਤੁਯੀ ॥ ਭੁਬ
ਸਤੁਯੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫਿ ਪਾਲਦਿ ਅਲਕਰ

ਮਹੈਂ ਅਰੀਜ ਕੁੰਜ ਕੁਰਮਹੈਂ ॥ ਤਿਕਾਲ
ਲੋਕ ਪਾਲਹੈਂ ॥ ਸਦੇ ਦੁਸਰ ਬਾਦਿਆਲਹੈਂ ॥

੧ ॥ ੧੫ ॥ ਜਪਸਤੁ ਯੀ ਜਪਸਤੁ ਯੀ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਮਹਾਨ ਮੋਨ ਮਾਨਹੈਂ ॥ ਪਰੇ ਦੁਪਰਮ ਪ੍ਰਧਾ
ਨਹੈਂ ॥ ਪੁਰਾਨ ਪੇਤ ਨਾਸਨੀ ॥ ਸਦੇ ਦੁਸਰ ਬਾ
ਸਨੀ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਪ੍ਰਚੀਤ ਅਖੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਲੀ ॥ ਤਿ
ਦੰਤ ਰਾਜ ਸੁਥ ਲੀ ॥ ਜਰੀਤ ਜੋ ॥ ਤਿਜੁ ਆਲ

ਕਾ ਜਲੰਤ ਦੀ ਪਮਾਲ ਕਾ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ਹਿ
ਪਾਲਾ ਦਿਆਲ ਲੋਚਨੀ ॥ ਸੁਚੰਕ ਬਾਣੀ ॥
ਚਨੀ ॥ ਸਿਰੰਕ ਗੀਟ ਧਾਰੀ ਯੀ ॥ ਹਿਨੇ ਸਕਿਤ
ਹਾਰੀ ਯੀ ॥ ੧੦ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਹਿਸਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚ
ਨੀ ॥ ਅਨੇਜ ਮਾਨ ਮੋਚਨੀ ॥ ਸੁਭੰਤ ਸੀਸ ਸੁਪੁਭਾ
॥ ਚਲੰਤ ਚਾਰ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਜਰੀ
ਤਜੋਤ ਜੁਆਲ ਕਾ ॥ ਛਕੰਤ ਰਾਜ ਸੁਪੁਭਾ ॥

ਜਗੰਤਜੋਤਿਜੈਤਸੀ ਬਦੰਤਿਕਿਤਈਸੁਰੀ

॥੧੨॥੨੦॥੧੩੬੬ਗੀਛੰਦਾ॥ ॥੧੩੭॥

ਸਾਦਿ॥ ॥ਅਨਕਾਦਾਸਰੂਪੀਅਮਿਤਾਬਿ

ਭੂਤੰਅਚਲਸਰੂਪੀਬਿਸੁਕਰਦੰਤਾਜਗੰਤੋਤਿ

ਪਕਾਸੰਆਦਿਅਨਾਸੰਅਮਿਤਾਅਗਾਂਸਿਸ

ਰਬਭੁਰਦੰਤਾਅਨਰੀਜਅਕਾਲੀਬਿਸੁਪਤਪ

ਲੀਦੀਨਾਦਿਅਲੀਸੁਭਕਰਦੰਤਾਅਨੰਦਸਰੂ

ਪੰਅਨਹਦਰੂਪੰਅਮਿਤਾਬਿਭੂਤੰਤਦਸਰ
ਦੰ॥੧॥੨੧॥ਬਿਸੰਭਰਭਰਦੰਜਗਤਪ
ਕਰਦੰਅਧਰਦਧਰਦੰਸਿਸਟਕਰੰਅਨੰ
ਦਸਰੂਪੰਅਨਹਦਰੂਪੰਅਮਿਤਾਬਿਭੂਤੰਤੰ
ਜਬਰੰਅਨਖੰਰੂਪਤਾਪੰਸਭਜਗਥਾਪੰਅ
ਲਖਅਤਾਪੰਬਿਸੁਕਰੰਅਦੈਅਬਨਾਸੰ
ਤੇਜਪ੍ਰਕਾਸੰਸਰਬਉਦਾਸੰਏਕਹਰੰ॥੨॥

॥੨੨॥ ਅਨਖੰਡੁ ਅਮੰਤੰ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੰ ਜੋਤਿ
 ਉਦੰਤੰ ਅਮਿਤ ਮਿਤੰ ॥ ਅਨਭੈ ਅਨਗਾ
 ਧੰ ਅਲਖ ਅਬਾਧੰ ਬਿਸੁਪ੍ਰਸਾਧੰ ਅਮਿ
 ਤਗਤੰ ॥ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪੰ ਅਨਹੰਦ ਰੂਪੰ
 ਅਚਲ ਬਿਬੁਤੰ ਭਵਤਰਣੰ ॥ ਅਨਗਾ
 ਧਿ ਅਬਾਧੰ ਜਗ ਪ੍ਰਸਾਧੰ ਸਰਬ ਅਰਾ
 ਧੰ ਤਦੁ ਸਰਣੰ ॥ ੩ ॥ ੨੩ ॥ ਅਕਲੰ

ਕ ਅਬ ਧੀ ਬਿਸੁ ਪਸਾ ਪੰਜਗਤ ਅਰਾਧੀ
ਭਦੁ ਨਾਸੀ ॥ ਬਿਸੀ ਅੰਤੁਰ ਭੁਰਦੰ ਕਿਲਾਵਿ
ਖਹਰਦੰ ਪਤਤ ਉਪਰਦੰ ਸਬ ਸਾਥੀ ॥ ਅ
ਨਾਥਨ ਨਾਥੀ ਅਭਿਤ ਅਗਾਥੇ ਅਮਿਤ ਅ
ਨਾਥੇ ਦੁਖਹਰਦੰ ॥ ਅਰੀਜ ਅਥਿਨਾਸੀ
ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਜਗਤ ਪ੍ਰਦਾਸੀ ਤੁਯ ਸਰ
ਦੰ ॥੪॥੨੪॥ ਕਲਸਾ ਅਮਿਤ ਤੇਜਜ

ਗਜੇਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਆਦਿ ਮਛੇਦ ਅਭੈ ੪੨੯
ਅਥਿਨਾਸੀ ਪਰਮਤਤ ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਕਾ
ਸੀ ਆਦਿ ਸਰੂਪ ਅਖੰਡੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ੫
॥ ੨੫ ॥ ਗਿਣਿ ਗਿਣਿ ਦਾ ॥ ਅਖੰਡੁ ਉ
ਦਾਸੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਆਦਿ ਅਨਾਸੀ
ਬਿਸੁਕਰੀ ਜਗਤਾ ਦੁਲਕਾਰਤਾ ਜਗਤ
ਪਹਰਤਾ ਸੁਖ ਜਗਤੁ ਰਤਾ ਸਿਧ ਲੁਰੀ ਅ

ਛੈਅਥਿਨਾਸੀਤੇਜਪਕਾਸੀਰੁਪਸੁਰਾਸੀਸ
ਰਬਾਛਿਤੀਅਨੰਦਸਰੂਪੀਅਨਹਦਰੂਪੀ
ਅਲਖਾਥਿਭੂਤੀਅਮਿਤਗਤੀ॥੬॥੨੬॥
ਕਲਸਾਅਾਦਿਅਭੈਅਨਗਾਧਸਰੂਪੀ॥
ਗਰੰਗਾਜਿਹਰੇਖਨਰੂਪੀ॥ਰੰਕਭੁਯੋਰਾਵਤਕ
ਪੁੰਭੂਪੀ॥ਕਹੁੰਸਮੰਦ੍ਰਸਰਤਾਕਹੁੰਕੁਪੀ॥੧॥੨
॥੧॥ਗੰਗੀਗੰਗੀਦਾ॥ ॥ਸਰਤਾਕਹੁੰਕੁਪੀ

ਸਮੁਦਸਰੂਪੀ ਅਲਖਾ ਬਿਭੂਤੀ ਅਮਿ
 ਤਗਤੀ ਅਦੈ ਅਥਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਮਾਪਕਾ
 ਸੀਤਿ ਜਸੁਰਾਸੀ ਅਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੰ ਰੂਪ
 ਨਰੇਖੀ ਅਲਖ ਅਰੁੇਖੀ ਅਮਿਤ ਅਦੈਖੀ
 ਸਰਬਮਈ ਸਭ ਕਿਲ ਦਿਖਹਰਦਿਪ
 ਤਿਤ ਉਧਰਦਿ ਅਸਰਾਇ ਸਰਦਿ ਏਕਦ
 ਈ ॥ ੮ ॥ ੨੮ ॥ ਕਲਸਾ ਅਜਾਨੁ ਬਾਹੁਸਾ

ਰੰਗ ਕਰ ਪਰਣੀ ਅਮਿਤਜੋ ਤਿਜਗ ਜੋਤ
ਪ੍ਰਕਰਣੀ ਖਜਗ ਪਾਣੁ ਖਲਦਲ ਬਲ
ਹਰਣੀ ਮਹਾ ਬਾਹੁ ਬਿਸੰਦੁ ਕੁਰਕੁ ਰਣੀ
ੴ ॥ ੨੯ ॥ ਗੜਿਉਂ ਗੀਛਿਦਾ ॥ ਖਲਦਲ ਬ
ਲ ਹਰਣੀ ਦੁਸਟ ਬਿਰੁਣੀ ਅਸਰਦੁ ਸਰਣੀ
ਅਮਿਤਗਤੀ ਚੰਦਲ ਚਖਚਾਰਦੁ ਮਛ
ਬਿਰਾਰਦੁ ਪਾਤੁ ਹਾਰਦੁ ਅਮਿਤ ਮਤੀ

ਅਜਾਨੁ ਸੁਬਾਹੀ ਸਾਹਨ ਸਾਹੀ ਮਾਹਿ ਮਾਹੀ
 ਸਰਬ ਮਾਈ ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਰਹਤਾ ਬਨ
 ਬ ਨਿਕਹਿਤਾ ਖਲ ਦਲਿ ਦਹਿਤਾ ਸੁਨ ਰਿ
 ਸਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ੩੦ ॥ ਕਲ ਸਾ ਅਤਿ ਥਿ
 ਲਿਸਟ ਦਲ ਦੁਸਟ ਨਿਰੰਦ ਨਾ ਅਮਿਤ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਗਲ ਜਗ ਬੀਦਨਾ ਸੋਹਤ ਚਾਰ ਚਿ
 ਤ ਕਰ ਚੰਦਨਾ ਘਾਪ ਪ੍ਰਹਾਰ ਦੁਸਟ ਦਲ

ਦੰਡਨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੧ ॥ ਛੇਪੇਛੰਦਾ ॥ ਬੇਦ
ਭੇਦ ਨਹੀਲਖੇਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਨਹੀਬੁਝੈ ॥
ਬਿਆਸਪਰਾਸੁਰਸੁਕਸਨਾਦਿਸਿਦ੍ਹਾਂਤਨ
ਬੁਝੈ ॥ ਸਨਤਿਕੁਆਰਸਨਕਾਦਿਸਰਬਜਉ
ਸਮਾਨਪਾਦਹਿ ॥ ਲਖਲਖਮੀਲਖਾਬਿਸਨਕਿ
ਸਨਕਸੀਨੇਤਬੜਾਦੁਹਿ ॥ ਅਸੰਕੁਰੂਪਅਨ
ਭੈਪੁਕਾਅਤਿਬਿਸਟਜਲਿਥਲਿਕਰਦਾ

ਅਚੁਤ ਅਨੰਤ ਅਦੈ ਅਮਿਤ ਨਾਥ ਨਰੰਜ
 ਨਤ ਦਸਰਦਾ ॥ ੧ ॥ ੩੨ ॥ ਅਚੁਤ ਅਭੈ ਅ
 ਭੈਦ ਅਮਿਤ ਅਖੰਡ ਅਤੁਲ ਬਲਾ ਅਟਲ
 ਅਨੰਤ ਅਨਾਦਿ ਅਖੇ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ
 ਅਮਿਤ ਅਮਿਤ ਅਨੰਤੋਲ ਅਕੂ ਅਭੈਦ
 ਅਭੰਜਨਾ ਅਨ ਬਿਕਾਰ ਆਤਮ ਸਰੂਪ ਸੁ
 ਰਨ ਰਮੁ ਨਰੰਜਨਾ ਅਬਿਕਾਰ ਰੂਪ ਅਨਭੈ

ਸਦਾ ਮੁਨਜਨ ਗਨ ਬੰਦ ਤਰਨਾ ਭਵਤ
ਰਨ ਕਰਨ ਦੁਖ ਦੇਖ ਹਰਨ ਅਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ
ਮਭੈ ਹਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥ ਛਪੇ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਹੁ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰ ਲਪਰਲ ਸਤ ਜ
ਤਿਉ ਦੋਤ ਅਮਿਤ ਗਤਾ ਜਟਤ ਜੋਤ ਜਗ
ਮਗਤ ਲਜਤ ਲਖ ਕੋਟਿ ਨਿਖਾਤਿ ਪਾਤਿ ਚ
ਕਦ ਰਤੀ ਰਸ ਦੇ ਰਸ ਤਚ ਉਚੋ ਕਕਾਰਿ ਧਰਿ

ਪਦਮਨਾਥਪਦਮਾਛਨਦੁਲਨਾਗਾਇਨੁ
 ਨਰਿਹਰਿਕਾਲਖਾਬਿਹੰਡੁਨਕਿਲਦਿ
 ਖਹਰਦੁਸੁਰਨਰਮੁਨਬੰਦਤਚਰਨਾਖੰਡੁ
 ਦੁਅਖੰਡੁਸੰਤੁਦੁਅਭੈਨਮੋਨਾਥਕੁਉਭੈ
 ਹਰਿਦਾ॥੩॥੩੪॥ਛਪੇਛੰਦਾ॥ ॥ਨ
 ਮੋਨਾਥਨਿਦਾਇਕਨਮੋਨਿਮਰੁਪਨਿਰੰਜ
 ਨਾਅਰੰਗਜਾਣੁਅਰੰਗਜਾਣੁਅਭੰਜਅਨ

ਭੇਦ ਅਭੰਜਨ ਅਛੈ ਅਥਿਕਾਰ ਅਭੈ ਅ
ਨ ਭਿਜ ਅਭੇਦਨ ਅਖੇਦਾਨ ਖੇਦਨ ਅ
ਖਿਜ ਅਨ ਛਿਦੁ ਅਛੇਦਨ ਅਜਾਨ ਬਾਹ
ਸਾਰੰਗ ਧਰਖੜਗ ਪਾਣੁ ਦੁਰਜਨ ਦਲਦਾ
ਨਰਦੁਰਨ ਰੇਸ ਨਾਇਕ ਨਿਪਾਣਿ ਨਮੋਨ ਦੁਲ
ਜਲ ਥਲ ਰਵਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩੫ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਅ
ਲ ਦੁਖ ਹਰਣ ਦੁਰਮਤ ਹੰਤਾ ਦੁਖ ਖੰਡਣ ॥

ਮਹਾਂਮੋਨਮਨਹਰਨਮਦਨਮੂਰਤਮਹਾਮੰਡਨਾ।
 ਅਮਿਤਤੇਜਅਥਿਕਾਰਅਥੇਅਉਂਜਅ
 ਮਿਤਬਲਾਨਿਰਉਂਜਨਿਰਉਉਨਿਰਵੈਰਨਿ
 ਰਜੁਰਨਿਪਜਲਬਲਾਅਛੈਸਰੂਪਅਛੁ
 ਅਛਿਤਅਛੈਅਛਾਨਅਛਰਾਅਦਵੈ
 ਸਰੂਪਅਦਿਯਅਮਰਅਥਿਬੀਦਤਸੁਰਨ
 ਰਾਸਰਾਸ੫੦੩੮।ਕੁਲਕੁਲੀਕਕਾਰਿਹੀ

ਨਾਨਕਿ ਪਾਕੀ ਸਾਗਰ ਕਰੁ ਦਾਕਰਾ ਕਰਣ ਕਾ
 ਰਣ ਸਮਰਥ ਨਿਪਾਕੀ ਸੂਰ ਤਕਿਤ ਧਰਾ ਕਾ
 ਲਕਰ ਮਕਰਹੀ ਨ ਨਿਅਾ ਜਿਹ ਕੋਇ ਨ ਬੁਝੈ
 ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਾਲ ਨ ਕੈ ਬੁਝੈ ਕੀ
 ਜਲ ਕਨੈ ਨ ਕ ਬੁਰੀ ਦਿਹਿ ਕਟਿ ਕੇਹਰ ਕੁਜਰ
 ਗਦਨਾ ਕਦਲੀ ਕੁਰੰਕ ਪੁਰਗਤ ਬਿਨਅ
 ਕਾਲ ਦੁਜੈ ਕਦਨਾ ॥੬॥੩੧॥ਛੋਪੇਛੰਦਾ॥

॥ ਅਲਖ ਰੂਪ ਅਲੇਖ ਅਬੈ ਅਨ ਕੂਤ ਅ ੪੨੫

ਉਂਜ ਨਾ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਬਿਕਾਰ ਅਜੈ ਅ

ਨ ਅਗਾਧ ਅਰੀਜ ਨਾ ਨਿਰਾਬਿਕਾਰ ਨਿਰਜ

ਰ ਸਰੂਪ ਨਿਰਦੈ ਖਾਨਿਰੀਜ ਨਾ ਆਉਂਜ ਨਾ

ਉਂਜ ਨਾ ਅਨਭੇਦ ਅਨਕੂਤ ਅਉਂਜ ਨਾ

ਸਾਹਾਨ ਸਾਹ ਸਿੰਦਰ ਸੁਖ ਤਬ ਰੁਸ ਰੂਪ ਬਰ

ਦੈ ਬਖਤਾ ਕੋਟ ਕਿਪਤਾ ਪਕੂ ਅਕੁ ਨ ਜਿਮ

ਤਪਤਤੇਜਾਇਸਾਬਿਤਤਖਤਾ॥੧॥੩੮

॥ਛਪੇਛੰਦਾਵੁਪਸਾਦਿ॥ ॥ਚਕਤ

ਚਾਰਚਕਦੈਚਕਤਚਉਕੰਟਚਦਗਨਾਕੋ

ਟਸੁਰਸਮਤੇਜਨਹੰਦੁਨਚਦਗਨਾਕੋਟ

ਚੰਦਚਕਪਰੈਤੁਲਨਹੀਤੇਜਾਬਿਚਾਰਤਾ

ਸਿਖਿਆਸਪਗਸੁਰਬ੍ਰਹਮਕੁੰਦਨਹਿ

ਬੇਦਉਚਾਰਤਾ॥ਸਾਹੰਸਾਹਸਾਹਿਬਸੁਖ

ਰਾਮਾਤਿਪੁਤਾਪਸਿੰਦਰਸਬਲਾਰਾਜਾਨਰਾ

ਜਸਾਹਿਬਸਬਲਾਮਿਤਤੇਜਅਛੈਅਛ

ਲਾ॥੮॥੩੯॥ਕਾਬਿਤਾਹੁਪਸਾਦਿ॥

॥ਗਾਹਿਓਜੋਨਜਾਇਸੋਅਗਾਹਕੈਕੈਗਾਹੀ

ਅਤੁਛੈਦਿਓਜੋਨਜਾਇਸੋਅਛੈਦਕੈਪਛੈ॥

ਨੀਐ॥ਗੀਜਿਓਜੋਨਜਾਇਸੋਅਗੀਜਕੈਕੈ

ਜਾਨੀਅਤੁਛੈਜਿਓਜੋਨਜਾਇਸੋਅਛੈਜਕੈ

ਕੈਮਾਨੀਐਸਾਧਿਓਨੇਨਜਾਇਸੇਅਸਾ
ਧਿਕੈਕੈਸਾਧਕਰਛਲਿਓਨੇਨਜਾਇਸੇਅ
ਛੁਟਿ ~~ਕੈਮਾਨੀਐਸਾਧਿਓਨੇਨਜਾਇਸੇਅ~~ ਕੈਪੁਮਾਨੀਐ
ਅੰਤਮੇਨਆਵੈਸੇਅਮੰਤਕੈਕੈਮਾਨੁਮਨਜੀ
ਤਮੇਨਆਵੈਸੇਅਜੀਤਕੈਕੈਜਾਨੀਐ॥ ੧॥
੪੦॥ ਪ੍ਰਾਥਿਤਾਹੁਪੁਸਾਇਜਾਤਮੇਨਆ
ਵੈਸੇਅਜਾਤਕੈਕੈਜਾਨਜੀਅਪਾਤਮੇਨਆ

ਵੈਸੋ ਅਪਾਤ ਕੈ ਕੈ ਬੁਲਾਈਐ ॥ ਭੇਦ ਮੇਨ ਅਪਾ ॥ ੪੨੭ ॥
ਵੈਸੋ ਅਭੇਦ ਕੈ ਕੈ ਭਾਖੀ ਅਤੁਛੇ ਦਿਯੋ ਜੋਨ
ਜਾਇਸੋ ਅਭੇਦ ਕੈ ਸੁਨਾਈਐ ॥ ਖੀਰੁ ਚੰਨ ਜਮ ॥
ਇਸੋ ਅਖੀਰੁ ਜੁ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨੁ ਮੇ
ਨਾ ਵੈਗਮ ਤਾ ਕੋ ਸਦਾ ਖਾਈਐ ॥ ਜੀਤ ਮੇਨ
ਆਵੈਸੋ ਅਜੀਤ ਕੈ ਕੈ ਜਾਪੀ ਅਤੁਧਿਅਨੁ ਮੇ
ਨਾ ਵੈਤਾ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਕੀਜੈ ਧਿਆਈਐ ॥

੨॥੪੧॥ਕਾਬਿਤੁ ਰੂਪਸਾਦਿ॥ 'ਛ
ਤਪਾਰੀਛਤੀਪਾਤਿਛੈਲਰੂਪਾਛਿਤਨਾਥਛੈ
ਣੀਕਰਛਾਇਆਬਰਛਤੀਪਾਤਿਗਾਈ
ਮੋਗਬਿਸੁਨਾਥਾਬਿਸੁਅੰਤਰਬੇਦਨਾਥ
ਬਾਲਾਕਰਬਾਜੀਗਾਰਿਬਾਨਪਾਰੀਬੀਧਨ
ਬਤਾਈਮੋਗਨਿਉਲੀਕਰਮਦੁਪਾਧਾਰੀ
ਬਿਦਿਅਪਰਬਹਮਚਾਰੀਧਿਆਨਕੋ

ਲਗਾਵੈਨੈਕਾਪਿਆਨਹੁਨਪਾਈਐਰਾਜ ੪੨੮
ਨਕੇਰਾਜਾਮਹਾਰਾਜਨਕੇਮਹਾਰਾਜਾਐ
ਸੋਰਾਜਛੋਰਿਅਉਰਦੁਜਾਕਉਨਪਿਆ
ਈਐ॥੩॥੪੨॥ਕਾਬਿਤੁਰੂਪਸਾਦਿ॥
॥ਜੁਪਕੇਜਿਤਈਆਰੰਗਕੁਮਕੇਭਵ
ਈਆਕੁਰਕੁਮਕੇਮਿਟਈਆਨਾਥਤੀਨ
ਲੋਕਗਾਈਐਕਾਹੁਕੇਤਨਆਰੈਨਸਾਈ

ਆਜਾ ਕੇ ਭਈ ਆ ਕੇ ਉਛੁਛੁ ਨੀ ਹੁ ਕੇ ਛੁ
ਈ ਆ ਛੋ ਰੁ ਕਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਈ ਐਸਾ
ਧਨਾਸ ਧਈ ਆ ਧੁਲ ਧਾਨੀ ਕੇ ਧੁਜਈ ਆ
ਧੋਮ ਧਾਰ ਕੇ ਧਰ ਯਾਧਿ ਆਨ ਤਾ ਕੇ ਸਦਾ
ਲਾਈ ਐਸਾ ਅਉ ਕੇ ਬਦਈ ਆਏ ਕਨਾਮ
ਕੇ ਜਪਈ ਆ ਅਉ ਰਕਾਸ ਕੇ ਕਰ ਯਾ ਛੋਰ
ਅਉ ਰਕਉ ਨ ਧਿ ਆਈ ਐਸਾ ॥੪॥੪੩॥ਕ

ੴ ਸਾਹਿ

ਬਿਤੁ ॥

ਕਾਮ ਕੋ ਕਾਨਿ ਦਾਖੇ ਰਖੁ ਬੀ ਕੋਰਿ ॥ ੪੨੯ ॥

ਤਿਦਾਗ ਜਗਾਜੀ ਕੋ ਨਾਜੀ ਦਾਸੋ ਕਾਨਿ ਦਾ ਕੋ ਬਤ ॥

ਈਐ ॥ ਚਾਮ ਕੋ ਚਲਿ ਦਾ ਘਾਉ ਘਾਮ ਤੇ ਬਾਢਿ

ਦਾ ਛੜ ਛੜੀ ਕੋ ਛਲਿ ਦਾ ਸੋ ਦਿਹੰਦਾ

ਕੈ ਮਨੁ ਮੇ ॥ ਜਰ ਕੋ ਦਿਹੰਦਾ ਜਾਨ ਮਾਨ ਕੋ

ਜਾਨਿ ਦਾ ਜੇਤ ਜੇ ਬਕੋ ਗਾਜੀ ਦਾ ਜਾ ਰਮਾਨ

ਜਾਨ ਗਾਈਐ ॥ ਦੋਖ ਕੋ ਦਲਿ ਦਾ ਦੀਨ ਦਾ

ਨਸਾਦਿ ਹੰਦਾ ਦੇਖਦੁ ਜਨ ਦ ਲਿਦਾ ਧਿਆ
ਇਦੁ ਜੋ ਕਉ ਨ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ੫ ॥ ੪੪ ॥
ਕਾ ਬਿਤਾ ॥ ॥ ਹੁਪੁ ਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਾਲਿਸ
ਸਿ ਹੰਦਾ ਸਿਧਤਾਈ ਕੋ ਸਾਧਿਦਾ ਅੰਗ ਅੰ
ਗ ਮੇ ਅਵਿਦਾ ਏਕੁ ਏਕੁ ਨਾਥ ਜਾਨੀ ਐ ॥
ਕਾਲ ਖਕਟਿ ਦਾ ਖੁਗਾਸਾਨ ਕੋ ਖਾਨਿਦਾ ਗੁਬ
ਗਾਫਲ ਗਿਲਿਦਾ ਗੋਲ ਗੰਜ ਖਬ ਖਾਨੀ ਐ

ਗਲ ਬਾਗਿ ਰੰਦਾ ਜੀਤ ਤੇਜ ਕੇ ਦਿਹੰਦਾ
 ਚਿਤ ਚਾਪ ਕੇ ਚਲਿ ਦਾਛੈ ਰਾਅ ਉਰ ਕ
 ਉਨ ਆਨੀ ਮੇਸਤਤਾ ਦਿਹੰਦਾ ਸਤਤ
 ਈਕੋ ਸੁਖਿ ਦਾ ਕਰਮ ਕਾ ਮਕੋ ਕੁ ਨਿਦਾਛੈ
 ਰਦੁ ਜਾ ਕ ਉਨ ਮਾਨੀ ਮੇਸਤ ॥੬॥੪੫॥ ਕ
 ਬਿਤੁ ਭੂਪ ਸਾਦਾ ਜੋਤ ਕੋ ਜਗਿ ਦਾਜ
 ਗਜਾ ਫਗਿ ਦਿਹੰਦਾ ਮਿਤ ਮਾਰੀ ਕੇ ਮਲਿ

ਦਾਪੇਕੁ ਨਿਦਾ ਬਖਾਨੀਐ ਆਪਾਲਕੁ ਪਾਨਿ
ਦਾਪਮ ਪਾਰਸੀ ਪ੍ਰਗੀਦਾਰੰਗ ਰਾਗ ਕੇ ਸੁ
ਨਿਦਾਪੇ ਅਨੰਦਾ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ਆਜਾਪ ਕੇ
ਜਪਿਦਾ ਖੇਰੁ ਖਰੀਕੇ ਦਿਹਿ ਦਾ ਖੁਨ ਮਾ
ਫਕੇਕੁ ਨਿਦਾਹੈ ਅਭਿਜਰੁ ਪਠਾਨੀਐ ਆ
ਅਰਜਾ ਦਿਹਿ ਦਾਰੰਗ ਰਾਗ ਕੇ ਬਾਛੰਦਾ
ਦੁਸਟ ਦ੍ਰੋਹ ਕੇ ਦਲਿਦਾ ਛੇਰੁ ਦੁਜੈ ਕੋ ਨਾਪਿ

ਕੋਈ ਪਾਉ ਹੈ। ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈ। ਕਿਸਾਹੁ ਨ
 ਕੋਸਾਹੁ ਹੈ। ਕਿਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜੁ ਹੈ। ਕਿਰਾਵਨ ਕੇ
 ਰਾਉ ਹੈ॥ ੮॥੪੭॥ ਬਹਿਰਤ ਦੀਲ ਛੰਦੁ
 ਪਸਚਮੀ॥ । ਰੂਪਸਾਇ॥
 ਕਿਅਰੀਜਸਾ॥ ਕਿਅਉਜਸਾ॥ ਕਿਅਰੂ
 ਪਸਾ॥ ਕਿਅਰੀਜਸਾ॥ ੧॥੪੮॥ ਕਿਅਛੇਦ
 ਸਾ॥ ਕਿਅਉਦਸਾ॥ ਕਿਅਨਾਮਸਾ॥ ਕਿਅਕ॥

ਮਸਾ ॥ ੨ ॥ ੪੯ ॥ ਕਿ ਅਭੇਖਸਾ ॥ ਕਿ ਅਲਿਖ
 ਸਾ ॥ ਕਿ ਅਨਦਸਾ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧਸਾ ॥ ੩ ॥ ੫੦ ॥
 ॥ ਕਿ ਅਰੁਪਸਾ ॥ ਕਿ ਅਭੂਤਸਾ ॥ ਕਿ ਅਦਾਗਸਾ
 ॥ ਕਿ ਅਰਾਗਸਾ ॥ ੪ ॥ ੫੧ ॥ ਕਿ ਅਭੇਦਸਾ ॥ ਕਿ
 ਅਛੇਦਸਾ ॥ ਕਿ ਅਛਾਦਸਾ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧਸਾ
 ॥ ੫ ॥ ੫੨ ॥ ਕਿ ਅਗੰਜਸਾ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸਾ ॥
 ॥ ਕਿ ਅਭੇਦਸਾ ॥ ਕਿ ਅਛੇਦਸਾ ॥ ੬ ॥ ੫੩ ॥

ਗਿਅਸੇਅਸਾਗਿਅਧੇਅਸਾਗਿਅਰੀ
ਜਸਾਗਿਇਕੰਜਸਾ॥੧॥੫੪॥ਗਿਉਕਾ
ਰਸਾਗਿਨਿਕਾਰਸਾਗਿਅਖੰਜਸਾਗਿ
ਅਭੰਜਸਾ॥੮॥੫੫॥ਗਿਅਘਾਤਸਾ
ਗਿਅਕਿਅਾਤਸਾਗਿਅਚਲਸਾਗਿ
ਅਛਲਸਾ॥੯॥੫੬॥ਗਿਅਜਾਤਸਾਗਿ
ਅਤਾਤਸਾਗਿਅਛਲਸਾਗਿਅਟਲਸਾ

੧੧੦ ॥ ੫੧ ॥ ਬਹਿਰਤਦੀਲਪਸਚਮੀਰੁਪਸਾ ੪੩੩

ਦਿ। ॥ ਅਟਾਟਸਚਾਅਢਾਟਸਚਾਅ

ਡੀਗਸਚਾਅਦੀਗਸਚਾ। ੧੧ ॥ ੫੨ ॥ ਅਤਾ

ਨਸਚਾਅਥਾਨਸਚਾਅਦੀਗਸਚਾਅਨੰ

ਗਸਚਾ। ੧੨ ॥ ੫੩ ॥ ਅਪਾਰਸੁਅਫਾਰਸੁ

ਅਥੇਅਸਤੁਅਫੇਅਸਤੁ। ੧੩ ॥ ੫੪ ॥ ਅਸਾ

ਨਸਚਾਅਹਾਨਸਚਾਅਡੀਗਸਚਾਅਡੀਗ

ਸਚਾ ॥ ੧੪ ॥ ੬੧ ॥ ਅਰਾਮਸਚਾ ਅਰਾਮਸਚ
ਅਜੋਧਸਚਾ ਅਵੇਜਸਚਾ ॥ ੧੫ ॥ ੬੨ ॥ ਪ
ਸਚਮੀ ॥ ॥ ਅਸੇਅਸਤੁ ਅਭੇਅਸਤੁ
ਅਮੀਗਸਤੁ ਗਇਅੰਗਸਤੁ ॥ ੧੬ ॥ ੬੩
ਉਕਾਰਸਤੁ ਅਕਾਰਸਤੁ ਅਖੰਡਸਤੁ
ਅਤੰਗਸਤੁ ॥ ੧੭ ॥ ੬੪ ॥ ਗਕਿਅਤਾਪਹਿ ॥
ਗਕਿਅਥਾਪਹਿ ਗਕਿਅਦੰਗਹਿ ਗਕਿਅ

ਨੀਗਾਹਿ॥੧੮॥੬੫॥ਗਿਅਤਾਪਾਹਿਗਿ

ਅਥਾਪਾਹਿਗਿਅਨੀਲਹਿਗਿਬੁਨੀਲ

ਹਿ॥੧੯॥੬੬॥ਅਰਧਨਰਾਜਛੰਦਾ

॥ਦੁਪਸਾਹਿ॥ ॥ਸਜਸਤੁਖੀਧਜਸ

ਤੁਖੀਅਸਸਤੁਖੀਗਿਕਸਤੁਖੀ॥੧॥

੬੭॥ਜਲਸਤੁਖੀਬਲਸਤੁਖੀਪੁਰਸਤੁ

ਖੀਬਨਸਤੁਖੀ॥੨॥੬੮॥ਰਵਸਤੁਖੀ॥

ਸਸਸਤੁਪੀ ਰਜਸਤੁਪੀ ਤਮਸਤੁਪੀ ॥ ੩ ॥
੧੦ ॥ ਧਨਸਤੁਪੀ ਮਨਸਤੁਪੀ ਇਛਸਤੁ
ਪੀ ਬਨਸਤੁਪੀ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਮਤਸਤੁਪੀ
ਗਤਸਤੁਪੀ ਬਤਸਤੁਪੀ ਚਿਤਸਤੁਪੀ
੧੬ ॥ ੧੨ ॥ ਪਿਤਸਤੁਪੀ ਸੁਤਸਤੁਪੀ ਮ
ਤਸਤੁਪੀ ਗਤਸਤੁਪੀ ॥ ੧੩ ॥ ਨਰ
ਸਤੁਪੀ ਚਿਪਸਤੁਪੀ ਪਿਤਸਤੁਪੀ ਬਿ

ਦਸਤੁਖੀ ॥ ੮ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰਿਸਤੁਖੀ ਕਰ
 ਸਤੁਖੀ ਛਲਸਤੁਖੀ ਬਲਸਤੁਖੀ ॥
 ੧੯ ॥ ੧੫ ॥ ਉਤਸਤੁਖੀ ਪੁਤਸਤੁਖੀ ਗਤ
 ਸਤੁਖੀ ਦਧਸਤੁਖੀ ॥ ੨੦ ॥ ੧੬ ॥ ਰਵਸਤੁ
 ਖੀ ਛਪਸਤੁਖੀ ਗਰਬਸਤੁਖੀ ਹਿਰਬ
 ਸਤੁਖੀ ॥ ੨੧ ॥ ੧੭ ॥ ਜੈਅਸਤੁਖੀ ਖੇਅ
 ਸਤੁਖੀ ਖੇਅਸਤੁਖੀ ਤ੍ਰੈਅਸਤੁਖੀ ॥ ੨੨

॥ ੧੮ ॥ ਨਿਰਾਸਢੀ ਦਾ ਭੁਧੁ ਸਾਦਿ ॥

ਚਕੀਤ ਚਾਰ ਚੰਦਕਾ ॥ ਸੁਭੀਤ ਰਾਜ ਸੁਪ

ਭਾਗ ॥ ਦਵੰਤ ਦੁਸਟ ਮੰਡਲੀ ॥ ਸੁਭੀਤ ਰਾ

ਜ ਸੁਭਲੀ ॥ ੧ ॥ ੧੯ ॥ ਚਲੰਤ ਚੰਡ ਮੰਡਕਾ

ਅਧੰਡ ਧੰਡ ਦੁਪਲਾ ॥ ਖਿਵੰਤ ਬਿਜੁ ਜੁ

ਲਕਾ ॥ ਅਨੰਤ ਗਾਇ ਬਿਦਸਾ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥

ਲਸੀਤ ਭੁਭਿਜਲੀ ॥ ਦਲੰਤ ਦੁਪਦਲੀ

ਪਟੰਗਪਾਤਸੋਹੀਯੀਸਸੁਦੁਬਾਜਲੋਹੀ
 ਯੀ॥੩॥੮੧॥ਨਿਨੰਦਗੇਦਾਬਿਦਾਯੀਅ
 ਥੇਦਨਾਦਦੁਧਰੀਅਨਟਬਟਬਟਕੀ॥
 ਅਪਟਅਨਟਸੁਖਲੀ॥੪॥੮੨॥ਸੁਖ
 ਟਤੁਟਦਿਬਕੀਅਦੁਟਛੁਟਸੁਛਕੀਅ
 ਪੁਟਤੁਟਆਸਨੀਅਲੇਖਅਕੁਖਅਨਾਸ
 ਨੀ॥੫॥੮੩॥ਸੁਕੁੰਤਦੀਤਪਦੁਕੀਜਲੀਤਸ०

ਮਸਾਖਾਟੀ ਸੁਕੁੰਤਲੁਕੁਪੰਟਕਾ ਜਲੰਤ
ਭਾਰਕ ਛਟਾ ॥ ੬ ॥ ੮੪ ॥ ਸਿਰੀਸੁਸੀਸ
ਸੁਕੁੰਤਲੀ ਘਟਾਕ ਬਾਨ ਉਕੁੰਤਲੀ ਘਟਾ ਸੁਕੁੰ
ਤਸੀ ਸੁਸੀਧਰੀ ਜਲੰਤ ਸਿਧਰੀ ਨਰੀ ॥ ੧
॥ ੮੫ ॥ ਚਲੰਤ ਦੰਤ ਪਤਕੀ ਕੁਜੰਤ ਦੇਖਿ
ਦੁਦਲੀ ਤਜੰਤ ਸਸਤ ਅਸਤਕੀ ਚਲੰਤ
ਚਕੁ ਚਉਦਿਸੀ ॥ ੮ ॥ ੮੬ ॥ ਅਗੀ ਮਤੇਜਸੇ

ਭੁਟੀਯੀ ਰਖੀ ਸਈ ਸਲੋ ਭੁਟੀਯੀ ਅਨੇਕ ਬਾਰ ਧਿ ੪੩੭

ਆਵਹੀ ਨਤਤ ਪਾਰ ਪਾਵਹੀ ॥ ੮ ॥ ੮੧ ॥

ਅਧੋ ਸੁਧੁ ਮਧੁ ਮਹੀ ਅਪੁਰ ਨੇਤੁ ਪੁ ਮਹੀ ॥

ਸੁਪੰਚ ਅਗਨ ਸਾਧੀਯੀ ਨਤਾ ਮਪਾਰ ਲਾਧੀ

ਯੀ ॥ ੧੦ ॥ ੮੮ ॥ ਨਿਵੁਲ ਅਦਿਕ ਰਮਣੀ

ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਧਰਮਣੀ ਅਨੰਤਤੀ ਰਥ ਬਾ ॥

ਸਨੀ ਨਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੀ ॥ ੧੧ ॥ ੮੯ ॥

ਅਨੰਤਜਗਅਕਾਰਮਣੀ ਗਜਾਦਿਆ
ਦਿਧਰਮਣੀ ਅਨੇਕਦੇਸਭਰਮਣੀ ਨਏ
ਕਨਾਮਕੋਸਮੀ ॥ ੧੩ ॥ ੮੦ ॥ ਇਕੀਤਕੁੰਟਬਾ
ਸਨੀ ਭੁਮੰਤਕੋਟਕੰਬਨੀ ਉਚਾਟਨਾਦਕਰ
ਮਣੀ ਅਨੇਕਉਦਾਸਭਰਮਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ੮੧ ॥
ਅਨੇਕਭੇਖਆਸਨੀ ਕੌਰਰਕੋਟਕਬੁਤੀ
ਦਿਸਾਦਿਸਾਭੁਮੇਸਨੀ ਅਨੇਕਭੇਖਪੇਖਨੀ

॥ १४ ॥ ੮੨ ॥ ਕਰੋਰ ਕੋਟ ਦਾ ਨਕੀ ॥ ਅਨੇਕ ੪੩੮

ਜਗ ਪ੍ਰਤ ਬਿਯੀ ॥ ਸਾਨਿਆਸ ਅਧਿਧਰਮ

ਦੀ ॥ ਉਦਾਸ ਨਾਮ ਕਰਮ ਦੀ ॥ ੧੫ ॥ ੮੩

॥ ਅਨੇਕ ਪਾਠ ਪਾਠ ਨੀ ॥ ਅਨੰਤ ਠਾਟ ਠਾ

ਟ ਨੀ ॥ ਨਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੀ ॥ ਸਮਸਤ ਸਿ

ਸਟ ਕੇ ਕੁਮੀ ॥ ੧੬ ॥ ੮੪ ॥ ਜਗਾਦਿਆ

ਦਿਧਰਮ ਦੀ ॥ ਬੇਰਾਗ ਅਧਿਕਰਮ ਦੀ

ਏਅਾਇਅਾਇਕਾਮਾਇਆਮਨਾ
ਇਸੰਜਾਮੰਬਿਕਾ ੧੧੭੬੫੥੥੥੥
ਕਦੇਸਕੁਮਾਇਕਰਰਦਾਨਸੰਜ
ਮੰਮਾਨਕਗੀਤਗਿਅਾਨਨੰਮਾ
ਨੰਤਗਿਅਾਨਪਿਅਾਨਨੰ ੧੧੬੬
ਵਾਅਨੰਤਗਿਅਾਨਸੁਤਮੰਮਾ
ਨਕਰਿਤਸੁਤਿਕੁਤੰਗਿਅਾਨ

ਰਦ ਅਦਕੀ ਸੁਬਹੁ ਮਰਮਨ ਹਿ
 ਲਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ਕਰੋਰ ਜੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਦੰ
 ਅਨੰਤ ਤੰਤ੍ਰ ਦੰ ਬਣੀ ਬਸੇਖਾ ਬਿਆਸ
 ਨਾਸਨੀ ਅਨੰਤ ਨਿਆਸ ਪਾਸਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧
 ॥ ਜਪੰਤ ਦੇਵ ਦੇਵਤ ਨੀ ਬਪੰਤ ਜਛਰੀ
 ਪ੍ਰਬੀ ਬਦੰਤ ਬਿਦੰਤ ਪਰੀ ਗਣੰਤ ਸੇ
 ਸਉਰ ਗਣੀ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ਜਪੰਤ ਪਾਰਵਾ

ਰਾਖੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਪਤ ਪਾਰਾਖੀ ਜਣੈ ਤਰ

ਰਚਕੁਣੀ ਸਮੁੰਤ ਰਕੁ ਬਕੁਣੀ ॥ ੨੨ ॥ ੧੦

॥ ਜਪਤਿ ਪੰਨਗੰਨਕੀ ਬਰੰਨਰੰ ਬਨ ਸਪਤੀ

ਅਕਾਸ ਉਰਬੀ ਅੰਜਲੀ ਜਪਤਿ ਜੀਵ

ਜਲ ਥਲੀ ॥ ੨੩ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਕੋਟ ਰਕੁ ਬ

ਕੁਤੁਣੀ ਬਦੰਤ ਬੇਦੁਰ ਕੁਕੀ ਅਸੰਭੁ

ਅਸੰਭੁ ਮਾਨੀਐ ਕੌਰੋ ਬਿਸਨ ਠਾਨੀਐ

॥२४॥१°२॥ਅਨੰਤਸੁਰਸਤੀਸਤੀ।ਬਦੰ

੪੪੦

ਤਾਜਿਤਈਸੁਰੀ।ਅਨੰਤਅਨੰਤਕੁਾਖੀਐ।

ਅਨੰਤਅੰਤਲਾਖੀਐ।२੫॥१°३॥ਬਿ

ਧਨਰਾਜਛੰਦਾ। ॥ਅਨਾਦਿਅਗਾਧ

ਬਿਅਾਧਿਅਾਦਿਅਨਾਦਿਕੋਅਨਾਈਐ।

ਅਰੀਜ ਅਕੁੰਜ ਅਰੰਜ ਅਰੀਜ ਰੀਜ ਕਉ

ਧਿਅਾਈਐ।ਅਲੇਖ ਅਕੁਖ ਅਦੈਂ ਮੁਰੇਖ

ਅਸੇਖਕੋਪਛਾਨੀਐ॥ ਨਭੂਲਜੰਤਤੰਤ
ਮੰਤ੍ਰਕੁਰਮਭੇਖਠਾਨੀਐ॥ ੧॥ ੧੦੪॥ ਅਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਲਾਲਅਕਾਲਅਪਾਲਦਿਆਲ
ਕੋਉਚਾਰੀਐ॥ ਅਧਰਮਕਰਮਧਰਮ
ਭਰਮਕਰਮਮੇਉਚਾਰੀਐ॥ ਅਨੰਤਦਾਨ
ਧਿਆਨਾਰੀਅਨਾਧਿਆਨਦਾਨਪੇਖੀ
ਐ॥ ਅਧਰਮਕਰਮਕੇਬਿਨਾਸੁਧਰਮ

ਕਰਮਲੇਖੀਐ॥ ੨॥੧੦੫॥ ਬੁਝਾਇ

ਦਾਨਸੰਜਮਾਇਤੀਰਥਦੇਵਕਰਮਣਿ

ਹੈਆਇਕੁੰਜਮੇਦਰਾਜਸੁਬਿਨਾਨਕੁਰ

ਮਣਿ॥ ਨਿਵਲਆਇਕਰਮਕੁਏਖਅਨੇ

ਕੁਏਖਮਾਨੀਐ॥ ਅਦੇਖਕੁਏਖਕੇਬਿਨਾ

ਸੁਕਰਮਕੁਰਮਜਾਨੀਐ॥ ੩॥੧੦੬

॥ ਅਜਾਤਪਾਤਅਮਾਤਤਾਤਅਜਾਤਿ

ਸਿਧ ਹੈ ਸਦਾ ਅਸਤੁ ਮਿਤੁ ਪਤੁ ਪਉਤੁ ਜ

ਤਤੁ ਸਰਬੁ ਦਾ ਅਖੰਡੁ ਮੰਡੁ ਚੰਡੁ ਉਦੰ

ਡੁ ਅਖੰਡੁ ਖੰਡੁ ਭਾਖੰਡੁ ਆਨੰਦੁ ਪਰੰਗਰੇਖ

ਅਲੇਖੁ ਭੇਖੰਡੁ ਮੇਨਰਾਖੰਡੁ ਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

ਅਨੰਤਤੀਰਥੁ ਆਦਿ ਅਸਨਾਦਿ ਨਾ

ਰਦੁ ਅਸਨੰ ਬੈਰਾਗੁ ਅਉਸਨਿ ਅਸ

ਅਉਸਨਾਦਿ ਜਗਪਾਸਨੰ ਅਨਾਦਿ

ਤੀਰਥ ਸੰਮ੍ਰਾਟਿ ਬਰਤਨੇ ਮਧੇ ਖੀਐ ॥ ਅ

ਨਾਇ ਅਗਾਧਿ ਕੇ ਬਿਨਾਸ ਮਸਤ ਕੁਰਮ ਲੇ

ਖੀਐ ॥ ੫ ॥ ੧੦੮ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥

॥ ਦਾਇਆਇਆਇ ਧਰਮੀ ਸੰਨਿਆ

ਸਆਇ ਕਰਮੀ ਗਜਾਇਆਇ ਦਾਨੀ

ਹੈਆਇਆਇ ਥਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸੁ

ਦਰਨਆਇਦਾਨੀ ਸਮੁਦ੍ਰਆਇ ਇਸ

ਨਨੀ ਬਿਸੁਵਾਇਆ ਦਿਓ ਰਮੀ ਬਿਰਕ
ਤਾਇਆ ਦਿਕ ਰਮੀ ॥ ੨ ॥ ੧੧੧੦ ॥ ਨਿਵ
ਲਆ ਦਿਕ ਰਣੀ ਸੁਨੀ ਲਆ ਦਿਬਰ
ਦੀਅਨੀ ਲਆ ਦਿਧਿਆਨੀ ਜਪਤਤ
ਤਪਧਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧੧੧੧ ॥ ਅਮਿਤਕਾ ਦਿਓ
ਗਤੀਆ ਦਿਕਤਾ ਦਿਬਕਤੀ ਪਛਾਸ
ਤਵਾਪੁਜਾਪੀ ਪਛਾਗਤਾ ਅਥਾਪੀ ॥ ੪ ॥

॥ ੧੧੨ ॥ ਸੁਰਗਤਾਦਿ ਕਰਣੀ ਅਜਗਤੁ ੪੪੩

ਆਪਹਰਣੀ ਗਿਰਕਤੁ ਆਪਕਾਸੀ ॥

ਅਵਿਗਤੁ ਆਪਦਾਸੀ ॥ ੫ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸ

ਅਸਤੁ ਆਪਧਾਨੀ ਪੁਜਸਤੁ ਆਧਰਾਨੀ ॥

ਅਵਿਕਿਤੁ ਆਮਕੁੰਗੀ ਗਇਕਸਤੁ ਆ

ਅਨੀਗੀ ॥ ੬ ॥ ੧੧੪ ॥ ਉਅਸਤੁ ਆਮ

ਕਾਰੀ ਗ੍ਰਿਪਸਤੁ ਆਗ੍ਰਿਪਾਰੀ ਗ੍ਰਿਪਸਤੁ

ਆਮਾਖੰਡੀ ਗਤਸਤੁਆਮਾਗੰਡੀ॥॥

੧੧੫॥ ਘਰਸਤੁਆਘਰਾਨੀ ਗਿਝਾ

ਸਤੁਆਗਿਝਹਾਲੀ ਗਿਤਸਤੁਆਮਤ॥

ਪੀ॥ ਗਿਤਸਤੁਆਮਛਾਪੀ॥੮॥੧੧

੬॥ ਗਿਤਸਤੁਆਮਜਾਪੀ॥ ਗਿਕਸਤੁ

ਆਮਝਾਪੀ॥ ਗਿਕਸਤੁਆਮਨੇਕੀ॥

ਵਟਸਤੁਆਮਟੇਟੀ॥੯॥੧੧੧॥੧੫

ਠਟਸਤੁਆਮਠਾਟੀ ਠਟਸਤੁਆਮ
 ਠਾਟੀ ਠਟਸਤੁਆਮਠਾਪੀ ਦਕਸ
 ਤੁਆਮਠਾਪੀ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥
 ਸਤੁਆਮਠਾਪੀ ਥਪਸਤੁਆਮਥਾਪੀ
 ਦਲਸਤੁਆਠਿਦੇਖੀ ਨਹਿਸਤੁਆ
 ਅਨੇਖੀ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥
 ਆਮਪਾਨੀ ਫਲਕਤੁਆਫਲਾਨੀ ॥

ਬਦਕਤੁਆ ਬਿਸੇਖੀ ਕੁਜਸਤੁਆ
ਅਭਿਖੀ ॥ ੧੨ ॥ ੧੨੦ ॥ ਮਤਸਤੁਆ
ਫਲਾਨੀ ਹਰਿਕਤੁਆ ਹਿਰਦਾਨੀਅ
ਜਕਤੁਆ ਤ੍ਰਿਗਾਤ੍ਰਿਕਸਤੁਆਤ੍ਰਿ
ਕੁੰਗੀ ॥ ੧੩ ॥ ੧੨੧ ॥ ਰੰਗਸਤੁਆਅ
ਰੰਗੀ ਲਦੁਸਤੁਆਅਲਿੰਗੀ ਯਕਸ
ਤੁਆਯਕਾਪੀ ॥ ਇਕਸਤੁਆਇਕਾ

ਨਰਸਤੁਆਨਰੇਸੀਦਲਸਤੁਆਦਲੇ
ਸੀ॥ ੧੧॥ ੧੨੫॥ ਪਾਧੜੀਛੰਦਾ॥
॥ ਹੁਪਸਾਦਿ॥ ॥ ਦਿਨਅਜਬਏਕ
ਆਤਮਰਾਮਾਅਨਕੁਉਜਰੂਪਅਨਹ
ਦਅਕਾਮਾਅਨਿਛਿਜਤੇਜਆਜਾਨ
ਬਾਹੁਰਾਜਾਨਰਾਜੁਸਾਹਾਜਸਾਹੁ॥ ੧॥
੧੨੬॥ ਉਚਿਰਿਓਆਤਮਾਪਰਮਾ

ਮਾਸੀਗਾ ਉਤਲੁਜਸਰੁਪਮਾਇਗਤਅ ੪੪੬

ਉਗਾ ਗਇਹਕਉਨਆਹਿਆਤਮਾਸਰੁਪਮਾ,

ਜਿਹਅਮਿਤਤੇਜਿਅਤਿਰੁਤਿਤਿਥਿਰੁ

ਤਾ॥੨॥੧੨੭॥ਪਰਾਤਮਾਬਾਰਾ॥

॥ਯਹਿਬ੍ਰਹਮਆਹਿਆਤਮਾਰਾਮ

ਜਿਹਅਮਿਤਤੇਜਿਅਇਗਤਅ

ਕਾਮਾਜਿਹਉਦਭੁਰਮਨਹੀਕਰਮਕ

ਲਾਗਿਹਸਤਮਿਤਸਰਬਾਦਿਅਲਾ॥ ੩
॥੧੨੮॥ ਭੂਬਿਯੋਨਰੁਏਸੇਖਿਯੋਨਜਾ
ਇਕਾਟਿਯੋਨਕਟੈਨਬਾਰਿਯੋਬਰਾਇ
ਛਿਜੈਨਨੈਕਸਤਸਤਪਾਤਾਗਿਨਸ
ਤੁਮਿਤੁਨਹੀਜਾਤਪਾਤਾ॥੪॥੧੨੯॥
ਸਤੁਸਹੀਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਘਾਇਛਿਜੈ
ਨਨੈਕਖੰਡਿਯੋਨਜਾਇਨਹੀਜਰੈਨੈਕ

ਪਾਵਕਮੰਤ੍ਰਾਗਾ ਬੋਰੈ ਨਸਿਧਸੋਖੇ ਨ
 ਬਿਆਰਾ ॥੫॥ ੧੩੦ ॥ ਗਇਕਕਰਿਯੋ
 ਪਸੰਨ ਆਤਮਾ ਦੇਵਾ ਅਨਭੰਗਰੂਪ
 ਅਨਿਭੁਤਿ ਅਭੇਦਾ ਯਾਹਿ ਚਤੁਰਦ
 ਰਗਸਿਸਾਰਦਾਨਾ ਗਵਿਹੁ ਚਤੁਰਦਰਗ
 ਕਿਜੈ ਵਖਿਆਨਾ ॥੬॥ ੧੩੧ ॥ ਗਇਕ
 ਗੁਪਤ ਪਰਮਾਇਕ ਦਾਨ ਪਰਮਾ ਗਇਕੁ

ਗਾਧਰਮਾਇਕ ਸੋਢ ਕਰਮਾਇਕਚ
ਤੁਰਦੁਰਗਾਸਤਜਗਾਉਤਾਸੇਅੰ०
ਤਮਾਪਗਤਮਾਪਛੰਤਾ॥੧॥੧੩੨
॥ਇਕ ਰਾਜਧਰਮਾਇਕਧਰਮਦਾ
ਨਾਇਕਉਗਾਧਰਮਾਇਕਸੋਢਦਾਨ
ਤੁਮਕੋਰਚਤੁਚਤੋਬਿਚਾਰਾਜੇਤ
ਕਾਲਉਜਗਾਪਾਗਾ॥੮॥੧੩

੩) ਬਰਨੰਨਕਰੋਤੁਮਪਿਥਮਦਾਨਾ
 ਜਿਮਦਾਨਧਰਮਾਕਿਨੇਨਿਪਾਨਾਸ
 ਤਿਜੁਗਕਰਮਸੁਰਦਾਨਦੀਤਾਭੂ
 ਮਾਦਿਦਾਨਕੀਨੇਅਕੀਬਾ॥੮॥੧੩੪
 ॥ ਤੇਜੁਗਮਹੀਪਬਰਨੰਨਜਾਤਾਗਾ
 ਥਾਅਨੰਤਉਪਮਾਅਗਾਤਾਜੋਕੀ
 ਏਜਗਤੋਮੇਜਗਧਰੰਮਾਬਰਨੰਨਜਾ

ਹਿਤੇ ਅਮਿਤ ਕਰਮਾ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩੫ ॥
ਕਲਜੁ ਗਤੇ ਅਦਿ ਜੇ ਭਏ ਮਹੀਪਾ
ਇਹਿ ਕੁਰਬਖੀ ਭਿਮਾ ਹਿਜੈ ਬੁਦੀਪਾ ॥
ਬਲਪਤਾ ਪਥਰੈ ਏਸੁ ਤੈ ਚਾਗਾਜਾਦੁ
ਦਿਸਟਰ ਕੁਭਰ ਬਏ ਚਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩੬ ॥
੬ ॥ ਖੰਡੇ ਅਖੰਡੁ ਜਿਹ ਚ ਬੁਖੰਡੁ ਕੈ
ਰੋਕੁਰ ਬੇੜ ਮਾਰੈ ਪਚੰਡਾ ਜਿਹਿ ਚ ਤੁਰੰ

ਗੁਜਿਤਿਯੋਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜਨ ਕੁਟੀਮਾਦ

ਕੁਤਾਜੁਤਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ਅਰਜਨ

ਪਾਠਿਯੋਉਤਰਦਿਸਾਨਾ ਕੁਟੀਮਾਹਿਕਰਾਇ

ਪੁਰਬਾਪਿਯਾਨਾ ਸਹਿਦੇ ਪਾਠਿਯੋ **ਦੁਫ**

ਦੁਸੁਦੇਸਾ ਨੁਕਲਹਿ ਪਠਾਇਯ **ਫ**

ਮਪ **ਦੁਸਾ** ॥ ੧੩ ॥ ੧੩੮ ਮੰਤ੍ਰੇ ਮਹੀਪਖੰ

ਰਿਯੋਖੜਾਦਾ ਜਿਤੇ ਅਜੀਤ ਮੰਤ੍ਰੇ ਮਹਾ

ਨਾਖੀਡਿਯੋਸੁਇਤਖਰਸਾਨਦੇਸਾਦਛ
ਨਪੁਰਬਜੀਤੇਨਰੇਸਾ॥੧੪॥੧੩੮॥
ਖਗਖੰਡਖੰਡਜੀਤੇਮਹੀਪਾਬਾਜਿਯੋ
ਨਿਸਾਨਾਇਹਜੇਬੁਦੀਪਾ॥ਇਕਠਉਰਕੀ
ਤੇਸਬਦੇਸਗਉ॥ਅਬਰਾਜਸੁਅਕੋਕੀ
ਓਚਾਉ॥੧੫॥੧੪੦॥ਸਬਦੇਸਦੇਸ
ਪਠੇਸੁਪੜਾ॥ਜਿਤਜਿਤਗੁਨਾਦੁਕੀ

ਏਇਕੜਾਮਖਰਾਜਸੁਅਕੋਕੀਯੋਅ ॥ ੪੫੦

ਰੰਤਾਨਿਪਬਹੁਬਲਾਇਜਿਤੇਅਸਿਭ

॥ ੧੬॥ ੧੪੧॥ ਰੁਆਲਛੰਦਾ ॥

ਕੋਟਿਕੋਟਿਬਲਾਇਰਿਖਜੁਜਕੋਬਹੁ ॥ ੧੬॥

ਮਬੁਲਾਇਕੋਟਿਕੋਟਿਬਨਾਇਬਿ

ਜਨਭੋਗੀਆਹਿਬਹੁਭਾਇਜੀਤਤ

ਤਸਮਰਕਾਕਾਹੁਲਾਗਹੈਨਿਪਰਾਇ

ਰਾਜ ਸੁਇਕਰਹਿਲਗੋਸਭੁਪਰਮ
ਕੋਚਿਤਚਾਇ॥੧॥੧੪੨॥ਇਕਏ
ਕਸੁਦਰਨਕੋਦਿਜਿਏਕਦੀਜੈਭਾਰ
ਏਕਸਉਗਜਏਕਸਉਗਥਿਦੁਇਸ
ਹੰਸੁਭੁਧਾਰਾਸਹੰਸਚਤੁਰਸੁਦਰਨ
ਸਿੰਗਰਿਮਾਹਿਖਦਾਨਅਪਾਰਾਏਕ
ਏਕਹਿਦੀਜੀਐਸੁਨਰਜਰਾਜਅਉਤ

੪੪

ਗਾ॥੨॥੧੪੩॥ ਸੁਵਰਨਦਾਨੁ ਸੁਰਕਮਦਾ
ਨਸੁਤਾ ਬਦਾਨੁ ਅਨੰਤਾ ਅੰਨਦਾਨੁ ਅ
ਨੰਤਦੀ ਜਤਦੇਖਦੀ ਨਦੁਰੰਤਾ ਬਸਤ
ਦਾਨੁ ਪਟੀ ਬਦਾਨੁ ਸੁਸਸਤਦਾਨੁ ਦਿਸੀ
ਤਾ ਭੂਪਾ ਭਿਛੁਕੁ ਗੁਇਗਏ ਸਬਦੇਸ
ਦੇਸਦੁਰੰਤਾ ॥੩॥੧੪੪॥ ਚੜ੍ਹਕੋ ਸਬ
ਨਾਇਕੁ ਰੁਕਮਹਸਲਾਇ ਪਰਨਾਰਾ ਸ

ਹੀ ਸ੍ਰੋਮਕ ਰੋਲੋਗੇ ਦਿਜ ਬੇਦ ਇਅਸਮ
 ਉਤਾਰਾ ਹਸਤ ਸ੍ਰੋਪਮਾਨ ਪਿਤਕੀ ਪਰ
 ਤਪਾਰ ਅਪਾਰ ਹੋਤੁ ਸਮ ਅਨੇਕ ਬਿ
 ਜਨ ਲਪਟ ਪਟ ਕਰਾ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪੫
 ਗੀਤਕਾ ਸਕੁਤੀ ਰਬਕੀ ਸਕੁਤੀ ਰਬ
 ਕੋਲੇ ਬਾਰਾ ਕਾਸਟਕਾ ਸਕੁਦੇ ਸਕੀ ਜਿ
 ਉਨਾਰਾ ਲੁਤਲੁਤ ਨਕੇ ਮਹਾਰ ਸ੍ਰੋਮੀ
 ਸਕੁਦੇ ਸਕੀ

ਅੰਤਿਹਮਾਗਿ। ਦੇਖਚੜ੍ਹਤੁਰਹੈ। ਦਿਜੀ
 ਬਰਗੀਤਹੀਨਰਨਾਹਾ॥੫॥੧੪੬॥ ਭੁ
 ਤ੍ਰਾਂਤਅਨੇਕਥੀ ਜਨਹੈ। ਮੇਰੇ
 ਹਿਆਨਾਚਤੁਰਬੇਦਪੜੈਚੜ੍ਹਸਤੁਬਿ
 ਪਾਇਆਸਸਮਾਨਾ। ਭੁਤ੍ਰਾਂਤਅਨੇ
 ਕਭੂਪਤਦੇਤਦਾਨਅਨੰਤ। ਭੂਮਭੂਰ
 ਉਠਾਜਾਇਪੁਨਜੋਤਤੋਤਦੁਰੰਤ॥੬॥

੧੪੭, ਜੀਤ ਜੀਤ ਮਦੁਸ ਮਾਸ
ਨ ਅਰਬ ਖਰਬ ਛਿਨਾਇਆ ਮਾਨਿਅ
ਨਿਦੀਏ ਦਿਜਾਨ ਨਜਗੋ ਮੇਕਰ ਰਾਇ।
ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਸੁਪ ਸੁਪੀ ਐਤਿ
ਹ ਅਨਾ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਉਠੀ ਜੇ ਸੁਨਿ ਜੀਤ
ਤੀਤ ਦਿਸਾਨਾ॥ ੧੪੮॥ ਜਗ ਸਿੰਧ
ਹ ਮਾਰਕੈ ਪੁਨਿ ਕੈ ਰਵਾਹ ਬਿਪਾਇ ਰਾਜ

ਸੁਇਕੀਓ ਬੜੇ ਮੁਖਿ ਕਿਸਨ ਕੇ ਮਾਤਿ ਕੁਇ
 ਰਾਜ ਸੁਇ ਕਿਤੇ ਦਿ ਨਜੀਤ ਸਤੁ ਅਨੀਤਾ
 ਬਾਜ ਮੇਧ ਮਰੀ ਕੁਕੀ ਨੋ ਬੇਦ ਬਿਖਾਸ ਮਤੰਤਾ
 ॥੮॥੧੪੮॥ ਪਿਥ ਮਜਗ ਸਮਾਪਤ ਹਿ
 ॥ ਸੀਬਰਣ ਬਧਾ ॥ ਚੰਦ ਬਰਣ ਸੁਕ
 ਰਣਿ ਸਿਆਮ ਸੁਦਰਨ ਪੁਛ ਸਮਾਨਾ ਰਤਨ
 ਤੰਗੁ ਤੰਗ ਬਾਜਤ ਉਚੰਗ ਸੁਦਾਹ ਸਮਾਨਾ

ਨਿਰਤ ਕਰਤ ਚਲੈ ਧਰਾ ਪਾਰਿਕਾ ਮਹੁ ਪਪੁਤਾ
ਇਹੇ ਖਿਦੇ ਖਿਛ ਕੈ ਸਭੈ ਨਿਪਰੀਤਿ ਇਹੇ
ਉਨਿਪਰਾਇ। ੯॥੧੫੦॥ ਬੀਣ ਬੀਣ
ਮਦੰਗ ਬਾਜਤ ਬਾਸੁਰੀ ਸੁਰਨਾਇ ਮੁਰਚ
ਤੁਰ ਮਦੰਗ ਮੰਦਲ ਚੰਗ ਬੰਗ ਸਨਾਇ ਛੇ
ਲਛੋਲ ਕਖੰਜਕਾ ਰੂਫੜਾ ਝਕੋਟ ਬਜੰਤਾ।
ਜੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁੰਟਲ ਕਾਉ ਪਜੰਤ ਰਾਗ ਅਨੰਤਾ।

੧੦੦੧੫੧। ਅਮਿਤਬਦਬਜੰਤੁਹਰੰ

ਸ

ਤਬਾਜਅਪਾਰਾਜਾਤਜਉਨਾਦਿਸਾਨਕੋਪ

ਛਲਾਗਹੀਸਿਰਦਾਰਾਜਉਨਬਾਧਤੁਰੰਗ

ਜੁੜਤਜੀਤੀਮੇਕਰਿਜੁਧਾਅਨਜੰਨਮਿ

ਲੇਬਚੈਨਹਿਮਾਰੀਮੇਕਰਿਜੁਧਾ। ੧੧।

੧੫੨। ਹੇਫੇਰਚਾਰਾਦਿਸਾਨਮੇਸਭਜੀਤ

ਕੈਛਿਤਪਾਲਾਬਾਜਮੇਧਕਰਿਯੋਸਪੁਰਨ

ਅਮਿਤਜਗਾਰਿਸਾਲਾ ਭੁੰਤੁਭੁੰਤੁ
ਅਨੇਕਦਾਂਨਸੁਦੀਜੀਅਹਿਦਿਜਗਾ
ਜਾ ਭੁੰਤੁਭੁੰਤੁ ਪਟੰਬਰਾਦਿਕਬਾਜੀ
ਯੋਗਜਗਾਜਾ ॥ ੧੨ ॥ ੧੫ ॥ ੩ ॥
ਅਨੇਕਦਾਂਨਦੀਇਦਿਜਾਨਨਅ
ਮਿਤੁਦਹਬਾਅਪਾਰਾ ਹੀਰ
ਚੀਰਪਟੰਬਰਾਸੁਦਰਨਕੋਬਹੁਭੁੰਤੁ

ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ ਤੁਸੇ ਸਬੈ ਥਹ ਰਿਓ ਖੁ ਨਿਗਿਰ
 ਗਇ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਨਦੈ ਦਿਜੈ ਨਿਪ ਬਾਂਟ
 ਬਾਂਟ ਲੁਟਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪੪ ॥ ਫੇਰ ਕੈ ਸਲੂ
 ਦੇ ਸਮੇ ਹੋ ਮਾਰਿਓ ਮਖ ਜਾਇ ਕਾਟ ਕੈ ਤਿਹ
 ਕੋਤ ਬੈ ਪਲ ਕੈ ਕਰੈ ਚਤੁਰੁ ਗਇ ਏਕਾ ਬਿਪ
 ਨਏਕ ਛਤ ਨਏਕ ਇਸਤੁ ਨਦੀ ਨਾ ਚਤੁ
 ਅੰਸ ਬਾਹਿਰੁ ਜੁਤਾ ਤੇ ਹੋ ਸਮੇਵ ਹਿਕੀਨ

॥ १४ ॥ १२५५ ॥ पंचमैत्रयपुमनसुग

ਜਕੈ ਇਹਦੀ ਧਾਮ ਅੰਤਿ ਜਾਇਗਿ ਰੇ ਰਸਾ ॥੩॥

ਲਪੰਨਾਤਮਗੀਧਾ ਭੂਮਭਰਬਭੁਏਧਾ

ਗੀਤ ਪਰਮਾਰਥ ਮਹਾਂ ਨਾਮ ਅਮਿਤੁ ॥

ਪਤਿ ਦਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਛਿਜਤੇਜ ਨਿਧਾਨ

१५, १५६, श्रीगिअनपवेपयषी

ਦੁਤੀਆਂ ਨਗਰ ਸਮਾਪਤੀ ੨। ਅਥਵਾ

ਜਾਪੀਛਤਕੋਰਾਜਕਥਨੀ) : : ਰੁਆ

ਲਛੰਦਾ) : : ਏਕਾਦਿਸਖਗੀਛਤ

ਹਿਮਿਲਿਕੀਯੋਮੰਤੁਮਹਾਨਾਗਜਾਮੇਧ

ਸੁਜਗਕੋਕਿਉਕੀਜੀਐਸਦਾਧਾਨਾ

ਬੋਲਿਬੋਲਿਸੁਮਿਤੁਮੰਤੁਨਮੰਤੁਕੀਓਬਿ

ਚਾਰਾਸੇਤਦੰਤਮੰਗਾਇਕੈਬਹੁਜਗਤਸੇ

ਅਥਿਚਾਰਾ) ੧) ੧੫) ਜਗਮੰਤੁਲ

ਕੋਰਚਿਏਤਹਿਰੋਸਾਅਸਟ
ਪਾਨਾਅਸਟਸਹੀਸੁਬਲ
ਇਹਿਤੁਜੁਅਸਟਲਛੁਦਿਜਾ
ਨਾਭਾਤਭਾਤਬਨਾਇਕੋਤਹਾਅ
ਸਟਸਹੀਸਪਨਾਰਾਹਸਤਸੀ
ਰਪਾਨਤਾਅਹਿਰੋਮੀਐਮਿ
ਤਧਾਰਾ)੨)੧੫੬)ਵੇਸਦੇਸੁਬ

ਲਾਇਕੈ ਬਹੁ ਭੁੰਤ ਭੁੰਤ ਨਿਪਾਲਾ ਭੁੰਤ

ਭੁੰਤ ਨਕੇ ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਾਨ ਮਾਨ ਰਸਾਲਾ

ਹੀਰ ਚੀਰ ਪਟੀ ਬਰਾਦਿ ਕਬਾਜ ਅਉ

ਗਜ ਰਾਜਾ ਸਾਜ ਸਾਜ ਸਬੈ ਦੀਏ ਬਹੁ

ਰਾਜ ਕੈ ਨਿਪ ਰਾਜਿ ॥ ੩ ॥ ੧੫੯ ॥ ਅੰ

ਸਿ ਭੁੰਤ ਕੀ ਚਿਤ ਹਾਂ ਬਹੁ ਬਰਖਲ ਉਤਿ

ਹਰਾਜਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆ ਮਾਨ ਲਉ ਅਰਜੀ

ਤਕੈ ਬਹੁ ਸਾਜਾ ਏਕਾ ਦਿਵਸ ਚੜ੍ਹਿ ਓਨਿ ਪ
ਬਰ ਸੈਲ ਕਾਜ ਅਥੇ ਟਾ ਦੇਖ ਮਿਗ ਭੁਇ
ਚੜ੍ਹਾ ਮੁਨ ਰਾਜਿ ਸਿਉ ਭੁਈ ਕੁਟਾ ॥੪॥੧
੬੦॥ ਪੇੜ ਯਾਗਿ ਗਯੋ ਨਹੀ ਮਿਗ ਰੋਰ ਖੀਸ ਰੋ
ਲਾ ਉੜੁ ਭੁਪਾਹਿ ਨਾਦੀ ਓਨਿ ਅਖ ਭੁਇ
ਕਥੇ ਲਾ ਮਿਤ ਕਸ ਪਾਨਿ ਹਾਰ ਕੈ ਜਿਹ ਅਗ
ਤਾਹ ਉਠਾਇ ਤਉ ਨ ਕੇਗਾਰ ਰੁਕੈ ਨਿਪ ਜਾ

ਤਲੁਯੋਨਿ ਪਗਾਇ ॥ ੫ ॥ ੧੬੧ ॥ ਅੰ ਖਉ ੪੫੮
ਪਾਰਲਥੇਕ ਹਾਮੁਨ ਸਰਪਦੇ ਖਡੂਰਾਨਾ ਕੋ
ਧਰਤਤਲੁਯੋਨਿ ਤਹਾ ਦਿਜਰਕਤਨੇਤੁਚੁਰਾ
ਨਾਜਉਨਮੋਗਾਰਿ ਚੁਗਰਿ ਗਿਓਤਿ ਹਕਾਟਿ
ਹੈ ਅਹਿਗਾਇ ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਨਮੋਮਰੈਯ
ਹਿਸੰਤਿ ਸਾਧਸ ਦਾਇ ॥ ੬ ॥ ੧੬੨ ॥ ਸਾਧਕੋ
ਸੁਨਿਕੈ ਰੂਰਿਯੋਨਿ ਪਮੰਦ੍ਰਏਕਉ ਸਾਰਾ ਅ

ਪਿੰਗਗਗਾਚਿਯੋਧਉਲਹਰਿਛੁਇਸਕੈਨਬਿ
ਆਹਾਸਪਕੀਤਹਰੀਮਤਾਜੋਕਾਟਿਹੈਤਿਹ
ਜਾਹਾਕਲਪਾਉਕਟਿਯੋਤਬੈਤਹਿਅਨ
ਕੈਅਹਿਰਾਇ॥੧॥੧੬੩॥ਸਾਠਬਰਖਪ
ਮਾਨਲਰਿਦੁਇਮਾਸਯੋਦਿਨਚਾਰਾਜੋਤਿਜੋ
ਤਿਥਿਖੇਰਲੀਨਿਪਰਾਜਕੀਕਰਤਾਰਾਕੁਮ
ਕੁਰਬਕੁਏਤਬੈਜਨਮੇਜਰਾਜਮਹਾਨਾਸੁਰਬੀ

ਰਹ ਠੀਤ ਪੀਦ ਸਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥੮॥
 ੧੬੪ ॥ ਗਇਤ ਰਾਜ ਪਰੀਛਤ ਸਮਾਪਤੰਤੁ
 ਏ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਜਨਮੇ ਜਾਰਾ ਜਪਾਟੁਤੁ
 ਏ ॥ 'ਰੁਆਲਛੰਦਾ' ॥ ਰਾਜਕੋ
 ਗਿਹ ਪਾਇ ਕੈ ਜਨਮੇ ਜਰਾ ਜਮਹਾਨਾ ਸੂਰ
 ਥੀ ਰਹ ਠੀਤ ਪੀਦ ਸਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ
 ਪਤਰ ਕੇ ਬਧ ਕੇ ਪਤੰਤ ਸਬ ਬਿਪਲੀ ਨਬੁ

ਲਾਇ ਸਰਪਸੇਧਕਰਿਯੋਲਗੇਮਖਧਰਮਕੇ
ਚਿਤਚਾਇ॥੧॥੧੬੫॥ਏਕਕੋਸਪ੍ਰਮਾਨ
ਲਉਮਖਕੁੰਡਕੀਨਬਨਾਇਅੰਤਸਕਤਕ
ਰਨੈਲਗੇਤਹਿਹੋਮਾਥਿਪ੍ਰਬਨਾਇਅਨ
ਅਨਗਿਰੈਲਗੇਤਹਿਸਰਪਕੋਦਾਪਾਰ॥
ਜਤਤਤਉਫੀਜੈਤਬੁਨਭੂਮਭੂਰਉਦਗ॥
੩॥੧੬੬॥ਹਸਤਏਕਦੁਹਸਤਤੀਨ

ਚਉਹਸਤ ਪੰਚਮਾਨਾ ਬੀਸਹਾਥ ਇਕੀ
 ਸਹਾਥ ਪੰਚੀਸਹਾਥ ਸਮਾਨਾ ਤੀਸਹਾਥ ਬੀ
 ਤੀਸਹਾਥ ਛਤੀਸਹਾਥ ਗਿਰਾਹਾ ਆਨ
 ਆਨ ਗਿਰੈਤਹਾ ਸਭੁਕੁਸਮ ਭੂਤਹੋਇ ਜਾ
 ਇ॥ ੩॥ ੧੬੭॥ ਏਕੈ ਸੋਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨਦੇ
 ਸੋਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਤੀਨੈ ਸੋਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨਚੇ
 ਤਸੈ ਸੁਸਮਾਨਾ ਪਾਂਚੁ ਸੈਖਟ ਸੈਲਗੋਤਹਿ

ਬੀਚਾਅਨਗਿਰੰਤਾਸਹੰਸਹਸ
ਤਪਾਅਨਲਉਸਕੁਹੋਅਹੋਤਾਅਨੰਤ
ਠ॥੧੬੮॥ਕੁਜੰਗਪੁਪਾਤਛੰਦਾ॥
ਰਚਿਏਸਰਪਸੇਧੰਬਡੋਜਗਰਾ
ਜੀਅਕਰੋਇਪਹੋਸੰਸਰੇਸਰਬਰ
ਜੀਅਦਹੋਸਰਬਸਰਪੀਅਨੰਤਿਪ੍ਰਕ
ਰੀਕੁਜੰਗਪੁਪਾਅਨੰਤਿਜੁਰੇਰਾਜਦੁ

ਅਰੀ ॥ ੧੧੧੬੬ ॥ ਕਿਤੇ ਅਸਟਹਸਤੀ

੪੬੭

ਸਤੀ ਪਾਇਲਰੀ ॥ ਕਿਤੇ ਦੁਆਦਿਸੇ

ਹਸਤ ਲੋਪਰਮਭਾਰੀ ॥ ਕਿਤੇ ਦੁਆਦਿਸੇ

ਹੀਸ ॥ ਕਿਤੇ ਜੋਜਨੇਕੀ ॥ ਗਿਰੇ ਹੋਮਕਿਤੀ ਅ

ਪਾਰੀ ਅਚੇਤੀ ॥ ੨ ॥ ੧੧੦ ॥ ॥ ਕਿਤੇ ਜੋਜ

ਨੇਦਾਇ ਕਿਤੇ ਤੀਨ ਜੋਜਨਾ ॥ ਕਿਤੇ ਚਾ

ਰਜੋਜਨ ਦਹੇ ਭੁਮ ਭੋਗਨਾ ॥ ਕਿਤੇ ਮੁਸ

ਟਅੰਗੁਸਟ ਗਿਸਟ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਕਿਤੇ
ਬੇਦੁ ਗਿਸਟੇ ਅੰਗੁਸਟੇ ਅਰਧਾਨੀ ॥ ੩
॥ ੧੧੧ ॥ ਕਿਤੇ ਚਾਹ ਜੋ ਜਨ ਲਉ ਚਾਰ
ਕੋ ਸੀ ਛੁਏ ਅੰਘਿਤ ਜੋ ਸੇਕ ਰੋ ਅਗਨ
ਹੋਮੀ ਫਟਿ ਫਟ ਕੈ ਫੋ ਦੁਕਾ ਫੰਤ ਕਾ
ਰੀ ਛੁਟੇ ਲਪਟ ਜੁ ਆਲਾ ਬਸੈ ਬਿਖ
ਧਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੧੨ ॥ ਕਿਤੇ ਸਪਤ ਜੋ ਜਨ

ਲੋਕੋਸਾਸਟੀ ਆਕਿਤੇ ਅਸਟ ਜੋਜਨ ਮਹਾ
 ਪਰਮ ਪੁਸਟੀ ਭੁਯੋਘੋਰ ਬਧੰਜ ਰੋਕੋਟ
 ਨਾਗੀ ਭੁਜਿਯੋ ਤਛਕੀ ਭਛਕੀ ਜੇਮਕਾ
 ਗੀ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥ ਕੁਲਿਕੋਟ ਹੋਮੋ ਬਿਖੇਦੁ
 ਹਿਦਕੀ ਰੀ ॥ ਬੇਬਾ ਪਤੁਰੇ ਘਨੇਕੁ
 ਰੁੜੀ ਰੀ ਭੁਜਿਯੋ ਨਾਗ ਰਾਜੀ ਤਕਿਯੋ ਇ
 ਦੁਲਕੀ ਜਾਰਿਯੋ ਬੇਦਮੀ ਤਕਿਯੋ ਸਕੁਸੇ

५

ਸੋਕੀ ॥ ੬ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬਧਿ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਗਿ
ਰਿਯੋ ਰੂਮ ਮਧਿ ॥ ਅਤ੍ਰਿਓ ਮਾਸ
ਤੀਕੀ ਮਹਾ ਬਿਪ੍ਰਸਿਧੀ ॥ ਰਿਤ੍ਰਿ
ਯੋ ਰੇਤ੍ਰ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਿਟਿਯੋ ਰੇਤ੍ਰ ਰੂਪ
ਰੂ ਮਹਾ ਰੂਪ ਉਤ੍ਰਿਯੋ ਰੇਤ੍ਰ ਰੂਪ
੧ ॥ ੧੧੫ ॥ ਤਾਨਿਯੋ ਰੂਪ ਮਧਿ ਰੂਪ
ਯੋ ਰੇਤ੍ਰ ਰੂਪ ॥ ਰਿਧਿ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਗਿ

ਟਲਭੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਰੰਦੂਲ ਬਿਦਿਆ
 ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਤਪੇ ਤੇਜ ਸਾਤ ਵੰਜੁ ॥ ਆਲਾਸ
 ਮਾਨੀ ॥ ੧੧੯੬ ॥ ਮਹੀ ਆਹੁ ਪੰਤ ਪੇਤੇ
 ਜਭਾਨੀ ॥ ਦਸਿ ਰਾਰ ਚਉਦਹ ॥ ਬਿਦਿਆ
 ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਾਸਤਰ ਗਾ ਸਾਰੰਗ
 ਪਾਨੀ ॥ ਭਜਹੁ ਸਰਪ ਮੇਧੀ ਜੈ ਮੋਹਿ ਦਾ
 ਨੀ ॥ ੧੧੯੭ ॥ ਭਜਹੁ ਜੈ ਨਸਰਪ ਜੈ

ਰੋਅਗਨਾਮਾਪੀਕਰੋਦਗਧਤੋਕੋਦੇ
 ਐਸਸਾਪੀਗਇਯੋਪੇਟਮਧਿਛੁਰੀਜ
 ਮਦਾਜੀਲਗਪਾਪਤੋਕੋਸੁਨਹੁਰਾਜਗ
 ਜੀ^xਸੁਨੇਬਿਪਤੋਲੰਉਠਿਯੋਅਪਰਾਜੀ
 ਤਜਿਯੋਸਰਪਸੇਧਪਿਤਾਬੈਰਕਾਜੀ
 ਬੁਲਿਯੋਬਿਯਾਸਪਾਸੀਕਰਿਯੋਮੰਤ੍ਰ
 ਚਾਰੀਮਹਾਬੈਦਬਿਅਕਰਦਬਿ

॥ ੨੦ ॥
 ੧੭੮।

ਦਿਆਗਬਿਚਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਿ ੭੮ ॥ ਸੁਨੀ ੪੬੪

ਪੜਕਾਦੁਇਗਰੀਕਾਸਰਾਜੀ ॥ ਮਹਾਂ

ਸੁੰਦਰੀਰੂਪਸੋਭਾਸਮਾਜੀ ॥ ਜਿਦੁਉਜ

ਤਾਕੋਹਦੁਸਟਪੁਸਟੀ ॥ ਕਰਿਯੋਪ

ਆਨਤਾਨੇਲਦੇਕੁਰਉਸਟੀ ॥ ੨ ॥ ੧

੮੦ ॥ ਚਲੀਸੈਨਸੁਕਰਪਰਾਚੀ ॥ ਦਿ

ਸਾਨੀ ॥ ਚੜ੍ਹੇਬੀਰਧੀਰੀਹਠੇਸਸਤੁਪਾਨੀ

ਦੁਰਿਯੋਜਾਇਦੁਰਗੀਸੁਬਾਗਾਣੁਸੀਸੀ॥
 ਘੇਰਿਯੋਜਾਇਦੁਓਜੀਭੁਜਿਓਰੇਕਈਸੀ॥
 ੧੩॥੧੮੧॥ਅਭਿਯੋਜਪਸੁਪੰਬਹੇਸ
 ਸਤ੍ਰਪਾਤੀ॥ਗਿਰੇਅਪਦੁਪੰਸਨਪੰਬਿ
 ਪਾਤੀ॥ਗਿਰੇਹੀਰਚੀਰੰਸੁਬੀਰੰਰਜਾਣੰ
 ਕਟੇਅਸੁਅਪੀਛੁਟੇਰੁਦੁਪਿਯਾਨੀ॥
 ੧੪॥੧੮੨॥ਗਿਰੇਬੇੜਖੜਾਣੁਖੜੀ

ਖੜਾਣੀ। ਬਜੀਓ ਰੁਕੁੰ ਕਾਰ ਦੁ ਕਿਆ
 ਨਿਸਾਣੀ। ਕਰੈ ਪੈਜ ਦਾਰੀ ਪਚਾਰੈ ਸੁਬੀ
 ਰੀ। ਜਾਓ ਰੇ ਰੰਗ ਮੀਰ ਤਨ ਤੇ ਛਤੀ ਰੀ। ੧
 ੫॥ ੧੮੩॥। ਬਿਭੇਦੰਤ ਦੁਗਮੀ ਪਛੇਦੈ
 ਤਨਾਨੀ। ਕਰੈ ਮਰਦ ਨੀ ਅਰਦ ਨੀ ਮਰਦ
 ਮਾਨੀ। ਕਾਟੇ ਚਰਮ ਬਰਮ ਛੁਟੇ ਚਉਥ
 ਰੀ। ੧੮੪॥ ੧੮੪॥। ਜਿਹਿ ਯੋ ਕਾਸਕੀ

੪੬੫
 ਰੰਗ ਮੀਰ ਰੰਗ ਮੀਰ ਪੀਰ ਛੋਟੇ
 ਸੁਬੀ

ਸਿਹਤਿ ਯੋਸਰਬਸੈਨੀ ਬਰੀਪੁਤਕ
 ਤਾਹਕੀਪਿਯੋਤਿਨੈਨੀ ਕੁਇਯੋਮੇਲ
 ਗਲਿਮਿਲੇਰਾਜਰਾਜੀ ਕੁਇਯੋਮਿਤ
 ਚਾਰੰਸਰੇਸਰਬਕਾਜੀ ॥ ੧੧ ॥ ੧੮
 ੫ ॥ ਮਿਲੀਗਾਦਾਜੀਦਾਸੀਅਨੁਪੀ
 ਮਹਾਬਿਦਵੰਤੀਆਪਾਰੰਸਰੁਪੀ
 ਮਿਲੇਹੀਰਚੀਰੀਕਿਤੇਸਿਅਤੰਕ

ਜ

ਰਨੀ ਮਿਲੇ ਮੰਤ ਦੀ ਤੀ ਕਿਤੇ ਸਥਰ

੪੬੬

ਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ੧੮੬ ॥ ਕਾਰਿ ਯੋ ਬਿਖ

ਹਰਾ ਜਾਭੁ ਇਓ ਸੁਪ ਸੰਨੀ ਕੁਲੀ

ਭਾਂਤ ਪਥੇ ਦਿਜੀ ਸਰਬ ਅੰਨੀ ਕ

ਰੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤੀ ਮਹਾਂ ਗਜ ਦਾਨ

ਕੁਏ ਦੋਇ ਪੜੀ ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਮਾਨੀ ॥ ੧

੮ ॥ ੧੮੭ ॥ ਲਖੀ ਰੂਪ ਵੰਤੀ ਮਹ

ਰਾਜਦਾਸੀ ਮਨੋਚੀ ਰਕੈ ਚਾਰਚੀ
ਦਾਨਿਕਾਸੀ ਲਹੈ ਚੀ ਚਲਾ ਚਾਰਥੀ
ਦਿਆਲ ਲਤਾਸੀ ਕਿਥੋ ਕੀ ਜਕੀ
ਮਾਂਤੁ ਸੇ ਕੁਪਕਾਸੀ ॥ ੨੦ ॥ ੧੮੮ ॥
ਕਿਥੋ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਲਖੈ ਚੀ ਦੁਆਸੀ
ਕਿਥੋ ਪਦਮ ਨੀਮੋ ਬਨੀ ਮਾਲਤੀ
ਸੀ ਗਿਥੋ ਪੁਹ ਪਥੀ ਨਿਅ ਫੂਲੀ

ਗਾਇ ਬੋਲੀ। ਤੁਜੈ ਅੰਗਤ ਬਾਸੁਰੀ ਪਾ
 ਫੁਲੇਲੀ। ੨੧। ੧੮੮। ਕਿਧੋਦੇਵ
 ਕੰਨਿਆ ਪੀਲੋ ਕਰੁਲੇ। ਕਿਧੋਜਛ
 ਨੀਕਿ ਨ ਨੀਸਿਉ ਕਲੇਲੇ। ਕਿਧੋਰੁਦੁ
 ਬੀਜੀ ਟਿਰੈ ਮਾਧਿ ਬਾਲੀ। ਕਿਧੋਪੜਪਾ
 ਨਿਨ ਬੈ ਕਉਲ ਨਾਲੀ। ੨੨। ੧੮੯।
 ਕਿਧੋਗਮ ਮਾਲਾਰਚੀ ਰੰਗਰੁਪੀ। ਕਿਧੋ

ਨਾਗਕੀਨਿਆਕਿਧੋਬਾਸਦੀਹੈਗਿ
ਧੋਸੀਖਨੀਚਿਤ੍ਰਨੀਪਦਮਨੀਹੈ॥ ੨
੩॥ ੧੯੧॥ ਲਸੈਚਿਤ੍ਰਰੂਪਬਾਚਿਤ੍ਰ
ਅਪਾਰੀਮਹਾਰੂਪਵੰਤੀਸੁਬਿਗੀ
ਆਨਕਰਮੀਪ੍ਰਭੇਕੀਠਿਬਿਦਿਆ
ਸੁਬਿਦਿਆਦਿਧਰਮੀ॥ ੨੪॥ ੧੯
੨॥ ਲਖੀਰਾਜਕੀਨਿਆਨਤੇਰੂਪਵੰ

ਤੀ ਲਸੈ ਜੋ ਤਜੁ ਆਲਾ ਅਪਾਰੰ ਅਨੰ ੪੬੮
ਤੀ ਲੁਖਿਯੋ ਤਾਹਿ ਜਨ ਸੇ ਜਏ ਆਪ
ਗਜੀ ਕਰੇ ਪਰਮ ਭੁਰੀ ਦੀਏ ਸਰਬ ਸਾ
ਜੀ ॥ ੨੫ ॥ ੧੯੩ ॥ ਬਾਢਿ ਭਨੇ ਹੁਤਾ ਜੇ
ਤਜੀ ਗਜੀ ਕੀ ਨਿ ਆ ਹੁਤੀ ਸਿਸਟ
ਕੀ ਦਿਸਟ ਕੀ ਦਿਸਟ ਮਹਿ ਪੁਸਟ ਪੀ ਨਿ
ਆ ਭੁਇਓ ਕਪੜੀ ਮਹਾਂ ਸਸਧਾਰੀ ३

ਦਸੰਚਾਰਚਉਦਾਹਬਿਦਿਅਭਿਚਾਰੀ
॥੨੬॥੧੮੪॥ਧਰਿਓਅਸੁਮੇਧੰਪ੍ਰਥ
ਅਪ੍ਰਥਨਾਮੀਭੁਇਓਅਸੁਮੇਧਾਨਦੂਜੋਪ
ਧਾਨੀਅਜੋਸਿੰਘਰਾਖਯੋਰਜੀਪੁਤ੍ਰਸੁਰੀ
ਅਹਾਂਜੀਗਜੋਧਾਅਹਾਂਜਸਪੁਰੀ॥੨੭॥੧
੮੫॥ਭੁਇਓਤਨਦੂਸਤੀਬਲਿਸਟੀਅਹਾ
ਨੀਅਹਾਂਜੀਗਜੋਧਾਸੁਸਸਤੀਪਧਾਨੀ॥

ਹਏ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ ਮਹਾਸਸਤੁ ਧਾਰੀ ॥
 ਬਰੇ ਸਤੁ ਜੀਤਿ ਜਿਵੇ ਰਾਵੁ ਦਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥
 ॥ ੧੮੬ ॥ ਚਾੜ੍ਹਿਓ ਕਾਇਵ ਸੀਅਥੇ
 ਟੰਨ ਰੇ ਸੀ ਲਥੇ ਮਿਗਾਧਾਯੋ ਗਯੋ ਅ
 ਉਰਦੇ ਸੀ ਸਮਿਓ ਪਰਮ ਬਾਟੰ ਤਕਿ
 ਯੋਏ ਕਤਾਲੀ ਤਹਾਦ ਉਰ ਕੈ ਪੀਨ
 ਪਾਨੀ ਉਤਾਲੀ ॥ ੨੮ ॥ ੧੮੭ ॥ ਕਾਰਿ

ਓਰਾਜਸੈ ਨੰਕਾ ਦਿਓ ਓਰ ਬਾਰ ਬਾਜੀ ਤ
ਕੀ ਬਾਜਨੀ ਰੁਪਰਾਜੀ ਸਮਾਜੀ ਲਗਿ
ਯੋ ਆਨਤਾ ਕੋ ਰਹਿਯੋ ਤਾਹਿ ਗਰਭੀ
ਕੁਇਯੋ ਸਿਯਾ ਮਕਰਣਿ ਸੁ ਬਾਜੀ ਅ
ਦਰਬੀ ॥ ੩੦ ॥ ੧੮੮ ॥ ਕਾਰਿਯੋ ਬਾਜ
ਮੇਧੀ ਬਰੋ ਜੋਗਰਾਜਾ ਜਿਏ ਸਰਬ ਕੁਪੀ
ਸਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜਾ ਗਾਊਯੋ ਜੋਗ ਬੰਨ੍ਹ

ਕਰਿਯੋਹੋ ਮਕੰਡੀ ਕੁਲੀਕੁ ਤਪੇਖੇਬ ੪੭੦
ਲੀ ਬਿਪੁੰਡੀ ॥ ੩੧ ॥ ੧੯੯ ॥ ਦੁਏਕੋ
ਟਦਾਨੰ ਪਕੇਪਰਮਾਪਾਕੀ ਕਲੁਮਾਪਿ
ਕੀਨ ਬਡੋਧਰਮਸਕੀ ਲਗਦਿਖੇਨੇ
ਆਪਜਿਉਰਾਜ ਬਾਲਾ ਮਹਾਰੁਪਦੀ
ਤੀਮਹਾਜੁ ਆਲਾ ਆਲਾ ॥ ੩੨ ॥ ੨
੦੦ ॥ ਉਤ੍ਰਿਯੋਪਉਨਕੇਬੇਗ ਸਿਯੋਮ

ਗਪਤੀ ਹਸੇ ਦੇ ਬਨ ਗਨੰਤੀ ਅੰਤਿ
ਛੇਤੀ ਬੁਝਿਓ ਕੋ ਪਰਮਾਰ ਹੋਇ ਪ
ਸਰਬੀ ਦਹੇ ਧੀਰਖੰਡ ਬੰਦੇ ਪਰਮਗਰ
ਬੀ ॥੩੩॥ ੨੦੧ ॥ ਪਿਥਮ ਬਾਧਿ ਕੈ ਸ
ਰਬ ਮੁੰਡੇ ਮੁੰਡਾਏ ਪੁਨਰਏ ਰੂਪ ਅਸੀ
ਸਤਾ ਕੇ ਟਿਕਾਏ ਪੁਨਰਤਪਤ ਕੈ ਪੀ
ਰਕੇ ਮਧਿ ਰੂਪਿ ਰਿਓ ਗਇ ਮੀ ਸਰਬ ਬਿਪਾ

ਨਕਉ ਜਾਗਿ ਮਾਰਿ ਰਿਓ ॥ ੩੪ ॥ ੨੦ ੨ ॥ ੧
 ਕਿਤੇ ਬਾਧਕੈ ਬਿਪ੍ਰਬਾਧੈ ਦਿਵਾਰੀ ਗਰਿ
 ਤੇ ਬਾਂਧਫਾਸੀ ਦੀਏ ਬਿਪ੍ਰਬਾਰੀ ਗਰਿ ਤੇ
 ਬਾਰਿਬਾਰੈ ਕਿਤੇ ਅਗ ਨਿਜਾਰੈ ਗਰਿ ਤੇ
 ਅਪਿ ਚੀਰੈ ਕਿਤੇ ਬਾਂਧਫਾਰੈ ॥ ੩੫ ॥ ੨੦
 ੩ ॥ ਲਗਿਯੋ ਦੋਖ ਭੂਖੀ ਬਾਢਿਯੋ ਕੁਸਟ
 ਦੇਹਿ ॥ ਸਬੈ ਬਿਪ੍ਰਬਾਧੈ ਲੇਕ ਰਿਯੋ ਰਾਜ

ਸਨਹੀ ਕਹੋ ਕਉਨ ਸਬੈ ਠਿਕੀ ਜੈ ਬਿਚਾ
ਰੀ ਦਹੇ ਦੇ ਹੁਟੈ ਮਟੈ ਪਾਪ ਭਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥
॥ ੨੦੪ ॥ ਬੋਲੇ ਗਜ ਦੁਆਰੀ ਸਬੈ ਬਿ
ਪੁਆਏ ਬਹੈ ਬਿਅਸਤੇ ਅਦਿਲ
ਕੈ ਬੁਲਾਏ ਖੇਲਾ ਗਸਾਸਤ ਬੋਲੇ
ਬਿਪੁਸਰਬੀ ਕਾਰਿਯੋ ਬਿਪੁਸਰਬ
ਹਿਓ ਪੁਗਾਰਬੀ ॥ ੩੭ ॥ ੨੦੫ ॥

ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਾਰ ਦੁਲਾਇ ਆਨਿ ਧਾਨੀ
 ਕਰਿ ਘੋ ਬਿਪ੍ਰ ਸੇਧੀ ਸੁਜਗੀ ਪ੍ਰਮਾਨੀ
 ਭਇਓ ਅਕਸਮੀ ਤੰਕ ਹਿਓ ਨਾ ਹਿਕਉ
 ਨੈ ਕਰੀ ਜਉ ਨ ਹੋਤੀ ਭਈ ਬਾਤਤਉ
 ਨੈ ॥੩੮॥੨੦੬॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਅਸਤੇ ਪ
 ਰਬ ਅਸਟੰਦਾ ਸਾਨੀ ਦਹੈ ਦੇਹ ਤੇ ਕੁਸ
 ਟ ਸਰਬੀ ਨਿਪਾਨੀ ਬੋਲੈ ਬਿਪ੍ਰਾ ਬਿਪ੍ਰਾਸੀ

ਸੁਨੈਲਾਂਗਪਰਬੀ॥ ਪਰਿਯੋਗੁਪਪਾਇਨ
ਤਜੇਸਰਬਗਰਬੀ॥ ੩੯॥ ੨੦੧॥ ਸੁਨਹੁਰਾ
ਜਸਰਦੁਲਬਿਦਿਅਨਿਧਾਨੀ॥ ਹੁਓਤੁਰ
ਥਕੇਬੀਸਮੇਰਪੁਰਾਨੀ॥ ਕੁਇਓਤਉਨਕੇ
ਬੀਸਮੇਰਾਮਰਾਜਾ॥ ਦੀਜੈਛਕਦਾਨੀਨਿਧਾ
ਨੀ॥ ਬਿਰਾਜਾ॥ ੪੦॥ ੨੦੨॥ ਕੁਇਓਤਉ
ਨਕੀਜਦਮੇਜਦਰਾਜੀ॥ ਦਸੰਚਾਰਚੰਦਾ

ਹਸੁ ਬਿਦਿਅਸਮਾਜੀ ਕੁਇਓਤਉਨ
 ਕੇਬੰਸਮੇਧਿਤਰਾਸਟਰੀਅਮਹਾਜੁਧਜੇ
 ਧਾਪੁਬੋਧਾਮਹਾਂਸਤੀ ਕੁਇਤਉਨਕੇਕ
 ਉਰਵੰਕੁਰਕਰਮੀ ਕੀਓਛੁਤਦੀਜੇਦੁਕੁ
 ਲਛੈਜੁਕਰਮੀ ॥ ੪੨ ॥ ੨੫੦ ॥ ਕੀਓਕੁਟੀਖ
 ਮੇਅਗੁਸੈਨਾਸਮਾਜੀ ਕੁਇਓਕੁਧਜੁਧੀਸ
 ਮਹਪੰਰੁਰਾਜੀ ਤਹਾਰਗਰਜਿਓਅਰਜਨੀ

ਪਰਮਬੀਰੀ ਧਨੁਰਬੇਦਗਿਆਤਾ ਤਜੇ
ਪਰਮਤੀਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ੨੧੧ ॥ ਤਜੀਬੀਰ
ਬਾਨਾਦੁਰੀਬੀਰਬੇਤੀ ਹਾਇ ॥ ਤੀਖ
ਮੀਸਕੁ ਮੈਨਾਸਮੇਤੀ ਦੁਈਬਾਦਸਿ
ਜਾਗਰੇਤੀਖੀਮੇਦੀ ਜਾਪੋਤਪਾਇ
ਸੁਖੋਪਾਭੁਦੇਦੀ ॥ ੪੪ ॥ ੨੧੨ ॥ ਕੁਏ
ਦੇਦਸੈਨਾਪਤੀਸੈਨਪਾਲੀ ਕੁਇਓ

ਰਜੁਪੀਤਹਾਂਤਉਨਕਮਲਾਹਨਉਉਪਿਸਟ
 ਏਨੰਤਜੇਦੇਨਪਾਣੀਕਰਿਓਜਥੇਤਦੇ
 ਵਲੋਕੀਪੁਆਣੀਛਪੁ॥੨॥੩॥ਕੁਏਕ
 ਰਣਸੈਨਾਪਤੀਛੜਪਾਣੀਅਚਿਓ
 ਜੁਪਕੁਧੀਅਹਾਬਿਕਰਾਣੀਹਨਉਉਤਾ
 ਸਿਪੀਥੀਸਦੀਸੀਸਕੀਪੁਓਗਿਰਿਓ
 ਤਉਨਜਿਪੁਸਟਰੰਗਾਜਥਪਿਓਛ੬

॥ २१४ ॥ ब्रह्मेसैदुपालेबलीसुलस
लिआ ब्रलीब्रांतिबुटिबबली
पिबुदलीअनरहसंतनुपिसटर
राससकसुबेदीगरिअनुयुडु
पिबलीबुपबेदी॥ ४१ ॥ २१५ ॥
रुपिपली॥ ॥ अलराजसतिनदि
नसपुनकतिरीहाराडनडेसुडा

ਜੁੜਤੁ ਸਲਭੁ ਇਓ ਅਸਤਾਮਾ ਕੁਟਿ
 ਓਕੋਟ ਕਟ ਕੁਏ ਕਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧੬
 ॥ ਪਿਸਟ ਦੇ ਨੁਮਾਰਿ ਓ ਅਤਰਥੀ ਪਾਂਡੁਦ
 ਸੈਨ ਕੁਲੇ ਕਰਿ ਮਥੀ ਪਾਂਡੁਦ ਕੇ ਪਾਂਚੇ ਸਤ
 ਮਾਰੇ ਦੁਆ ਪੁਰੇ ਮੇ ਬਡ ਕੀ ਨਾ ਅਖਾਰੇ
 ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ਕਉਰ ਉਰਾ ਜਕੀ ਓਤ ਬਜੁ
 ਧਾ ਭੁਟੀ ਮਸਿਗਿ ਹੁਇ ਕੇ ਅਤ ਕੁਧਾ ਜੁ

ਧਕਰਤਕਬਹੂਨਹੀਹਾਗਾਕਾਲਬਲੀਤਿ

ਹਮਾਨਸੰਘਾਗਾ॥੩॥੨੧੮॥ਕੁਜੰਗਪ੍ਰ

ਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਤਹਾਂਕੁਮਕਰਰਾਜ

ਸਿਉਜੁਧਮਚਿਓਛੁਟੀਬ੍ਰਹਮਤਾਗੀਮ

ਹਾਰਦੁਨਚਿਓਉਠੈਸਬਦਨਿਰਘਾਤ

ਆਘਾਤਬੀਰੀਕੁਏਰੰਗੁਰੰਗਤਣਿਤਛ

ਤਹੀ॥੧॥੨੧੯੮॥ਗਰਿਬੀਰਏਕੀਮ

ਨੇਕੀ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਆਗਿਰੇ ਅਧੋ ਅਧੀ ਛੁਪੀ ਸਸਤ

ਧਾਰੀ ਕਟੇ ਕਉਰਵੀ ਦੁਰ ਸਿੰਦੁਰ ਖੇਤੀ ਆਲੇ

ਗਿਧ ਅਵਧ ਸਾਵੀ ਤ ਖੇਤੀ ॥ ੨ ॥ ੨੨੦ ॥ ਬ

ਲੀ ਮੰਡਲਾ ਕਾਰਜੁਣੇ ਬਿਰਾਜੈ ਆਸੇ ਗਰ

ਜਠ ਕੈ ਭੁਜਾ ਹਰਦੁਸਾਰੀ ਆਦਿ ਖਾਵੈ ਬ

ਲੀ ਮੰਡਲਾ ਕਾਰਥਾਨੇ ਉਭਾਰੈ ਭੁਜਾ ਅ

ਉਫਟਾ ਕੈ ਗਜਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ੨੨੧ ॥ ਸੁਭੈ ਸੁ

ਦਰਨ ਕੇ ਪੰਡ ਬਾਂਧੇ ਗਜਾ ਮੇ ॥ ਭੁਈ ਅਗਨਿ
ਸੇਭਾ ਲਖੀ ਕੈ ਧਜਾ ਮੇ ॥ ਭਿੜਾਵੈ ਭੁਮੇ ਮੇ
ਭੁਲਾ ਕਾਰ ਬਾਹੈ ॥ ਆਪੋ ਆਪ ਮੇ ਨ ਕਾਘਾ
ਇਸਰਾਹੈ ॥੪॥੨੨੨॥ ਤਹਾ ਭੁਮਿ ਭੁਗੀ
ਭੁਜਾ ਸਸਤ ਬਾਹੈ ॥ ਭੁਲੀ ਭੁਗਤ ਕੈ ਕੈ ਭੁਲੈ ਸੇ
ਨਗਾਹੈ ॥ ਉਤੈ ਕਉ ਉਰ ਪਾਲਿ ਧਰੈ ਛੋੜ ਬਰਮ
ਕਰੈ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਬਾਹਿਤ੍ਰ ਕਰਮ ॥੫॥

੨੨੩॥ ਸੁਭੇਬਾ ਜਵੰਦੀ ਛਕੈ ਭੂਖ ਨਾਣੀ

ਲਸੈ ਮੁਕਤ ਕਾਹਾਰ ਦੁਮ ਲਿਆਹਾਣੀ॥

ਦੋਉ ਮੀਰਧੀਰ ਦੋਉ ਪਰਮ ਭਜੀ ਦੋਉ

ਮਸਾਤਾ ਮਹੀਪੀ ਕਿਭੇ ਜੀ॥ ੬॥ ੨੨੪॥

ਦੋਉ ਬੀਰ ਬਾਨਾ ਬਧੈ ਅਥ ਅਥੀ ਦੋਉ

ਸਸੰਧਾਰੀ ਮਹਾ ਜੁਧ ਕੁਧੀ ਦੋਉ ਕੁਰਕਰ

ਮੰਦੋਉ ਜਾਨ ਬਾਹੀ ਦੋਉ ਹਦਿ ਹਿੰਦੁ ਨਸ

ਗਨਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ੨੨੫ ॥ ਦੋਉ ਸਸਤ੍ਰਧਾ
ਰੰਦੋਉ ਪਰਮਦਾਨੀ ਦੋਉ ਢਾਲ ਢੀਚਾਲ
ਹਿੰਦੁ ਹਿੰਦਾਨੀ ਦੋਉ ਸਸਤ੍ਰਧਰਤੀ ਦੋਉ ਛ
ਤਧਾਰੀ ਦੋਉ ਪਰਮਜੋਧਾ ਮਹਾਂਜੁਧਕਾਰੀ
॥ ੮ ॥ ੨੨੬ ॥ ਦੋਉ ਖੰਡ ਖੰਡੀ ਦੋਉ ਮੰਡ ਮੰਡੀ
ਦੋਉ ਜੋਧ ਜੋਤ ਦਰੁਜੋਧਾ ਪਚੰਡੀ ਦੋਉ ਬੀ
ਰਬਾਨੀ ਦੋਉ ਬਾਹਯਾਹੀ ਦੋਉ ਸੁਰਸੈਨੀ

ਉਸੁਰਮਾਹੀ॥੮॥੨੨੧॥ਵੇਉਚਕੁਵਰਤੀ॥੪੭੮

ਵੇਉਸਸਬਬੇਤਾ॥ਵੇਉਜੰਗਜੋਧੀਵੇਉ

ਜੰਗਜੇਤਾ॥ਵੇਉਚਿਤ੍ਰੇਤੀਵੇਉਚਿ

ਤ੍ਰਚਾਪੀ॥ਵੇਉਚਿਤ੍ਰਵਰਮ॥ਵੇਉਦ

ਸਟਤਾਪੀ॥੧੦॥੨੨੨॥ਵੇਉਖੰਡਖੰਡੀ

ਵੇਉਮੰਡਮੰਡੀ॥ਵੇਉਚਿਤ੍ਰੇਤੀਸੰਜੇ

ਧਾਪਚੰਡੀ॥ਵੇਉਮਤਬਾਰੰਨਾਇਕੁਮ

ਸਮੁੰਨੀ ਹੋਇ ਸਸਤ ਬੇਤਾ ਹੋਇ ਸਸਤ ਪ
 ਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ੨੨੮ ॥ ਹੋਇ ਪਰਮ ਜੋਧੀ ਹੋਇ
 ਕੁਪਵਾਨੀ ਹੋਇ ਸਸਤ ਬੇਤਾ ਹੋਇ ਰੁਪ
 ਖਾਨੀ ਹੋਇ ਫੁਤ ਪਾਣ ਹੋਇ ਫੁਤ ਪ
 ਰਮੀ ਹੋਇ ਜੁਪ ਜੋਧਾ ਹੋਇ ਕੁਰਕੁਰਮੀ
 ੧੨ ॥ ੨੩੦ ॥ ਹੋਇ ਮੀਰੁ ਨਾਕੁਰ ਜੁਨੈ ਇ
 ਰਾਜੈ ॥ ਹਥੈ ਹਰਦੁ ਠਕੈ ॥ ਕੁਜੈ ॥ ਹੋਗਾ ॥ ਜੁ

ਦੋਉ ਖੰਡ ਹਾ ਦੋਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ
 ਰੰ ਦੋਉ ਖੰਡ ਪਾ ਦੋਉ ਛੇੜ ਖੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ
 ੧੩ ॥ ੨੩ ੧ ॥ ਦੋਉ ਚਿਤ ਜੋਤੀ ਦੋਉ ਚਾਰ
 ਬਿਚਾਰੀ ਦੋਉ ਮੂਲਾ ਕਾਰ ਖੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ
 ਦੋਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਦੋਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਦੋਉ ਖੰਡ
 ਖੰਡ ਦੋਉ ਛੇੜ ਪਾਣੀ ॥ ੧੪ ॥ ੨੩ ੨ ॥
 ਦੋਉ ਬੀਰ ਬਿਬ ਆਸਤ ਧਰੇ ਨਿਹਾਰੇ ॥

ਰਹੋ ਬਿਯੋ ਮੇਰੇ ਕੁਪ ਗਇਨੈ ਹਕਾਰੇ ਹ
 ਕਾਹ ਕਲਾਗੀ ਧੰਨ ਧੰਨ ਜੰ ਪਿਯੋ ਚ
 ਕੀਯੋ ਜੰਛੁ ਰਾਜੀ ਪਿਥੀ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਯੋ
 ॥੧੫॥ ੨੩੩॥ ਹਨਿ ਰਾਜ ਦੁਰਜੇ ਧੰਨ
 ਜੁਧ ਕੁਮੀ ਭੁਜੈ ਸਭੈ ਜੋ ਪਾਚੁ ਲੀਧਾ ਮ
 ਧੁਮੀ ਕਾਰਿ ਯੋ ਰਾਜ ਨਿਹ ਕੰਟਕ ਕਉ
 ਰਪਾਲੀ ਪੁਨਰ ਜਾਇ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸਿੰਹਿਦੁ ॥

ਲੀ ॥ ੧੬ ॥ ੨੩੪ ॥ ਤਹਾਏ ਕਰੀ ਪ੍ਰਬਸਿ

ਉਜਧਮਾਚਿ ॥ ਤਹਾ ਕੂਰਪਾਲੇ ਸੁਰ

ਰੰਗੁ ਰਾਇ ॥ ਤਹਾ ਸਤੁ ਕੁਤੀ ਮਹਸਤੀ

ਚਲਾਏ ॥ ਫਿਰੈ ਮਧਿ ਗੋਇ ਮਾਜੁ ਉਲ

ਉਨ ਮਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ੨੩੫ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ

ਕਉ ਕੂਪਾਇ ਉਐ ਠਨਾ ਕੀ ਕਾਰਿਯੋ ਹਾ

ਸਮੀ ਦੇ ਬਲਿਯੋ ਮਥਾ ਕੀ ਰਹਿਯੋ ਨਾ

ਕੇਮੇਕੁਸਟਛਤੀਸਦਾਨੀ ਕੁਈਤਉ
ਨਹੀਰੋਗਤੇਕੁਪਹਾਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ੨੩੬ ॥
ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਇਮਚਉਚਾਸੀਬਰਖ
ਪਮਾਨੀਸਪਤਮਚਉਤੀਸਦਿਨਾਨੀ
ਚਮੁਕੀਓਜਨਸੇਜਾਗਕਾਲਨਿਸ
ਨਬਹੁਰਿਸਿਰਿਗਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ੨੩੭ ॥ ਈ
ਤੀਜਨਸੇਜਾਸਮਾਪਤਕੁਇਆ ॥ ਚਉ

ਪਈ॥ ॥ ਅਸੁਸੇਸੁ ਅਰੁ ਅਸਸੇਦਹਾਰ ॥ ੪੮੭

॥ ਮਹਾਂਸੁਰਸਤਦੁਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਹਾਂ

ਬੀਰਬਰਿਆਰਧਨਕਧਰਾ ਗਾਵਤ

ਕੀਰਤਦੇਸਸਕੁਪਰਘਰਾ ॥ ੧॥ ੨੩੮

॥ ਮਹਾਂਬੀਰਅਰੁ ਮਹਾਂਧਨਕਧਰਾ ॥

ਕਾਂਪਤਤੀਨਲੋਕਜਾਕੇਰੁ ਗਾਬਰੁ ਮ

ਹੀਪਅਰਅਖੰਡਪਤਾਪਾ ਅਮਿ

ਤਤੇਜਜਾਪਤਜੁਗਜਾਪਾ ॥ ੨॥ ੨੩੯
ਅਜੈ ਸਿਪਉਤਸੁਰਮਹਾਨਾ ਬ
ਰੁਮਹੀਪਦਸਚਾਰ ਨਿਧਾਨਾ ਅਨਥਿ
ਕਾਰ ਅਨਤੋਲ ਅਤੁਲ ਬਲਾ ਅਰ
ਅਨੇਕ ਜੀਤਿ ਜਿਨਦਲ ਮਲਾ ॥ ੩॥ ੨
੪੦ ॥ ਜਿਨਜੀਤਿ ਸਿਰਾਸ ਅਨੇਕਾ
ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਪਰਿਛਾਰੁ ਨ ਏਕਾ

ਮਹਾਂਸੁਰਗੁ ਨਵਾਨ ਮਹਾਨਾ ਮਾਨਤ
 ਲੋਕ ਸਗਲ ਜਿਹ ਆਨਾ ॥੪॥ ੨੪੧
 ਮਰਨ ਕਾਲ ਜਨ ਮੇਜੇ ਰਾਜਾ ਮਤਿ ਕੀ
 ਓਮੰਤੀ ਨ ਸਮਾਜਾ ਰਾਜ ਤਿਲ ਕੁਲੁ
 ਪਤ ਅਲੁ ਖੇਖਾ ਨਿਰਖਤ ਕੁਏ ਨੀ
 ਪਤ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥੫॥ ੨੪੨ ॥ ਇਨ ਮਹਿ
 ਰਾਜ ਕਵਨ ਕਉ ਦਿਜੇ ਕਉਨ ਸਿਧ

ਤਸੁਤਕਉ ਨਿਪੁਕੀਜੈ ਗਰਜੀ ਆਪੁਤੁ

ਨਰਾਜਕੀਜੈਗਾ ਯਾਹਿਕੇਜੈਗਨਰਾ

ਜਕੇਉਗਾ ॥ ੨੪੩ ॥ ਅਸੁਮੇਦ

ਕਹੁਦੀਨਰਾਜਾ ਜੈਪਤਿਭਾਖਿਯੋਸ

ਕਲਸਮਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾਕੀਸੁਗਤਿ

ਕਹਾਈ ਅਸੁਮੇਦਕੈਦੁਜੀਦਧਾਈ

॥ ੧ ॥ ੨੪੪ ॥ ਦੁਸਰਭਾਇਹੁਤੈਜੈਕੈ

ਰਤਨਦੀਏਤਿਹਦਰਬਅਨੇਕਾਸੰ
 ਤੀਕੈਅੰਨਾਠਹਰਾਇਓਦੁਸਰਠਉਰਤਿ
 ਸਹਬੈਠਾਇਓ॥੮॥੨੪੫॥ਤੀਸਰ
 ਜੋਰਜੀਆਸੁਤੁਰਹਾਸੈਨਪਾਲਤਾਕੈ
 ਪੁਨਕਹਾਬਖਸੀਕਰਿਤਾਕੈਠਹਾਰਾ
 ਇਓਸਬਦਲਕੈਤਿਹਕਾਮੁਚਲਾਉ
 ॥੯॥੨੪੬॥ਰਾਜਪਾਇਸਭੁਹੁਸੁਖ

ਪਾਇਓ। ਕੁਪਤਕਉਨਾਚਬਸੁਖ
ਅਪਾਇਓਤੇਰਹਸੇਨੂੰਸਠਮਰਦੀਗਾ।
ਬਾਜਤਹੈਕਈਕੋਟਉਪੀਗਾ। ੧੦। ੨
੪੧। ਦੁਸਰਕੁਇਕੁਏਮਦਅੰਧਾ।
ਦੇਖਤਨਾਚਤਲਾਇਸੁਰੀਧਾ। ਰਾਜਸਾ
ਜਦੁਹੁਤੇਕੁਲਾਨੰ ੧੧। ੨੪੮। ਕਰ
ਤਕਰਤਬਹੁਦਿਨਅੰਰਾਜਾਉਨਦੁਹੁ
ਦਹੀਕੋਜਾਇਕਤਸਿਰਬਲਾ।

ਕੂਲਿਯੋਰਾਜਸਮਾਜਾਮਦਕਰਿਅੰਧ

ਭਏਦੋਊਕਾਤਾਰਾਜਕਰਨਕੀਬਿਸਰੀ

ਬਾਤਾ॥ ੧੨॥ ੨੪੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਿ

ਹਰਾਹੋਤਾਕੋਹਨੇਜੋਬਾਛੇਸੋਲੇਇਜਿ

ਹਰਾਖੇਸੋਈਰਹੈਜਿਹਜਾਨੈਤਿਹਦੇਇ

॥ ੧੩॥ ੨੫੦॥ ਚੁਛਿਪਈਐਸੀਭੁੰ

ਤਿਕੀਨੈਇਹਜਬਹੀਪੁਜਾਲੇਕਸ

ਕੁਬਸਕੁਏਤਬਹੀਅਉਬਸਿਹੋਇ
ਗਏਨਬਖਵਾਸਾਜੋਰਾਖਤਬੋਨਿਪਕੀ
ਆਸਾ॥੧॥੨੫੧॥ਇਕਦਿਵਸਤਿ
ਹੁਕੁਤੁਜਾਨਾਮੰਡਸਚੋਪਰਬੇਲਖਿ
ਲਾਨਾਦਾਉਸਮੇਕਛੁਰਿਸਕਬਿਚਾਰਿ
ਥਾਅਜੈਸੁਨਤਾਇਹਕੁਤੁਤਉਚਾਰਿਥਾ
॥੨॥੨੫੨॥ਇਹਰਾ॥ਕਹਾਕਰੈਦ॥

ਕੁਪਰੈ ਕਹਾਯਹ ਬਾਪੈ ਸੁਤਾ ਕਹਾ ਸੁਤੁ ਕਾ

੪੮੫

ਤੇ ਮਰੈ ਜੋ ਰਜੀ ਆਕਾ ਪੁਤਾ ॥ ੩ ॥ ੨੫੩ ॥

ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਯਹੈ ਆਜਹ ਮਖੇਲਾ ਬਿ

ਚਾਰੀ ॥ ਸੋ ਕੁਖਤਹੈ ਪਗਟ ਪੁਕਾਰੀ ॥

ਏਕ ਹਿਰਤ ਨ ਰਾਜ ਸਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਦੁਤੀ ਅ

ਅਸੁ ਉਸਟ ਗਜਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ੨੫੪ ॥

ਕੁਅਰੈ ਬਾਟ ਸੈਨ ਸਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਤੀਨਹ

ਬਾਟਤੀ ਨ ਕਰਕੀ ਆਪਾਸਾ ਛਾਰਧ

ਰੈਕਸ ਦਾ ਦੁਆ ਕਹਾਥੇ ਲਖੈ ਕਰੈ ਕਰ

ਦੁਆ ॥ ੨੫੫ ॥ ਚਉਪਾਰਥੇ ਲਪਰੀ

ਤਿਹ ਮਾਹਾ ਦੇਖਤ ਉਚ ਨੀਚ ਨ ਰਨਾਹੰ

ਮਾਜੁ ਦਾਲਾਰੁ ਪਸਦੁ ਪਾਬਾ ਢੀ ਭੂਪ

ਨ ਫਿਰਤ ਸਿਧਾਰ ਤਕਾ ਢੀ ॥ ੩ ॥ ੨੫

੬ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਬੀਚ ਪਰੀ ਅਜ ਬੇਲਾ ਕ

ਟਨ ਸੁਹਿਤੁ ਇਥਿ ਮਟਨ ਦੁਹੇਲਾ ॥੫॥ ੪੮੬

ਬਮੇਰਤ ਨ ਦਿਬ ਬਹੁਲਾਇਯੋ ਬਸਤਬ

ਜਗਜ ਬਹੁਤ ਹਰਾਇਯੋ ॥੪॥ ੨੫੭ ॥ ਦੁਹਿ

ਨਬੀਚੁ ਸਪਰਧਾ ਬਾਢਾ ਦੁਹ ਦਿਸਉਠੇ

ਸੁਭਟ ਅਸਕਾਢਾ ਚਮਕਹਿ ਕਹੂੰ ਅ

ਸਨਕੀ ਬਾਰਾ ਬਿਛਗਈ ਲੋਥ ਅਨੇਕ

ਅਪਾਰਾ ॥੫॥ ੨੫੮ ॥ ਜੁਗਨ ਦੇਤੁ ਫਿਰ

ਹਿਹਾਰਿਖਾਨੇ ਗੀਤ ਸਿਵ ਬੋਲਾ ਹਿਅਪ
ਮਾਨੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਚਹਿ ਅਹੁਗਾਦੁਹਿ
ਕਹੂ ਕਹੂ ਸਬਦ ਬੋਲ ਲਸੁਨਾਦੁਹਿ ॥੬॥
੨੫੯॥ ਚਮਕਤ ਕਹੂ ਖਗਨ ਕੀ ਧਾਰਾ
ਅਬਿਥਗਾਏਰੰਡੁ ਭੁੰਡੁ ਅਪਾਰਾ ਅਬਿਸਤ
ਕਹੂ ਗਿਰੇਗਜ ਮਾਤੇ ਸੋਵਤ ਕਹੂ ਸੁਭਟ
ਰਦੁਤਾਤੇ ॥੭॥ ੨੬੦॥ ਹਿਸਤ ਕਹੂ ਗਿ

ਰੈਰੈਘਾਏ ਸੋਦਤਕੁਰਸਲੋਕਪਠਾਏ ॥ ੪੮ ॥

ਕਾਟਿਗਇਕਹੁਕਉਰਅਰੁਚਰਮਾਕ

ਟਿਗਇਗਜਬਾਜਨਕੇਬਰਮਾ ॥ ੪੯ ॥

੨੬੧ ॥ ਜੁਗਨਦੇਤਕਹੁਕਿਲਕਾਰੀਨਾਚਤ

ਤੁਤਬਜਾਵਤਤਾਰੀਬਾਵਨਬੀਰਫਿਰੈਚਹੁ

ਓਗਾਬਾਜਤਮਾਰੁਰਾਗਸਿੰਦਉਰਾ ॥ ੫੦ ॥ ੨੬੨

॥ ਰਦਅਸਕਾਲਜਲਦਜਿਮਗਾਜਾਤੁਤਪਿ

ਸ ਰਤੀਰਤੈਭੁਜਾ ਰਇਮਾਰੁਇਹਾਇਸਤੇ
ਬਾਜਿਯੋਕਾਇਰੁਹੁਤੈਸੋਕੀਨਹਿਭੁ
ਜਿਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ੨੬੩ ॥ ਰਹਿਗਈਸੁਰਨਖਗ
ਕੀਦੇਕਾਕਾਟਿਗਏਸੁੰਡਕੁਸੁੰਡਅਨੇਕਾ
ਨਾਚਤਜੋਗਨਕਹੁਬਿਕਾਰਾਧਾਵਤਕੁਤਪੇ
ਤਬਿਕਾਰਾਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ੨੬੪ ॥ ਧਾਵਤਅਧ
ਕਅਧਅਨੇਕਾਆਰਿਹਹੇਰਾਵਤਗਾਰਿਹੇ

ਟੇਕਾਅਨਹਦਰਾਗਅਨਾਹਦਬਾਜਾਕਾਇ

ਰਹੁਤਾਵਹੈਨਹੀਕੁਰਾਗਾ॥੧੨॥੨੬੫॥ਮਿਦਿ

ਰਤੁਰਕਰੁਰਕਰੋਗਾਗਾਜਸਰਾਵਤਰਾਗਸੀ

ਦੋਗਾ॥੨ਮਕਸਿਦਾਮਨਜਿਸਕਰਦੁਰਾਗਾ॥

ਬਰਸਤਬਾਨਨਸੇਘਅਪਾਰਾ॥੧੩॥੨੬

੬॥ਪੂਸਹਿਘਾਇਲਲੋਹਰੁਚਾਤੇ॥ਖੇਲਬ

ਸੀਤਮਨੋਸਦਮਾਤੇ॥ਗਿਰਗਏਕਹੂਜਿਰਹ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਮਹਾਰਾਜ ਮਾਧੀਕਾਹਾਇਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ੨੬੯

॥ ਮਾਗੇ ਚਲੇ ਅਸਮੇਦੁਹਾਰਾ ਧਾਦੁਹਿਖਾ

ਛੇਫਉਜ ਅਪਾਰਾਗੇਂ ਜਾਹਿ ਨਿਪਤਤਿ ਲਕ

ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਾਜ ਪਾਠਦਾਹੁਕਉਛਾਜਾ ॥ ੧७

॥ ੨੧੦ ॥ ਤਗਾਇਕਾ ਮਾਹਿਸੂਉਛੀ ਬ੍ਰਹਮਨਾ

ਪੰਡਤ ਬੰਡੇ ਮਹਾਬਡਗੁਨਜਨਾ ਰੂਪਹਿਕੋਬੁ

ਰਸਤੁਹੁਕੀਪੁਜਾ ਗਤਿਹ ਬਿਨੁ ਅਦੁਰਨਾਮਾ

ਨਾਹਿਦੁਜਾਨਾ १੮॥੨੭੧॥ ਕੁਜੀਗਪਯਾਤ
ਛੰਦਾ ॥ ਕਹੂਬ੍ਰਹਮਬਾਨੀਕਰਹਿਬੇ
ਦਰਦਰਾ ਕਹੂਬਿਪ੍ਰਬੈਠਕਰਹਿਬ੍ਰਹਮ
ਅਰਚਾਤਹਾਬਿਪਸਨਾਢਤੇਏਕਲਛ
ਨਾਕਰੈਬਕਲਬਸੜੀਫਿਰੈਬਾਇਭੁਛ
ਨਾ १੧ २੭੨॥ ਕਹੂਬੇਦਸਾਖਮੰਸੁਰੀਸਾ
ਬਗਾਵੈ ॥ ਕਹੂਜੁਜਰਬੇਦੀਪੜੈਮਾਨਪਾ

ਦੇ ਕਹੁ ਰਿਗ ਬਾਚੈ ਮਹਾ ਅਰਥ ਬੇਦੀ ਕਹੁ ॥ ੪੬੦ ॥

ਬਹੁ ਮਸਚਾ ਕਹੁ ਬਿਸਨ ਕੁਦੇਦੀ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੩

॥ ਕਹੁ ਅਸਟ ਦੁਵੈ ਤਾਰ ਕਥੈ ਕਥਾਇ ॥ ਦ

ਸਚਾਰ ਚਉਦਾਹ ਬਿਦਿਆਨਿ ਧਾਨੀ ॥ ਤਹਾ

ਪੰਡਤੀ ਬਿਪ੍ਰਮਾਨੀ ਪੁਬੀਨੀ ॥ ਰਹੇਏ ਕਾਮਾ

ਸਿਨਿ ਰਾਸੀ ਬਿਹੀਨੀ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਕੋ

ਕਾਸਾਨੀ ਪੜੈਨੀ ਤਧਰਮੀ ॥ ਕਹੁ ਨਿਯਾਇ ਸਾ

ਸਤੰ ਪੜੈ ਛਤ ਕਰ ਮੀ ਕਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਦਿ
ਆਪੜੈ ਬਿਯੋ ਮਬਾਨੀ ਕਹੁ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਿਉ ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਐ ਪਿੜਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
੫ ॥ ਕਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਾਗ ਕਾ ਖਾਉ ਚਾਰਹਿ
ਕਹੁ ਸਰੀ ਸਕਿਤ ਬਿਯੋ ਮਬਾਨੀ ਬਿਚਾਰ
ਹਿ ਕਹੁ ਸਾਸਤ ਸੀਰੀ ਤਿਸੇ ਗੀ ਗਾਵੈ ਕ
ਹੁ ਜਛ ਗੰਧ ਬਿਦਿ ਆਬਤਾਵੈ ॥ ੫ ॥

੪੯

੨੭੬ ॥ ਕਹੁ ਨਿਆਇ ਮੀਮਾਸਕਾ ਤਰਕਸਾ
 ਸਤੀ ॥ ਕਹੁ ਅਗਨਿ ਬਾਦੀ ਪੜੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅ
 ਸਤੀ ॥ ਕਹੁ ਬੇਦ ਪਾਤੰਜਲੈ ਸੇਖ ਕਰਨੀ ਪੜੈ
 ਚਕ ਚਦ ਦਹਾ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ੨੭ ॥
 ੧ ॥ ਕਹੁ ਕੁਖ ਬਾਝੈ ਕਹੁ ਕੌਮ ਦੀ ਅੰਗ ਕਹੁ
 ਸਿਧਕਾਸ ਸਤ੍ਰ ਅੰਸ ਸਤ੍ਰੀ ਅੰਗ ਕਹੁ ਬਿਧਾ
 ਕਰਨੀ ਬੈ ਸਿਕਾਲਾ ਪਕ ਬੈ ॥ ਕਹੁ ਪੁਰਸ਼ਿਅ

ਕਾਸਕਾਸੁਬਸਥੈ॥੧॥੨੧੮॥ਕਹੁਬੈਠ
ਮਾਨੋਰਮਾਰੀਬਬਾਠੈ॥ਕਹੁਗਾਇਸੀਗੀਤ
ਮੇਰੀਤਨਾਠੈ॥ਕਹੁਸਸਤਕੀਸਰਬਾਬਿਦਿਆ
ਬਿਚਾਰੈ॥ਕਹੁਅਸਤਾਬਿਦਿਆਬਾਠੈਸੋਕ
ਟਾਰੈ॥੮॥੨੧੯॥ਕਹੁਗਜਾਕੋਜੁਧਕੈਕੈ
ਦਿਖਾਵੈ॥ਕਹੁਖੜਗਾਬਿਦਿਆਜੁਝੈਮਾਨੁ
ਪਾਵੈ॥ਕਹੁਬਾਂਕਾਬਿਦਿਆਛੋਰਪੁਬਾਨੀ

ਕਹੂੰ ਜਲ ਤੁਰੀ ਬਾਕ ਬਿਦਿਆ ਬਖਾਨੀ ॥

੮॥ ੨੮੦॥ ਕਹੂੰ ਬੈਠ ਕੈ ਗਾਰੜੀ ਗੁਥ ਬਾ

ਚੈ ॥ ਕਹੂੰ ਸਾਂਭੁ ਦੀ ਗਸਭੁ ਖਾਸੁ ਗਚੈ ॥ ਕਹੂੰ

ਜਾਮਨੀ ਤੋਰ ਕੀ ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ ॥ ਕਹੂੰ ਪਾਰ

ਸੀਕੈ ਚਾ ਬਿਦਿਆ ਭੁਇਆਨ ॥ ੨੮੧॥

੧॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ ਕੀ ਘਾਉ ਬਿਦਿਆ ਬਤੈ ਗ

॥ ਕਹੂੰ ਅਸਤ ਕੋ ਪਾਤ ਕਾਂਪੈ ਦਲੈ ਗੋ ॥ ਕਹੂੰ

ਚਰਮਕੀਚਰਗਬਿਦਿਆਬਤਾਇਕਹੁ

ਬਹਮਬਿਦਿਆਕਰੈਦਰਬਪਾਇ॥ ੧੧

॥ ੨੮੨॥ ਕਹੁਨਿਤਬਿਦਿਆਕਹੁਨਾਦ

ਭੇਦੀ॥ ਕਹੁਪਰਮਪੋਰਨਕਬੈਤੇਬੀਸਭ

ਅਫਰਬਿਦਿਆਕਹੁਦੇਸਬਾਨੀ॥ ਸ

ਬੈਦੇਸਪੁਜਾਸਮਸਤਪਸਾਨੀ॥ ੧੨॥ ੨

੮੩॥ ਕਹੁਸਿਖਮਨੀਦੁਸਬਛੇਹੁਪਾ

ਦੇ। ਕਰੁ ਸਿੰਘ ਲੈ ਸੰਗ ਗਉ ਮਾਂ ਚਰਾਵੇ।

ਫਿਰੈ ਸੁਪਾਨਿ ਕੁਧ ਤੋ ਨਿਸਥਲਾਨੀ। ਕਰੁ

ਸਾਸਤੀ ਸਤ ਕਥੈ ਕਥਾਨੀ॥ ੧੩॥ ੨੮੪॥

ਤਥਾ ਸਤ ਮਿਤੀ ਤਥਾ ਮਿਤੀ ਸਤੀ॥ ਜਥਾ

ਕਛੜੀ ਤਥਾ ਪਰਮ ਛੜੀ॥ ਹਾਗਯੋ ਅਜੈ

ਸਿੰਘ ਸੁਰਾਸੁਰ ਧੀ॥ ਹਨਿਯੋ ਅਸਮੇਧੀ ਕ

ਰਿਓ ਪਰਮ ਜੁਧੀ॥ ੧੪॥ ੨੮੫॥ ਰਜੀਅ

ਪੁਕਾਇਖਿਯੋਰੁਰੇਦੁਇਕੁਤੀਗਹੀਸਰਣੁ
ਬਿਪੰਬੁਲਿਯੋਇਦੁਬਾਤੀਗਹੀਸਰਣੀਅਲੇ
ਪੁਨਦਾਨੀਸਰਨੀਸਰਨੀਸਰਨੀਗੁਰਾਨੀ॥੧੫
॥੨੮੬॥ਚਉਪਈ॥ਤਬਕੁਪਤ
ਤਹਾਦੁਤਪਠਾਏ॥ਬਿਪਤਸਕਲਵਿਜਕੀ
ਏਰਿਝਾਏ॥ਅਸਸੇਦਅਰੁਅਸਸੇਦਹਾਰਾ॥
ਭਾਜਪਰੇਪਰਤਾਕਾਤਿਹਾਰਾ॥੧॥੨੮੭॥

ਕੈ ਦਿਜ ਬਾਂਸ ਦੇ ਹੁਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ ਤਰਥ
 ਰੰਦੁ ਜਨ ਦਾ ਤੋਹੀ ਕਰਉ ਨ ਪੁਜਾ ਦੇ ਉਨ ਦ
 ਨਾ ਤੋ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇ ਵੇ ਦਿਜ ਨਾਨਾ ॥ ੨
 ੮੮ ॥ ਕਹਾ ਮਿਰਤ ਕ ਦਾ ਇਕੀ ਠ ਲਗਾ
 ਏਾ ਦੇ ਹੁਰੇ ਮੇਤੁ ਮ ਕਹਾਲ ਜਾਏ ॥ ਜਥਿ
 ਦੁਆ ਮੇਤੁ ਮ ਦੇ ਹੁਨ ਮੇਹੂ ਤਉ ਹ ਮਾਸਿ
 ਖਨ ਹੋਇ ਹੋ ਤਉ ॥ ੨ ॥ ੨੮੯ ॥ ਤਬਾਦਿ

ਜਉ ਠਪੁ ਤੁ ਤਕੀਓ ਇਸ ਨਾਨਾ ਮਦਿਦੁ
ਪਿਤ੍ਰ ਤੋਥੇ ਬਿਧਨਾਨਾ ਚੰਦਨ ਕੇ ਕਮਥੇ
ਰਲਗਾਇਆ ਚਲ ਕਰ ਰਾਜ ਸਭੁ ਮੇਆ
ਏ ॥ ੪ ॥ ੨੯੦ ॥ ਮਦਿਜ ਬਾਚਾ ॥ ॥ ਹਮਰੀ
ਵੈਨ ਪਰੇਦੁ ਐਡੀਠਾ ਹਮਰੀ ਆਇ ਪ੍ਰੇਨਗੀ
ਪੀਠਾ ਟੂਠ ਕਹਿਯੋ ਜਿਨ ਤੋਹਿ ਸੁਨਾਈ
॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਰਾਜ ਨ ਕੇਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ੨੯੧ ॥

ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਨਾਇਕ ਅਲ

ਖਧਰ ਦੁਸਿਰਤਾ ਜਾ ਹਮ ਬੈਠੇ ਤੁਮ ਦੇਹੁ

ਅਸੀਸਾ ਤੁਮ ਰਾਜਾ ਜਨ ਕੇ ਏਸਾ ॥ ੨ ॥ ੨

੯੨ ॥ ਰਾਜਾ ਬਾਬਾ ॥ ॥ ਕੁਲਾਚਾਰ

ਆਪਨ ਜੋ ਸਬਹੀ ਦੇ ਦੁਇ ਬਾਂਧ ਦੇਹੁ

ਮਹਿ ਅਬਹੀ ਸਬਹੀ ਕਰੋ ਅਗਨ ਕਾ ਭੂ

ਜਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪੁਜਾ

੩॥੨੮੩॥ਜੋਨਪਰੈਵੈਕੁਜਤਿਹਾਰੇਕਾਕਾ

ਹੇਲਗੋਤੁਮਆਜੁਹਮਾਰੇ॥

॥੨੮੪॥ਹਮਤੁਮਕੋਬਿਜਾ

ਨਾਦਬਨਾਵੈ॥ਹਮਤੁਮਵੈਤੀਨੋਮਿਲਖਾ

ਵੈ॥੪॥੨੮੪॥ਦਿਜਸੁਨਬਾਤਚਲੇ

ਸਭੁਧਾਮਾ॥ਪੁਛੈਬਾਤਕੁਤਪੁਤਪਿਤਾ

ਮਾ॥ਬਾਧਦੇਹੁਤਉਧਰਮਾ॥ਭਿਜਗੁ

ਭੁਭੁ

ਜੇਤਉਛੁਟੇਕਰਸਾ॥੫॥੨੯੫॥ਯਾਹਿ

ਰਜੀਆਕਾਪੁਤਸਾਹਾਬਲਾ॥ਜਿਨਜੀਤੇ

ਛਤੀਗਜਦਲਮਲਾ॥ਛਤਾਪਨਆਪ

ਨਬਲਲੀਨਾ॥ਇਨਕੋਕਾਦੁਪਰਨਤੇਦੀ

ਨਾ॥੬॥੨੯੬॥ਤੇਟਕਛੇਦਾ॥

॥ਜਬਯੋਬਾਚਰਾਜਾਸੁਨਯੀ॥ਗਹਬੈਠ

ਸਬੈ॥ਦ੍ਰਿਸ਼ਤੀਕੀਯੀ॥ਅਜੈਸੇਨਅਜੈ

ਭੁਟਦਾਸਸੁਤੀ॥ ਅਤ੍ਰਦੁਹਕਰਦੁਤਸਿ
ਤੁਕੁਮਤੀ॥ ੧॥ ੨੯੧॥ ਮਿਲਖਾਇਤਉ
ਖੈਵੈਜਨਮਜਰੀ॥ ਨਹਿਖਾਤੁਤੁਜਾਤੁਹੈਕ
ਲਮਰੀ॥ ਮਿਲਹੁਮਿਤਸੁਕੀਜੈਕਉਨਮਤੰ
ਸਜਿਹਤਾਜਰਹੇਜਗਅਜਪਤੀ॥ ੮॥ ੨
੯੮॥ ਸੁਨਗਾਜਨਗਾਜਮਹਾਨਮਤੀ॥
ਅਨਭੀਤਅਨਜੀਤਸਮਸਤਛਿਤੀ॥

ਅਨਗਾਹਅਬਾਹਅਨਿਤਦਲੀ ਅਨਭੇ

੪੮੭

ਜਅਨਗੀਜਮਹਾਪ੍ਰਬਲੀ॥੮॥੨੮੮॥੧੬

ਹਠਉਰਨਛੜੀਏਕਨਰੀਸੁਨਸਾਚੁਮਹਾਸਿ

ਪਰਾਜਬਰੀਕਹਿਕੈਦਿਜਯਉਉਠਿਜਾਤ

ਭੁਏ॥ਵੈਅਨਿਜਸੁਸਬਤਾਇਦਏ॥੧੦

॥੩੦੦॥ਤਹਾਸਿਪਅਜੈਅਨਿਰੋਸਬਢੀ

ਕਾਰਿਕੋਪਚਮੁਚਤਰੰਗਚੜੀਤਹੰਜਾਇ

ਪਰੀਜੁ ਹੋਖੜਬਰੀ ਬਹੁਰੁ ਦਿਪਰੇਦਿਜ
ਸਾਸ ਪਾਠੀ ॥ ੧੧ ॥ ੩੦੧ ॥ ਦਿਜ ਮੰਡਲ
ਗੋਦਲੀਯੋ ਕਹੁਕਉ ਨਸੁਬੈ ਠਿਥਿਚਾ
ਰੁਕੀਯੋ ਸਬਹੀ ਦਿਜ ਮੰਡਲ ਗੋਦਲੀ
ਯੋ ਕਹੁਕਉ ਨਸੁਬੈ ਠਿਥਿਚਾ ਰਕਰੈ
ਨਿਪਸਾਬਰਹੈ ਨਹੀਏਉ ਮਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ੩੦
੨ ॥ ਇਹ ਬ੍ਰਾਂਤ ਕਹੀ ਤਿਪਤਾ ਹਿਸਭੈ

॥ ਤੁਮਰੋ ਰਜਨੇ ਦੁਨ ਦੇਹੁ ਅਥੈ ਜੈਉ ਮਾਨਿ
 ਕਾਹਿ ਯੋਸੈ ਲੇਤ ਕੁਏ ॥ ਤੇਉ ਬੈਸਹੁ ਇਬਾਨ
 ਜਕਰ ਤਕੁਏ ॥ ੧੩ ॥ ੩੦੩ ॥ ਜਿਹ ਤੋਰ ਜਨੇ
 ਉਨ ਕੀ ਨਹ ਠੀ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਉਨ ਕੁਝ ਕੀ ਥਾਇ
 ਕੀ ਠੀ ॥ ਫਿਰ ਜਾਇ ਜਸੁ ਸਹਿਐ ਸਕਾਹਿ ਥਾ ॥
 ਇਨ ਮੇਉ ਨ ਮੇ ॥ ਇਕੁ ਭੇਦੁ ਰਹਿਥਾ ॥ ੧੪ ॥ ੩੦
 ੪ ॥ ਪੁਨਿ ਬੋਲਿਉ ਨਿਯੋ ਨਿਪ ਸਰਬ ਦਿਜੀ ॥

ਹਿਛੁੜੁਦੇਹੁਸਤਾਹਿਤੁਅੰਮਰਿਗੋਸੁਨਿ
ਬਾਤਮੋਨਸਬਹੀਉਠਿਕੈਗਿਹਿਜਾਤਭਰੇ
ਤਬਹੀ॥੧੫॥੩੦੫॥ਸਭਬੈਠਿਬਿਚਰ
ਨਮੰਤਲਗੇਸਭਸੇਕਕੇਸਾਗਰਬੀਚਿਰੁਬੈ
ਵਹਿਬਾਧਬਹਿਠਾਅਤਤੇਉਹਨੀਹਮਏਦੋ
ਉਕੁਤਚਲੇਇਕਨੀ॥੧੬॥੩੦੬॥ਹਰਕੀ
ਨਦਿਜੈਤਿਨਲੀਨਸੁਤਾਅਤਿਰੁਪਮਹਾਂ

ਛਬਿਧਰਸਪਲਾਕਿਯੋਪੇਟਸਨੇਢਤੇ ੪੮੬
ਪੁਤਕੁਏਵਹਿਜਾਤਿਸਨੇਢਕਹਾਤਭ
ਏ॥੧੧॥੩੦॥ਸੁਤਅਉਰਨਕੇਉਹਠਾ
ਜਅਹੇਉਤਛੜੀਅਜਾਤਿਅਨੇਕਕੁਏ
ਸ੍ਰੀਪਕੇਸੀਗਜੇਮਿਲਿਜਾਤੁਕੁਏ॥ਨਰਸੇਰ
ਜਪੁਤਕਹਾਤਕੁਏ॥੧੮॥੩੦੮॥ਤਿਨਜੀ
ਤਿਥਿਜੇਕਹੁਰਾਉਚਾੜਿਓਅਤਿਤੇਜਪੁਰੰ

ਭੁਖਤਾਪੁਬਾਢਿਯੋ ਜੋਆਗਿਨੀਮਿਲੇਅਹੁ
ਸਾਕਦਏਨਰਤੇਰਜਪੁਤਕਹਾਤਕੁਏ॥ ੧
੯॥੩੦੯॥ ਜਿਨਸਾਕਦਏਨਹਿਰਾਰਿਬ
ਦੀ॥ ਤਿਨਕੀਇਨਲੈਜਜਮੂਲਕਦੀ॥ ਦਲ
ਤੇਬਲਤੇਧਨਦੁਟਿਗਏ॥ ੧੯॥ ਹਿਲਾਗਤ
ਬਾਨਜਕਰਮਕੁਏ॥ ੨੦॥੩੧॥ ਜੋਆਗਿ
ਮਿਲੇਨਹਿਜੋਰਿਲੇ॥ ੧੯॥ ਹਿਬਾਧਮਹਾ

ਰਨਹੋਸਕਰੇ॥ਅਨਗੰਧਜਰੇਸਹਾਂਕੰਡੁਅ
 ਨਲੀ॥ਕੁਇਓਛੜੀਅਮੇਧੁਮਹਾਂਪਬਲੀ॥
 ॥੨੧॥੩੧੧॥॥ਇਤੀਅਜੈਸਿਘਕਾ
 ਰਾਜਸਪੁਰਨਕੁਇਅਮਾਜਗਰਾਜਾ॥
 ੬॥੪॥ਤੋਮਰਛੰਦਾ॥॥ਕੁਪਸਾ
 ਦਿ॥॥ਬਿਅਸੀਬਰਖਪਰਮਾਨਾ
 ॥ਦਿਨਦੋਇਸਾਸਅਸਟਾਨਾਬਹੁਰਾ

ਜੁਝਾਗੁਕਮਾਇ। ਪੁਨਿਨਿਪਕੋਨਿਪਰਾਇ
॥ ੧ ॥ ੩੧੨। ਸੁਨਿਰਾਜਰਾਜਮਗਾਂਨਾਦਸ
ਚਾਰਿਚਾਰਿਨਿਧਾਨਾਦਸਦੇਇਦੁਆਦਸ
ਮੀਤਾ। ਪਰਨਿਧਰਾਨਮਹੰਤਾ। ੨ ॥ ੩੧੩।
ਪੁਨਿਕੁਇਓਓਦੇਤਨਿਪਾਲਾਰਸਰੀਤਿ
ਰੁਪਰਸਾਲਾ। ਅਤਿਕੁਨਤੇਜਪੁਚੰਡਾ।
ਅਨਖੰਡਤੇਜਪੁਚੰਡਾ। ੩ ॥ ੩੧੪। ਅਤਿਨਿ

ਬੋਲਿਖਿ ਪਮਹਾਂ ਨਾ ਪਸੁ ਮੇ ਪੁਜਗ ਰਚਾਨਾ

ਮਦਿਜ ਪਾਗ ਜੋਤ ਬੁਲਾਇ ਮਮਿ ਪਕਾਮ

ਰੂਪ ਕਹਾਇ ॥੪॥੩੧੫॥ ਮਦਿਜ ਕਾਮ ਰੂ

ਪ ਅਨੇਕਾ ਮਨਿ ਪਵੈ ਲਿਲੀ ਨ ਬਿਸੇਖਾ

ਸਤੁ ਜੀ ਅਜਗ ਅਪਾਰਾ ਮਖ ਹੋ ਮਕੀ

ਨ ਅਬ ਚਾਰਾ ॥੫॥੩੧੬॥ ਪਸੁ ਏਕ ਪੇ

ਦਸ ਬਾਰਾ ਪਾਇ ਬੇਦ ਮੰਤਰ ਅ ਬਿਚਾਰ

॥ अथिमापिरोमकराष्टाष्टतुष्टुपते
बहुपाष्टि ॥ ६ ॥ ३११ ॥ अथमेपजन
गकराष्टि ॥ बहुष्टात्रराजसुगष्टि ॥ अ
रथअसीरिअसटपुमानादुष्टिमा
सराजुकरमाना ॥ १ ॥ ३१८ ॥ अथनकर
नकालकरदाला ॥ जगजगरीअगजि
पजुदाला ॥ अहिषीरुआअपुषीरुआ

ਨਖੰਡੁ ਰਾਜ ਪੁਰੰਤਾ ॥ ੮ ॥ ੩੧੯ ॥ ਅਥ ਪੰ
ਚਮੋ ਰਾਜ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਖ ਮਸਤੁ ਤੁ
ਮਰਛੰਦਾ ॥ ॥ ਦੁਪੁਸਾਇ ਪੁਨਿਤੁ
ਮੁਨੀ ਛਿਤ ਗਇ ਗਇ ਹਲੇ ਕ ਕੇ ਹ ਰਿ ਗਇ
ਅਰਿਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਪੁਰੰਤਾ ਮਹਿ ਕੀ ਨਰ
ਜੁ ਪੁਰੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ੩੨੦ ॥ ਅਰਿ ਪਾਇ ਪਾ
ਇ ਅਨੇਕਾ ਗਰਿ ਪੁਛਾ ਕੀ ਨਹੀ ਇਕੁ ਅੰ

ਨਖੰਡ ਰਾਜ ਕਮਾਇ ਗਛਿ ਤਛੀ ਨਿਛਤੁ ਫਿ
ਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ੩ ੨ ੧ ॥ ਅਨਖੰਡ ਰੂਪ ਅਪਾ
ਰਾ ਅਨਖੰਡ ਰਾਜ ਰਾ ਅਥਿਕਾਰੁ
ਪ੍ਰਚੰਡਾ ਅਨਖੰਡ ਰਾਜ ਅਖੰਡਾ ॥ ੩ ॥ ੩
੨ ੨ ॥ ਬਹੁਜੀ ਤਿਜੀ ਤਿਨਿ ਪਾਲਾ ਬਹੁ
ਛਾਡਿ ਕੈ ਸਰਜਾਲਾ ਅਰਿ ਮਾਰਿ ਮਾਰ ਅਨੰ
ਤਾ ਗਛਿ ਤਕੀ ਨਰਾਜ ਦੁਰੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ੨ ੩ ॥

ਬਹੁਗਜਲਗੁਕਮਾਇਗਇਮਬੋਲੀਓਨਿਪ ॥ ੫੦ ॥ ੩
ਗਇਗਇਕਕੀਜੀਐਮਖਸਾਲਾਗਦਿਜਬੋ
ਲਿਲੇਹੁਉਤਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ੩੨੪ ॥ ਗਦਿਜਬੋਲਿ
ਲੀਨਅਨੇਕਾਗਰਿਛਾਡੀਓਨਹੀਏਕਾਮਿ
ਲਿਮੰਤਕੀਬਿਚਾਰਾਮਤਿਮਿਤਮੰਉਚਾਰ
॥ ੬ ॥ ੩੨੫ ॥ ਤਬਬੋਲੀਓਨਿਪਗਇਕਰਿ
ਜਗਕੋਚਿਤਚਾਇਗਿਦੁਕੀਜੀਐਮਖਸਾ

ਲਾਕਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਉਤਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ੩੨੬ ॥
ਤਬ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਨਕੀਨਾ ॥ ਨਿਪ ਸੰਗ ਯਉ ਕ
ਹਿਦੀਨਾ ॥ ਸੁਨਿਗਾ ਜਗਾ ਜਉ ਦਾਗ ॥ ਦਸਰਾ
ਰਿਚਾਰਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ੩੨੭ ॥ ਸਤਿਜੁਗ
ਮੇ ਸੁਨਿਗਾ ॥ ਮਖ ਕੀਨ ਚੰਤ੍ਰ ਬਨਾਇ ॥
ਅਰਿ ਮਾਰਿ ਕੈ ਮਹਿ ਖੇਸਾ ॥ ਬਹੁ ਤੋਖ ਕੀਨ
ਪਸੇਸਾ ॥ ੯ ॥ ੩੨੮ ॥ ਮਹਿ ਖੇਸ ਕਉ ਰਦ

ਪਾਇਸਿ ਸਿਰਿ ਇਛੁ ਛੁੜਾ ਫਿਰਾਇ ਕਰਿ
 ਤੇਖ ਜੋਗ ਨਿਸਰ ਬਾਕਿ ਦੁਰਦਾਨ ਦੁਗਰ
 ਬਾ ॥ ੧੦ ॥ ੩੨੮ ॥ ਅਹਿ ਬੇਸ ਕਉ ਰਾਇ ਜੀ
 ਤਿਹਾ ਦਿਜ ਦੇਵ ਕੀਨ ਅਭੀਤਾ ਗਿਤ ਸੇ
 ਸਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ੩੩੦ ॥ ਮੁਖ ਚਾਰ
 ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ਗਿਤ ਚਉਪ ਸਿਉ ਜਗਮਾ
 ਇਹ ਕਰਿ ਜਗ ਕੀ ਆਰੰਭਾ ਅਨਖੰਡੁ ਤੇਜ

ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥ ੧੨ ॥ ੩੩੧ ॥ ਤਬ ਬੇਲੀਯੋ ਮੁਖ
 ਚਾਰਾ ਸੁਨਿਚੰਡਿ ਚੰਡਿ ਚੰਡਿ ਹਾਰਾ ॥ ਜਿ ਮਹੇਇ
 ਆਇ ਸਮੇਹਿ ॥ ਤਿ ਮਭਾਖ ਉੰਮੁ ਤੋਹਿ ॥
 ੧੩ ॥ ੩੩੨ ॥ ਜਗਜੀ ਅਜੀਤ ਅਪਾਰਾ
 ਨਿਜਲੀ ਨਦੇ ਦੁਹਕਾਰਾ ॥ ਅਰਿਕਾਟਿ ਕੈ
 ਪਲਖੰਡਾ ॥ ਪਾੜਿ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਉਦੰਡਾ ॥ ੧੪ ॥
 ੩੩੩ ॥ ਰੁਆਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਰੂਪਸ

ਦਿਓ ਬੋਲਿਖਿ ਪਨਮੰਤ੍ਰਿ ਮਿਤ੍ਰ ਨਜਗ
 ਕੀਨ ਅਪਾਗ ਗਇੰਦ੍ਰ ਅਉਰਉ ਪਿੰਦ੍ਰ
 ਲੇਕੈ ਬੋਲਿਕੈ ਮੁਖਚਾਰਾ ਕਉਨ ਬੁਝਾ
 ਤਨ ਕੀਜੀਐ ਅਬਜਗ ਕੋ ਅਰੰਭਾ
 ਆਜਮੋ ਹਿਉਚਾਰੀਐ ਸੁਨਿ ਮਿਤ੍ਰ ਮੰ
 ਤ੍ਰ ਅਸੀਭੁ ॥ ੧ ॥ ੩੩੪ ॥ ਮਾਸਕੇ ਪ
 ਲਕਾਟਿਕੈ ਪਾਤ੍ਰਿ ਬੇਦਮੰਤ੍ਰਿ ਅਪਾਗ

ਅਗਨੁ ਤੀਤਰਹੈ ਮੀਐ ਸੁਨਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਅ
ਬਿਚਾਰਾ ਛੇਦਿ ਚਿਛੁਰਾ ਬਿਜਾਰਾ ਸੁਰਪੁਲ
ਕਰਾਇ ਖਾਧਾਇ ਮਾਰਦਾ ਨਦ ਕਉ ਕਰਿ
ਓ ਮਖਦੈ ਤ ਮੇਧ ਬਾਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ੩੩੫ ॥ ਤੈ
ਸਹੀ ਮਖਕੀ ਜੀਐ ਸੁਨਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਪ੍ਰਚੈਰ
॥ ਜੀਤਿ ਦਾਨ ਦਦੈ ਸਕੇ ਬਲ ਦਾਨ ਪਰਖਾਅ
ਖੰਡਾ ਤੈ ਸਹੀ ਮਖ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਿਰਿ ਏ ਦੁਛ

ਕਾਫਿਰਾਇ ਜੈਸ ਸੁਰਸੁਖ ਪਾਇਓ ਤਿਵੁ
ਸਤਹੋਰਿ ਸਹਾਇ ॥੩॥੩੩੬॥

੧ ਭਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ਰਾਮ
ਕਲਿ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ੧ ਰਿਮਨੇ ਮੇਸੋ
ਕ ਰਿਸੰ ਨਿਅਸਾ ਬਨ ਸੇਸ ਦਨ ਸਬੈ ਕ
ਰਿਸਮ ਤੁਹ ਮਨਹੀ ਮਾਹਿਓ ਦਾਸਾ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ਜਤਕੀਜਟਾਜੋਗਕੋਮੰਜਨੁਨੇ
ਮਕੇਨਖਨਬਢਾਓਗਿਆਨਗੁਰੁਆਤ
ਮਉਪਦੇਸਹੁਨਾਮਾਬਿਭੂਤਲਗਾਵਉ
॥੧॥ਅਲਖਮਹਾਰਸੁਪਲਸੀਨਿਦ੍ਰਾਦ
ਯਾਛਿਮਬੁਨਪੀਤਿਸੀਲਸੰਤੋਖਸਦਾ
ਨਿਰੰਬੁਹੋਬੋਬਿਗੁਦਅਤੀਤਾ॥੨॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹੰਕਾਰਲੋਭਹਠਮੋਹਨਮਨ

ਸੋਲਿਆਵੈ ਤਬਹੀਆਤਮਤਤਕਦੁਸੇ
ਪੁਰਮਪੁਰਖਕਹਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਰਾ
ਅਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਰੇਮਨਇ
ਹਬਿਧਿਜੋਗੁਕਮਾਰਗਸਿਧੀਸਾਚਅ
ਕਪਟਕੰਠਲਾਧਿਅਨਬਿਭੂਤਚਰਿ
ਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤਾਤੀਗਹੁਆਤ
ਮਬਸਿਕਰਕੀਤਿਛੁਨਾਮਅਧਾਰੀ

ਬਾਜੇ ਪਰਮਤਾਰਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਉਪਜੈ ਰਾਗ

ਰਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਉਪਟੈ ਤਾਨ ਤਰੰਗਾਰੰਗ

ਅਤਾਗਿਆਨ ਗੀਤ ਬੰਧਾਨੰ ਚਰਕਿ

ਚਾਕਿ ਰਹੈ ਦੇਵਦਾਨਦੁ ਮਨਿਛ ਕਿਛ

ਕਿ ਬਿਯੋਮਾ ਬਿਦਾਨੰ ॥ ੨ ॥ ਅਮਾ

ਤਮ ਉਪਦੇਸੁ ਕੁਲੇਸੁ ਸਿਜਮ ਕੋ ਜਾਪੁ

ਅਜਪਾਜਾਧੋ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕੰਚਨ ਸੀ

ਕਾਕਾਕਾਲਨਕਬਹੁਬਿਯਾਪੇ॥ ੩॥
 ੨॥ ਰਾਮਕਲੀਪਾਤਸਾਹੀ॥ ੧੦॥ ਆ
 ਨੀਪਰਮਪੁਰਖਪਗਲਗੋ॥ ਸੇਵਤਕ
 ਹਮੇਹਨਿਦ੍ਰਾਮੇਕਬਹੁਸਚਿਤਹੈਜਾ
 ਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਨਕਹਾਉਪਦੇ
 ਸਤਹੈਪਸੁਤੋਹਿਪਥੋਸੁਨਲਗੋ॥ ਸਿੰਚ
 ਤਕਹਾਪਰੇਬਿਥਿਯਨਕਹੋਕਬਹੁਬਿਥੇ

ਰਸਾਤਿਆਗੋ ॥੧॥ ਕੇਵਲਕਰਮਕੁਰਮ
ਸੇਚੀਨਹੁਧਰਮਕਰਮਅਨੁਰਾਗੋ ॥ ਸਿੰਗ
ਹੁਕਰੋਸਦਾਸਿਮਰਨਕੋਪਰਮਪਾਪਤਜਿ
ਤੁਗੋ ॥੨॥ ਜਾਤੇਦੁਖਪਾਪਨਹਿਕੁਟੈਕ
ਲਜਾਲਤੇਤਾਗੋ ॥ ਜੋਸੁਖਚਾਹੋਸਦਾਸਤੁ
ਨਕੋਤੋਹਰਿਕੋਰਸਪਾਗੋ ॥੩॥ ੩
॥ ਸੇਰਠਪਾਤਸਾਹੀ ॥੧੦॥ ਪੁਕੁਤੁਤ

ਕਹਲਾਜਹਮਾਰੀ। ਨੀਲਕੰਠਨਰਿਹਰਿ।
ਨਾਰਾਇਣਨੀਲਬਸਨਬਨਦਾਰੀ।
੧। ਰਹਾਉ। ਪਰਮਪੁਰਖਪਰਮੇਸਰਸੁ
ਆਮੀਪਾਵਨਪਉਨਅਹਾਰੀ। ਆ
ਧਵਮਹਾਜੋਤਿਮਥਮਰਦਨਮਾਨਮੁਕੰ
ਦਮੁਗਾਰੀ। ੧। ਨਿਰਬਿਕਾਰਨਿਰਜ
ਰਨੰਦਾਨਿਰਬਿਖਨਰੰਕਨਿਦਾਰੀ। ਨਿ

ਪਾਸਿਧਕਾਲਤਿਦਰਸੀਕੁਕ੍ਰਿਤਪ੍ਰਸਨ
ਕਾਰੀ॥੨॥ ਧਨਰਪਾਨਪਿਤਮਾਨਧਰ
ਧਰਅਨਿਬਕਾਰਅਸਿਧਾਰੀਹੋਮਤਿ
ਮੰਦਚਰਨਸਰਨਾਗਤਿਕਰਗਹਿਲੇਹੁ
ਉਥਾਰੀ॥੩॥੧॥ ਰਗੁਕਲਿਅਵ
ਪਾਤਸਾਹੀ॥੧੦॥ ਬਿਨਕਰਤਾਰਨ
ਕਿਰਤਮਮਨੋਆਦਿਅਜੋਨਿਅਜੋ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਿਹ ਪਰਮੇ ਜਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰ 40-੧੦
 ਹਾਉ ਕਹਾ ਕੁਝ ਜੋ ਅਨਿਜ ਗਾਤ ਮੇ
 ਦਸਕ ਅਸੁਰ ਹਠਿ ਪਾਏ ਅਪਿਕ ਪ
 ਰਪੰਚ ਦਿਖਾਇ ਸਭ ਨ ਕਹੰ ਆਪ ਹਿ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਕਹਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭੁੰਜ ਨਗਰ ਨ ਸਮਰ
 ਥ ਸਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋ ਕਿ ਮਿਜ ਤਿ ਗਿਨਾਯੋ ॥
 ਤਾਤੇ ਸਰਬ ਕਾਲ ਅਸਿਕੋ ਪਾਇ ਬਚਾ

ਇਨਆਯੋ ॥ ੨ ॥ ਕੈਸੇਤੋਹਿਤਾਰਿਚੇਸੁਨਿ

ਜਜਆਪਹੁਬਿਯੋਭੁਦਸਾਗਰਾਛੁਟਿਹੇ

ਕਾਲਫਾਂਸਤੇਤਬਹੀਗਹੇਸਰਨਿਜਗਤਾਗਰਾ

॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਅਖਿਆਲਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥

ਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰੇਨੂੰਹਾਲੁਖੁਰੀਦਾਂਦਾਕਾਹਿਣਾ

ਤੁਧਾਖਿਨੁਰੇਗੁਰਜਾਯਾਦਾਰਫਦਨਾਗ

ਨਿਦਾਸਾਦੇਰਹਿਣਾਸੁਲਸੁਰਾਹੀਖੰਜਗੁਪਿ

409

ਯਾਲਾ ਬਿਗੁ ਕਸਾਸੀ ਯਾਦਾ ਸਹਿ ਦੁਆ ॥
 ਯਾਰਜੇ ਦਾਸਾਨੁ ਸਥਰੁ ਚੰਗਾ ਬੁਠ ਥੇ ਹਿ
 ਮਾਦਾ ਠਹਿ ਦੁਆ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਭਿਲੀ ਗਕਾ
 ਫੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਕੇਵਲ ਕਾਲਾ
 ਕਰਤਾਰਾ ਮਾਇ ਅੰਤਿ ਅਨੰਤਿ ਮੂਰਤਿ
 ਗੜ੍ਹ ਨਿਉਂ ਜਨਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦ
 ਉਸਤਤਿ ਜਉ ਨ ਕੇਸਮ ਸਤੁ ਮਿਤੁ ਨ ਕੇ

॥ १ ॥ ਕਉਨ ਬਾਟ ਪਰੀ ਤਿਸੈ ਪਥ ਸਾਰੀ

ਰਥ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ ਜਾ ਕਰ

ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦਾ ਕਉਨ ਕਾਜਿ ਕਹਾ ਹਿਰੇ

ਤੇ ਮਾਨਿ ਦੇਵ ਕਿਨੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਦੇਵ ਦੇ ਤੇ ਤੇ

ਸਾਵਿ ਸਾਜਿ ਹਕੀ ਨ ਸਰਬ ਪਸਾਰਾ ਕਉਨ

ਉਪਮਾ ਤੋਨ ਕੋ ਮੁਖ ਲੇਤ ਨ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ੩ ॥

੧ ॥

॥ ੧ ॥ ਓਰ ਗੁਬਿਲ ਵਲੁ ਪਾਤਸਾ

ਹੀ॥ ੧੦ ॥ ਸੋ ਕਿ ਮਿਆਨ ਸਰੂਪ ਕਹਾਏ ॥ ੪੯੨ ॥

ਸਿਧਿਯਸਮਾਧਿਸਾਧਿਕਰਿਹਾਰੇਕਿਯੋਹੁ

ਨਦੇਖਨਪਾਏ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਰਦਾਬਿ

ਯਾਸਪਰਾਸੁਰਸੁਅਸੇਧਿਆਵਤਪਿ

ਅਨਲਗਾਏ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਹਾਰਹਠ

ਛਾਡਿਯੋਤਦਪਿਧਿਯਾਨਨਆਏ॥ ੨

ਦਾਨਵਦੇਵਪਿਸਾਚਪੁਤਤੇਨੇਰਿਨੇਤ

ਕਹਾਏ ਸੁਛਮ ਤੇ ਸੁਛਮ ਕਰਿ ਚੀਨੇ
ਬਿਸਨ ਬਿਸ ਬਤਾਏ ॥ ੩ ॥ ਭੂਮਿਅ
ਕਾਸਪਤਾਲ ਸਥੈ ਸਜਿਏ ਕਅਨੈਕ
ਸਦਾਏ ਸੋਨਰ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ ਬਾਚੇ ਜੋ
ਨਰਿਸਰਾਇ ਸਿਧਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਦਿਵ
ਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਗਇਕ ਬਿਨੁ
ਦੁਸਰ ਸਉਨ ਚਿਨਾਰਾ ਭੰਜਨ ਪੜਨ

ਸਮਰੰਥਸਦਾਪੁਤ੍ਰਜਾਨਤਰੈਕਰੰਤਾਰਾ॥

१२॥ रागादि कदात्रादि ज्ञेयं भवेत्

ਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰ ਬਿਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਾਯੁ

ਜਾਣੀ ਪਾਨ ਬਿਧਿ ਪਾਹਨ ਕਰ ਪ੍ਰਸ

ਪਰ (॥) ਰਸਿਧਾਜਿ ਆਸਿ ॥ ੨ ॥

ਅਛਤੁਧਪਦੀਪਅਰਪਤਰੈਪਾ

ਪਨਕੁ ਨ ਖੋਰੈ ਤਮੇ ਕਹਾ ਸਿੰਘ

ਯਹੈ ਰੇ ਜੜਤੋ ਹਿਕ ਹਾ ਬਰਦੈ ਹੈ ॥ ੩ ॥
ਜੋ ਜੀ ਅਹੋਤ ਦੇ ਤਕ ਛੁਤੁ ਹਿ ਮਨ ਬ
ਚ ਕਰਮਾ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਕੇਵਲ ਏਕ ਸਰ
ਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨੁ ਯੋਕਤ ਹਿ ਉਥਾ
ਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਪਾਤਸਾ
ਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਨ ਬਾਚਨ ਪੈ ਹੈ ॥ ਚੋਟ ਹਲ ਕਜਾ ਹਿ

ਬਾਸਿਕੀ ਨੇ ਤੁਝੇ ਕਹਾ ਪਲੈ ਹੈ : ੧ ॥

498

ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਹੀ ਮਉ ਬਾਰਨ ਸਾ

ਕਿਹੈ ਜਾ ਕਰਨਾ ਮਰਟੈ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ

ਸਨੁ ਰੁਦੁ ਸੁਰਜ ਸਾਸਿ ਤੇ ਬਾਸਿ ਕਾਲ

ਸਬੈ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ

ਮਤ ਜਾ ਕਰਨੇ ਤਕ ਹੈ ਹੈ ॥ ਇੰਦੁ ਫ

ਨਿੰਦੁ ਮੁਨਿੰਦੁ ਕਲਪ ਬਹੁ ਪਿਯਾ

ਵਤਾਧਿਯਾਨ ਨਾਮੇ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਜਾਕਰ

ਰੂਪਰੰਗ ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਅਤਸੋ ਕਿਯੋ

ਸਿਯਾਮ ਕਰੈ ਹੈ ॥ ਛੁਟ ਹੋ ਕਾਲਜਾਲ

ਤੇਤ ਬਹੀ ਗਹ ਚਰਨ ਲਪਟੈ ਹੈ ॥

੪ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥

१ ਓਸਤਿਨਾ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰਕੁਉ ਨਿ
 ਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਿਟੈਉ ਪਾਧਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿਗਾਇਹੋਇ
 ਸਹਾਇ ॥ ਪੀਛਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸਤਿ
 ਨਾਮ ਕੀ ॥ ਪੜਨਾ ਵਾਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸ
 ਤਿਨਾ ਅਜੀ ਕੀਆ ਗੀਆ ਸਤਿ ਵਚਨੁ
 ਆਵੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕੀ ਬਿਤਵਨੀ ਕਹਿ ਬੁਨਾਵੈ

॥ ਸੰਸਾਰੁ ਉਗ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਜੇ ਸੰਗਿ ਹੁ
ਬਾ ਬੇਇ ਸਕੇ ਬਾ ਬਦ੍ਰੁਤਾ ਈ ਹੋਵੈ ॥ ਉਗ੍ਰ ਪ੍ਰ
ਨਾਮ ਕੀ ਕਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੇ ਵੈ ਭਾਵੈ
ਅਪਨਾ ਬਿਰਦ ਜਨਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥
੧ ॥ ਦੁਜੀ ॥ ਅੰਤ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਸਾ ॥ ਅਰਥੀ ਤੁਝੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚਿਤ ਵਨੀਕ
ਰਦਾ ਹੈ ॥ ਸੁਏ ਹੁਕਾਰ ਜੁ ਤੇਰਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਪਹੁ

ਚਾਇਆ ਹੈ ਸਤਿਕਰਿ ਮੰਨ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਸਤਿ 496

ਹੋਵੈ ਗਾਸਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਤਾ ॥ ਸੁਤਉ ਜੋ ਕ

ਰਜੁ ਚਿਤਾਵਿਆ ਹੈ ਸੁਕਾਰਜੁ ਮਨ ਸਾਦਾਰ

ਕਰਮੀ ਨ ਹੋਆ ਹੈ ॥ ਤਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰਦੇਵ

ਨਾਲ ਸਚਾਰਹਣਾ ॥ ੨ ॥ ਸਨਨਾ ਸੁਤੇ ਗਾਕ

ਰਜੁ ਤਇ ਹੋਵੈ ਜੋ ਤੁਥੀ ਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇ

ਵਾਕਰਹੀ ॥ ਇਹ ਕਾਰਜੁ ਕੁਟਾਗਾ ਕਰਿ ਪਾ

ਈਐ ਨਹੀਤਾਨ ਹੋਵੈਗਾ ਗੁਰਦੇਵ ਜਪਿਤ ।
ਕਾਰਜੁ ਸਿਧ ਹੋਵੀ ॥ ੩ ॥ ਸਮਾ ॥ ਸੁਇਹੁਕਾ
ਰਜੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇਵ ਸਹੈ ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਬਹੁ
ਤੁ ਦਿਨਾ ਕਉ ਹੋਵੈਗਾ ਸਹੀਸ ਤਿਕ ਰਿਮੰਨੁ ।
॥ ੪ ॥ ਸਤਨਾ ਸੁਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਜੋਤ ਉਚਿਤ
ਵਿਆਹੈ ਪਰਦੇਸ ਕਾ ਬੈਪਾਰ ਕਾਰਜੁ ਜੋ
ਤਉ ਚਿਤ ਵਿਆਹੈ ਸੋ ਸੁਤੁਹੈ ਗਾ ਲਾਭੁ

ਬਹੁਤੁ ਹੋਇ ਗਾਸਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸਤਮਾ ਸੁਤ ਉਜੈ ੫੧੭
ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆ ਹੈ ਸੁਪਰਮੇ ਸੁਹਾਮਾਧੇ
ਆਪਿ ਹੈ ਤਾਏ ਕਾਰਜੁ ਮੀ ਨਿਜਿ ਉਛਾਥਾ
ਹੈ ਅਜਿ ਆਹੈ ਤੂੰ ਇਸ ਬਾਤ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ
ਕਰਿ ॥ ਨਾ ਜਾਣੁ ਸੀ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ
॥ ੬ ॥ ਸਤਸਾ ਤੇਜੁ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆ
ਹੈ ਸੁਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਤਾਹੈ ਤ

ਉਸਿ ਸਟ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਨੁਪੁੰਨ ਕਾਰਿ
ਕਾਰਜੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਵੈ ਸਤਿਕਾਰਿ ਮੀਨਿ ॥ ੧ ॥
ਸਨਮਾ ਸਤ ਉਜੁ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਅਹੈ
ਸਤ ਉਜੈ ਗੁਨਾ ਹੀਤ ਉਕਨ ਨਹੈ ਇਅਸੀ
ਆਤਿਅਾਪਦੀ ਲਜਾ ਦਿਓ ਛੇੜ ਨਾਹੀ
ਤਕਾਰਜੁ ਨਹੈ ਸੀਸਤਿਕਾਰਿ ਮੀਨਿ ॥ ੨ ॥ ਸਨ
ਤਾ ਸੁਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਕੁਲਾਹੈ ਅਹੈ ਇਸਕਾਰ

ਜਤੇਲਜਗਹਿਆਵੈਗੀ। ਤਉਗੁਰਦੇਵਜੀ 49੮

ਕਾਜਾਪਕਰਣਾ। ੯। ਸਨਸਾਸੁਤੇਰਾਕ॰

ਰਜੁਹਆਹੈਪਰਤੈਆਲਛੇਜਿਉਦਮੁਖ ॥ ੧॥

ਹਤੁਕਰਿ। ਜੇਤਉਉਦਮੁਕਰੇਸੀਤਾਕਾਰਜੁਬ

ਹਤੁਹੋਸੀਆ। ਨਹੀਤਾਦਿਲਮੁਹਦੇਗੀ।

੧੦। ਸਸਨਾਜੇਤਉਜੇਕਾਰਜੁਚਿਤਾਦਿ

ਆਹੈਸੋਛਾਰਹੈ। ਏਹਕਾਰਜੁਨਹੋਸੀ। ਇਸਨਾ

ਲੋਗੁਰਦੇਵਜੀਕਿਨਾਮੁਜਪਿਜੁਤੇਰਕੁਲਾ
ਰਦੇਅਮਰੁਏਹੁਕਾਰਜੁਜਤਨਕਰਿਛੋਰਿ
।੧੧।ਸਸਤਾਸੁਤਉਜੁਕਾਰਜੁਰਿਤਦਿ
ਆਹੋਏਹੁਕੀਮਸੇਰਾਗਸਿਹਦੇਸੁਪਰਸੇ
ਸਰੁਕਿਰਪਕਰੇਗਾਅਤੇਤੁੰਬਹੁਤੁਇਸ
ਕੀਮਦੇਵਾਸਤੇਉਦਾਸੁਹੈਪਰਤੇਰਾਕੀਮ
ਕੁਲਾਹੋਵੈਗਾਸਤਕਰਿਮੀਨਿ।੧੨।ਸਸ

ਆਸੁੰਤੇਰਕਾਰਜੁਨਹੋਸੀਤੇਰੇਬਾਤੁਕੋਰਾਕ ॥ ੫੧੯ ॥
ਗਲੁਹੈਕਾਰਜੁਨਹੋਇਗਾਤੂੰਇਸਬਾਤਕੀ
ਪਹਿਤਕੁਰਿ ਤੂਨਜਿਨੁਸੀਭਲਾਭੀਹੋਇ
ਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਮਨਾ ਸੁਤਭੀਜੋਕਾਰਜੁਚਿਤ
ਦਿਆਹੈਸੁਕਾਰਜੁਗੁਰਦੇਵਪਿਛੇਭਜੁ
ਪਵੈਤਾਤੇਰਾਕਾਰਜੁਭਲਾਬਹੁਤੁਹੋਵੇਗਾ
ਤੁਧੁਕੁਛੁਸਿਤਦੇਮਹਿਪਾਵਣਾਅਰਸੇ

ਵਾਕਰਣਿਕਾਰਜੁ ਸਫਲ ਫਲੈ ਗਾਸਹੀ ॥ ੧੪ ॥
ਸਮਤਾ ਸੁਪਿਛੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਬੁਰਾ ਆਹਾ ਅਬ ਤੇ
ਰਾਕਾਰਜੁ ਕੁਲਾ ਹੋਵੈ ਗਾਅਨਿ ਦੁਹੋਇ ਗਾਜੈ ਸੇ
ਪੁਤ੍ਰ ਜੰਮੇ ਤੇ ਅਨਿ ਦੁਹੋਤਾ ਹੋਤੈ ਕਉ ਪਿਛੇ ਨਾਲੈ ਅ
ਬ ਕੁਲੀ ਬਣੇ ਗੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸਮਸਾ ਸੁਤ ਉਜੈ ਕਾਰਜੁ
ਚਿਤ ਵਿਆਹੈ ਸਉ ਸਬਾਤ ਵਿਚ ਤੈ ਨੂਤੈ ਟਾਹੈ ਅ
ਰਜਮ ਕਾ ਕੁਉ ਹੋਤੂ ਆਪਣੀ ਬੁਧਿ ਨ ਕਰਿ ਤੇਰੀ

ਮਾਸਦਿਸਕੀਮਪੁਰੀਨਾਹੀਹੋਦੀਛੋਜਿਦੇਹਿ। ੧੬। ੫੨੦

੧। ਤਤਤਾਸੁਤੇਰਾਕਾਰਜੁਤਦਿਹੋਦੇਜੇ ਤੁਖੀ

ਸਾਖਿਸਦੇਗੁਰੁਕੀਆਗਿਆਮੀਨੇਨਾਹੀਤਾਨਾਹੀ

ਇਜੇਕਾਰਜਕੀਸਿਖਚਾਹਤਾਹੈਗੁਰਦੇਵਕੀ

ਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰਿਕਾਰਜੁਹੋਇਗਾ। ੧। ਤਸਸਾ

ਸੁਤੇਰਾਕਾਰਜੁਸੁਖੁਦੁਸਮਾਨਿਹੋਜੇਸੇਕੇਇਨਿ

ਵਕਾਠਕੀਲੇਕਰਿਸਮੁਦ੍ਰਕੇਪਾਰਿਗਾਇਆਚਾ

ਪੈਰਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਜਾਹਿ ਤੈਸਾ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਹੈ ਤੈ
ਰਚਨੇ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਤਨਾ ॥ ਸੁਤੁ ਜੇ ਰਾਹਤਾ ਹੈ ਜੁ
ਰਾ ਕਾਰਜੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰੇ ਅਰੁ ਤੈ ਬਹੁਤੁ ਖਿਲਾ
ਦਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤੈ ਕਪਦਾ ਹੈ ਜੁ ॥ ਥਕਾਹਾ ਏਹੁ ਕਾਰ
ਜੁ ਰਾਹ ਦੇ ਦੁਪਰਾਸਾ ਦਿਹੈ ॥ ਮਾਹੈ ਬਹੁਤੁ ਤੁਲਾ ਹੈ
ਗਾਜ ਵਿਖ ਰਿਸੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਤਮਾਸੁ ਤੇਰ ਕਾਰਜੁ
ਪਾਇਓ ਠਿਕਾਹੈ ਗਾਜੇ ਤੈ ਬਹੁਤੁ ਰਿਪਰਦੇ ਸਗਾ

ਉਤਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋ ਸੀ ਪਾਠਿ ਮਸਥਾਨ ਬੈਠਿ ਗੁਰ ॥ ੪੨੯ ॥

ਦੇਵ ਜੀ ਸਿਵ ਰਿਖੀ ਸਾ ਬਿਸਵੇ ਕਾ ਰਿਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋ

ਇਹੋ ਸਹੀ ॥ ੪ ॥ ਤਨ ਮਾ ਸੁਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ॥

ਮਾਨੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਾਰੁ ਤੂ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤ ਦਨੀਕ

ਰੇਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਏਵੈ ਕਿਵੇ ਹੋਤੁ ਆਪਣੀ

ਅਤਛੇ ਰਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਿ ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ

ਬਹੁਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਤਨ ਮਾ ਸੁਤ

ਉਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆ ਹੈ ਬੁਝੁ ਜਾ ਕਾਰਜੁ ਹੈ

ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਆਵੈ ਤੂੰ ਆਲਸੀ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਕਿਸੇ

ਦਾ ਬੁਰਾਨ ਚਿਤ ਦਹਿਤਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋਵੈ ਨਾ ਹੀਤਾ

ਨਹੀਂ ਇਹ ॥ ੬ ॥ ਤਨਤਾ ਸੁਤੁ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਸਰਾ

ਪਕੜਦਾ ਹੈ ਸੁਤੁ ਹੀ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਕਰਤੇ

ਕੀਆ ਹੈ ਕੇਸਾ ਜਿਸ ਤੇ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਰਹੈ ਨਾ ਹੀ ਅੰ

ਸਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਤਸਤਾ ਸੁਏ ਹੁਤੇ

ਕਾਰਜੁ ਜੇਤੁ ਆਪਣੇ ਇਸਟ ਪਾਸਿ ਭੁਜੁ ਪਵੈ ਅਤੇ ਮਨੁ ਤ 42
 ਨੁਪਨੁ ਮਰਪੇਤਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਮੇਸਾਹੋ ਵੈ ਜੈਸਾ ਬਾਰਹ
 ਕੰਚਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇਆ
 ਕਰਮਾਉ ਪਾਇ ਪਈ ਹੈ ਹੋਇ ਭੁਨਿ ਨਹੋਇ ਭੁਨਿ ॥ ੮ ॥ ਤ
 ਸਮਾਸੁ ਭੁਜੁ ਰਿਤ ਵਤਾ ਹੈ ਜੁਇਹ ਕਾਰਜੁ ਮੇਰਾ ਭ
 ਲਾਹੈ ਵੈ ਸੁਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਤੇ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਤਾ ਕੁਰਮ ਤਾ ਫਿਰਹੀ
 ਗਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਭੁਰਮ ਤਾ ਫਿਰਤਾ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਇਸ ਬ

ਤਕੀਮੀ ਤਿਨੁ ਤੇ ਜਿਕ ਰਜੁ ਟਿਕੇ ਗਾਸਹੀ ਸਤਿਕ ਰਿਸੰ
ਨਦਾ ॥ ੯ ॥ ਤੁਸਨਾ ਸੁਤੇਰਾ ਚਿਤ ਦਿਆ ਤੇਰੇ ਬਾਥਿ
ਲਾਉਨਾ ਹੀਲਿ ਮਿਅਾ ਮਰੁਹਰੇ ਸੀਤਾ ਜੇਕਰ ਜਕੀਅ
ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਤੇ ਮਾਸਰਾ ਪਾਰ ਬਹਮਕੀ ਸਰਨਿ ਜਾਇ
ਤਹੋਇ ਤੂ ਤਿਸਨਾ ਦੀਅਾ ਗਏ ਤੀ ਮਾਗੇ ਏਦਾ ਹੋਸ
ਨਹੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਤਤੁਸਾ ਸੁਤੇਰਾ ਕਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆ
ਨਹੋਇ ਮਿਅਾ ਹੋਲਾਉਨਾ ਹੀਤੈ ਏਹੈ ਤੂ ਮਾਪੇ ਸ

ਮਝਜੀਉਰੋਲਿਨਾਹੀ॥੧੧॥ ਭਤਮਾ ਸੁਤਉ

ਜੁਚਿਤਾਵਿਆਹੈਜੁਏਹੁਕਾਰਜੁਭਲਾਹੈਮਹੁਰ

ਵੈਗਾਸੁਕਰਮਾਪਾਇਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ॥੧੨॥

ਦਮੁਕਰਿਬਹੁਤੁਅਰੁਤੁਧਰਮੁਕਰਿਤਾਤੇਰਾਕਾ

ਰਜੁਬਹੁਤੁਹੋਇਗਾ॥੧੩॥ ਭਤਨਾ ਸੁਤਉਜੁਕਾ

ਰਜੁਚਿਤਾਵਿਆਹੈਬਹੁਤੁਹੋਇਗਾਸਿਧਿਸਾਂਤਿ

ਲਾਭਫਲੁਆਨੀਦੁਕਾਰਜੁਸੁਫਲਸਪੁਰਨਹੋਇ

ਗਾਗਜਿਤ ਨਾਸਲ ਹਕਲ ਚੰਦ ਮਾਹਵੇ

੧੩। ਤਮਤਾ ਸੁਤ ਉਜਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿ

ਆਹੈ ਸੁਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਅਰਥੁ ਲਾਭੁ ਹੋਆ

ਹੈ ਤੁਏ ਹੀ ਮੀਨਿ ਪਾਰਿ ਜੁਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ

ਅਨ ੧੪। ਤਮਨਾ ਸੁਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਅਥ

ਹੀ ਹੋਇਗਾ ਐਸਾ ਜੈਸਾ ਗੁਰਮਿਲਿ ਸੇਵਕ ਕ

ਕਾਰਜੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਸੁਫਲੁ ਹੋ

ਇਗਾ १५॥ ਤਮਸਾ ਸੁਏਹੁ ਜੁ ਤਉ ਚਿਤਿ ਦਿਆ ਹੈ ਸੁਖਾ ५੨
 ਪਾਕਾ ਉਦਮੁ ਕੁਇਆ ਹੈ ਸੁਤਿ ਏਵੈ ਜਾਣੈ ਕਛੁ ਹਥੈ
 ਇਗਾ ਲਾਹਾ ਨਹੀ ਕਾਰਜੁ ਨਹੀ ਇਗਾ ६॥ ਨਨਨਾ ਸੁਤੇਰੇ
 ਕਾਰਜੁ ਕੀਉ ਸਤਤ ਬਹੁਤੁ ਹੋਇ ਮਰਮੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਇ ਗਾਬ
 ਹੁਤੁ ਕਾਰਿ ਸਫਲ ਹੋ ॥ ੧॥ ਨਸਸਾ ਸੁਤੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿ
 ਆਹੈ ਸੁਆਨੁ ਖਕਾ ਮਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਕੀ
 ਮਹਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਲਮੁ ਹੈ ਜੇ ਤੁਕਾਰਜੁ ਕੀ ਸਿਧਿ ਚਾਹ

ਤਹੈ ਤਾ ਤੂ ਏ ਕਟੇ ਕ ਪਾਰ ਬਹ ਮਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਰਾਖੁ ਤਤੇ
ਕਾਸ ਗਲ ਕ ਸਟ ਦੁ ਰਿਹੈ ਮ ਤੈ ਕਾਰਜੁ ਸਟ ਲਹੈ ਦੋ
। ਨਤਤਾ ਸੁਤੇ ਰੋ ਕਾਰਜ ਕੀ ਕਿਨੁ ਪਾਹਿ ਲੇਨੁ ਥੀ ਅਰੁ ਤੇ
ਰਾ ਕਾਰਜੁ ਲਾ ਕੁ ਫਲੁ ਹੋ ਪਾਹਿ ਲੇ ਕਾਰਜ ਕੀ ਬਿਧ ਨਾ ਥੀ
ਅਬ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਾਹੀ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ੩ ॥
ਨਮਾ ਸੁਤ ਉਜ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਅਹੈ ਸੁਦ ਰਿਹੈ ਜੇ ਤੁਕਾਰ
ਕੀ ਸਿਧਾ ਹੁਤਾ ਹੋ ਤਾ ਗੁਣ ਦੇਵ ਕੀ ਪੁਜਾ ਕਰਿ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ਗਾ

੧੧੪। ਨਸਸਾ ਸੁਤ ਉਜੁਕਾਰੁ ਚਿਤ ਦਿਆ ਹੈਸੈ

ਮਨਸਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਾਰੁ ਕੀ ਸਿਧ ਚਾਹਤ ਹੈ

ਤਾ ਤੁਇਸਟ ਦੇਵਤੇ ਕੀ ਪੁਜਾ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨ

ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਇਗਾ ॥੫॥ ਨਸਨਾ ਸੁਤੁ ਜੇਕਾਰੁ

ਮਨਸਹਿ ਚਿਤ ਦਿਆ ਹੈ ਸੁਕਾਰੁ ਆਪਿ ਕਰਤੇ

ਕੀਆ ਹੈ ਸੁਸਤਿ ਕਰਿ ਮਨਿ ਜੁਇਹੁ ਕਾਰਜੁ

ਲਾਭੁ ਫਲ ਕਾਰੈ ਸੰਦੇਹ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਨਸਤੀ

ਸੁਤੁ ਜੇ ਚੁਰਦੇ ਵਨ, ਲਿਸਚਾ ਹੋਵੈ ਤਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਰਾ
ਸਿੰਹ ਦੇ ਪਰ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਸਾਹਿਬ ਸਰੀ ਮਾਤਿ ਹੋ
ਏ ਸਕੇ ਲੀਏ ਕਾਰਜੁ ਰਾ ਉਰਨਾ ਮਾਵੈ ਗਾਇਵੈ
ਨੀ ਕੰਮਾ ਪੀਧੁ ਹੋ ਲਾਹਾ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਨਮਤਾ ਸੁਏ
ਹੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਮੇਸਾ ਹੋ ਆਹੈ ਜੇ ਸਾਗੁ ਰਮਿ
ਲਿਮਾਨੁ ਖਸੇ ਵਕ ਕਾਰਜੁ ਹੋਤਾ ਹੋਇ ਤਿਏ
ਹੀਮਾਨਿ ਪਾਰਿ ਜੁਜਾ ਤੇਹੀ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ਗਾਸਫ

ਲਾ॥ ੯॥ ਨਮਨਾ ਸੁਏਹੁ ਕਾਰਜਤ ਦਿਹੋਇ ਜੇਤੂੰ ਇਸਟ

੫੨੬

ਦੇਵਤੇ ਕੀ ਪੁਜਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਸਿਧਹੋਇ ॥ ਨਾ

ਹੀਤਾ ਕੁਰਮਤਾ ਫਿਰਹਿਗਾ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਿ ਨਹੋਵੈ

ਗਾਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ ॥ ੯॥ ਨਮਸਾ ਸੁਤੇਰਾ ਕਾ

ਰਜੁ ਰਾਪੁ ਸਾਇਸਟ ਲਾਹੈ ਸਾਹੈ ॥ ਕਿਸੀ ਕੇ

ਕਹੇ ਮਤ ਕੁਓ ਕਰਹਿ ਧੀਰਜੁ ਸੁਓਹੋਹਾ ਕਾਰਜੁ

ਹੋਇਗਾ ਸੇਵੇਹੁ ਨਾਹੀ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਿ ॥ ੧੦॥

ਨਤਮਾ ਸੁਤੇਜੁਕਾਰਜੁ ਚਿਤਾਵਿਆ ਹੈ ਸੁਦੁਗਿ
ਜੇਤੁ ਇਸਟ ਦੇਵਤੇ ਅਤੀਤਿ ਮਾਤਿ ਮਾਕਾਤਿ ਦੇ
ਕਿਛੁ ਮਾਹਿ ਪਾਵੈ ਤਾਕਾਰਜੁ ਸਫਲ ਹੋਇ ਸਹਿਤ
ਨਕਰਿ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਤਮਾ ਸੁਤੇਜੁਕਾ
ਰਜੁ ਚਿਤਾਵਿਆ ਹੈ ਸੁਸਤੁ ਕਰਮਾ ਕਾਫਲ ਲਾਗਾ ਹੈ
ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ਗਏ ਸਾਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੋਲਹ ਕਲਾ
ਕਾਰਤਾ ਹੈ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਸਫਲਾ ਫਲੈ ਗਾ ॥ ੧੨ ॥

ਨਤਨਾ ਸੁਤਉ ਜੁ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆ ਹੈ ਸੁ ਸੁਤ ਕਰਮ ਕਾਫ 42
ਲੁਹੈ ਤੋਹਿ ਫੁਨਜ ਸੁਨਾਹੀ ਅਰੁ ਤੁਨਾਹੀ ਜਾਨਤਾ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਤੁ
ਲਾਨਾਹੀ ਇਸਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰਿ ਨਨਤਾ ਸੁਤੈ ਜੋ ਕਾਰਜੁ
ਚਿਤ ਵਿਆ ਹੈ ਸੁਰਿ ਸਮਹਿ ਜਾਨਾ ਜੇ ਤੁਥ ਹੁਤੁ ਸੇਵਾ ਕ
ਹੁਤੁ ਪੁੰਨ ਬਹੁਤੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਨ
ਹੋਇ ॥ ੧੮ ॥ ਨਨਸਾ ਸੁਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਕੋ ਸਾਹੋਇ ਗਾ ਜੋ ਸਾ
ਕਿਸੈ ਨੁਮੀ ਮਿਤੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਮਰੁ ਮਾਘਾਇ ਰਹੈ ਮੇਸ਼ੁ ॥

ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਲਾਭੁ ਬਹੁ ਫਲੁ ਹੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਿ ॥ ੧੫ ॥ ਨ
ਨਮਾ ॥ ਸੁਤੇ ਜੁ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਹੈ ਸੁਮੰਨ ਨਿਹ ਚਲੁ ਕ
ਰਿ ਅਰੁ ਧੀਰਜ ਸਿਉ ਅਸ ਬਾਨਿ ਏਠਿ ਰਹੁ ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਸੁਖ ਰਨ ਫਲੈ ਗਾ ਅਰੁ ਫਲੁ ਲਗੈ ਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ਅਮਮ
॥ ਸੁਤੇ ਜੁ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਹੈ ਸੁਤੈ ਅਹੰ ਕਾਰਨ ਕਰਿ ॥
ਕਾਰਜੁ ਅਹੰ ਕਾਰਨ ਹੋਇ ਜੇਤੁ ਕਾਰਜ ਕੀ ਸਿਧ ਚਾਹ
ਤਾ ਤੁਰ ਕੀ ਸਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਸਾ ਸੁਤੇ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚ

ਹਤਾਹੈਸੁਬਹੁਤੁਤਾਗਵਾਨੁਹੈਆਹੈਅਮਾਰੀ
 ਆਗੁਰਦੇਵਕੀਸਾਥਿਕਾਰਜੁਅਬਹੀਹੈਇ
 ਗਾ॥੨॥ਅਨਨਸੁਤੁਜੁਕਾਰਜੁਬਹੁਤਪ੍ਰੀਤ
 ਅਹੈਤਤੁਗੁਰਦੇਵਜੀਕੀਉਸਤਾਤਿਅਗੁਇਸ
 ਟਮੰਤੁਪਜੁਤੇਰਾਕਾਰਜੁਹੈਇਗਾਸਹੀ॥੩॥ਅ
 ਤਤਾਸੁਤੁਜੋਕਾਰਜੁਚਿਤਦਤਾਹੈਸੁਬਹੁਤੁਤ
 ਲਾਹੈਅਰੁਬਹੁਤੁਹੈਇਗਾ॥੪॥ਅਨਤਾਸੁਤੁਜੋ

ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਵਹੈ ਸੋ ਸਰਬਜੋਗ ਸਮਾਨ ਅਰੁ ਜੇ ਕਾ
ਰਜੁ ਕੀ ਆਚਾ ਹੋਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਅਰੇ ਬੇਨਤੀ ਕਿਠਿ
ਅਰੁ ਹਬਜੇ ਜੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇਗਾ ਸਤਿਕਰਿ ਜਾਣੁ
॥੫॥ ਅਨਜਾ ਸੁਤ ਉਜੋ ਕਛੁ ਚਿਤਾਵਿ ਮਾਰੈ ਸੁਲਾਹੁ
ਪੈਲਾ ਲਫਲੁ ਕਿ ਮਾਜੇ ਸਫਲੁ ਹੋਗੁ ਰਪੁ ਸਾਦਿ ॥੬॥
ਅਨਮਾ ਸੁਤੁ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਾਵਿ ਮਾਰੈ ਸੁਇ ਸਮਰਿ
ਕਛੁ ਹਾਨਹੈ ਜੇਤੂ ਪੁਲਾਤਿ ਕੇ ਦਿਖੈ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸਿਮ

ਰਨਿਕਰਹਿਤਾ ਤੇਰਾ ਰਹੁ ਸੋਗੁ ਕਾਜਾ ਸੁਖੁ ਮੈ ਅਰੁ ਕਾਰਜੁ
 ਸਿਧ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਨਾ ਸੁਤੁ ਜੋ ਪਰਦੇ ਸਚ ਲਿਆਚਾ ਹਤ
 ਹੋਤਾ ਤੇਰਾ ਪੁਖੁ ਹੈ ਤੂੰ ਨ ਜੀਤਿ ਹਿਗਾ ਤੂੰ ਹਠ ਨ ਕਰਿਤ ਉਕ
 ਉਬੁ ਰਿਆਈ ਦਿਸਾ ਆਵਦੀ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਅਸਤਾ ਸੁਤੁ ਉਜੇ
 ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆ ਹੈ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਹੋਗਾ ਅਰੁ ਆਦਰੁ ਬ
 ਹੁਤੁ ਹੋਇਗਾ ਫਤੇਹੋਇਗੀ ਸਤਿਕ ਰਿਸੀ ਨਾਨਕ ॥ ੯ ॥
 ਅਸਮਾ ਸੁਤੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਤ ਹੈ ਸੁਤੁ ਮਨ ਦੀ ਮਤ

ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੁਕਾਰਜੁਲਾਹਾਨਾਹੀਜੇਕਾਰਜੁਲਾਹਾਹਤਾਹੈ
 ਤਾਤੀਅਹੀਕਾਰੁਨਿਵਾਰਿ ਕਾਰਜੁਰਾਸਿਨਾਦੈਗਾਹਠ
 ਨਾਕਰਿ॥ ੧੦॥ ਅਮਨਾ ਸੁਤੇਰਾਕਾਰਜੁਪ੍ਰਲੈਸੁਧਮਹਿਥ ०
 ਅਮਤਰੇਰਾਕਾਰਜੁਪ੍ਰਗਟੇਤੇਅੰਧਕਾਰਜਾਤਾਹੈ॥ ਐ
 ਸਾਕਾਰਜੁਨੀਕਾਰਹੈਇਗਾ॥ ੧੧॥ ਅਮਸਾਸੁਤਉਜੈ
 ਕਛੁਮਨਸਹਿਚਿਤਵਿਆਹੈਸੁਕਾਰਜੁਐਸਾਹੈਇਗਾ
 ਜੈਸੇਨਾਦਚਸ਼ਿਕੋਨਦੀਪਾਰਿਉਤਰੇਸੁਖਸਿਉਐਸਾ
 ਜੈਸੇਸਰਜੁਪ੍ਰਗਟੇ

ਕਾਰਜੁਲਾਭੁਸਫਲਸੁਖਮਨੰਦਮਾਦਰੁਹੈਇਗਾ

॥੧੨॥ਅਮਤਾਤੁਰਾਕਾਰਜੁਦਿਆਕਾਰਜੁਸਮਾ

ਨਕੈਜੇਪਰਸੇਸਰਦਿਆਲਹਵੈਤਾਕਾਰਜੁਸਦਰੇ

॥੧੩॥ਅਤਸਾਸੁਦਿਪਿਛਕਤੇਰਕਾਰਜੁਗੁਰਪੁ

ਸਾਦਿਭੁਲਾਹੈਇਮਾਹੈਤੂਚਿਤਾਨਾਕਰਿਘਾਰ

ਹੀਥੈਨਿਅਸਿਧਹੈਇਗਾਅਰੁਤੂਪਰਦੇਸੁਗਾਇ

ਆਚਾਰੁਤੁਹੈਤਾਸਿਧਮਨੋਰਥਹੈਇਗਾਗੁਰਪੁਸਾਦਿ

॥ १४ ॥ ਅਤਨਾ ਸੁਤਿ ਜੋ ਇਸ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਪੀਤ ਮਹਾ ਹਿਮ
 ਰੁਜੇ ਤੁੰ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਆਚਾਹਤੁ ਹੋ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਉਸ
 ਤਤਿ ਕਹਿ ਗਇਸਟ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜਤਾਰਹੁ ਤਾ ਤੇਰਾ ਕਾ
 ਰਜੁ ਹੋਇ ਗਾਸਹੀ ਸਾਤਿ ਕਹਿ ਮੰਨਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਤਨਾ
 ਸੁਤੇਰੇ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਕਹਿ ਤਿਜ ਸੁਸੇ ਹਿਲਾ ਗਾਵੀਏ
 ਗਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਕਾਰਜੁ ਸਫਲਾ ਸੀ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲਿ ਸਿਪੁਰਨ ਹੋਮਾ

੫੬੨

॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ਬੋਲਣਾਗੁਰੂ
ਅਮਰਦਾਸਜੀਕਾ ਜੋਕਿਸੈਆਇਤਵ
ਰਜਾਣਾਹੋਵੈਤਾਂਪਾਨਖਾਇਕਰਿਜਾਵੈ॥੧॥ਸੋ
ਮਦਾਰਕਿਤੈਜਾਣਾਹੋਵੈਤਦਰਪਨਦੇਖਕਰਿਜ
ਵੈ॥੨॥ਮੰਗਲਦਾਰਕਿਤੈਜਾਣਾਹੋਵੈਤਲੰਗ
ਖਾਇਕਰਿਜਾਵੈ॥੩॥ਬੁਧਿਦਾਰਕਿਤੈਜਾਣ
ਹੋਵੈਤਸਾਹਿਤਖਾਇਕਰਜਾਵੈ॥੪॥ਦੀਰਦ

ਗਕਿਤੇਜਾਣਾਹੈਤਾਦਹੀਖਾਇਜਾਵੈ॥੫॥
ਜੇਸੁਕੁਦਾਗਕਿਤੇਜਾਣਾਹੈਤਾਹੋਟੀਖਾਇ
ਕਰਜਾਵੈ॥੬॥ ਜੇਛਾਨਿਛੁਰਦਾਗਕਿਤੇਜਾ
ਣਾਹੈਤਾਸੇਸਾਕੁਣਖਾਇਕਰਜਾਵੈ॥੭॥
ਜੇਤੁਬਲਜਾਇਤਿਤੁਬਲਗੁਰੂਬਾਬਾਬਖ
ਸੇਮਿਹਰਕਰੇਸਿਧਗਾਇਬਚਨੁਹੋਗੁਰੂਅਮ
ਰਦਾਸਜੀਕਾਛਾਨਿਛੁਰਦਾਗਸੇਮਦਾਰਪੁਰ

